City MAGAZINE

လူတစ်ဦး၊ အမှိုက်တစ်စ၊

သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ညစ်ညမ်းမှုအန္တရာယ်

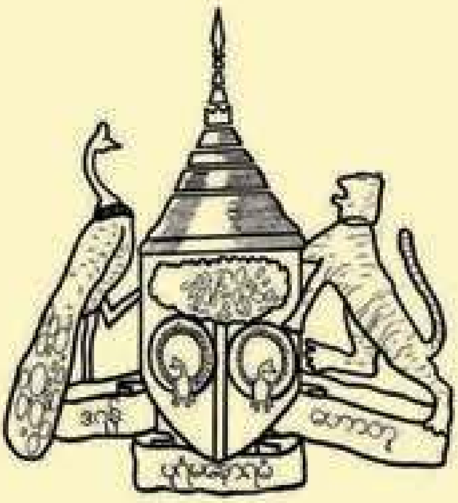

MUNICIPAL CORPORATION OF RANGOON

စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ
ရန်ကုန်မြို့တော်

City MAGAZINE 2023

အယ်ဒီတာချုပ်

အောင်စွမ်း

အမှုဆောင်အရာရှိ

စောလှဦး

အယ်ဒီတာ

ဆန်းလွင်

စာပြင်

သင်မိုးနီ၊ အောင်ကျော်

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းဒီဇိုင်း

MOE-Z

စာစီစာရိုက်

မြတ်မြတ်၊ သျှင်မင်း

မျက်နှာဖုံးဓာတ်ပုံ

အောင်မြင့်ဌေး(မြို့တော်သတင်း)

ပန်းချီသရုပ်ဖော်

သက်ပွ၊ အောင်အောင်

ဖက်(စ်) ၀၁-၅၀၃၆၇၀

Email: yangoncitynews@gmail.com

ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူ

ဒေါက်တာ တိုးအောင်

ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးဌာန

ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ(၀၄၅၃၇)

ပုံနှိပ်တိုက်

မြို့တော်ပုံနှိပ်တိုက် မြဲ(၀၀၅၈၃)

ဟံသာဝတီလမ်းနှင့် ကမ်းနားလမ်းထောင့်

ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်

ဖြန့်ချိရေး

ဥမ္မာထွန်း

ဖုန်း - ၀၉၄၂၁၁၁၀၅၀၁

မြို့တော်မဂ္ဂဇင်း

ဟံသာဝတီလမ်းနှင့် ကမ်းနားလမ်းထောင့်

ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်

ဖုန်း ၀၁-၅၀၃၆၂၆

တန်ဖိုး	အုပ်ရေ
၉၀၀၀ ကျပ်	၅၀၀

ထုတ်ဝေသည့်ရက်စွဲ

၂၀၂၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၁) ရက်

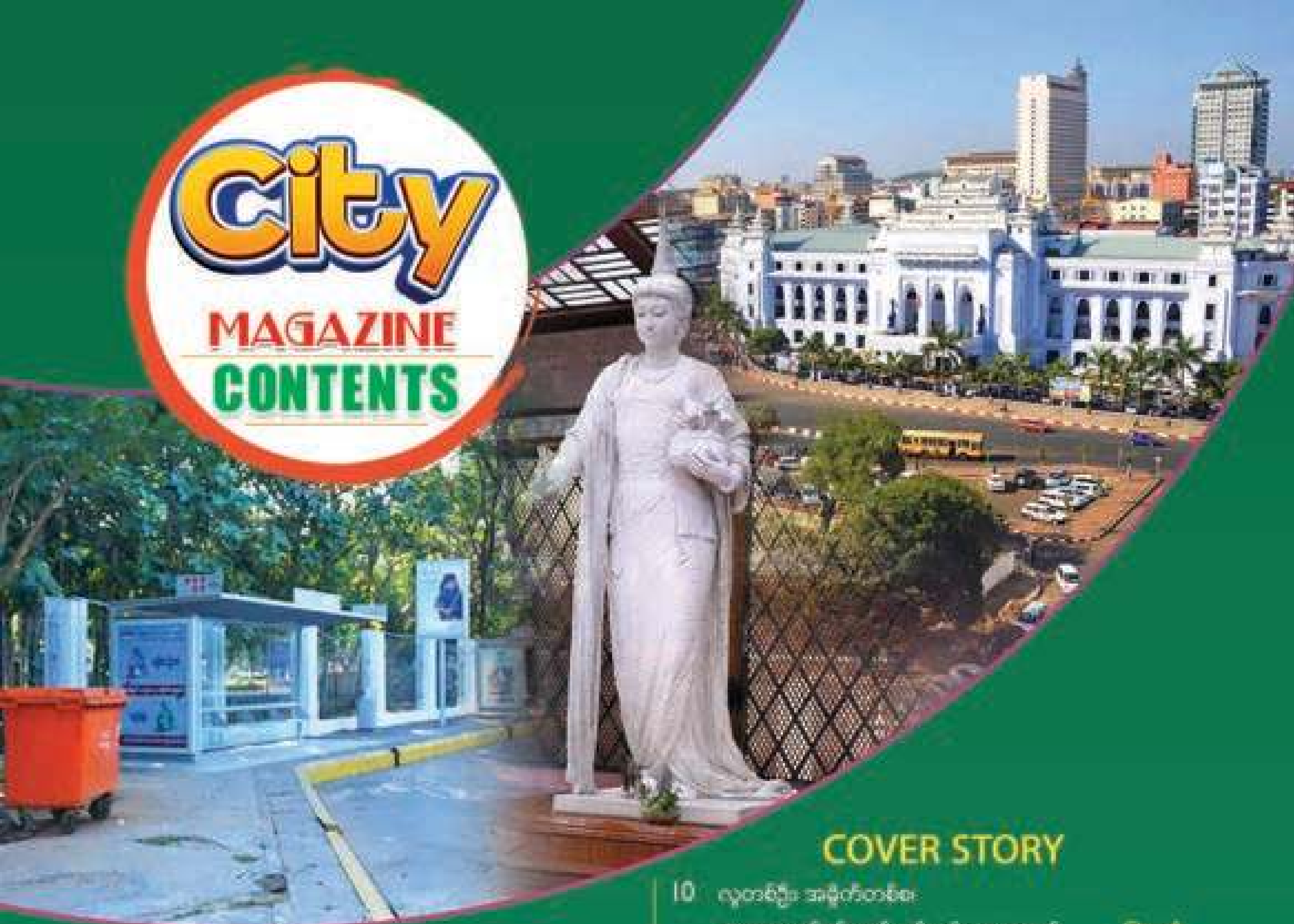

CONTENTS

4 မြို့တော်ဝန်များရာဇဝင်

POEM

5 မြို့တစ်ခွင် ကြည်ညိုဖွယ်လန်းစေဖို့ — မြင့်မောင်နိုင်ဖို့
6 အလှမ်းကဘယ်သို့ မြေပြင်မှ — မောင်စိမ်းနောင်(ရယ်စေ)
7 အစမထင်သံသရာ — တက်ပျ
8 ပိတောက်ငုတ်တို့နှင့် ဘာအိုး — ဉာဏ်သာ
9 တာဆိုရွာ သာစခန်း — နေ့ဆက်ပင်
28 ပန်းကောက်တတ်တော့ — မယ်ကြည်
52 တခြေမြေ — ခင်မြင့်ချေဦ
76 သမာသဒ္ဓ — မြင့်ဆိုင်ဦး(ကမ)
94 ကျမ်းစကော မေ့အပ်သည် — နှင်းကမြည်မြင့်(ရွှေကျွန်းမြေ)
110 ရွှေရည်ပါးပါး လှစ်ပြလိုက်သွားသော် — မင်းအောင်မှုန်(မှန်ငှ)
124 ရင်နှင့်ရင်းရွှေ ချစ်ခဲ့သည် — တင်မိုး ရှိခင် ရွှေကျွင်
125 ရွှေရောင်ဆီးသွားသောလား — တင်မိုး ရှိခင် ရွှေကျွင်

CARTOON

15 အောင်ကျော် 16 ကျောက်ခဲ 17 စိုးမြ
38 လှမ်းမောင် 39 ခင်ဦးညီ 40 ကြယ်ကြယ်
126 ကိုရိုး 127 မောင်တင်ယု

COVER STORY

10 လူတစ်ဦး အမှိုက်တစ်စ
သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ညစ်ညမ်းမှုအန္တရာယ် — မြဝင်း

ARTICLE

18 ကျွန်ုပ်နှင့် MYrisk
ဇော်တင်ကြည်(မြို့ပြစီမံကိန်းဌာန)
23 ကိုယ်ပိုင်ကျွန်းအတွက်လိမ္မာသူများနှင့်
အညာခရီးတန်းစီတောင်နေရသူများ — တာရာသိုက်မြတ်သူ
29 ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် တရားမ အသေးအခွဲလျှောက်လွှာ(စ၃)အား
ကြားနာ၍ ချမှတ်ခဲ့သော မြန်မာ့စီးပွားဆိုင်ရာ
ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ်စီရင်ချက်)
အငြိမ်းစား အရာထမ်းတစ်ဦး
41 ရန်ကုန်မြို့တော်ဟောင်းသမိုင်းထဲက စည်ပင်သာယာနဲ့မြို့
အောင်ဝေစိန်
53 စီးတီးရန်ကုန်နှင့် မြန်မာမြို့တော်များ — အောင်ခိုင်ကျွန်း(ဘာက)
67 နှင်းကြွမ်းနှင့် ကုန်သောင် — မော်ဝန်းကြည်မြတ်
77 လမ်းဆုံးနောက်တာ — ကိုထွန်းမင်း(အတွေ့ဘ)
133 ရန်ကုန်ပိုင်ယာရီထဲက အမိမြန်မာပြည်ရုပ်ပုံ
တောသိန်းဝင်း(မြို့တော်သတင်း)

EXPERIENCE ESSAY

33 ထိုနေ့ဦး — မြတ်စိုး(ရွှေ)

SPECIAL ARTICLE

145 ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်နှင့် အဝိုတဆိပ်ခေါင်းခွန် — ထင်လင်းကျော်

SHORT STORY

45 ရှင်ဥက္ကာဏ — မြသန်းတင့်

60 အရိပ်ကိုခို ဖြူပါလေ့ — မောင်ငြိမ်းသူ(ကြို့ပင်ကောက်)

71 ပန်းတို့သည် ရေမြေကြောင့် အရောင်ပြောင်းကြကုန်၏ — လင်းအောင်သက်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

79 ရွှေထုပ်တဲ့ မြပင် — ရွှေယဉ်နု

95 ကြိုးရွေး — ထွန်းကြီးသားတင်ထင်ဦး

102 ရွာပါသော်လည်း မိုးမသည်း — ချိုအေးမောင်

111 နေ့ရှင်ခွင်မှာ ဝေဝေသာနှင်း — သက်နှင်းညို

128 ကော့ဖူးတင်းပါတယ် သမီးလေး — ခင်လပြည့်ဝန်း

137 ကျွန်ုပ်၏ မခင် — မနွယ်(ကလော)

TRANSLATION

154 ညည့်နက်ထဲမှ တယ်တင်ရှင် — ကိုဝင်းမော်ထွန်း

HEALTH

83 အစားအသောက်ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းရေး လူတိုင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်ပေး — ဒေါက်တာမြင့်သန်းထွန်း(ပြည်သူ့ကျန်းမာရေး)

89 ကျန်းမာသန့်ရှင်းရေး (အ)သုံးလုံးကို စနစ်တကျဆောင်ရွက်ပါ — ဒေါက်တာမင်းသုရိန်

115 မြစ်မှာမှုများလာသော ဆီးချိုသွေးချိုကာကွယ်ထိန်းသိမ်းရေး — ဒေါက်တာကောင်းစံ

121 ဟန်ဇာ(Hunza) တို့၏ အသက်ရှည်ရှည်နေထိုင်ရေး လျှို့ဝှက်ချက်(၈)ချက် — မောင်မောင်ညွန့်လှိုင်

LONG STORY

158 မိုး — မောင်ခင်သာမြင့်

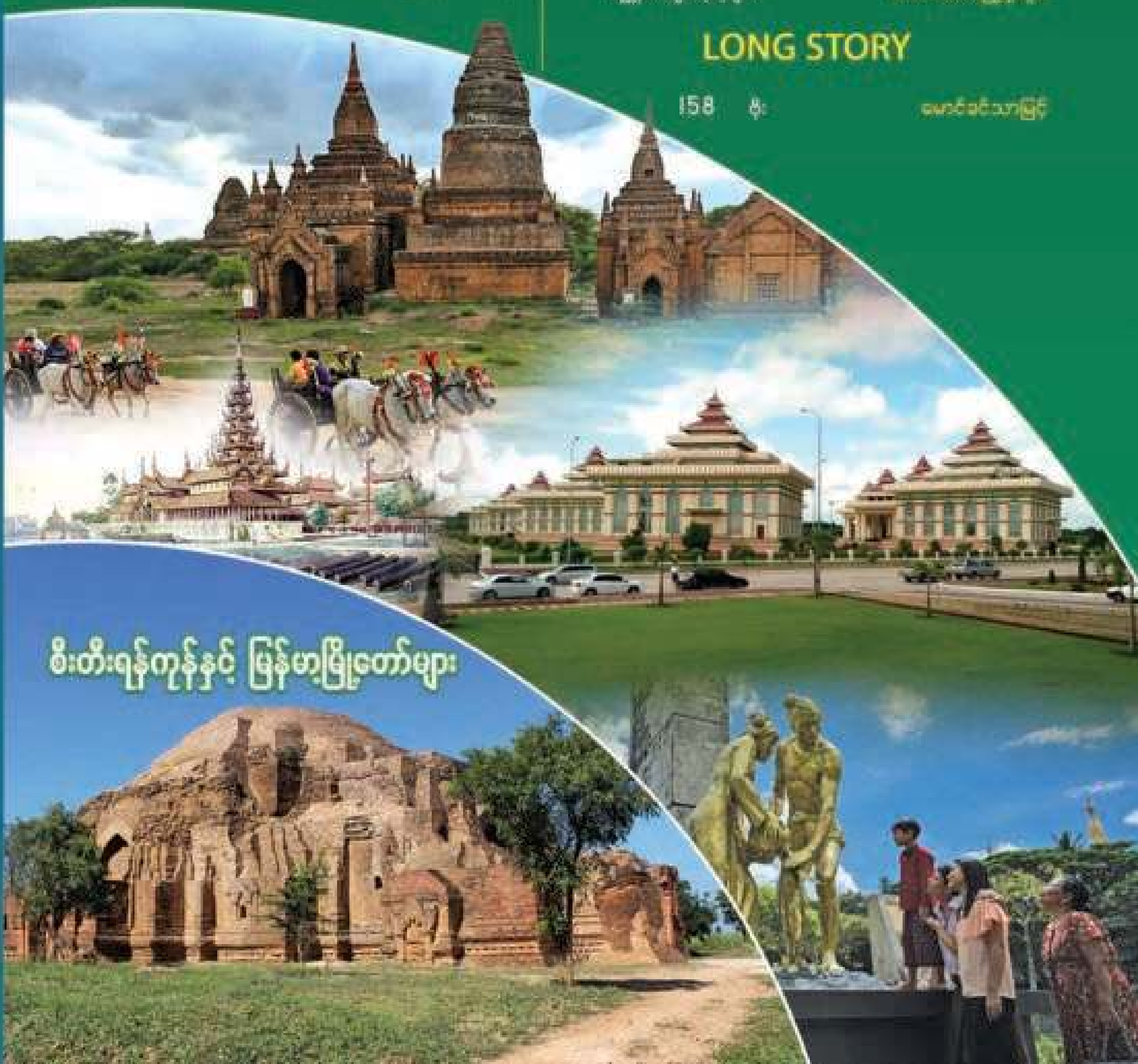

မြို့တော်ဝန်၏သဝဏ်လွှာ

ရန်ကုန်မြို့သည် နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးယန္တရားများ အဓိကတည်ရာ စီးပွားရေးမြို့တော်ကြီးတစ်မြို့ ဖြစ်ပါသည်။ ကုန်သန်းရောင်းဝယ်ရေး အားကောင်းလာမှု အခြေချနေထိုင်သော လူဦးရေတိုးတက်များပြားလာမှု၊ ယာဉ်သုံးစွဲမှု များပြားလာမှုတို့ကြောင့် မြို့နေပြည်သူလူထုတို့၏ နိစ္စဓူဝ လိုအပ်ချက်များ ဖြည့်ဆည်းရေးနှင့် မြို့တော်ကြီး အစဉ်ကျွန်းမာ၍သန့်ရှင်းသာယာသပ်ရပ်ရေး စသည့် စည်ပင်သာယာလုပ်ငန်းများကို စဉ်ဆက်မပျက် ဆောင်ရွက်ဖြည့်ဆည်းနေရန် လိုအပ်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၏ နေ့စဉ်လုပ်ဆောင်လျက်ရှိသော ဝန်ဆောင်မှုများသည် မြို့တော်နေ လူတစ်ဦး၏ မွေးဖွားသည်မှ သေဆုံးသည့်တိုင် လိုအပ်ချက်များကို ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်နေခြင်းများပင်ဖြစ်ပြီး လက်တွေ့ပြည်သူ့ဘဝကို အကျိုးရှိစေမည့် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲ၏ လမ်းညွှန်ချက်များနှင့်အညီ ကြေးရေလှံ့ မဖြစ်စေရေး၊ ရေစီးရေလာစဉ်ဆက်မပြတ်ကောင်းမွန်ရေး၊ သန့်ရှင်းသာယာလှပရေး၊ ယာဉ်စည်းကမ်း၊ လမ်းစည်းကမ်းများကို လိုက်နာမှုရှိစေရေး၊ သောက်သုံးရေ လုံလောက်စွာရရှိစေရေး စသည့် မြို့တော်နေ ပြည်သူတို့အတွက် အချိန်ကာလနှင့် လိုက်လျောညီစွာ အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်နေခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

အထက်မြန်မာနိုင်ငံတော် ဗြိတိသျှလက်အောက် မရောက်မီအချိန်ကတည်းက ရန်ကုန်မြို့တွင် မြူနီစီပါယ်အဖွဲ့ ဖွဲ့စည်း၍ စည်ပင်သာယာလုပ်ငန်းများကိုဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ခေတ်အဆက်ဆက်၊ အစိုးရအဆက်ဆက် အမည်နာမအမျိုးမျိုးဖြင့် စည်ပင်သာယာလုပ်ငန်းများကို ဝန်ဆောင်မှုပေးခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း (၁၅၀) တိုင်လုပြီဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ နှစ်ရှည်ကြာမြင့်စွာတည်ရှိခဲ့သည့် ရန်ကုန်မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၏ ဆောင်ရွက်ချက်များကို သမိုင်းဝင်စာမျက်နှာများအဖြစ် ၁၉၈၀ ခုနှစ် ဧပြီလမှ စတင်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသော မြို့တော်မဂ္ဂဇင်း (City Magazine) များတွင် မှတ်တမ်းတင်နိုင်ခဲ့သည်မှာ ယခုဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း (၃၄)နှစ် ကာလတိုင်ရှိပြီဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ရန်ကုန်မြို့တော်အား ပိုမိုသစ်လွင်တောက်ပစေရမည်ဟူသော ခံယူချက်များရှင်သန်နိုင်မှာစွာဖြင့် ရန်ကုန်၏ပုံရိပ်များကိုပိုမိုထင်ဟပ်စေရန် ကြိုးပမ်းပြင်ဆင်ထားသော ၂၀၁၃-၂၀၁၄ နှစ်ပတ်လည်မဂ္ဂဇင်းအား နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စွာ ကြိုဆိုလိုက်ပါသည်။

ဦးလှမြင့်
(ရန်ကုန်မြို့တော်ဝန်)

မြင်းမူ မောင်နိုင်ဦး

ပြည်တစ်ခွင် ကြည်ရွှင်လန်းစေဖို့

- ပြည်တစ်ခွင် ကြည်ရွှင်လန်းစေဖို့
  စည်ပင်အစွမ်း ဆောင်လို့နေ....။

- လမ်းတံတားဆို တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့်
  ပန်းများလို တစ်ပွင့်ပြီးတစ်ပွင့်
  ဖူးပွင့်လာ ပြည်တစ်ဝန်းမှာတဲ့
  လျှောက်လှမ်းကာ ပြည်သူတိုင်းရယ်က
  ညီတူစွာ မေတ္တာလှိုင်းဖြင့်
  ဝိုင်းပင်းကြလေ။

- ကိုယ့်ဒေသ ကိုယ့်ဌာနေ
  ကိုယ့်ရွာမြေ သာစေရေး။

- ကြိုးစားပေးရပေမပေါ့
  အမျိုးသားရေးဆိုတာ အတွေးမလွဲသင့်ပါဘူး
  အသေးအဖွဲ့ကိုပင် မချို့မရှိုင်း
  ကိုယ့်တိုင်းပြည်အလှ မပျက်စေဘဲ
  အလှတက်အောင် ကြိုးဆောင်ရေး
  အစဉ်တွေးကာ စရိုက်အလှတွေနဲ့
  အမှိုက်တစ်စတောင် မခြွေသက်အောင်လို့
  ရွှေလက်တို့ ဝိုင်းဝန်းကူ
  ငွေလက်တို့ ဝိုင်းဝန်းကူ
  တို့ပြည်သူ ကြည်ရွှင်ဖေးလျှင်ဖြင့်
  ပြည်တစ်ခွင် စည်ပင်အေးမယ်လို့
  အတွေးဖြူ့ သန္တါလွှမ်းသည့်ကြောင့်
  အလေးမူ ကဗျာပန်းဖြင့်
  ကမ်းလင့်တယ်လေ။ ။

မြင်းမူမောင်နိုင်ဦး

အလွမ်းဘယ်သို့ဖြေရ

မောင်စိမ်းနောင်
(လယ်ဝေး)

လိုရာသာတား ရှနိုင်ခွ…တဲ့
ငွေစရှင်မှု တံခွန်ထူမို
သွင်ပေါ်ပျော်ပိုက်၊ ဘဝင်ခိုက်အောင်
တိုက်တာစည်းစိမ်၊ တရှိန်ရှိန်နှင့်
ဂုဏ်သိန်မြင့်မား၊ လွှန်ခမ်းနားး–ဟု
စကားအရား ဆိုကြွှာကို
မကြားခဲ့ ကြားခဲ့ရမို
အားကျခဲ့မင်၊ ရောက်မှုချင်ခဲ့
ငယ်စဉ်ခါက သတိရ…။
ပျော်ရာမနေ၊ တော်ရာနေ–ဟု
ကံစေညွှန်းရာ၊ ရောက်ခဲ့ပါသည့်
မဟာမြို့ပြ ပစ္စကျအား
ငယ်ကထင်စား ပုံရိပ်များနှင့်
ခြားနားတွေ့မြင်၊ ယနေ့တွင်မှ…။
မလင်းခင်မှ၊ သန်းခေါင်ညထိ
မှုက်ထဆူညံ၊ ဘဝက်လုံးမှု
လုသကားသဲ၊ မလပ်ထန်လျှက်
နံစော်ဗီးနိုး၊ ညော်နံ့မျိုးတို့
ဆိုးရွားလှစွာ၊ မခံသာတည့်
ဘယ်မှာနေရေး လွယ်ကူပါ…။
သို့မကပါ၊ အရာရာဝယ်
သပြာငွေကြေး လက်မနေးဘဲ
ပေးနိုင်မှလျှင်၊ အရာထင်၏
မြင်မြင်သမျှ ငွေပါမှမို
လောကပါလေး ခေါ်းပါစွကို
ဗိဋ္ဌနုံခါ၊ တွေ့သောခါဝယ်
တောရွာတောရပ်၊ ဟန်မှုတတ်ကို
ဆက်စပ်၍လျှင်၊ တစ်ဖန်မြင်သည့်
စိတ်စဉ်လွမ်းမော တသသ…။
ဆို…..
မရှိအတူ၊ ရှိအတူတည့်
အယူအပေး၊ ဧလေ့ရှေးနှင့်
ဖေးမပြန်လှန်၊ အဖန်ဖန်တည့်
ဟိတ်ဟန်မသုံး၊ မာန်မဖုံးဘဲ
အပြုံးမပျက်၊ နှလုံးချိုလျှက်
နဂိုအလှ၊ ခုတိုင်ရသည့်
မြို့ပြဝေးရာ၊ ဇာတိရွာကို
ခါခါရော်ရမ်း၊ အောက်မေ့တမ်းသည့်
အလွမ်းဘယ်လို ဖြေပါရ…။
မြို့ပြဒုက္ခ မွေ့လှန်းစွ…။ ။

မောင်စိမ်းနောင်(လယ်ဝေး)

ဘဝမထင် သံသရာ

တက်လှ

အိပ်တန်းအဆင်း
ငှက်သင်းအကွဲ
နေရဲ့အတက်
ခရီးဆက်ပြီ
အသက်ခန္ဓာ တည်ဆောက်ဖို့....။

အိပ်တန်းအတက်
ချစ်ငှက်အတွဲ
နေရဲ့အဝင်
ခရီးစဉ်သည့်
သက်ရှင်ခင်မင် တွန်းပေဖို့....။ ။

တက်လှ

- ပိတောက်ငုတ်တို
  အသက်အိုလည်း
  နုပျိုလန်းဆန်း
  အညွန့်ပန်းနဲ့.....။

- လူအိုအဘ
  ခါးကုန်းကွလည်း
  လေပြေထဲတွင်
  ငယ်ရုပ်ဆင်လျက်.....။

- သူရဲကောင်း၏
  ခြေအစုံမှ
  မြေတစ်မှုန်မျှ မရှိပြားလည်း
  အပြုံးမပျက်
  ရှေ့သို့လှမ်းလျက်.....။

ဉာဏ်သော

ပိတောက်ငုတ်တိုနှင့် အဘိုးအို

နေသစ်လင်း

စာဆိုရွာ သီချင်း

ရွာဝင်လမ်းက ပဒေါင်ညို
ထီးရွက်ဖြန့်သလို၊
အရိပ်ခိုကာ တထောက်နား
လောက ခရီးသွား။

ဒေါင်းသီးလည်းစား တေးလည်းသီ
ငှက်ကျေး နှုတ်ပလီ၊
ကျာကျာကျည်ကျည် မြည်သံပေး
ဘာသာဗေဒတေး။

ခပ်ဝေးဝေးက ဆည်းလည်းသံ
လေညှင်းနှင့်(နှ) လွင့်ပျံ၊
နားဝင်ပီယ ရှိပေစွ
မြိမ့်ညောင်းသည့် ဂီတ၊

ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ ကိန်းဝပ်ရာ
ရွာဦးစေတီသာ၊
နေခြည်အဖြာ ရွှေရောင်ဝင်း
သပ္ပါယ်လှလေခြင်း။

လယ်ကွင်းတစ်လျှောက် စိမ်းလဲ့ညို
ဝသန္တ ကောက်ပင်ပျိုး၊
နှင်းရည်ခိုမှီ ကောက်နှံများ
ဟေမန္တ ပတ္တမြား။

ဘုရားပွဲတော် သွားစို့လေ
အားလပ် ဂိမှာန်နွေ၊
စိတ်အပန်းပြေ သည်ခရီး
ရွာလှည်း ပျော်ပျော်စီး။

ရှုမငြီးတဲ့ နိဗ္ဗာန်သာ
စာဆိုတို့ရဲ့ရွာ။
ချစ်ဆွေသဟာ လာပါလှည့်
စိတ်ခေါ်စမ်းချင်ရဲ့၊ ။

နေသစ်လင်း

လူတစ်ဦး၊ အမှိုက်တစ်ဝ၊ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ညစ်ညမ်းမှုအန္တရာယ်

မြူလေး

ဓာတ်ပုံ-မောင်ငြိမ်းဝင်း(မြို့တော်သတင်း)

နိုင်ငံတကာတွင် ရန်ကုန်မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေး ကော်မတီက လုပ်ဆောင်ရသော လုပ်ငန်းများကို မြူနီစီပါယ် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွင် ထားကြသည်။

မြူနီစီပါယ်လုပ်ငန်းသည် လူနှင့် တိုက်ရိုက်အကျိုးကျူ ပတ်သက်နေသော လုပ်ငန်းစဉ်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ နေ့စဉ် လူတစ်ဦး မွေးဖွားလာသည်မှ ထိုလူ သေဆုံးသည့်တိုင် လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဆက်နွယ်နေသော ပြင်ပလိုအပ်ချက်များတွင် အများအားဖြင့် မြူနီစီပါယ်လုပ်ငန်းများနှင့် ဆက်စပ်နေကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းလိုအပ်ချက်များသည် အချက်အလက်များ ဖြစ်လာကာ၊ မြူနီစီပါယ်လုပ်ငန်းများ၏ သင်္ကေတများ ဖြစ်လာကြသည်။ ထိုလူအတွက် တိုက်ရိုက်ဆက်စပ်သည်များ ရှိနိုင်သလို၊ ထိုလူအား အကြောင်းပြု၍ ဆက်စပ်လာသော လုပ်ငန်းများလည်း ရှိနိုင်ပါသည်။ (ဥပမာ။ လူတစ်ဦးက စည်းကမ်းမဲ့စွန့်ပစ်လိုက်သော အမှိုက်သည် အရေအတွက်တစ်ခုထိ စည်းကမ်းမဲ့သောအခါတွင် အမှိုက်ပိတ်ဆို့ခြင်း၊ ရေစီးရေလာပိတ်ခြင်း၊ ရေလျှံခြင်း၊ ရေကျသွားသော မြောင်းများ/ချောင်းများပိတ်ဆို့ခြင်း၊ ရေဝပ်ဧရိယာကြသော ခြင်များပေါက်ဖွားလာနိုင်ခြင်း၊ ရောဂါဘယ ထူပြောလာနိုင်ခြင်း၊ ရေများမသန့်ရှင်းမှုကြောင့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးများ ဖြစ်လာနိုင်ခြင်း စသည်တို့မှာ လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ စည်းကမ်းမဲ့မှုကြောင့် ပေါ်ပေါက်ရခြင်းဟု ဆိုနိုင်သည်။) ထိုအချင်းအရာများကို သန့်ရှင်းရေး၊ သန့်ရှင်းရေးကို နေ့စဉ်ထိန်းသိမ်းရေး လုပ်ငန်းစဉ်များကား မြူနီစီပါယ်လုပ်ငန်းများအနက် တစ်ခုဖြစ်လာပါတော့သည်။ ဤမျှလွယ်ကူသော ဥပမာလေးသည် အန္တရာယ်အဆင့်ရောက်နိုင်ပုံမှာ ကျော်သွား၍မရသော အလုပ်တာဝန်ဖြစ်လာရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ်မတိုင်မီ (လွတ်လပ်ရေးမရမီ) ကိုလိုနီကာလတွင် (The City of Rangoon Municipal Act, 1922) ကို ပြဋ္ဌာန်းကာ၊ မြူနီစီပါယ်လုပ်ငန်းအဝဝကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ အက်ဥပဒေသည် (ယနေ့ အခြေခံဥပဒေများအဖြစ် မြူနီစီပါယ်လုပ်ငန်း၊ ယခုသတ်မှတ်သည့် ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်ရန်အတွက် ဥပဒေအသစ်များ ပြဋ္ဌာန်းကြသည့်တိုင်) တည်ဆဲဥပဒေအား မဆန့်ကျင်လျှင် ဆက်လက်ကျင့်သုံးရန် ခွင့်ပြုပြဋ္ဌာန်းထားပါသည်။ ယင်း အက်ဥပဒေပုဒ်မ (၃၆)တွင် မရှိမဖြစ်ဝန်ထမ်း (မရှိလျှင် မဖြစ်နိုင်သည့် အရာထမ်း အမှုထမ်းတို့အကြောင်း)

ဟူ၍ အခန်းခွဲကာ ပြဋ္ဌာန်းထားခဲ့သည်။ ယင်း ပုဒ်မ ၃၆ ကို ပုဒ်မခွဲ (၁) (၂) (၃) ဟူ၍ ခွဲခြားထားလေသည်။ ဗဟုသုတအလို့ငှာ ဖော်ပြပါမည်။

၃၆။ ။ (၁) မရှိလျှင် မဖြစ်နိုင်သည့် အရာထမ်း၊ အမှုထမ်းတိုင်းမှာ အကျင့်စာရိတ္တပျက်ကွက်ခြင်းကြောင့်၊ အလုပ်မှ ထုတ်နုတ်ခြင်းကို ခံရသည်မဟုတ်လျှင်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းကို အလုပ်ဝတ္တရား ရွက်ဆောင်ရန် ဝုဒ်းရမ်းသည့် သီးခြားကာလ ဆောင် ရွက်ပြီးသည်မဟုတ်လျှင်ဖြစ်စေ၊ ရာထူးထုတ်နုတ်ခြင်း မခံရမီ ၁ လ နို့တစ်စာ ရရှိစေရမည်။ သို့မဟုတ် ၎င်းအစား ၁ လ၊ လစာငွေနှင့် စရိတ်ငွေ ရရှိစေရမည်။

(၂) မရှိလျှင်မဖြစ်နိုင်သည့် အရာထမ်း မည်သူကမျှ-

(က) မိမိကို ခန့်ထားသည့် အစိုးရသို့ ၁ လ နို့တစ်စာ မပေးဘဲ ပဋိညာဉ်၏ အချက်များတွင် အခွင့်အပ်နှံထားခြင်းမရှိခဲ့လျှင်၊ မိမိရာထူးမှ နုတ်ထွက်ခြင်းသော်လည်းကောင်း၊ အလုပ်မှ ထွက်သွားခြင်းသော်လည်းကောင်း မပြုမလုပ်ရ။

(ခ) နည်းလမ်းအတိုင်းပေးထား၍ နောက်တွင် နုတ်သိမ်းပယ်ဖျက်ခြင်း မရှိသည့်အချက်မှတပါး အလုပ်ဝတ္တရား ပျက်ကွက်ခြင်း မရှိရ။

(ဂ) မိမိအလုပ်ဝတ္တရားများအနက် တစ်ခုတစ်ရာကို ပေါ့လျော့ပျက်ကွက်ခြင်းဖြစ်စေ၊ ငြင်းပယ်ခြင်းဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် ကောင်းမွန်ကျနစွာမဟုတ်ဘဲ မပြုမလုပ်ရ။

(၃) "မရှိလျှင် မဖြစ်နိုင်သည့် အရာထမ်း အမှုထမ်း" ဆိုသည့် စကားမှာ မြူနီစီပါယ် မီးသတ်ဌာနတွင် လုပ်ကိုင်သည့် လူတိုင်း၊ မြူနီစီပါယ် ရေပေးဌာနတွင် လုပ်ကိုင်သည့် လူတိုင်း၊ ရေမြောင်းဖောက်သွယ် မှု အညစ်အကြေး သယ်ယူမှု မြို့သို့ ရေပေးမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လုပ်ကိုင်သည့် လူတိုင်း၊ ၎င်းတွင် ယခုကိစ္စအတွက် သတ်မှတ်သည့် အခြားမြူနီစီပါယ် အရာထမ်း အမှုထမ်းတို့လည်း ပါဝင်သည်။

အထက်ဖော်ပြပါများ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ မြို့တော်တစ်ခု၏ မဖြစ်မနေ နေ့စဉ်ဆောင်ရွက်ရသည့် လုပ်ငန်းများဖြစ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး၊ သန့်ရှင်းရေး၊ အန္တရာယ်အလွယ်တကူ မကျရောက်စေခြင်းတို့ အတွက် လုပ်ဆောင်နေရသည့် အရာထမ်း/ အမှုထမ်း လစ်ဟာချက် မရှိစေရေးဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ဤနေရာ၌ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့်ပတ်သက်သော အနေအထားများအပေါ် အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်နေမှုများအနက် အချို့ကို ထုတ်နုတ်ဖော်ပြရန်ရှိလာပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး (Enviromental Prevention and Protection) ဆိုသည်မှာ ပတ်ဝန်းကျင်အား ထိခိုက်ပျက်စီးမှုများကို ကာကွယ်တားဆီးရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ လျော့နည်းစေရန်အတွက်လည်းကောင်း စနစ်တကျ စီမံဆောင်ရွက်သည့် လုပ်ငန်းများကို ဆိုလိုသည်။ ယင်းလုပ်ငန်းများတွင် သက်ရှိသတ္တဝါများ၊ သို့မဟုတ် သီးသန့်သတ်မှတ်ထားသော ဂေဟစနစ်များနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်၏ သီးခြားအစိတ်အပိုင်းများအား ထိခိုက်ပျက်စီးမှုမှ ကာကွယ်တားဆီးရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးအား ထိခိုက်ပျက်စီးမှုမှ ကာကွယ်တားဆီးရန်အတွက်သော်လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်သည့် လုပ်ငန်းများအားလုံး အကျုံးဝင်သည်။ ထို့ကြောင့် "ဂေဟစနစ်"ကို ကာကွယ်သောအဖွဲ့အစည်းအား ဖော်ပြရန် ဖြစ်လာပါသည်။

(Ecosystem) ဂေဟစနစ်နှင့်ကာကွယ်သော အဖွဲ့အစည်းကို ဖော်ပြရသော် သက်ရှိနှင့် သက်မဲ့ပတ်ဝန်းကျင်နှစ်ရပ်၏ ဇီဝတွင်းဖြစ်ပျက်မှု၊ စွမ်းအင်စီးဆင်းမှုနှင့် ပုံသဏ္ဌာန်ပြောင်းလဲမှုများအရ အချင်းချင်းအပြန်အလှန် မှီတွယ်ဆက်နွယ်နေပြီး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေသည့် အဖွဲ့အစည်းကို ဆိုလိုသည်။ ထို့ကြောင့် တဆက်တည်း သိရှိနိုင်ရမည်မှာ (Enviromental

Quality) ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ အရည်အသွေးအကြောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာအရည်အသွေး(Enviromental Quality) သည် လူတို့၏ အသက်ရှင်နေထိုင်ရေးနှင့် လူ့ဘောင်လောက၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် ဖန်တီးပြုလုပ်ထားသည့်အရာများ၊ တိရစ္ဆာန်၊ သစ်ပင်များနှင့် သဘာဝအရင်းအမြစ်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်၏ ညီညွတ်မျှတမှုကို ဆိုလိုပါသည်။ ထိုသို့ ညီညွတ်မျှတမှုများ ပျက်ယွင်းသောအခါ၌ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ အရည်အသွေးစံနှုန်းများနှင့် နှိုင်းရှိန်ကာ လေ့လာရပါသည်။ ယေဘုယျစံနှုန်းများအပေါ်တွင် လေထု၊ ရေထု၊ အသံနှင့် အခြားပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေများကို ညီညွတ်ချိန်၌ မှတ်သားထားသော မှုလကိန်းများနှင့် ချိန်နှိုင်းခြင်းမှာ လေ့လာစူးစမ်းမှုပင် ဖြစ်ပါသည်။ မူလကိန်းများနှင့် လွဲချော်ခြင်းဖြစ်စဉ်ကြောင့် အများပြည်သူဆိုင်ရာ ကျန်းမာရေးများလည်း ထိခိုက်နိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ ထိခိုက်မှုများတွင် အကျုံးဝင်သော အရာများမှာ၊ အစိုင်အခဲ၊ အရည်၊ အခိုးအငွေ့များသည်လည်း အသွင်အမျိုးမျိုးရှိနိုင်ပါသည်။ အသွင်သဏ္ဍာန်များတွင် ဖြစ်တတ်သော ထူးခြားမှုများအနေဖြင့် ဖြာထွက်နိုင်သော ရောင်ခြည်ပုံစံများ၊ အပူ၊ အလင်း၊ အသံ၊ အနံ့အသက်၊ တုန်ခါမှုများနှင့် အခြားသော ဘေးဥပါဒ်ဖြစ်စေရာ အခြေအနေများကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားဆင်ခြင်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအရာအားလုံးဖြစ်စေခြင်းမှာ ညစ်ညမ်းမှုများအဖြစ် (Pollution) သတ်မှတ်ရပါမည်။

ညစ်ညမ်းမှု (Pollution) ဆိုသည်မှာ ဘေးဥပါဒ်ဖြစ်စေသော အရာများ၊ အညစ်အကြေးများနှင့် အမှိုက်စွန့်ပစ်ခြင်း၊ စီးထွက်စေခြင်းနှင့် ထုတ်လွှတ်ခြင်းကြောင့် သဘာဝဝန်းကျင် ထိခိုက်ပျက်စီးသော အခြေအနေများ၊ ပြည်သူများ ကျန်းမာရေးနှင့် ဆုံးရှုံးမှုများ၊ အသက်အန္တရာယ် ထိခိုက်နိုင်ခြေများ၊ ဝန်းကျင်တွင် အတူနေ တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်များ၊ ကျေးငှက်များနှင့် သားငါးများ၊ အပင်များထိ ဥပါဒ်သက်ရောက်မှုဖြစ်စေခြင်း၊ ထိုဖြစ်စဉ်များကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင် ဥပစာရုပ်များ ပျက်စီးကာ၊ ရုပ်ဂုဏ်သတ္တိ၊ဓာတ်ဂုဏ်သတ္တိ၊ ဇီဝဂုဏ်သတ္တိဆိုင်ရာ အစရှိသည်တို့ကို တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ သွယ်ဝိုက်၍ဖြစ်စေ ထိခိုက်ပြောင်းလဲခြင်းများကို ညစ်ညမ်းမှုများဖြစ်ပေါ်ခြင်းဟူ၍ ခေါ်ဆိုနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုညစ်ညမ်းမှုများကို ထပ်မံခွဲထုတ်၍ ရပါသည်။

လေထုညစ်ညမ်းမှု (Air Pollu-tion) ဖြစ်စေခြင်းမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ထိ ခိုက်သော ဆိုးဝါးမှုတစ်စုံတစ်ရာကြောင့် လေထု၏ ရုပ်ဂုဏ်သတ္တိ၊ ဓာတ်ဂုဏ်သတ္တိနှင့် ဇီဝဂုဏ်သတ္တိများ ပြောင်းလဲလာခြင်းကို ဆိုနိုင်ပါသည်။

ရေထုညစ်ညမ်းမှု (Water Pollution) ဖြစ်စေခြင်းမှာ ပတ်ဝန်းကျင်အား ထိခိုက်သော ဆိုးဝါးသည့် အခြေအနေများကြောင့် ရေထု၏ ရုပ်ဂုဏ်သတ္တိ၊ ဓာတ်ဂုဏ်သတ္တိနှင့် ဇီဝဂုဏ်သတ္တိများ ပြောင်းလဲလာခြင်းကြောင့် ညစ်ညမ်းမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြေထုညစ်ညမ်းမှု (Land Pollu-tion) ဖြစ်စေခြင်းမှာ ပတ်ဝန်းကျင်အား ထိခိုက်စေနိုင်သော မြေထု၏ ရုပ်ဂုဏ်သတ္တိ၊ ဓာတ်ဂုဏ်သတ္တိနှင့် ဇီဝဂုဏ်သတ္တိများ ပြောင်းလဲခြင်းကို မြေထုညစ်ညမ်းမှု ဖြစ်လာခြင်းဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ညစ်ညမ်းမှုများတွင် မြန်မာ့အစဉ်အလာ ဖြစ်ထွန်းမှုများ၌ ရပ်ကွက်များထဲ အလှူခံကြခြင်း၊ အလှူမင်္ဂလာပွဲများတွင် အများအားဖြင့် ကျေးလက်နေများတွင် လော်စပီကာခေါ် အော်လံကြီးများကို ရွာနီးချုပ်စပ်ကြားအောင် ဖွင့်ခြင်း၊ ၁၂ လ ပွဲတော်များရှိခြင်းကြောင့် အသံ၏ (ညစ်ညမ်းမှု) သို့မဟုတ် အသံ၏ဆူညံမှု (Noise Pollution) အား အမည်တပ်၍ ပြင်းပယ်မှု နည်းပါးလေ့ရှိပါသည်။ အမှန်မှာ အသံဆူညံစေမှုဆိုသည်ကို သိရှိရန်မှာ ပတ်ဝန်းကျင် (သို့မဟုတ်) နားထောင်

ရသူ တစ်ဦးဦးအား ထိခိုက်မှုတစ်ခုံတစ်ရာ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သော အသံကို ဆူညံသံဟုသတ်မှတ်နိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ ထိခိုက်မှု လက္ခဏာများအဖြစ် အကြားအာရုံချို့ယွင်းစေခြင်း၊ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေခြင်း၊ ကိုက်ခဲနာကျင်မှုများရခြင်း၊ မောပန်းနွမ်းနယ်လာစေခြင်းနှင့် အခြားအသံ(သို့မဟုတ်) မိမိတို့နှင့် ဆက်စပ်နေသော အသံအား တားဆီးနှောင့်ယှက်မှု ဖြစ်စေခြင်းများအားလုံး အကျုံးဝင်သော လက္ခဏာရပ်များအဖြစ် မှတ်ယူနိုင်ပါသည်။

ထိုသို့ ညစ်ညမ်းမှုများကို ခွဲခြားဖော်ပြထားသကဲ့သို့ ဖြစ်လာစေသော မူလအနေအထားများကို ပိုင်းခြားသတ်မှတ်နိုင်ပါသေးသည်။ ထိုသို့ ညစ်ညမ်းမှုအခြေအနေ များသည် ရေ၊ လေ၊ မြေထုများနှင့် အချိန်ကြာမြင့်စွာ ဖြစ်ပေါ်သွားသော အကျိုးဆက်များအဖြစ် ညစ်ညမ်းမှုမှ အညစ်အကြေးများ အသွင်သို့ကူးပြောင်းကာ အန္တရာယ်ဖြစ်လာစေနိုင်ခြင်းများလည်း ရှိလာပါသည်။

ညစ်ညမ်းမှု ဖြစ်ပေါ်စေသောအရာ (Point Source of Pollution) ကို ဖော်ပြရသော် ညစ်ညမ်းမှုအား ဖြစ်ပေါ်စေသည့် အဖွဲ့အစည်း၊ စက်ရုံအလုပ်ရုံ၊ အဆောက်အအုံ၊ ယာဉ် လုပ်ငန်းခွင်များ၊ ညစ်ညမ်းသောအရာများ ဖြစ်စေနိုင်သော ကုန်ထုတ်လုပ်မှုများ (ဥပမာ– ဓာတုဗေဒဆိုင်ရာ အမျိုးအစားများ ထုတ်လုပ်ရာတွင် စနစ်တကျမစွန့်ပစ်ဘဲ စည်းကမ်းမဲ့ စွန့်ပစ်ခြင်းများကြောင့် သစ်ပင်များသေဆုံးရခြင်း၊ ချောင်းရေ မြောင်းရေများ အဆိပ်သင့်ခြင်းများ) စသော အရာတစ်ခုခုကိုလည်း သတ်မှတ်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို ဖြစ်ပေါ်လာသောအရာကို အညစ်အကြေး (Waste) ဟု ခေါ်ဆိုနိုင်ပါသည်။

အညစ်အကြေး (Waste) ကို ထုတ်လုပ်လိုက်သော (သို့မဟုတ်) ထွက်ပေါ်လာသော အစိုင်အခဲ၊ အရည်အငွေ့များကို ဆိုလိုသည်။ ၎င်းတို့သည် မူလထုတ်ကုန်နှင့်မဆိုင်ဘဲ အညစ်အကြေးပုံသဏ္ဌာန် အသွင်တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် တည်ရှိနေသော စွန့်ပစ်ပစ္စည်းများပါဝင်သည်။ (ဥပမာ– ဆေးရုံ ခွဲစိတ်ခန်း၏ စွန့်ပစ်ပစ္စည်းများ၊ ဓာတုထုတ်ကုန်၏ စွန့်ပစ်ပစ္စည်းများ၊ ရွှေလုပ်ငန်းသုံး အက်ဆစ်အစရှိသော စွန့်ပစ်အရည်များ) အစရှိသည်တို့ဖြစ်ကြပါသည်။ ရေထဲသို့ ကျရောက်သော ရေဆိုးဟူ၍ သတ်မှတ်ရမည်ဖြစ်ပြီး လေတွင်ပျံ့နှံ့သော ညစ်ညမ်းသည့် လေဟူ၍ သတ်မှတ်ရပါမည်။

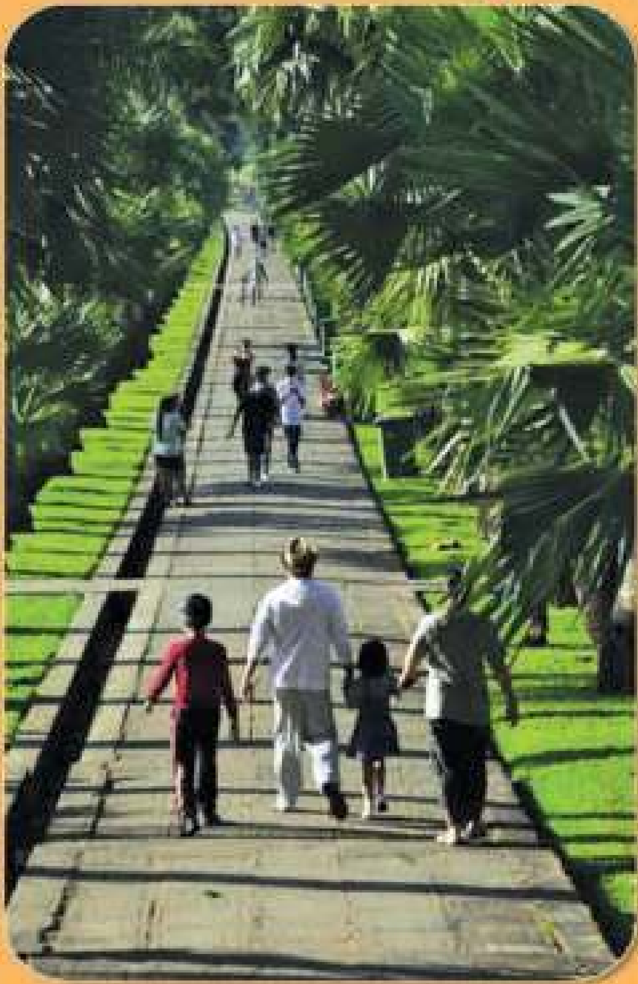

ရေဆိုး (Water Waste) ညစ်ညမ်းမှုဖြစ်သော အရာများ၊ ဘေးဥပါဒ်ဖြစ် စေသော စွန့်ပစ်ပစ္စည်း ပျော်ဝင်နေမှုများ၊ လူတို့၏ အညစ်အကြေးများမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော စွန့်ပစ်အရာ (ရေဆိုး)များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာအရည်အသွေး(Enviromental Quality) သည် လူတို့၏ အသက်ရှင်နေထိုင်ရေးနှင့် လူ့ဘောင်လောက၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် ဖန်တီးပြုလုပ်ထားသည့်အရာများ၊ တိရစ္ဆာန်၊ သစ်ပင်များနှင့် သဘာဝအရင်းအမြစ်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်၏ ညီညွတ်မျှတမှုကို ဆိုလိုပါသည်။

ညစ်ညမ်းသည့်လေ (Pollution Air) များမှာ မီးခိုး၊ ကြပ်ခိုး၊ ဖုံ၊ ပြာ၊ မီးသွေးမှုန့်၊ ကျောက်မီးသွေးမှုန့်၊ ဓာတ်ငွေ့၊ မြူ၊ အနံ့အသက်၊ အမှုန်များအားလုံး၊ ရေဒီယိုသတ္တိကြွပစ္စည်းများနှင့် ရောနှောနေသော လေထုညစ်သည့်မှုများအားလုံး ပါဝင်ပါသည်။ ထိုသို့သော ရေနှင့် လေထုတွင် ညစ်ညမ်းမှုများ ဖြစ်ပေါ်စေသောအရာများကို စနစ်ကျစွာ စွန့်ပစ်ခြင်းမရှိပါက ယင်း စည်းကမ်းမဲ့ စွန့်ပစ်ပစ္စည်းများ အရာအားလုံးသည် ဘေးဥပါဒ်ဖြစ်စေနိုင်သော စွန့်ပစ်ပစ္စည်းများအဖြစ် (Hazardous Waste) ခေါ်ဆိုသတ်မှတ်၍ စနစ်တကျ စွန့်ပစ်မှုများ ရှိစေရန် ဥပဒေဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အသိပညာပေး လှုံ့ဆော်မှုများနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဒဏ်ငွေ/ပြစ်ဒဏ်များဖြင့် သော်လည်းကောင်း တားဆီးကာကွယ်ရန် ဖြစ်လာပါသည်။

ယင်းအရာများ၊ လုပ်ဆောင်ချက်များကို မြူနီစီပါယ်လုပ်ငန်းတာဝန်များ၏ အစိတ်အပိုင်း (သို့မဟုတ်) ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းဆောင်တာများအဖြစ် စဉ်ဆက်မပြတ် လည်ပတ်စေလျက် ကာကွယ်ဆောင်ရွက်နေကြရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်နေသူများအား "မရှိလျှင် မဖြစ်နိုင်သော အရာထမ်း၊ အမှုထမ်းများအဖြစ် ဥပဒေအရ သတ်မှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ဟန်တူပါသည်။

ဥပဒေနှင့် တားဆီးကာကွယ်ခြင်းတွင် ထိုသို့ အန္တရာယ်မဖြစ်စေနိုင်ရာ ဇရိယာသတ်မှတ်ကာကွယ်ရသည်မျိုးလည်း ရှိပါသည်။ ဥပမာ – ပန်းဥယျာဉ်များ၊ ရေလှောင်ကန်ကြီးများ၊ ရောက်ကြီးများ၏ ရေဝေရေလဲဇရိယာများ၊ တောနိုင်းတိရစ္ဆာန်၊ ဘေးမဲ့ သစ်တောများ၊ အမျိုးသားဥယျာဉ်များ၊ သဘာဝထိန်းသိမ်းရေးနယ်မြေများ၊ အစိုးရတစ်ရပ်ရပ်ကဖြစ်စေ၊ ရန်ကုန်မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီကဖြစ်စေ အခါအားလျော်စွာ အမိန့်ကြော်ငြာစာထုတ်ပြန်၍ ထိန်းသိမ်းရန်သတ်မှတ်ထားသော နေရာများပါဝင်ပါသည်။ ယင်း ဇရိယာနေရာများကို (Conservation Area) ဟု ခေါ်ဆိုပြီး၊ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးဆိုင်ရာ ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေ၊ အမိန့်ကြော်ငြာချက်တစ်ရပ်ရပ်ဖြင့် သီးသန့်သတ်မှတ်ကာကွယ်သောနေရာများကိုမူ ညစ်ညမ်းမှုထိန်းသိမ်းရေး ကန့်သတ်နယ်မြေ (Pollution Control Area) ဟု ခေါ်ဆိုကြပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေး ကော်မတီသည် ညစ်ညမ်းအန္တရာယ်ကာကွယ်ရန် "ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေ"ကို (၂၀၁၈) ခုနှစ်တွင် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပြီး ဥပဒေနှင့်ဆိုင်သော ပုဒ်မများ၏ သက်ရောက်မှုအကျဉ်းကို ဖော်ပြလျက် ဝန်ထမ်းများကို ခံစားခွင့်ပေးခြင်း၊ စည်းကမ်းမဲ့ လုပ်ဆောင်မှုအား အခွန်အခဖြင့် ထိန်းချုပ်ခြင်း မဖြစ်ပေါ်စေရန် ဥပဒေဖြင့် တားမြစ်ခြင်းများကို ပုဒ်မများနှင့် ယှဉ်တွဲပါ သက်ရောက်မှုတို့ကို ဖော်ပြလျက် ဆောင်ရွက်ထားခြင်းကို တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။

ပုဒ်မ ၂၃၅။ ။ ဥပဒေဖြင့် စည်းကမ်းချက်များ သတ်မှတ်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပုဒ်မ ၂၃၆/ ၂၃၇ ။ ။ အခွန်အခကောက်ခံလျက် စီမံခန့်ခွဲမှု စနစ်တကျဖြစ်စေရန် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပုဒ်မ ၂၃၉။ ။ ကော်မတီမှ အန္တရာယ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းမှ ကာကွယ်ရန် လုပ်ငန်းဆောင်တာ လုပ်ဆောင်မှုအပေါ် ခွင့်ပြု/ကန့်ကွက် ငြင်းပယ်နိုင်ရန် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပုဒ်မ ၂၄၀–၂၄၁။ ။ ကော်မတီသည် တာဝန်ပေးအပ်မည့် ဝန်ထမ်းများအား ဥပဒေနှင့်အညီ ထိန်းသိမ်းဆောင်ရွက်ရမည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်များ အကျိုးခံစားခွင့်ပြုခြင်းများအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ရန် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် လူတစ်ယောက်၊ အဖွဲ့တစ်ခုမှ ပတ်ဝန်းကျင်ထိခိုက်မှု သိသသာကြီးသည် မည်မျှသက်ရောက်မှုရှိသည် တို့ ကို ချိန်ဆနိုင်ရန်နှင့် ဥပဒေ၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုတို့ကို တွေ့ရှိစေရန် ဖော်ပြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြို့လင်း

City Cartoon

City Cartoon

City Cartoon

ကျွန်ုမနှင့် MYrisk

ဒေါ်တင်တင်ကြည် (မြို့ပြစီမံကိန်းဌာန)

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရန်ကုန်မြို့သည် စီးပွားရေးအချက်အချာကျသည့် မြို့တစ်မြို့ဖြစ်သည်။ ၂၀၁၄ခုနှစ် သန်းခေါင်စာရင်းအရ မြို့နေ လူဦးရေ (၅.၂)သန်း နေထိုင်လျက်ရှိပြီး ရန်ကုန်တိုင်းတွင်မှ လူဦးရေ (၇.၃၆)သန်း နေထိုင်ပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့ဧရိယာ (၇၉၄) စတုရန်းကီလိုမီတာခန့်၊ ရန်ကုန်တိုင်းအနေဖြင့် (၁၀,၁၇၀)စတုရန်းကီလိုမီတာခန့် ကျယ်ဝန်းပါသည်။ မြို့ဧရိယာတဖြည်းဖြည်း ကြီးထွားလာသကဲ့သို့ မြို့နေလူဦးရေမှာလည်းတိုးပွားလျက်ရှိသည်ကိုတွေ့မြင်ကြရမည်ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းတွင်လည်း မြို့နေလူဦးရေများ တိုးပွားလျက်ရှိရာ ၂၀၀၇ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာ့လူဦးရေ၏ ၅၀%တိုးခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်းနှင့် ၂၀၃၀ခုနှစ်တွင် ၆၀%ထိ တိုးတက်လာမည်ဟု မြို့ပြပညာရှင်များက ခန့်မှန်းထားသည်။ တိုးတက်များပြားလာသည့် လူဦးရေအတွက် မြို့ပြဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများ ဖြည့်ဆည်းစီမံဆောင်ရွက်ပေးရာတွင် ဘေးအန္တရာယ်ဆိုင်ရာ စီမံခန့်ခွဲမှုများကိုလည်း ထည့်သွင်းလုပ်ဆောင်သွားကြရမည်ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ ရေရှည်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုပန်းတိုင်အမှတ်-၁၁(SDG11)တွင်ပါဝင်သည့် မြို့များနှင့်လူတို့အခြေချနေထိုင်ရန်နေရာများအား လုံခြုံအောင်၊ ဘေးဒဏ်ခံနိုင်အောင်၊ ရေရှည်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်လုပ်ဆောင်ရာတွင်လည်းကောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံ၏ရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲပြီးဟန်ချက်ညီသော ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုစီမံကိန်း(MSDP)ပန်းတိုင်အမှတ်(၅)၏ မဟာဗျူဟာလုပ်ငန်းစဉ်များကိုလည်းကောင်း အထောက်အပံ့ကောင်းများ ပေးနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအခါ မြို့ပြစီမံကိန်းဌာနသည် MYrisk ဟု ခေါ်သော Multiple Risks Management of Extreme Events in fast growing (Mega) cities in Myanmar, မြန်မာနိုင်ငံရှိ အလျင်အမြန်တိုးတက်နေသောမြို့ကြီးများတွင် ဘေးအန္တရာယ် ကျရောက်နေမှုများအား ဘက်ပေါင်းစုံမှစီမံခန့်ခွဲခြင်း သုတေသနပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးဆိုင်ရာစီမံကိန်းကို ဂျာမနီနိုင်ငံ၊ ကိုလုံးတက္ကသိုလ်နှင့်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ စီမံကိန်းတွင် အဓိကပါဝင်ဆောင်ရွက်သူတစ်ယောက်အနေဖြင့် အများပြည်သူသိရှိစေရန် မျှဝေရေးသားလိုက်ပါသည်။

MYrisk စီမံကိန်းဆိုင်ရာအချက်အလက်များ

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းလျင်မြန်စွာဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာသောမြို့ကြီးများရှိ များပြားသောဘေးအန္တရာယ်များကို ကောင်းမွန်စွာစီမံခန့်ခွဲနိုင်ရန်အတွက် MYrisk စီမံကိန်းကို ဂျာမန်-မြန်မာ ပူးပေါင်း၍ သုတေသနပြုဆောင်ရွက်ခဲ့ ကြပါသည်။ စီမံကိန်းကာလမှာ ၂၀၁၇ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလမှ ၂၀၂၅ခုနှစ်၊ ဧပြီလအထိဖြစ်ပြီး၊ စီမံကိန်းဧရိယာမှာ မြန်မာနိုင်ငံရန်ကုန်မြို့တွင်သာမက၊ မြို့တော် နေပြည်တော်နှင့် မန္တလေး၊ တောင်ကြီး၊ မော်လမြိုင်မြို့များလည်းပါဝင်သည်။ စီမံကိန်းစတင်ဆောင်ရွက်စဉ်က မြို့(၅)မြို့၏ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ကြီး(၃)မျိုးဖြစ်သည့် မုန်တိုင်း၊ ငလျင်နှင့် ရေကြီးရေလျှံခြင်းကို အဓိကထားခဲ့သော်လည်း ၂၀၁၉ခုနှစ်နောက်ပိုင်း၊ ၂၀၂၀ခုနှစ်တွင် Covid-19 ကပ်ရောဂါကို ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းကြုံတွေ့လာရသည့်အခါ Covid-19 ကိုလည်း သုတေသနစီမံကိန်းတွင် ထည့်သွင်းဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။

စီမံကိန်းကာလနှင့်လုပ်ဆောင်ချက်များ

- ပထမအဆင့်(၆)လ ၂၀၁၇-၂၀၁၈တွင် သုတေသနစာတမ်း အဆိုပြုလွှာရေးသားခြင်း။
- ဒုတိယအဆင့်(၁၈)လ ၂၀၁၉-၂၀၂၀တွင် လက်ရှိအခြေအနေများကို လေ့လာသုံးသပ်ခြင်းနှင့် လုပ်ငန်းရည်ရွယ်ချက်များချမှတ်ခြင်း။
- တတိယအဆင့်(၄၈)လ ၂၀၂၁-၂၀၂၅ တွင် အသေးစိတ်သုတေသနပြုလုပ်ခြင်း။

ပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်သူများ

ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီသည် အဓိက ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သည့် အဖွဲ့အစည်းဖြစ်ပြီး ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊ မြို့ပြနှင့်အိမ်ရာဦးစီးဌာန၊ နေပြည်တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ မန္တလေးစည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ ရှမ်းပြည်နယ်၊ တောင်ကြီးမြို့နယ် စည်ပင်သာယာရေးဌာန၊ မွန်ပြည်နယ်စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၊ မြန်မာ့ပတ်ဝန်းကျင်သိပ္ပံ(MEI)၊ မြို့ပြနှင့်ဒေသဆိုင်ရာဖွံ့ဖြိုးရေး သုတေသနဗဟိုဌာန (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)၊ ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍလူမှုအဖွဲ့အစည်းနှင့် ပြည်သူလူထုတို့ပူးပေါင်းပါဝင်ပါသည်။ ဂျာမနီနိုင်ငံ၊ ကိုလုံးတက္ကသိုလ်နှင့် အဓိကပူးပေါင်းပြီး ကိုလုံးရေကြီးမှုကာကွယ်ရေးစင်တာ၊ ကိုလုံးမီးသတ်ဦးစီးဌာန(လုံခြုံရေးသိပ္ပံနှင့် ကယ်ဆယ်ရေးနည်းပညာအဖွဲ့)၊ ဂျာမန်ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးကော်မတီတို့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ပါသည်။

University of Cologne
Institute of Geography
Albertus-Magnus-Platz
50923 Cologne, Germany
www.myrisk.uni-koeln.de

StEB Köln
City of Cologne / Cologne Fire Department
DKKV

စီမံကိန်းရည်ရွယ်ချက်

- မြန်မာနိုင်ငံတွင် သုတေသနဆိုင်ရာကွင်းဆင်းဆောင်ရွက်ခြင်း၊ စစ်တမ်းများခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ လေ့လာခြင်း၊ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်းနှင့် အချက်အလက်များဖြန့်ဝေခြင်းစသည့် သုတေသနလုပ်ငန်းများ အတူတကွပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရန်။
- သဘာဝဘေးအန္တရာယ် မဖြစ်ပွားမီ လူပုဂ္ဂိုလ်၏ ပိုင်ဆိုင်မှု၊ စီးပွားရေးနှင့်ပတ်သက်သောပိုင်ဆိုင်မှုအထောက်အထားများ အားထိန်းသိမ်းနိုင်ရန်၊ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ဆိုင်ရာ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု အသိပညာပေး အစီအစဉ်များပေးနိုင်ရန်။
- သိပ္ပံနည်းကျနည်းပညာ ကျွမ်းကျင်မှုများနှင့် သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ဆိုင်ရာ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု ပညာပေးအစီအစဉ်များ၊ ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်မှု ဖလှယ်ခြင်း စသည့် အဆင့်မြင့်သုတေသနနည်းပညာဆိုင်ရာသင်တန်းများပေးနိုင်ရန်။

Myanmar Sustainable Development Plan (MSDP) နှင့်ချိတ်ဆက်မှု

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ရေရှည်တည်တံ့နိုင်မြဲပြီး ဟန်ချက်ညီသော ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုစီမံကိန်း(MSDP)၊ ၂၀၁၈-၂၀၃၀ သည် တိုင်းပြည်၏စစ်မှန်သော ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု ရရှိစေရေး ဘက်စုံပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု မူဘောင်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ပန်းတိုင်(၅)ခုပါဝင်ပြီး ပန်းတိုင်(၅)၊ မဟာဗျူဟာ ၅.၆ သည် "မြို့ကြီး၊ မြို့ငယ်၊ သမိုင်းဝင်နေရာနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဒေသများအား ထိရောက်စွာနှင့် ရေရှည်တည်တံ့စွာ စီမံခန့်ခွဲရေး" ဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းစဉ် ၅.၆.၂ အရ ရာသီဥတု ပြောင်းလဲမှု သဘာဝဘေးအန္တရာယ်တို့မှ ကာကွယ်ရန်နှင့် မြို့ပြအခြေခံ အဆောက်အအုံနှင့် ဝန်ဆောင်မှုများ၏ ခံနိုင်ရည်မှုကို တိုးမြှင့်ရန်ဖြစ်ပြီး၊ SDG11 နှင့်ချိတ်ဆက်လျက်ရှိသည်။ ၂၀၃၀တွင် ရေကြီးခြင်းအပါအဝင်သဘာဝ ဘေးအန္တရာယ်များကြောင့် ကမ္ဘာ့ပြည်တွင်းထုတ်လုပ်မှုနှင့် စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ဆုံးရှုံးမှုများ၊ သေဆုံးသူအရေအတွက်များ သိသိသာသာ လျှော့ချနိုင်ရန်မှာ SDG ၁၁.၅ ၏ လုပ်ငန်းစဉ် ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ လုပ်ငန်းစဉ်မှ မဟာဗျူဟာရလဒ်များ အနေဖြင့် ရာသီဥတုဒဏ်ခံနိုင်ပြီးကာဗွန်ထုတ်လွှတ်မှုနည်းပါးသည့် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးနှင့် စက်မှုဆိုင်ရာ နည်းစနစ်များ မြှင့်တင်ရန်ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့သော ရလဒ်များရရှိလာစေရန်မှာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ကြရမည့် အဖွဲ့အစည်းများအကြား စည်းလုံးညီညွတ်စွာ ပေါင်းစပ်ညှိနှိုင်းကာ စီမံကိန်းမှသည် လက်တွေ့မဟာဗျူဟာကျ လုပ်ငန်းများဆီသို့ အချိန်နှင့်တပြေးညီ လက်တွေ့ကျကျ ပြောင်းလဲ ဆောင်ရွက်ကြရန်မှာ အလွန်အရေးကြီးပါသည်။

" MYrisk ဟုခေါ်သော Multiple Risks Management of Extreme Events in fast growing(Mega) cities in Myanmar,

မြန်မာနိုင်ငံရှိ အလျင်အမြန် တိုးတက်နေသော မြို့ကြီးများတွင် ဘေးအန္တရာယ်ကျရောက်နေမှုများအား ဘက်ပေါင်းစုံမှစီမံခန့်ခွဲခြင်း သုတေသနပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး ဆိုင်ရာစီမံကိန်းကို ဂျာမနီနိုင်ငံ၊ ကိုလုံးတက္ကသိုလ်နှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ "

MSMEs ကဏ္ဍနှင့်ချိတ်ဆက်ဆောင်ရွက်ခြင်း

လက်ရှိနိုင်ငံ၏စီးပွားရေးအနေအထားအရ စိုက်ပျိုးရေးနှင့် အသေးစား၊ အငယ်စားနှင့် အလတ်စား(MSMEs) လုပ်ငန်းကဏ္ဍသည် အလုပ်အကိုင်ဖန်တီးရေးအတွက် အရေးပါသည့်ကဏ္ဍဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် အဆိုပါ MSMEs ကဏ္ဍများ အဆင်ပြေချောမွေ့စွာလုပ်ကိုင်နိုင်ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် သဘာဝဘေးအန္တရာယ်သက်ရောက်မှုများကို ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် တည်ဆောက်ထားရန် အရေးကြီးပါသည်။ ယခုစီမံကိန်းတွင် ရန်ကုန်၊ နေပြည်တော်၊ မန္တလေး၊ တောင်ကြီး၊ မော်လမြိုင်မြို့များ၏ MSMEs လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ကြရာတွင် တွေ့ကြုံရသည့် အခက်အခဲ၊ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားရှိမှုနှင့် ရေရှည်အတွက် ပြင်ဆင်ထားရှိရန် လိုအပ်သော အချက်အလက်များကို မှုဝေဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုနှင့် စီမံကိန်းရလဒ်များ

ပထမအဆင့်တွင်သုတေသနစာတမ်း အဆိုပြုလွှာလက်ခံသဖြင့် စီမံကိန်း ဒုတိယပိုင်း အား ဆောင်ရွက်ခွင့်ရရှိပါသည်။

ဒုတိယအဆင့်တွင် လက်ရှိအခြေအနေများ သုံးသပ်ပြီး လုပ်ငန်းများနှင့် ရည်မှန်းချက်များ ချမှတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ သုတေသနဆိုင်ရာစာတမ်းများဖတ်ခြင်း၊ ဆွေးနွေးမှုများ ပြုလုပ်ခြင်း၊ Journal, Article နှင့် Newsletter များတွင် စာတမ်းပြုစုရေးသားခြင်းများ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ ဘေးအန္တရာယ်ဆိုင်ရာလက်ကမ်းစာစောင်(၅)မျိုးအား ထွက်ရှိခဲ့ရာ စာစောင်တစ်မျိုးလျှင် အရေအတွက်တစ်သောင်းစီကို မြို့နယ် (၃၃)မြို့နယ်တွင် ဖြန့်ဝေနိုင်ခဲ့ သည်။

COVID-19 နှင့်ပတ်သက်၍ အကြံပြုချက် လက်ကမ်းစာစောင်

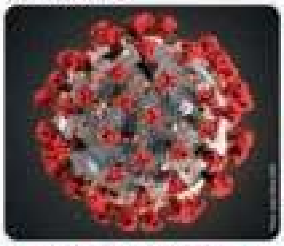

အပူပိုင်းမုန်တိုင်းအန္တရာယ် ကြိုတင် ပြင်ဆင်ခြင်း လက်ကမ်းစာစောင်

ရေလွှမ်းမိုးမှုအတွက် အကြံပြုချက် လက်ကမ်းစာစောင်

ငလျင်အန္တရာယ်ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခြင်း လက်ကမ်းစာစောင်

ဘေးကင်းရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း အကြံပေးလက်ကမ်း စာစောင်

ယခုအခါစီမံကိန်းတာတိယအဆင့်အတွက်အသေးစိတ်သုတေသနများပြုလုပ်လျက်ရှိသည်။ ကမ္ဘာ့ကပ်ရောဂါ COVID-19 ကြောင့် အသေးစား၊ အငယ်စား နှင့် အလတ်စား၊ လုပ်ငန်းရှင်များအပေါ်မည်မျှရိုက်ခတ်ခံရကြောင်း သုတေသန မေးခွန်းလွှာများမေးမြန်းခြင်းနှင့် စစ်တမ်းပြုစုခြင်းများကို ဆောင်ရွက်ကြသည်။ ရန်ကုန်မြို့တွင်လုပ်ငန်းရှင်ပေါင်း (၈၅၁)ဦး နှင့် တောင်ကြီးမြို့တွင် လုပ်ငန်းရှင်ပေါင်း (၃၀၀)ဦးကို မေးမြန်းခဲ့ပြီး သက်ဆိုင်ရာကျွမ်းကျင်သူများနှင့် အသေးစိတ် စုံစမ်းမေးမြန်းမှုအား ရန်ကုန်မြို့တွင် (၇)ဦး၊ နေပြည်တော်တွင် (၇)ဦး၊ တောင်ကြီးတွင် (၁၂)ဦး မေးမြန်းဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ရလဒ်ကောင်းများရရှိသည်မှာ ဒေသဆိုင်ရာအစိုးရအဖွဲ့များ၏ တက်ကြွစွာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုများကြောင့်ဖြစ်သည်။

Capacity Building ဆောင်ရွက်ချက်များ

- ၂၀၁၈ခုနှစ် အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲအား ရန်ကုန်မြို့တွင် (၂)ကြိမ် ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ရန်ကုန်မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေး ကော်မတီ အင်ဂျင်နီယာဌာန(အဆောက်အအုံ)၊ အင်ဂျင်နီယာဌာန (လမ်းနှင့်တံတား)၊ အင်ဂျင်နီယာဌာန(ရေနှင့်သန့်ရှင်းမှု) တို့မှ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆောင်ရွက်ချက်များ တင်ပြခဲ့ပါသည်။ ဂျာမနီနိုင်ငံတွင်လည်း အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲ (၁)ကြိမ် ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။
- ၂၀၁၉ခုနှစ်နှင့် ၂၀၂၀ခုနှစ်တွင် အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲ (၁)ကြိမ်စီ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး၊ ပညာရှင်နှစ်ဦးမှ ရေကြီးရေလျှံမှု သဘာဝဘေးအန္တရာယ်နှင့်ပတ်သက်၍ ကြိုတင်ပြင်ဆင် သင်တန်းပေးခြင်း၊ ဂျာမနီနိုင်ငံမှ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများနှင့် Survey ကောက်ခံခြင်း၊ သင်တန်းပို့ချခြင်းနှင့် Zoom Meeting များ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။
- ၂၀၂၁ခုနှစ်တွင် လက်ကမ်းစာစောင်များ ဖြန့်ဝေခြင်း၊ ၂၀၂၂ ခုနှစ်တွင် ဂျာမနီ - မြန်မာ Digital Workshop များ ပြုလုပ် ခြင်း၊ ရန်ကုန်မြို့ရှိ အသေးစား၊ အငယ်စားနှင့် အလတ်စားလုပ်ငန်းရှင်များအားသုတေသနမေးခွန်းလွှာများမေးမြန်းခြင်းဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။
- ၂၀၂၃ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီတွင် နည်းပညာဆိုင်ရာ သင်တန်းပို့ချခြင်း၊ နေပြည်တော်မှ MSMEs နှင့်ပတ်သက်သော ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်များကို Zoom ဖြင့် Interview ပြုလုပ်ခြင်းနှင့် တောင်ကြီးမြို့ရှိ MSMEs လုပ်ငန်းရှင်များအား သုတေသနမေးခွန်းလွှာများ မေးမြန်းခြင်း စသည်တို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

> **"၂၀၃၀တွင်ရေကြီးခြင်းအပါအဝင် သဘာဝဘေးအန္တရာယ်များကြောင့် ကမ္ဘာ့ပြည်တွင်းထုတ်လုပ်မှုနှင့် စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ဆုံးရှုံးမှုများ၊ သေဆုံးသူအရေအတွက်များ သိသိသာသာလျော့ချနိုင်ရန်မှာ SDG 11.5 ၏ လုပ်ငန်းစဉ်ဖြစ်သည်။"**

ထွက်ရှိပြီးသုတေသနစာတမ်းများ

• ရန်ကုန်မြို့ရှိအိမ်ထောင်စုများအား ဘေးအန္တရာယ်ဆိုင်ရာကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားရှိမှုနှင့်ခံနိုင်ရည်ရှိမှုအား သုတေသနစာတမ်းပြုစုခြင်း (Article of Natural Hazard: Disaster Preparedness and Resilience at household level in Yangon, Myanmar. 2020)

• ရန်ကုန်မြို့ရှိဘေးအန္တရာယ်ဆိုင်ရာနှင့်ပတ်သက်၍တာဝန်ရှိသောအဖွဲ့အစည်းများ၏ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုများနှင့်သက်ဆိုင်သည့် သုတေသနစာတမ်းပြုစုခြင်း (Journal of the Myanmar Academy of Arts and Science: Institutional Preparedness for Multiple Risks in Yangon, Myanmar. 2020, July)

• ရေနှင့်သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ဆိုင်ရာ သုတေသနစာတမ်းပြုစုခြင်း (Newsletter: Water & Risk. 2021, January)

• ကမာရွတ်မြို့နယ်နှင့် ဗဟန်းမြို့နယ်များတွင် သဘာဝဘေးအန္တရာယ်များသိရှိခြင်းနှင့် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားရှိခြင်း (Risks Awareness and Preparedness in Kamayut and Bahan Townships, Yangon/Myanmar. Universities Research Journal Vol.12, No.5, pp.111-126)

• ရန်ကုန်မြို့တွင် သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်ပေါ်လာပါက အရေးကြီးသောအခြေခံအဆောက်အအုံများကြိုတင်ပြင်ဆင်ထောက်ပံ့ထားရှိခြင်း (Critical infrastructure in Yangon in case of disaster: the readiness of providers. Journal of the Myanmar Academy of Arts and Science (accepted on Dec 2021))

Addressed Sustainable Development Goals

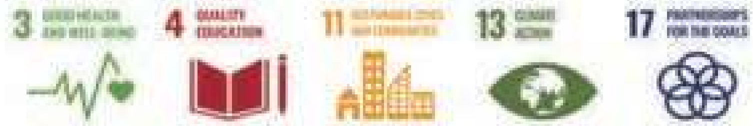

စီမံကိန်းမှရရှိသော အကျိုးကျေးဇူးများ

• သုတေသနစီမံကိန်းမှရန်ကုန်မြို့အပါအဝင်မြို့ကြီး(၅)မြို့အတွက် သဘာဝဘေးအန္တရာယ် စိန်ခေါ်မှုများဆိုင်ရာ အချက်အလက်များအား ဒီဂျစ်တယ်စနစ်ဖြင့် မှတ်တမ်းထားရှိခြင်း။

• သတင်းအချက်အလက်များနှင့် ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုများ၊ ကြိုတင်ကာကွယ်မှုများဆိုင်ရာ အသိပညာ ဗဟုသုတများ ဖြန့်ဝေပေးနိုင်ခြင်း။

• စီးပွားရေးဆိုင်ရာဆုံးရှုံးမှုများနှင့် အခြေခံအဆောက်အအုံဆိုင်ရာ (ရေ၊ အစားအစာ၊ လျှပ်စစ် နှင့် ကျန်းမာရေး) ဝန်ဆောင်မှုများ ဆောင်ရွက်မှုတွင် အသိပညာပေး အစီအစဉ်များ ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း

နိဂုံး

MYrisk သည် ဂျာမနီ-မြန်မာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သည့် စီမံကိန်းတစ်ခုဖြစ်ပြီး၊ ရန်ကုန်မြို့တွင်သာမက နေပြည်တော်၊ တောင်ကြီး၊ မန္တလေး၊ မော်လမြိုင်မြို့များနှင့် ချိတ်ဆက်ဆောင်ရွက်ရခြင်းကြောင့် ဒေသဆိုင်ရာ အစိုးရအဖွဲ့များအကြား ကျယ်ပြန့်စွာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရသည့် လုပ်ငန်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ အစိုးရအဖွဲ့များ၊ ပြည်သူလူထုနှင့် ပုဂ္ဂလိက ကဏ္ဍများ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရသဖြင့် အတွေ့အကြုံအသိပညာ၊ နည်းပညာများဖလှယ်နိုင်ခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်းများအကြား စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို ရရှိခြင်း၊ မိမိဒေသ သာမက အခြား ဒေသဆိုင်ရာတို့နှင့်အတူ လက်တွဲ ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် ပြည်သူများကြား သုတေသနလုပ်ငန်းများကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပျံ့နှံ့ဝင်ရောက်လာ အနာဂါတ်ကာလ ရေရှည် ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင်များ အတွက် အထောက်အကူပြုစေနိုင်ပါမည်။ MYrisk သည် သုတေသနစီမံကိန်းတစ်ခုဖြစ်သဖြင့် အချက်အလက်များကို လေ့လာဆန်းစစ်ကာ ရရှိလာသောရလဒ်များမှ အစိုးရအဖွဲ့အစည်းများ၊ urban planners, decision makers, policy makers၊ Academic ပိုင်းမှ သုတေသနပညာရှင်များနှင့် ပြည်သူများ၏ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုနှိုင်းကြားသော အသိပညာနှင့်လုပ်ဆောင်နိုင်မည့် နည်းလမ်းအသစ်ဖော်ဆောင်နိုင်မှုတို့ကို ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်နိုင်မည် ဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ပါသည်။

MYrisk Project ဆောင်ရွက်ရာတွင် ဂျာမနီနိုင်ငံ ကိုလုံးတက္ကသိုလ်မှ ဦးဆောင် ပါဝင်သည့် Professor Dr. Frauke Kraas သုတေသနမှူးခေါင်းဆောင်တာဝန်မကင်းသော၊ ဒေသဆိုင်ရာ အစိုးရအဖွဲ့ရုံးများမှ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံး၊ တောင်ကြီးမြို့သို့ သွားရောက်စဉ်က လိုက်လံပို့ဆောင်ကြိုဆိုရာ၌ ပွင့်လင်းမြင်သာ၊ တက်ကြွစွာဖြင့် ပူးပေါင်းပါဝင်ခဲ့ကြသော တာဝန်ရှိပြည်သူများ အားလုံးနှင့် မြို့ပြစီမံကိန်းဌာန ဝန်ထမ်းများ အားလုံးကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

ဒေါ်တင်တင်ကြည်
(မြို့ပြစီမံကိန်းဌာန)

ကိုယ်ကျိုးအတွက် လိမ်ညာသူများနှင့် အညာခံရန် တန်းစီစောင့်နေရသူများ

တက္ကသိုလ်မြတ်သူ

လိမ်လည်ခြင်း၊ လိမ်လည်သည်၊ လှည့်ဖျားသည်၊ ညာသည်၊ မုသား၊ မမှန်မကန်ပြောသည်၊ မမှန်မကန်လုပ်သည်ဆိုသော စကားလုံးများသည် ပြစ်မှုဥပဒေအရ လိမ်လည်မှုပုဒ်မ ၄၁၅၊ သူတစ်ပါးအယောင်ဆောင်၍ လိမ်လည်ခြင်း ပုဒ်မ ၄၁၆၊ လိမ်လည်မှုအတွက် ပြစ်ဒဏ် ပုဒ်မ ၄၁၇၊ လိမ်လည်မှုပုဒ်မ ၄၂၀ တို့ဖြင့် အရေးယူအပြစ်ပေးရပေသည်။ လောကုတ္တရာစာပေ၊ ဓမ္မစာပေများတွင်လည်း မုသာဝါဒ=လိမ်လည်ပြောဆိုခြင်း၊ ပြုမူလုပ်ဆောင်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အကျယ်တဝင့် ဖော်ပြထားပေသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ စောင့်ထိန်းနေကျဖြစ်သော ပဉ္စသီလခေါ် ငါးပါးသီလခံယူရာ၌ မုသာဝါဒ=လိမ်လည်ပြောဆိုခြင်း၊ ပြုမူခြင်း မပြုလုပ်ရန် ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို စောင့်ထိန်းရန် အာမဘဏ္ဍ ဝန်ခံကတိပြု သီလယူရပေသည်။ ဥပုသ်ကြီးဟုဆိုရမည့် ရှစ်ပါးသီလ၊ စကြဝတေးမင်းများသာ စောင့်ထိန်းလေ့ရှိသော ကိုယ်ကျင့်သီလ နတ်သီလ။ ရဟန်းသံဃာ(သာမဏေ၊ သီလရှင်များအပါအဝင်) အမြဲထာဝရစောင့်ထိန်းကြရသော ၁၀ ပါးသီလတို့တွင်လည်း မုသာဝါဒ ဆေးရာမတီဟူ၍ လိမ်လည်ခြင်းကို နှုတ်မှု၊ ကိုယ်မှု၊ စိတ်မှုတို့ဖြင့်ပင် မပြုအပ်သော သိက္ခာပုဒ်အဖြစ် ပါလေသည်။ ဒေဝဒတ်ကဲ့သို့သော ဆန့်ကျင်ဘက်ပုဂ္ဂိုလ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အယူလွဲသည့် ငရဲမိစ္ဆာတို့ ရှိနေခဲ့သည့် ဗုဒ္ဓလက်ထက်တော်မှာပင် မုသာဝါဒ-လိမ်လည်ခြင်းဟူသော ဝေါဟာရစကားလုံး၊ စာလုံးက ရှိနေခဲ့ပေသည်။ လိမ်လည်မှုအမျိုးမျိုးနှင့် လိမ်လည်မှု၏ပြစ်ဒဏ်များကို လောကီနယ် (ပြစ်မှုဥပဒေ)၊ လောကုတ္တရာနယ်၌ အကျယ်တဝင့်ပါရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် လိမ်လည်ခြင်း၊ ညာခြင်း၊ လှည့်ဖျားခြင်းဖြင့် သူတစ်ပါးအကျိုး ထိခိုက်၊ နစ်နာ၊ ပျက်စီးစေမှု၊ လိမ်ညာခြင်းဖြင့် မိမိ၏ ကိုယ်ကျိုးကို မမှန်မကန်ဖော်ဆောင်မှုတို့၏ ပြစ်ဒဏ်များ အခိုင်အမာရှိပြီးဖြစ်ပေသည်။

သို့သော်လည်း........။

လောကီ၊ လောကုတ္တရာနယ်ပယ်တို့၌ မုသာဝါဒ လိမ်လည်ခြင်းအမှုကို ကျူးလွန်ပြုလုပ်မှုများကား ရှိနေဆဲဖြစ်ပေသည်။ အရေးအကြီးဆုံးကား မိမိကိုယ်တိုင် မလိမ်မညာမိစေရန် သတိပြုဆင်ခြင်ရှောင်ရှားနိုင်ကြရန် လိုအပ်ပြီး၊ သူတစ်ပါး၏ လိမ်ညာမှုကို ယုံကြည်မိကာ မိမိအကျိုး ထိခိုက်ပျက်စီးစေသည်အထိ မဖြစ်ကြဖို့ လိုပေသည်။ လိမ်လည်မှုနှင့် ပြစ်ဒဏ်ကား လောကုတ္တရာ၌ ရှိပြီးဖြစ်သကဲ့သို့ လောကီနယ်ပယ်၌လည်း ဥပဒေအရ ပြစ်ဒဏ်များရှိပြီး ဖြစ်ပေသည်။

တေဘုမ္မာ၊ ဓာတ်အာဏာ စသည့် ဂန္ထဝင်စံမီသော တေးသီချင်းကြီးများအပါအဝင် မြန်မာစာ၊ မြန်မာမှု၊ မြန်မာတေးဂီတ အကျော်အမော် ကျိုက်လတ်မြို့ဆောင် ဆရာကြီး ဦးပြုံးချို ရေးသားသော "မောင်နေအေး၏ လိမ်နည်းအမျိုးမျိုး"စာအုပ်ကို ဖတ်ဖူးကြသူများစွာရှိပေလိမ့်မည်။ ဤစာရေးသူလည်း အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ် ဖတ်ခဲ့၊ မှတ်ခဲ့ရဖူးပေသည်။ မောင်နေအေး၏ လိမ်နည်းများစွာအနက် လူအများယုံကြည်လွယ်သော ဘိုးတော် (အတုအယောင်)တစ်ယောက်၏ လိမ်နည်းကို ဆရာကြီးဦးပြုံးချိုက ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်းဖြစ်အောင် ရေးသားလေခဲ့သည်။ မှတ်မိသရွေ့ အကျဉ်းချုံးတင်ပြပါရစေ။

အမျိုးသမီးငယ်များတွင် အခန့်မသင့်၍ မီးယပ်နှင့်ပတ်သက်သော စိတ်ဝေဒနာတစ်မျိုး ဖြစ်လေ့ရှိသည်။ ခေတ်ဆေးပညာအရ ထိုရောဂါအကြောင်းကို ဆရာဝန်ကြီးများက သိကြသည်။ အကောင်းဆုံး ဆေးဝါးများဖြင့် ကုသပေးနိုင်ကြပေသည်။ ဆရာဝန်၊ ဆေးရုံနှင့် အလှမ်းဝေးသော၊ လက်လှမ်းမမီသော၊ သူတစ်ပါးလိမ်သမျှ ယုံတတ်သောသူများသည် မိမိရဲ့သမီးငယ်၏ ထိုရောဂါကို ကုသကယ်တင် ဆောင်မပေးသည့် စွမ်းအားရှင်ကြီး ဘိုးတော် (အတုအယောင်)များကို ယုံမှတ်ကာ သမီးကို ပုံအပ်ပေးရှိရာ၊ အဆုံး၌ သမီးရှင်တို့ ရင်ကျိုးရပုံကို ဆရာကြီး ဦးပြုံးချို၏ မောင်နေအေး လိမ်နည်းက ဖော်ထုတ်တင်ပြထားပေသည်။

လူလိမ် လူညာ မောင်နေအေးသည် အခါတစ်ပါး ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ကိုဝတ်၊ ဆေးကြိမ်လုံးဆောင်၊ ဆေးတောင်ဝှေး၊ လည်ပင်း၌ ကွမ်းသီးလုံးခန့်ရှိသော ပုတီးစေ့များဖြင့် သီကုံးထားသော ပုတီးကြီးဆွဲကာ လူပုံကလည်း ဥပဓိရုပ်ကောင်း၊ ငိုက်ဆိုက်ဟန်ပန်၊ မင်မောင်းကလည်း ကောင်းကောင်းဖြင့် ဝေဒနာရှင်မိန်းကလေးရှိရာ အိမ်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ဘိုးတော်တု မောင်နေအေးက မိမိကို အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များက ဤအိမ်သို့သွားရောက်ကာ ကူညီမှိုင်းမ၊ ကယ်တင်ရန် အမိန့်ချ၍ လာရကြောင်းပြောရာ ထိုအိမ်၏ အိမ်ထောင်ဦးစီးမှအစ တစ်အိမ်လုံးက ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူ အားကိုးမိသွားကြရာ၊ ဘိုးတော်ကို အိမ်ဦးခန်းတွင် ကျကျနနခင်းကျင်းပြင်ဆင် တင်ထား၏။ နောက်ရက်များတွင် ပါးစပ်သတင်းများကြားပြီး ဘိုးတော်ထံ တစ်ရပ်ကွက်လုံးသာမက၊ အခြားရပ်ကွက်များမှ ယုံတတ်သူများ၊ ဘိုးတော်၏ အမ အစ ခံလိုသူများ တရုံးရုံး၊ တအုံးအုံး ဖြစ်လာသည်။

ဘိုးတော်နေအေးက ရေတည်ခွက်များစွာကို ဘုရားစင်ရှေ့တွင် တန်းစီထားစေပြီး၊ မမြို့ပန်းများ အိုးတိုင်းပြည့် ထည့်နိုင်းသည်။ နောက်နေ့ည လူစည်စည် တရုံးရုံး၊ ခန်းလုံးပြည့်မျှ လူများရောက်နေမှ ဘိုးတော်က တောင်ဝှေးဖြင့် ရေတည်ခွက်ထဲမှ ပန်းများနှင့် မထိစေဘဲ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ဆေးတောင်ဝှေးကို ဘယ်ရမ်း ညာရမ်း ရမ်းသည်။ ပရိသတ်မြင်သည်မှာ ဘိုးတော်၏ ဆေးတောင်ဝှေးသည် ပန်းများနှင့် လုံးဝမထိဘဲ ပန်းများအားလုံးလိုပင် ဘယ်ယိမ်း ညာယိမ်း လှုပ်ခါသွားသည်ကို အားလုံး မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်လိုက်ရ၏။ မယုံမရှိနဲ့ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်၍ အားလုံးက ဘိုးတော်ကို ကြည်ညိုလေးမြတ်စွာကြည့်ပြီး လက်အုပ်ချီကြ၏။ ထိုသတင်းသည် ရပ်ကွက်အားလုံး အကျုံးဝင်သော တစ်မြို့လုံးသို့ ပျံ့နှံ့သွားသည်။ နောက်ရက်များတွင် စည်းသည်မဆုံတော့၍ တံခါးဝမှ ပြုတစ်ပြုတစ်ဖြင့် လျှောက်ခုံမှာ တစ်ပြုတခဲ ရပ်နေရတော့သည်။

> ဘိုးတော်၏ ဆေးတောင်ဝှေးသည်
> ပန်းများနှင့် လုံးဝမထိဘဲ
> ပန်းများအားလုံးလိုပင်
> ဘယ်ယိမ်း ညာယိမ်း
> လှုပ်ခါသွားသည်ကို အားလုံး
> မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်လိုက်ရ၏။

တစ်ညသည်၌။

ခန်းလုံးပြည့် လူစည်လျက်ရှိစဉ်၊ ဘိုးတော်က ထိုအိမ်ရှင်၏ သမီးငယ် ဝေဒနာရှင်ကို အပြတ်ဆေးကုမည်ဖြစ်သည်။ လူနာကို မိမိရှေ့ ထိုင်နိုင်းကာ လက်ထဲတွင် တစ်တောင်ခန့်ရှိသော ဆေးကြိမ်လုံးကိုင်ထား၏။ မိဘမောင်ဘွားများ အကူအညီဖြင့် လူနာမိန်းကလေးအား ကွမ်းသီးလုံးခန့်ရှိသော ဆေးလုံးများ တစ်လုံးပြီး တစ်လုံး သောက်စေသည်။ ထို့နောက် ဘိုးတော်သည် ဘုရားဘက်လှည့်ကာ လက်အုပ်ချီ၊ အာရုံပြုကာ နှုတ်မှလည်း ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်၏။ မကြာပါချေ။ လူနာမိန်းကလေး ထိုးအန်တော့သည်။ ထွေးခံထဲတွင် အန်ဖတ်များစွာ တွေ့ရသည်။ မကောင်းဆိုးဝါးက မိန်းကလေးကိုကျွေးထားသော အပင်များ ဘိုးတော်၏ ဆေးသြသဓကြောင့် အားလုံးအန်ထုတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်ဆို၏။ ပရိသတ်က သူ့ထင်ငါဦးအောင် ထွေးခံကို တိုးကြည့်ကြသည်။ ဝက်ခေါက်များ၊ ဆံပင်ခြည်ထွေးများကိုပါ တွေ့ရသည်။ ထိုအရာအားလုံးသည် ပယောဂအပင်များဖြစ်သည်။ ယခု ကုန်ပြီ၊ ရှင်းပြီ၊ ပျောက်ပြီ။

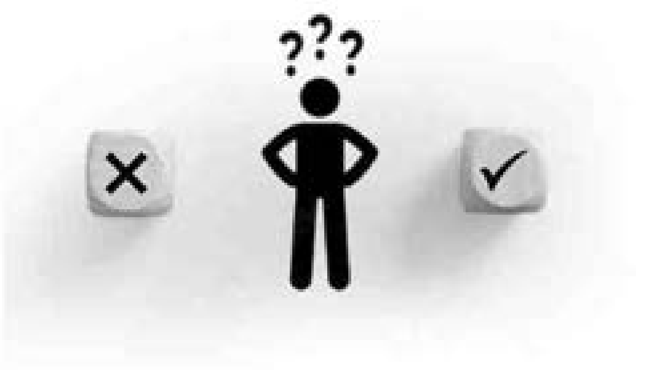

ပရိသတ်က ဘိုးတော်ကို လက်အုပ်ချီကန်တော့ကြသည်။ အိမ်ရှင်မိသားစုက လက်တို့ပြောသဖြင့် တစ်မြို့လုံးသိသော အကြောင်းအရာကား မိမိတို့တွင်ရှိသော ပိုက်ဆံများ၊ ရွှေငွေ လက်ဝတ်ရတနာများ ဘိုးတော်ထံ အပ်လိုက်လျှင် သုံးဆတိုးလာအောင် ဘိုးတော်က ကရုဏာရှေ့ထား ဆောင်မမည်ဟု သိကြ၊ ကြားကြ၊ ယုံကြ၊ ပုံကြ၊ အပ်ကြသည်။ အပင်းတွေထွက်သွားပြီဖြစ်သော လှနှာမိန်းကလေးကိုလည်း နောက်နောင် မည်သည့် ပယောဂမှမဝင်အောင် ဘုရားခန်းမှာပင် တစ်ညလုံး ပုတီးစိတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ အိမ်ရှင်များ၊ ရပ်ကွက်သူ မြို့သားများအားလုံး ဘိုးတော်ကို ယုံမှတ်၍ ပုံအပ်ကြသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်လင်းလာချိန် အိမ်ရှင် မိသားစု နိုးလာ၏။ ဘိုးတော်အား နံနက်စောစော ပြုစုရန် အိမ်ရှေ့ထွက်လာကြ၏။

"ဟော"

"ဟေ"

"ဟောဗျာ"

"ဟောတော်"

သမီးလှနှာရော၊ အပ်ထားသော သုံးဆတိုးစေမည့် ငွေစက္ကူထုပ်၊ ရွှေငွေလက်ဝတ်ရတနာထုပ်များရော၊ ဘိုးတော်တို့ပါ ကိုယ်ပျောက်သွားချေပြီကော။ ကျိုက်လတ်ဆရာကြီး ဦးပြုံးချိုက ဘိုးတော် နေအေး၏ နည်းနိဿယများကို ဤသို့ ဖော်ကောင်လုပ်ထားပေသည်။

ရေတစ်ခွက် (ရေတည်ချိုင့်ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်)ထဲမှ မေမြို့ပန်းများ၏ နောက်ဖက်တွင် ဘိုးတော်က ညဘက် အားလုံး အိပ်ချိန် တစ်ညကြိုပြီး သံမှိုကလေးများ ထိုးစိုက်ထား၏။ ဘိုးတော်၏ ဆေးတောင်ဗူးထိပ်တွင် တပ်ဆင်ထားသော သံကွေးမှာ သံလိုက်အားကောင်းသော သံလိုက်ကွေးဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ပန်းပွင့်နှင့် မထိစေဘဲ သံလိုက်ကွေးပါသော ဆေးတောင်ဗူး ရမ်းလိုက်ရုံနှင့် ပန်းပွင့်များနောက်မှ သံမှိုကြောင့် လှုပ်ရမ်းယိမ်းခါကြခြင်းသည်။

လှနှာမိန်းကလေးအား တိုက်ကျွေးသော ဆေးလုံးဟူသည်ကား (၁) အနံ့ဆေး၊ (၂) လုံးထွေးထားသော ဆံခြည်ထွေး၊ (၃) ရော်ဘာ စသည်ဖြစ်ရာ ဆေးလုံးက ဝမ်းထဲ ရောဂါ အနံ့ဆေးကြောင့် အန်စေသည်။ သေးကျစ်စွာလုံးထွေးလေသော ဆံခြည်ထွေးက ပွထလာ၊ ရော်ဘာက ပွထပြီး ဝက်ခေါက်နှင့်တူစွာ အန်ရလိုက်ခြင်းသာဖြစ်၏။ မောင်နေအေး၏ လိမ်နည်းများစာအုပ်က ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မတိုင်မီက ထုတ်ဝေထားတာ နောင်လည်း အကြိမ်ကြိမ်ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေကြ၏။ ဖတ်မိကြဟန်မတူ။ ယနေ့အထိ ထိုနည်းများဖြင့် လိမ်၍ရနေဆဲဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော ၂နှစ်၊ ၃နှစ်ခန့်က သတင်းတစ်ခု ကြားလိုက်ရသည်။ ကမာရွတ်မြို့နယ်တွင် ထိုသို့ ပယောဂ အပင်းထည့်ထားခံရသူကို ဘိုးတော်၏ ဆေးလုံးများ သောက်ရကား ဝက်ခေါက်များ၊ ဆံပင်ခြည်များ အထွေးလိုက် အန်ထုတ်ပစ်စေသည်ဟူသော သတင်းဖြစ်၏။ နားသာစွင့်ထားပါ၊ ထိုသတင်းမျိုး နောင်လည်း နောစာနှာမိ ငါမသိ လူ့ရပ်ကွက်များတွင် ထပ်ကြားရပါလိမ့်မည်။

လူသားတို့ကို အမိ အဘ တို့က မွေးဖွားသန့်စင်ပေးထား (တခြားမည်သူမျှမဟုတ်)၊ မွေးကတည်းက သန္ဓေသား ရင်သွေးငယ်တွင် မံသ စက္ခုနှစ်ကွင်း ပါလာ၏။ နှာခေါင်းပါ၏။ နားပါ၏။ ပါးစပ်ပါ၏။ ခြေလက်၊ ခန္ဓာကိုယ်၊ အတွင်းကလီစာများ ပါလာ၏။ လူတိုင်း မျက်စိနှစ်ကွင်းအတွင်း သူငယ်အိမ်အနက်ဝိုင်းကလေး၏နောက်၌ သံသစက္ခုမြင်ခြင်းကိုဖြစ်စေသော၊ ရှေ့မှ အရာအားလုံးကို မြင်စေသော အပြင်မှန်ဘီလူးငယ်(နှမ်းကြီးစေ့အရွယ်)အသားလုံးလေးပါ၏။ ရှေ့မှ သူငယ်အိမ်သည် ထို မံသစက္ခုအမြင်လုံးက မြင်ရသော အရာကို ဘာမှန်းညာမှန်းမသိနိုင်သေးပေ။ ပြဒါးထိန်းထားသော ကြည့်မှန်၊ ကိုယ်လုံးပေါ်မှန်၊ မှန်တင်ခုံ ရှေ့မှ မှန်ထဲတွင် ထိုမှန်ရှေ့ရှိ လူ၊ သတ္တဝါ၊ အရာဝတ္ထု၊ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဌာန်များပေါ်၏။ သို့သော် ထိုမှန်က မိမိရှေ့ရှိသော သက်ရှိ သက်မဲ့တို့အား မည်သူမည်ဝါမှန်း၊ မည်သည့်အရာမှန်း မသိနိုင်ချေ။ မပြောနိုင်ချေ။ အကြောင်းမှာ ထို ပြဒါးထိန်းထားသော ကြည့်မှန်တွင် ဦးနှောက်မရှိ၍ စက္ခုဝိညာဉ်ခေါ် မည်သူမည်ဝါ၊ မည်သည့်အရာဟူ၍ ဆုံးဖြတ်အသိပေးသောအရာ ပါမလာ၍ မြင်သမျှ၊ သိသမျှ ပြောပြတတ်သော ပါးစပ်များ ထိုမှန်တွင်မပါသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

လူတို့ကား အခြားသက်ရှိသတ္တဝါများနည်းတူ ဦးနှောက်

ပါ၏။ ဦးနှောက်က အရာရာသိတာ အသိပေး၏။ လူတို့၏ မျက်စိမှ မြင်သောအရာကို မျက်စိက လျှပ်စစ်ဓာတ်အားထက်ပင် မြန်ဆန်စွာ ဦးနှောက်သို့ မြင်ရသည့်အရာကို သတင်းပို့၏။ ထိုအခါ ဦးနှောက်ကလည်း ထိုအရာသည် လူဖြစ်သည်၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သည်၊ သက်မဲ့ မည်သည့်ပစ္စည်းဖြစ်သည်ကို အဖြေပြန်ထုတ်ပေး၏။ ထို့ကြောင့် လူတို့၏ မျက်စိက မြင်သမျှ မည်သည့်အရာဖြစ်ကြောင်း သိသည့် စက္ခုဝိညာဉ်ကို ရရှိလေ၏။ အလားတူ နားမှကြားရသော အသံကို မည်သည့်အသံဖြစ်ကြောင်း ဦးနှောက်ကြောင့်သိရသော သောတဝိညာဉ်စိတ်ကို ရရှိ၏။ အနံ့အသက်ကို ခွဲခြားသိနိုင်သော အသိ။ အရသာ ချို၊ ငန်၊ ဖန်၊ ဆိမ့်၊ ခါး၊ ချဉ် အရသာ သိနိုင်တာ၊ လက်၊ ခြေ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်းတို့နှင့် ထိတွေ့သောအခါ ထိုထိတွေ့သောအရာသည် ပျော့သလား၊ မာသလား၊ ပူသလား၊ နွေးသလား၊ အေးသလား၊ နူးညံ့သလား၊ ကြမ်းတမ်းသလား သိနိုင်၏။ အမေမွေးပေးစဉ်ကပင် ပါလာသော မွေးရာပါ ဝိညာဉ်စိတ်များ၊ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ လက်ခြေကိုယ်ခန္ဓာများ အပြည့်အစုံပါလာတာ။ တိရစ္ဆာန်တို့လည်း သိတန်သရွေ့သိတာ၊ အားလုံးကိုမူ လူတို့လောက်မသိ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် လူတို့၏ ဦးနှောက်ကပေးသော အသိဉာဏ်သည် သက်ရှိသတ္တဝါအားလုံးတို့တွင် အထူးချွန်ဆုံး၊ အထက်မြက်ဆုံးဖြစ်တာ၊ လူတို့က ဦးနှောက်အသိဉာဏ် ပို၍ကြီးသကဲ့သို့ ပို၍အသုံးချတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် လူတို့သည် ယနေ့ခေတ်မီတိုးတက်သော လူ့ယဉ်ကျေးမှု၊ အဆင့်မြင့်လူ့ကမ္ဘာ၊ လူများအဆင့်အတန်းကို တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တိရစ္ဆာန်တို့တွင် လူသားတို့ဦးနှောက်ကဲ့သို့ မကောင်း၊ မပြည့်စုံ။ ထို့ကြောင့် အသိဉာဏ်အရာတွင် လူတို့ကို မမီနိုင်ကြ။ လူတို့လိုလည်း အသိဉာဏ်ကို ကောင်းမွန်စွာအသုံးမချတတ်။ အချို့သော တိရစ္ဆာန်များသည် အိပ်၊ စား၊ ကာမ ဤသုံးခုသောဆန္ဒကိုသာသိ၍ (တဲတိုင်းကြီး)–သုံး၊ ဆန္ဒ–အလိုသာသိ၍ တိရစ္ဆာန်ဟုခေါ်)သော်လည်း အသိဉာဏ်အနည်းငယ်ပိုသာသဖြင့် လူတို့၏ ယဉ်ကျေးအောင်ပြုပြင်ထိန်းကျောင်းအသုံးချခြင်းကို ခံရနိုင်သေးသည်။ ဥပမာ– ကြက်၊ ငှက်၊ ဘဲ၊ ဝက်၊ နွား၊ ကျွဲ၊ မြင်း၊ ကုလားအုပ်၊ ခြင်္သေ့၊ ကျား၊ ကျားသစ်၊ သစ်နက် စသည်တို့ကား ယဉ်ပါးအောင် ပြုပြင်ယူ၍ မရနိုင်အောင် ရိုင်းစိုင်းကြသည်။ ဆပ်ကပ်များတွင် ကျား၊ ခြင်္သေ့တို့ကို ထည့်သွင်းပြနိုင်သည်မှာလည်း အစာကို ကောင်းစွာကျွေးခြင်း၊ ဆပ်ကပ်ပြသူ၏ လက်ထဲမှ ငှင်းတို့ကြောက်ရသော လက်နက်ပါခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့သော် ထို ကျား၊ ခြင်္သေ့၊ ကျားသစ်တို့ကို လှောင်အိမ်များဖြင့်သာ ထားနေကြရပေသည်။ ထို့ကြောင့် လူဖြစ်ရသောကုသိုလ်သည် အလွန်

တရာ ကြီးမားလေသည်။ လူဖြစ်ပါလျက် လူ့အမေအရင်းက ဦးနှောက်၊ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ လက်၊ ခြေ စသည့် ကိုယ်ခန္ဓာများပြည့်စုံအောင် မွေးပေးထားပါလျက် မိမိကိုယ်ပိုင် မျက်စိဖြင့် မြင်အောင်မကြည့်၊ မိမိနားဖြင့် ကြားအောင် နားမထောင်၊ မိမိဦးနှောက်ဖြင့်သိအောင် အသုံးမပြုဘဲ သူများ လိမ်ညာလှည့်ဖြား နားဖားကြိုးတပ်၍ သူတို့မောင်းချင်သလိုမောင်း၊ ခိုင်းချင်သလို ခိုင်းသည်ကိုခံရအောင် အဘယ်ကြောင့် မျက်စိပိတ်၊ နားပိတ်၊ ဦးနှောက်တံခါးပိတ်ကာ သူများပြောတိုင်းယုံ၊ သူများ လိမ်တိုင်း၊ ညာတိုင်း အလိမ်ခံ၊ အညာခံပြီး သူတို့ မလိုတမာပြောသမျှ လိုက်ယုံ၊ လိုက်လုပ်နေကြရသနည်း။ မိမိတို့သည် ကျား၊ ခြင်္သေ့၊ ကျားသစ်၊ သစ်နက်တို့လောက် နိမ့်ကျသော ဦးနှောက်ကောင်း မရှိကြ

> မိမိကိုယ်ပိုင် မျက်စိဖြင့်
> မြင်အောင်မကြည့်၊ မိမိနားဖြင့် ကြားအောင်
> နားမထောင်၊ မိမိဦးနှောက်ဖြင့်သိအောင် အသုံးမပြုဘဲ
> သူများ လိမ်ညာလှည့်ဖြား နားဖားကြိုးတပ်၍
> သူတို့မောင်းချင်သလိုမောင်း၊ ခိုင်းချင်သလို
> ခိုင်းသည်ကိုခံရအောင်...

သူများလား။ စဉ်းစားသုံးသပ်သင့်ကြပြီ။ လူ့ယဉ်ကျေးမှု၊ လူ့တန်ဖိုး၊ အစစ်၏ ကျေးဇူး၊ ဘာသာတရား၏ အဆုံးအမ၊ မိဘ၏ သွန်သင်မှု၊ အာစရိယဆရာတို့၏ မကောင်းမြစ်တား၊ ကောင်းရာညွှန်မှု၊ သက်ကြီးဝါကြီး၊ ပညာကြီးသူတို့၏ ဩဝါဒ၊ စာကောင်းပေမွန်တို့၏ လမ်းညွှန်မှု၊ ပညာပေးမှုများကို အလေးထားကြမှ ဖြစ်တော့မည်။

ပုထုဇဉ်လူသားတို့၏ ကာမဂုဏ်နယ်သားများသည် မိမိတို့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စများဖြင့် အလုပ်များကြပေသည်။ ကိစ္စများမြောင် လူတို့ဘောင်ဝယ် အိမ်ထောင်သက်မွေး၊ ခြနယ်မြေးသား စသော စာဆိုအတိုင်း လူ့မှုနယ်တွင် လူမှုကိစ္စဝိစ္စ၊ ဒုက္ခသုခ၊ အဆိုးအကောင်းတွေက ထွေပြားလှသည်။ အချို့က ပညာမသင်ခဲ့ရ၍ စာမဖတ်တတ်ကြ။ အချို့က ရွာဦးဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် သင်ပုန်းကြီးလောက်တော့ သင်ခဲ့ရ၍ ဖတ်တတ်ကြသည်။ သို့သော် ဖတ်ရမည့် စာအုပ်၊ စာနယ်ဇင်း၊ သတင်းစာ စသည်များနှင့်လည်း လက်လှမ်းမမီကြ။ ကျေးလက်တောသားတောဝ လယ်သမား၊ တောင်သူ၊ ဥယျာဉ်ခြံစိုက်သမား၊ မွေးမြူရေးသမား၊ ရေလုပ်သားတို့မှာ နေ့ည အားသည်မရှိ၊ လယ်ထဲ ယာထဲ နေ့စဉ်တစ်နေကုန် ဆင်းနေကြရသည်။ ရပ်ရေးရွာရေး သာရေး နာရေး၊ ဘာသာရေး ကိစ္စများကလည်း ရှိသေး။ ထို့ကြောင့် သတင်းစာမရှိ၊ မဖတ်နိုင်၊ သတင်းမှန်မသိ။ စာအုပ်စာပေနှင့်လည်း အလှမ်းဝေး၊ မဖတ်အား၊ မဖတ်ဖြစ်။ ထို့ကြောင့် စာမှာပါသော အလိမ္မာတရား၊ အသိဗဟုသုတ၊ တွေးတော ဆင်ခြင်စရာများမသိနိုင်။ ထိုကိစ္စအတွက် အပြစ်မတင်အပ်ကြပေ။

ထိုသို့ အမှန်သိ၊ အကောင်းသိ၊ အကျိုးရှိဖွယ် အသိတရားနှင့် လက်လှမ်းမမီဖြစ်နေသူများအား နိုင်ငံရေးပါတီများ၊ နိုင်ငံရေးသမားများ၊ လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်း၊ ပရဟိတသမားများ၊ ယင်းဒေသများသို့ တာဝန်အရ သွားရောက်ရသော အမှုထမ်း၊ ဝန်ထမ်းများ၊ အစိုးရမဟုတ်သောအဖွဲ့များ၊ NGO, နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့ဆိုသူ (အစိုးရမဟုတ်သော အဖွဲ့အစည်းများ) NGO ဆိုသည့် စေတနာမှန်၊ စိတ်ထားကောင်းဖြင့် ကျေးလက်နေပြည်သူတို့ သိသင့်သော သုတ၊ အသိ၊ အတွေး၊ သတင်းမှန် အချက်အလက်၊ အကြောင်းအရာမှန်များကို အသိပေးကုသိုလ်ယူသင့်ကြ၏။

ဥစ္စာရှင်လို ဥစ္စာရှင်ခဲဆိုသော စကားကဲ့သို့ ကျေးလက်နေပြည်သူများ မြို့များတွင် ဆင်ခြေဖုံးနေပြည်သူများအနေဖြင့်လည်း အမှန်သိရန် ဖြစ်နိုင်သည့်နည်းနှင့် အားထုတ်သင့်သည်။ မေးပါများ စကားရဆိုသည့်အတိုင်း သိသူတို့ထံ မေးမြန်းယူသင့်သည်။ ကိုယ်ပိုင် မျက်စိ၊ ကိုယ်ပိုင်နား၊ ကိုယ်ပိုင်ဦးနှောက် သုံးသင့်သည်။ တစ်မိုးလုံး ဖျောက်ဆိပ်ဆိုသော စကားကဲ့သို့ တစ်ကမ္ဘာလုံး၊ တစ်နိုင်ငံလုံး၊ တစ်မြို့လုံး၊ တစ်ရွာလုံး၊ တစ်ရပ်ကွက်လုံး၊ တစ်လမ်းလုံး၊ လူလိမ်၊ လူညာ၊ မုသားပြောပြီး ကိုယ်ကျိုးရှာ၊ လူတကာကို လှည့်ဖြားအသုံးချ၊ ကြားထဲက ခါးနာအောင် သူတို့ညာသမျှ ယုံ၊ သူတို့ခိုင်းသမျှလုပ်ရင်း လူသတ်၊ ဓားပြတိုက်၊ လုယက်၊ ဖောက်ခွဲ၊ ဖျက်ဆီးအကြမ်းဖက်သမား(ကြေးစား အခိုင်းခံသက်သက်) ရောက်နေရသော မိမိရဲ့ဘဝကို အဇ္ဈာဟိအဇ္ဈနှောနှာတော– မိမိကိုယ်မိမိ အားကိုးအားထားပြုပြီး အရာရာဆင်ခြင်သုံးသပ်ပြီး ရုန်းထွက်ကြရန် အားထုတ်သင့်ကြပြီ။ ကိုယ့်နိုင်ငံ၊ ကိုယ့်လူမျိုးကို သတ်ဖြတ်စေပြီး၊ အဝေးမှ ကိုယ်ကျိုးအတွက် ဆက်လက်နယ်ချဲ့ပြီး ကြီးပွားနေသော လူမသမာများ၏ အလိမ်အညာကျော့ကွင်းမှ လွတ်ထွက်အောင် ရုန်းထွက်သင့်ကြပြီ။ သတင်းစာမှ သတင်းမှန်မပါ၊ ရုပ်သံ၊ ရေဒီယိုမှ သတင်းနားထောင်အမှန်သိ၊ အမှန်သတိဖြင့် မှန်သည့် ပန်းတိုင်လှမ်းကိုင်ချိန်တန်ပါပြီ။

တက္ကသိုလ်မြတ်သူ

ပန်းကောက်တဲ့တေး

မယ်ကြည်

✦ စိတ် ဖူးငုံ
ဉာဏ်ဝတ်မှုံ ပက်ဖျန်း။
အကျွရာ ဝတ်လွှာဆင့်လို
ပွင့်လာသည့်ပန်း။

✦ ထာဝစဉ်မခန်းပါဘူ
နှလုံးသားစမ်းရေကြည်။
အကြင်နှာ စီးယိုစိတ်
ချွေးသိပ်ရစ်ချည်။
နမ်းမဝပါတဲ့
ပန်းအလှတို့ စုန်ဆန်ချီ
နင်္ဂီချိုမြ ငြိမ့်ငြိမ့်ညောင်း။
အနုပညာ သံစဉ်ဖွဲ့
ညွှင်းသွဲ့သွဲ့ ဆောင်း။

✦ တစ်ပွင့်ချီ တစ်ပွင့်ပြောင်း
ရနံ့ပေါင်း ထုံအီရှာ။
ပန်ဆင်သူ စိတ်နှလုံးမှာ
ဆင့်ထုံးတည်ရာ။
ပီတိက လိပ်ပြာ
အလင်္ကာ ဝတ်ရည်မွှေး။
အနုအလှ နေခြည်အောက်မှာ
သမုဒ္ဒယ ရေကြည်သောက်ရင်း
ပန်းကောက်တဲ့တေး။

မယ်ကြည်

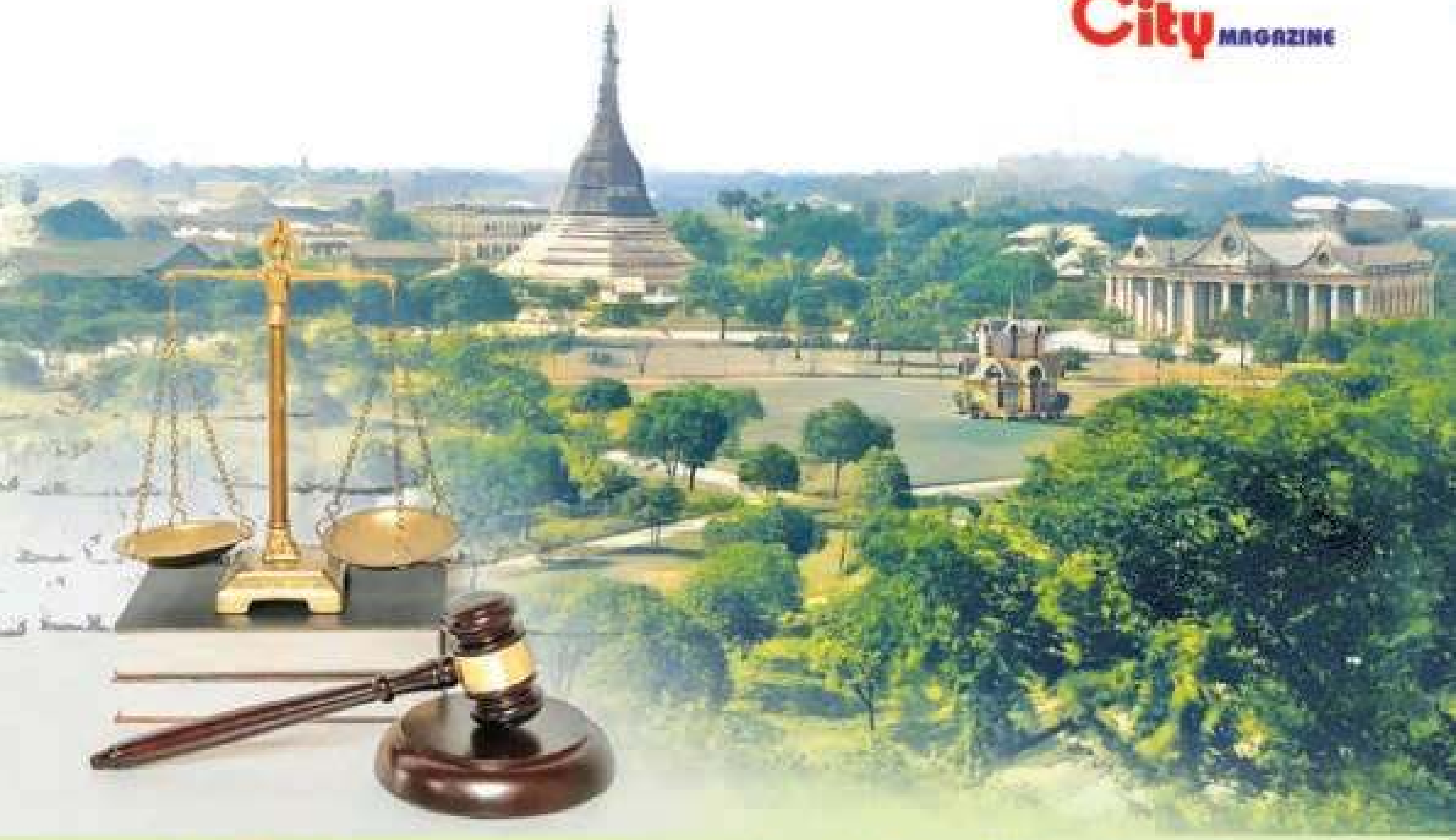

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် တရားမ အသေးအဖွဲ့လျှောက်လွှာ(၈၃)အား ကြားနာ၍ ချမှတ်ခဲ့သော

မြူနီစီပါယ်ဆိုင်ရာ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ်စီရင်ချက်

အငြိမ်းစား အရာထမ်းတစ်ဦး

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်သည် အိမ်စောင့်အစိုးရကာလဖြစ်သည်။ လွှတ်တော်၌ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်အား ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် တာဝန်လွှဲ၍ ရန်ကုန်မြူနီစီပါယ်အဖွဲ့ကို ရန်ကုန်မြူနီစီပါယ်အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ – ၂၂၈ (၁) အရ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ ဒီမိုကရေစီ ဒေသန္တရဝန်ကြီးဌာနက (၂၉–၁၁–၁၉၅၈) နေ့စွဲပါ စာအမှတ် – ၁၆၁–၃၁(ဂ) ၅၈ ဖြင့် ရန်ကုန်မြူနီစီပါယ်အဖွဲ့အဖြစ်မှ ရုပ်သိမ်းခဲ့သည်။ ရန်ကုန်မြူနီစီပါယ်အက်ဥပဒေ (၁၉၂၂) သည် အက်ဥပဒေပုဒ်မများထဲ၌ နည်းဥပဒေ၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို ထည့်သွင်းပြဋ္ဌာန်းထားသော အက်ဥပဒေမျိုးဖြစ်သဖြင့် ယင်းအဖွဲ့ မရှိသော်လည်း၊ ခန့်အပ်ထားသော မြူနီစီပါယ်မင်းကြီးသည် ယင်းအဖွဲ့၏အာဏာနှင့် အလုပ်ဝတ္တရားများကို ယင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ – ၂၂၈ (၃) အရ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားလေသည်။

အဆိုပါ အာဏာနှင့် အလုပ်ဝတ္တရားများကို မြူနီစီပါယ်မင်းကြီး ဦးထွန်းအုန်းသည် ဥပဒေနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းအပေါ် ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းမှာ ရန်ကုန်မြူနီစီပါယ် အက်ဥပဒေပုဒ်မ – ၂၂၈ (၃) အရ အခွင့်အာဏာမရှိဘဲ တရားမဝင်သော အမိန့်များ ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် ယင်းတရားမဝင်သောအမိန့်များကို ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် တရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံးတော်က ပယ်ဖျက်ပေးပါရန်နှင့် ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ – ၂၂၈ (၁) အရ ရန်ကုန်မြူနီစီပါယ် ရွေးကောက်ပွဲကို အဆောတလျင် ပြုလုပ်ပေးပါရန် ဤရုံးတော်မှ အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်ပေးပါမည့်အကြောင်း တင်ပြခဲ့ပါသည်။ မိမိကိုယ်ကို ၁၉၅၈ ခုနှစ် ၊ ဒီဇင်ဘာလအတွင်းက နိုင်ငံတော်သမ္မတ အမိန့်ဖြင့် ဖျက်သိမ်းလိုက်သော မြူနီစီပါယ်

အဖွဲ့၏ မြူနီစီပါယ်လူကြီးပေါင်းဖြစ်ကြောင်း ကျမ်းသစ္စာ ကျမ်းကျိန်လွှာ ကျိန်ဆိုကာ ၁၉၆၀ ခုနှစ် တရားမ အသေးအဖွဲ့လျှောက်လွှာဖြင့် ရုံးတော်အားဦးတိုက်လျှောက်ထားသော အမှုပေါင်း တစ်ခုရှိခဲ့ပါသည်။

ယင်းအမှု၏ စီရင်ချက်ကို နောက်ဆုံး၌ ထင်ရှားသိသာရန် ဖော်ပြပေးပါမည်။ ဤသို့ အမှုတရားတဘောင်ဖြစ်ရခြင်း အကြောင်းရင်းနှင့် ဥပဒေအရ လုပ်ဆောင်ခြင်းတို့၏ ဝိရောဓိများမှာ နှစ်ပေါင်း (၆၁)နှစ်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း ဥပဒေနှင့်အညီ ရန်ကုန်မြူနီစီပါယ်အဖွဲ့သည် တရားစွဲဆိုခြင်း ၊ တရားစွဲဆိုခံရခြင်းဆိုသော ဥပဒေတွင် လာရှိသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ကြပုံကို ဗဟုသုတရစေချင်၍ တင်ပြရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အကြမ်းဖျင်းတင်ပြရသော် တရားမအသေးအဖွဲ့မှလျှောက်ထားသူသည် သူ၏ ကျမ်းကျိန်ချက်အရ မြူနီစီပါယ်လူကြီး ရဲဘော်ဖေတင်ဟု ဖော်ပြပြီး လျှောက်ထားခံရသူမှာ (၂)ဦးဖြစ်၍ နံပါတ်(၁)မှာ ဒီမိုကရေစီဒေသန္တရအုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ဒေသန္တရအဖွဲ့ဌာန ဝန်ကြီးဖြစ်ပြီး နံပါတ်(၂)မှာ ရန်ကုန်မြူနီစီပါယ်မင်းကြီးတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

လျှောက်ထားချက်၏ လိုရင်းမှာ

မြူနီစီပါယ်မင်းကြီး ဦးထွန်းအုန်သည် ရန်ကုန်မြူနီစီပါယ် အက်ဥပဒေပုဒ်မ – ၂၂၈ (၃) အရ အခွင့်အာဏာမရှိဘဲ ယင်းပုဒ်မပါ လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ကျင့်သုံးခြင်းအား (သို့) ကျင့်သုံး၍ ထုတ်ပြန်ခဲ့သောအခါ ဤရုံးတော်မှ ပယ်ဖျက်ပေးပါရန်နှင့် ယင်းပုဒ်မ – ၂၂၈ (၁)အရ မြူနီစီပါယ်မင်းကြီး ဆောင်ရွက်ပေးရန်ရှိသော ရန်ကုန်မြူနီစီပါယ်ရွေးကောက်ပွဲအား အဆောတလျင် ပြုလုပ်ပေးရန် ကျင့်သုံးသော အမိန့်ချမှတ်ပေးပါရန်ဟူ၍ ကျမ်းကျိန်လွှာတင်သွင်းလျက် တောင်းဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ရုံးတော်သည် ဥပဒေ၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို အတိအကျ လိုက်နာကြောင်း ဖော်ပြပါအချက်များကြောင့် သိရှိရပါသည်။

(ဤနေရာ၌ နှစ်ဖက်ရှင်းလင်းကြရာတွင် မှီငြမ်းအဆိုပြုသော ၁၉၂၂ ခုနှစ် ရန်ကုန်မြူနီစီပါယ် အက်ဥပဒေပုဒ်မ – ၂၂၈ (၁) နှင့် ပုဒ်မ – ၂၂၈ (၃)တို့၏ ပုဒ်ရင်းစာသားများကို ဖော်ပြခြင်းဖြင့် ပိုမိုရှင်းလင်းစွာ နားလည်နိုင်လိမ့်မည်ထင်ပါသည်။

ပုဒ်မ – ၂၂၈ ။ ။ ကော်ပေါရေးရှန်အသင်းမှာ၊ ယခု အက်ဥပဒေအရဖြစ်စေ၊ တည်ဆဲအခြားဥပဒေတစ်စုံတစ်ရာအရဖြစ်စေ၊ အပ်နှင်းသည့်အလုပ်ဝတ္တရား တစ်စုံတစ်ရာကိုဖြစ်စေ အများကိုဖြစ်စေ၊ မဆောင်မရွက်နိုင်ကြောင်းနှင့်ဖြစ်စေ၊ မဆောင်မရွက် ဆက်လက်၍ လစ်ဟင်းပျက်ကွက်နေကြောင်းနှင့်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းအသင်းရရှိသည့် အခွင့်အာဏာများထက် ပိုမိုဆောင်ရွက်ကြောင်းနှင့်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းအခွင့်အာဏာများ အလွဲပြုလုပ်ကြောင်းနှင့်ဖြစ်စေ၊ တိုင်တန်းလျှောက်ထားချက်ရ၍သော်လည်းကောင်း၊ အခြားနည်းသော်လည်းကောင်း ၊ မည်သည့်နည်းမဆို နိုင်ငံအစိုးရမင်းတို့မှာ သိသာထင်မြင်သည့်အခါ အမိန့်ထုတ်ဆင့်၍ ၎င်းအခါ၌ ကော်ပေါရေးရှန်အသင်းတွင်ပါဝင်သူ အရပ်ရပ်လူကြီးများကို နိုင်ငံအစိုးရမင်းတို့ ချိန်းချက်သတ်မှတ်သည့်နေ့ကစ၍ ရာထူးမှထွက်ကြစေရန် ပြောင်ဆိုခဲ့သည့်နေ့မှာ ပုဒ်မ(၈)အနက် အဓိပ္ပာယ်အရ ရာထူးမှ ထွက်ကြရမည့်နေ့ဖြစ်ဘိသကဲ့သို့၊ သက်ဆိုင်သမျှ ယခု အက်ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ လူကြီးရွေးကောက်ပွဲကြီးများ

ပြုလုပ်ရန် ဆင့်ဆိုခွင့်ရသည် ဆိုခဲ့သည့်အမိန့်မျိုးများကို ၎င်းတို့ကို မည်သည့်အကြောင်းထုတ်ဆင့်ရကြောင်းများနှင့်တကွ အမိန့်တော် ပြန်တမ်းတွင် ပြန်ကြော်ငြာရမည်။

ဖော်ပြပါပြဋ္ဌာန်းချက်၌ ပုဒ်မ(၈)ဟု ပါရှိသောကြောင့် ပုဒ်မ(၈)ကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည် –

ပုဒ်မ(၈)။ ။ ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဖွဲ့စည်းထားသည့် ကော်ပေါ်ရေးရှန်အသင်းဝင်လူကြီး အရပ်ရပ်တို့မှာ ၎င်းလူကြီးတို့ကို ရွေးကောက်ခန့်ထားသည့်နေ့ရက် နောက်ကျရောက်သည့် ဇန်နဝါရီလ (၁)ရက်နေ့တွင် ရာထူးလက်ရှိ လက်ရှိဖြစ်စေရမည့်ပြင်၊ ၎င်းလူကြီးတစ်ဦး ရာထူးလက်ရှိဖြစ်ပြီးနောက် ယခုအက်ဥပဒေတွင် ရာထူးမှ နုတ်ထွက်ရန်နေ့ရက်ဟု ရည်ညွှန်းထားရှိသည့် (၃)နှစ်ပြည့် ကုန်ဖြစ်သည့် ဇန်နဝါရီလ(၁)ရက်နေ့ မွန်းတည့်အချိန်တွင် ရာထူးမှ နုတ်ထွက်ကြရမည်။

အဆိုပါပုဒ်မ(၈)ကို ဖော်ပြခြင်းဖြင့်၊ ပုဒ်မ– ၂၂၈ (၁) အရ ကော်ပေါ်ရေးရှန်အသင်းဝင်လူကြီးများ ရာထူးမှနုတ်ထွက်ရန် ဆင့်ဆိုချိန်နှင့် ပုဒ်မ(၈)ပါ ရာထူးမှနုတ်ထွက်ရန် သတ်မှတ်ထားသော ဇန်နဝါရီလ(၁)ရက်နေ့အား လွှမ်းမိုး၍ မည်သည့်အချိန်မှာ မဆို အစိုးရမင်းများက ရာထူးမှနုတ်ထွက်ရန် ဆင့်ဆိုသော နေ့ရက်သည် ပုဒ်မ (၈)ပါ ရာထူးမှ နုတ်ထွက်ရမည့်နေ့ ဖြစ်ဘိ သကဲ့သို့ဟူ၍ ပြဋ္ဌာန်းလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အစိုးရမင်းများက နုတ်ထွက်ရန်ဆင့်ဆိုသော မည်သည့်နေ့ရက်၌မဆို အတည်ဖြစ်ကြောင်း ပုဒ်မ – ၂၂၈ (၁) က ပြဋ္ဌာန်းခြင်းဟု ရှင်းလင်းစွာ သိရှိနိုင်လာပါသည်။

ယခု ရဲဘော်ဖေတင် တင်သွင်းသော တရားမအသေးအဖွဲ့ လျှောက်လွှာတွင် အကျုံးဝင်နေသော နောက်ပုဒ်မတစ်ခုမှာ ပုဒ်မ– ၂၂၈ (၃) ဖြစ်ပါသည်။

ပုဒ်မ – ၂၂၈ (၃) ။ ။ ကော်ပိုရေးရှန်အသင်းတွင် ပါဝင်သော လူအရပ်ရပ်မှာ အပိုဒ်(၁) အရ အမိန့်တစ်စုံတစ်ရာ ထုတ်ဆင့်သည့် နေ့ရက်မှစ၍ ထွက်ကြစေရမည်။ ၎င်းနေ့ရက်မှစ၍ အပိုဒ်(၂)အရ အသင်းဝင်လူကြီးသစ်များ၏ အမည်ကို ကြော်ငြာသည့်နေ့ရက် တိုင်း၊ ကော်ပိုရေးရှန်အသင်းဆိုင်ရာ အရပ်ရပ်အခွင့်အာဏာနှင့် အလုပ်ဝတ္တရားများကို မြူနီစီပါယ်ဝန်ကြီး (မြူနီစီပါယ်မင်းကြီး)က ဆောင်ရွက်ရမည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ရန်ကုန်မြူနီစီပါယ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ – ၂၂၈ (၃) သည် ကော်ပေါ်ရေးရှန် အသင်းဆိုင်ရာ အရပ်ရပ်အခွင့် အာဏာနှင့် အလုပ်ဝတ္တရားများသည် မြူနီစီပါယ်မင်းကြီးတစ်ဦး တည်းက လက်ခံ၍ ဆောင်ရွက်စီမံပိုင်ခွင့်ပြုလိုက်သော ပုဒ်မပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိ ရပါသည်။

ယခုကဲ့သို့ အက်ဥပဒေပုဒ်မများကို ဖော်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၉၆၀ ခုနှစ် တရားမ အသေးအဖွဲ့လျှောက်လွှာအပေါ် စီရင်ချက်ချခဲ့သော အခြေအနေအား ရှင်းလင်းစွာ သဘောပေါက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ယူဆပါသည်။

ရဲဘော်ဖေတင်သည် လျှောက်လွှာ၌ ပုဒ်မ – ၂၂၈ (၁) အရ မြူနီစီပါယ်ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပရန် တာဝန်ရှိသော မြူနီစီပါယ်မင်းကြီး ဦးထွန်းအုန်သည် ယင်းပုဒ်မပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ချိုးဖောက်ကာ (၅)လကြာသည့်တိုင် ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပရေးကို မဆောင်ရွက်ခြင်းဟူ၍ ဖော်ပြထားပါသည်။ တဖန် မင်းကြီးသည် သူ့ကိုယ်သူ ပျမ်းမျှလစာဖြင့်ခွင့် (၃)လ နှင့် ရက်(၂၀) ယူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မင်းကြီး၏ ၂၂၈ – ပုဒ်မခွဲ(၃)အရ ဗိုလ်မှူးကြီးထွန်းစိန်အား မြူနီစီပါယ်မင်းကြီးအဖြစ်ခန့်အပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တဖန် ခွင့်ရက်စေ့သည့်အခါ၌ မင်းကြီး ဗိုလ်မှူးကြီးထွန်းစိန်က ဦးထွန်းအုန်အား မြူနီစီပါယ်မင်းကြီးရာထူးမှ နုတ်ထွက်ခွင့်ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တဖန်မြူနီစီပါယ်မင်းကြီး ဗိုလ်မှူးကြီးထွန်းစိန်ကပင် ဦးကျော်မင်းအား မြူနီစီပါယ်မင်းကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်ခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်းဖော်ပြ၍ ယင်းအမိန့်တို့မှာ ပုဒ်မ – ၂၂၈ (၃) အရ အခွင့်အာဏာမရှိဘဲ အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းများဟု ထပ်လောင်းဖော်ပြပါသည်။

ရဲဘော်ဖေတင်သည် သူ၏ကျမ်းကျိန်လွှာကိုတင်လျက် ၁၉၆၀ ခုနှစ် ၊ တရားမ အသေးအဖွဲ့ လျှောက်လွှာအမှတ် (၈၃)အားဖြင့် တင်သွင်းအမှုစွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ စွဲဆိုမှုကို ကျမ်းကျိန်လွှာ၏ အမှတ်စဉ်(၉)၌ အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြခဲ့ပါသည် –

(၉) အထက်ပါအကြောင်းအရာများကြောင့်လည်းကောင်း၊ တရားမဝင် အာဏာအလွဲသုံးစားကာ ချမှတ်ထားသောအမိန့်များ (မင်းကြီးအဆင့်ဆင့်ခွင့်ပြုမိန့်၊ ခန့်အပ်မိန့်များကို ဆိုလို (စာရေးသူ)ကို ဤရုံးတော်မှ ပယ်ဖျက်ပေးရန်နှင့် ရန်ကုန်မြူနီစီပါယ် အက်ဥပဒေပုဒ်မ – ၂၂၈ (၁) အရ ရန်ကုန်မြူနီစီပါယ် ရွေးကောက်ပွဲကို အဆောတလျင် လုပ်ပေးပါရန်နှင့် ဤရုံးတော်က အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်ပေးပါရန် တောင်းဆိုပါသည်ဟု ဖော်ပြပါရှိခဲ့ပါသည်။

ရုံးတော်သည် နှစ်ဖက်ရှေ့နေများတို့၏ လျှောက်ထားချက်များ၊ ဥပဒေနှင့်အညီ ကြားနာပြီး၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများအတိုင်း

စဉ်းစားသုံးသပ်ကာ ၁၉၆၀ ခုနှစ် တရားမအရေးအခွဲ လျှောက်လွှာအမှတ် – ၈၃) အပေါ်တွင် နောက်ဆက်တွဲ (၃–ရ)ဖြင့် အမှုတွဲတွင် စီရင်ချက်ချမှတ်ခြင်းအား ၁၉၆၀ ခုနှစ် ၊ ဩဂုတ်လ(၁)ရက်နေ့၌ ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ မေလတွင် စတင်ခဲ့သောအမှုမှ ဩဂုတ်လရောက်မှပင် ဆုံးခန်းတိုင်ခဲ့ခြင်း ဆိုနိုင်ပါသည်။

စီရင်ချက်အပြည့်အစုံကို ရှည်လျားမည်စိုးသဖြင့် ဖော်ပြခြင်းမပြုတော့ဘဲ၊ စီရင်ချက်ထဲရှိ တရားသူကြီးမင်းတို့၏ သုံးသပ်ချက်များကို မှတ်သားဖွယ် ဗဟုသုတအဖြစ် ကောက်နုတ်ဖော်ပြပြီး နိဂုံးချုပ်မည်ဖြစ်ပါသည်။

မြူနီစီပါယ်မင်းကြီး ဦးထွန်းအုန်းက မိမိကိုယ်ကိုခွင့်ပေးခြင်း၊ မင်းကြီးအသစ်ခန့်အပ်ခြင်း၊ မင်းကြီးအသစ်ကလည်း အစိုးရမင်းများ၏ တာဝန်ပေးချိန်ကုန်ဆုံးသောအခါ ထပ်မံ၍ မင်းကြီးအသစ်ကို ထပ်ခန့်အပ်ခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်မှုများကို စီရင်ချက်၌ အစီအစဉ်အတိုင်း ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ယင်းအချက်ကို အပိုဒ်သစ်ခွဲ၍ အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြပါသည်–

သည် ဟူသော ပြဿနာကိုသာ ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်သည်။

မြူနီစီပါယ်မင်းကြီး၏ ရှေ့နေကြီးလျှောက်ထားချက်များ စီရင်ချက်၌ ဆက်လက်ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ဆိုလိုရင်းအချက်မှာ အိမ်စောင့်အစိုးရကာလ ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပရန် ပြင်ဆင်ရန်ရှိသော မဲစာရင်းနှင့် ပါလီမန်ရွေးကောက်ပွဲနှင့် မြူနီစီပါယ် ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပရန် အချိန်တိုက်ဆိုင်မှုတို့ကို ကျိုးကြောင်းဖော်ပြကာ ယခုလက်ရှိမင်းကြီး (ဗိုလ်မှူးကြီးထွန်းစိန် ခန့်အပ်ခဲ့သော မြို့မင်းကြီး ဦးကျော်မင်း) သည် ရွေးကောက်ပွဲပြုလုပ်နိုင်ရန် နိုင်းပြင်းနေကြောင်း စသည်တို့ကို ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ရုံးတော်က –

ဤလျှောက်လဲချက်များမှာ များစွာစဉ်းစားထိုက်သော လျှောက်လဲချက်များဖြစ်သည်။ ၁၉၆၀ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ လောက်က အခြားမြို့နယ်များကဲ့သို့ ရန်ကုန်မြို့မှာလည်း ရွေးကောက်ပွဲ မလုပ်နိုင်ခဲ့သည်မှာ လုံလောက်သောအကြောင်းပြချက်များ ရှိကောင်းရှိပေလိမ့်မည်။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေကာ မြန်မာပြည်၏ မြို့တော်ဖြစ်သော ရန်ကုန်မြို့ကြီးတွင် မြူနီစီပါယ်အဖွဲ့ဟူ၍

ဤကဲ့သို့ ထူးထူးဆန်းဆန်း ပြုလုပ်ခဲ့ရခြင်းမှာ မြူနီစီပါယ် မင်းကြီး တစ်ဦးကို အစိုးရအနေနှင့် အခွင့်လည်းမပေးနိုင်၊ ခန့်အပ်ခြင်းလည်း မပြုနိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ×××× အခြေအနေအရ မြူနီစီပါယ်အဖွဲ့ဝင်ဟူ၍လည်း မရှိသည့်အခါ၌ အဖွဲ့၏ အာဏာနှင့် ဝတ္တရားများမှာ အမှုထမ်းနေသော မင်းကြီး၌သာ ပုဒ်မ–၂၂၈ (၃) အရ တည်ရှိနေ၍ မင်းကြီးနှင့် အစိုးရနှာလည်မှုယူပြီး အစိုးရ၏ ညွှန်ကြားချက်အရ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ (ရုံးတော်တော်၏ အခွင့်အာဏာကို အလွဲသုံးခြင်းမှ စွပ်စွဲချက်မှာမဟုတ်မှန်ကြောင်း ဖော်ပြရှင်းလင်းချက်ဖြစ်ပါသည် – စာရေးသူ)

×××× အစိုးရလုပ်သင့်သည်ဆိုသောအချက်ကို ရုံးတော်က စဉ်းစားရန်မလို၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤရုံးတော်၏ တာဝန်မှာ ဦးထွန်းအုန်းနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီးထွန်းစိန်တို့ ချမှတ်ခဲ့သော အမိန့်များကို အမှုခေါ်စာချွန်တော်ဖြင့် ပယ်ဖျက်သင့်သည်၊ မသင့် မရှိသည်မှာ (၂)နှစ်ပင် နီးနေပြီဖြစ်၍ ၊ ယခုလက်ရှိမင်းကြီးသည် ကျင်းပရမည်ဖြစ်သော ရွေးကောက်ပွဲ အမြန်ဖြစ်မြောက်စေရန် ဆက်လက်ကြိုးပမ်းသင့်ကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်အစိုးရကလည်း ပုဒ်မ–၂၂၈ (၁) အရ ရွေးကောက်ပွဲဖြစ်မြောက်စေရန် မပြဋ္ဌာန်းရသေးသည့် ညွှန်ကြားချက်ကို ပြဋ္ဌာန်းသင့်ကြောင်း ဤရုံးတော်ကဖော်ပြပြီး လျှောက်လွှာကို စရိတ်မရှိ ပယ်လိုက်သည်ဟူ၍ တရားဝန်ကြီး (တရားသူကြီး ဦးအောင်သာကျော် ၊ ဦးဘိုကြီးနှင့် နိုင်ငံတော်တရားဝန်ကြီးချုပ် (နိုင်ငံတော် တရားသူကြီးချုပ်) ဦးမြင့်သိန်းတို့က လက်မှတ်ရေးထိုးကာ စီရင်ချက်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ပြဋ္ဌာန်းပြီးသော အက်ဥပဒေ၏ အကျိုးသက်ရောက်ပုံနှင့် တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့၏ ဥပဒေနှင့်အညီ စီရင်ချက်ချပုံတို့မှာ မှတ်သားဖွယ် ဗဟုသုတနှင့် ပြည့်စုံနေကြောင်း ရေးသားဖော်ပြ အပ်ပါသည်။

စည်ပင်သာယာအငြိမ်းစား အရာထမ်းတစ်ဦး

မြို့တော်သတင်း၏ ပထမဆုံး အယ်ဒီတာချုပ် တင်မောင်လတ် (လမ်းမတော်)

ဦးခင်မောင်မြို့ (အယ်ဒီတာချုပ်-ငြိမ်း)

ကိုနှစ်ဦး

မြတ်စိုး(ရှိုင်)

(၁)

ကျွန်တော်သည် မြို့တော်သတင်းသို့ နှစ် ၃၀ အကြာတွင် တစ်ကျော့ပြန်ရောက်ရှိနိုင်၌ ထိုနှစ်ဦးသည် မြို့တော်သတင်းစာတွင် မရှိကြတော့ပါ။

တစ်ဦးက လောကကြီးကို ထာဝရနှုတ်ဆက်ထွက်ခွာသွားပါပြီ။ ကျွန်တစ်ဦးကလည်း အငြိမ်းစားယူကာ တာဝန်က နားသွားပါပြီ။

သို့သော် ကျွန်တော်၏စိတ်ထဲတွင် နှစ် ၃၀ ကျော်ဆိုတာ ဘာမှမကြာလိုက်ဘဲ၊ မနေ့တစ်နေ့ကလိုပင် ထင်နေဆဲ။

သူတို့တွေနှင့် ခင်မင်ခဲ့ရ၊ အတူလုပ်ကိုင်ခဲ့ရတာတွေ ရုပ်ရှင်ကားကြည့်ရသလို ပြန်လည်မြင်ယောင်နေဆဲ။ လွမ်းဆွတ်သတိရဆဲ။

တစ်ဦးကတော့ သေကွဲ။ တစ်ဦးကလည်း ရှင်ကွဲ။ (အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ်ပင်လျှင် ၂၀၂၃ ခုနှစ်၊ ဇွန် ၂၆ ရက်နံနက်က ရန်ကင်းမြို့နယ်ရှိ ၎င်း၏နေအိမ်တွင် ထပ်မံကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်-စာရေးသူ)

(၂)

ပထမတစ်ဦး။

သူနှင့်ကျွန်တော်။ မြို့တော်သတင်းစာ မထွက်မီက သူက လမ်းမတော်မြို့နယ်သတင်းထောက်၊ ကျွန်တော်က လှိုင်မြို့နယ် သတင်းထောက်။

မြို့တော်သတင်း (ညနေသတင်းစာ)ကို ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီက ထုတ်ဝေမည်ဟု သိလျှင်သိချင်း ကျွန်တော် သူ့ကိုသွားတွေ့သည်။

သူက အယ်ဒီတာချုပ်အဖြစ် တာဝန်ယူမည့်သူဖြစ်၍၊ အားရဝမ်းသာလက်ခံကာ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်နှင့် မြောက်ပိုင်းခရိုင် သတင်းများရေးသားပေးရန် ချက်ချင်း တာဝန်ပေးသည်။

အလားတူပင် အရှေ့ပိုင်းခရိုင်နှင့် တောင်ပိုင်းခရိုင် သတင်းများအတွက်၊ သာကေတမြို့နယ်သတင်းထောက် ဦးတင်ဝင်းကို သူက တာဝန်ပေးသည်။

သူသည် ဝါရင့်မြို့နယ်သတင်းထောက်တစ်ဦး။ သတင်းဝါသနာပါလွန်း၍ အစိုးရဝန်ထမ်းဘဝမှ နုတ်ထွက်ကာ ဝင်ငွေမသေချာသည့် မြို့နယ်သတင်းထောက်လောကထဲသို့ ခြေစုံပစ်ဝင်ရောက်လာခြင်း

ဖြစ်သည်။

သူသည် ဓာတ်ပုံသတင်းထောက်ဘဝဖြင့် မိသားစု ရပ်တည်နိုင်ရေးအတွက် အလွန်ကြိုးစားသည်။ လှုပ်ရှားမှုသွက်လက် မြန်ဆန်သည်။ သတင်းအမြင်ရှိသည်။ အတွေ့အကြုံများသည်။ သတင်းဓာတ်ပုံ အရိုက်ကောင်းသည်။ မြဝတီပြိုင်ပွဲဆုရ ဓာတ်ပုံပညာရှင်တစ်ဦးလည်းဖြစ်သည်။

လမ်းမတော်မြို့နယ်သတင်းထောက် ဖြစ်သော်လည်း မြို့နယ်သတင်းထောက် များထဲတွင် ကြေးမုံသတင်းစာတိုက်က သူ့ကို တိုက်ပိုင်သတင်းထောက်တစ်ဦးကဲ့သို့ အားထားသည်။

၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်(လွန်ခဲ့သည့် နှစ် ၅၀ ကျော်)က မနန်းစိုး၊ မနန်းစံ ရင်ချင်းဆက် အမွှာညီအစ်မအား မြန်မာဆရာဝန်ကြီးများက အောင်မြင်စွာခွဲစိတ်ကုသလိုက်သည့်သတင်းကို ကြေးမုံသတင်းစာတွင် ထူးထူးခြားခြားရေးသားဖော်ပြနိုင်ခဲ့သောကြောင့် သူ နာမည်ရခဲ့သည်။

ယခုတစ်ဖန် သူကိုယ်တိုင် မြို့တော်သတင်းစာ အယ်ဒီတာချုပ်အဖြစ် တာဝန်ယူနေချိန်တွင်၊ ၁၉၉၁ ခုနှစ် ဩဂုတ်လက အေးအေးငြိမ်း၊ အိအိငြိမ်း ရင်ချင်းဆက် အမွှာညီအစ်မအား ခွဲစိတ်ကုသရန် သတင်းပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြန်ရာ၊ တစ်ချိန်က သူ၏ အတွေ့အကြုံများကို ပြန်လည်အသုံးချ၍ သူအားကိုးသည့် သတင်းထောက် ကိုမြတ်မိုး(ယခုကွယ်လွန်)အား အထူးတာဝန်ပေးကာ အဆိုပါသတင်းကို နေ့စဉ်ရက်ဆက် မြို့တော်သတင်းတွင် ဖော်ပြပေးနိုင်အောင် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ အဆိုပါသတင်းနှင့် အခြား သတင်းအချို့ကို ထူးထူးခြားခြား ရေးသားတင်ပြနိုင်ခဲ့မှုကြောင့် မြို့တော်သတင်းစာ၏ တစ်နှစ်တာအကောင်းဆုံး သတင်းထောက်ဆုကို မြို့တော်သတင်းထောက် ဦးမြတ်မိုး (သတင်းထောက် အမှတ် ၅) အဆိုပါနှစ်က ဆွတ်ခူးရရှိခဲ့သည်။

မြို့တော်သတင်းစာ တစ်နှစ်ပြည့် နှစ်ပတ်လည်အခမ်းအနားတွင် မြို့တော်ဝန် ဦးကိုလေးကိုယ်တိုင် ဦးမြတ်မိုးအား ရောင်စုံ ရုပ်မြင်သံကြားစက်တစ်လုံး ဂုဏ်ပြုချီးမြှင့်ခဲ့သည်ကို အမှတ်ရနေသည်။

ထိုကာလက မြို့တော်သတင်းစာတွင် အယ်ဒီတာချုပ် တင်မောင်လတ်(လမ်းမတော်) (ယခုဆောင်းပါးတွင် 'သူ'ဟူ၍ နာမ်စားပြုထားသူ–စကားချုပ်)၊ တာဝန်ခံ အယ်ဒီတာများမှာ မော်ကျွန်းစိုးမြင့်နှင့် ဦးခင်မောင်ဖြူ(ဗညားကျော်)၊ အယ်ဒီတာများမှာ ဦးဝင်းကြည်၊ ဦးအောင်သန်းစိန်၊ ဦးမောင်ဒီ၊ သတင်းထောက်များမှာ မြတ်မိုး(လှိုင်) (သတင်းထောက်ချုပ်)၊ ဥက္ကလာထွန်းရွှေ

မနန်းစိုး၊ မနန်းစံ ရင်ချင်းဆက် အမွှာညီအစ်မအား မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပထမဦးဆုံး အောင်မြင်စွာ ခွဲစိတ်နိုင်ခဲ့သည်။

မနန်းစိုး၊ မနန်းစံ ရင်ချင်းဆက် အမွှာညီအစ်မအား ခွဲစိတ်ခြင်းမပြုမီ တစ်လကျော်အရွယ်တွင် တွေ့ရစဉ်

ဆရာတင်မောင်လတ်(လမ်းမတော်) သည် သတင်းဗီဇရှိသူ
သတင်းစာဆရာတစ်ဦးဖြစ်၍ မြို့တော်သတင်းကို
စတင်တည်ထောင်သူ ပထမဦးဆုံး အယ်ဒီတာချုပ်အဖြစ်
သွက်သွက်လက်လက်၊ ထက်ထက်မြက်မြက် ဦးဆောင်နိုင်ခဲ့သည့်ပြင်....

(ခေတ်ပုံသတင်းထောက်ချုပ်)၊ ခေတ်ပုံ သတင်းထောက်များမှာ စောသိန်းဝင်း (မြို့တော်သတင်း)(လက်ရှိ သတင်းထောက်ချုပ်) နှင့် မောင်မောင်ဘုန်းမြင့် (ဗဟန်း)တို့ ဖြစ်ကြပြီး၊ မြို့နယ်များအလိုက် မြို့နယ် သတင်းထောက်များလည်း ထားရှိဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာတင်မောင်လတ်(လမ်းမတော်) သည် သတင်းဗီဇရှိသူ သတင်းစာဆရာတစ်ဦးဖြစ်၍ မြို့တော်သတင်းကို စတင်တည်ထောင်သူ ပထမဦးဆုံး အယ်ဒီတာချုပ်အဖြစ် သွက်သွက်လက်လက်၊ ထက်ထက်မြက်မြက် ဦးဆောင်နိုင်ခဲ့သည့်ပြင် အယ်ဒီတာနှင့် သတင်းထောက်များ၊ ခေတ်ပုံသတင်းထောက်များအားလုံးသည်လည်း အတွေ့အကြုံရှိသူများ ဖြစ်ကြ၍ မြို့တော်သတင်းစာသည် အချိန်တိုအတွင်း နာမည်ရကာ ရပ်တည်လာနိုင်ခဲ့သည်။

အထင်ရှားဆုံးသာဓကပြရလျှင် ရန်ကုန်မြို့တော်သတင်း ပရိသတ် အချိန်မီဖတ်ရှုနိုင်ရန် ညနေရုံးပြန်ချိန်၊ ကျောင်းပြန်ချိန်၊ အလုပ်သိမ်းချိန်များတွင် သတင်းစာလက်ပွေ့အရောင်းသမားများက လူစည်ကားရာ လမ်းဆုံလမ်းခွများ၊ ကားဂိတ်များ၊ ရထားဘူတာရုံနှင့် သင်္ဘောဆိပ်များတွင် တစ်နေ့တာ သတင်းဦး၊ သတင်းထူးများကို ကောက်နုတ်ဖော်ပြအော်ဟစ်ရောင်းချပေးကြသည်။

ဒါတင်မက မြို့တော်ကြီးအတွင်း တစ်နေ့တာ ထူးခြားသတင်းများကို ကြားလျှင်ကြားချင်း လက်ပွေ့အရောင်းသမားများက မြို့တော်သတင်းသို့ မြန်နိုင်သမျှ မြန်စွာ သတင်းပေးပို့ကြသည်။ အဆိုပါ သတင်းများကို ညနေတွင် အော်ရောင်းဖို့ သူတို့က **"အော်ချက်"** သတင်းများဟု အမည်ပေးထားကြသည်။

ထိုစဉ်က မြို့တော်သတင်းပရိသတ်ကလည်း မည်မျှအားပေးကြသနည်းဆိုလျှင် တစ်နေ့ရာရာတွင် သတင်းဦး၊ သတင်းထူး ဖြစ်ပေါ်တိုင်း၊ မြို့တော်သတင်းစာတိုက်သို့ သူ့ထက်ငါဦးအောင် တယ်လီဖုန်း(ကြိုးဖုန်း)ဖြင့် အလျင်အမြန် သတင်းပေးကြသည်။

ယခုခေတ်လို လက်ကိုင်ဖုန်းတွေ ပေါများခဲ့လျှင် သတင်းနှင့် သတင်းဓာတ်ပုံတွေ မည်မျှပို့ကြ ပေးကြမည်မသိ။

ထို့ကြောင့်လည်း မြို့တော်သတင်းသည် သတင်းထူး၊ သတင်းမှန်များကို အလျင်အမြန်တင်ဆက်နိုင်မှုကြောင့် လူထုကြားတွင် "ရုတ်ရုတ်မလုပ်နဲ့၊ မြို့တော်ထဲပါသွားမယ်"ဟူသည့် အမည်ကောင်းတစ်ခုပင် ရခဲ့သည်။

ယင်းကဲ့သို့ ထက်ထက်မြက်မြက် ဦးဆောင်ခဲ့သူ ဆရာတင်မောင်လတ်(လမ်းမတော်)သည် နှစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် မြို့တော် သတင်းစာ အယ်ဒီတာချုပ်အဖြစ်မှ နုတ်ထွက်ကာ မေဖလားဝါးကုမ္ပဏီ ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ဝင် ဖြစ်သွားသည်။

ထိုအခါတွင်လည်း ကျွန်တော်၏ "မျိုးမြန်မာ"သတင်းဂျာနယ် ထုတ်ဝေခွင့်ဖြင့် မေဖလားဝါးကုမ္ပဏီအတွက် သတင်းဂျာနယ်ကို ဆက်လက်ထုတ်ဝေသည်။ "မျိုးမြန်မာ" "The Myanmar Nation" သတင်းဂျာနယ်သည် မေဖလားဝါးဘဏ် ပိတ်သိမ်းပြီးသည်အထိ အောင်မြင်မှုရခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် အသက်လည်းရလာသည့် ဆရာတင်မောင် လတ်(လမ်းမတော်)၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေကြောင့် "မျိုးမြန်မာ" သတင်းဂျာနယ်ကို မြန်မာနေရှင်း သတင်းဂျာနယ်အဖြစ် ပိုင်ရှင်ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဆက်လက်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

ထို့နောက်ပိုင်း လမ်းမတော်မြို့နယ် နေအိမ်တွင် အနားယူကာ ဆေးဝါးကုသရင်း သားကြီး ကိုကို (စက်မှုတက္ကသိုလ်) နှင့် သမီးငယ်တို့၏ နွေးထွေးကြင်နာစွာ ပြုစုယုယမှုတို့ကြောင့် အသက် ၈၄ နှစ် အရွယ်အထိတိုင် နေထိုင်သွားနိုင်ကာ ၂၀၂၀ ပြည့်နှစ် နိုဝင်ဘာ ၁၇ ရက်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ဆရာ၏ နောက်ဆုံးခရီးကို နိုဝင်ဘာ ၁၉ ရက်တွင် ရန်ကုန်မြို့ ရေဝေး သုသာန်၌ ဂူသွင်းသဂြိုဟ်ရာသို့ ကျွန်တော် နောက်ဆုံးဂါရဝပြု သွားရောက်ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။

ဆရာတင်မောင်လတ်(လမ်းမတော်) သည် သတင်းပရိသတ်အတွက် ထူးခြားဖြစ်စဉ် သတင်းမှတ်တိုင်ပေါင်းများစွာ စိုက်ထူနိုင်ခဲ့သူဖြစ်ပြီး ကွယ်လွန်ချိန်အထိ မြန်မာနိုင်ငံ သတင်းစာဆရာအသင်းကြီး၏ သက်ကြီးကန်တော့ခံ သတင်းစာဆရာကြီး တစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။

ဆရာဦးခင်မောင်ဖြူ(ဗညားကျော်) သည် စာနယ်ဇင်းမျိုးရိုးဖြစ်သည်။ ဂါးဒီးယန်းသတင်းစာ အယ်ဒီတာချုပ် ဆရာ ဦးဘကျော်၏သားဖြစ်၍ အင်္ဂလိပ်စာကျွမ်းကျင်ပြီး ဘာသာပြန်ကောင်းသည်။

မြို့နယ်သတင်းထောက် ရေးဘော်ဖြစ်သည့် ကျွန်တော့်အား ညီငယ်တစ်ဦးပမာ စောင့်ရှောက်ကာ မြို့တော်သတင်းသို့ လက်ကမ်းခေါ်ယူခဲ့သဖြင့် သတင်းထောက်ချုပ်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခွင့်ရခဲ့ပြီး၊ ယခုတစ်ဖန် နှစ် ၃၀ ကျော်အကြာတွင် မီဒီယာအကြံပေး၊ အယ်ဒီတာချုပ်တာဝန်ကိုပါ ပြန်လည်ထမ်းဆောင်ခွင့်ရရှိအောင် မှလကျေးဇူးရှိခဲ့သူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

(၃)

ဒုတိယတစ်ဦး။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဗညားကျော်၊ ဖြူဖြူနှင့် မိတ်ကောင်း စသည့် ကလောင်အမည်များဖြင့်၊ ဆောင်းပါးအရေးကောင်း၊ ဘာသာပြန်အရေးကောင်းသူ သတင်းစာဆရာကြီး မြို့တော်သတင်းစာ၏ တတိယမြောက် အယ်ဒီတာချုပ်အဖြစ် ၁၅ နှစ်ခန့် တာဝန်ထမ်းဆောင်သွားသူ ဆရာ ဦးခင်မောင်ဖြူ ဖြစ်သည်။

မြို့တော်သတင်းစာ စတင်ထုတ်ဝေသည့် ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာကတည်းက တာဝန်ခံစာတည်းတစ်ဦးအဖြစ် ပါဝင်လာသူလည်း ဖြစ်သည်။

မြို့တော်သတင်းစာတွင် တင်မောင်လတ်(လမ်းမတော်) (ပထမဆုံး အယ်ဒီတာချုပ်)၊ မော်ကျွန်းစိုးမြင့်(ဒုတိယမြောက် အယ်ဒီတာချုပ်)၊ ဦးခင်မောင်ဖြူ(ဗညားကျော်) (တတိယမြောက် အယ်ဒီတာချုပ်) နှင့် မြတ်နိုး(လှိုင်) (ပဉ္စမမြောက် အယ်ဒီတာချုပ်)ဟူသည့် ကလောင်လေးချောင်းနှင့် ဥက္ကလာထွန်းရွှေ(စာတိုက်သတင်းထောက်ချုပ်)၊ စောသိန်းဝင်း(မြို့တော်သတင်း) (ဒုတိယမြောက် သတင်းထောက်ချုပ်)နှင့် မောင်မောင်ဘုန်းမြင့်(ဗဟန်း) (စာတိုက်သတင်းထောက်)ဟူသည့် ကင်မရာသုံးလုံးတို့ အတွဲအဖက်ညီစွာ သတင်း၊ သတင်းဆောင်းပါးနှင့် အထူးဆောင်းပါးပေါင်းများစွာကို မှတ်တမ်းတင်ပေးနိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

ထိုအထဲတွင် ဆရာဦးခင်မောင်ဖြူ(ဗညားကျော်)သည် နိုင်ငံတကာသတင်းဘာသာပြန်ကဏ္ဍကိုပါ ပင်တိုင်တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။

ကျွန်တော် လယ်ယာစီးပွားသတင်းဂျာနယ်တွင် လွန်ခဲ့သည့် နှစ် ၂၀ ကျော်က အယ်ဒီတာချုပ်အဖြစ် စတင်တာဝန်ယူစဉ် ဆရာဗညားကျော်သည် မိတ်ဆွေကောင်းပီသစွာ အပတ်စဉ်မပျက် နိုင်ငံတကာဘာသာပြန်များ ရေးသားပေးခဲ့ရာ၊ ကျွန်တော်က လေးစားစွာ ဂုဏ်ပြုသည့်အနေဖြင့် "မိတ်ကောင်း"ဟူသည့် ကလောင်အမည်ပေး၍ အပတ်စဉ်ဖော်ပြပေးခဲ့သည်မှာ အမှတ်ရစရာတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ပြီးခဲ့သည့် ၂၀၂၃ ခုနှစ် ဧပြီလကုန်ပိုင်းက ဆရာမော်ကျွန်းစိုးမြင့် မြို့တော်သတင်းစာတိုက်သို့ အလွမ်းပြေရောက်လာပြီး သူရေးသားသည့် "**အနှစ် ၃၀ ကျော်ကာလ၊ စာပေစာနယ်ဇင်းဘဝ၊ ကြုံရဆုံရမှတ်မိသမျှ**"စာအုပ်ကလေးကို မြို့တော်သတင်းစာတိုက်က ရေးဖော်များအား လက်ဆောင်ပေးသွားသည်။

ထိုစာအုပ်၏ အခန်း(၇) "မြို့တော်သတင်းမှာ ၁၆ နှစ်ကြာ"ဟူသည့်ကဏ္ဍတွင် မြို့တော်သတင်းနှင့် ရေးဖော်များအကြောင်းကို သူက မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။

စာမျက်နှာ ၁၅၅ "ဗညားကျော်နှင့်အေးမြ"ဟူသည့် ခေါင်းစဉ်အောက်တွင်–

"ဦးခင်မောင်ဖြူ(ဗညားကျော်)နှင့် သူ့ဇနီး ဒေါ်ညွန့်ညွန့်ဝင်း(အေးမြ)တို့သည် ကျွန်တော်နှင့် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် ကျောင်းနေဖက်ဖြစ်သလို၊ အလုပ်လုပ်ကြသည့်အခါတွင်လည်း တစ်ဌာနတည်း ဆုံခဲ့ကြသည်။

"စစ အရေးအခင်းဖြစ်ပြီးသောအခါ ကျွန်တော်တို့အားလုံး အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်သွားခဲ့ကြသည်။ ပြန်/ဆက်တွင် အလုပ်ရသောအခါ ပြန်/ဆက် အမှတ်စဉ် ၁ သင်တန်းတွင်လည်း အတူသင်တန်းတက်ဖက် ဖြစ်သွားကြပြန်သည်။

"တချိန်က သူတို့ဇနီးမောင်နှံသည် နှစ်ဦးစလုံး အရာရှိအဆင့် ဖြစ်ခဲ့ကြ၍ လစာ ဝင်ငွေကောင်းသည်။ ရန်ကင်း၌ တိုက်ခန်း ရသည်။ ကားလည်းရသည်။ သားသမီး မရှိ။ ကျွန်တော့်ထက် အများကြီးသာလွန် အဆင်ပြေခဲ့ကြသည်။ ဒေါ်ညွန့်ညွန့်ဝင်း (အေးမြ) ရွှေတွဲလဲ၊ ငွေတွဲလဲ စိန်ရွှေရတနာ တွဲလဲဖြင့် တွေ့ရသည်။

"ဦးခင်မောင်ဖြူ(ဇညားကျော်) သည် ကျောက်မဲနိုင် ပြန်/ဆက် ဦးစီးမှူး အဖြစ် အလုပ်ဝင်ပြီးနောက် မကြာမီ မြို့ တော်သတင်းသို့ ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် မြို့တော်သတင်း အယ်ဒီတာချုပ် အလုပ် နုတ်ထွက်လိုက်သောအခါ ကျွန် တော့်နေရာတွင် အယ်ဒီတာချုပ်ဖြစ်လာခဲ့ သည်။"ဟု ဆရာမော်ကျွန်းစိုးမြင့်က မှတ် တမ်းတင်ထားသည်ကို ဖတ်ရှုလိုက်ရ သည်။

ဆရာဦးခင်မောင်ဖြူ(ဇညားကျော်) သည် တနယ်ဇင်းမျိုးရိုးဖြစ်သည်။ ဂါးဒီး ယန်းသတင်းစာ အယ်ဒီတာချုပ် ဆရာ ဦးဘကျော်၏သားဖြစ်၍ အင်္ဂလိပ်စာကျွမ်း ကျင်ပြီးဘာသာပြန်ကောင်းသည်။ လမ်းစဉ် ပါတီ ဌာနချုပ်တွင် ပါတီစာနယ်ဇင်း တာဝန်ဖြင့် ဆရာ ဦးခင်မောင်ဖြူ(ဇညား ကျော်)က ကချင်ရိုးရာဓလေ့ထုံးစံများ စာ အုပ်နှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ နယ် ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး သမိုင်းစာအုပ်၊ ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်ညွန့်ညွန့်ဝင်း(အေးမြ)က ချင်းရိုးရာ ဓလေ့ထုံးစံများစာအုပ် ရေးသားပြုစုရာတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။

ဆရာမော်ကျွန်းစိုးမြင့်၏ စာအုပ်ကို ဖတ်မိတော့ ဆရာဖြူ (ဇညားကျော်)ကို ပို၍ သတိရလာမိသည်။

ယခု စာကိုရေးနေချိန်တွင် ဆရာဖြူ (ဇညားကျော်) သည် လူ့လောကတွင် မရှိ တော့ပါ။ ပြီးခဲ့သည့် ၂၆-၆-၂၀၂၃ ရက် (တနင်္လာနေ့)က အသက် ၇၈ နှစ်အရွယ် တွင် လူကြီးရောဂါဖြင့် ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွားခဲ့ရာ သားသမီးမထွန်းကား၍ ဆရာဇညားကျော်ထက် အသက် လေးနှစ် ကြီးသော ဆရာမကြီး အေးမြမှာ အမြင် အာရုံ၊ အကြားအာရုံချို့တဲ့စွာဖြင့် ခင်ပွန်း ဖြစ်သူကိုသာ အားကိုး၍နေခဲ့ရာမှ မအေးမြ နိုင်တော့တဲ့ ပရိဒေဝမီးလောင်မြိုက်ကာ ပူ ဆွေး၍ ကျန်ရစ်ရှာတော့သည်။

ကွယ်လွန်ပြီးပြီးချင်း တူမဖြစ်သူနှင့် ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟများက ရေဝေးသုသာန် တွင် ချက်ချင်းသဂြိုဟ်လိုက်ကြ၍ ကျွန် တော်တို့ပင်လျှင် နောက်ဆုံးခရီးကို နှုတ်မဆက်လိုက်ရပါ။

အသုဘရက်လည်မတိုင်ခင် မြို့ တော်စည်ပင် ဆက်ဆံပြန်ကြားဌာန၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးလှမင်းနှင့် မိတ် ဆွေတချို့၊ ကျွန်တော်နှင့် သတင်းထောက် ချုပ် ဦးစောသိန်းဝင်းတို့ ကူညီထောက်ပံ့ငွေ သွားရောက်ပေးအပ်ကြရာ-

ကျန်ရစ်သူ ဆရာမကြီး ဒေါ်ညွန့် ညွန့်(အေးမြ)မှာ ဦးစောသိန်းဝင်းကိုဖက် ကာ မြေမဆည်နိုင်အောင် ငိုကြွေးမှုဆွေးနေ သဖြင့် အိမ်နီးချင်းမိတ်ဆွေများနှင့် တိုင်ပင် ကာ ၎င်း၏ရှေ့ရေးအတွက် မှီရာရှိ ဆရာမ ကြီး၏ ဆွေမျိုးများနှင့် ဆက်သွယ်ဆောင် ရွက် ကူညီကြရန် ညှိနှိုင်းပြီး စိတ်မကောင်း စွာဖြင့် ပြန်ခဲ့ကြရပါသည်။

ကြော်-လူ့ဘဝဆိုတာ အလှည့် အပြောင်းများစွာနှင့် ထူးဆန်းပေစွ။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ မြို့တော်သတင်း စာ၏ အယ်ဒီတာချုပ်(ငြိမ်း) **ထိုနှစ်ဦး**က တော့ သတင်းစာဆရာကောင်းများပီသစွာ သမိုင်းတာဝန်ကျေပွန်ခဲ့ကြပြီတကား။ ။

မြတ်နိုး(လှိုင်)

City Cartoon

City Cartoon

City Cartoon

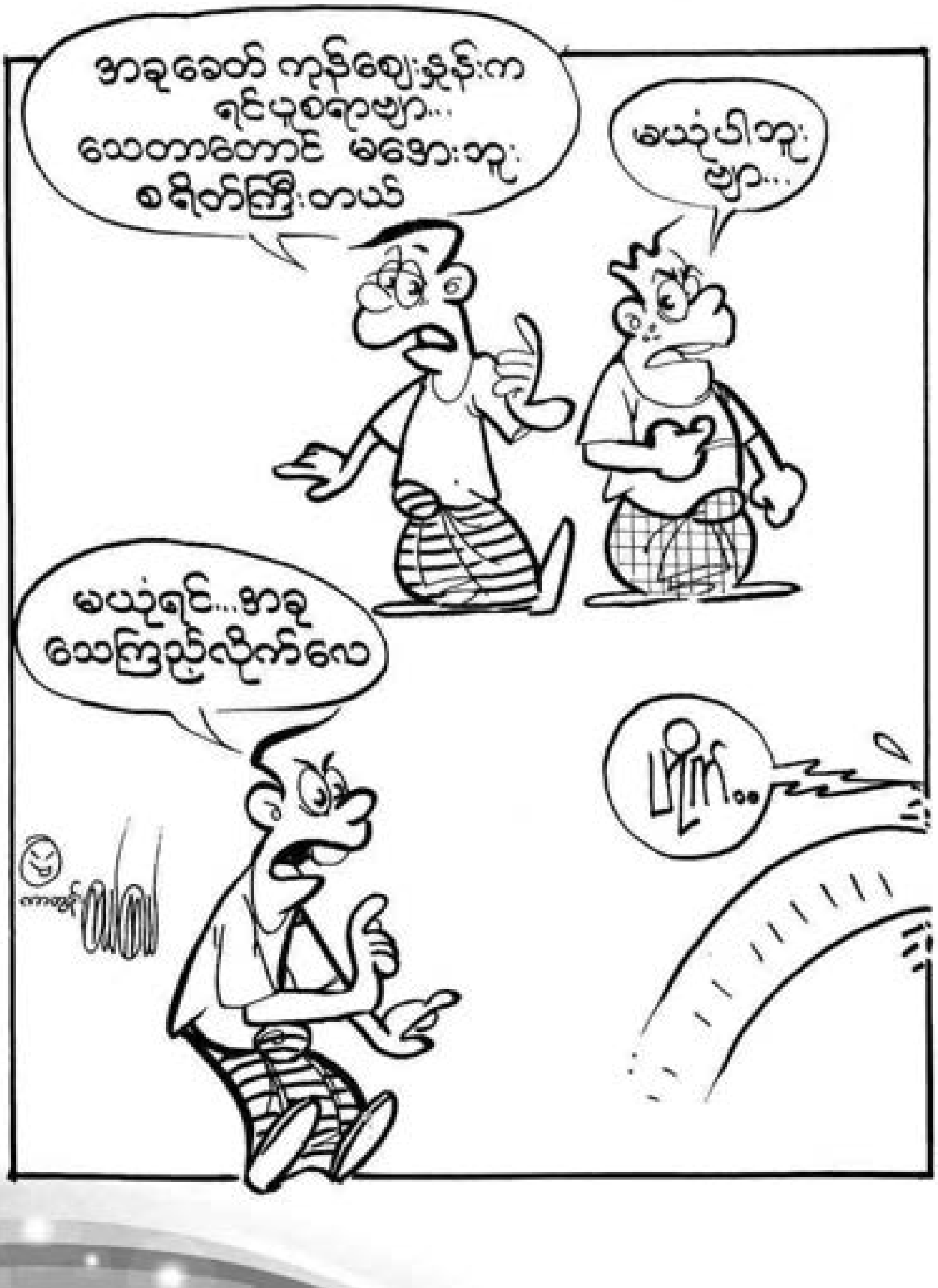

ရန်ကုန်မြို့တော်ဟောင်း သမိုင်းထဲက စည်ပင်သာယာနိဒါန်း

အောင်ဝေဇိန်

ရန်ကုန်မြို့တော်ဟောင်းအမည်ကို ရှေးဟောင်းကျောက်စာများ၊ ရာဇဝင်များ၊ မှတ်တမ်းများတွင် မှတ်တမ်းတင်ထားကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ရန်ကုန်အမည်သည် ရှေးမြန်မာမင်းများလက်ထက်တွင် စတင်ခေါ်တွင်ခြင်း ခံရသော်လည်း ရှေးကာလက တိဂုမ္ဘနဂရဟု အမည်တွင်ခဲ့ရာမှ စတင်ဖြစ်တည်လာကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

ပါဠိပိဋကတ်တော် သုတ္တန္တပိဋကခုဒ္ဒကနိကာယ၊ မဟာနိဒ္ဒေသ ပါဠိတော်တွင် တိဂုမ္ဘံ ဂစ္ဆတိ၊ သုဝဏ္ဏဘူမိံ ဂစ္ဆတိ စသည်ဖြင့် ဖော်ပြထားကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။[၁]

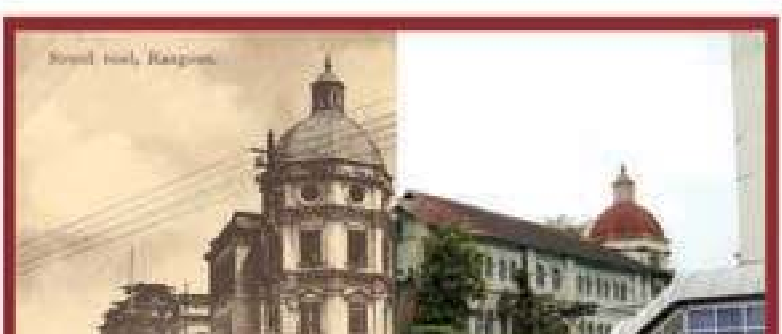

သမိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီး ဦးရည်စိန်၏ သုဝဏ္ဏဘူမိ၏ တည်နေရာစာတမ်းတွင် ခရစ်နှစ် နှစ်ရာစု သို့မဟုတ် သုံးရာစုတွင် ပြုစုပြီးသော မဟာနိဒ္ဒေသတွင်လည်း စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရှာမှီးသော သူတို့သည် လှေသင်္ဘောဖြင့် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာသို့ ထွက်ကြ၏။ ဆီးနှင်းခဲနှင့် အပူရှိန်၏ဒဏ်ကို လည်းကောင်း၊ မှက်၊ ခြင်၊ လေ၊ နေ အပူရှိန်၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းဒဏ်ကိုလည်းကောင်း ခံကြ၍ တိဂုမ္ဘသို့ ရောက်၏။ သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ရောက်၏။

စသည်ဖြင့် ဖော်ပြထားသည်ဟု ဖော်ထုတ်ထားပါသည်။ [၂]

ဓမ္မစေတီမင်းကြီး ရေးထိုးခဲ့သော မဟာကလျာဏီပါဠိ ကျောက်စာ (အေဒီ ၁၄၇၆) တွင် ငါသည် ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် တိဂုမ္ဘနဂရံ (တိဂုံမြို့သို့၊ ဒဂုံမြို့) သွား၍ အချိန်သုံးထောင်ရှိသော ကြေးစင်ငွေယ့်, ရေလျက်သွန်း၍လုပ်အပ်သော ခေါင်းလောင်းကြီးကို မြတ်စွာဘုရား ဆံတော်ဓာတ်၏ ကိန်းဝပ်ရာဖြစ်သော စေတီတော်အား ပူဇော်အံ့ဟု ရေးထိုးထားကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ [၃]

ရန်အောင်မြင်ဘုရား မြန်မာကျောက်စာ (အေဒီ ၁၄၀၀) တွင် တကုန်တလ စသော ဝက်တိုင်ညြင်ကိုဝ် အစိုဝ်ရသောဟု ရေးထိုးထားမှု တွေ့ရှိရပါသည်။ [၄]

ကောင်းမှုတော်ဘုရားကျောက်စာ (အေဒီ ၁၆၃၆)တွင်လည်း လပွန်စေတီတ် ဒိဂုံမ်ဆံတ် စသည်ဖြင့် ဖော်ပြထားမှု တွေ့ရှိပါသည်။ [၅]

ဘီအာပန်း (B.R PEARN) ၏ ရန်ကုန်သမိုင်း (A History of Rangoon) တွင်မူ ပုဂံခေတ်ကာလ သမိုင်းများကို လေ့လာသောအခါ ဒဂုံမြို့ရှိသည်ဟု မတွေ့ရဘဲ ဒလမြို့ကိုသာ တွေ့ကြလေသည်။ သို့သော် ၁၁၉၈ ခုနှစ် မှတ်တမ်းတွင် ဒလမြို့ အရှေ့ပိုင်းမှ ရွာကလေးကို 'ဒဂုံ'ဟု ခေါ်ဆိုကြောင်း ရေးမှတ်တမ်းများတွင် ဖော်ပြကြသည်။ သို့သော် ၁၆၄၃ ခုနှစ် တွင် ဥရောပ ပညာရှင်တို့ ရေးဆွဲခဲ့ကြသော D'Abbevilles's မြေပုံတွင် ဒဂုံမြို့ငယ်လေးကို တွေ့ရသည်။ ၁၈ ရာစု အလယ်တွင် ထုတ်ဝေသော မြေပုံများတွင် ရန်ကုန်မြစ်သည် ပင်လယ်နှင့်ဆက်သွယ်နေသောကြောင့် ဒဂုံမြို့ငယ်လေးကို ထင်ရှားစွာတွေ့မြင်ရသည်၊ တိဂုမ္ဘ–ယခု ရန်ကုန်ဟု ဖော်ပြထားကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ [၆]

ဆရာကြီး ဦးရည်စိန်၏ ခရစ်နှစ် ကိုးရာစု ပျူနိုင်ငံ ယေဘုယျအခြေအနေစာတမ်းတွင် အကယ်၍ (မဟာနိဒ္ဒေသကျမ်းလာ) ဂုမ္ဘ (GUMBA) သည် ရှေးဟောင်းရန်ကုန်ဖြစ်လျှင်၊ ရှေးဟောင်း ရန်ကုန်သည် နာမည်ကြီးဆိပ်ကမ်းမြို့တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပေမည်။ SYLVAIN LEV ၏ မဟာနိဒ္ဒေသမူတွင် GUMBA ဟု ပြထားသော်လည်း အခြားမူတစ်ခုတွင် TIGUMBA တိဂုမ္ဘဟူ၍ပါရှိကြောင်း တွေ့ရသည်ဟု ဖော်ထုတ်ထားပါသည်။

တွေ့ရှိရသော အထောက်အထားများအရ ရှေးဟောင်း ရန်ကုန်မြို့ကို ခရစ်နှစ် ၂ ရာစု ၃ ရာစုတွင် တိဂုမ္ဘနဂရဟု စတင်တွေ့ရှိရပြီး ဓမ္မစေတီမင်းလက်ထက် ခရစ်နှစ် ၁၅ ရာစုနှစ်အထိ ရန်ကုန်မြို့ကို တိဂုမ္ဘနဂရဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ပါသည်။ မြန်မာကျောက်စာ အထောက်အထားများအရမူ ရှေးဟောင်းရန်ကုန်မြို့ကို အေဒီ ၁၄၀၀ ပြည့်နှစ်မှစ၍ တကုန်၊ ဒိဂုမ်၊ ဒဂုံ စသည်ဖြင့် ခေါ်ခဲ့မှုသည် တိဂုမ္ဘဝေါဟာရမှ ပြောင်းရွှေ့ခေါ်ဝေါ်ထားခဲ့ကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

ဝန်ကြီး ဗညားဒလ (အေဒီ ၁၅၁၈–၁၅၇၂ ခန့်)၏ ရာဇာဓိရာဇ်အရေးတော်ပုံကျမ်းတွင် ဒဂုံဆံတော်ရှင် ဒဂုံမြတ်စွာဘုရားဟု ဖော်ပြထားမှု တွေ့ရှိရပါသည်။ မြို့အမည်ကို မွန်ဘာသာဖြင့် ဒဂုင်ဟု ဖော်ပြမှုကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။ [၇] ရွှေတိဂုံဘုရားအမည်ကို ဒဂုံဆံတော်ရှင်ဟု ဖော်ပြထားမှုနှင့် မြို့အမည်ကို ဒဂုင်ဟု မွန်ဘာသာ ဖော်ပြထားမှုအရ ဒဂုင်မှ ဒဂုံအမည် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့နိဒါန်း

လက်ဝဲနော်ရထာ၏ အလောင်းမင်းတရားကြီး အရေးတော်ပုံတွင် သက္ကရာဇ် တစ်ထောင့်တစ်ဆယ်ခုနှစ်ခု ကဆုန်လဆန်း ခြောက်ရက် (၁၆ ဧပြီ ၁၇၅၅)နေ့ ဒဂုံသို့ရောက်တော်မူလျှင် ဒဂုံတွင် စောင့်နေသော မွန်တို့ မနေဝံ့၊ ထွက်ပြေးကြသည်နှင့် အလွယ်သာ ရတော်မူ၏။ သက္ကရာဇ် တစ်ထောင့်တစ်ရာတစ်ဆယ်ခုနှစ်ခု ကဆုန် လဆန်း ခုနစ်ရက် (၁၇ ဧပြီ ၁၇၅၅) နေ့ ဒဂုံမြို့ဟောင်း အနောက်မြောက်၊ တာနှစ်ရာကျော်ခန့်တွင် တန်ဆောင်း၊ ပြအိုးနှင့်တကွသော သစ်တပ်မြို့ ကျုံး မြောင်း၊ တဲနန်းတော် ဆောက်လုပ်တော်မူ၍ ဤအရပ်တွင် ရန်အပေါင်းကို အကုန်အစင်အောင်မြင်တော်မူသော ကြောင့် ထိုမြို့ကို ရန်ကုန်သမိုက်တော်မူသည်။ တည်းဖြတ်သူ

ဆရာမကြီး ဒေါ်အုန်းကြည် (မြန်မာသမိုင်းအဖွဲ့ဝင်)က မရကာ၊ ဒ်၊ ဝမ်း၊ ကဘာဆ၊ ပ၊ ၁၂၈ ပေမှုတွင် ရန်ကုန်တည်နှစ်ကို ၂ ပေ ၁၇၅၅ ဟုလည်း တွေ့ကြောင်းလည်း ဖော်ပြထားကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ [၉]

ဆရာကြီး ဦးရည်စိန်၏ လွှန်ခဲ့သော ရာစုနှစ်သုံးခု (နှစ်ပေါင်း သုံးရာ)အတွင်း မြန်မာနိုင်ငံရောက် ကောင်းတုံသားများ စာတမ်းတွင် အလေလောင်းမင်းတရားကြီး ဦးအောင်ဇေယျသည် မူလအခါ 'ဒဂုန်'ဟုခေါ်တွင်သောနေရာဒေသကို 'ရန်ကုန်'ဟု ပြောင်းလဲခဲ့၏။ ရန်ကုန်မြို့ဟောင်းဟူသည်ကား အမှန်မှာ သစ်တပ်မြို့တစ်ခုသာ၏။ ဗြိတိသျှခေတ်၌ ယခု သိမ်ဖြူလမ်းအထက်ပိုင်းကို စတော့ကိတ်လမ်းဟု ခေါ်တွင်ခဲ့၏။ ထိုသစ်တပ်မြို့၏ အကျယ်အဝန်း ပမာဏကား အရှေ့သို့လားသော် ယနေ့ သိမ်ဖြူလမ်း အောက်လမ်း

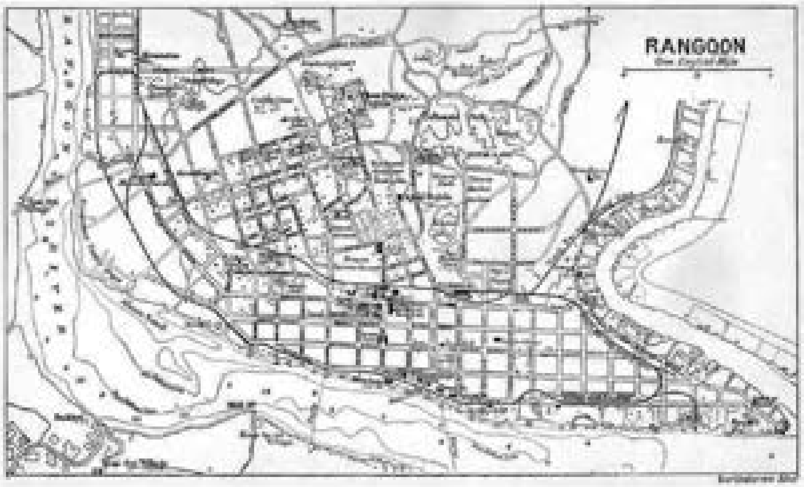

အထိ၊ အနောက်ဘက်သို့လားသော် ယနေ့ လမ်း(၃၀)ထိ၊ တောင်ဘက်သို့လားသော် ရန်ကုန်မြစ်(လှိုင်မြစ်)ကမ်းပါးအထိ၊ မြောက်ဘက်သို့လားသော် ယနေ့ ကုန်သည်လမ်းအထိပင်တည်း။ ထိုခေတ်ထိုအခါက အင်္ဂလိပ်တို့ခန့်မှန်းချက်အရ မြို့၏အကျယ်အဝန်းသည် တစ်စတုရန်းမိုင်၏ ရှစ်ပုံတစ်ပုံခန့်ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။ ခရစ်နှစ် ၁၇၉၀ ပြည့်နှစ် ပြုစုပြီးသော **(Mienk'ao On the Land of Mien)** ဟူသော စာတမ်းတွင် အနောက်တိုင်းတစ်ခွင်မှလာသော ကုန်စည်များသည် ရန်ကုန်တွင်စုပုံနေ၏။ ထိုနေရာမှ ဖူးကျိုယယ်နှင့် ကောင်းတုံသို့လည်း ပေါက်ရောက်သည်ဟု ဖော်ပြသည်။ တရုတ်တို့က ရန်ကုန်ဟူသော နေရပ်အမည်ကို မည်သို့ အသံလှယ်ခဲ့ကြောင်းကို ရှေးဦးစွာ ဆွေးနွေးလို၏။ ခရစ်နှစ် ၁၇၇၇ ခုနှစ်၌ ကောင်းတုံပြည်နယ် ဘုရင်ခံချုပ်က ကေရာစ် ချိန်လုံထံ တင်သွင်းသော သံတော်ဦးတင်လွှာတွင် **YenKung=Yen Koong/ Yang-woong** ဟူ၍ ရေးသားထားကြောင်း တွေ့ရ၏။ လူငယ်စစ်ဗိုလ် ဝမ်ကျိုးရုံက ခရစ်နှစ် ၁၈၇၂ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်က ရန်ကုန်သို့ရောက်လာခဲ့၏။ ၎င်းက ရန်ကုန်ကို **Yang Koon** ဟု ခေါ်တွင်သည့်အပြင် **Leng Koong/ Long Ku/ Yang Koong** ဟူ၍လည်း ခေါ်ခဲ့သည်။ **Leng Koong/Lang Ku** ဟူသည် **Rangoon** ကို အသံလှယ်ခြင်းကြောင်း ဖော်ပြထားပါသည်။ [၁၀]

ရန်ကုန်မြို့တော်

မန္တလေးရတနာပုံနေပြည်တော်တွင် အုပ်ချုပ်နေသော သီပေါမင်းအား နယ်ချဲ့တို့က ၂၉ နိုဝင်ဘာ ၁၈၈၅ တွင် ဖမ်းဆီးပြီး နောက်တစ်ရက်တွင် သင်္ဘောဖြင့် နေပြည်တော်မှ ခေါ်ဆောင်သွားရာမှ မြန်မာဘုရင်စနစ် နိဂုံးချုပ်ခဲ့ပါသည်။ မန္တလေး ရတနာပုံမြို့တော်သည်လည်း နိုင်ငံမြို့တော်အဖြစ် မှရပ်စဲပြီး မျှော်လင့်ဘဲ ရန်ကုန်မြို့သည် ကိုလိုနီနယ်ချဲ့တို့၏ မြို့တော်ဖြစ်တည်လာခဲ့ပါသည်။ အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ် လော့ဒ်ဒပ်ဖရင်က အထက်မြန်မာနိုင်ငံကို ၁ ဇန်နဝါ ရီ ၁၈၈၆ တွင် ဗြိတိသျှအင်ပါယာအတွင်း သွတ်သွင်းကြောင်း ကြေညာသည်။ မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီး ဆာချားလ်(စ်) ဘားနဒ်က အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ် လော့ဒ်ဒပ်ဖရင်၏အမိန့်အရ အထက်မြန်မာနိုင်ငံကို ဗြိတိသျှအင်ပါယာအတွင်း ၃ မတ် ၁၈၈၆ တွင် သွတ်သွင်းပြီး အင်္ဂလိပ်အစိုးရရှိများ အုပ်ချုပ်မည်ဟု ကြေညာခဲ့သည်။ [၁၁] ရန်ကုန်သည် အင်္ဂလိပ်လက်အောက်သို့ ၁၁ မေ ၁၈၂၄ တွင် ကျရောက်ခဲ့ပြီး ၂၅ စက်တင်ဘာ ၁၈၈၆ တွင် ဆာချားလ်(စ်)ဘားနဒ်က မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပထမဆုံး မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီး ဖြစ်လာခဲ့ရာမှ ရန်ကုန်မြို့တော် သမိုင်းနိဒါန်းသည် စတင်လည်ပတ်ခဲ့ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီနိဒါန်း

ကိုလိုနီနယ်ချဲ့တို့သည် ၁၈၅၂ ခုနှစ် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာဒုတိယစစ်ပွဲပြီးနောက် ရန်ကုန်မြို့ကို သိမ်းယူခဲ့ပြီးနောက် ၂၀ ဒီဇင်ဘာ ၁၈၅၂ တွင် ရန်ကုန်မြို့ပြအုပ်ချုပ်ရေးကို လက်(ဖ်)တင်နင်အာဒီ၊ အာဒါကို မြို့ဝန်ကြီး ခန့်အပ်တာဝန်ပေးလျက် ခေတ်မီမြို့တော်အဖြစ် စတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ၁၈၇၄ ခုနှစ်တွင် အက်ဥပဒေအမှတ် ၇ အဖြစ် မြူနီစီပါယ်အက်ဥပဒေကို ပထမဆုံးပြဋ္ဌာန်းပြီး ရန်ကုန်မြူနီစီပါယ်ကော်မတီကို စတင်ဖွဲ့စည်းလျက် ဥက္ကဋ္ဌ (မြို့ဝန်ကြီး)နှင့် အဖွဲ့ဝင် ၃၂ ဦး ပါဝင်ပါသည်။ ၁၈၈၄ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ မြူနီစီပါယ်အက်ဥပဒေကို ဥပဒေအမှတ် ၁၇ အဖြစ်

ပြဌာန်းလျက် ၁၈၈၅ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်မှစ၍ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးသို့ အာဏာသက်ရောက်ခဲ့သည်။ ၁၈၉၈ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ မြူနီစီပါယ်အက်ဥပဒေကို မြန်မာနိုင်ငံ အက်ဥပဒေ အမှတ် ၃ အဖြစ် အသစ်ပြဌာန်းခဲ့ပါသည်။ ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် ရန်ကုန်စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့ အက်ဥပဒေ (Rangoon Development Trust Act) ကို ပြဌာန်းခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ၁၉၂၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြူနီစီပါယ်အက်ဥပဒေကို ပြဌာန်းခဲ့ပါသည်။ ၁၉၃၄ ခုနှစ် မြူနီစီပါယ်အက်ဥပဒေအရ ဥက္ကဋ္ဌအမည်မှ မြို့တော်ဝန်အမည်ကို ပြောင်းလဲသတ်မှတ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ [၁၂]

ကိုလိုနီနယ်ချဲ့ခေတ်တွင် ရေးဆွဲပြဌာန်းခဲ့သော ၁၉၂၂ ခုနှစ် ရန်ကုန်မြူနီစီပါယ်အက်ဥပဒေသည် ယခုအချိန်ထိ အသက်ဝင်နေလျက် ယင်းဥပဒေကြောင့် ရန်ကုန်မြို့တော်သည် အရှေ့တောင်အာရှတွင် အလှပဆုံးမြို့တော်အဖြစ် တည်ရှိခဲ့မှုရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့တော်သည် ခေတ်အဆင့်ဆင့်ကို ဖြတ်သန်းလျက် ခေတ်မီ မြို့တော်အဖြစ် တဖြည်းဖြည်းဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာခဲ့ပါသည်။ ယခုအချိန်ကာလတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏မြို့တော်သည် နေပြည်တော်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိသွားသော်လည်း ရန်ကုန်မြို့တော်သည် စီးပွားရေးမြို့တော်အဖြစ် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အရေးအပါဆုံး မြို့တော်အဖြစ် တည်ရှိနေမှုမှာ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၏ ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်မှု စွမ်းဆောင်ရည်ကြောင့်ပင်ဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြပါသည်။

အောင်ဝေစိန်

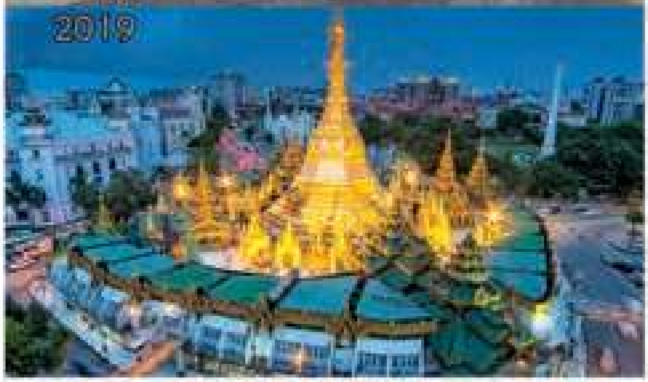

<u>ကျမ်းကိုးစာရင်း</u>

၁။ မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိ၊ ရန်ကုန်၊ ကမ္ဘာအေးစာပုံနှိပ်တိုက်၊ ၂၀၁၂၊ စာ ၁၂၀။

၂။ ရည်စိန်၊ ဦး၊ လက်ရွေးစင်စာတမ်းများ၊ ရန်ကုန်၊ ထွန်းဖောင်ဒေးရှင်းစာပေ၊ ၂၀၁၁၊ စာ ၂၁၃၊ ၂၁၇။

၃။ အာစရ၊ ဦး (ကျိုက္ကစံ)၊ ရွှေစေတီ မဟာကလျာဏီကျောက်စာ၊ ရန်ကုန်၊ ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင် ပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်၊ ရန်ကုန်၊ ၁၉၃၈၊ စာ ၁၁၉။

၄။ ငြိမ်းမောင်၊ ဦး၊ ရှေးဟောင်းမြန်မာကျောက်စာများ၊ စတုတ္ထတွဲ၊ ရန်ကုန်၊ ရှေးဟောင်းသုတေသနဦးစီးဌာန၊ ၁၉၉၈၊ စာ ၂၂၀။

၅။ ငြိမ်းမောင်၊ ဦး၊ ရှေးဟောင်းမြန်မာကျောက်စာများ၊ ပဥ္စမတွဲ၊ ရန်ကုန်၊ ရှေးဟောင်းသုတေသနဦးစီးဌာန၊ ၁၉၈၇၊ စာ ၁၄၆။

၆။ ကိုကိုလေး၊ ရန်ကုန်သမိုင်း၊ ရန်ကုန်၊ ယဉ်မျိုးစာပေ၊ ၂၀၁၆၊ စာ ၁၇၊ ၂၆။

၇။ ရည်စိန်၊ ဦး၊ လက်ရွေးစင်စာတမ်းများ၊ ရန်ကုန်၊ သမိုင်းသုတေသန ဦးစီးဌာန၊ ၂၀၀၇၊ စာ ၆၆။

၈။ ဝန်ကြီးပညာဒေလ၊ ရာဇာဓိရာဇ်အရေးတော်ပုံ၊ ရန်ကုန်၊ ရာပြည့်စာပေ၊ ၂၀၀၅၊ စာ ၁၁၆၊ ၁၅၀။

၉။ အုန်းကြည်၊ ဒေါ်၊ (မြန်မာသမိုင်းအဖွဲ့ဝင်) (တည်းဖြတ်သူ)၊ လက်ဝဲနော်ရထာ အလောင်းမင်းတရားကြီး အရေးတော်ပုံ၊ ရန်ကုန် သမိုင်းသုတေသနဦးစီးဌာန၊ ၂၀၀၉၊ စာ ၁၆၃။

၁၀။ ရည်စိန်၊ ဦး၊ ၂၀၁၁၊ စာ ၄၆၄–၄၆၅။

၁၁။ မြန်မာ့ရက်စဉ်သမိုင်း၊ ရန်ကုန်၊ ရွှေသဇင်ပုံနှိပ်တိုက်၊ ၂၀၁၆၊ စာ ၂၃၅၊ ၂၅၇၊ ၂၆၂။

၁၂။ အထွေထွေဦးစီးဌာန၊ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့၏ ဖြစ်စဉ်သမိုင်း၊ ၁၉၈၂၊ စာ ၄–၂၇။

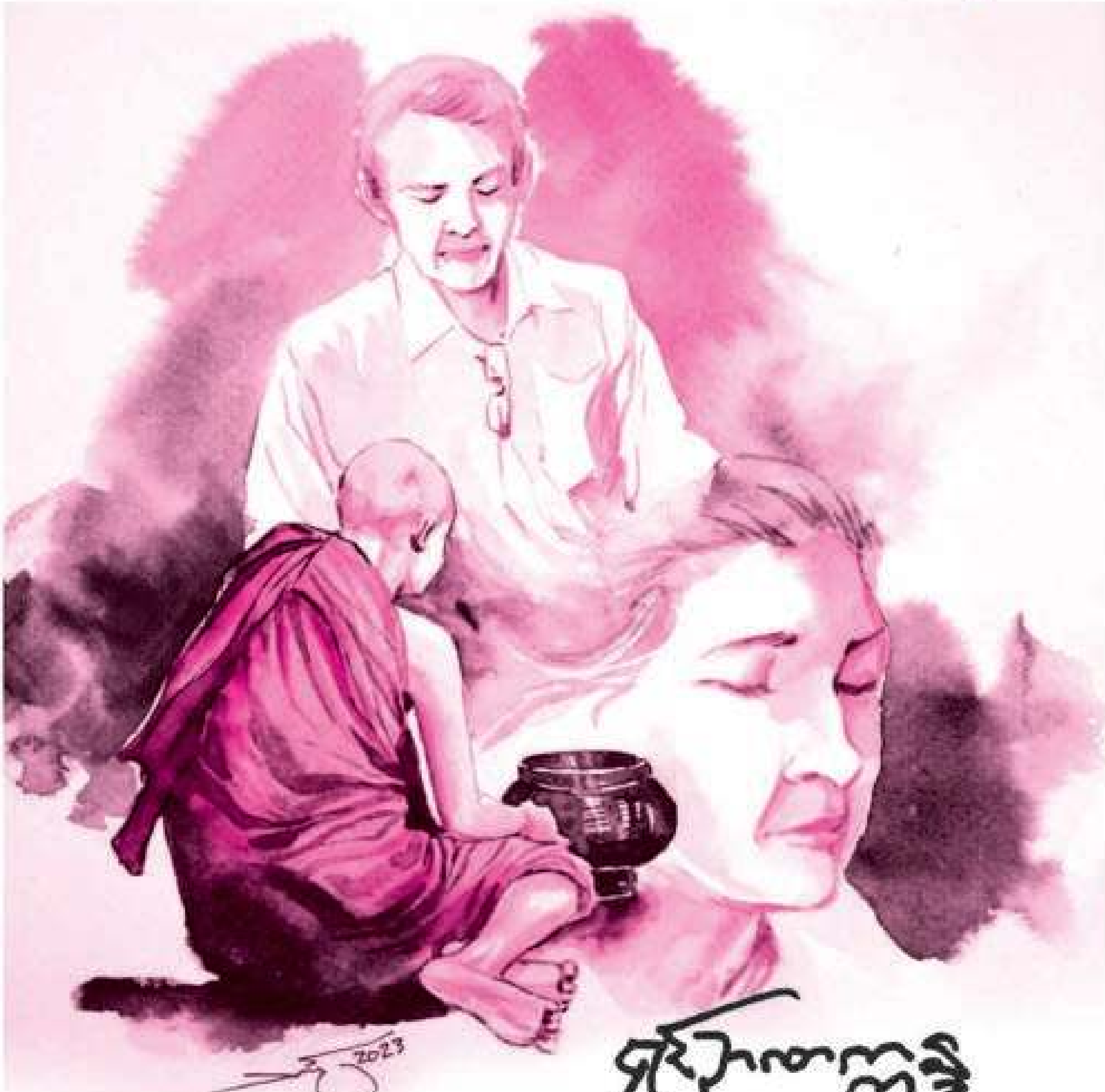

ရှင်ဉာဏကျော့နှင့်

မြသန်းတင့်

ရှင်ဉာဏကျော့နှသည် ဧပြီလ (၆)ရက်နေ့တွင် သာမဏေဘောင်သို့ စတင်ဝင်ရောက်လေသည်။ စတင်ဝင်ရောက်သည်ဟု ပြောရခြင်းမှာ အကြောင်းကြောင့်မဟုတ်။ ဆံချ၊ သင်္ကန်းစီး စသည့် ပရိက္ခရာလောက်ကိုသာ ပြီးစီးပြီး သရဏဂုံမတည်သေးခြင်း၊ အလှူရှင် အလှူ့အမများကလည်း မိမိတို့၏ ပစ္စမိတအလှူကို ရေစက်မချခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သည်။

ကိုရင်လောင်း ဖိုးလမင်းကို ဆံချသည့်အခါတွင် ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံက ပဝါခံ၍ သူ့ဆံစတို့ကို သိမ်းပါသည်။ ကျောင်းရှိ ဦးပဉ္ဇင်းတစ်ပါးက သူ့ဆံပင်ကို ခပ်ထက်ထက်သင်တုန်း ဓားဖြင့် ရိတ်ပေးသည်။ သူ့ဆံပင်မှာ ရိတ်နေရင်း ရေခြောက်၍ ခြောက်၍သွားသဖြင့် မကြာခဏ ထ၍ရေဆွတ်ရသေးသည်။

ကိုရင်လောင်း ဖိုးလမင်းသည် သူ့ဆံကိုချနေစဉ် စကား တစ်လုံးမျှမပြော။ ကျွန်တော်တို့က စကားတွေ ဖောင်နေသလောက် သူသည် တိတ်ဆိတ်စွာငြိမ်လျက်သာနေသည်။ ရှည်လျား၍ ကုပ်ပေါ် ဝဲကျနေသော ဆံပင်များကို နှမြောတသနေသည်လောဆိုသည်ကို

မှ ကျွန်တော် မသိနိုင်ပြီ။

သူ့ဆံပင်ကို လေးငါးခါလောက် ရိတ်လိုက်သည့်အခါတွင် ဆံချခြင်းအမှုပြီးသွားတော့သည်။ တစ်လျှောက်လုံး တုံ့ဆိုင်းဘာဝေ ပြုနေခဲ့သော ကိုရင်လောင်းသည် တစ်ခေါင်းလုံးရိတ်ပြီးသွားသည့် အခါတွင် "စပ်လိုက်တာ" ဟု တစ်ခွန်းမျှသာ ပြောသည်။ ။

"သွား...ကိုရင်လေး၊ နှခေါင်းမှုန့် နည်းနည်းယူချေ။ နှခေါင်းမှုန့်နဲ့ ခေါင်းကိုလိမ်းလိုက်၊ ခပ်ပါးပါးလေး လိမ်းနော်။ ထူလပျစ်ကြီး သုတ်မနေနဲ့ဦး" ဟု ဆံချပေးသည့် ဦးပဥ္စင်းက မိန့်သည်။ ကျွန်တော့်မှာ ဆံစတွေကို ကိုင်ထားသော ပဝါကိုကိုင်ကာ ဘာလုပ်ရမည် မသိဘဲ ဖြစ်နေသည်။

"ဒီဆံတွေကို ဘယ်မှာ သွားစွန့်ရမှာလဲဘုရား"

"သာမဏေလောင်းရဲ့ ဆံပင်ဆိုတာ မြတ်တဲ့ပစ္စည်း၊ မနင်းစေပေစေနဲ့။ ဒကာမကြီးက မြေကြီးပေါ်မှာကျနေတဲ့ ဆံစတွေကို ကုန်အောင်ကောက်။ ပြီးတော့ ဟောဟိုကျောင်းရှေ့ အုတ်ကန်နားက အုန်းပင်ခြေရင်းမှာ သွားစွန့်ချေ"

ကျွန်တော်က ပဝါဖြင့် ခံထားသည့် ဆံစများကို အုန်းပင်ခြေရင်းသို့ သွားစွန့်နေစဉ် ကျွန်တော့်ဇနီး မရွှေမသည် မြေကြီးပေါ်တွင် ကျနေသည့် ဆံပင်များ၊ တစ်စချင်း၊ တစ်ပင်ချင်း လိုက်ကောက်နေသည်။

"ကိုယ့်သားက ခုမှ မျက်နှာလေးကြည်သွားတယ်။ ဟိုတုန်းက ဆံပင်ဖိုးယိုဖားယား၊ မျက်နှာ မွန်သိုးသိုးနဲ့ ဘယ်လိုကြီးမှန်း မသိဘူး" ဟု ကျွန်တော့်ကို လှမ်းပြောသည်။ မရွှေမ၏ မျက်နှာသည်လည်း ကြည်လင်နေပါသည်။

ကျွန်တော်ကား သူ့စကားများကို မည်သို့မျှ ပြန်မပြောနိုင်။ ကိုယ့်အတွေးဖြင့်ကိုယ် တိတ်ဆိတ်နေသည်။

ကျွန်တော့်တွင် သားသမီးလေးယောက်ရှိရာ အကြီးနှစ်ယောက်မှာ သမီးများဖြစ်ကြပြီး အငယ်နှစ်ယောက်မှာ သားများ ဖြစ်ကြသည်။ သားသမီးလေးယောက်တွင် အငယ်ဆုံးဖြစ်သော ဖိုးလမင်းသည် ကျွန်တော်နှင့် အကြာဆုံးနေသည့် ကလေးဖြစ်ပါသည်။ ပထမ ကလေးသုံးယောက်တုန်းက ကျွန်တော်သည် သူတို့နှင့် ကောင်းကောင်းမနေခဲ့ရပါ။ အကြီးဆုံးသမီး မိတူးကို မွေးပြီး အခါလည်လောက်အရောက်တွင် ကျွန်တော်သည် ဝေးမြေ ရပ်ခြားသို့ ကာလအတန်ကြာ သွားနေခဲ့ရပါသည်။ ဒုတိယ မိမြူကိုမွေးပြီးအခါလည် အရောက်တွင်လည်း ကျွန်တော်သည် ဝေးမြေရပ်ခြားသို့ ပို၍ ကာလကြာညောင်းစွာ သွားနေခဲ့ရပါသည်။ တတိယသား ဖိုးပြုံးချိုကိုမွေးပြီး နှစ်လသားအရွယ်လောက် အရောက်တွင်လည်း ကျွန်တော်သည် ဝေးမြေရပ်ခြားသို့ ပို၍ပို၍ ကာလကြာညောင်းစွာ သွားနေခဲ့ရပါသည်။

သားအငယ်ဆုံးမှာကား မွေးသည်မှ ယခုအရွယ်အထိ ကျွန်တော်နှင့် တစ်လျှောက်လုံး လက်ပွန်းတတီးနေခဲ့ရသဖြင့် .. အခြားသားသမီးများနှင့် ခပ်စိမ်းစိမ်းရှိသလောက် သူနှင့်မှု လက်ပွန်း တတီးရှိပါသည်။ သူသည် ၁၉၇၃ ခုနှစ် ၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် မွေးဖွားသူဖြစ်ရာ ယခုဆိုလျှင် အသက်ဆယ့်ငါးနှစ်အရွယ် ကိုးတန်းကျောင်းသားကြီးဖြစ်နေပါပြီ။

တစ်နေ့တခြား ထွားလာကာ အရပ်ကြီးရှည်လာသော သူ့ကို ကြည့်၍ ကျွန်တော့်ဇနီးသည်က သူ့သားကို ရှင်ပြုရန် မကြာခဏ ကျွန်တော့်ကို သတိပေးသည်။ သူ သတိပေးတိုင်းလည်း "ပြုတာ ပေါ့ကွာ" ဟု ပြောကာ နေ့ရွှေ့ ညရွှေ့ လုပ်နေခဲ့သည်။ ဇနီးသည် မရွှေမသည် ဘာသာတရားကို အတော်အတန်ရှိသေကိုင်းရှိုင်းသော ဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ သားကို ရှင်မပြုရမချင်း စိတ်ထဲတွင် တငင်ငင်ဖြစ်နေပုံရပါသည်။

သားအကြီးတုန်းကလည်း ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင် ရှင်မပြုခဲ့ရပါ။ ထို့ကြောင့် မရွှေမသည် စိတ်မဖြောင့်ဖြစ်နေဟန် တူပါသည်။ ၁၉၇၂ ခု ၊ ဝေးမြေရပ်ခြားမှ ကျွန်တော် နောက်တစ်ခေါက် ပြန်လာသည့်အခါတွင် ကျွန်တော့်သားအကြီးသည် ဆယ်နှစ်ကျော်လောက် ရှိနေလေပြီ။ သို့တိုင် ရှင်မပြုရသေး။

သူ့ကိုလည်း ရှင်ပြုဖို့ မရွှေမက ပူဆာခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုစဉ်ကလည်း "ပြုတာပေါ့ကွာ"ဟု ကျွန်တော် ပြောခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် တော်တော်နှင့်မပြုဖြစ်ခဲ့ပါ။

ပခုက္ကူရှိ ကျွန်တော့်အမေနှင့် အမေထံသို့ ရောက်သွားသည့် အခါတွင် "မင်းသားအကြီးကောင် ဖိုးပြုံးချို ရှင်ပြုပြီးပြီလား" ဟု အမေက ကျွန်တော့်ကိုမေးသည်။

"ဘယ်မှာ ပြုရမှာလဲ။ သူက ဟိုရောက်နေတာနဲ့ ဘယ်မှာ ပြုချိန်ရှိလို့လဲ။ သားကဖြင့် လူပျိုကြီးဖြစ်တော့မယ်" ဟု အမေက ကျွန်တော့်ကိုယ်စားပြန်ဖြေပါသည်။ ။

"တို့လည်း အသက်ကြီးပြီကွာ။ မသေခင် မြေးတွေ ရှင်ပြုသွားချင်တယ်။ မင်းတို့ အဖေ အမေတွေက မပြုရင်လည်း တို့ပြုပါ့မယ်။ ခေါ်ခဲ့ပါ" ဟု အမေက ကျွန်တော့်ကို ပြောသည်။

အမေကမူ သားသမီး ရှင်သာမဏေပြုရေးကိစ္စကို ပေါ့တီး ပေါ့ဆ သဘောထားရလားဟု ကျွန်တော့်ကို မြည်တွန်၏။ ညောင်ကန်ဆရာတော် ဦးဇုမ်၏ "ဒါနဖလပ္ပတ္တိ" ကျမ်းကို ကိုးကားကာ ဒါနဖလကို အကျယ်ရှင်းပြ၏။

နောက်တစ်နှစ်နွေတွင် အဖေနှင့်အမေတို့က အခြားသော မြေးများနှင့်အတူ ကျွန်တော် သားကြီးကို ရှင်ပြုပေးခဲ့သည်။ ကျွန်တော့် မိဘနှစ်ပါးသည် သူတို့စုဆောင်းထားသည့် ငွေကလေး ဖြင့် မြေးများကို အတော်အတန်ကြီးသည့် ရှင်ပြုမင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပ ခဲ့ပါသည်။ အဖေနှင့်အမေကား မြေးတွေကို ရှင်ပြုရသဖြင့် ..အသေ ဖြောင့်ပြီဟုဆိုကာ များစွာဝမ်းမြောက်ကြပါသည်။ ပီတိဖြစ်ကြပါ သည်။

"ရေတွင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ၊ ရေကန်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ကျမ်းကုန်အောင် လှူပေမယ့် သာသနာ့ ဒါယိကာ အမွေမခံထိုက်ဘူးတဲ့ ဟဲ့။ အလှူအတန်း ရက်ရောတဲ့ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးတောင် သားတော် မဟိန္ဒကို ရှင်ပြုမှ

> **ဘယ်လောက်ပဲ အလှူဒါနတွေပြုပြု**
> **ကိုယ့်သားဖြစ်စေ၊ ကိတ္တိမသားဖြစ်စေ**
> **တစ်ယောက်ယောက် သာသနာ့ဘောင်အတွင်းသို့**
> **သွတ်သွင်းပေးမှသာ**
> **သာသနာ့အမွေကို**
> **ခံထိုက်တယ်လို့ . . .**

သာသနာ့ဒါယိကာလို့ အမွေခံနိုင်သတဲ့။ ဘယ်လောက်ပဲ အလှူ ဒါနတွေပြုပြု ကိုယ့်သားဖြစ်စေ၊ ကိတ္တိမသားဖြစ်စေ တစ်ယောက် ယောက် သာသနာ့ဘောင်အတွင်းသို့ သွတ်သွင်းပေးမှသာ သာသနာ့အမွေကို ခံထိုက်တယ်လို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း ယုံကြည် ကြတယ်။

သို့ဖြင့် သားအကြီး ဖိုးပြုံးချိုကို သူ့အဘိုး သူ့အဘွားတို့က သာမဏေဘောင်တွင်းသို့ သွတ်သွင်းပေးခဲ့ကြပါသည်။ ယခု သား အငယ်အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါတွင် မရွှေမသည် သူကိုယ်တိုင် အလှူ့ဒါယိကာမအဖြစ်ကို ခံယူချင်သည်ဟု ဆိုနေလေပြီ။

"မှ သားအငယ်ကျတော့ ရှင်ပြုပေးမယ့် အဘိုး၊ အဘွား တွေလည်း မရှိတော့ဘူး။ ကျွန်မတို့လည်း အသက်တွေကြီးလာပြီ။ အလှူဒါနဆိုလို့လည်း ဘာမှုဟုတ္တိပတ္တိ မလုပ်ခဲ့ရသေးဘူး။ ရှင့်မှာ လည်း ရှင်ပြောတဲ့ "မော်စကို" ကိုသွားနေတာနဲ့ပဲ အချိန်ကုန် နေတာပဲ။ စုပေါင်းရှင်ပြုတွေ၊ စုပေါင်းအလှူတွေကိုလည်း မထည့် နိုင်ဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သားအငယ်ကိုတော့ ကိုယ်တိုင်ရှင်ပြု ဖြစ် အောင် ပြုရမယ်။ ဒါမှ ကျွန်မတို့ အသေဖြောင့်မယ်"

ဗုဒ္ဓဘာသာ မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားလာခဲ့သည့် ကျွန်တော် သည် မရွှေမ၏ အဆိုကို ဘာမျှ ကန့်ကွက်ရန်အကြောင်းမရှိပါ။ ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော့်သားကို ရှင်ပြု၍ သာမဏေဘောင် တွင်းသို့ သွတ်သွင်းလိုပါသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်နှင့် မရွှေမတို့ အမြင်ချင်း အနည်းငယ် ကွဲနေကြပါသည်။ မရွှေမက သူ့သားကို ရှင်ပြုလိုခြင်းမှာ လောကုတ္တရာ အမြင်သက်သက်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော့်အမြင်မှာ လောကီအမြင် ပါသင့်သလောက် ပါနေပါ သည်။

လောကီအမြင်ဆိုသည်မှာ ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် တောမှာမွေးပြီး တောမှာကြီးပြင်း လူလား မြောက်လာခဲ့သူဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် မြန်မာ့ ယဉ်ကျေးမှု အဆုံးအမအောက်တွင် ကြီးပြင်းလာရသည့်အခါတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှု၏ အဆုံးအမကို ရခဲ့ပါသည်။ ကြီးပြင်း လာ၍ နိုင်ငံခြားယဉ်ကျေးမှုတို့နှင့် ထိတွေ့လာရသည့်အခါတွင် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု တနည်း ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှု မြေခံရေခံ ကြီးရှိနေသဖြင့် အခြားတစ်ပါးသော ယဉ်ကျေးမှု ပယောဂတို့ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်တွင်းသို့ဝင်ရောက်ရန်မလွယ်ပါ။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော့်သားသမီးများမှာ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု ရေခံမြေခံ အားနည်း လှသော မြို့ကြီး ပြကြီးတွင် မွေးဖွားကြီးပြင်းလာကြသူများ ဖြစ်ပါ သဖြင့် အခြားတစ်ပါးသော ယဉ်ကျေးမှုပယောဂကို ဝင်ရောက် ကူးစက်ရန် အလွန်လွယ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် အနည်းဆုံး ပရိတ်ကြီးနှင့် မင်္ဂလသုတ်၏ အဆုံးအမအောက်တွင် လည်း ကောင်း၊ ကြေးစည်သံနှင့် ခေါင်းလောင်းသံကို နားထောင်၍ လည်းကောင်း ၊ ခြောသံနှင့် အိုးစည်သံကို နားထောင်၍လည်း ကောင်း ကြီးပြင်းလာသူများဖြစ်ကြပြီး သူတို့မှာ ဟက်ပီးဘာ့သ် ဒေးတူးယူဟူသော သီချင်းသံများကြားတွင်လည်းကောင်း၊ အီလက် ထရွန်းနစ် ဂစ်တာသံများနှင့် ဆင်သီဆိုက်ဇာသံများကြားတွင် လည်းကောင်း ကြီးပြင်းလာကြသူများဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့တွင် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု ကိုယ်ခံညံ့ဖျင်းပြီး တိုင်းတစ်ပါး ယဉ်ကျေးမှု ပိုးမွှားတို့ ကူးစက်ဝင်ရောက်ရန် လွယ်နေသည်ဟု ကျွန်တော်ထင်နေသည်။

ထိုသို့သော ရောဂါပိုးမွှားတို့ကို မိဘတစ်ဦးတည်း တိုက် ဖျက်နိုင်စွမ်းမရှိပါ။ မိဘများတွင် စားရေး သောက်ရေး၊ နေရေး ထိုင်ရေးဖြင့် အချိန်ကုန်နေသည်။ ကျောင်းက ဆရာ၊ ဆရာမတွေ ချည်းလည်း ထိုရောဂါကို တိုက်ဖျက်၍မရ။ သူတို့မှာလည်း (ကျောင်းသားတွေ များရသည့်အထဲတွင်) သူတို့အလုပ်ဖြင့် .. သူတို့

ချာချာလည်နေသည်။ မြို့ကြီးများတွင် မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ ယဉ်ကျေးမှု စစ်စစ်ကို ဘုန်းကြီးကျောင်း ပရိဝုဏ်တွင်းမှာသာ တွေ့နိုင်ပါတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့်အမြင်ထဲတွင် လောကီအမြင် ပါသင့်သလောက် ပါနေသည်ဟု ပြောရခြင်းဖြစ်သည်။

သားငယ်ကို အမြန်ဆုံးရှင်ပြုရန် ဆုံးဖြတ်သည့်အခါတွင် ဘယ်မှာပြုမည်နည်းဟူသော ကိစ္စတွင် ကျွန်တော်နှင့်ဇနီးသည် မရွှေမတို့ သဘောကွဲကြပြန်သည်။

"ရှင်ပြုတာကတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ ဘယ်မှာပြုမှာလဲ။ အညာမှာ ပြုမှာလား ၊ ရန်ကုန်မှာပြုမှာလား"

"အညာကို ဘာဖြစ်လို့ သွားတော့မှာလဲ။ ဟိုမှာ သူနဲ့အတူ ရှင်ပြုမယ်သူဆိုလို့ တစ်ယောက်မှ မကျန်တော့ဘူး။ ဝမ်းကွဲအစ်ကိုတွေလည်း ရှင်ပြုပြီးကြပြီ။ အငယ်တွေလည်း ရှင်ပြုပြီးသွားပြီ။ ရန်ကုန်မှာပဲ ရှင်ပြုမှာပေါ့"

မရွှေမက အားလုံးစဉ်းစားပြီးသားဟန်ဖြင့် မဆိုင်းမတွ ပြောသည်။

"ကိုယ်ကတော့ ရန်ကုန်မှာ မပြုချင်ဘူးကွာ။ အညာမှာ မိဘလက်ထက်ကတည်းက ကိုးကွယ်ခဲ့တဲ့ဆရာတော်တွေရှိတယ်။ အဲဒီမှာပဲ ပြုချင်တယ်။ ရန်ကုန်မှာ တို့ကိုးကွယ်တဲ့ ဆရာအရင်းဆိုလို့လည်း မရှိဘူး။ ပြီးတော့ ရန်ကုန်စတိုင် အလှူကိုလည်း ငါ မဘဝင်မကျဘူး။ ရှင်လောင်း လှည့်တော့လည်း မော်တော်ကားကြီးနဲ့၊ ဆိုင်းကလည်း အော်ဂင်တဂွီဂွီနဲ့၊ ပြောသံမကြား ဘာမကြားနဲ့။ တစ်မျိုးကြီးပဲ။ တစ်ယောက်ကို ဘယ်လောက်နှုန်းနဲ့ လူဘယ်နှစ်ယောက် ကျွေးမယ်ဆိုပြီး စာရင်းနဲ့ပြောပေးလိုက်။ အလှူရှင်က အလှူလုပ်ခါနီးမှာ မော်တော်ကားလေးနဲ့ ရောက်လာ။ အလှူမှာ မိတ်ဆွေတွေတွေ့။ ဟိုအကြောင်း ဒီအကြောင်းပြော။ စားသောက်ပြီးပြန်။ တချို့ဆိုရင် ရေစက်ချအောင်တောင် မနေကြဘူး။ တရားတောင် မနာနိုင်ကြဘူး။ သုတ်သုတ်လာ၊ သုတ်သုတ်စားပြီး သုတ်သုတ်ပြန်သွားကြတာပဲ။ ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ရှင်ပြုတာနဲ့ မတူဘူး။ မင်္ဂလာဆောင်ကို သွားရသလိုပဲ။ ရန်ကုန်အလှူသာ လေးနက်မှုနည်းပြီး လူမှုရေး ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး တွေ့ဆုံပွဲတစ်ခုလို ဖြစ်နေတယ်"

မရွှေမသည် အနည်းငယ်တွေသွား၏။

"ဒါကတော့ ဝေယျာဝစ္စတွေလည်း ငြိမ်းအောင်၊ အချိန်ကုန်လလည်း သက်သာအောင် လုပ်ရတာကိုး"

"ပြီးတော့ ရှိသေးတယ်။ ရှင်ပြုဆိုတာ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ

တို့ရဲ့ အစဉ်အလာတစ်ခု။ ဒီလိုပွဲမျိုးမှာ မြန်မာဟန် ပေါ်နေရမယ်။ တို့တောမှာဆိုရင် မောင်ရှင်လောင်းက မြင်းပေါ်မှာ ရွှေထီးဆောင်းလို့၊ ရှင်လောင်းရှေ့က ကွမ်းတောင်ကိုင်တွေက ဒါတစ္စဝတ္ထုတွေကို ကိုင်လို့ ၊ ရှင်လောင်းနောက်က ဘုန်းကြီးကျောင်းသားတွေက ရွှဲလိုက်လို့၊ အလှူအိမ်မှာ မဏ္ဍပ်တွေထိုး ညဆိုင်းနဲ့ ဇာတ်ခံ၊ မနက်ကျတော့ ထမင်းရုံကြီးတွေထိုးပြီး ရွာလုံးကျွတ် မီးနိုးတိတ် ထမင်းကျွေးလို့။ ထမင်းပွဲမှာ ဝက်သားအိုးကြီးချက်ရယ်၊ ပဲကြီးနှပ်ရယ်၊ ငရုတ်သီးနဲ့ ငါးခြောက် အစိုကြော်ရယ်၊ သရက်ချဉ်ရယ်၊ ကြက်သွန်ဥကြီး နိုင်နိုင်နဲ့ ချက်ထားတဲ့ မုန်ရောင်အလှူဟင်းချိုရယ်၊ ဒါတွေအားလုံးပါတဲ့ အလှူထမင်းကိုကျွေးလို့ ညနေပိုင်းကျတော့ ရှင်သာမဏေဝတ်ပြီး သံဃာတော်တွေကို ဒါတစ္စဝတ္ထုတွေကပ်လှူပြီး တရားနာ ရေစက်ချလို့၊ တရားနာပြီးတော့ ပလုပ်ဖြုန်း ပလုပ်ဖြုန်းနဲ့ ပြောသံကို နားထောင်လို့ အလှူရှင်မပြောနဲ့ ၊ ဘေးက မြင်ရတဲ့သူတွေတောင် ကုသိုလ်စိတ်တွေပွားပြီး ပီတိဖြစ်ရတယ်။ မြင်ရတဲ့သူတွေမှာ သဒ္ဓါစိတ်ပေါက်လာတယ်။ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုအစဉ်အလာကို ချစ်ချင်တွယ်တာတတ်လာသည်။ ကိုယ်ရှင်ပြုရင် အဲဒီလို မြန်မာပီသပြီး ကုသိုလ်တရားကို ပွားများစေနိုင်တဲ့ ရှင်ပြုမျိုးကို လုပ်ချင်တာ"

"ဒါကတော့ ရှင့် သက်သက်စိတ်ကူးယဉ်တာပဲ။ ခုခါမှာ ရွာလုံးကျွတ် မီးနိုးတိတ်အလှူမျိုးကို ဘယ်မှာများ တွေ့ဖူးလို့လဲ"

မရွှေမက တစ်ခွန်းထောက်လိုက်သည်။

"ဒါက အဖေတို့ခေတ် ၊ ဒီခေတ် ဒါတွေမရှိတော့ဘူး" ဟု သမီးနှစ်ယောက်က မှတ်ချက်ချ၏။

အင်း သူတို့ပြောတာလည်း ဟုတ်ပေသားပဲ။ ထိုရှင်ပြုမျိုး

တွေ မရှိတော့ပြီ။ ရှိသည့်တိုင်အောင်လည်း ထိုသို့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ရှင်ပြုနိုင်သောအင်အား ကျွန်တော့်တွင် မရှိပါ။ အညာသို့သွားသည့် စရိတ်စကတွေကုန်ရဦးမည်။ ထမင်းရုံကြီးတွေဆောက်၍ ကျွေးမွေးလျှင် သောင်းချီကုန်လိမ့်မည်။ သားအငယ်ကိုလွန်ခဲ့သော သုံးလေးနှစ်ကပင် ရှင်ပြုရန် စိတ်ကူးခဲ့ကြသော်လည်း အဆင်မပြေသေးသဖြင့် ရွှေ့ဆိုင်းလာခဲ့ရသည်မဟုတ်လား။ ။

ယခုနှစ်တွင်မူ မရွှေမက နောက်ထပ်မရွှေ့ဆိုင်းနိုင်တော့ပြီ။

"ဒီတော့ အညာတို့ ဘာတို့ သွားပြီးလည်း လှူမနေနဲ့။ ရန်ကုန်မှာပဲ လုပ်ကြရအောင်"

ကျွန်တော် စဉ်းစားနေသည်။ သားရှင်ပြုဆိုတော့ အတော်အတန် ကုန်သင့်သလောက်တော့ ကုန်ဦးမည်။ အနည်းဆုံး ဂဏန်းငါးလုံးလောက်တော့ ကပ်သွားပေလိမ့်မည်။ လောလောဆယ် လက်ထဲတွင် မပြည့်စုံသေး။ အိမ်ဆောက်ထားသဖြင့် ဆပ်စရာရှိသည့် ကြွေးများလည်း ဆပ်ရဦးမည်။ ။

"အေးလေ ရန်ကုန်မှာပဲ လှူချင်လှူပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လောက်အကုန်ခံမှာလဲ။ ဒါကို အရင် စဉ်းစားရမယ်။

မရွှေမသည် အတန်ကြာစဉ်စားနေသည်။ ကျွန်တော်က "ကိုယ့်သဘောကတော့ ခပ်ကျဉ်းကျဉ်းပဲ လုပ်ချင်တယ်ကွာ။ ကိုယ့်မှာလည်း သိပ်အဆင်ပြေသေးတာမဟုတ်ဘူး။ တို့ရှင်ပြုတုန်းက ဂျပန်ခေတ်။ အဲဒီတုန်းက ဆွေမျိုးသားချင်းလောက်ကိုပဲဖိတ်ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းသွားပြီး အစိမ်းလှူလိုက်တာပဲ။ ဒီလောက်ဆိုတော်ရောပေါ့"

"ဖိတ်သင့်တဲ့သူကိုတော့ ဖိတ်ဦးမှပေါ့။ ကျွန်မတို့မှာ အလှူဒါနရယ်လို့လည်း ကောင်းကောင်း မပြုရသေးဘူး။ သားအငယ်ကိုတော့ ကောင်းကောင်းပြုချင်တယ်"

သူ့စကားကို ကြားရသည့်အခါတွင် ကျွန်တော် အကျပ်တွေ့နေပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ဂဏန်းငါးလုံးအထိကုန်သော အလှူကြီးများကိုလည်း တွေ့ခဲ့ဖူးပါသည်။ ဂဏန်းခြောက်လုံးအထိ ကုန်သော အလှူကြီးများကိုပင် တွေ့ခဲ့ဖူးပါသည်။ ဖိတ်စာကိုကတစ်စောင်ကို တစ်ဆယ့်ငါးကျပ်လောက် ကုန်မည့်ဖိတ်စာ။ ဖိတ်စာကမ်းတော့လည်း ဖိတ်စာချည်း သက်သက်မဟုတ်။ ကြွေရည်သုတ် ဒန်ချိုင့်တို့၊ အကောင်းစားမျက်နှာသုတ်ပဝါတို့၊ သံမဏိချိုင့်တို့ စသည့်အကမ်းအလှမ်းတွေပါလိုက်သေးသည်။ ကျွန်တော့်တွင်ရှေးက ဒါနပါရမီ နည်းခဲ့သည်ထင့်။ ထိုမျှ ကြီးကျယ်သောအလှူကြီးကို တတ်နိုင်စွမ်းမရှိပါ။ မရွှေမပြောသည့်အတိုင်းဆိုလျှင် ဂဏန်းငါးလုံး နီးပါးတော့ ကုန်တော့မည်။

"အကုန်အကျ များမယ်ဆိုရင်လည်း နောက်တစ်နှစ်ကျမှ လှူတာပေါ့ကွာ။ ဒီအတောအတွင်း ပိုက်ဆံလေးဘာလေး စုကြသေးတာပေါ့"

"နောင်နှစ်တော့ မစောင့်နိုင်ဘူးရှင့်၊ ကလေးက ကြီးလာပြီ။ တစ်နှစ်ရွှေ့ တစ်နှစ်ရွှေ့နဲ့ ရွှေ့လာတာ များလှပြီ။ ဒီနှစ်တော့ လှူဖြစ်အောင် လှူရလိမ့်မယ်"

မရွှေမသည် ကျွန်တော့်ကို ရာဇသံပေးနေလေပြီ။

"နောက်နှစ်အထိ မဆိုင်းနိုင်ဘူးလား"

"မဆိုင်းနိုင်ဘူး"

မရွှေမက ခပ်ပြတ်ပြတ်ဖြေရင်း ကျွန်တော့်ကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ ကျွန်တော့်အကဲကို ခတ်ခြင်းဖြစ်ဟန် တူပါ၏။

"ဒီနှစ်တော့ မဖြစ်သေးဘူး ထင်တယ်ကွာ။ စက္ကူမရလို့ စာအုပ်တွေ မထွက်ရတာ ဘယ်လောက်ကြာနေပြီလဲ။ အပြင်စက္ကူနဲ့ ရိုက်တဲ့စာအုပ်ကျတော့လည်း စရိတ်စကတွေကြီးလို့ များများမထုတ်နိုင်ဘူး။ တစ်နှစ်လောက်တော့ စောင့်ပါဦး"

"မစောင့်နိုင်ဘူး၊ ကြာနေပြီ"

"ဘယ်နှယ့်လုပ်မလဲ ၊ ငါ့မှာ ပိုက်ဆံမှ မရှိသေးတာ" မရွှေမ၏ မျက်နှာသည် ပြုံးလာ၏။

"ကျွန်မမှာ ရှိပါတယ်"

"ဟုတ်လား ၊ မင်း ဘယ်ကရတာလဲ"

"ဘယ်ရ ရရမှာလဲ၊ ရှင်ပေးတာကို သားရှင်ပြုဖို့ ကျွန်မဘာသာ ဖဲ့ဖဲ့ပြီး စုထားတာပေါ့"

"ဘယ်လောက်ရှိသလဲ"

"ရှိပါတယ်"

"ရှိတယ်ဆိုတာ ဘယ်လောက်လဲ"

"ခုနစ်ထောင့်ငါးရာ"

"ဟာ အများကြီးပါလား။ နောက်ထပ် နည်းနည်းပါးပါး ရှာထည့်လိုက်ရင် ရန်ကုန်စတိုင် အလှူကလေးတစ်ခု ကောင်းကောင်းဖြစ်ပြီပေါ့"

"နောက်ထပ်လည်း မရှာပါနဲ့ ၊ ဒီငွေကို သားရှင်ပြုဖို့ ကျွန်မ ရည်မှန်းပြီးသား။ ဒီအထဲက အလျှော့လည်းမခံနိုင်ဘူး။ နောက်ထပ်လည်း ရှာဖွေမထည့်တော့ဘူး။ ကိုယ်တတ်နိုင်သလောက် လှူမယ်ဆိုပြီး နဂိုကတည်းက ရည်မှန်းပြီး စုလာခဲ့တာ။ ခု ကျွန်မ ရည်မှန်းထားတဲ့ ငွေပြည့်လို့ ရှင့်ကိုပြောတာ။ ဒီတော့ ဒီနှစ် လှူဖြစ်အောင် လှူမယ်။ ရန်ကုန်မှာပဲ လှူမယ်"

"လှူပေါ့၊ စာမေးပွဲတွေပြီးလို့ သင်္ကြန်ကျခါနီးတော့ လှူ

လိုက်တာပေါ့"

သူက လေးနက်သလောက် ကျွန်တော်က လွယ်လွယ်ပြော လိုက်ပါသည်။

သို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံသည် သားအငယ်ဆုံး ရှင်ပြုရေကိစ္စတွင် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကျသွားကြပြန်သည်။

သို့ရာတွင် ဘာမှမကြာလိုက်။ ငွေစက္ကူကိစ္စတွေပေါ်သဖြင့် မရွှေမ၏ ငွေစုနှစ်ထောင့် ငါးရာထဲမှ ငါးထောင်ပါသွားရာ သူ့လက်ထဲတွင် နှစ်ထောင့်ငါးရာသာ ကျန်တော့သည်။

"ဘယ်တတ်နိုင်မလဲကွာ။ ဒီလိုဆိုရင်လည်း နောက်တစ်နှစ် စောင့်သေးတာပေါ့။ ရှေ့နှစ်ဆိုရင် စက္ကူလေးဘာလေးရလို့ စာအုပ်တွေ ပြန်ထုတ်ချင်ထုတ်ရဦးမှာပေါ့"

ကျွန်တော်က သူ့ကိုအားပေးသည်။ မရွှေမကလည်း သဘောတူသည်။ သို့ရာတွင် သားအငယ် ဖိုးလမင်းက လက်မခံပါ။

"ရှင်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ဒီနှစ်ပြု အမေရာ။ နောက်နှစ်မှဆိုရင်တော့ မပြုချင်တော့ဘူး။ ကြီးလာပြီ။ ရှက်စရာကြီး။ အမေတို့ဟာ တစ်နှစ်တစ်နှစ်နဲ့ ရွှေ့လာတာကြာပြီ" ဟု ရာဇသံပေးပါသည်။

ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်သည်။ အရပ်ကြီးက ရှည်နေပြီ။ သူ့ သူငယ်ချင်းတွေ အားလုံးလောက် ရှင်ပြုပြီးကြပြီ။

"ကဲ ဒီလိုဆိုရင်လည်း အဲဒီကျန်တဲ့ ငွေကလေးနဲ့ပဲ ရှင်ပြုမယ်ကွာ။ စေတနာပဓာန"

သို့ဖြင့် ဖိုးလမင်းကို ရှင်ပြုရန် ကျွန်တော်တို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အတည်ပြုလိုက်ကြသည်။ ရှင်ပြုမည်ဆိုသည့်အခါတွင် ဘယ်ကျောင်းမှာ ပြုမည်နည်း။ ကျွန်တော်တို့တွင် ဆရာရင်းမရှိ မရွှေမ၏ ဝမ်းကွဲအစ်မများဖြစ်သော မမစိန်နှင့် ကြည်ကြည်တို့ မိသားစု ကိုးကွယ်သည့် ဆရာတော်ရှိသည်။ သူတို့ကား ဘာသာတရားကို အလွန်ရှိသေ ကိုင်းရှိုင်းကြသူများဖြစ်သည်။ ဝါတွင်း ဝါပ ဥပုသ် သီတင်း မှန်မှန်ဆောက်တည်ကြသည်။ တစ်လ တစ်ကြိမ် ဆွမ်းအုပ် ပို့ကြသည်။ ရှမ်းလမ်းက ဓမ္မဝတီကျောင်းတိုက်ထဲတွင် သူတို့ ကိုးကွယ်သည့် မွေ့စာရီကျောင်း ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ရှိသည်။ မူလက ထိုကျောင်းမှ ကျောင်းထိုင်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ မမစိန်၏ အစ်ကိုကြီး အရင်းဖြစ်သည်။ အစ်ကို ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူပြီးသည့်နောက်တွင်လည်း သူတို့တစ်တွေသည် ထိုကျောင်းတိုက်မှ ဆရာတော်သစ်ကို ဆက်လက်ကိုးကွယ်ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ အိမ်နှင့်လည်းနီးသဖြင့် ထိုကျောင်းတိုက်တွင်ပင် ရှင်ပြုရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။

"ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း ဖိတ်မနေနဲ့တော့ကွာ။ တို့မိသားစုရယ်၊ မမစိန်တို့မိသားစုရယ်၊ ကြည်ကြည်တို့ မိသားစုရယ် တော်ပြီပေါ့။ ပြီးတော့ ဘုန်းကြီးဆယ်ပါးလောက်ပင့်ပြီး တတ်နိုင်သမျှ လှူဒါန်းပြီး ရေစက်ချတရားနာတာပေါ့"

"ဒါပဲ ကောင်းပါတယ်။ ကလေးကို ရှင်မပြုရသေးခင် ကျွန်မ စိတ်မဖြောင့်ပဲ ဖြစ်နေတယ်။ ဒီတော့ တတ်နိုင်သလောက်ပဲ ခပ်ကျဉ်းကျဉ်းပဲ လုပ်လိုက်တော့မယ်။ ကလေးကလည်း စိတ်ပါနေတုန်းဆိုတော့ ပိုကောင်းတာပေါ့"

ကျွန်တော်တို့သည် ရှိသမျှငွေလေးကို ကြည်ကြည်လက်သို့ အပ်လိုက်ကာ ရှင်ပြုဖို့ ကိစ္စအဝဝကို တာဝန်ပေးလိုက်ကြသည်။ မမစိန်တို့ ကြည်ကြည်တို့မှာ အလှူဒါနကိစ္စများတွင် လုပ်ကိုင်နေကျဖြစ်၍ အဆင်ပြေသည်။ သာမဏေလောင်းဖို့ ပရိက္ခရာရုံပါး ဝယ်ရန်နှင့် ဆွမ်းကျွေးရန် ကိစ္စတို့ကို သူတို့ပင်စီစဉ်သည်။ သူတို့သည် နဝကမ္မကိစ္စများကို နားလည်ပြီးသားဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော်တို့အဖို့ များစွာအဆင်ပြေပါ၏။

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးတေဇလက်ာရက ရှင်သာမဏေ ပြုရန် ဧပြီလ(၆)ရက်နေ့ကို ရွေးပေးလိုက်သည်။

ညနေ (၅)နာရီတွင် သာမဏေလောင်းကို ဆံရိတ်ခြင်း၊ သင်္ကန်းစီးခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ပေးသည့် ပဌ္ဌာစရိယအဖြစ် ဦးပဥ္စင်း ဦးကောဝိဒဉာဏက ဆောင်ရွက်ပေးသည်။

ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်သည် သာမဏေ လောင်း၏ ဆံစတို့ကို အုန်းပင်ခြေရင်းတွင် သေသပ်စွာ စုပုံမြှုပ်နှံပစ်ခဲ့ပြီးနောက် ကျောင်းအပေါ်ထပ်ကို တက်လာခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်သည် မွေ့စာရီကျောင်းကိုကြည့်၍ သဘောကျသွားသည်။ ကျောင်းကလေးမှာ ဓမ္မဝတီကျောင်းတိုက်ဝင်းကြီးထဲမှ အခုံကျောင်းငယ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ သပ်ရပ်စွာဆောက်ထားသည့် အုတ်ခုံနှစ်ထပ်ကျောင်းတိုက်ကလေးဖြစ်ပြီး ကျောင်းရှေ့တွင် ကြော်ငြာကပ်ရန် ကွန်ကရစ်ခင်းထားသည်။ ကွန်ကရစ်လမ်းဘေးတွင် ပုဏ္ဏရိပ်ပင်ကလေးတွေ တန်းစီစိုက်ထား၏။ အုန်းပင်၊ ကွမ်းသီးပင်တို့ကလည်း စိမ်းစိုနေကြသည်။ အုတ်တံတိုင်းတွေ ကာထားသဖြင့် တိတ်ဆိတ်အေးချမ်း၏။

ကျောင်းပေါ်တွင် မမစိန်၊ ကြည်ကြည်နှင့် သာမဏေ လောင်း၏ အစ်မများ ရောက်နေကြလေပြီ။

ကျွန်တော်တို့သည် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးတေဇလက်ာရ ကို ဝတ်ပြုဦးချသည်။

"ပဌ္ဌာစရိယကတော့ ဦးကောဝိဒ။ ဘုန်းကြီးက ဥပဇ္ဈာယ်

ဆရာပေါ့။ဩဝါဒါစရိယ ဆရာတော်ကတော့ ဓမ္မဝတီကျောင်းတိုက်က တိုက်အုပ်ဆရာတော်ကြီးက ဆောင်ရွက်မယ်။ ဆရာတော်ကြီးကတော့ မနက်ဖြန် တရားနာမှ ကြွလာမှာ။ အခုက ကတော့ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာပါ။ ကဲ–ကိုရင်လောင်း ၊ ဒီလာထိုင်"

ဦးပြည်းအစိမ်းသားနှင့် သာမဏေလောင်းသည် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်ရှေ့တွင် လာထိုင်သည်။

"ဘုန်းကြီးကို ဝတ်ချ"

သာမဏေလောင်းက ဝတ်ချသည်။

"ဒီလို ဝတ်မချရဘူး။ ထိခြင်းငါးပါးနဲ့ ဝတ်ချရတယ်။ နဖူးရယ်၊ လက်နှစ်ဖက်ရယ်၊ ဒူးနှစ်ဖက်ရယ်၊ ကြမ်းပြင်မှာ ထိရမှာနော်"

သာမဏေလောင်းသည် ထိခြင်းငါးပါးဖြင့် ဝတ်ချသည်။ သူတစ်သက်တွင် ထိုသို့စနစ်တကျ ဝတ်ချခြင်းသည် ပထမဆုံးအကြိမ် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဆရာတော် ဦးတေဇလင်္ကာရက သာမဏေဘောင်သို့ဝင်ရာတွင် လိုက်နာရသည့် ဝိနည်းစည်းကမ်းများကို ရှင်းပြသည်။ ရာဟုလာမင်းသားကို သာမဏေဘောင်တွင်းသို့ သွတ်သွင်းစဉ်က ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်က ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအဖြစ်၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်က ဆံရိတ်မှု၊ သင်္ကန်းစီးမှုစသည့် ပဗ္ဗဇ္ဇစရိယအဖြစ် ရှင်မဟာကဿပမထေရ်က ဩဝါဒစရိယအဖြစ် ဆောင်ရွက်ကြောင်းမိန့်၏။

"သင်္ကန်းတောင်းကော ရပြီလား"

"ရပါတယ်"

"ရပါတယ်ဘုရားလို့ပြော"

"ရပါတယ် ဘုရား"

"ဒါဖြင့် ဆိုစမ်း"

သာမဏေလောင်းက သင်္ကန်းတောင်းကို ရွတ်သည်။ ဆရာတော် ဦးတေဇလင်္ကာရသည် ဗီရိုထဲမှ သင်္ကန်းစုံကို ထုတ်သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာစရိယအဖြစ် ဆောင်ရွက်သော ဦးကောဝိဒကိုခေါ်၍ သာမဏေလောင်းကို သင်္ကန်းစီးစေသည်။

"ကဲ...လာ။ ဝတ်ချ၊ စောစောကလို ထိခြင်းငါးပါး ထိရမှာနော်"

သာမဏေဝတ်ချပြီးလျှင် သူ့ကို ဆယ်ပါးသီလ ခံယူစေပြီးနောက် သရဏဂုံ ပေးလေသည်။ သရဏဂုံပေးပြီးသည့်အခါတွင်ကား ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ ရောက်လေပြီ။ ။

"ကိုရင် ဘွဲ့ကတော ဘုရား"

မမစိန်က လျှောက်သည်။

"ကိုရင်က အဂ္ဂါသားနော်"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"တင်ပါ့လို့ပြော"

"တင်ပါ့"

ဆရာတော် ဦးတေဇလင်္ကာရသည် စဉ်းစားနေသည်။

"ရှင်ဉာဏိန္ဒပေါ့၊ ဉာဏဣန္ဒာကို အတိုကောက်ခေါ်တာ။ ဉာဏ်ကို အစိုးရသောသူကို အနက်ရတယ်"

"ကြားလား ကိုရင်၊ ဉာဏ်ကို အစိုးရသောသူတဲ့"

ဟု ကျွန်တော်က ပြောသည်။ ရှင်ဉာဏိန္ဒသည် စကားတစ်ခွန်းမျှမဆို ၊ ကျွန်တော်တို့က ကိုရင်ဘယ်နှစ်ရက် ဝတ်မှာလဲဟု အတန်တန်မေးတော့မှ တစ်ပတ်ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ်ဖြေ၏။

"တပည့်တော်တို့ အစီအစဉ်က မနက်ဖြန် မနက်မှာ အရုဏ်ဆွမ်းကပ်၊ မနက်ဆွမ်းကျွေး တရားနာ ရေစက်ချမှာပါဘုရား။ ဒကာမကြီးနဲ့ သမီးတွေရယ်၊ မမစိန်တို့ မိသားစုရယ်က ကျောင်းမှာအိပ်ပြီး ဆွမ်းချက်ကြမှာပါ။ တပည့်တော်ကတော့ .. အိမ်စောင့်ကျပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါ"

ကျွန်တော်က ဆရာတော်ကို ဦးချပြီး ထိုင်ရာမှ ထမည်ပြုသည်။

"နေဦး ဒကာကြီး၊ ဒကာကြီးရော ဒကာမကြီးရော သာမဏေ ရှင်ဉာဏဣန္ဒာကို ဦးချ သွားဦး၊ ဘုရားအစရေတော်ကို ဝတ်လိုက်ကတည်းက ဘုရားသားတော်ဖြစ်သွားပြီ။ လာ၊ ရှင်ဉာဏ ဣန္ဒာ၊ ဒီမှာထိုင်"

ဟုတ်ပေသားပဲ။ လူငယ်တွေမဆိုထားနှင့် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပင် ဗုဒ္ဓဘာသာ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဝေးနေပါပကော။

ကျွန်တော်သည် ရှေ့တည့်တည့်တွင် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေထိုင်နေသော ရှင်ဉာဏဣန္ဒာကို ထိခြင်းကြီးငါးပါးဖြင့် လှိုက်လှဲစွာ ဦးချသည်။ ကိုယ့်သားကိုယ် ပထမဆုံးအကြိမ် ရှိခိုးခြင်းပေတည်း။

ရှိခိုးပြီးနောက် ရှင်ဉာဏဣန္ဒာကို ကြည့်လိုက်သည့်အခါ၌ သူ့မျက်နှာသည် အံ့အားသင့်သောအသွင်ကို ဆောင်နေရာမှ တဖြည်းဖြည်းပြုံးလာကာ တစ်မျက်နှာလုံး ကြည်လင်ဝင်းပသွားသည်။

ဇနီးသည် မရွှေမ၏ မျက်နှာသည်လည်း ကြည်လင်ဝင်းပလျက်ရှိလေသည်။ ထိုအချိန်က ကိုယ့်ကိုယ်ကို မှန်ထဲတွင် ပြန်ကြည့်လျှင် ကျွန်တော့်မျက်နှာသည် သူတို့မျက်နှာများထက်ပင် ပိုလို့ကြည်လင်ဝင်းပ နေလိမ့်မည်ထင်ပါသည်။

မြသန်းတင့်

တရွေ့ရွေ့

ခင်မြဲဆွေညို

- ကောင်းကင်မှာ
  တိမ်တွေ တရွေ့ရွေ့.....။

- တံတားအောက်မှာ
  ရေတွေ တရွေ့ရွေ့.....။

- နာရီထဲမှာ
  လက်တံ တရွေ့ရွေ့.....။

- မှန်ထဲမှာ
  ငါ့မျက်နှာ တရွေ့ရွေ့.....။

- ဟိုရှေ့မှာလည်း
  ဆူညံသံသဲ့သဲ့ကြားတယ်
  ရထားက တရွေ့ရွေ့.....။

ခင်မြဲဆွေညို

စီးတီးရန်ကုန်နှင့် မြန်မာ့မြို့တော်များ

အောင်ရဲထွန်း(ဓာတု)

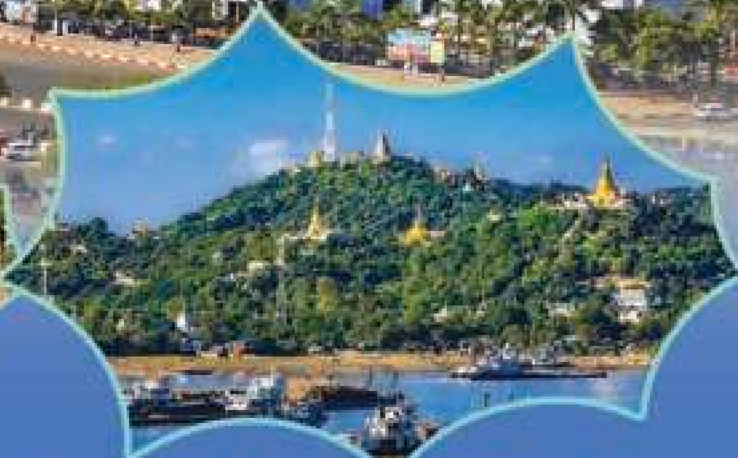

"မြို့တော်"ဟူသည် မြို့များထဲမှ မြို့တစ်မြို့ဖြစ်သော်လည်း သာမန်ထက် ထူးကဲသာလွန်သော မြို့တစ်မြို့ဖြစ်သည်။ သို့သော် "မြို့တော်"တို့သည် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးပေါ် မူတည်၍ "မြို့တော်သစ်"များဖြစ်ပေါ်လာရသည်။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအချို့၏ မြို့တော်သည် ပထမသတ်မှတ်ခဲ့ကတည်းက တစ်သမတ်တည်း ရှိနေသကဲ့သို့ အချို့တို့မှာလည်း "အုပ်ချုပ်သူအကြီးအကဲအလိုကျ" မြို့တော်သစ်များ ပေါ်ထွန်းလာကြသည်များလည်းရှိသည်။

ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအချို့၏ မြို့တော်သစ်များ

ဂျပန်နိုင်ငံတွင် တံခါးပိတ်စီးပွားရေးစနစ်ကျင့်သုံး၍ နိုင်ငံဂန်းများအုပ်ချုပ်စဉ်က မြို့တော်ကို "ကျိုတို"ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သော်လည်း တံခါးဖွင့်စီးပွားရေးစနစ်ကျင့်သုံးသော "မီဂျီခေတ်" ရောက်သောအခါ "တိုကျို"ကို ဂျပန်နိုင်ငံ၏ မြို့တော်အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့သည်မှာ ယနေ့ကာလအထိပင်ဖြစ်သည်။

ရုရှားနိုင်ငံတွင်လည်း မဟာပီတာမတိုင်ခင်အထိ ဇာဘုရင်များက "မော်စကို"ကို မြို့တော်အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့သော်လည်း လီနင်ခေတ်ရောက်သောအခါ ဆော်ဗီယက်တို့က "မော်စကို" အစား "လီနင်ဂရက်"ဟု ပြောင်းလဲခေါ်ဆိုခဲ့ပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ဆော်ဗီယက်များကပင် "မော်စကို"ဟု ထပ်မံပြောင်းလဲ ခေါ်ဆိုခဲ့ကြပြန်သည်။

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အုပ်ချုပ်သူများနည်းတူ မြန်မာအာဏာပိုင်များလည်း မြို့တော်အပြောင်းအလဲများလုပ်ခဲ့သည်။ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာ ပုဂံကိုရောက်လာပြီးကာလမှစ၍ မြန်မာအာဏာပိုင်များ ပြောင်းလဲခဲ့သော "မြို့တော်"ပေါင်း ၁၁ မြို့ရှိခဲ့သည်။ ထိုသို့ ပြောင်းလဲရာတွင်လည်း အချို့မြို့ကြီးများသည် "၃"ကြိမ်မက မြို့တော်များဖြစ်ခဲ့သည်။ ပုဂံခေတ်မှ ယနေ့ကာလအထိ မြို့တော်များမှာ–

(၁) ပုဂံမြို့တော်
(၂) ပင်းယမြို့တော်
(၃) စစ်ကိုင်းမြို့တော်
(၄) အင်းဝမြို့တော်
(၅) တောင်ငူမြို့တော်
(၆) ပဲခူး (ဟံသာဝတီ) မြို့တော်
(၇) ရွှေဘိုမြို့တော်
(၈) အမရပူရမြို့တော်
(၉) မန္တလေးရတနာပုံမြို့တော်
(၁၀) ရန်ကုန်မြို့တော် နှင့်
(၁၁) နေပြည်တော်မြို့တော် တို့ဖြစ်သည်။

ထိုမြို့တော် ၁၁ မြို့အနက် ပဲခူး(ဟံသာဝတီ) မြို့တော်နှင့် ရန်ကုန်မြို့တော် ၂ မြို့သာ ပင်လယ်ကိုမှီတင်း၍ တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး အခြားမြို့တော် ၉ မြို့မှာ ထက်၊ အောက်၊ ဝဲ၊ ယာ အလွယ်တကူသွားလာနိုင်သော "နိုင်ငံတော်အလယ်ပိုင်း (ကုန်းမြေအခြေပြု)"က တည်ဆောက်ထားသည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

(၁) ပုဂံမြို့တော် AD (၁၀၄၄-၇၇)

အနော်ရထာမတိုင်မီ ၈၄၉ AD မှစ၍ ပုဂံသည် မြို့တော်ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း တရုတ်တို့ဝင်တိုက်၍ ၁၂၈၇ တွင် ပုဂံပျက်ခဲ့သည်။ ထိုကာလက ပုဂံသည် မြို့တော်ဟုဆိုသော်လည်း တစ်နိုင်ငံလုံး၏ မြို့တော်တော့ မဟုတ်ခဲ့ပေ။ အနော်ရထာသည် (၁၀၄၄ မှ ၇၇) အထိ ပုဂံကို ရေပက်မဝင်အောင် စည်းလုံးစေခဲ့ပြီး မြန်မာ

နိုင်ငံ၏ မြို့တော်ဖြစ်စေခဲ့သည်။

"ပုဂံမြို့တော်"သည် ချင်းတွင်းမြစ်နှင့် မိုင် ၄၀ အကွာတွင် ရှိပြီး မြန်မာပြည်ထက်အောက်ဝဲယာကို အလွယ်တကူ ဆက်သွယ်နိုင်သည်။

(၂) ပင်းယမြို့တော် AD (၁၃၁၂-၁၃၆၄)

ပင်းယမြို့တော်ကို AD – ၁၃၁၂ တွင် သီဟသူမင်းတည်သည်။ သီဟသူတွင် သား ၃၊ ယောက် ရှိသည်။ ဥဇနာ၊ ငါးစီးရှင်ကျော်စွာနှင့် အသခံရာစောယွန်းတို့ဖြစ်သည်။ သီဟသူကွယ်လွန်သောအခါ ဥဇနာက ပင်းယကို ဆက်လက်စိုးစံခဲ့သည်။ သီဟသူ တည်ထောင်သော "ပင်းယမြို့တော်"သည် တစ်နိုင်ငံလုံး မြို့တော် မဟုတ်ခဲ့ပေ။ ထိုကာလတွင် တိုင်းပြည်သည် ဝါးအစည်းပြေသကဲ့သို့ စည်းလုံးညီညွတ်မှု ပြိုကွဲနေသည်။

"ပင်းယမြို့တော်"သည် ပန်းလောင်မြစ်ပေါ်တွင် တည်ရှိပြီး ကျောက်ဆည်လွင်ပြင်နှင့် နီးကပ်ပါ သည်။ ဧရာဝတီမြစ်နှင့်ကား ပင်းယမြို့တော် ဝေးပါပေသည်။ ပင်းယသည် AD (၁၃၁၂ မှ ၁၃၆၄) အထိ မြန်မာတို့၏ မြို့တော်ဖြစ်ခဲ့သည်။

(၃) စစ်ကိုင်းမြို့တော် AD (၁၃၁၅ မှ ၁၃၆၄)

စစ်ကိုင်းနှင့် ပင်းယသည် ခေတ်ပြိုင်မြို့တော်များဖြစ်သည်။ ဖခင်သီဟသူ မကွယ်လွန်မီကတည်းက သားတော်အသခံရာစောယွန်းက "စစ်ကိုင်းမြို့"ကို တည်ထောင်ကာ ထီးပြိုင်၊ နန်းပြိုင် အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ သီဟသူကိုဆက်ခံသော ငါးစီးရှင်ကျော်စွာသည် အသံရောစောယွန်းကို လုပ်ကြံရန် ခေင်ညီကို ပင်းယမှ စစ်ကိုင်းသို့ လွှတ်ခဲ့ဖူးသည်။ စစ်ကိုင်းရော အင်းဝပါ "မြို့တော်"အဖြစ် ကြာရှည် မရပ်တည်နိုင်ခဲ့ပေ။ ၁၃၆၅ တွင် စစ်ကိုင်းနှင့် ပင်းယမြို့တော် နှစ်ခုပေါင်းကာ "အဝမြို့တော်"ကို တည်ခဲ့သည်။

(၄) အဝမြို့တော်

မြန်မာနိုင်ငံ မြို့တော်များအနက် အဝသည် "မြို့တော် ၄ ကြိမ်" ဖြစ်ခဲ့သောမြို့ဖြစ်သည်။

ထိုလေးကြိမ်မှာ –

(၁) ၁၃၆၄ မှ ၁၅၅၅

(၂) ၁၆၂၉ မှ ၁၇၅၂

(၃) ၁၇၆၅ မှ ၁၇၈၃

(၄) ၁၈၂၃ မှ ၁၈၃၇ တို့ဖြစ်သည်။

အဝမြို့ကို မြန်မာမင်း သတိုးမင်းဖျား (၁၃၆၄–၁၃၆၇)က တည်ခဲ့သည်။ အင်းဝသည် ဧရာဝတီမြစ်၊ ဒုဋ္ဌဝတီမြစ်၊ ပန်းလောင်မြစ်၊ စမုန်မြစ်၊ စမာမြစ်တို့ဆုံရာ "အဝ"တွင်တည်၍ အဝမြို့ဟု ခေါ်သည်။ အင်္ဂလိပ်နှင့် တရုတ်တို့က မြန်မာကို "အဝ" ဟုသာ ခေါ်သည်။

(၅) တောင်ငူမြို့တော် AD (၁၂၈၉-၁၆၁၂)

ပထမအင်းဝမြို့ ကျဆုံးပြီးနောက် "တောင်ငူမြို့တော်" ပေါ်ပေါက်လာသည်။ တောင်ငူမြို့ကို "သဝန်မင်းကြီး" တည်ထောင်သည်။ AD – ၁၄၈၆ တွင် နန်းတက်သော မင်းကြီးညိုသည်

မြို့တော်ကို “မြဝတီ၊ ဒွါရဝတီ၊ ကေတုမတီ(တောင်ငူ)”ဟု အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလာခဲ့သည်။ ဧ ၁၅၁၉ တွင် အင်းဝလက်အောက်ခံ အဖြစ်မှ ခွဲထွက်ကာ “တောင်ငူမင်းဆက်”ကို တည်ထောင်သည်။ ဒုတိယမြန်မာနိုင်ငံကို တည်ထောင်သော ဘုရင့်နောင် (၁၅၅၁–၁၅၈၁)သည် တောင်ငူခေတ်၏ “ခုံကြေယ်ကြီး”တစ်လုံးဖြစ်သည်။

(၆) ပဲခူး(ဟံသာဝတီ)မြို့တော် AD (၁၅၃၁-၁၆၂၉)

ဟံသာဝတီသည် မွန်တို့၏ ရာဇဌာနီ မင်းနေပြည်တော်ဖြစ်ခဲ့သည်။ တပင်ရွှေထီးမင်းလက်ထက်တွင် မွန်မြန်မာစည်းလုံးရေး ရရှိခဲ့၍ ပဲခူးသည် တစ်နိုင်ငံလုံးမြို့တော် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ နိုင်ငံတကာ ရေလမ်းကြောင်းကုန်သွယ်မှု ဖွံ့ဖြိုးခဲ့သည်။ သို့သော် ပဲခူးမြစ် ကောလာသောအခါ ရေလမ်းခရီးက အဆင်မပြေတော့သဖြင့် မြို့တော်ကို “အဝ”သို့ ပြန်ရွှေ့ကြရသည်။ ဟံသာဝတီ မင်းနေပြည်တော်သည် ဧ ၁၅၃၁ မှ ၁၆၂၉ ထိ ၉၈ နှစ်ကြာခဲ့သည်။ ဘုရင့်နောင် တည်ထောင်ခဲ့သော ဟံသာဝတီသည် သားတော် နန္ဒဘုရင်လက်ထက်တွင် ပျက်စီးခဲ့သည်။

(၇) ရွှေဘိုမြို့တော် AD (၁၇၅၄-၁၇၆၆)

ရွှေဘိုသည် အလောင်းမင်းတရား ဦးအောင်ဇေယျ ရာဇာဘိသိတ်ခံရာ မြို့တော်ဖြစ်သည်။ ဦးအောင်ဇေယျသည် ကုန်းဘောင်မင်းဆက်ကို တည်ထောင်သော ငါတပါးမင်း ဖြစ်သည်။ ရွှေဘိုမြို့တော်သည် “ကုန်းဘောင်မင်းဆက်”၏ ပထမဆုံး ထီးနန်းစိုက်ရာ မြို့တော်ဖြစ်သည်။ ရွှေဘိုမြို့တော်သည် ဧရာဝတီမြစ်၏ အနောက်ဘက် ၁၇ မိုင်အကွာတွင်ရှိသည်။ ရွှေဘို၏ အနောက်ဘက်တွင် ဧရာဝတီ၏ မြစ်လက်တက်ဖြစ်သော မူးမြစ်ရှိသည်။ မူးမြစ်မှ ဆည်မြောင်းများသို့ ရေပေးဝေနိုင်သည်။ သို့သော် ရွှေဘိုမြို့တော်တွင် အလောင်းမင်းတရားကြီး ဦးအောင်ဇေယျနှင့် သားတော်ကြီး နောင်တော်ကြီးမင်းတို့သာ နန်းသက်ပြည့် စိုးစံခဲ့သည်။ အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ ဒုတိယသားတော် ဆင်ဖြူရှင်မင်းလက်ထက်တွင် “ရွှေဘို” မြို့တော်ကို ၁၇၆၆ တွင် “အဝ”သို့ ရွှေ့သည်။ ထို့နောက် “အဝ”မှ “အမရပူရ”သို့ ထပ်မံပြောင်းရွှေ့တော်မူသည်။

(၈) အမရပူရမြို့တော် AD (၁၇၈၂-၁၈၅၇)

အမရပူရမြို့တော်ကို ၁၇၈၂ တွင် ပဒုံမင်းခေါ် ဘိုးတော်ဘုရားက တည်ခဲ့သည်။ အမရပူရ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ “မသေသောမြို့”ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသည်။ ပဒုံမင်းသည် ကုန်းဘောင်မင်းဆက် ၁၁ ဆက်တွင် သက်တမ်းအရှည်ဆုံး စိုးစံနိုင်သောမင်းဖြစ်သည်။ ပဒုံမင်းလက်ထက်တွင် တိုင်းပြည်အတိုးတက်ဆုံးဖြစ်သည်။ ပဒုံမင်းတစ်ပါးသာ အမရပူရတွင်စိုးစံပြီး ပဒုံမင်းကိုဆက်ခံသော စစ်ကိုင်းမင်းက နန်းတော်ကို အဝသို့ပြောင်းပြန်သည်။ စစ်ကိုင်းမင်း

ကို ညီတော်သာယာဝတီမင်းက နန်းချကာ နန်းတော်ကို အမရပူရသို့ ပြောင်းပြန်သည်။

(၉) မန္တလေးရတနာပုံမြို့တော် AD (၁၈၅၇-၁၈၈၅)

မန္တလေးရတနာပုံမြို့တော်သည် ကုန်းဘောင်မင်းဆက်၏ ဆယ်ဆက်မြောက်ဖြစ်သော မင်းတုန်းမင်းနှင့် ဆယ့်တစ်ဆက်မြောက်ဖြစ်သော သီပေါမင်းတို့ စိုးစံသော မြို့တော်ဖြစ်ခဲ့သည်။ မန္တလေးရတနာပုံမြို့တော်ကို မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးက တည်ထောင်ခဲ့သည်။

မင်းတုန်းမင်းလက်ထက်တွင် ပထမဆုံး မြန်မာသတင်းစာဖြစ်သော ရတနာပုံသတင်းစာကို ထုတ်ခဲ့သည်။ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင်ခဲ့သည်။ မန္တလေးနန်းတော်ကြီး ဆောက်ခဲ့သည်။ နိုင်ငံခြားသို့ မြန်မာပညာတော်သင်များ လွှတ်ခဲ့သည်။ အောက်မြန်မာနိုင်ငံ ရန်ကုန်မြို့တော်ရှိ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးကို ထီးတော်တင်လှူခဲ့သည်။

မင်းတုန်းမင်း၏ သားတော် သီပေါမင်းလက်ထက်တွင်

တတိယ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ စစ်ပွဲဖြစ်ပြီး တစ်နိုင်ငံလုံး သူ့ကျွန်ဘဝသို့ ရောက်ကာ မန္တလေးရတနာပုံမြို့တော်ကြီးလည်း မြို့တော်အဖြစ်မှ လျှောကျခဲ့ရသည်။

(၁၀) ရန်ကုန်မြို့တော် (၁၇၅၅-၂၀၀၅)

ပုဂံခေတ်မှစ၍ မန္တလေးရတနာပုံခေတ်အထိ မြန်မာဘုရင်များတည်ခဲ့သော "မြို့တော်များ"ကို ပြန်လည်ဆန်းစစ်ကြည့်မည်ဆိုလျှင် "ပဲခူးဟံသာဝတီမြို့တော်"မှလွဲ၍ ကျန်သည့် "မြို့တော်"များအားလုံးသည် နိုင်ငံ၏ဗဟိုချက်နှင့်နီးသော ဝန်းကျင်များတွင် တည်သော "မြို့"များဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဤအချက်ကို ပြန်လည်သုံးသပ်လျှင် ပင်လယ်ရေကြောင်း တိုးတက်မှုကို စောစီးစွာကြုံရသော နိုင်ငံများသည် ကုန်သွယ်ရေကြောင်းဖြင့် နိုင်ငံရေး၊ စစ်ရေး၊ စီးပွားရေးတို့ကို ဆောင်ရွက်ကြ၍ ပင်လယ်ရေကြောင်းလုပ်ငန်း တိုးတက်မှုမရှိသောနိုင်ငံတို့သည် အုပ်ချုပ်ရေး၊ စစ်ရေး၊ စီးပွားရေး စသည်တို့ကို နိုင်ငံ၏ ထက်၊ အောက်၊ ဝဲ၊ ယာကို အလွယ်တကူ ဖြန့်ကျက်နိုင်မည့်နေရာကို မြို့တော်အဖြစ်ရွေးချယ်ကာ မြို့တော်တည်ကြသည်။ မြန်မာဘုရင်များသည် နိုင်ငံ၏အလယ်ဗဟိုပတ်ဝန်းကျင် မြို့တော်များမှနေ၍ သူတို့၏ စစ်ရေးဩဇာကို အောင်မြင်စွာရဲ့ထွင်နိုင်ခဲ့သည်။ မြန်မာဘုရင်များလက်ထက်တွင် မြန်မာ့အင်ပါယာသည် ထိုင်း၊ ယိုးဒယား၊ ဘင်္ဂလားတို့ကို ကျော်လွန်၍ မလေးရှား၊ မာလာယုကျွန်းဆွယ်အထိ ကျယ်ပြန့်ခဲ့သည်။

ဤသည်ကိုကြည့်ခြင်းဖြင့် မြန်မာမင်းတို့ "မြို့တော်"တည်ခြင်းကို ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းအခြေမပြု၍ မှားသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ နိုင်ငံတိုင်းသည် ၎င်းတို့၏နိုင်ငံနှင့်သက်ဆိုင်သော ပထဝီနိုင်ငံရေးအရ ရေရှည်ကြုံတွေ့လာမည့် အခြေအနေများကိုတွက်ဆ၍ မြို့တော်များတည်ခဲ့ခြင်းသည် သူတို့ခေတ် သူတို့အခါက အမှန်တရားပင်ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ အုပ်ချုပ်ရေးမြို့တော်နှင့် စီးပွားရေးမြို့တော်ဖြစ်လာမည့် "ရန်ကုန်"သည် မူလက "ဒဂုံကျေး"ဟုခေါ်သော ရွံ့ထူ၊ ဗွက်ထ၊ မြူပေါ၊ လမ်းမပေါက်သော "တံငါရွာ"လေးသာဖြစ်သည်။

နိုင်ငံအနှံ့ တိုင်းခန်းလှည့်လည်ကာ ဩဇာအာဏာဖြန့်ကျက်လာသော အလောင်းမင်းတရားဦးအောင်ဇေယျသည် ဟံသာဝတီကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်သောအခါ ဒဂုံကို အခြေပြုခဲ့သည်။ ဒဂုံတွင် တပ်စွဲခဲ့သည်။ ဒဂုံပတ်ဝန်းကျင်ကို "မြို့တော်ငယ်"လေးဖြစ်အောင် ချုံခုတ်၊ လမ်းထွင်း၊ သာယာစည်ပင်အောင် တစ်ထောင့်တစ်ရှာ ကိုးတာရှိသော မြို့သစ်ကို ကျုံး၊ မြောင်း၊ တံခါး၊ ပြအိုး စသော အဆောက်အဦးတို့လုပ်စေပြီး ၇ ရက်နှင့်ပြီးအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

အလောင်းမင်းတရားသည် ရန်ကုန်ကိုအခြေပြု၍ ဒလကိုလည်း သိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီး ရန်ကုန်မြို့စောင့်အဖြစ် တိုက်လှေငါးရာ၊ မြင်းတစ်ထောင်၊ သေနတ်သုံးသောင်း၊ စစ်သားသုံးသောင်းကို ဖွဲ့စည်းစေကာ မင်းလှ၊ မင်းခေါင် စသော စစ်ကဲများကိုထားကာ

စနစ်တကျ အုပ်ချုပ်စေသည်။ အလောင်းမင်းတရား၏ ကုန်းဘောင်မင်းဆက်ဖြစ်သော ဘကြီးတော်မင်းနှင့် ပုဂံမင်းတို့လက်ထက်တွင် ပင်လယ်ရေကြောင်း ကျွမ်းကျင်သော အင်္ဂလိပ်တို့နှင့် စစ်ပွဲနှစ်ကြိမ်ဖြစ်ပွားပြီး ပထမကျူးကျော်စစ်တွင် တနင်္သာရီနှင့် ရခိုင်ကိုပေးလိုက်ရပြီး ဒုတိယအင်္ဂလိပ်မြန်မာစစ်တွင် အောက်မြန်မာနိုင်ငံကို ပေးလိုက်ရသည်။

အင်္ဂလိပ်တို့သည် အောက်မြန်မာနိုင်ငံ၏ ရေကြောင်းအခြေအနေနှင့် နိုင်ငံရေး စီးပွားရေးတို့ကို တွက်ချက်ပြီး အလောင်းမင်းတရား ၁၇၅၅ မတ်လ ၄ ရက်တွင် စတင်တည်ခဲ့သော "ရန်ကုန်"ကို မြို့တော်အဖြစ်သတ်မှတ်ကာ အထက်မြန်မာနိုင်ငံသိမ်းပိုက်ရေး မဟာဗျူဟာ နည်းဗျူဟာများကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သည်။ အလောင်းမင်းတရားက ရန်အပေါင်းကုန်ဆုံးသော အတိတ်နိမိတ်ဖြင့် "ရန်ကုန်"ဟု သမုတ်ခဲ့သောမြို့သည် အင်္ဂလိပ်တို့၏လက်ဝယ်သို့ ၁၈၄၆ တွင် ကျရောက်ခဲ့သဖြင့် ရန်ကုန်သည် အလောင်းမင်းတရား တည်ပြီး ၉၁ နှစ်ကြာတွင် မြန်မာ့မြို့သက်တမ်း ကုန်ဆုံးခဲ့သည်။

ပထမအင်္ဂလိပ်မြန်မာစစ်ပွဲအပြီးတွင် မော်လမြိုင်ကို မြို့တော်အဖြစ်တပ်စွဲခဲ့သော အင်္ဂလိပ်တို့သည် ဒုတိယအင်္ဂလိပ်မြန်မာစစ်ပွဲပြီးသောအခါ "ရန်ကုန်မြို့တော်"ကို ၁၈၆၂ တွင် ပြောင်းရွှေ့တပ်စွဲကာ နိုင်ငံအုပ်ချုပ်ရေးကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သဖြင့် ရန်ကုန်သည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ မြို့တော်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

အင်္ဂလိပ်တို့သည် ရန်ကုန်မြို့တော်ကို အခြေပြုကာ မြန်မာနိုင်ငံကို စနစ်တကျ အုပ်ချုပ်နိုင်ရန် ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေအမျိုးမျိုးကို တုတ်ပြန်ကာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကိုလည်း တည်ထောင်ပေးခဲ့သည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သည် အင်္ဂလိပ်လက်အောက်ခံဖြစ်သော်လည်း တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတို့၏ ငြိမ်းချမ်းရေး၊ လွတ်လပ်ရေး၊ ဒီမိုကရေစီရေးတို့ကို ချစ်မြတ်နိုးမှုကြောင့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး တိုက်ပွဲခေါ်သံ ဗဟိုဌာနချုပ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

"ရန်ကုန်မြို့တော်"ကို အခြေပြု၍ ဖဆပလ၊ တို့ဗမာအစည်းအရုံး စသော အဖွဲ့အစည်းများဖွဲ့စည်းကာ လွတ်လပ်ရေးတောင်းဆိုခဲ့ကြသည်။ တို့ဗမာအစည်းအရုံးကို အခြေပြု၍ မြန်မာ့တပ်မတော် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ထိုမှတဆင့် အောင်ဆန်းအက်တလီစာချုပ်၊ နုအက်တလီစာချုပ်များ ဖြစ်ပေါ်လာကာ ၁၉၄၈ ဇန်နဝါရီလတွင် လွတ်လပ်ရေးရရှိခဲ့သည်။

လွတ်လပ်ရေးရပြီးကာလတွင်လည်း "ရန်ကုန်မြို့တော်" သည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ "မြို့တော်"အဖြစ် ဆက်လက်ရပ်တည်ခဲ့သည်။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်လွန်ကာလများ ရောက်လာသောအခါ မြန်မာခေါင်းဆောင်များသည် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို တွက်ဆကာ ရန်ကုန်ကို "စီးပွားရေးမြို့တော်" အဖြစ်သာ ဆက်လက်ရှိစေတော့ပြီး "နေပြည်တော်" အုပ်ချုပ်ရေးမြို့တော်အဖြစ် တည်ထောင်ခဲ့ကြသည်။

ဤသို့ မြို့တော် နှစ်ခု၊ သုံးခုဖြစ်သော နိုင်ငံများ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရှိပါသေးသည်။ နယ်သာလန်နိုင်ငံတွင် ပါလီမန်ကို အမ်စတာဒမ်(Amsterdam)တွင် ထားသော်လည်း အစိုးရရုံးများကို သည်ဟိတ် (The Hague)တွင် ထားသည်။

တောင်အာဖရိကနိုင်ငံ၏ အစိုးရရုံးစိုက်ရာမြို့မှာ ပရက်တိုရီးယား(Pretoria) ဖြစ်သော်လည်း အစိုးရရုံးများကို ဂျိုဟန်နက်(စ်)ဘက်(Johannurburg) မြို့များတွင်ထားသည်။ ဆွစ်ဇာလန်အစိုးရသည် ဇူးရစ်(Zurich)၊ ဘာဆယ်(Basel) နှင့် လူဇန်း(Lucerne) မြို့များတွင် တစ်လှည့်စီ ရုံးထိုင်သည်။

ဤသည်တို့ကိုကြည့်ခြင်းဖြင့် ရန်ကုန်မြို့တော်သည် စီးပွားရေးအခြေစိုက်ရာ နိုင်ငံတကာ သံရုံးများ ရုံးစိုက်ရာအဖြစ် ဆက်လက်တည်ရှိနေခြင်းသည် "ရန်ကုန်"၏ အချက်အချာဌာနမျက်နှာကို ဖော်ဆောင်နေသေးသည်။

အလောင်းမင်းတရား တည်ကာစက "ဒဂုံကျေး"ဟု ခေါ်သော "တံငါရွာ"လေးသည် ယခုအခါ လူဦးရေ ခြောက်သန်းကျော် ၇ သန်းခန့် နေထိုင်သော အရှေ့တောင်အာရှ မီဂါစီးတီး(Mega City) တွင် ပါဝင်နေပြီဖြစ်သည်။

ရန်ကုန်မီဂါစီးတီးတွင် ကမ္ဘာ့အဆင့်မီ ကုန်တိုက်ကြီးများ၊ ကမ္ဘာ့အဆင့်မီ ဟိုတယ်ကြီးများ၊ ကမ္ဘာ့အဆင့်မီ ကွန်ဒိုများနှင့် ကမ္ဘာ့အဆင့်မီ နိုင်ငံတကာ ရန်ကုန်လေဆိပ်ကြီးများ ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ (YCDC) သည် ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာ နယ်နိမိတ်အပိုင် ၃၅ မြို့နယ်မှ မြို့သူမြို့သားများ သက်သောင့်သက်သာ စားသောက်နိုင်ရေး၊ သက်သောင့်သက်သာ နေထိုင်နိုင်ရေး၊ သက်သောင့်သက်သာ သွားလာနိုင်ရေး၊ သက်သောင့်သက်သာ အပန်းဖြေနေနိုင်ရေးတို့အတွက် ပေးအပ်ထားသော ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများအရ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့တော်သည် နေထိုင်ရန်သတ်မှတ်ထားသော လူဦးရေထက် အဆပေါင်းများစွာ တိုးတက်လာရာ ထိုလူအများ စွန့်ပစ်လိုက်သော အမှိုက်များကလည်း မြို့တော်စည်ပင်အတွက် လုပ်အား ပိုမိုစိုက်ထုတ်ရသော အလုပ်များဖြစ်လာပါသည်။ ရန်ကုန်

စည်ပင်နယ်နိမိတ်ရှိ မြို့နယ် ၃၅ မြို့နယ်မှ လူ ၆ သန်းကျော် တစ်နေ့တာ စွန့်ပစ်လိုက်သော အမှိုက်များသည် တစ်နေ့လျှင် တန်ချိန် နှစ်ထောင့်ငါးရာ (၂၅၀၀)ကျော် ရှိပါသည်။

ထိုတန်ချိန် ၂၅၀၀ ကျော်မှ ပလတ်စတစ်ဘူး၊ ရေသန့်ဘူးများနှင့် အခြားပြန်လည်အသုံးပြုရမယ့်ပစ္စည်းများကို ရွေးယူပြီး အသစ်ပြန်လုပ်ကြပါသည်။

ထိုသို့လုပ်ရာတွင် 3R စနစ်ကို ကျင့်သုံးပါသည်။ 3R မှာ Reduce (အမှိုက်သုံးစွဲမှုလျှော့ချခြင်း)၊ Reuse (ပြန်အသုံးပြုခြင်း)၊ Recycle (အဟောင်းကိုအသစ်ပြန်လုပ်ခြင်း)များ ဖြစ်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့တော်သူ မြို့တော်သားများ စွန့်ပစ်လိုက်သော အမှိုက်များကို အမှိုက်သည်ယာဉ် ၄၀၀ ကျော်ဖြင့် သယ်ယူပြီး ထိန်ပင်အမှိုက်ပုံ၊ ထားဝယ်ချောင်အမှိုက်ပုံ၊ ဒလအမှိုက်ပုံနှင့် ဆိပ်ကြီးခနောင်တို အမှိုက်ပုံများသို့ ပို့ဆောင်ကြရသည်။

ရန်ကုန်မြို့တော်၏ တိုးတက်မှုများသည် ဆက်လက်ဖွံ့ဖြိုးလာဖွယ်ရာရှိပြီး အနာဂတ်တွင် မြေအောက်မြို့များ၊ အသံထက်မြန်သော ကျည်ဆန်ရထားများ၊ လျှပ်စစ်ကားများ၊ ကောင်းကင်တံတားများနှင့် ယခုထက် ပိုမိုတောက်ပသစ်လွင် လှပလာပါဦးမည်။

"မြို့တော်" လူဦးရေ များလာလေလေ၊ တိုးတက်လာလေလေ မြို့တော်ကိုစည်ပင်သာယာအောင် ဆောင်ရွက်ရသည့် အဖွဲ့အစည်းတို့သည် ပို၍ အလုပ်လုပ်ကြရဦးမည်။ ပို၍တာဝန်ယူတာဝန်ခံကြရမည်မှာ နိယာမတစ်ခုသာဖြစ်သည်။

"ရန်ကုန်မြို့တော်" ဆက်လက်တိုးတက်ပါစေဟု "ရန်ကုန်သား" ကျွန်တော်က ဆန္ဒပြုအပ်ပါသည်။

(၁၁) နေပြည်တော်မြို့တော် (၂၀၀၅)

ရန်ကုန်မြို့တော်သည် သတ်မှတ်ထားသော လူဦးရေထက် အဆမတန် များပြားလာခြင်း၊ ကားနှင့် အခြားစက်တပ်ယာဉ်များ အဆမတန် များပြားလာခြင်း၊ ကားသွားလမ်းများကျဉ်းခြင်းနှင့် အကြောင်းကြောင်းသော အကြောင်းအရင်းများကြောင့် မြန်မာ့မြို့တော်သစ် "နေပြည်တော်"ကို တည်ဆောက်ကြပါသည်။

"နေပြည်တော်မြို့တော်"ကို လုံခြုံရေးအင်္ဂါရပ်နှင့်အညီ တည်ဆောက်ထားသည်ဟု သိရသည်။ "နေပြည်တော်"သည် သမိုင်းအမြင် (History View)၊ နောက်ကြောင်းအမြင် (Background View) များကို တွက်ဆပြီး ဗဟိုချက်မသီအိုရီ (Heart Land Theory) အရ တည်ဆောက်ထားကြောင်း သိရသည်။

နေပြည်တော်မြို့တော်သည် ရန်ကုန်မြို့မြောက်ဘက် ၂၄၄ မိုင်အကွာ ပဲခူးရိုးမနဲ့ ရှမ်းရိုးမအကြားမှာတည်ရှိပြီး အရှေ့ဖက်တွင် ပင်လောင်း၊ အနောက်ဖက်တွင် မင်းလှ၊ တောင်ဖက်တွင် တောင်ငူ၊ မြောက်ဖက်တွင် တပ်ကုန်း စသော နဝင်း (၉) ကျသည့် မြို့များ ဝိုင်းရံထားသည်။ နေပြည်တော်တိုင်းကို မြို့နယ် (၈) မြို့နယ်နှင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်။

"နေပြည်တော်မြို့တော်သစ်"သို့ အစိုးရရုံးများ ၂၀၀၅ နိုဝင်ဘာ ၆ ရက်တွင် စတင်ပြောင်းရွှေ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အုပ်ချုပ်ရေးမြို့တော် "နေပြည်တော်" နှင့် စီးပွားရေးမြို့တော်"ရန်ကုန်"တို့ ကွဲကွဲပြားပြား ဖြစ်တည်လာကြပါတော့သည်။

အောင်ရဲထွန်း(တာတု)

ကိုးကား (၁) မြန်မာ့ရက်စဉ်သမိုင်း (ပ၊ ၃) သမိုင်းသုတေသန
(၂) နိုင်ငံရေးပထဝီပို့ချချက်များ (RASU)
(၃) ခေတ်ဟောင်းသတင်းစာများ ပြန်ကြားရေး

(၁)

"ဘာထူးလဲဟေ့...ကျော်ကျော်လတ်"

"ထူးတယ်ဆရာ၊ ညက ဆူးလေဘုရားမှာ အခြေအနေမဲ့တွေကို သွားရှင်းတာ၊ အဘွားကြီးတစ်ယောက် ပါလာတယ် ဆရာ"

"ဒါများ ဘာထူးခြားလို့လဲကွာ"

"ဟာ...သိပ်ထူးတာပေါ့ဆရာ"

"ဟော...သိပ်ထူးတယ်ဟုတ်လား၊ ပြောစမ်းပါဦးကွာ"

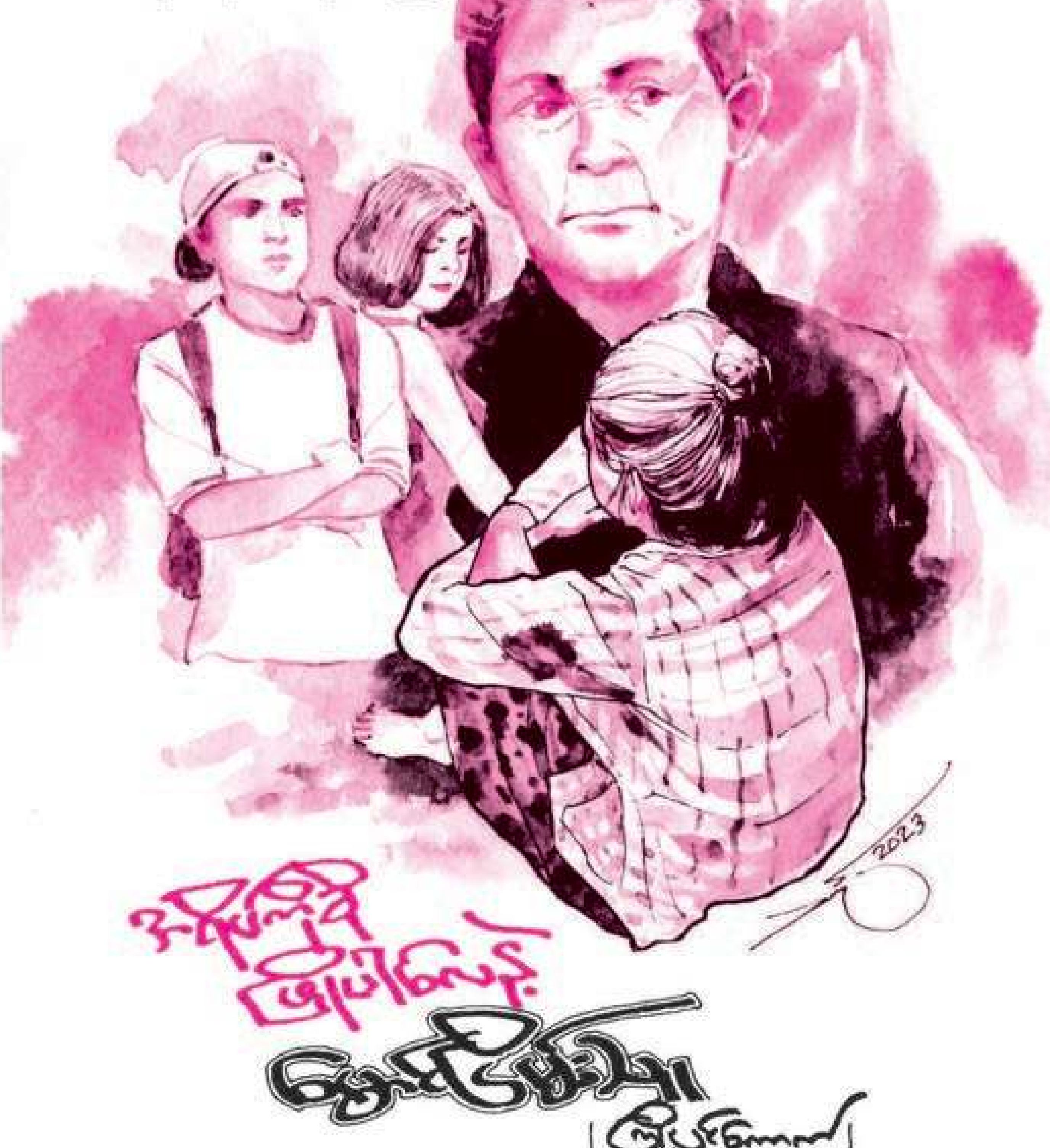

မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ စည်ပင်သာယာရဲတပ်ဖွဲ့မှ ရဲမှူး သက်မောင်သည် သူ၏တပည့် ဒုရဲအုပ် ကျော်ကျော်လတ်၏စကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ အံ့အားသင့်သွားပြီး သိချင်စိတ်ပြင်းပြသွားသည်။

စည်ပင်သာယာရဲတပ်ဖွဲ့အနေဖြင့် စည်ပင်သာယာရေးနယ်နိမိတ်အတွင်း အမှုအခင်း ကင်းရှင်းရေးနှင့် စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးအတွက် တာဝန်ယူထားရသည်ဖြစ်ရာ၊ လူစည်ကားရာနေရာများတွင် တောင်းရမ်းစားသောက်နေကြသူများ၊ အခြေအနေမဲ့များ၊ အသွေးအသားကို ဈေးကစားနေကြသူများ၊ မူးယစ်ရမ်းကားနေကြသူများနှင့် ကျူးကျော်ဈေးသည်များကို ဖယ်ရှားနှိမ်နင်းနေကြရလေသည်။

ထိုသို့ ဖယ်ရှားနှိမ်နင်းနေသည့်ကြားထဲမှ ရန်ကုန်မြို့တော် မြို့လယ်ရှိ ဆူးလေဘုရားဝန်းကျင်နှင့် ဆူးလေဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ်တွင် အခြေအနေမဲ့များနှင့် ပြည့်တန်ဆာများသည် တစ်နေ့တခြား များပြားသောင်းကျန်းလာသည်ဖြစ်ရာ စည်ပင်သာယာရဲတပ်ဖွဲ့က စီမံချက်ချပြီး အပြတ်ဖယ်ရှား နှိမ်နင်းနေကြရသည်။

နိစ္စဓူဝ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ တွေ့မြင်နေကြရသည်မှာ အခြေအနေမဲ့များပင် ဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် အခြေအနေမဲ့များဆိုလျှင် မထူးခြားတော့ပေ။

ယခုတော့…ထူးခြားနေပြီတဲ့။

သည်တော့ကာ ရဲမှူးသက်မောင်က သူ၏တပည့် ဒုရဲအုပ်ကျော်ကျော်လတ်ကို အားမလို အားမရဖြစ်ကာ ထပ်မံ၍မေးလိုက်သည်။

"ဟေ့ကောင်…ကျော်ကျော်လတ်၊ မင်းအနေနဲ့ သိပ်ထူးခြားနေတဲ့ အဘွားကြီးရဲ့အကြောင်းကို ပြောပြစမ်းပါဦးကွာ"

"အဘွားကြီးဆီက ရွှေဆွဲကြိုး၊ ရွှေလက်ကောက်၊ ရွှေဘယက်၊ ရွှေလက်စွပ်၊ ရွှေဘီးအပါအဝင် ရတနာပစ္စည်းတွေကို မမျှော်လင့်၊ မထင်မှတ်ဘဲ တွေ့ခဲ့ရတယ် ဆရာ"

"ဟာ…ဟုတ်လား၊ မင်းတို့က ဘယ်လို ရှာဖွေလို့ တွေ့ကြတာလဲကွ"

"ဒီလို ဆရာရဲ့၊ အဘွားကြီးကို ကားပေါ် ခေါ်တင်လာတော့ မလိုက်ချင်ဘူး၊ မလိုက်ချင်ဘူး၊ မလိုက်ပါရစေနဲ့လို့ ငိုယိုတောင်းပန်နေရင်းက အသားတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်လာပြီး သေး(ကျင်ငယ်ရေ)တွေ ရွှဲကုန်တယ်ဆရာ။ အဲဒီလိုနဲ့ ရဲစခန်းကို ရောက်တော့ သူလွယ်အိတ်စုတ်ကလေးထဲက ထဘီဟောင်းကလေးနဲ့ လဲဝတ်ဖို့ ပြောတာ မလဲဘူးလို့ အတင်းငြင်းဆန်နေခဲ့တယ်။ အသက်ကကြီးနေတာရယ်၊ ကျန်းမာရေး ကောင်းဟန်မရှိတာရယ်ကြောင့် သူ့အအေးပတ်မှာစိုးပြီး ရဲမေ တပ်ကြပ်ကြီး မအေးဆွေတို့က အဘွားကြီးကို ချုပ်ကိုင်ပြီး ထဘီလဲပေးကြတယ်။ အဲဒီလို ထဘီလဲဝတ်ပေးကြရင်းက အဘွားကြီးရဲ့ ခေါင်းရင်းမှာ အဝတ်အိတ်ရှည်လေးကို သားရေကွင်းနဲ့ ချည်ပတ်ထားတာကို တွေ့ရတာပါ။ အိတ်ရှည်လေးထဲမှာ လက်ဝတ်ရတနာတွေကိုတွေ့လို့ သိမ်းထားပါတယ် ဆရာ"

"အဲဒီ လက်ဝတ်ရတနာတွေကို သူဘယ်ကရတာလဲဆိုတာ မင်းတို့ မေးမကြည့်ကြဘူးလား"

"မေးတာပေါ့ ဆရာ၊ မမေးဘဲဘယ်မှာနေပါ့မလဲ၊ အဘွားကြီးက သူပိုင်ဆိုင်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ၊ သူ့ဥစ္စာတွေပါလို့ပဲ တွင်တွင်ပြောနေတယ်။ မေးပါများတော့ ငိုနေတာပါပဲဆရာ။ ဘာကျွေးကျွေး မစားဘူး"

"ငါ…အဲဒီအဘွားကြီးနဲ့ တွေ့ချင်တယ်ကွာ"

"ကျွန်တော် စီစဉ်ပေးပါ့မယ်"

ရဲမှူး သက်မောင်သည် ဒုရဲအုပ် ကျော်ကျော်လတ်နှင့်အတူ အဘွားကြီးအား စေတ္တထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားသော စခန်းသို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

စခန်းသို့ရောက်သောအခါ ရဲမေ တပ်ကြပ်ကြီး မအေးဆွေကို အဘွားကြီးအား ရုံးခန်းထဲသို့ ခေါ်ဆောင်ပို့စေလိုက်သည်။

ရဲမှူးသက်မောင်က အဘွားကြီးအား စစ်ဆေးမေးမြန်းထားသော စစ်ဆေးချက်မှတ်တမ်းကို ဖတ်ရှုလေ့လာနေသည်။ ဒုရဲအုပ်ကျော်ကျော်လတ်ကတော့ စောင့်ကြည့်နေသည်။

အဘွားကြီးနာမည်က ဒေါ်ရင်ကြည်။ အသက် (၇၃)နှစ်။ အဘအမည်က ဦးစံဖေ။ နေရပ်က ကွက်လပ်ဖြစ်နေသည်။ နေရပ်ကို မပြောသည့်သဘောပင်။

ထိုအချိန်တွင် ရဲမေတပ်ကြပ်ကြီး မအေးဆွေက အဘွားကြီးကို တွဲခေါ်လာကာ၊ ရဲမှူး သက်မောင်ရှေ့တွင် နေရာချထားပေးသည်။ ကျော်ကျော်လတ်နှင့် မအေးဆွေတို့နှစ်ယောက်က အဘွားကြီး၏ ဘေးဝဲယာ တစ်ဖက်စီမှာ ထိုင်နေကြသည်။

ရဲမှူးသက်မောင်က ပြုံးရိုကြည်သာ ရွှင်ပျ လိုက်လှဲပျူငှာစွာဖြင့် စကားစလိုက်သည်။

"အမေ...နေကောင်းရဲ့လား"

အမေဟု ခေါ်လိုက်သံကြောင့် ဒေါ်ရင်ကြည် ခေါင်းထောင်ပြီး ရဲမှူးသက်မောင်ကို စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ ရဲမှူးသက်မောင်က အားပေးစကားဆက်ပြောသည်။

"အမေ...သားတို့ကို ဘာမှကြောက်စရာမလိုပါဘူး၊ အားလည်း မငယ်ပါနဲ့၊ ကျွန်တော်တို့က အမေ့ကို ကူညီစောင့်ရှောက်ချင်လို့ ဒီမှာ ခေတ္တခဏခေါ်ထားကြတာပါ။ အမေ စားချင်သောက်ချင်တာကို ပြောပြပါ။ အမေ ဘာလုပ်ချင်သလဲ၊ ဘာဖြစ်ချင်သလဲဆိုတာကို ပေါ့ဒီက သားနဲ့ သမီးကို ပြောပြပါ"

"ငါ့ရွှေတွေကို အခုပြန်ပေးပါ၊ ငါ ပြန်မယ်"

"ဪ...အမေက အမေ့ရွှေတွေ အတွက် ရတက်မအေး စိတ်ပူနေတာကိုး။ အမေ့ရွှေတွေကို အမေ တကယ်ပိုင်ဆိုင်တာ မှန်ရင် ပြန်ရပါစေမယ်အမေ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ရွှေတွေက အမေ့အတွက်အသက်အန္တရာယ် ရှိနိုင်ပါတယ်"

"အမေက အမေ့ရွှေတွေအတွက်
ရတက်မအေး စိတ်ပူနေတာကိုး။
အမေ့ရွှေတွေကို အမေ တကယ်ပိုင်ဆိုင်တာမှန်ရင်
ပြန်ရပါစေမယ်အမေ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီရွှေတွေက
အမေ့အတွက် အသက်အန္တရာယ် ရှိနိုင်ပါတယ်"

"ဘာ...အသက်အန္တရာယ်ရှိနိုင်တယ် ဟုတ်လား။ ငါ့ဟာငါ လုံလုံခြုံခြုံသိမ်းဆည်းထားတာ ကြာလှပြီပဲ။ ဘာအန္တရာယ်မှ မရှိပါဘူးကွယ်။ အမေ့ကို သနားကြတယ်ဆိုရင် အမေ့ရွှေတွေကို ပြန်ပေးကြပါ သားတို့ရယ်"

ဒေါ်ရင်ကြည်က ပြောပြောဆိုဆို ရှိုက်ကြီးတငင်ငိုကြွေးနေပါတော့သည်။ ရဲမှူးသက်မောင်က ကျော်ကျော်လတ်နှင့် မအေးဆွေကို ကြည့်လိုက်ရင်းက သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို မှုတ်ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဒေါ်ရင်ကြည်ကို ဆက်၍မေးလိုက်သည်။

"အမေပိုင်တဲ့ ရွှေတွေဆိုတာ အမှန်ပဲလား။ ဘာအထောက်အထားရှိလဲ။ ကျွန်တော့်ကို အမှန်အတိုင်းပြောပြပါ"

"ဘာလဲ...မင်းတို့က ငါ့ကို သူခိုးများ ထင်နေကြလို့လား။ အဲဒီရွှေတွေက ငါ့မိဘ ဘိုးဘွားအစဉ်အဆက်ပိုင်ခဲ့တဲ့ ရှေးခေတ် ရွှေတွေ။ ရွှေရည်အပြည့် ရွှေတွေ။ ငါ ဒုက္ခခံပြီး မပျောက်မရှ မပျက်စီးအောင် ထိန်းသိမ်းလာတာ ကြာလှပါပြီ"

"ဒါက အမေ့ပြောစကားလေ။ အမေပိုင်ဆိုင်တယ်ဆိုတာ အထောက်အထား ပြနိုင်မှ ကျွန်တော်တို့က ယုံကြည်လို့ရမှာပေ့ါ။ အမေ့ကို တာဝန်အရ စစ်ဆေးမေးမြန်းနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အမေ အရွယ်၊ အဘွားအရွယ်မို့ စာနာသနားစိတ်နဲ့ ကူညီချင်လို့ မေးနေရတာပါ အမေ"

ဒေါ်ရင်ကြည် ငြိမ်ကျသွားသည်။ နှုတ်ဆိတ်သွားသည်။ သည်တော့ ရဲမှူးသက်မောင်က လေပြည်ကလေးဖြင့် အေးအေးဆေးဆေး ချော့မော့သည်။

"ဒီလိုပါ အမေ၊ အမေ့ကို သူခိုးလို့ မစွပ်စွဲပါဘူး။ သွားရင်းလာရင်းနဲ့ အမေ ကောက်ရတာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲမဟုတ်လား။ အမေ ကောက်ရတယ်ဆိုရင်လည်း ရှေအဆုံး ကုန်းတစ်ဝက်မို့ အမေပဲရမှာပါ။ ဒါပေမဲ့ အမေ့အသက်အရွယ်နဲ့ အခုလို ဘုရားဆို ကျောင်းဆိုကြားမှာ သွားလာနေကပ်နေရင် တစ်နေ့နေ့မှာ အမေ့ရွှေတွေက ဒုက္ခပေးလိမ့်မယ်။ အမေ့အသက်ကိုလည်း အန္တရာယ်ပေးလိမ့်မယ်။ အမေ သေသေချာချာ စဉ်းစားနော်"

သည်တစ်ခါတော့ ဒေါ်ရင်ကြည် ခေါင်းထောင်လာသည်။ တစ်စုံတစ်ရာကို

သတိရသွားဟန်တူသည်။ ရဲမျိုးသက်မောင်၏ "အမေ့ရွှေတွေက အမေ့ကို ဒုက္ခပေးလိမ့်မယ်"ဟူသော စကားက သူ့နှလုံးသားကို တိုက်ရိုက်ထိမှန်သွားသည်။

ဒေါ်ရင်ကြည်က ရဲမျိုးသက်မောင်ကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်ကာ၊ ကြိတ်မှိတ်မျိုသိပ်နေရသော ရင်တွင်းခံစားချက်များကို မချွင်းမချန်ဘဲ အမှန်အတိုင်း ဖွင့်အန်လိုက်ပါတော့သည်။

(၂)

(xxxx)မြို့နယ် (xxxx) ကျေးရွာမှ မူလတန်းကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဒေါ်ရင်ကြည်သည် အသက်(၄၀)အရွယ် အပျိုကြီးဖြစ်သည်။

ဒေါ်ရင်ကြည်မှာ အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်ရှိသည်။ အစ်ကိုကြီး ဦးထွန်းမိုးက တခြားရွာတွင် အိမ်ထောင်ကျနေသည်။ သားသမီး ငါးဦးမွေးထားရာ ဆင်းရဲကျပ်တည်းလွန်းသောကြောင့် ဦးထွန်းမိုး၏ သမီးအကြီး ခင်မြမိုကို အဒေါ်အပျိုကြီး ဒေါ်ရင်ကြည်က ခေါ်ယူမွေးစားထားသည်။

ခင်မြမို အရွယ်ရောက်လာသောအခါ အထက်တန်းကျောင်းရှိရာမြို့သို့ ပို့၍ ကျောင်းတက်စေခဲ့သည်။ ခင်မြမိုက ဆယ်တန်းတွင် ၂နှစ်ဆက်တိုက် ကျခဲ့သည်။ စာမေးပွဲကျတာနှင့်ရောပြီး အိမ်ထောင်ပါ ဆက်ကျခဲ့သည်။

သည်တာဝန်တွေက ဒေါ်ရင်ကြည်၏ ပခုံးပေါ်သို့ စုပြုံကျလာသည်။

ခင်မြမိုနှင့် အိမ်ထောင်ကျလာသူက ခင်မြမိုလိုပင် ဆယ်တန်းမှာ တစုံးစုံးကျနေခဲ့သော လူပေလူတေလေးဖြစ်သည်။ ကုန်စိမ်းရောင်းသည့် မုဆိုးမကြီး၏ တစ်ဦးတည်းသောသား၊ အလိုလိုက် အကြိုက်ပေးထားသော သားဖြစ်သောကြောင့် လူပေါ်ကြော့လေးဖြစ်သည်။ ရုပ်ကလေး သနားကမားဖြင့် မိန်းကလေးတွေကို ချူစားလှည့်ဖြားနေသူဖြစ်သည်။

ခင်မြမိုကတော့ အပျိုကြီး၏ တစ်ဦးတည်းသော မွေးစားသမီးမို့ အပိုင်ကပ် အရချိုင်ခဲ့သည်။ နောင်ရေးကိုတွေးပြီး အရယူခဲ့သည်။

အိမ်ထောင်သည်ဘဝသို့ ရောက်လာသော်လည်း ဘာအလုပ်မှ လုပ်ချင်စိတ်မရှိ၊ လည်ရာပြန်စား၊ အပျော်သမားအဆင့်ပင်။

ဒေါ်ရင်ကြည်က တူမကိုချစ်သည့်စိတ်ကြောင့် ကြိတ်မှိတ်သည်းခံနေခဲ့သည်။ နေရာတကာမှာ ဝင်မပြောဘဲ ဥပေက္ခာပြုလျစ်လျူရှုနေခဲ့သည်။

သည်လိုနှင့် ခင်မြမိုမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိလာသည်။ သူမ၏ယောကျ်ား စော်သိုက်ကတော့ လည်မြဲ ပတ်မြဲ၊ ပျော်ပါးနေမြဲပင်။

ကလေးရတော့မှာမို့ ဒေါ်ရင်ကြည်က မနေသာတော့ဘဲ စော်သိုက်ကို ဆုံးမရတော့သည်။

"ဒီမှာ..တူမောင်၊ မင်းမိန်းမ ကိုယ်ဝန် ရှိနေပြီ။ မကြာခင်မှာ မင်းဟာ ကလေးအဖေ ဖြစ်တော့မယ်။ မင်း ဒီအတိုင်း တာဝန်မဲ့ လတ်လျားလတ်လျား လမ်းသလားနေလို့ မရတော့ဘူး။ အလုပ်တစ်ခုခုတော့ လုပ်မှဖြစ်မယ်"

"ဟာ..ဒေါ်လေးကလဲ၊ ကျွန်တော်လည်း လုပ်ချင်တာပေါ့၊ အလုပ်ရှာနေတာပါ"

"ဟဲ့....နင်...အလုပ်ရှာနေတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ သားတစ်ယောက်ရတောင် အလုပ်ကရပါ့မလား"

"ရတဲ့အလုပ်တွေက ကျွန်တော်နဲ့ မကိုက်လို့ပါ ဒေါ်လေးရာ"

"ဘာလဲ..မင်းနဲ့မကိုက်ရအောင် မင်းက ဘွဲ့ရထားလို့လား။ ကိုယ်နဲ့ တန်ရာတန်ရာ အလုပ်ကိုတော့ လုပ်ရမှာပဲ။ တစ်သက်လုံး အလုပ်ရွေးနေရင် ဝတ်သေဖို့ပြင်ထား"

သည်လိုပြောတော့ စော်သိုက်နာလိုခံခက် ဖြစ်သွားသည်။ သို့သော် ဒေါ်ရင်ကြည်၏ အိမ်မှာနေ၊ ဒေါ်ရင်ကြည် ကျွေးတာစားနေရသောကြောင့် ခွန်းတုံ့မပြန်ရဲဘဲ ရှောင်လွှဲထွက်ခဲ့သည်။

ခင်မြမို အိမ်ထောင်သက်(၁၀)နှစ်အတွင်း သူမ၏ ဖခင်နှင့် မိခင်တို့ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ကြသည်။ မိသားစုတွေ ပြိုကွဲသွားကြသည်။ စော်သိုက်အမေလည်း ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။ မိသားစုထဲမှာ အကြီးအကဲဆိုလို့ ဒေါ်ရင်ကြည်တစ်ယောက်သာ ကျန်တော့သည်။ ဒေါ်ရင်ကြည် အသက်(၆၀)ပြည့်ပင်စင်ယူတော့ ခင်မြမိုတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်မှာ ကလေး သုံးယောက်ရနေပြီ။

စော်သိုက်ကလည်း အရက်ကလေး

"ဟို...အသွားကြီး၊ ပျက်တီးပျက်ချော်၊
အသက်ကြီးမှ မြေးတွေနဲ့ပျော်။
ပျော်ရင်း ပျော်ရင်း၊ သေမင်းကခေါ်၊
သူ့အတွက် ဘဝနာသနော်။
တရားအလုပ် အားထုတ်နိုင်မှတော်။"

တမြမြဖြင့် ဖဲသမား၊ ကြက်သမား ဖြစ်နေလေပြီ။ ပွဲစားယောင်ယောင်၊ ဟိုယောင်ယောင်၊ ဒီယောင်ယောင်ဖြင့် ယောင်ချောက်ဆယ်သမား ဖြစ်နေလေပြီ။

ဒေါ်ရင်ကြည်က တူမက မွေးထားသော မြေးကလေးတွေကို ထိန်းနေရသည့် မြေးထိန်းဘဝ ရောက်နေလေပြီ။

"ဟို….အဘွားကြီး၊ ပျက်တီးပျက်ချော်။
အသက်ကြီးမှ မြေးတွေနဲ့ပျော်။
ပျော်ရှင်း ပျော်ရှင်း၊ သေမင်းကခေါ်၊
သူ့အတွက် ဘဝနာသနော်။
တရားအလုပ်အားထုတ်နိုင်မှတော်။"

ဟု "ဘဝနာသ" တရားဟောခွေကို ကြားနာနေရသော်လည်း ဝိပဿနာတရားအလုပ်ကို မလုပ်နိုင်သေးဘဲ၊ သံယောဇဉ်နှောင်ကြိုးအတုပ်ကို ခံနေရရှာသည်။

ခင်မြမိုကတော့ ဒေါ်ရင်ကြည် ထုတ်ပေးသော အရင်းအနှီးကလေးဖြင့် အိမ်ဆိုင်ကလေး ဖွင့်လှစ်ကာ စားဝတ်နေရေးကို ဖြေရှင်းပေးနေသည်။ အထိုက်အလျောက်တော့ အဆင်ပြေနေသည်။

သည်လို အသေးအမွှားလေးမျိုးကို လုပ်နေရတာ စိတ်မရှည်၊ အားမရဘူးဟု ဇော်သိုက်ကဆိုကာ မိန်းမ ခင်မြမိုကို သွေးထိုးပေးသည်။ မြှောက်ထိုးပင့်ကော် လုပ်ပေးသည်။

"မို….မောင်တို့ ဒီရွာမှာ ဒီအတိုင်းနေနေရရင်တော့ တစ်သက်ကြီးပွားဖို့ မမြင်ဘူး။ ကလေးတွေရဲ့ နောင်ရေးကလည်း ရှိသေးတယ်။ ဒီတော့ ဒီအိမ်နဲ့ခြံကိုရောင်းပြီး မြို့ပေါ်တက် အရောင်းအဝယ်လုပ်ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်"

"ဖြစ်ပါ့မလား မောင်ရယ်။ ဒေါ်လေးကလည်း သဘောတူမှာမဟုတ်ဘူး"

"ဒေါ်လေး သဘောတူအောင် မိုက ချော့ပြောပေါ့ကွာ။ မြို့ပေါ်မှာ မောင့်အပေါင်းအသင်းတွေ ပွဲရုံတွေထောင်၊ အရောင်းအဝယ်လုပ်နေကြတာ ကြီးပွားချမ်းသာနေကြပြီ၊ အဲဒါကို မောင်က အားကျပြီး ကြိုးစားပြချင်နေတာပါလို့ ရှင်းပြပေါ့ မိုရာ။ နောက်ပြီး ဒေါ်လေးချစ်တဲ့ မြေးလေးတွေရဲ့ နောင်ရေးအတွက်လည်းပါတယ်လို့ ထည့်ပြောရင် အဘွားကြီး စဉ်းစားလာမှာပါ မို"

"မို ကြိုးစားကြည့်မယ်လေ"

"ကြိုးစားပါ မို၊ မရရအောင် မို ကြိုးစားရင် ရလာမှာပါကွာ။ ဒါမှ မောင်တို့ဘဝ စိတ်ချရမှာ မို"

"မောင်လည်း အပျော်အပါးလျှော့မှ ဖြစ်မယ်"

"မောင်က မြို့ပေါ်ရောက်ရင် လူသစ် စိတ်သစ်နဲ့ စီးပွားရေးကို အပြတ်ကြိုးစားမှာ"

"အပြတ်ကြိုးစားမှာလား၊ အပြတ်ကဲမှာလား"

"မိန်းမနော်….မိန်းမ….ဟင်း"

ဇော်သိုက်၏ သွေးထိုးမြှောက်ပင့်မှုများကြောင့် ဒေါ်ရင်ကြည်ကို ခင်မြမိုက နည်းမျိုးစုံဖြင့် ကြိမ်ဖန်များစွာ ချော့မော့ပူဆာမှု များလာသောအခါ ကြာတော့ ဒေါ်ရင်ကြည်မှော နွဲ့ပါများတော့ နွဲ့လာရလေသည်။

အိမ်နှင့်ခြံကိုရောင်းပြီး မြို့ပေါ်မှ မြို့သစ်ထဲရှိ အိမ်နှင့်ခြံကိုဝယ်ကာ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ကြသည်။ ပိုလျှံသောငွေနှင့် ရင်းနှီးစားသောက်နေခဲ့ကြသည်။ ဇော်သိုက်က သူ့သူငယ်ချင်းများနှင့်ပေါင်းပြီး ပွဲရုံထောင်ရန် တိုင်ပင်သည်။ ဒေါ်ရင်ကြည်ကို အကူအညီတောင်းခံသည်။

ဇော်သိုက်၏ သူငယ်ချင်းများကလည်း ဒေါ်ရင်ကြည်ကို အားရစရာမက်လုံးများပေးကာ စီးပွားရေးကိုအားပေးရန် နားပူနားဆာ လုပ်လာကြသောအခါ ဒေါ်ရင်ကြည်ကလည်း ယုံကြည်လာပြီး သူ့ပင်စင်

အားလုံးကို ရောင်းချပစ်ကာ ပွဲရုံထဲထည့် ပေးလိုက်သည်။

ခြောက်လအတွင်းမှာ အကျိုးအမြတ် သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ ရလာသောကြောင့် ဒေါ်ရင်ကြည်က ဖော်သိုက်ကို သဘောကျလာသည်။ ဖော်သိုက်ကလည်း ဒေါ်ရင်ကြည် အမြင်ရှင်းအောင် လုပ်ပြပေးနေသည်။

သို့သော် တစ်နှစ်ပင်မကြာပါ။ ဖော်သိုက် ဗွေဖောက်လာသည်။ သူ့ဇာတိပြလာသည်။ အရောင်းအဝယ်အကြောင်းပြကာ လောင်းကစားလောကထဲတွင် ကျင်လည်နေတော့သည်။ လောင်းကစားနည်းမျိုးစုံ၏ နှိပ်စက်မှုကြောင့် ရင်းနှီးထားသမျှအားလုံး ကုန်ဆုံးသွားသည့်အပြင် ကြွေးပင်တင်လာသည်။ ဒေါ်ရင်ကြည်ကိုတော့ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်ကြောင့် ရှုံးရတာပါဟု အကြောင်းပြသည်။ ဒေါ်ရင်ကြည်က ပါးနပ်သူမို့ လုံးဝလက်မခံ။

ဒေါ်ရင်ကြည်မှာ ရှိသမျှလည်း ကုန်ပြီ။ ပင်စင်လေးလည်း ပါသွားသေးသည်။ မိဘအမွေ ရွှေလက်ဝတ်ရတနာလေးတွေသာ ကျန်တော့သည်။ အိုစာမင်းစာ ချန်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ထို လက်ဝတ်ရတနာတွေကို ဖော်သိုက်က မျက်စောင်းထိုးလာပြန်သည်။ ဒေါ်ရင်ကြည် သေမှ ရမှာထက် မသေခင်မှာ ရချင်နေသည်။ သည်တော့ ခင်မြမို့နှင့် တိုင်ပင်သည်။ ခင်မြမိုကလည်း လင်ဘက်ပါပါမို့ ဒေါ်လေးဖြစ်သူကို မကြည်ဖြူချင်တော့။

သို့သော် ကြည်ဖြူချင်ယောင်ဆောင်ကာ ဒေါ်ရင်ကြည်ထံမှ ရလိုရငြားချွဲနွဲ့ချော့မော့ တောင်းခံကြည့်သည်။ မရ။ ခြောက်လှန့်တောင်းခံသော်လည်း မရ။ နည်းမျိုးစုံနှင့် တောင်းခံသော်လည်း လုံးဝမရ။

ကြာတော့ ဖော်သိုက်က မိုက်စိတ်တွေဝင်လာပြီး ဒေါ်ရင်ကြည်ကို သတ်ဖြတ်ရန်အထိ ကြံရွယ်လာသည်။

"မို…မောင်တော့ စိတ်ညစ်နေပြီကွာ၊ စိတ်မရှည်တော့ဘူး။ အဘွားကြီးကို အပြတ်ရှင်းပစ်လိုက်ချင်ပြီ"

"ဘာပြောတယ် မောင်၊ ကြံမှ ကြံရက်ပလေ မောင်ရယ်။ ဒေါ်လေးဟာ မိုရဲ့ အမေဆိုရင် မမှားပါဘူး။ ဒေါ်လေးဟာ မိုရဲ့ ကျွေးမွေးမေကျေးဇူးရှင်ပါ။ မောင့်ရဲ့ ကျေးဇူးရှင်လည်း ဖြစ်ပါတယ်မောင်"

"ကျေးဇူးရှင်တွေ ဘာတွေ လုပ်မနေနဲ့။ စားဝတ်နေရေးက အရေးကြီးတယ်။ ဆန်ကုန်မြေလေး အဘွားကြီးကို ဆက်ပြီး ကျွေးမထားနိုင်တော့ဘူး။ ရှင်းပစ်လိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ"

"ရှင်က…ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ပြောနေရအောင် ရှင့်လုပ်စာ ဘာများရှိခဲ့လို့လဲ။ ဒေါ်လေးမှာ သူ့ပင်စင်လေးကိုတောင် ရောင်းပြီး အရင်းအနှီးထုတ်ပေးခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ရှင်ပဲ လောင်းကစားအလုပ်ကောင်းလို့ ပြုတ်ကုန်တာလည်း စဉ်းစားပါဦး။ တစ်သက်လုံး ဒေါ်လေးလုပ်စာစား၊ ဒေါ်လေးအိမ်မှာ ခိုကပ်နေရတဲ့သူကများ ကျွေးတဲ့လက်ကို ပြန်ကိုက်ဖို့ ကြံနေသေးတယ်။ ကျေးဇူးမဆပ်နိုင်ရင် နေသာသလိုနေပါ။ ကျေးတော့ မစွပ်ပါနဲ့။ သူခိုးက လူလိုဟစ်သလို၊ ညစ်ပတ်ယုတ်မာတဲ့ စိတ်ရိုင်းတွေ မထားပါနဲ့"

"ကောင်မ….နှင့်ပါးစပ် ပိတ်ထားစမ်း။ နှင့်ကိုပါ သတ်ပစ်မယ်။ ငါ့ကို ဘာမှတ်နေလဲ"

"သတ်ရဲသတ်ကြည့်လေ…ခွေးကောင်ရဲ့"

"သတ်တယ်ကွာ။ ကဲ….ဟာ…"

"ဝုန်း….ဒုန်း….ဒုန်း…"

"အီး…ဟီး…ဟီး…ဘွားဘွားကြီး"

တစ်အိမ်လုံး ခြောင်းဆန်ဆူညံသွားသည်။ ကလေးတွေလည်း ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ်ငိုကြွေးကုန်ကြသည်။ သူတို့အဘွားကိုလည်း အကူအညီတောင်းခံကြသည်။ ဖော်သိုက်တို့လင်မယား စတင်စကားများနေကြစဉ်ကတည်းက ဒေါ်ရင်ကြည်က အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး နားထောင်နေခဲ့ရာမှ လင်မယားနှစ်ယောက် ဝုန်းဒိုင်းကြဲ လုံးထွေးသတ်ပုတ်နေကြသောကြောင့် အိပ်ခန်းထဲမှထွက်လာပြီး ဖျန်ဖြေစကားပြောသည်။

"နင်တို့ လူကြားမကောင်း၊ သူကြားမကောင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကိုမှ အားမနာ၊ မရှက်ကြဘူးလား။ နင်တို့အစား ငါရှက်တယ်"

"ရှက်ရင် ဒီမှာမနေနဲ့ဗျာ။ လာပြီး ဆရာမလုပ်နဲ့။ ခင်ဗျားကြီးကြောင့် ဖြစ်ရတာ။ ကျုပ်တို့လင်မယားဟာ ခင်ဗျားကြီးကြောင့် လူသတ်မှုဖြစ်ရတော့မယ်။ ခင်ဗျားကြီး မသိချင်ယောင်ဆောင်မနေနဲ့"

ဖော်သိုက်၏ ရန်စွယ်ငေါငေါဖြင့် ဖော်ဖော်ကားကားပြောဆိုမှုကြောင့် ဒေါ်ရင်ကြည်၏ရင်ထဲမှာ ဆို့နင့်နာကျင်သွားသည်။ သည်အိမ်မှာ ဆက်နေလျှင် သူ့မှာရှိသော လက်ဝတ်ရတနာတွေက သူ့ကို မလွဲမသွေဒုက္ခပေးတော့မည်။ အန္တရာယ်ပေးတော့မည်။ "ဘုရားကြီး၊ ဘုရားကြား၊ ကျောင်းကြီး၊ ကျောင်းကြားတွေမှာ လျှောက်သွားနေတောင် ငါ့ဘဝက ဝေါ်မသေပါဘူးလေ"ဟု ဒေါ်ရင်ကြည် စဉ်းစားမိသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ခင်မြမိုအား ဆွဲကြိုးတစ်ကုံးကို နောက်ဆုံးပေးခြင်းအဖြစ် သတ်မှတ်ကာ ပေးလိုက်သည်။ ခင်မြမိုတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်က ဒေါ်ရင်ကြည်

စိတ်ပြောင်းလဲသွားကာ သူတို့အလိုကို လိုက်လျောတော့မည်ဟု ယူဆပျော်ပါးကာ ကလေးများကိုပါ ခေါ်ဆောင်ပြီး ဈေးထဲသို့ ထွက်သွားကြသည်။

ဒေါ်ရင်ကြည်က ထိုအိမ်မှ အဝေးတစ်နေရာသို့ ထွက်ခွာသွားရန် စိတ်နှလုံးကို တုံးတုံးချလိုက်သည်။ ထိုမြို့အနီးတစ်ဝိုက်တွင် ခြေဦးတည့်ရာ လှည့်လည်သွားလာနေပါက ငယ်တပည့်ဟောင်းများနှင့် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း၊ မျက်နှာသိများနှင့် တွေ့ဆုံရမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် နေရပ်ဒေသနှင့် အလှမ်းကွာဝေးလွန်းသော ရန်ကုန်မြို့တော်သို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ခြေဦးတည့်ရာ လှည့်လည်သွားလာနေခဲ့သည်။

ဒေါ်ရင်ကြည်သည် နေအိမ်မှ ထွက်ခွာခါနီးတွင် စာတစ်စောင်ရေးသားခဲ့သည်။ သူ့ဘဝ အမှတ်တရအဖြစ် နှလုံးသားနှင့် ရေးခဲ့သော စာဖြစ်သည်။

သမီးနဲ့သား

– မိသားစုတွေ အပြစ်မပွားရအောင်၊ ဆန်ကုန်မြေလေး အဘွားကြီး၊ ဝေးရာသို့ထွက်ခွာသွားပါပြီ။ အိမ်နဲ့ခြံကိုလည်း မေတ္တာစေတနာအပြည့်နဲ့ ပေးအပ်ခွန့်လွှတ်ခဲ့ပါတယ်။ အားလုံးကို သံယောဇဉ်ဖြတ်လိုက်ပြီမို့ နောက်ဆံမတင်းကြဘဲ စိတ်ချလက်ချ နေရစ်ခဲ့ကြပါ။

– လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။

– ဝဋ်ရှိရင် ကျေပါစေ။

"မင်းတို့ရဲ့ မေတ္တာအမေ"

(၃)

ဒေါ်ရင်ကြည်၏ ဖွင့်ဟဝန်ခံချက်များကို ကြားသိလိုက်ကြရသော ရဲမှူးသက်မောင်တို့တစ်သိုက် ရင်ထဲမှာ ထိနိုက်ကြေကွဲစွာ ခံစားသွားကြရသည်။

သို့သော် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များပီပီ အကြွင်းမဲ့ မယုံကြည်ရဲကြသောကြောင့် ရဲမှူး သက်မောင်က ဒေါ်ရင်ကြည်နေထိုင်ခဲ့သော မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့သို့ ဖုန်းဖြင့်ဆက်သွယ် စုံစမ်းခဲ့ရာ ဒေါ်ရင်ကြည်၏ ဝန်ခံချက်များ အားလုံးမှန်ကန်နေကြောင်း သိလိုက်ကြရသည်။ ခင်မြမိုက လူပျောက်တိုင်ကြားထားကြောင်း၊ ခင်မြမို၏ ယောကျ်ား ဖဲဝိုင်းမှာ ဓားဖြင့်အထိုးခံရသောကြောင့် မသေရုံတမည် ဒဏ်ရာရကာ ဆေးရုံမှာ တက်ရောက်ကုသမှု ခံနေကြောင်း၊ နောက်ဆက်တွဲ သတင်းများကိုပါ သိလိုက်ကြရသည်။

ရဲမှူးသက်မောင်က ဒေါ်ရင်ကြည်အား နောက်ဆက်တွဲသတင်းများကို မပြောသေးဘဲ အားပေးစကားပြောသည်။

"အမေ ဘာဖြစ်ချင်သလဲ ပြောပါ။ အိမ်ကိုပြန်ချင်သလား။ အမေ့ပိုင်ဆိုင်မှုမှန်သမျှ အမေပြန်ရစေရမယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကူညီပါ့မယ်"

"အမေ သူတို့ကို လုံးဝမမြင်ချင်၊ မတွေ့ချင်တော့ပါဘူးကွယ်။ ယုတ်စွအဆုံး သူတို့အကြောင်းကိုလည်း မကြားချင်ပါဘူး။ သံယောဇဉ်ရှင်ခန်းရော၊ သေခန်းပါ ဖြတ်ပြီးထွက်ခဲ့တာပါ။ သူတို့ထိုက်နဲ့ သူတို့ကံ ရှိကြပါစေတော့။ အမေ့အနေနဲ့ အမေ့ ရွှေလေးတွေကို ထုခွဲရောင်းချပြီး အလှူအတန်း လုပ်ချင်တယ်။ အေးအေးဆေးဆေး တရားအလုပ်လုပ်ရင်း နားခိုချင်ပါတယ် သားတို့ရယ်"

ဒေါ်ရင်ကြည်၏စကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ရဲမှူးသက်မောင် အလွန်ပင် ဝမ်းသာသွားသည်။

သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိသူများနှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ပြီး ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး အတွင်း မြို့နယ်များရှိ ကျော်ထောက်နောက်ခံကောင်းသော ဘိုးဘွားရိပ်သာသို့ အဘွားဒေါ်ရင်ကြည်ကို ပို့ဆောင်ပေးလိုက်ကြသည်။

အဘွားဒေါ်ရင်ကြည်က ထို ဘိုးဘွားရိပ်သာတွင် သူ့မိဘအမွေ ရွှေလက်ဝတ်ရတနာများကိုရောင်းချပြီး လှူဒါန်းခဲ့ရာ ထိုအလှူငွေဖြင့် ဘိုးဘွားရိပ်သာ တိုက်ချဲ့ဆောင်ကို ဆောက်လုပ်နိုင်ခဲ့လေသည်။

(၁၀၀၀) မြို့ ဘိုးဘွားရိပ်သာတွင် အဘွားဒေါ်ရင်ကြည်သည် ကျန်းမာရွှင်လန်းစွာဖြင့် ဝိပဿနာတရားကို ပွားများကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုအစုစုကို ကျင့်ကြံအားထုတ်သွားသည်မှာ ကွယ်လွန်သွားသည့်အချိန်ထိပင်တည်း။ ။

မောင်ငြိမ်းသူ(ကြို့ပင်ကောက်)

မှတ်ချက်။ ။ ကွယ်လွန်သွားရှိပြီဖြစ်သော မြို့တော်စည်ပင်သာယာ ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး၊ ရဲမှူးကြီး ခင်မောင်ထွန်း၊ မြန်မာနိုင်ငံစာရေးဆရာအသင်း ဥက္ကဋ္ဌ ဆရာခင်မောင်ထွန်း(လမ်းမတော်)အား တမ်းတမ်းတတအမှတ်တရ။

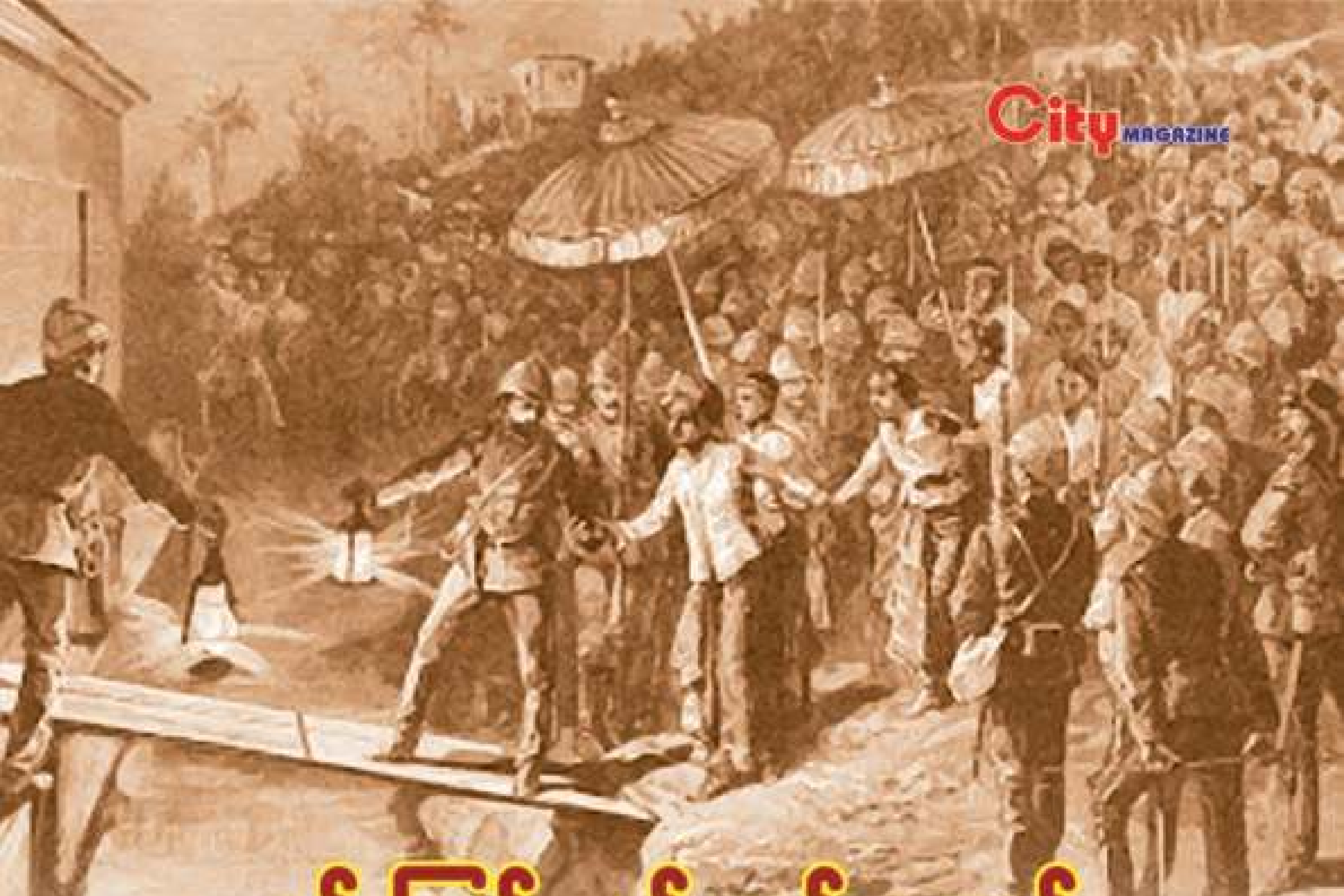

နင်းကြမ်း နှင့် ကုန်းဘောင်

မော်ဝန်းကြည်မြတ်

ခရစ်နှစ် ၁၈၈၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ ၁ ရက်နေ့မှစတင်၍ မြန်မာနိုင်ငံ ကျွန်ဘဝသို့ လုံးလုံးလျားလျား ကျရောက်ခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့အစိုးရသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ တရားဝင်အစိုးရဖြစ်သွားခဲ့ပြီး၊ ခေတ်အဆက်ဆက် မြန်မာပိုင်ဖြစ်ခဲ့သော ဆန်စပါး၊ ကျွန်းသစ်၊ ရေနံ စသည့် တွင်းထွက်သယံဇာတပစ္စည်းများသည် ဗြိတိသျှလက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်ကုမ္ပဏီကြီးများ၏ စားကျက်များ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ကမ္ဘာကျော် မြန်မာ့ကျွန်းသစ်များသည် နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ဥရောပတိုက်သား သင်္ဘောတည်ဆောက်ရေးကုမ္ပဏီများ အလုအယက်ဝယ်ယူခဲ့ကြရသော အဖိုးတန်သစ်များဖြစ်ရာ 'ဘုံဘေဘားမား'စသော ဗြိတိသျှကုမ္ပဏီကြီးများသည် မြန်မာ့သစ်တောများမှ ကျွန်းသစ်များကို ကြိုးပိုင်းများဖြင့် ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ခုတ်ယူထုတ်လုပ်ကာ နိုင်ငံခြားသို့ တင်ပို့ရောင်းချပြီး ကြီးပွားချမ်းသာခဲ့ကြသည်။ ၎င်းတို့ပိုင်းခြားသတ်မှတ်သော သစ်တောကြိုးပိုင်းများသည် မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြားတွင် တည်ရှိရာ ယခု(နေပြည်တော်) ပျဉ်းမနားဒေသသည်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ပျဉ်းမနားဝန်းကျင်မှ ကျွန်းသစ်ကြိုးပိုင်းသည် 'နင်းကြမ်း'ကြိုးပိုင်းအဖြစ် နာမည်ကြီးခဲ့ဖူးသည်။

'နင်းကြမ်း'သည် 'နင်း' နှင့် 'ကြမ်း' ကို ပေါင်းစပ်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး 'နင်းကြမ်း'၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ 'ခြေဖြင့်နင်းသောကြမ်း' ဟူ၍ဖြစ်သည်။ 'ကြမ်း'ဟုဆိုရာတွင် 'ကြမ်းတမ်းခက်ထန်ခြင်း' (အနက်)ကို ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်မူဘဲ သစ်သား (သို့မဟုတ်) ဝါးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော 'အခင်း' ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်း 'အခင်း' များကို တိုက်ခံအိမ်မဟုတ်သော သစ်သား၊ ဝါး၊ ထန်း စသည့်

တို့ဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသည့် လှေနေအိမ်များတွင် အများဆုံးတွေ့ ရှိနိုင်သည်။ ယင်း 'အခင်း'ကိုပင် သစ်သားကြမ်းခင်း၊ ဝါးကြမ်းခင်း၊ ထန်းကြမ်းခင်းဟူ၍ အများဆုံးသုံးနှုန်းလေ့ရှိကြသည်။ (မွန်ပြည်နယ်ဘက်တွင် ကွမ်းသီးပင်ကို ပါးလွှာပြီးခင်းထားသည့် 'ကွမ်းသားအခင်း'များကိုပင် တွေ့ရတတ်သည်။ ၎င်း 'ကွမ်းသားအခင်း'ကိုလည်း 'ကြမ်းခင်း'ဟူ၍ပင် ယေဘုယျဆန်ဆန် ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ စကားညှပ်)

'ကြမ်း' နှင့်ပတ်သက်၍ စာပေနှင့်နေ့စဉ်သုံး (အပြော) စကားတွင် 'ကြမ်းတိုက်'၊ 'ကြမ်းကြုတ်'၊ 'ကြမ်းပေါ်၌ ထိုင်သည်'၊ 'ကြမ်းပေါ်ကို နင်းသည်'၊ 'ကြမ်းပေါက်မှ ငုံ့ကြည့်သည်'၊ 'ကြမ်းကို ပြောင်လက်အောင် ပွတ်တိုက်သည်'၊ 'ကြမ်းကြားလေကြား' ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကြမ်းကြားတွင် နိုအောင်းနေတတ်သော သွေးစုတ်ပိုးမွှားများကို 'ကြမ်းပိုး'၊ လည်ဆယ်ပြောဆိုတတ်သူများအား 'ကြမ်းပိုးကို လိပ်ဖြစ်အောင်ပြောတတ်တယ်' ဟူ၍လည်းကောင်း 'ကြမ်း'နှင့်တွဲဖက်၍ သုံးနှုန်းကြကြောင်း တွေ့ရသည်။ (အချုပ်အားဖြင့် 'ကြမ်း'ဟူသည် 'ခင်းပျဉ်' သို့မဟုတ် 'ခင်းထားသည့်ပျဉ်ချပ်' အဖြစ် သိစေလို၍ဖြစ်သည်။)

'နင်းကြမ်း'သည် 'ခြေဖြင့်နင်းသည့်ကြမ်း'ဖြစ်၍ ဘယ်တုန်းကမှ မြင့်မြတ်သောနေရာတွင်သုံးသည့် ပစ္စည်းမဟုတ်ခဲ့။ အစဉ်တစိုက် လူတကာ (အယုတ်၊ အမြတ်မရွေး)၏ ခြေထောက်အောက်မှ ပစ္စည်းသာဖြစ်သည်။

ဒါကြောင့်လည်း ရှေးမြန်မာများသည် 'အထု'ရှိသော တစ်စုံတစ်ရာအတိုင်းအတာထိ ရှည်လျားသော 'ထုပျဉ်ချပ်ကြီးများ'ကို မြစ်တွင်းသွား လှေ၊ သမ္ဗာန်၊ သင်္ဘောများတွင် ကမ်းနဖူး (သို့မဟုတ်) ဆိပ်ကမ်းနှင့် ပေါင်းကူးပေးသော ယာယီလျှောက်လမ်းအဖြစ် အများဆုံးအသုံးပြုကြခြင်းဖြစ်သည်။ အဆိုပါ 'နင်းကြမ်း'ပေါ်တွင် လူတကာ လျှောက်ကြ၊ နင်းကြသည်ဖြစ်၍ ဖုန်မှုန့်များ၊ ရွှံ့နွံများ၊ အညစ်အကြေးများ ကပ်ငြိပေကျံနေတတ်သည်။

အဆိုပါ 'နင်းကြမ်း'(ယာယီလျှောက်လမ်း)အခေါ်အဝေါ် အသုံးအနှုန်းသည် မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးဆုံးရှုံးခဲ့ရမှုနှင့်အတူ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ရပြီး အမည်သစ်တစ်ခုနှင့်အတူ ပြန်လည်မွေးဖွားလာခဲ့တော့သည်။

× × ×

ခရစ်တော်၏ အဆုံးအမကို ခံယူ၍ ခရစ်ယာန်ဘာသာကို ကိုးကွယ်ကြသော ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားများသည် မြန်မာတို့ အစဉ်အလာ လက်ခံခဲ့ကြသည့် ဗေဒင်ယတြာ၊ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် အစီအရင်များကို ယုံကြည်သူများမဟုတ်ကြ။

သို့သော်လည်း မြန်မာနိုင်ငံမှ ဗြိတိသျှအုပ်စိုးသူများသည် ၎င်းတို့၏ တန်ခိုးသြဇာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးအတွက် ၎င်းတို့၏ အလိုတော်ရိများ စီစဉ်ပေးသည့်ယတြာများကို လက်ခံကျင့်သုံးခဲ့ကြကြောင်း သိရသည်။ ဥပမာ မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံး၏ အထွတ်အမြတ်ထားရာ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်၏ ရင်ပြင်ပေါ်တွင် စစ်သင်္ချိုင်းများဖန်တီးကြခြင်း၊ ဆူးလေစေတီတော်၏ မြောက်ဘက်မနီးမဝေးတွင် အားမေးနီးယန်းသင်္ချိုင်းတည်ဆောက်ပေးခြင်း၊ ရန်ကုန်မြို့၏ အရှေ့ဘက်နှင့်အနောက်ဘက်တွင် တာမွေသင်္ချိုင်းနှင့်ကြံတောသင်္ချိုင်းများ ဖန်တီးဆောက်လုပ်ကာ ရန်ကုန်မြို့တော်ကို သင်္ချိုင်းနှစ်ခုအကြားသို့ရောက်စေအောင် စီစဉ်ထားခြင်းအပြင် အင်္ဂလိပ်–မြန်မာ ပထမစစ်ပွဲ (၁၈၂၄ခုနှစ်)အပြီး ရခိုင်နှင့်တနင်္သာရီဒေသကို သိမ်းယူပြီးနောက် မော်လမြိုင်မြို့တွင် ရုံးစိုက်စဉ် မော်လမြိုင်မြို့ပေါ်၌ မန္တလေးရတနာပုံရွှေမြို့တော်ပုံသဏ္ဍာန် (ပုံစံတူ)ပြုလုပ်ကာ မီးတင်ရှို့ခြင်းများပင် ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။

ဗြိတိသျှတို့၏ ယတြာများနှင့်ပတ်သက်၍ သမိုင်းသုတေသီ ဆရာ မောင်သန်းဆွေ(ထားဝယ်)က သူ၏ 'ဗြိတိသျှတို့၏ စစ်အောင်နိုင်ရေး ယတြာ' ဆောင်းပါးတွင်

မြန်မာနိုင်ငံမှ ဗြိတိသျှအုပ်စိုးသူများသည် ၎င်းတို့၏ တန်ခိုးဩဇာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေးအတွက် ၎င်းတို့၏အလိုတော်ရိများ စီစဉ်ပေးသည့်ယတြာများကို လက်ခံကျင့်သုံးခဲ့ကြကြောင်း သိရသည်။ ဥပမာ- မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံး၏အထွတ်အမြတ်ထားရာ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်၏ရင်ပြင်ပေါ်တွင် စစ်သချိုင်းများဖန်တီးကြခြင်း၊ ဆူးလေစေတီတော်၏မြောက်ဘက်မနီးမဝေးတွင် အားမေးနီးယန်းသချိုင်း တည်ဆောက်ပေးခြင်း၊ ရန်ကုန်မြို့၏ အရှေ့ဘက်နှင့်အနောက်ဘက်တွင် တာမွေသချိုင်းနှင့် ကြံတောသချိုင်းများ ဖန်တီးဆောက်လုပ်ကာ ရန်ကုန်မြို့တော်ကို သချိုင်းနှစ်ခုအကြားသို့ရောက်စေအောင် စီစဉ်ထားခြင်းအပြင် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ပထမစစ်ပွဲ (၁၈၂၄ခုနှစ်)အပြီး ရခိုင်နှင့် တနင်္သာရီဒေသကိုသိမ်းယူပြီးနောက် မော်လမြိုင်မြို့တွင် ရုံးစိုက်စဉ် မော်လမြိုင်မြို့ပေါ်၌ မန္တလေးရတနာပုံရွှေမြို့တော်ပုံသဏ္ဍာန် (ပုံစံတူ)ပြုလုပ်ကာ မီးတင်ရှို့ခြင်းများပင် ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။

"ယခုမွန်ပြည်နယ်၊ မော်လမြိုင်မြို့၌ ရှိသော မန္တလေးရပ် (ကြက်တန်း မန္တလေးဟုလည်းခေါ်သည်)ကို အခြေပြု၍ ယတြာပြုခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းမန္တလေးရပ်ကွက်သည် မော်လမြိုင်မြို့၏ မြောက်ဘက်စွန်း၊ သံလွင်မြစ်လယ်နားရှိ ခေါင်းဆေးကျွန်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင်ရှိသောရပ်ကွက်ငယ်ဖြစ်သည်။

သီပေါမင်းတရားလက်ထက်တွင် မော်လမြိုင်မြို့သည် ဗြိတိသျှလက်အောက်ခံဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အထက်မြန်မာပြည်၏ နေပြည်တော်မန္တလေးကို သိမ်းပိုက်ရန်အကြံဖြင့် မော်လမြိုင်မြို့မှ မန္တလေးရပ်တွင် 'မြနန်းစံကျော်'ပုံတူ ပုံစံငယ်တစ်ခုပြုလုပ်တည်ဆောက်သည်ဟုဆို၏။ မြို့ရိုး၊ ပြအိုး၊ ပဆွင်၊ စုလစ်မွမ်းချွန်၊ ပြာသဒ်ပြည့်စုံစွာနှင့် ပြုလုပ်ထားသည်ဆို၏။ ထိုစဉ်က အထက်မြန်မာပြည်ကို တက်ရောက်သိမ်းပိုက်မည့် ဗြိတိသျှခြေလျင်ထပ်မှ 'ကာနယ်ဘလိတ်' သည် သူ၏တပ်ဖြင့် မန္တလေးနေပြည်တော်ကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်လေဟန် စစ်အင်္ဂါအပြည့်ဖြင့် ချင်းနင်းဝင်ရောက်မှုကို အပီအပြင်လုပ်ဆောင်ကာ၊ နန်းမြို့ပုံစံပြုလုပ်ထားမှုတစ်ခုလုံးကို မီးတင်ရှို့လေတော့သည်။ သို့ဖြင့် ဗြိတိသျှတို့က သီပေါမင်း၏ မင်းနေပြည်တော်မန္တလေးကို အောင်မြင်စွာသိမ်းပိုက်လိုက်လေပြီဖြစ်ကြောင်း ကြွေးကြော်လိုက်ပါသည်။ 'အောင်ပြီ... အောင်ပြီ. . . အောင်ပြီ'ဟူသော အသံကြောင့် မော်လမြိုင်လူထုက လာကြည့်ကြသော်လည်း ဘာလုပ်သည်ဆိုသည်ကို မသိနားမလည်ကြပါ။ (မန္တလေးနေပြည်တော်ကို သိမ်းပိုက်ပြီးမှ ဗြိတိသျှတို့ ယတြာလုပ်သည်ဆိုသည်ကို အချို့လူကြီးများက ရိပ်မိကြသည်။)

ယင်းကဲ့သို့ ယတြာလုပ်ပြီး မကြာခင်မှာပင် ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း အထက်မြန်မာပြည် မန္တလေးနေပြည်တော်ကို တက်ရောက်ကာ အမှန်ပင်အကောင်အထည်ဖော်တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်လိုက်ကြပြီး ဘုရင်ကိုပါ ဖမ်းဆီး၍ အိန္ဒိယပြည်သို့ ပို့လိုက်လေသည်။ ဤသည်မှာ မြန်မာတို့၏အောင်နိုင်ရေး ယတြာလုပ်နည်းလုပ်ဟန်အတိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က မန္တလေးနန်းမြို့ အဆောက်အအုံပုံစံငယ် တည်ဆောက်ခဲ့သည့်နေရာတွင် ဒေသခံတို့က နောင်အခါ (ပြည်လုံးချမ်းသာ)စေတီငယ်တစ်ဆူ တည်ထားခဲ့သည်။ မော်လမြိုင်မြို့၊ မန္တလေးရပ်ရှိ ဟိုတယ်လမ်း၊ ကျုံးဟောင်းလမ်းနှင့် မန္တလေးလမ်းထောင့်တွင်တည်ရှိပါသည်" ဟူ၍ ဖော်ထုတ်တင်ပြခဲ့သည်။

အလားတူ ယတြာမျိုးအစီအရင်တစ်ခု ရှိသေးသည်။ တောင်သူလယ်သမားအရေးတော်ပုံကာလအတွင်း ဆရာစံ၏ တောင်သူလယ်သမား (ဂဠုန်) သူပုန်များ အင်အားကြီးထွားလာနေစဉ် ဂဠုန်ရုပ်တုတစ်ခုကိုပြုလုပ်စေပြီး ယင်းရုပ်တုမှ ဂဠုန်လက်ချောင်းထဲတွင် ၎င်းတို့၏ ယူနီယံဂျက်အလံ(ငယ်)ကိုဆုပ်ကိုင်ထားစေကာ ၎င်းအရုပ်ကို စေတီတော်တစ်ဆူ၏ ၄က်မြတ်နားတွင် ချိတ်ဆွဲထားစေခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့၏လက်အောက်ခံမြန်မာပြည်သူများက ၎င်းတို့အပေါ် တစ်သက်လုံး ကြောက်ရွံ့ကျိုးနွံနေစေအောင် မြန်မာတို့ကို နှာမိန်ထားရန် ယတြာအစီအစဉ်ကို လက်ခံကျင့်သုံးခြင်းဖြစ်သည်။

ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်များသည် ၎င်းတို့၏ အလိုတော်ရိများ စီစဉ်ပေးသည့် ယတြာအစီအရင်များဖြင့် မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံးအပေါ် နှာမိန်ရာတွင် ဖော်ပြပါအောက်လမ်းနည်းများကိုသာမက လူတကာ၏ ခြေနင်းဖတ်ဖြစ်သည့် (သဘော်သုံး) 'နင်းကြမ်း'ခေါ်

ယာယီလျှော့ကျက်လမ်းကိုပါ အမည်ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ် သတ်မှတ်ခြင်းဖြင့်လည်း နာမ်နိမ်ကြပြန်သည်။ 'နှင်းကြမ်း'ကို ၎င်းတို့ပြောင်းလဲလိုက်သည့်အမည်သစ်ကား 'ကုန်းဘောင်' ဟူသတည်း။

× × ×

စင်စစ် ကုန်းဘောင်ဟူသောအမည်သည် မြန်မာပြည်သူများနှင့် 'စိမ်း'သော အမည်မဟုတ်။ ပြည်သူများ၏နှလုံးသားတွင် ကမ္ပည်းတင်ထားပြီးသော 'နာမတော်' တစ်ခုဖြစ်သည်။

ဟုတ်သည်လေ။ 'ရန်ကြီးအောင်၊ မုဆိုးဘို၊ ရတနာသိင်္ခ၊ ကုန်းဘောင်၊ ရွှေဘို' ဟူသော 'နာမတော်'ငါးခုထဲတွင် 'ကုန်းဘောင်'သည် တစ်ခုအပါအဝင်။ ငါးမည်ရ 'ပြည်ရွှေဘို'၏ မြို့ အရှေ့ဘက်မှ 'ကုန်းဘောင်ရိုး'ခေါ် ချောင်းရိုးကိုအစွဲပြု၍ မှည့်ခေါ်ထားသည့် မော်ကွန်း။ တတိယမြန်မာနိုင်ငံတော်ကို တည်ထောင်ခဲ့သော ဦးအောင်ဇေယျ ခေါ် အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ အောင်မြေကိန်းတည်ရာဒေသ၏ နာမတော်တစ်ခု။ ပုဂံခေတ်၊ ပင်းယခေတ်၊ ညောင်ရမ်းခေတ်၊ အင်းဝခေတ်၊ ဟံသာဝတီခေတ်၊ တောင်ငူခေတ်များနည်းတူ မြန်မာပြည်သူတို့ ဘုန်းမီးလက်ရုံး တောက်ကြွားခဲ့ရာ ခေတ်တစ်ခေတ်၏ ဝိသေသ။

ကုန်းဘောင်ခေတ်

အလောင်းမင်းတရားကြီးလက်ထက်တော် ခရစ် ၁၇၅၂ မှသည် သီပေါမင်းပါတော်မူသည့် ၁၈၈၅ ခုနှစ်အထိ မင်း(၁၁)ဆက် နှစ်ပေါင်း ၁၃၃ နှစ်ကြာမြင့်သည့်တိုင် သမိုင်းသက်ရှည်လျားခဲ့သည့် ခေတ်ကြီးတစ်ခေတ်။

ဤမျှနှစ်ကာလကြာရှည်စွာ သက်တမ်းရှင်ခဲ့သည့် 'ကုန်းဘောင်ခေတ်'သည် အင်္ဂလိပ်–မြန်မာ တတိယစစ်ပွဲအပြီးတွင် နိဂုံးကမ္ပတ်အဆုံးသတ်ခဲ့ရသည်။ (သို့သော်လည်း သူ့ကျွန်မခံလိုသော ထီးနန်းအနွယ်တော်များနှင့် မျိုးမတော်ပြည်သူအချို့က နယ်ချဲ့ ဗြိတိသျှတို့ကို ဆက်လက်တော်လှန်ရန် မြေအောက်သို့ ခိုလှုံသွားကြသည်။ သည်တော်လှန်ရေးအင်အားစုများက ကုန်းဘောင်မင်းဆက်ကို သီပေါဘုရင်နှင့် အဆုံးမသတ်လိုကြဘဲ ကာလတစ်ခုအထိ အခွန့်ရှည်စေလိုကြသည်။ စကားချပ်)

ဤတွင် ဗြိတိသျှ၊ အာဏာပိုင်များသည် 'ကုန်းဘောင်'၏ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်မှုကို သေးသိမ်သွားစေအောင် နာမ်နှိမ်ရန် 'အောက်လမ်းနည်း'များ ကြံဆကြရင်း ၎င်းတို့၏ အလိုတော်ရိများ အကြံပေးသည့်ယကြာကို သဘောကျနှစ်ခြိုက်သွားကြတော့သည်။ ယင်းယကြာကား အခြားမဟုတ်။ မြန်မာတို့တစ်သက်လုံး 'နှင်းကြမ်း' ဟု ခေါ်တွင်သုံးနှုန်းခဲ့ကြသည့် သဘော်သုံး ယာယီ သစ်သားလျှော့ကျက်လမ်းကို 'ကုန်းဘောင်'ဟု အမည်ပြောင်းလဲလိုက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ချက်ချင်းပင် အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ကြသည်။

သူတို့သည် နန်းကျဘုရင် မင်း၊ မိဖုရားနှင့် အနွယ်တော်များကို နွားနှစ်ကောင်ကသည့် ဇိရိုလှည်းဖြင့် ဂေါဝိန် ဆိပ်ကမ်းသို့ အစောင့်အကြပ်ထူထပ်စွာဖြင့် ခေါ်ဆောင်လာကြသည်။ ထို့နောက် သူတို့အမည်သစ်ပေးထားသည့် 'နှင်းကြမ်း'တစ်ဖြစ်လဲ 'ကုန်းဘောင်' ပေါ်တွင် ဖြတ်သန်းလျှောက်လှမ်းစေခဲ့ပြီး ဂေါဝိန်ဆိပ်ကမ်းနှင့် အတန်ငယ်ခွာ၍ ဆိုက်ကပ်ထားသော သူရိယမီးသင်္ဘောပေါ်သို့ တက်ရောက်စေခဲ့ခြင်းဖြင့် 'ကုန်းဘောင်'ကို နာမ်နှိမ်လိုက်ကြသည်။ ယင်းကုန်းဘောင်ပေါ်တွင် မင်း၊ မိဖုရားနှင့် အနွယ်တော်များ အခြွေအရံများသာမက ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင်လည်း စစ်ဖိနပ်များဖြင့်နင်း၍ ဖြတ်သန်းခဲ့ကြသည်။

(သူ့ကျွန်မခံပြီ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကြီးကို ကြည့်ရှုဖူးသူတိုင်း 'ပါတော်မူ'အခန်းကို မှတ်မိကြလိမ့်မည်ထင်သည်။ ဗြိတိသျှစစ်အာဏာပိုင်များက 'ကုန်းဘောင်'ဟု ယကြာအမည်ပေးထားသော သစ်သားပေါင်းကူးလျှောက်လမ်းပေါ်တွင် မိဖုရားစုဖုရားလတ်က သီပေါဘုရင်၏လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်တွဲခေါ်၍ သင်္ဘောပေါ်သို့ တက်ရောက်လာပုံ(အခန်း)ကို မြင်ယောင်မိကြလိမ့်မည်ထင်သည်။)

ယုံကြည်သည်ဖြစ်စေ. . .

မယုံကြည်သည်ဖြစ်စေ. . .

ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်များ၏ ထိုစဉ်က အောက်လမ်းနည်း 'ယကြာ'သည် ကုန်းဘောင်မင်းဆက်ကို အဆုံးသတ်စေခဲ့သည်ကတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ လှေ၊ သမ္ဗာန်၊ သင်္ဘောများနှင့် ဆိပ်ကမ်းအကြား ခေတ္တယာယီဆက်သွယ်ပေးသည့် ဖျက်တစ်ပေခန့် (သို့မဟုတ်) နှစ်ပေခန့် အကျယ်ရှိသည့် (ထု)သစ်သား လျှောက်လမ်းသည် ယနေ့တိုင် 'ကုန်းဘောင်' အမည် 'တွင်'နေသည်ကလည်း အမှန်ပင်ဖြစ်ချေသည်။

မော်ဝန်းကြည်မြတ်

စာကြွင်း

မြန်မာစာလုံးပေါင်းသတ်ပုံကျမ်း 'ကုန်း' ဝေါဟာရတွင် 'နှင်းကြမ်း'ကို 'ကုန်းပေါင်'ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တတိယမြန်မာနိုင်ငံတော် တည်ထောင်ခဲ့သောခေတ်ကို 'ကုန်းဘောင်ခေတ်' ဟူ၍လည်းကောင်း၊ 'နှင်း'ဝေါဟာရတွင်လည်း 'နှင်းကြမ်း၊ နှင်းနယ်၊ နှင်းနှိပ်၊ နှင်းပြား'ဟူ၍ ဖော်ပြထားသည်။

ပြတ်တောက်သွားတာကြာပြီဖြစ်တဲ့ ကြိုး တစ်ချောင်းကို တစ်ချိန်ချိန်မှာ ပြန်ဆက်ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ပြန်လှည့်ကြည့်တတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်မဟုတ်သလို ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကိုလည်း လွယ်လွယ်နဲ့ ချတတ်သူ တစ်ယောက် မဟုတ်ပါ။ ဒါပေမယ့် အခုကိစ္စမှာတော့ ကျွန်တော့်စိတ်နဲ့ ကျွန်တော့်အတွေးတွေ ဗျာများနေပြီ။

"မောင်ဇော်၊ မစုပြောတာကို အလေးအနက် စဉ်းစားပေးစေလိုပါတယ်။ မင်းတို့နှစ်ယောက်ကြား ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေ အကုန်လုံးမေ့ထားလိုက်ပြီး ဖိုးသားလေး နောင်ရေး ငဲ့ပေးပါလို့ မစုတောင်းဆိုပါတယ် မောင်ဇော်၊ ဆွေ့ကိုလည်း မစု အသေအချာ နားချထားပါတယ်"

မစုပြောတဲ့စကားတွေကို နားထောင်အပြီးမှာတော့ သားအတွက် စိတ်ပူမိလာခဲ့တယ်။ ဆွေနဲ့ တရားဝင် ကွာရှင်းပြီးနောက် သား ရှစ်တန်းစာမေးပွဲဖြေပြီးချိန်မှာ သားနဲ့ တစ်ကြိမ်သာ ဆုံဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက်ပိုင်း သားနဲ့ ဖုန်းအမြဲပြောဖြစ်နေပေမယ့် အပြင်မှာတစ်ခါမှ မဆုံဖြစ်တော့တာ အခုအချိန်ထိပါပဲ။

"ဖိုးသားလေးက လူပျိုဖြစ်လာပြီ မဟုတ်လား၊ ဆယ်တန်းကိုလည်း နှစ်ကြိမ်တောင် ကျထားပြီး အခု စိတ်တွေလေနေတယ်။ ညဘက်ဆိုလည်း အိမ်ပြန်နောက်ကျပေါင်းများနေပြီ။ ဆွေက သူ့သားကို ပြောတော့ပြောနေတာပဲ။ နားဝင်အောင် မပြောတတ်တော့ ခက်တယ်။ နောက်ဆုံး ပြောမနိုင်တော့ဘူးပေါ့။ မင်းသိတဲ့အတိုင်းပဲလေ။ ဖေဖေနဲ့မေမေ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဆုံးပြီးနောက်ပိုင်း မစုတို့အိမ်မှာ ယောကျ်ားသားဆိုလို့ ဖိုးသားလေးပဲရှိတာ၊ ဖိုးသားကလည်း မစုတို့ပြောတာ နားမထောင်တော့ ပိုဆိုးတယ်။ မောင်ဇော်ရယ်၊ ဆွေကို မင်းစိတ်နာနေတုန်းဆိုရင်တောင်မှ ဖိုးသားလေး မျက်နှာထောက်ပြီး ဆွေနဲ့ ပြန်ပေါင်းပေးပါ"

မစုကပြောရင်း မျက်ရည်တွေကျလာတယ်။

"ကျွန်တော် စဉ်းစားပါ့မယ် မစု၊ မစုလည်း သိပ်ပြီး မပူပန်နေပါနဲ့လေ"

မစုပြောသွားတဲ့ စကားတွေက ကျွန်တော့်ကို စဉ်းစားစရာတွေဖြစ်စေခဲ့ပြီ။ ကျွန်တော်က ဆွေနဲ့ပြန်ပေါင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ရင်ရော ဆွေက လိုလိုလားလား လက်ခံပါ့မလား။ ကျွန်တော်နဲ့ ဆွေ တရားဝင် ကွာရှင်းခဲ့တာ သားရှစ်နှစ်သားအရွယ်ကတည်းက။ အခုသားက တစ်ဆယ့်ခုနစ်နှစ် ရှိပြီဆိုတော့ ဆွေနဲ့ကျွန်တော် လမ်းခွဲခဲ့တာ ဆယ်နှစ်ပြည့်ရော့မယ်။ မစု စိတ်ပြေရာပြေကြောင်း စဉ်းစားမယ်လို့ ပြောလိုက်ရပေမယ့် ကျွန်တော့်အတွက်တော့ တကယ်မလွယ်လှတဲ့ကိစ္စရယ်ပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်လည်း အိမ်ထောင်သစ်တစ်ခုကို တည်ထောင်ဖို့ စကားတွေ ကျွံထားခဲ့ပြီးပြီ။ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် မစုထင်နေသလို အခုအချိန်မှာ ဆွေ့အပေါ် စိတ်နာတာတွေမရှိတော့တဲ့အပြင် သံယောဇဉ်စိတ်တွေလည်း မရှိတော့ပါဘူး။ လူချင်းဝေးခဲ့ကြသလို စိတ်တွေလည်း ဝေးခဲ့ကြတာကြာပေါ့။ ဒါပေမယ့် မစုပြောပြလာတဲ့သားရဲ့ နောင်ရေးကိုတော့ ပူပန်မိတာ အမှန်ပါပဲ။ မစုရဲ့ ဆန္ဒအတိုင်း ခေါင်းညိတ်ဖြစ်ခဲ့ရင်လည်း ဌေးဌေးကို အားနာစရာကောင်းလှပါတယ်။ ဌေးဌေးက ကျွန်တော် လက်ထပ်ယူတော့မယ့်သူပါ။ အခုတော့.. ကျွန်တော် တကယ့်ကို အခက်တွေ့ရပါပြီ။

x x x x x

ဆွေနဲ့ကျွန်တော် အိမ်ထောင်စပြုတော့ ကျွန်တော်က တက္ကသိုလ်နည်းပြပေါက်စဘဝပဲ ရှိပါသေးတယ်။ ဆွေက မိသားစုမျိုးရိုးလိုက် ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့သူပါ။ ရွှေဆိုင်ကြီးဖွင့်ထားတဲ့ ဆွေ့မိဘများက ကျွန်တော်နဲ့ ဆွေ့ကို ကြည်ဖြူလှတယ် မဟုတ်ပေမယ့် ဆွေက ကျွန်တော့်နောက် လိုက်ပြေးမှာစိုးတာကြောင့် သဘောမတူချင်ဘဲ တူခဲ့ကြရတယ်။ ဆွေက တဇွတ်ထိုး ဖြစ်ချင်တာတစ်ခုကို မှားတယ်၊ မှန်တယ် မကြည့်ဘဲ ဖြစ်အောင်လုပ်တတ်တယ်။

ကျွန်တော်နဲ့ဆွေ လက်ထပ်ပြီးတော့ ဆွေဆန္ဒအတိုင်း ဆွေ့ မိဘအိမ်မှာပဲ အတူနေဖြစ်ခဲ့ကြတယ်။ မနက်မိုးလင်းပြီဆိုတာနဲ့ ဆွေက ရွှေဆိုင်ကိုသွားဖို့ ပြင်ဆင်သလို ကျွန်တော်ကလည်း ကျောင်းသွားဖို့ပြင်ဆင်ပေါ့။ မစုက ဆွေ့ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော အစ်မအပျိုကြီး။ တစ်အိမ်လုံးရဲ့ အလုပ်ဟူသမျှကို မညည်းမညူ သိမ်းကျုံးလုပ်တတ်တဲ့ မစုက ကျွန်တော့်အကျႌတွေတောင်မှ လျှော်ပေးခဲ့ဖူးတယ်။ ဆွေက ညဘက်ဆို စာရင်းဇယားတွေကြား အလုပ်ရှုပ်ပြီး ညအိပ်ရာဝင်တာလည်း နောက်ကျတာမို့ မနက်အိပ်ရာထချိန်ဆို ကျွန်တော် ကျောင်းသွားဖို့ ပြင်ဆင်ပြီးချိန်လောက်ရှိနေပြီ။ တကယ်တမ်းဆိုရင် ကျွန်တော်က ဆွေ့ရဲ့ ခင်ပွန်းမို့ ကျွန်တော့်အတွက် လိုအပ်တဲ့ပြင်ဆင်မှုမှန်သမျှ ဆွေက မနက်စောစောထပြီး စီမံပေးသင့်တယ်မဟုတ်လား။ ဆွေ့ကို

အခုအချိန်မှာ ဆွေ့အပေါ် စိတ်နာတာတွေ
မရှိတော့တဲ့အပြင်
သံယောဇဉ်စိတ်တွေလည်း မရှိတော့ပါဘူး။
လူချင်းဝေးခဲ့ကြသလို
စိတ်တွေလည်းဝေးခဲ့ကြတာကြာပေါ့။

အဲဒီအကြောင်းတွေ ဆွေးနွေးတဲ့အခါ ဆွေရဲ့အကြောင်းပြချက်တွေက အခန့်သင့်ရှိလို့နေတယ်။

"မောင်ရယ်၊ ဒီခေတ်ကြီးမှာ ယောက်ျားတစ်ယောက်အတွက် အစစအရာရာ ပြင်ဆင်ပေးနေဖို့ မလိုတော့ဘူး။ အရင်ခေတ်ကလို ယောက်ျားက ပိုက်ဆံရှာ၊ မိန်းမဖြစ်သူက အိမ်တွင်းအောင်း၊ အိမ်မှုကိစ္စတွေလုပ်၊ လင်ဖြစ်သူကို လိုအပ်တာပြင်ဆင်ပေး၊ ပြီးရင် အလုပ်ကအပြန်ကို ထိုင်မျှော်နေကြတဲ့ခေတ်မှမဟုတ်တော့တာ။ အဲဒီ ရှေးဟောင်းမိန်းမတွေလည်း ရှားသွားပြီ၊ ဆွေလည်း ဆွေ့အလုပ်အတွက် ပြင်ဆင်နေရတယ်မဟုတ်လား။ မောင်ကတောင် ဆွေ့လောက် အလုပ်မရှုပ်ပါဘူးလေ၊ အမှန်ဆို ဆွေ့အတွက် မနက်စာတောင် မောင်ပြင်ဆင်ပေးသင့်တယ်"

ဆွေ့အတွက် မနက်စာကိုတောင် ကျွန်တော်က ပြင်ဆင်ထားပေးသင့်သတဲ့လေ။ ကျွန်တော့်အတွက် ကျောင်းမသွားခင် မနက်စာက အများအားဖြင့်တော့ မစုဖျော်ထားတဲ့ ကော်ဖီတစ်ခွက်နဲ့သာ။ ပြီးလျှင် ဆွေပြောနေကျ စကားတစ်ခွန်းရှိသေးတယ်။

ဆွေ့အတွက် ကျွန်တော့်လစာလေးက
မက်မောစရာမရှိဘူးဆိုပေမယ့်
လင်ယောက်ျားတစ်ယောက်ကပေးတဲ့ ပိုက်ဆံကို
တမြတ်တနိုး တန်ဖိုးထားယူသင့်တယ် မဟုတ်လား။

"မောင် လိုအပ်တာတွေ မစုကိုပြောလည်း ရတာပဲ၊ မစုက ဆွေတို့တစ်အိမ်လုံးအတွက် လိုအပ်တာမှန်သမျှ စီမံနေတာပဲလေ"

ဆွေက ကျွန်တော်လိုအပ်တာတွေ မစုကိုပြောဖို့ပြောတဲ့အခါတိုင်း ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ အမြဲအလိုမကျဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ မစုက ကျွန်တော့်ဇနီးမှမဟုတ်တာ။

"မဟုတ်ဘူးလေ ဆွေ၊ မစုက မောင့်အစ်မအရင်းမှမဟုတ်တာ၊ ဆွေနဲ့ပတ်သက်ပြီးမှ မစုကို အစ်မတော်ရတာ၊ မောင်လိုအပ်တဲ့ အရာတွေအားလုံးအတွက် မစုကိုပြောဖို့ မသင့်ဘူးလေ။ မောင့်မှာ မောင့်ဇနီးဆွေရှိနေတာပဲ"

ကျွန်တော့်ရဲ့ အကြောင်းပြချက်ကို ဆွေက ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောခဲ့တယ်။

"မောင်ကလေ ဘာမှ အရေးမကြီးတဲ့ကိစ္စတွေကို အရေးအရာလုပ်ပြီး လိုက်တွေးနေတော့တယ်"

လင်ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို လုပ်ပေးရမယ့် ဝေယျာဝစ္စတွေက ဇနီးဖြစ်သူအဖို့ အရေးမကြီးလှဘူးဆိုတဲ့ ဆွေရဲ့စကားတွေက ကျွန်တော်နဲ့ ဆွေ့ကို လမ်းခွဲဖြစ်စေခဲ့တဲ့အကြောင်းအရင်းတွေထဲမှာ ထိပ်ဆုံးက ပါဝင်ခဲ့တယ်။ ဆွေနဲ့အိမ်ထောင်ကျပြီး ပထမလမှာပဲ လခထုတ်ပြီး လစာထဲက ကားခလောက်ကိုချန်ပြီး ပေးတဲ့အခါ ဆွေပြောခဲ့ဖူးတဲ့စကားက ကျွန်တော့်ကို ပြန်ပြောစရာစကား ဖြစ်စေခဲ့ဖူးတယ်။

"မောင့်လစာကို မောင်ပဲလောက်အောင် သုံးပါနော်၊ ဆွေ့ကိုပေးဖို့ မလိုပါဘူး။ မောင့်လခ နည်းနည်းလေးကလည်း ဆွေ့ကို ဘာမှမဖန်တီးပေးနိုင်ပါဘူး"

ဆွေ့အတွက် ကျွန်တော့်လစာလေးက မက်မောစရာမရှိဘူးဆိုပေမယ့် လင်ယောက်ျားတစ်ယောက်ကပေးတဲ့ ပိုက်ဆံကို တမြတ်တနိုး တန်ဖိုးထား ယူသင့်တယ်မဟုတ်လား။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အိမ်ထောင်သက်ကြာလာတာနဲ့အမျှ ဆွေ့ကို လက်ထပ်ယူခဲ့မိတာ မှားခဲ့ပြီလား ဆိုတာကိုလည်း အမြဲလိုလို ကျွန်တော်အတွေးတက်လာခဲ့တယ်။ ယောက်ျားတစ်ယောက်အပေါ် မှီခိုရပ်တည်ဖို့ မလိုအပ်တဲ့အပြင် လင်ယောက်ျားဖြစ်သူရဲ့ ဝင်ငွေထက်ပိုကောင်းနေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်က ... အိမ်ထောင်တစ်ခုမှာ ဘယ်လိုနေရာ .. ဘယ်လိုအနေအထားရှိလိမ့်မလဲ။ လင်ယောက်ျားအပေါ် ဘယ်လိုမြင် ဘယ်လိုသဘောထားပြီး သူ့ကိုယ်သူရော ဘယ်လိုသတ်မှတ်ထားလေမလဲ။ တစ်ခါတစ်လေမှာ ကျွန်တော်ဝတ်ဖို့ဆိုပြီး ဈေးကြီးတဲ့ Branded အင်္ကျီတွေ၊ အခြားအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေ ဆွေက ဝယ်လာပေးတတ်ပြန်တယ်။

"ဆွေရယ်၊ ဒီလောက်တန်ဖိုးကြီးတဲ့ အင်္ကျီ မောင်မဝတ်ချင်ပါဘူး။ မောင်က အနိုးရဝန်ထမ်းမို့ တော်သင့်ရုံဆို အဆင်ပြေနေပါပြီ၊ ဒါတွေ မောင်မလိုအပ်ပါဘူး"

ကျွန်တော့်စကားကို ဆွေက ထုံးစံတိုင်း ပြက်ရယ်ပြုခဲ့ပြန်တယ်။

"မောင်က သာမာန်ယောက်ျားတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူးလေ။ ဝါဝါဝင်းဝင်း ရွှေဆိုင်ပိုင်ရှင်ရဲ့သမက်၊ ပြီးတော့ ဆွေ့ရဲ့အမျိုးသားမို့ ပွဲတစ်ခုခုတက်တဲ့အခါ လူတွေက မောင့်ကို စိတ်ဝင်စားကြတာ မောင်သတိထားမိရဲ့လား။ မောင်ဝတ်နေကျ ကော်လံကတုံး အဖြူရောင်က မောင်တို့ဆရာတွေကြားမှာ အဆင်ပြေနေပေမယ့်

ဆွေနဲ့ လမ်းခွဲဖို့ အတွေးထဲမှာ ကျွန်တော်အကြိမ်ကြိမ် တွေးဖြစ်နေပေမယ့် တကယ်တမ်း နှုတ်ကနေ အရင်ဆုံးထုတ် ပြောလာသူက ဆွေပါ။ တတ်သိထားတဲ့ ပညာကို အထိမခံတဲ့ ကျွန်တော့်အတွက်လည်း....

ဆွေတို့အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာတော့ ပွဲမတိုးဘူး မောင်၊ ပြီးတော့ မောင်က ဆွေ့ယောကျ်ားလေ၊ ကိုယ့်ယောကျ်ားကို ကိုယ်ဝယ်ပေးတာ ဘယ်လောက်တန်ပဲဖြစ်ဖြစ် မောင်က တန်ဖိုးထားဝတ်ရမှာပါ"

ကျွန်တော် တစ်ခုခုပြောလိုက်တိုင်း ဆွေ့မှာ ကျွန်တော့်အပေါ် ပြန်တုံ့ပြန်မယ့် စကားတွေ အမြဲလိုလို အဆင်သင့်ရှိနေတယ်။ အိမ်ထောင်တစ်ခုကို မေတ္တာတွေ အစိုက်ခြံရံပြီး တည်ဆောက်နိုင်မြဲစေချင်တဲ့ ကျွန်တော့်ဆန္ဒနဲ့ လုံးဝကွဲလွဲစွာ ရုပ်ဝတ္ထုတွေနဲ့ တည်ဆောက်မြဲတည်စေဖို့ ကြိုးစားနေခဲ့တယ်။ သားလေး မွေးလာတော့လည်း သားက ဆွေ့အစ်မ မစုနဲ့ ကလေးထိန်း အဒေါ်ကြီးတို့ လက်ပေါ်မှာသာ အချိန်အများဆုံး ရှင်သန်လာခဲ့ရတယ်။ ဆွေ ရွှေဆိုင်က တစ်ပတ်မှာ တစ်ရက်သာပိတ်တာမို့ ဆွေက ကျွန်တော့်လောက်တောင်မှ သားနဲ့ မထိတွေ့ရပါဘူး။ သား ကျောင်းနေအရွယ် ရောက်တော့လည်း သားက ဆရာမတွေရဲ့ လက်ထဲမှာ။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ သားနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျောင်းက ဆရာမတွေက ပြောလာတာတွေရှိတယ်။ သားက ပြောစကား သိပ်နားမထောင်တဲ့အကြောင်းတွေ၊ အခြားကလေးတွေနဲ့ သိပ်အဆင်မပြေတဲ့ အကြောင်းတွေ၊ သားဆရာမတွေက ကျွန်တော့်ကိုပြောပြလာတိုင်း ဆွေ့ကို ပြန်ပြောပြတဲ့အခါ ဆွေက ကျွန်တော့်ကို လွှဲချတယ်။

"ဆွေက စီးပွားရေးသမားလေ၊ သားပညာရေးနဲ့ပတ်သက်တာ မောင်က သာ ပိုသိမှာပေ့ါ။ သားကို မောင်ပဲကြည့်ထိန်းပါ၊ သားက ပညာရေးမှာ မထူးချွန်လည်း ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ သား အရွယ်ရောက်လာတဲ့အခါ စီးပွားရေးပဲ လုပ်ခိုင်းကြတာပေ့ါ"

စီးပွားရေးတစ်ခုသာ မြင်တတ်တဲ့ ဆွေက သားကို စီးပွားရေးသမားတစ်ယောက် ဖြစ်စေချင်တာ မဆန်းပါဘူးလေ။ လက်ထောက်ကထိကဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော့်ကိုတောင်မှ အလုပ်ကနေထွက်ဖို့ ဆွေ အမြဲလိုလို တိုက်တွန်းနေခဲ့တာမဟုတ်လား။

x x x x x

ဆွေနဲ့ ကျွန်တော့်ကို လမ်းခွဲပြတ်စဲစေဖို့ အဓိကအကြောင်းဖန်လာတာကတော့ ကျွန်တော် ရာထူးတိုးပြီး မုံရွာတက္ကသိုလ်ကို ပြောင်းရွှေ့ရမယ့် အခြင်းအရာပါပဲ။ ကထိကရာထူးနဲ့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ရတော့မယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း သိသိချင်း ဆွေ့ကို ဝမ်းသာအားရ ပြောပြခဲ့တဲ့ ကျွန်တော့်ကို ဆွေက ပြတ်ပြတ်သားသားပဲ စကားဆိုခဲ့ တယ်။

"ဆွေ သဘောမတူဘူးမောင်၊ မောင့်လစာ မဖြစ်စလောက်ကို မက်မောနေပါနဲ့တော့။ အလုပ်ကထွက်ပြီး ဆွေ့ကိုပဲ ကူပေးပါ။ တကယ်လို့ ဆွေပြောတာ မောင် သဘောမတူရင် ဆွေတို့ ရှေ့ဆက်ဖို့ အဆင်ပြေမှာမဟုတ်တော့ဘူး၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရရင် မောင့်ကို တစ်ခါတစ်ခါ စိတ်ပျက်မိတယ်"

ဆွေနဲ့ လမ်းခွဲဖို့ အတွေးထဲမှာ ကျွန်တော်အကြိမ်ကြိမ် တွေးဖြစ်နေပေမယ့် တကယ်တမ်း နှုတ်ကနေ အရင်ဆုံးထုတ် ပြောလာသူက ဆွေပါ။ တတ်သိထားတဲ့ ပညာကို အထိမခံတဲ့ ကျွန်တော့်အတွက်လည်း ဆွေပြောလိုက်တဲ့ စကားတွေက ကျွန်တော့်စိတ်ကို ဆုံးဖြတ်ချက် တည့်မတ်သွားစေခဲ့တယ်။ သားလေးမျက်နှာကို ကြည့်ကြဖို့ မိတဆွေနဲ့ မစုက ပြောခဲ့ပေမယ့် ကျွန်တော်ရော ဆွေပါ နှစ်ဦးလုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မပြင်ခဲ့ကြဘူး။ လမ်းခွဲလိုက်တာကို ဆွေ့ဘက်က သတင်းစာမှာ ကြေညာခဲ့တယ်။ သားကိုတော့ ဆွေနဲ့သာအတူနေစေခဲ့ပြီး ကျွန်တော်လည်း ကထိကရာထူးနဲ့

ဆွေနဲ့ လမ်းခွဲလိုက်တဲ့အခါ ဆွေ့ဘက်က ဘယ်လိုခံစားရမယ် မသိပေမယ့် ကျွန်တော်ကတော့ တစ်ခါတစ်လေမှာ ယောကျ်ားတန်မဲ့ မျက်ရည်ကျမိခဲ့ရတယ်။ သားကို သတိရမိသလို မညာတမ်းဆိုရင် ဆွေ့ကိုလည်း တစ်ခါတစ်ခါ သိသိသာသာ လွမ်းမိတယ်လေ။

မုံရွာတက္ကသိုလ် ပြောင်းလာခဲ့တယ်။

ဆွေနဲ့ လမ်းခွဲလိုက်တဲ့အခေါ် ဆွေ့ဘက်က ဘယ်လိုခံစားရမယ် မသိပေမယ့် ကျွန်တော်ကတော့ တစ်ခါတစ်လေမှာ ယောကျ်ားတန်မဲ့ မျက်ရည်ကျမိခဲ့ရတယ်။ သားကို သတိရမိသလို မညာတမ်းဆိုရင် ဆွေ့ကိုလည်း တစ်ခါတစ်ခါ သိသိသာသာ လွမ်းမိတယ်လေ။

x x x x x

ဌေးဌေးက ကျွန်တော့်လိုပဲ ရာထူးတိုးပြီး မုံရွာတက္ကသိုလ်ကို တစ်ပတ်စဉ်တည်း ပြောင်းလာခဲ့တဲ့သူပါ။ ဆွေ့နေရာမှာ ဌေးဌေးကို အစားထိုးပြီး ဆွေ့ကိုမေ့ပစ်ဖို့ ကြိုးစားနေခဲ့သလားလို့ အခြားသူတွေ ထင်ကြသလို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တောင်လည်း မေးမိခဲ့တယ်။ တကယ်တော့ ဌေးဌေးက ကျွန်တော့်ဘဝထဲကို မခေါ်ဘဲ သူ့အလိုလို ဝင်ရောက်လာတဲ့ လေညှင်းလေးပါပဲ။ ကျွန်တော့်အပေါ် နားလည်မှုတွေ၊ ဖေးမမှုတွေ၊ စာနာမှုတွေ ပေးတတ်တဲ့ ဌေးဌေးကို ကျွန်တော် ချစ်ရေးဆို လက်ထပ်ခွင့်တောင်းတော့ ဌေးဌေးကလည်း အသာတကြည်ပဲ လက်ခံခဲ့တယ်။ နှစ်ဦးလုံးက ကိုယ်တတ်ထားကြတဲ့ပညာကို တန်ဖိုးထားကြသူမို့ ရှေ့ဆက်ရမယ့်ခရီးအတွက် သိပ်ညှိနှိုင်းစရာလည်း မရှိခဲ့ကြပါဘူး။ ကျွန်တော်နဲ့ ဌေးဌေးရဲ့ စိတ်ကူးက သာမန်ဝန်ထမ်းတွေလို ရိုးရိုးလေးပါပဲ။ နှစ်ယောက်လုံးက လက်ရှိဘဝလေးကို အသက်ပြည့်ပင်စင်ယူတဲ့အချိန်အထိ ဖက်တွယ်သွားကြဖို့ရယ်ပါ။ ဌေးဌေးနဲ့ ကျွန်တော်က ဘဝကို သိပ်အများကြီး မတွေးထားကြတာချင်းလည်း တူကြတယ်။ မုံရွာမှာ (၇)နှစ်ကျော် (၈)နှစ်နီးပါးနေဖြစ်ခဲ့ကြပြီး ရန်ကုန်ကို ရာထူးတာဆင့်တိုးနဲ့ ဌေးဌေးနဲ့ ကျွန်တော် နှစ်ယောက်လုံး အတူတူပြောင်းရွှေ့ခွင့်ရခဲ့ကြတယ်။

မရကို ပြောပြီးနောက် သားအကြောင်း ဌေးဌေးကို ပြောပြဖြစ်ခဲ့တယ်။ တခြားတော့ အထွေအထူးမပြောဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ ဌေးဌေးက သားလေးနဲ့ဆုံပြီး စကားပြောချင်ကြောင်းပြောတော့ သားကိုဖုန်းဆက်ပြီး ညစာစားရင်းဆုံကြဖို့ စီစဉ်လိုက်တယ်။ ကျွန်တော်က ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ သွားစားကြမလားဆိုတော့ ဌေးဌေးက သူကိုယ်တိုင် ချက်ပြုတ်မယ့် ထမင်းဟင်းကို သား ကျွေးလိုကြောင်း ပြောတာမို့ ဌေးဌေးနေတဲ့ အခန်းကိုပဲ သားကိုချိန်းလိုက်တယ်။ သားနဲ့ ဌေးဌေး တွေ့ကြတော့ နာရီပိုင်းလေးမှာ မယုံနိုင်လောက်အောင် ခင်မင်ရင်းနှီးသွားတာကို မြင်တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဌေးဌေးချက်တဲ့ ဟင်းတွေနဲ့ သားက အတော်ထမင်းစား မြိန်ခဲ့တယ်။ ဌေးဌေးက သားကို စာသင်ပေးမယ် ပြောတော့လည်း သားက အသာတကြည်ပါပဲ။

အဖေဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်တောင်မှ သားကို သိပ်မဆုံးမလိုက်ရဘူး။ ညဘက် အပြင်သိပ်မထွက်ဖို့၊ အိမ်ကိုစောစောပြန်ဖို့ ဌေးဌေးကပြောတော့လည်း သားက သားက "ဟုတ်ကဲ့ အန်တီဌေး" တဲ့လေ။ သားပြန်သွားတော့ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို စိတ်ထဲ ပြတ်သားစွာပဲချလိုက်ပြီး ဌေးဌေးကို သိပ်ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ကျွန်တော်ပြောလိုက်မိတယ်။ ဒီတစ်ခါ ဌေးဌေး ပြန်ပြုံးပြတဲ့ အပြုံးတွေက တွေဝေစွာမျောသွားခဲ့ရတဲ့ ကျွန်တော့်စိတ်တွေကို ပြန်ပြီးကြည်လင်သွားစေတော့တယ်။

ထိုနေ့မှစ၍ ဥယျာဉ်မှူး၏ အကိုင်အတွယ် ကျွမ်းကျင်မှုကြောင့် "ပန်းတို့သည် ရေမြေကြောင့် အရောင် ပြောင်းတတ်သည် သတော" ကို ကျွန်တော် ဆဝါးသိရှိ နားလည်သဘောပေါက်သွားပါတော့သည်။

လင်းအောင်သက်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

သုမြဝဲ့နှ

မြင်းစိုးရှိုး(ကံမ)

ဘဝဆိုတာ ၊ ခဏတာမို့
ရလာဘဝ ၊ တဒင်္ဂဝယ်
ဒေါသမပို ၊ ငြိမ်းအေးလိုက်။

ပစ္စည်းဥစ္စာ ၊ ရတနာနှင့်
ဘဏ္ဍာငွေကြေး ၊ ချို့တဲ့စေလည်း
အေးရိပ်ဓမ္မ ၊ အဆုံးမှ
လောဘမပို ၊ ရောင့်ရဲလိုက်။

ဆင်းရဲဒုက္ခ ၊ ဗျာပါဒနှင့်
တွေ့ကမမြဲ ၊ ဘယ်မတုန်ဘဲ
လုံခြုံသီလ ၊ မြတ်ဓမ္မကြောင့်
သောကမပို ၊ ချမ်းမြေ့လိုက်။

လူတို့စိတ်ထား ၊ သိခက်ခြားမို့
အမှားတွေ့လျှင် ၊ ပြင်ပေးချင်လည်း
အမြင်တစ်မျိုး ၊ ထင်မည်စိုး၍
ချိုးနှိမ်စိတ်ကို ၊ ပိုင်စိုးလိုက်။

လူတိုင်းလူတိုင်း ၊ သူ့အတိုင်းနှင့်
ရိုင်းသည်လည်းရှိ ၊ ယဉ်သည်ရှိမို့
ကာဝိတို့ထုံး ၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်းဖြင့်
နှလုံးသွင်းသူ ၊ ဖြစ်လိုမှု၏။

လူတိုင်းကိုယ်စီ ၊ ပါရမီနှင့်
စွမ်းရည်ဉာဏ ၊ ပိုင်ဆိုင်ကြမို့
ပညာဂုဏ်ဝါ ၊ မာနကြသာခြင့်
ငါတတ်ငါတော် ၊ ငါလူမော်ဟု
ဂုဏ်ဖော်ဖုံကြွား ၊ မပလွှားလို။

လောကပြည်ရွာ ၊ လူ့ဘုံဌာသို့
ရောက်လာသတ္တ ၊ မှန်သမျှသည်
ဘဝဇာတ်ခုံ ၊ ကဏ္ဍစုံ၌
သူ့ဂုဏ်ပညာ ၊ သူ့အလွှာနှင့်
အရာရောက်ကာ ၊ အရေးပါသမို့
ငါကောင်းစားရေး ၊ သူ့ကုပ်(ဂုဏ်)သွေးကို
အတွေးနှင့်ပင် ၊ မစုပ်ချင်ဘဲ
ငါလျှင်ငါအား ၊ ပြင်ဘက်ထား၍
ကောင်းစားသာလျှန် ၊ လမ်းကြောင်းမှန်သို့
ပို့ညွှန်ဆုံးမ ၊ ပဲ့လမ်းပြလျက်
မွေ့ကိုဇက် ၊ ကျွန်နေရက်တို့
ငြိမ်သက် အေးချမ်းလိုသည်တကား။ ။

မြင်းစိုးရှိုး(ကံမ)

လမ်းဆုံးနောက်တ

ကိုထွန်းရှင် (သာရာဝတီ)

လောကတွင် 'မမှားသောရှေ့နေ မသေသောဆေးသမား' မရှိဟုဆိုကြသည်။ အမှန်စင်စစ် ရှေ့နေနှင့်ဆေးသမားသာမက လူတိုင်းသည် အမှားနှင့်မကင်းနိုင်ကြချေ။ လူတိုင်းသည် မှားခဲ့ဖူးသူချည်းဖြစ်၏။ "စောစောကသိရင် ဒီလိုမလုပ်ပါဘူးကွာ"ဟု 'နောင်တ'စကားမပြောဖူးသူရှိမည်မဟုတ်။ နောင်တဆိုသည်မှာ မိမိပြုမိသည့် အမှားအတွက် အချိန်လွန်မှ ဝမ်းနည်းကြေကွဲရသော ခံစားမှုဖြစ်သည်။ အမှားပင်မဟုတ်သော်ငြားလည်း ဝတ္တရား၊ ကျင့်ဝတ်၊ တာဝန်တို့ ချွတ်ယွင်းပျက်ကွက်သွားရသည့်အတွက် မိမိကိုယ်ကိုယ် အပြစ်တင်စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသော သုံးသပ်မှု၊ မိမိရရှိအပ်သောအခွင့်အရေးကို မရယူလိုက်မှုစသည်တို့လည်း 'နောင်တ'တို့ကိုဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သည်။

ပြုသင့်သည်ကိုမပြုခြင်း၊ မပြုသင့်သည်ကိုပြုခြင်းတို့ လုပ်ဆောင်မိကြသောအခါ 'နောင်တ'ရတတ်ကြသည်။ ဤအကြောင်းနှစ်ရပ်သည် 'နောင်တ'ရခြင်း၏ အဓိကအကြောင်းများပင် ဖြစ်၏။ အပြန်အလှန်အားဖြင့် ပြုသင့်သည်ကိုပြု၍ မပြုသင့်သည်ကိုမပြုခြင်းသည် 'နောင်တ'ရခြင်းမှ ဝေးကွာစေနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

မိခင်၊ ဖခင်များသည် ဆပ်၍မကုန်နိုင်အောင် ကျေးဇူးကြီးမားသောအနန္တကျေးဇူးရှင်များပင်ဖြစ်၏။ မိခင်သည် အသက်နှင့်ရင်း၍မွေးဖွားသန့်စင်ပေးသည်။ မိခင်၏ရင်မှဖြစ်သောနို့ချိုဖြင့် လူလားမြောက်ရသည်။ မိခင်၊ ဖခင်တို့က ငယ်စဉ်ကလေးဘဝမှစ၍ မမှားသင့်သည်ကို မမှားရအောင်၊ ယဉ်ကျေးလိမ္မာအောင် ဆုံးမသွန်သင်ပေးသည်။ ပညာသင်ပေးသည်။ အရွယ်ရောက်သည်အထိ စောင့်ရှောက်ပေးသည်။ အရွယ်ရောက်လျှင် သင့်တော်သူနှင့်စုံဖက်ပေးပြန်သည်။ 'မကောင်းမြစ်တား၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်စေ၊ ပေးဝေနှီးရင်း၊ ထိန်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်၊ ဖခင်မယ်တို့တာ'ဟူသော ဆောင်ပုဒ်နှင့်အညီ မိဘတို့သည် သားသမီးတို့အပေါ်တွင် တာဝန်ကျေပွန်ခဲ့ကြသည်။ မိဘတို့ကျေးဇူးကား ဆပ်၍မကုန်နိုင်ပေ။ ဝသုန်ဤမြေထုထက်ပင် ကြီးမားကျယ်ပြန့်လှပေ၏။

မိမိအပေါ်တွင် မည်သူမျှမချစ်နိုင်ခဲ့သောချစ်ခြင်းမျိုး၊ မည်သူမျှမပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သော ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်းမျိုး၊ မည်သူမျှမထားနိုင်ခဲ့သော စေတနာထားမျိုးများနှင့် ချစ်ခဲ့၊ ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့၊ စေတနာထားခဲ့သော မိဘများ သက်ရှိထင်ရှားရှိနေပါလျက် မိမိက တုံ့ပြန်၍ မပြုစုမစောင့်ရှောက်ခဲ့မိပါလျှင် ပြုသင့်သည်ကိုမပြုခဲ့ခြင်းအား အကြောင်းခံသောနောင်တကို ရစေမည်သာ ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ မဟုတ်ရပါဘဲ မိဘများရှိနေပါလျက် တုံ့ပြန်ပြုစုမစောင့်ရှောက် မကျွေးမွေးသည့်သာမက မိဘတို့အား ကလန်ကဆန်ပြုခြင်း၊ အခွင့်ကောင်းယူခြင်း၊ အနိုင်ယူခြင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲအောင်ပြုခြင်း စသည်ကို ပြုမိခဲ့ပါလျှင် မပြုသင့်သည်ကို ပြုခဲ့ခြင်းအားအကြောင်းခံသော နောင်တကိုရစေမည်သာဖြစ်သည်။

ကျောင်းသားကျောင်းသူများအတွက်ဆိုပါက စာမေးပွဲမတိုင်မီ ကျောင်းသင်ခန်းစာများကိုမှန်မှန်လုပ်ခြင်း၊ ကျက်စရာ၊ မှတ်စရာများကို အသေအချာကျက်မှတ်ထားခြင်းများပြုလုပ်ထားရမည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်အားကစားများဆိုပါကလည်း ပြိုင်ပွဲမဝင်မီကြိုတင်ပြင်ဆင်ခြင်း၊ စနစ်တကျမှန်မှန်လေ့ကျင့်ထားခြင်းများ ဆောင်ရွက်ထားရမည်။ ၎င်းတို့မှာ ပြုသင့်သည်ကိုပြုလုပ်ကြခြင်းပင်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ပြုသင့်သည်ကိုမပြုမိခဲ့ပါလျှင် ကျရှုံးခြင်းများဖြင့် နောင်တရကြရမည်မှာ အသေအချာပင်ဖြစ်၏။

တရားဓမ္မဘက်ကအနေနှင့်ဆိုပါက စိတ်ခွန်အား၊ ကိုယ်ခွန်အားများ သန်စွမ်းတုန်းအချိန်ဖြစ်သော မအိုမီ၊ မနာမီကပင် ကြိုးစားပြီး တတ်နိုင်သမျှတရားအားထုတ်ထားဖို့ လိုအပ်မည်ဖြစ်သည်။ စိတ်ခွန်အား၊ ကိုယ်ခွန်အားများဆုတ်ယုတ်ပြီး ရောဂါများကပ်ငြိသောအချိန် အိုမင်းမစွမ်းဖြစ်လာသောအခါမှ တရားအားထုတ်မည်ဆိုပါက နိုင်မာသောသမာဓိမရလွယ်ဘဲ တရား

အားထုတ်ရန်ခက်ခဲမည်သာဖြစ်သည်။

ပြုသင့်သည်ကိုပြုလုပ်သူတို့တွင် 'နောင်တရခြင်းများ ရှိမည်မဟုတ်။ အကယ်၍ အကြောင်းမညီညွတ်သောကြောင့် 'နောင်တ'ရမှုများရှိခဲ့လျှင်လည်း စောစီးစွာပြင်ဆင်နိုင်သော သင်ခန်းစာများရယူနိုင်သည့် နောင်တများသာလျှင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

× × ×

နောင်တကိုစောစီးစွာရနိုင်လေ အကျိုးရှိလေဖြစ်သည်။ စောစီးစွာနောင်တရလျှင် ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုကို အတော်အသင့်ကာကွယ်နိုင်သည်သာမက နောင်တရခဲ့ခြင်းများထဲမှ ပြင်သင့်သည်ကိုပြင်၊ သင်ခန်းစာယူသင့်သည်ကိုယူ၍ ပို၍ပင်တိုးတက်အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်သွားနိုင်လေသည်။ အရှုံးထဲမှအမြတ်ပင်ထွက်နိုင်၏။ သို့သော် အလွန်အချိန်နှောင်းမှရသော နောင်တမှာကား အကျိုး မရှိနိုင်တော့ပေ။ အခွင့်အရေးများရှိနေဆဲတွင် အချိန်မီနောင်တ ရနိုင်ရန်မှာ များစွာအရေးပါလှ၏။

ဖြစ်လိုရာဖြစ်စေသဘောဖြင့် ဆောင်ရွက်သမျှကို လုံးဝ ပြန်လှန်စိစစ်၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်းမပြုသူတို့မှာ 'ခလုတ်ထိမှ အမိတ'ဆိုသကဲ့သို့ ဒဏ်ပြန်ခံရသည့်ဆိုးကျိုးများ ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါမှသာ နောင်တရတတ်ကြလေသည်။ အချိန်ကား အလွန်နှောင်းခဲ့လေပြီ။ ထိုနောင်တမျိုးကား မည်သို့မျှပြန်ပြင်ရန် အချိန်မရနိုင်တော့သော လမ်းဆုံး 'နောင်တ'သာဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဆောင်ရွက်သမျှကို ဆင်ခြင်ဉာဏ်ဖြင့် မပြတ်စိစစ်နေသူများမှာကား အပြစ်ကို စောစီးစွာသိရှိနိုင်ကြသဖြင့် အချိန်မီနောင်တ ရနိုင်ကြသည်။ အချိန်မီသဖြင့် ဆုံးရှုံးအံ့သောအခွင့်အရေးများကို ကာကွယ်နိုင်သည်သာမက လက်တွေ့ကြုံထားရသော နောင်တ သင်ခန်းစာများကြောင့် နောက်ထပ်နောင်တမရလေအောင် ဆင်ခြင်သုံးသပ်နိုင်သောအသိဉာဏ်ကိုပါ ရနိုင်သည်။

× × ×

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်က 'နောင်တ'ရစေတတ်သော အကြောင်း တရားများကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။ 'နောင်တ'တရား (၁၀)ပါးရှိ၏။

(၁) ငယ်စဉ်အခါ ပညာမသင်ခဲ့မိခြင်း။

(၂) ဒုတိယအရွယ်တွင် ပစ္စည်းဥစ္စာမစုဆောင်းမိခဲ့ခြင်း။

(၃) သူတစ်ပါး၏ ချစ်ခြင်းတရားကို ဖျက်ဆီးခဲ့မိခြင်း။

(၄) သူတစ်ပါးအသက်ကို သတ်ဖြတ်စားသောက်ခဲ့မိခြင်း။

(၅) သူတစ်ပါးသားမယားကို ဖျက်ဆီးခဲ့မိခြင်း။

(၆) ပစ္စည်းရှိလျက် အလှူဒါနမပြုမိခဲ့ခြင်း။

(၇) မိဘနှစ်ပါးတို့ကိုမကွယ်လွန်မီက မပြုစုခဲ့မိခြင်း။

(၈) သူတော်ကောင်းတို့၏ ဆုံးမစကားကို မနာယူခဲ့မိ ခြင်း။

(၉) ပညာရှိတို့ထံနည်းမခံယူခဲ့မိခြင်း။

(၁၀) ငယ်စဉ်အခါမြတ်သောအကျင့်တို့ကိုမကျင့်ခဲ့မိခြင်း တို့ဖြစ်သည်။

ထိုနောင်တတရား(၁၀)ပါးကိုပင် မန်လည်ဆရာတော် ဘုရားကြီးက မဃဒေဝလင်္ကာကျမ်းကြီး၌ လင်္ကာစီကုံးရေးသား တော်မူခဲ့ပါသေးသည်။

'ဤလူ့လောက၊ လူ့ဘဝ၌၊ သကျစ္ဆုပ်၊ မိန့်သံဂါထာ၊ ကျမ်းလာအတိုင်း။ ငယ်ခါကလျှင်၊ မသင်မညာ၊ ဥစ္စာမစု၊ သူ့ကို ချစ်ဖျက်၊ သူ့သက်သတ်စား၊ သူ့မယား၌၊ ပြစ်မှားတုံဘိ၊ ပစ္စည်းရှိလျက်၊ စိုးစိမလှူ၊ မွေးမြူမိဘ၊ မပြုရနှင့်၊ ဆုံးမမနာ၊ ပညာရှိထံ၊ နည်းခံမမှတ်၊ အမြတ်မကျင့်၊ ဤဆယ်ဆင့်ကား၊ ကြီးရင့်ဇရာ၊ အိုသောအခါလျှင်၊ ပူဆာနောင်တ၊ ရတတ်စွတည့်'

× × ×

လူသားတစ်ယောက်၏ မွေးဖွားသည့်အချိန်မှစ၍ သေဆုံး သည့်အချိန်ကာလသည် ထိုလူ၏ဘဝပင်ဖြစ်၏။ ဘဝကို ခရီးတစ်ခုပမာနိုင်းနှိုင်း၍ လူသားတို့ကို ဘဝခရီးသွားများဟု တင်စားပြောဆိုကြသည်။ ဘဝခရီးဆိုသည်မှာ ရပ်တန့်၍ မရ စကောင်း။ နိစ္စဒူဝနေ့စဉ် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားကြရသည်။ မရပ်မနား သွားလာရှာဖွေကြရသည်။ အခက်အခဲတို့ကို ဖြေရှင်းရသည်။ စားဝတ်နေရေးတို့ဖြင့် အပတ်တကုတ်ကြိုးစား၊ ကြံဆ၊ ဆုံးဖြတ် ကြရသည်။ လောကဓံတရားများနှင့်ထိတွေ့ကြုံဆုံရသော လူသား များအဖို့ ဆောင်ရွက်မှုများ၌ အခါခပ်သိမ်းမှန်ကန်ကြသည်ချည်း မဟုတ်။ မှားသည့်အခါလည်းရှိကြသည်။ အမှားကိုမြင်၍ အမှန် ကိုသိလိုက်ကြရသောအခါ နောင်တရတတ်ကြလေသည်။ နောင်တ ကိုဘဝခရီးအစတွင် အချိန်မီသိရှိနိုင်ရန် များစွာအရေးကြီးလေ သည်။ အချိန်မီသိရှိပါက အမှားကိုပြင်ဆင်နိုင်သော အခွင့်အလမ်း ရှိနိုင်သေးသည်။

ဘဝခရီးလမ်းဆုံးခါနီးအချိန်ကျမှသာ နောင်တရမည် ဆိုပါက 'ကြီးရင့်ဇရာ၊ အိုသောခါလျှင်၊ ပူဆာနောင်တ၊ ရတတ်စွ တည့်' ဟုသော မဃဒေဝလင်္ကာပါစာသားအတိုင်း ဆင်းရဲပူပန်ခြင်း များစွာဖြင့် 'လမ်းဆုံးနောင်တ'ကို ရင်ဝယ်ပိုက်လျက် ဘဝနိဂုံး အဆုံးသတ်ကြရမည်မှာ အသေအချာပင်ဖြစ်ပါ၏။

ကိုထွန်းရင်(အဏ္ဏဝါ)

မြွေ့ယဉ်ကို

ရွှေရောင်မဲ့မြေပေါ်

ဘဝရေထားကြီးပေါ်တွင် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ခရီးအတူသွားနေကြတဲ့ ပုထုဇဉ်လူသား ဧည့်သည်များတို့…ဘယ်သို့လာ ဘယ်ကိုသွားမှာ သိကြရဲ့လား…ဘုတာစဉ် ဆိုက်ကပ်ထွက်ခွာ အသွားအပြန်မှာ ပရိသတ်တွေက ဆင်းသူဆင်း၊ တက်သူတက်၊ တွေ့ဆုံ ကြုံကွဲ မမြဲသော ဓမ္မတာသရုပ်ကို ဖော်ထုတ်ပေးနေတဲ့ မြင်ကွင်း ပြယုဂ်တွေကို နေ့စဉ်လိုလို အချိန်နဲ့အမျှ ရဟတ်ခြားပမာ ထပ်မနား သာလည်းမဆုံး ရှိချေ၏။

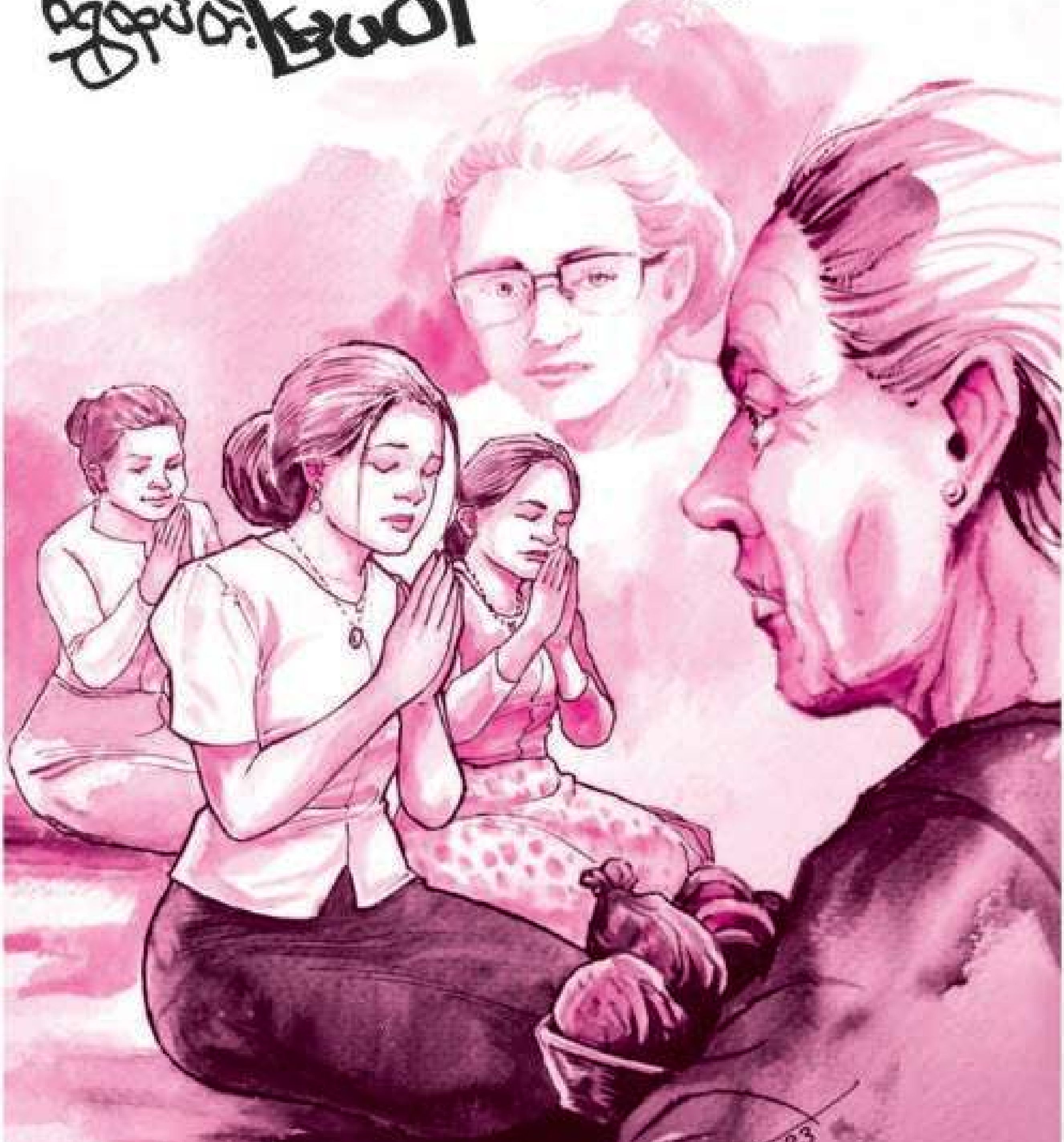

ကံကုန်လျှင် ပြန်မဆုံသော်ငြား ကံမကုန်သေးလျှင် မတွေ့ချင် မြင်လျက်သား "ဘွား"ဓနဲ ပြန်ပေါ်လာတတ်၏။ မည်သို့ဆိုစေ ရေစက်ဆုံ၍ ကြုံကြစဉ်က အမှတ်တမဲ့မှ အမှတ်တရတွေ ဖြစ်လာပြီး ဘဝတစ်သက်တာ ဆောင်စရာ၊ ရှောင်စရာ သင်ခန်းစာတွေ လူတိုင်းကိုယ်စီ ရှိကြမည်မှာ ဧကန်ပါ။

"မိခွေ ဖခွေ"ဖြစ်သည့် "ပညာအခွေ"ကို ကောင်းမွန်စွာ ကျွန်မရယူလျက် သိပ္ပံဘာသာရပ်ဘွဲ့တစ်ခု ရယူခဲ့၏။ ဝါသနာအလျောက် ကျောင်းဆရာမ ဝင်လုပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ မူလတန်းပြအဖြစ် စတင်လုပ်နေစဉ် အလျဉ်းသင့်သလို ပညာရေးနှင့် ဆက်စပ်အထောက်အကူဖြစ်စေသော သင်တန်းများ တက်ရခြင်း၊ အရည်အချင်းစစ်ဆေးမှုစာမေးပွဲ ဖြေဆိုအောင်မြင်ကာ ပညာရေးတက္ကသိုလ်မှ ဘွဲ့ကို တက်ရောက်သင်ယူ အောင်မြင်ခဲ့ရာမှ ရာထူးအဆင့်များ တိုးမြှင့်ပေးခြင်းခံခဲ့ရ၏။ မူလတန်း၊ အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းဆရာမဘဝများ ကျင်လည်ရင်းဖြင့် ကျောင်းငါးကျောင်းထိ ပြောင်းရွှေ့အမှုထမ်းခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးအမှုထမ်းရသည့် ကျောင်းတွင် တာဝန်ခံကျောင်းအုပ်အဖြစ် ထမ်းဆောင်ပေးရစဉ်မှာပင် လုပ်သက်ပြည့်၊ သက်ပြည့်အငြိမ်းစားယူခွင့် ရရှိခဲ့သည်။

ဝန်ထမ်းဘဝ ကြုံဆုံဖြစ်ခဲ့သော ကာလဒေသတိုင်းရှိ လူအမျိုးမျိုး၊ စိတ်အထွေထွေ ဇီဇရိုက်မျိုးစုံကို စရိတ်စက စိုက်ထုတ်ကုန်ကျမခံရဘဲ လေ့လာသိမြင်ခွင့်ရခဲ့သည်မှာ ဝန်ထမ်းဘဝက အမြတ်အစွန်းတစ်ခုသာဖြစ်၏။ လက်ဦးဆရာတို့၏ ဆုံးမသွန်သင်မှု၊ ဆရာ၊ ဆရာမများ၏ ပဲ့ပြင်လမ်းညွှန်ပေးမှုတို့ကို လိုက်နာခံယူနိုင်မှုတို့ကြောင့် ပညာ သမ္မာ အာဇာနည္ဖြိုဟူသည့် ကောင်းမွန်သောစိတ်ထားနှင့် 'ပရဟိတ' လုပ်ငန်းများတွင်လည်း စိတ်အားထက်သန်စွာ ပါဝင်ဖြစ်၏။ ကျွန်မ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူအများထဲမှလည်း တစ်စိတ်ဝမ်း တစ်လက်ညီ အသွင်တူသူများနှင့်သာ ရေရှည်မှာ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရင်းနှီးစွာ ပေါင်းသင်းဖြစ်၏။

အငြိမ်းစားဖြစ်ပြီးသည့်အခါ လုပ်ငန်းခွင်မှာ အရင်းနှီးဆုံးဖြစ်သော သူငယ်ချင်းဆရာမသုံးဦးနှင့်သာ နှစ်လလျှင် တစ်ကြိမ်ကြ ပင်စင်လစာထုတ်ယူရင်း တွေ့ဆုံဖြစ်ရန် ရက်သတ်မှတ်ထားကြ၏။

ယခုလအတွက် ပင်စင်ထုတ်မည့်ရက်တွင် ကျွန်မတို့ကျောင်းမှ အငြိမ်းစားသွားသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း မမေ့နိုင်သည့် ဆရာမကြီးတစ်ဦး၏အိမ်ကို ဝင်လည်ကြရင်း မာကြောင်း၊ သာကြောင်း သတင်းမေးကြမည်၊ ကန်တော့ကြမည်ဟု တိုင်ပင်ထားကြ၏။ ပင်စင်ထုတ်မည့်နေ့တွင် ဆရာမများ ဆုံပြီးချိန်မှာ

ဝန်ထမ်းဘဝ ကြုံဆုံဖြစ်ခဲ့သော
ကာလဒေသတိုင်းရှိ လူ အမျိုးမျိုး၊
စိတ်အထွေထွေ ဇီဇရိုက်မျိုးစုံကို စရိတ်စက
စိုက်ထုတ် ကုန်ကျမခံရဘဲ လေ့လာသိမြင်ခွင့်ရခဲ့သည်မှာ
ဝန်ထမ်းဘဝက အမြတ်အစွန်းတစ်ခုသာ.....

ဆရာမကြီးအိမ်ကို ကြိုတင်သတင်းပို့ ဖုန်းဆက်ထားဖြစ်၏။

"ဟော...မရွှေရီတို့...ဆရာမတွေ တကယ်ရောက်လာကြတော့ ဆရာမကြီး ဝမ်းသာလိုက်တာကွယ်၊ တို့ကတော့ အိမ်ကဝေးကလည်းဝေး၊ ချောင်လဲကျတော့ တကယ်မှ လာကြပါ့မလားလို့...၊ ဟေး...သမီးတို့ရေ၊ ဆရာမတွေ အဝေးကြီးကတောင် လာလည်ကြရတာ မိသားစုတွေ အကုန်လုံး ကြိုဆိုကြပါဦး..."

အသံကြားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အိမ်ရှိလူကုန်ဆိုသလို အပြေးတပိုင်းနှင့် ထွက်ခဲ့ရင်း ဆွေမျိုးသားချင်းအရင်းအချာများလို သမီးတွေနှင့် မြေးများကပါ ဖက်လဲတကင်း ဆီးကြိုခေါ်လာကြ၏။

"လာကြလေ...အိမ်ပေါ်ထပ်အထိသာ လာခဲ့ကြပါ"

အိမ်ပေါ်ထပ်၊ ဘုရားကျောင်းဆောင်ရှေ့တွင် ခင်းထားသည့် ကော်ဇောပေါ်မှာ ထိုင်စေရန် နေရာချပေး၏။ ဧည့်သည်များထိုင်ချနေစဉ် ပြတင်းပေါက် ပြေးဖွင့်သူက ဖွင့်၊ ယပ်တောင်များယူ၍ ယပ်ခပ်ပေးသူခပ်၊ အအေးနှင့် မုန့်များ သွားသယ်သူက သယ်၊ ကိုယ်စီကိုယ်စီ တက်ညီလက်ညီ တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်နေ၏။ ဆရာမကြီးနှင့် သမီးကြီးနှစ်ယောက်ကသာ ထိုင်ဖြစ်ကာ စကားစမြည်ပြောရင်း ဧည့်ခံနေ၏။

ဆရာကြီးတို့ ဇနီးမောင်နှံမှာ အထက်တန်းကျောင်းအုပ်ရာထူးဖြင့် နိုင်ငံဝန်ထမ်းဘဝမှ အငြိမ်းစားယူထားသူများဖြစ်၏။ သမီးငါးယောက် ထွန်းကားခဲ့ကာ ယခုအခါ သားမက်နှစ်ယောက်၊ မြေးခြောက်ယောက် ထပ်တိုးရှိသဖြင့် မိသားစုလူဦးရေစုစုပေါင်း ဆယ့်ငါးဦးရှိသော်လည်း မိဘထံမှ အိမ်ထောင်ခွဲမနေကြ။ ဆရာကြီး၏ ဘိုးဘွားပိုင် ရှေးဟောင်းနှစ်ထပ်ပျဉ်ထောင်အိမ်ကြီးမှာပင် စည်လုံးပျော်ရွှင်စွာ အတူတကွနေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း သိရ၏။

"အမောပြေအောင် အအေးသောက်ကြပါဦး၊ ဗမာမုန့်လေးတွေလည်း စားကြပါ၊ မုန့်ကုလားမဲ၊ ရွှေကြည်၊ ဆနွင်းမကင်း၊ နို့မုန့်လိပ်ပြာ စားကြစမ်းပါ"

"ဘုရားလည်း ဝတ်ပြုပြီးပြီ၊ အစားလည်း စားလို့ပြီးပြီ၊ ဒီမုန့်

လေးတွေက အရသာရှိလိုက်တာနော်"

"ကဲ..အမောပြေပြီဆိုတော့ ဆရာမတို့ကို ဧည့်ခန်းမှာမထိုင်နိုင်းဘဲ ဒီအပေါ်ကို ခေါ်လာတဲ့အကြောင်း ပြောမှာပေါ့၊ ဒီဗီရိုရှိုးကေ့စ်ထဲကို သေချာကြည့်ကြစမ်းပါလေ"

"ဪ...ဟိုဟာလေ...နှုတ်ဆက်ပွဲ..."

လွန်ခဲ့သော ရှစ်နှစ်ကျော်ခန့်က သက်ပြည့်အငြိမ်းစားယူမည့် ဆရာမကြီး ဒေါ်စုစုအား ဂါရဝပြုနှုတ်ဆက်ကန်တော့ပွဲ အခမ်းအနားလေး မျက်ဝါးထင်ထင် စိတ်မျက်စိမှာ ပြန်မြင်ယောင်ခဲ့၏။

ဤကဲ့သို့ အခမ်းအနားတွင် ပွဲစီစဉ်သူက နှုတ်ဆက် ကန်တော့ခံ ကာယကံရှင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆန္ဒကိုခံယူပြီးမှ ကန်တော့ပစ္စည်းကို စီစဉ်ဖြစ်ကြသည်သာများ၏။ အချို့က ငွေသားကို အိတ်၊ သို့မဟုတ် ကတ္တူပုံးလေးတွင်ထည့်၍ အလှဆင်ကာ ကန်တော့သည်ကို နှစ်သက်၏။ အချို့က ရွှေထည်လက်ဝတ်တန်ဆာပစ္စည်းလေး တစ်ခုကို အလှဆင်ထုပ်ပိုး၍ ကန်တော့ကြသည်။ တန်ဖိုးကြီးသော်လည်း ကျစ်ကျစ်လစ်လစ်ရှိ၏။

ယခု ကန်တော့ပစ္စည်းများမှာ ကြွေသားစစ်စစ် ဆွတ်ဆွတ်ဖြူ ရွှေစင်းအနားရစ်ပါ ထမင်းစားပန်းကန်ပြားများ၊ ဟင်းခပ်ပန်းကန်လုံး၊ ပန်းကန်ပြား၊ မုန့်ပန်းကန်၊ လက်ဆေးဇလုံ၊ ထမင်းအုပ်၊ လက်ဖက်ရည်ကရား၊ အရောင်တူအဆင်တူ ကြွေထည်များ၊ သံဃာငါးပါး ဆွမ်းတစ်ပိုင်းစာ ပစ္စည်းစုံ ပန်းကန်ခွက်ယောက်ဇွန်း၊ ခရင်းများအပြင် အခင်းကော်ဇော စားပွဲခင်း လက်သုတ်ပဝါစသည်တို့လည်း ပါဝင်နေသည်။

ကျစ်လစ်သိပ်သည်း တန်ဖိုးကြီးသည့် ရွှေထည်ကိုမလို၍ ကြွေထည်များကိုသာ လက်ခံယူခြင်းကို အချို့သော ဆရာမများကပင် ပြုံးစေ့စေ့လေးတွေနှင့် အတွေးချော်ကြသေး၏။

သို့သော် သူမ၏ နှုတ်ဆက်ကန်တော့ပွဲတွင် မျက်နှာမှ အပြုံးပန်းတွေဆင် ကြည်လင်သော စိတ်ထားနှင့် ဆုံးမဩဝါဒပေး ပြောကြားစဉ် ပါဝင်သည့်စကားလုံးအချို့က ဆရာမကြီး၏ စံနမူနာယူဖွယ် သီယံသူသမီးကဲ့သို့ ရမ္မက်နည်း၍ ရောင့်ရဲတတ်သောသူ၊ ဘာသာတရားကို လေးစားကြည်ညိုစိတ်ရှိသူဖြစ်ကြောင်း သက်သေထူပြနေသည့်နှယ်.....

"အငြိမ်းစားဘဝက အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း စီးပွားရှာတဲ့အလုပ်ကို ရပ်နားတာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ဘဝလက်ကျန်ခရီးမှာ အသက်နဲ့ခန္ဓာ အိုးစားမကွဲသေးသမျှ ကြိုးစားအားထုတ်ဖို့အလုပ်လည်း ရှိသေးတယ်လေ၊ အဲဒါ သံသရာခရီးအတွက် ကိုယ်နဲ့အတူပါအောင် သယ်ရမယ့် ရိက္ခာထုပ်ပေါ့၊ ဒါကို စဉ်းစားထားပြီးသားမို့ ဟောဒီ ဂါရဝလက်ဆောင်ပစ္စည်းလေးတွေကို ဆရာမကြီး ဝမ်းသာပီတိနဲ့ ဆန္ဒပြုပြီး လက်ခံယူတာကွယ်...."ဟု ထည့်သွင်းပြောသွားသော စကားလုံးများက ပေါ်ပြနေ၏။

ဟုတ်တယ်လေ။ ဆရာမကြီးကို နှုတ်ဆက်ကြစဉ်က ပစ္စည်းစုံ အကုန်ထိန်းသိမ်းထားတာ ဆွမ်းဝေယျာဝစ္စအတွက် သီးသန့်ထားတဲ့ 'ကုသိုလ်ဘဏ်'လေးပဲပေါ့။

"ဆရာမကြီးတို့ မိသားစုက လူများတော့ လစဉ် အိမ်သားတွေရဲ့ မွေးနေ့တို့၊ ဘာသာရေး အခါကြီးရက်ကြီး နေ့ထူးနေ့မြတ်တို့၊ သာရေး နာရေးအထိမ်းအမှတ်တို့ ဒါတွေရှိတိုင်း တို့ ချွေးနည်းစာလေးတွေ စုဆောင်းထားတဲ့အထဲက ဝတ္ထုငွေနဲ့ပေါ့၊ ဘုရား အမှူးထားကာ ပင့်သံဃာတော် ငါးပါးကို ဆွမ်းဖိတ်ကြွေးဆက်ကပ်လှူဒါန်းမှုတွေ လုပ်ဖြစ်ကြတယ်။ အိမ်တွင်း တစ်နိုင်တစ်ပိုင် အလှူလေးတွေ လုပ်ဖြစ်တိုင်း ဒီ ဆွမ်းဝေယျာဝစ္စ ဗီရိုလေးထဲက ပရိဘောဂပစ္စည်းလေးတွေကို အမြဲထုတ်သုံးဖြစ်တာဆိုတော့ ကုသိုလ်တွေ ဆက်တွဲပါနေတာပေါ့။ ဆရာမကြီး အလှူဖြစ်မြောက်တိုင်း ပီတိဖြစ်ရသလို ဒီမှာ ဆရာမတို့ လှူထားတဲ့ ကုသိုလ်က တွဲဖက်ပါနေလို့ မြင်ရ ကြားရအောင် လက်တွေ့မျှဝေဖြစ်တာပါ"

"ကျွန်မတို့ ဒီနေ့ရောက်လာတာ သိပ်ကောင်းတယ်၊ ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ထားတဲ့ ဆရာမကြီးရဲ့ ဝေယျာဝစ္စပစ္စည်းစုဆောင်းထားရာ ကုသိုလ်ဘဏ်လေးအကြောင်း အခြားသူတွေကိုလည်း ပြန်မျှဝေပေးပါ့မယ်ရှင်...."

"အတိုင်းထက်အလွန်ဆိုတာမျိုး ကောင်းပါတယ်..."

"ဖွားဖွားရေ…မေမေနဲ့ အန်တီလေးတို့က ဖွားဖွား ဆရာမတို့စားဖို့ ထမင်းပွဲပြင်ပြီးပြီ၊ ထမင်းသုံးဆောင်ကြဖို့ အခေါ်လွှတ်လိုက်ပါတယ်ရှင့်"

"အေး…ဟုတ်သားပဲ၊ စကားကောင်းနေလိုက်ကြတာ၊ မွန်းတောင် တည့်နေပြီ၊ ကဲ…ကဲ…လာ…ထမင်းစားသွားကြရအောင်"

"အားနာစရာကြီး၊ ဒုက္ခရှာသလိုဖြစ်နေပြီထင်တယ်"

"ဒါ…အားနာစရာမဟုတ်ဘူး၊ ဧည့်သည်ကို အချိန်အခါသင့် ဧည့်ခံရတာ မင်္ဂလာတစ်ပါးပဲ၊ ကြိုတုန်း ဧည့်ဝတ်ပြုတာဟာ ကာလဒါနမည်တယ်၊ အိမ်ရှင်ကို ကုသိုလ်ပြုပေးတာနဲ့ အတူတူပဲပေါ့၊ ရှေးက ဆိုရိုးရှိတယ်၊ 'ပစ္စုပ္ပန်မြားလုံး ထိပ်ပေါ်တင်စား'တဲ့၊ ဆာလောင်တဲ့အချိန် မွန်းတည့်ချိန်မျိုးမှာ ဘာနဲ့စားစား ထမင်းစား မြိန်သတဲ့ကွဲ့…"

"အားလည်း နာတယ်၊ ခင်လည်း ခင်တယ်၊ ကဲ…စားကြပါမယ်"

"ဒါလေးက ကင်းပုံသီးနှပ်၊ ဒါက ကန်စွန်းပလိန်းကြော်၊ ကြာဆံနဲ့ ပိန်းရိုးဟင်းခါး၊ ခရမ်းချဉ်သီးပန်တွေဖျော်၊ သရက်သီးသုပ်၊ ဒီဟင်းတွေအားလုံးက အိမ်နောက်ဖေးချေးဆိုင်ကရတဲ့ အော်ဂဲနစ်စစ်တွေပဲ"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ငါးပိရည်ဖျော် မွှေးမွှေးလေးနဲ့ ခြံထွက် အတို့အမြုပ်ကလေးတွေလည်း နံ့ပါတယ်၊ ဖြည်းဖြည်းသာ သုံးဆောင်ကြပါရှင့်"

"ပြော်…သမီးတို့ရယ် ကြက်သားကြော်တွေ ထမင်းပန်းကန်ထဲ ထည့်ပေးပါ၊ ငါးလေးအိုးကပ်နဲ့ ငါးသလောက်ပေါင်းလည်း စားဖြစ်အောင်စား၊ ဒါကတော့ ဆရာမကြီးလက်ရာမို့ပါ၊

အိမ်ရှင်တွေ ကုသိုလ်ရအောင် မြိန်ရေရှက်ရေ စားကြစမ်းပါကွယ်"

မြန်မာဆန်ဆန် ထမင်းဝိုင်းမှာ အနှားမှလည်း ဖော်ရွေပျူငှာ တည်ခင်းဧည့်ခံကောင်းလှသဖြင့် စံတွင်းမြိန်မြိန် တင်းတိမ်စွာပ အာဟာရပြည့်ဝ ရသစုံ စားရက်ကြိုခဲ့ရပုံမှာလည်း မေ့မရနိုင်တော့သည်အထိ…

လာရင်း ပဓာနကိစ္စကိုကား ပြန်တော့မည့် နောက်ဆုံးအစီအစဉ်မှာ စီစဉ်လိုက်ရ၏။

သစ်သီးခြင်း၊ ကိတ်မုန့်ဘူးနှင့် ကန်တော့ဝတ္ထုငွေထည့်ထားသော စာအိတ် စသည့် ကန်တော့ပစ္စည်းများဖြင့် ကန်တော့ရှုတ်ဆက်ကြစဉ်…

သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ဆိုပြီး မှတ်သားစရာ ဆုံးမစကားများ မရပ်မနားလည်း ပြော၏။ သမီးတွေကို လက်ယပ်လည်းခေါ်၏။

"ဒီသစ်သီးတွေ၊ မုန့်တွေ၊ ဘုရားခန်းက စားပွဲဝိုင်းမှာတင် အုပ်ဆောင်းအုပ်ထား၊ မနက် အရုဏ်ဆွမ်းကပ်ချိန် ထည့်ကပ်ရမယ်၊ သမီးကြီး သိမ်းပေးပါ"

"သမီးလတ်ရေ…အိမ်ပေါ်ထပ် ဆွမ်းဝေယျာဝစ္စဗီရိုကြီးကော့စ်အပေါ်မှာ တန်းစီတင်ထားတဲ့ အာစီဖွာက်စုဘူးတွေ ဒီကိုယူလာပေးပါ…၊ ကဲ…သမီးဆရာမတို့တွေ တစ်ယောက်တစ်ဘူးကျ ဝေပေးထား…"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ရပါပြီ ဆရာမကြီး"

"ဒီတော့ မရွှေရီကပဲ ဦးဆောင်ပြီး ဆရာမကြီးကို ကန်တော့ထားတဲ့ စာအိတ်ကိုဖွင့်ဖောက် ရေတွက်ပေးပါ၊ ပြီးရင် လေးပုံအညီအမျှခွဲပေး"

"ရပါပြီ ဆရာမကြီး၊ တစ်ပုံကို တစ်သောင်းပါ"

"ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာဓုခေါ်စရာပဲ၊ ဒီ အာစီဖွာက်ဘူးတွေက ရပ်ကွက်မှာရဲ့ ဆွမ်းလောင်းအသင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ဆန်လှူအသင်း၊ ဇာတိမြေက ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၊ သိမ်ဆောက်အလှူနဲ့ နှစ်စဉ်လှူဒါန်း ရေချမ်းစင်အတွက် ကုသိုလ်ဒါနတွေဖြစ်နေတော့ ဆရာမကြီးရယ်၊ သမီး ဆရာမတွေရယ် စိတ်တူကိုယ်တူ ကုသိုလ်ယူ တစ်သောင်းစီယူ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လက်ထဲမှာရှိတဲ့ဘူးမှာ ထည့်သွင်းလှူပေးကြပါကွယ်"

ရင်ဝယ် တသိမ့်သိမ့်ဆိုသကဲ့သို့ ကြည်နူးရိပ်များ ခံစားဖြစ်ရကာ သာဓုအခေါ်ခေါ် ခေါ်ခဲ့ရသည့်နေ့နှင့် လုပ်ဆောင်ကျင့်ကြံစေရာ ဘဝသင်ခန်းစာပေးစွမ်းနိုင်သူ ဆရာမကြီးတို့ ပို၍ပို၍ လေးစားကြည်ညို သဒ္ဓါပိုရပေ၏။

ရွှေယဉ်နု

အစားအသောက်ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းရေး

လူတိုင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်ပေး

ဒေါက်တာမြင့်သန့်ထွန်း (ပြည်သူ့ကျန်းမာရေး)

အစားအသောက် ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းရေးဆိုသည်မှာ အစားအသောက်များ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာအရ ပုပ်သိုးပျက်စီးခြင်း၊ ဓာတုဆိုင်ရာအရ ခွင့်မပြုဆိုးဆေး၊ ရေရှည်ခံဆေး၊ ဓာတ်မြေဩဇာ၊ ပိုးသတ်ဆေးနှင့် ဇီဝပိုးသတ်ဆေးအကြွင်းအကျန်များ ပါဝင်မှုမရှိခြင်းနှင့် ရောဂါပိုးမွှားများ၏ ဘေးအန္တရာယ်မှ ကင်းရှင်းခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ အစားအသောက်များကို ပုံမှန်စားသုံးခြင်းသည် လူသားများအတွက် မရှိမဖြစ်လိုအပ်ချက်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ အစားအသောက်များသည် အာဟာရနှင့်ပြည့်စုံပြီး ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်း၍ ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်လျှင် မည်သည့်အန္တရာယ်များမှ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းမရှိနိုင်ပါ။ သို့ရာတွင် အစားအသောက်များသည် သန့်ရှင်းမှုမရှိ၍ ရောဂါပိုးများပါလာပါက လူများကို ရောဂါများရစေပါသည်။ အစားအသောက်မသန့်ရှင်းမှုကြောင့် အစားအသောက်မှ တစ်ဆင့် ကူးစက်ရောဂါများနှင့် ရေမှတစ်ဆင့် ကူးစက်ရောဂါများရရှိနိုင်ပါသည်။ သာမန်မျက်စိဖြင့် မမြင်နိုင်သော ဘက်တီးရီးယားပိုးနှင့် ၎င်းတို့မှထုတ်သော အဆိပ်များကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးများကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ဆိုးဆေး၊ တာရှည်ခံဆေးများကြောင့် အစာအိမ်အူလမ်းကြောင်းနှင့် အသည်းဆိုင်ရာရောဂါများ၊ ဆီးနှင့်ကျောက်ကပ်ရောဂါများ၊ မျိုးရိုးဗီဇဆိုင်ရာရောဂါများနှင့် ကင်ဆာရောဂါ ဖြစ်ပွားနိုင်ပါသည်။ အသက်သေဆုံးသည်အထိ ဒုက္ခပေးနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အစားအသောက် ဘေးအန္တရာယ်

ကင်းရှင်းရေးကို လူတိုင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

(၁) မသန့်ရှင်းသော အစားအသောက်များကြောင့် ဖြစ်တတ်သောရောဂါများ

အရှေ့ရာယ်ရှိသောဘက်တီးရီးယားပိုးကြောင့် ဖြစ်တတ်သော ရောဂါများမှာ ဝမ်းကိုက်ရောဂါ၊ ကာလဝမ်းရောဂါနှင့် အူရောင်ငန်းဖျားရောဂါတို့ဖြစ်ပါသည်။ ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးကြောင့်ဖြစ်တတ်သော ရောဂါများမှာ အသည်းရောင် အသားဝါ (အေ) ရောဂါနှင့် ကြက်ငှက်တုပ်ကွေးရောဂါတို့ဖြစ်ပါသည်။ ကပ်ပါးပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါများမှာ သန်ကောင်စွဲကပ်ခြင်း၊ သန်ကောင်ကြောင့် ဝမ်းနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါများဖြစ်ခြင်းများ ခံစားရတတ်ပါသည်။ ဓာတုပစ္စည်းများ ပါဝင်သော ဟင်းသီးဟင်းရွက် များ စားသုံးမိခြင်းကြောင့် ဝမ်းပျက်၊ ဝမ်းလျှောခြင်း၊ ဗိုက်ရစ်နာ၍အော့အန်ခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းမူးခြင်း၊ ဦးနှောက်နှင့် အာရုံကြောထိခိုက်ခြင်း၊ မျိုးပွားနိုင်စွမ်းလျော့နည်းခြင်း၊ သန္ဓေသားရှို့ယွင်းခြင်းနှင့် ကင်ဆာရောဂါဖြစ်ခြင်းများ ခံစားရနိုင်ပါသည်။

(၂) အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း

အစာအဆိပ်သင့်ခြင်းသည် မသန့်ရှင်းသောအစားအသောက်များကို စားသုံးခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပွားတတ်ပါသည်။ အဆိပ်အတောက်ထွက်သည့် အဏုဇီဝရောဂါပိုးကြောင့် အဓိကဖြစ်တတ်ပါသည်။ အခြား အဆိပ်အတောက်ဖြစ်စေသော ဓာတုပစ္စည်းများ၊ အပင်များနှင့်အသားငါးများ (မှို၊ ငါး၊ ရေ) ရှိ အဆိပ်ဖြစ်စေသော ဓာတုပစ္စည်းများကြောင့် ဖြစ်ပွားတတ်ပါသည်။ တီရှူးနှမ်တစ်ဆင့် လူဆီသို့ ရောက်ရှိကူးစက်သော သန်ကောင်များကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

အသားစိမ်း၊ငါးစိမ်းများစားသုံးခြင်း၊ မကျက်တကျက် ချက်ပြုတ်ထားသော အသားနှင့် ပင်လယ်စာများ စားသုံးခြင်း၊ ရက်လွန်သော အစားအသောက်များစားသုံးခြင်း၊ မသန့်ရှင်းသော နို့နှင့်နို့ထွက်ပစ္စည်းများ စားသုံးခြင်း၊ သိုးနေသော ထမင်းနှင့်ဟင်းများ စားသုံးခြင်း၊ အမှည့်လွန်သစ်သီးများကို စားသုံးခြင်းနှင့် မသန့်ရှင်းသော အိုးခွက်ပန်းကန်များ သို့မဟုတ် မသန့်ရှင်းသောလက်ဖြင့် အစားအသောက်များ ချက်ပြုတ်ပြင်ဆင်၊ ရောင်းချ စားသုံးခြင်းများသည် ရောဂါပိုးကြောင့် အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ဓာတုပစ္စည်းများဖြစ်သော အင်ဂျင်ဝိုင်၊ ဒီဇယ်၊ မက်သနော စသည်တို့ကို ထည့်ထားသည့် ပုလင်း၊ ပုံး၊ ခွက် စသည်တို့ကို အစားအသောက်နှင့် ရေများထည့်၍ စားသောက်ခြင်း၊ ဘက်တီးရီးယားပိုးပေါက်၍ ဖောင်းနေသော စည်သွတ်ဘူးများအား စားသုံးမိခြင်းနှင့် သန့်ရှင်းမှုအားနည်း၍ မက်သနောပါဝင်မှုများသော အရက်များသောက်မိခြင်းတို့သည် ဓာတုပစ္စည်းများကြောင့် အစာအဆိပ်သင့်ခြင်းဖြစ်တတ်ပါသည်။

သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်သော ဟင်းသီးဟင်းရွက်၊ သစ်သီးဝလံများ၊ အသားများကိုသာ ရွေးချယ်စားသောက်ရပါမည်။ အသီးအရွက်၊ အသားငါးများကို ကျက်အောင်ချက်ပြုတ် စားသောက်ရပါမည်။ ရက်လွန်သော အစားအစာများ၊ ပုပ်သိုးနေသောအစား

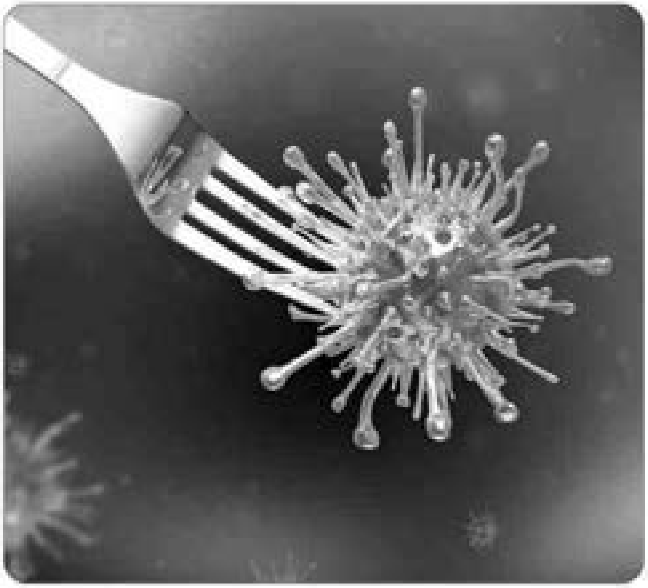

အသောက်များ၊ အမှည့်လွန်သော သစ်သီးဝလံများ၊ သံချေးတက်ပုံပျက်နေသော စည်သွပ်ဘူးများအား စားသုံးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။ အစားအသောက်များကို ချက်ပြုတ်ပြီးမကြာမီအချိန်အတွင်း ပူပူနွေးနွေးစားသုံးရပါမည်။

အစာအဆိပ်သင့်ခြင်းများမဖြစ်စေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်မှုများ ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ လတ်တလော မစားသုံးဖြစ်သေးသော အစားအသောက်များကို ရေခဲသေတ္တာထဲတွင် (၅) ဒီဂရီစင်တီဂရိတ်အောက်၌ သိမ်းဆည်းသိုလှောင်ထားရပါမည်။ ပြန်လည်စားသုံးမည်ဆိုပါက အပူချိန်(၆၀) ဒီဂရီစင်တီဂရိတ်အထက်၌ ပြန်နွေး၍ စားသောက်ရပါမည်။ အစာမစားမီအချိန်၊ အစားအသောက်ကိုင်တွယ် ချက်ပြုတ်ပြင်ဆင်ခြင်း မပြုလုပ်မီအချိန်၊ အစာစားပြီးချိန်၊ အမှိုက်နှင့်အညစ်အကြေးများကိုင်တွယ်ပြီးချိန်နှင့် အိမ်သာအသုံးပြုပြီးချိန်တွင် လက်ကိုဆပ်ပြာဖြင့် သေချာစွာဆေးကြောရပါမည်။ ချက်ပြုတ်ပြီးသော အစားအသောက်နှင့် မချက်ပြုတ်ရသေးသော အသီးအရွက်၊ အသား၊ ငါးများကို ရောနှောသိုလှောင်သိမ်းဆည်းခြင်းကို မပြုလုပ်သင့်ပါ။ ချက်ပြုတ်ပြီးသော အစားအသောက်နှင့် မချက်ပြုတ်ရသေးသော အသီးအရွက်၊ အသား၊ ငါးများကို လှီးဖြတ်ရာတွင် အသုံးပြုသော ဓားနှင့်စဉ်းနှီးတုံးများကို သပ်သပ်စီခွဲခြားအသုံးပြုရပါမည်။

အမျိုးအမည်မသိသော၊ မစားသောက်ဖူးသော မှို၊ သစ်သီး၊ သစ်ဖုနှင့် ပင်လယ်စာများကို သတိထား၍ စားသောက်ရပါမည်။ ကြွက်၊ ယင်၊ ပိုးဟပ်များ မခိုအောင်းနိုင်စေရန် မီးဖိုချောင်အားသန့်ရှင်းသပ်ရပ်စွာထားရပါမည်။ စားသောက်ဆိုင်များတွင် ပိုးမွှားများ နှိမ်နင်းရေးအဖွဲ့များဖြင့် လစဉ် ကြွက်၊ ယင်၊ ပိုးဟပ်များ မရှိစေရန် ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ စားကြွင်း၊ စားကျန်များ ထည့်ထားသော အမှိုက်ပုံးအား သေချာစွာဖုံးအုပ်ထားရပါမည်။ မပြည့်လျှံမီ စနစ်တကျထုပ်ပိုး၍ စွန့်ပစ်ရပါမည်။ အမှိုက်များကိုင်တွယ်ပြီးနောက် လက်ကို စနစ်တကျ ဆပ်ပြာဖြင့် ဆေးကြောရပါမည်။ မက်သနောပါဝင်မှုများသော အရက်သေစာသောက်စားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျှောရောဂါ၊ ဝမ်းကိုက်ရောဂါ၊ အူရောင်ငန်းဖျားရောဂါ၊ ကြွက်ဆီးကြောင့်ဖြစ်သော အသားဝါရောဂါ၊ လက်တွင်ပြည်တည်နာနှင့် မွေး၊ ဝဲ၊ ယားနာများ၊ အသည်းရောင်အသားဝါ (အေ)ရောဂါ ခံစားနေရသော လူနာများအနေဖြင့် အစားအသောက်များအား ကိုင်တွယ်၊ ပြင်ဆင်၊ ချက်ပြုတ်ခြင်းကို မပြုလုပ်သင့်ပါ။

(၃) ကျန်းမာရေးကိုခုက္ခပေးသောဆိုးဆေးများ

ကျန်းမာရေးကိုဒုက္ခပေးနေသောဆိုးဆေးများမှာ အနီရောင်ရှိသော (Rhodamine B)၊ အဝါရောင်ရှိသော (Auramine O)၊ လိမ္မော်ရောင်ရှိသော (Orange II)နှင့် လိမ္မော်အနီရောင်ရှိသော (Sudan Dyes) တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ငါးပိ၊ ငါးပိထောင်း၊ ရေတ်သီးမှုန့်၊ ရေတ်ဆီ၊ ဓိးပုံများတွင် (Rhodamine B) ပါရှိကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ထိုဆိုးဆေးများကို ဓာတ်ခွဲခန်းတွင်သာ အသုံးပြုပါသည်။ ချည်ထည်၊ ပိုးထည်များကို အရောင်ဆိုးကြပါသည်။ အညိုရောင်ငါးပိကို ပန်းရောင်အဖြစ် အမြင်လှစေရန် ဆိုးကြပါသည်။ လတ်တလောဆိုးကျိုးအဖြစ် ပို့ခြင်း၊ အန်ခြင်း၊ အစာအိမ်အူလမ်းကြောင်းရောင်ရမ်းခြင်းနှင့် အာရုံကြော ထိုင်းမှိုင်းခြင်းရောဂါများကို ခံစားရနိုင်ပါသည်။ ရေရှည်စားသုံးပါက ကင်ဆာရောဂါများ ဖြစ်ပွားနိုင်ပါသည်။

လက်ဖက်တွင် အများဆုံးတွေ့ရသော ဆိုးဆေးများ Auramine O တို့ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆိုးဆေးများကို စက္ကူ၊ သားရေ၊ ချည်၊ သိုးမွေးများတွင် အသုံးပြုပါသည်။ Auramine ပါဝင်သော လက်ဖက်သည် လတ်တလောအဆိပ်အတောက်မဖြစ်သော်လည်း နှစ်ရှည်လများစွာစားသုံးပါက ခန္ဓာကိုယ်ကြီးထွားမှု ထိခိုက်စေပါ

သည်။ ထို့အပြင် အသည်းနှင့် ကျောက်ကပ်ပျက်စီးပြီး ကင်ဆာရောဂါများ ဖြစ်ပွားနိုင်ပါသည်။

ဂရုတ်သီးမှုန့်၊ ယိုစုံနှင့်ပဲနီလေးများ အရောင်လှစေရန် (Orange II) ဆိုးဆေးများကို အသုံးပြုကြပါသည်။ လတ်တလော ဆိုးကျိုးအဖြစ် ဖျားခြင်း၊ အန်ခြင်း၊ အစာအိမ်အူလမ်းကြောင်း ရောင်ရမ်းခြင်းနှင့် အာရုံကြော ထိုင်းမှိုင်းခြင်းများကို ခံစားရနိုင်ပါသည်။

ဂရုတ်သီးမှုန့်နှင့် အရောင်တင်မှုန့်များသည် သားရေများကို အရောင်ဆိုးသော (Sudan Dyes)များ ပါရှိပါသည်။ ထိုဆိုးဆေးကြောင့် ကျောက်ကပ်ပျက်စီးစေပြီး အသည်းကို အဆိပ်အတောက်ဖြစ်စေပါသည်။

(၄) ဖော်မလင် (Formalin)

ဖော်မလင်ဆိုသည်မှာ (Formaldehyde) ဓာတ်ငွေ့ပေါင်း ပါဝင်သော အရောင်မရှိသောအရည်တစ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။ စားလောင် မတော်တော်သော၊ အဆိပ်သင့်စေတတ်သော အမျိုးအစားတွင် ပါဝင်သည်။ အသားများကို တောင့်တင်းနိုင်မာစေပြီး မပုပ်မသိုးအောင် ထိန်းသိမ်းထားနိုင်သော အစွမ်းသတ္တိရှိသည့်အတွက် လူသေအလောင်းများ မပုပ်မသိုးအောင်ပြုလုပ်ရာတွင် ဖော်မလင်အား အသုံးပြုပါသည်။ စက္ကူစက်ရုံ၊ အထည်အလိပ် စက်ရုံများတွင် ပလတ်စတစ် (Resin) များထုတ်လုပ်ရာတွင်လည်း အသုံးပြုသော ဓာတုပစ္စည်းတစ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။

ဖော်မလင်ပါဝင်သောအစားအသောက်များကို ရေရှည်အားဖြင့် သို့မဟုတ် ပမာဏများစွာ စားသုံးမိပါက ပြင်းထန်စွာဗိုက်အောင့်ခြင်း၊ ဗိုက်နာခြင်း၊ အော့အန်ခြင်း၊ သတိလစ်မေ့မြောခြင်း၊ ကျောက်ကပ် ပျက်စီးခြင်း အသက်အန္တရာယ်ဆုံးရှုံးသည်အထိဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါသည်။ ပဲပြား၊ မုန့်ဖတ်၊ ပင်လယ်စာများ၊ ပဲသွေးအမည်ခံ၊ တိရစ္ဆာန်သွေး၊ နို့နှင့်နို့ထွက်ပစ္စည်းများ၊ ဖော်မလင်အား အစားအသောက်များတွင် သုံးစွဲရန်ခွင့်မပြုပါ။

(၅) လက်ချား (Borax **သို့မဟုတ်** Boric acid)

Borax သည်အနံ့မရှိ၊ ကြည်လင်သော ပုံဆောင်ခဲအမှုန့် သို့မဟုတ် အဖြူရောင်အမှုန့်ဖြစ်ပါသည်။ ရေထဲတွင်အလွယ်တကူ ပျော်ဝင်နိုင်ပါသည်။ အစားအသောက်များတွင်သုံးစွဲခွင့်မပြုပါ။ ပေါက်စီ၊ ခင်းဆမ်း၊ ငါးပြာရည်၊ အသားလုံး၊ အသားပြားနှင့် ခေါက်ဆွဲအစို၊ ခေါက်ဆွဲခြောက်ထဲတွင် တာရှည်ခံဆေးအဖြစ် အသုံးပြုကြပါသည်။ Borax ပါဝင်သော အစားအသောက်များအား စားသုံးခြင်းကြောင့် ခံတက်မတည့်ခြင်း၊ အရေပြားယားယံခြင်း၊ မျက်လုံးယားယံခြင်း၊ ဖျားခြင်း၊ အန်ခြင်း၊ ခံတွင်းနှင့် အသက်ရှူလမ်းကြောင်းဆိုင်ရာ ရောဂါများဖြစ်ခြင်းနှင့် မျိုးပွားအင်္ဂါများအား ထိခိုက်စေခြင်းများ ခံစားရနိုင်ပါသည်။

(၆) အဆီအစားလွန်ပါက ဖြစ်တတ်သောရောဂါများ

အဆီအစားလွန်ပါက ဖြစ်တတ်သောရောဂါများမှာ အဝလွန်ပြီးသွေးကြောမာခြင်းရောဂါ၊ နှလုံးသွေးကြောပိတ်ရောဂါ၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ၊ ဦးနှောက်သွေးကြောပိတ်ရောဂါ၊ အဆုတ်သွေးကြောပိတ်ရောဂါနှင့် သွေးတိုးရောဂါများဖြစ်ပါသည်။ ဦးနှောက်သွေးကြောပိတ် လေဖြတ်ရောဂါ၊ စားသုံးဆီများတွင် မပြည့်ဝသော ဖက်တီးအက်ဆစ်များစွာ ပါဝင်ပါသည်။ ပြည့်ဝဆီနည်းခြင်းသည် ကျန်းမာရေးအတွက် ပိုမိုကောင်းမွန်ပါသည်။ ပဲဆီ၊ နှမ်းဆီ၊ နေကြာဆီ၊ ပန်းနှမ်းဆီ၊ ပဲပုပ်ဆီနှင့် ဟင်းသီး ဟင်းရွက်ဆီများသည် အပင်များမှရရှိသည်။ ၎င်းအဆီများသည် သွေးအတွင်း ကိုလက်စထရောပမာဏကို မမြင့်တက်စေဘဲ ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်စေသည်။ သို့ရာတွင် နိုင်ငံခြားမှဝင်လာပြီး ပေါ်ရောင်ကောင်း အသုံးပြုနေကြသော စားအုန်းဆီသည် ပြည့်ဝဆီများခြင်းကြောင့် ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်စေသည်။

အမဲဆီ၊ ဝက်ဆီနှင့် မလိုင် စသည်တို့သည် တိရစ္ဆာန်များမှ ရရှိပြီး ပြည့်ဝသော ဖက်တီးအက်ဆစ်များစွာ ပါဝင်ပါသည်။ ဝက်သားချက်ရာမှထွက်လာသော အမဲဆီကဲ့သို့ တိရစ္ဆာန်တို့၏ အဆီများကို စားသုံးပါက သွေးအတွင်းမကောင်းသော ကိုလက်စထရောများကို မြင့်မားစေသည်။ ကျန်းမာရေးပြဿနာ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သည်။

(၇) အချိုမှုန့်ကြောင့်ဖြစ်သော ကျန်းမာရေး

အချိုမှုန့် ခေါ် ဟင်းချိုမှုန့်ကြောင့် ဖြစ်တတ်သော ကျန်းမာရေး ပြဿနာများစွာရှိသည်။ သွေးပေါင်ချိန် သွေးဖိအားတက်ခြင်း၊ အဝလွန်ကဲခြင်း၊ သွေးအတွင်းအဆီဓာတ်များလာပြီး နှလုံးနှင့် သွေးကြောဆိုင်ရာ ပြဿနာများဖြစ်လာခြင်း၊ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါ၊

သိုင်းရှိုက်လည်ပင်းအကျိတ်ရောဂါ၊ အသည်း၏ အစိတလုပ်ငန်းဆောင်တာများကို ထိခိုက်ပျက်စီးစေပြီး အသည်းရောဂါများ ဖြစ်လွယ်ခြင်း၊ မျိုးပွားအင်္ဂါများကို ထိခိုက်ခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးထွားစေသော ဟော်မုန်းဓာတ်များ အထွက်ကျဆင်းလာစေခြင်းများ ခံစားရနိုင်ပါသည်။

(၈) စည်သွပ်ဘူးဆိုသည်မှာ

စည်သွပ်ဘူးများသည် ပိုးမွှားများကို အပူဖြင့်သတ်ထားပြီးသော အစားအသောက်များထည့်သွင်းထားသည့် လေလုံသော သတ္တု သို့မဟုတ် ဖန်ဘူးများပင်ဖြစ်ပါသည်။ စည်သွပ်ဘူးများသည် များသောအားဖြင့် သံမဏိသုတ်ထားပြီး အပြင်ပိုင်းတွင် သံဖြူအုပ်ထားပါသည်။ သံချေးမတက်စေရန် တတ်နိုင်သမျှ ကာကွယ်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။အစားအသောက်များကို စည်သွပ်ရာတွင် လေကိုကုန်အောင်ထုတ်ပြီးမှ သတ္တု သို့မဟုတ် ဖန်ဘူးကို အလုံပိတ်ရပါသည်။

လေမပါသည့် အလုံပိတ်ဘူးများကို အပူရှိန်မြင့်ပြီး အချိန်ကြာရှည်စွာ အပူပေးခြင်းဖြင့် အစားအသောက်များကို ပုပ်သိုးလွယ်စေသော ပိုးမွှားများနှင့် စားသုံးသူများကို ဒုက္ခပေးမည့်ပိုးမွှားများ သေစေနိုင်ပါသည်။ စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ကြာရှည်ခံအောင် လေလုံသောဘူးထဲမှာ ထည့်သွင်းသိုလှောင်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့အချိန်အခါတွင်စည်သွပ်ဘူးများကို ဝယ်ယူစားသုံးမှုသည်များပြားလာပါသည်။ အသင့်စားဘူးများ(Ready Made) ကို လွယ်ကူတကူဝယ်ယူ၍ စားကြပါသည်။ အသား (အမဲသား၊ ဝက်သား၊ သိုးသား၊ ကြက်သားစသည့် ဘူးများ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်(မှို၊ ပဲ)ဘူးများ၊ သစ်သီးယိုစုံ(လိုက်ချီး၊ နာနတ်၊ နို့မှုန့်ဘူး) များကို ဈေးနှင့်ဆိုင်များတွင် ရောင်းချနေကြပါသည်။

ထုတ်လုပ်သည့်ရက်စွဲပါပြီး ကုန်ဆုံးသည့်ရက်စွဲမလွန်သော ဘူးများ၊ သိပ္ပံနည်းကျ ပိုးမွှားသုတ်သင်ထားသော စည်သွပ်ဘူးများနှင့် သံချေးမတက်သောဘူးများကိုသုံးစွဲပါက ကျန်းမာရေးကို မထိခိုက်နိုင်ပါ။ သို့ရာတွင် ပျက်စီးယိုယွင်းလုနဲ အခြေအနေရှိသောဘူးများ၊ သံချေးတက်နေသောဘူးများနှင့် သက်တမ်းကုန်ဆုံးသည့် ဘူးများကို ဈေးပေါပေါနှင့် ဝယ်ယူစားသုံးမိပါက ရောဂါဝေဒနာအမျိုးမျိုး ခံစားရနိုင်ပါသည်။

ကျန်းမာရေးနှင့်မညီညွတ်သော စည်သွပ်ဘူးများကို သုံးစွဲခြင်းကြောင့် မူးဝေခြင်း၊ အော့အန်ခြင်း၊ ဗိုက်နာ၍ ဝမ်းလျှောခြင်းစသည့် ဝေဒနာများကို ပြင်းထန်စွာခံစားရနိုင်ပါသည်။ အစာအဆိပ်သင့်ပြီး သေဆုံးသည်အထိ ဒုက္ခပေးနိုင်ပါသည်။

စည်သွပ်ဘူးသည် အရောင်တောက်သော သတ္တုဖြစ်ရပါမည်။ ပိန်ခြင်း၊ ချိုင့်ခြင်း မရှိစေရပါ။ အဖုံးသည် လုံရပါမည်။ သံဗူးပေါ်တွင် သံချေးများတက်နေခြင်းမရှိရပါ။ စည်သွပ်ဘူးသည် လေမလုံပါက ပြင်ပမှ ပိုးမွှားများဝင်လာပြီး အတွင်းရှိ အစားအသောက်များကို ပုပ်သိုးစေနိုင်ပါသည်။ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်းများဖြစ်ပေါ် စေနိုင်ပါသည်။ ဖောင်းပွဆူထွက်နေသော သံဘူးများကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ပါက မလတ်ဆတ်သော အနံ့များထွက်လာစေနိုင်ပါသည်။

(၉) အစားအသောက်နှင့် နီးနွယ်ဖြစ်တတ်သောကင်ဆာများ

အစားအသောက်နှင့် နီးနွယ်၍ ကင်ဆာများဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိပါသည်။ ကင်ဆာများကြောင့် လူ့ဘဝသက်တမ်းစေ့မနေရဘဲ ဝေဒနာကိုပြင်းထန်စွာခံစားရပြီး သေဆုံးသွားကြပါသည်။ ရောဂါဖြစ်ချိန်မှ သေဆုံးချိန်အထိ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနှင့် ဘာသာရေးလုပ်ငန်းများကိုလည်း အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေပါသည်။ မှိုတက်နေသော အစားအသောက် (ဥပမာ–ရေတ်သီး၊ မြေပဲ၊ ပေါင်မုန့်၊ ပုစွန်ခြောက်၊ ကွမ်းသီး၊ အသားတု) စသည့်တို့ကြောင့် အသည်းကင်ဆာ ဖြစ်ပွားနိုင်ပါသည်။ ဆားနယ်ထားသောအစားအသောက်များ (ဥပမာ–ငါးခြောက်၊ ပုစွန်ခြောက်၊ သနပ်)ကြောင့် နှာခေါင်းအနောက် ကင်ဆာဖြစ်နိုင်ပါသည်။ အနီရောင်ရှိသော အစားအသောက် (ဥပမာ–အမဲသား၊ ဂျီသား၊ ဆိတ်သား) စသည်တို့ကြောင့် အူမကြီးကင်ဆာ၊ ကြပ်တင်ထားသောအစားများ၊ ယမ်းစိမ်းဖြင့်ပြုလုပ်ထားသောအစားများ (ဥပမာ–ဝက်အူချောင်း)ကြောင့် အစာအိမ်ကင်ဆာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ကင်ဆာဖြစ်စေသောအကြောင်းအရင်းများမှာ အဝလွန်ကဲခြင်း၊ အဆီနှင့်ဆီ (တိရစ္ဆာန်နှင့် အသီးအနှံမှရသောဆီများ) များကို လွန်ကဲစွာစားခြင်း၊ အမျှင်များသောအသီးအနှံထွက် (ဆတ်၊ ဂျုံ၊ ပြောင်း)များ စားသုံးမှု နည်းခြင်း၊ ဗီတာမင်အေနှင့် ဗီတာမင်စီပါသော အရွက်များစားသုံးမှုနည်းပါးခြင်း၊ ဗီတာမင်စီဓာတ်ပါသော

အချိုအချဉ်ဓာတ်ရှိသော အသီးများ စားသုံးမှုမရှိခြင်း၊ ဂေါ်ဖီထုပ်၊ ဂေါ်ဖီစိမ်း၊ ပန်းဂေါ်ဖီနှင့် ကညွတ်များ စားသုံးမှုနည်းခြင်းတို့ ပါဝင်ပါသည်။

ကင်ဆာရောဂါများမှာ အသည်းကင်ဆာ၊ အူမကြီးကင်ဆာ၊ အစာအိမ်ကင်ဆာ၊ ရင်သားကင်ဆာ၊ ဆီးအိမ်ကင်ဆာ၊ ဆီးကျိတ်ကင်ဆာ၊ ပန်ကရိယကင်ဆာ၊ ခံတွင်းကင်ဆာ၊ ကျောက်ကပ်ကင်ဆာ၊ အစာအိမ် အူလမ်းကြောင်းကင်ဆာ၊ အူမကြီးကင်ဆာနှင့် အသည်းကင်ဆာ တို့ဖြစ်ပါသည်။

(၁၀) ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းသော အစားအသောက်ဖြစ်ပေါ်စေရေးအတွက် လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည့်အချက်များ

ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းသော အစားအသောက် ဖြစ်ပေါ်စေရေးအတွက် လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည့် အချက်များမှာ ရောင်းချသူ၏ တစ်ကိုယ်ရေသန့်ရှင်းရေး၊ ပန်းကန်ခွက်ယောက်၊ ချက်ပြုတ်ပြင်ဆင်သော နေရာများ သန့်ရှင်းရပါမည်။ မချက်ရသေးသည့် သားစိမ်း၊ ငါးစိမ်းများနှင့် ချက်ပြုတ်ပြီးဟင်းများကို အတူရော မထားရပါ။ အစားအသောက်များကို ကျက်အောင်ချက်ပြုတ်ရပါမည်။ အစားအသောက်များကို လုံလောက်သော အပူချိန်တွင်ထားရန် လိုအပ်ပါသည်။ သန့်ရှင်းသောရေနှင့် လတ်ဆတ်သော အစားအသောက်များကိုသာ သုံးစွဲရပါမည်။

ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းသော အစားအသောက်ဖြစ်ပေါ်စေရေးအတွက် သန့်ရှင်းရေးကိုစနစ်တကျ ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ မချက်ရသေးသော သားစိမ်း၊ ငါးစိမ်းများနှင့်ချက်ပြုတ်ပြီးဟင်းများကို အတူရောနှောထားမှု မပြုလုပ်ခြင်း၊ အစားအသောက်များကို ကျက်အောင်ချက်ပြုတ်ခြင်း၊ အစားအသောက်များကို လုံလောက်သော အပူချိန်တွင် ထားရန်လိုအပ်ခြင်းနှင့် သန့်ရှင်းသောရေနှင့် လတ်ဆတ်သော အစားအသောက်များကို သုံးစွဲခြင်းတို့ဆောင်ရွက်ရပါမည်။

အစားအသောက်များကို မကိုင်တွယ်မီ၊ ကိုင်တွယ်ပြီး၊ အိမ်သာအသုံးပြုပြီး၊ ချောင်းဆိုးနှာချေခြင်းများပြုလုပ်ပြီး၊ သန့်ရှင်းသောပစ္စည်းများကို ကိုင်တွယ်ပြီးနောက်တွင် လက်ကိုဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာဆေးကြောရပါမည်။ ဈေးဆိုင်အခင်းအကျင်းနှင့် ဆိုင်ပတ်ဝန်းကျင်ကို အမြဲသန့်ရှင်းစေရန်နှင့် ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်များ မဝင်နိုင်စေရန် ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ အစားအသောက်များ ပြင်ဆင်၊ ချက်ပြုတ်၊ တည်ခင်းရာတွင် သန့်ရှင်းသည့် ခေါင်းဆောင်း၊ နှာခေါင်းစည်း၊ ရင်ကာအင်္ကျီနှင့်လက်အိတ်များကို စနစ်တကျ ဝတ်ဆင်ရပါမည်။ အစားအသောက်များ ချက်ပြုတ်ပြင်ဆင်မည့် နေရာနှင့်အသုံးပြုမည့် မီးဖိုချောင်သုံးပစ္စည်းများကို သန့်ရှင်းရေး ဆောင်ရွက်ရာတွင် ခြောက်သွေ့သန့်ရှင်းသော အဝတ်စများကိုသာ အသုံးပြုရပါမည်။

မချက်ပြုတ်ရသေးသည့် သားစိမ်း၊ငါးစိမ်း၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်စိမ်းများအား ချက်ပြုတ်ပြီးသော သား၊ ငါး၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များနှင့် ရောနှောခြင်းမပြုဘဲ သီးခြားစီသိုလှောင်ထားရှိရပါမည်။ သားစိမ်း၊ ငါးစိမ်းများ ခုတ်ထစ်ပြင်ဆင်ရန်နှင့် ဟင်းသီးဟင်းရွက် လှီးဖြတ်ရန် ဓား၊ စဉ်းတီတုံးများကို သီးသန့်ထားရပါမည်။ သီးသန့် ပန်းကန်ပြားတွင်ထည့်ထားရပါမည်။

အစားအသောက်များကို သေချာစွာကျက်အောင်ချက်ပြုတ်ရပါမည်။ အတွင်းအပြင် ကျက်အောင်ချက်ရပါမည်။ မကျက်တကျက်စားသုံးခြင်းသည် အန္တရာယ်ရှိနိုင်ပါသည်။

ချက်ပြုတ်ပြီး အစားအသောက်များအား သာမန်အခန်း အပူချိန်တွင် (၂)နာရီထက်ပိုမထားရပါ။ ပူနေစဉ် စားသုံးသည့် အစားအသောက်ကို အမြဲပူရန်ထိန်းသိမ်းထားပြီး အအေးအဖြစ် စားသုံးသည့် အစားအသောက်ကို အစဉ်အေးနေရန် ထိန်းသိမ်းထားရပါမည်။

အစားအသောက်များ ပြင်ဆင်ချက်ပြုတ်ရာတွင် ရေသန့်ကိုသာ အသုံးပြုရပါမည်။ တို့စရာ ဟင်းသီးဟင်းရွက်စသည့် အစိမ်းစားမည့်အစားအသောက်များအား ရေသန့်ဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောရပါမည်။ ဂေါ်ဖီထုတ်များကို အထုပ်လိုက် လှီးဖြတ်ခြင်းမပြုရပါ။ အသားနှင့်ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို သန့်ရှင်းဆေးကြော သင့်တော်သောအပူချိန်၌သိမ်းဆည်းထားရပါမည်။ ပါဝင်ပစ္စည်းများကို ကောင်းမွန်လုံခြုံစွာ သိမ်းဆည်းထားရပါမည်။

(၁၁) အကြံပြုချက်

လူ့ဘဝအသက်ရှင်သန်ရေးအတွက် စားဝတ်နေရေးသည် လွန်စွာအရေးကြီးပါသည်။ စား၊ ဝတ်၊ နေရေး သုံးမျိုးအနက် နေ့စဉ်နေ့တိုင်းမှီဝဲစားသုံးနေရသော အစားအသောက်များ မရှိမဖြစ် လိုအပ်လျက်ရှိပါသည်။ အစားအသောက်များသည် အာဟာရ ပြည့်ဝရပါမည်။ အစားအသောက်များသည် ဓာတုဆိုးဆေး တာရှည်ခံဆေးများလည်း ကင်းစင်ရပါမည်။ ထို့အပြင် ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်သောအစားအသောက်များ ဖြစ်ရပါမည်။ "အစာလည်းဆေး၊ ဆေးလည်းအစာ" ဆိုသည့်အတိုင်း အစားအသောက်သည် ကျန်းမာရေးအတွက် လွန်စွာအရေးကြီးပါသည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် အစားအသောက်နှင့်ပတ်သက်သော အသိပညာများကို သိရှိထားရပါမည်။ အစားအသောက်ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းရေးအတွက် လူတိုင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း အကြံပြုအပ်ပါသည်။

ဒေါက်တာမြင့်သန်းထွန်း (ပြည်သူ့ကျန်းမာရေး)

ကျန်းမာရေးဆိုသည်မှာ နာဖျားရောဂါနှင့် ကိုယ်အင်္ဂါချို့ယွင်းမှု ကင်းရှင်းရုံသာမက ကိုယ်ကျန်းမာမှု၊ စိတ်ကျန်းမာမှု၊ လူမှုရေး ကျန်းမာမှုတို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကိုဆိုလိုသည်ဟု ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ကြီးက အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။ သန့်ရှင်းရေးသည် ကျန်းမာရေး ကို ထိခိုက်ပျက်ပြားစေတတ်သည့် ရောဂါဖြစ်စေနိုင် သော ပိုးမွှားများကင်းစင်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ကျန်းမာသန့်ရှင်းရေး (အ)သုံးလုံးမှာ အစားအသောက်၊ အယိုအသွားနှင့် အစွန့်အပစ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ ကျန်းမာသန့်ရှင်းရေးနှင့်ညီညွတ်စေရန် (အ)သုံးလုံးကို စနစ်တကျ

ကျန်းမာသန့်ရှင်းရေး (အ)သုံးလုံးကို စနစ်တကျဆောင်ရွက်ပါ

ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ ကျန်းမာသန့်ရှင်းရေး (အ)သုံးလုံး အဖြေခိုင်ပါက မိမိတစ်ဦးချင်းကျန်းမာရေးမှ မိသားစုကျန်းမာရေး၊ ပြည်သူလူထုကျန်းမာရေးနှင့် အမျိုးသားကျန်းမာရေးအထိ အဆင့်ဆင့် မယိုင်လဲဘဲ ဆက်လက်ထူထောင်သွားနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

(၁) အစားအသောက်

လူ့ဘဝအသက်ရှင်ရန်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်ကျန်းမာရန်အတွက် အစားအသောက်များကို နေ့စဉ်စားသောက်ရပါမည်။ သို့ရာတွင် အစားအသောက်များသည် ကျန်းမာရေးနှင့်မညီညွတ်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်မှုမရှိခြင်း၊ အာဟာရဓာတ်မပြည့်ဝခြင်းနှင့် ဓာတုဆိုးဆေးများပါဝင်ခြင်းများ ဖြစ်ပါက ကျန်းမာရေးထိခိုက်နိုင်ပြီး အခြားရောဂါဘယများလည်း ဝင်ရောက်နိုင်ပါသည်။

(က) အာဟာရဓာတ်ပြည့်ဝခြင်း

အရိုး၊ အသား၊ အသွေး၊ အကြောစသည်တို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော လူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် အာဟာရဆိုသည့် ထောက်ကူအားပေးသည့် အစားအသောက်ကို မျှတလုံလောက်စွာ မှီဝဲပေးရပါမည်။ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး အာဟာရဓာတ်နှင့် ပြည့်ဝစေရန်အတွက် အရိုးကိုအားပေးသည့် ထုံးဓာတ်(ကယ်လ်စီယမ်)နှင့် ဗီတာမင်ဒီဓာတ်၊ အသားကို ဖွံ့ဖြိုးထွားကျိုင်းစေသည့် အသားဓာတ် (ပရိုတိန်း)၊ အသားအရေကိုစိုပြေစေသည့် အဆီဓာတ်၊ ယမ်းနုံဓာတ်နှင့် ဗီတာမင်အေဓာတ်၊ အသွေးဖြစ်ထွန်းမှုကိုထောက်ကူသည့် သံဓာတ်၊ ဗီတာမင်ဘီတွဲလ်ဓာတ်နှင့် ဗီတာမင်စီဓာတ်၊ အကြောကို အားပေးသည့် ဗီတာမင်ဘီဓာတ်နှင့် ထုံးဓာတ်၊ ခွန်အားကိုဖြစ်စေသည့် ကစီဓာတ် (ကာဗွန်ဟိုက်ဒရိတ်)စသည်တို့ကို နေ့စဉ်မျှတလုံလောက်စွာ မှီဝဲစားသောက်ရပါမည်။

(ခ) အချိန်မှန်မှန်စားသောက်ခြင်း

အာဟာရဓာတ်ပြည့်ဝသော်လည်း မနက်စာ၊ နေ့လယ်စာနှင့် ညစာကို အချိန်မှန်မှန်စားသောက်တတ်သော အလေ့အကျင့်ရှိရန်လိုအပ်ပါသည်။ အချိန်မှန်မှန်မစားသောက်ပါက အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။ မရှောင်လွှဲနိုင်သော အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် မစားနိုင်ပါက ရေသောက်ခြင်းနှင့် မုန့်တစ်ခုခု စားခြင်း ပြုလုပ်ရပါမည်။ နာရီဝက်၊ တစ်နာရီကွာခြား၍ အဆာခံမှုသည် မသိသာသော်လည်း အချိန်ပိုကြာလေလေ အစာအိမ်ထဲမှ အစာခြေရည် (ဟိုက်ဒရိုကလိုရစ် အက်စစ်ပျော့) ထွက်လာလေလေ ဖြစ်တတ်ပြီး အနေးနှင့်အမြန် အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

(ဂ) အစားအသောက်ကို ကြေညက်စွာ ဝါးစားခြင်း

အစာချေအင်္ဂါစုသည် လွှန်စွာနုနယ်လှခြင်းကြောင့် စားသောက်သမျှကို ကြေညက်စွာဝါးစားရပါမည်။ သို့မှသာ အစာကြေမှု၊ ချေဖျက်မှု အာဟာရဓာတ်ရည်များကို ကိုယ်တွင်းအင်္ဂါစုများသို့ ပို့ဆောင်မှုတို့ကို အထူးကူညီနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အစားစားသောက်ရာတွင် လျင်မြန်စွာမစားဘဲ ကြေညက်စွာဝါးတတ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

(ဃ) အစားအစာသန့်ရှင်းလတ်ဆတ်ခြင်း

နေ့စဉ်မှီဝဲစားသောက်မည့် အစားအစာများသည် သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်ရပါမည်။ အစားအသောက်များကို ဖုန်မဝင်စေရန်နှင့် ယင်ကောင်မနားစေရန် အဖုံးအအုပ်ဖြင့် အုပ်ဆိုင်းထားရပါမည်။ ကြောင်အိမ်တွင်လည်းကောင်း၊ မုန့်အိမ်ထဲတွင်လည်းကောင်း ထားရပါမည်။ ပူအိုက်သောရာသီဥတုနှင့် ကြာကြာကြာကျိုက်သောအချိန်တွင် အစားအစာများကို စနစ်တကျထားသိုရန်လိုအပ်ပါသည်။ သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်မှုမရှိသော၊ ပုပ်သိုးနေသောအစားအစာများ စားသုံးခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။

(င) သောက်သုံးရေသန့်ရှင်းမှုလိုအပ်ခြင်း

သောက်သုံးရေမသန့်ရှင်းပါက ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျှောရောဂါ၊ ဝမ်းကိုက်ရောဂါ၊ အူရောင်ငန်းဖျားရောဂါ၊ ကာလဝမ်းရောဂါ၊ သန်ကောင်ရောဂါ၊ ပိုလီယိုအကြောသေရောဂါနှင့် အသည်းရောင်

> နာရီဝက်၊ တစ်နာရီကွာခြား၍ အဆာခံမှုသည် မသိသာသော်လည်း အချိန်ပိုကြာလေလေ အစာအိမ်ထဲမှ အစာခြေရည် (ဟိုက်ဒရိုကလိုရစ် အက်စစ်ပျော့) ထွက်လာလေလေ ဖြစ်တတ်ပြီး အနေးနှင့်အမြန် အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

အသားဝါရောဂါများဖြစ်ပွားနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အနယ်အနှစ်အရောင်အဆင်း၊ အနံ့အရသာစသော ရုပ်အရာဝတ္ထုကောင်းစင်ခြင်း၊ ထုံးဓာတ်၊ သံဓာတ်၊ စသည့်ဓာတ်အရာဝတ္ထုများလိုအပ်သည့် ပမာဏထက် မပိုခြင်းနှင့် ရောဂါပိုးများကင်းစင်ခြင်း ပြည့်စုံသော သောက်သုံးရေဖြစ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ ရေမှန်သမျှကို ကျိုချက်သောက်ရပါမည်။ အသောက်နှင့် ဆေးဝါးကွပ်ကဲရေးဦးစီးဌာန၏ ထောက်ခံချက်ပါသော သောက်ရေသန့်ကိုသာ သောက်ရပါမည်။

(စ) လက်ကိုသန့်ရှင်းစွာဆေးကြောခြင်း

အစားအသောက်ကို ကိုင်တွယ်ချက်ပြုတ်စားသောက်မည့် လက်ကို သန့်ရှင်းစွာဆေးကြောရပါမည်။ အစားအစားအစာ မစားမီနှင့် အစားအစာစားပြီးအချိန်၊ အိမ်သာမှထွက်ချိန်၊ အမှိုက်သရိုက်နှင့် အညစ်အကြေးများ ကိုင်တွယ်ပြီးချိန်တို့တွင် လက်ကို ဆပ်ပြာနှင့် သေချာစွာ ဆေးကြောရပါမည်။

(ဆ) သွားနှင့်ခံတွင်းသန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ခြင်း

အစားအသောက်၏ ဝင်ရာလမ်းဖြစ်သော ပါးစပ်အတွင်းရှိ သွားနှင့်ခံတွင်းသန့်ရှင်းရေးသည် အလွန်အရေးကြီးပါသည်။

သွားကောင်းမှသာ စားလိုက်သောအစားအစာ၊ အသားငါး၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ၊ အဝှုံးကလေးများ၊ အဖတ်ကလေးများအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိနိုင်ပါသည်။ မိမိတို့စားလိုက်သော အသားငါး၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်အစအနများ သွားနှစ်ချောင်းကြားတွင် ညပ်နေပါက နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် ပုပ်သိုးအချဉ်ပေါက်နိုင်ပါသည်။ သွား၏အပေါ်ယံကြွေသွားအထပ်၊ ၎င်းမှတစ်ဆင့် ဆင်စွယ်နှစ် အထပ်နှင့် အတွင်းမှ သွားအထပ်သို့ လည်းကောင်း၊ အချဉ်ဓာတ်က စားသွားပြီး သွားပိုး စားရောဂါရနိုင်ပါသည်။ သွားဖုံးရောင်ခြင်းနှင့် သွားကြားမှ သွေးထွက်ခြင်းလည်း ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် နံနက်အိပ်ယာထ တစ်ကြိမ်သာမက အစာစားပြီးတိုင်းနှင့် ညအိပ်ယာဝင်ချိန်တို့တွင် သန့်ရှင်းစွာသွားတိုက်ခြင်း၊ အာလုပ်ကျင်းခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပေးရပါမည်။

(၂) အယိုအသွား သို့မဟုတ် မစင်အညစ်အကြေးစွန့်ခြင်း

လူ့ဘဝအသက်ရှင်ရေးအတွက် နေ့စဉ်အစားအစာများကို စားပေးရပါမည်။ အစာသစ်များလက်ခံနိုင်ရန်အတွက် အစာဟောင်းများကိုစွန့်ပစ်ရပါမည်။ အယိုအသွားပြုလုပ်ခြင်း သို့မဟုတ် မစင်အညစ်အကြေးစွန့်ခြင်းပြုလုပ်ရာတွင်၊ သန့်ရှင်းရေးနှင့် ညီညွတ်ရပါမည်။ မစင်(မိလ္လာ)မှတစ်ဆင့် အစားအသောက်သို့ နည်းလမ်းမျိုးစုံနှင့်ကူးရောက်ပြန့်ပွားသွားနိုင်ပါသည်။ မစင်အညစ်အကြေးများသည် လက်၊ ရေ၊ ယင်ကောင်နှင့် မြေကြီးထဲသို့ ရောက်ရှိသွားနိုင်ပါသည်။ ၎င်းတို့မှတစ်ဆင့် အစားအသောက်ထဲသို့ရောက်ရှိပြီး ရောဂါများရရှိနိုင်ပါသည်။ အာဟာရချို့တဲ့နိုင်ပါသည်။ သေဆုံးသည်အထိ ဒုက္ခပေးနိုင်ပါသည်။ သန့်ရှင်းရေးကို စနစ်တကျ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် အစားအသောက်သို့ မစင်အညစ်အကြေးများ မကူးရောက်နိုင်စေရန် ကာကွယ်တားဆီးနိုင်ပါသည်။ သန့်ရှင်းပြီး ရောဂါကင်းစင်နိုင်မည့်အိမ်သာကို လူတိုင်းအသုံးပြုရပါမည်။ ယင်လုံရေလောင်းအိမ်သာဖြစ်ရပါမည်။ မိလ္လာကန်များကိုလည်း

စနစ်တကျဖုံးအုပ်ထားရပါမည်။ သန့်ရှင်းသောအိမ်သာအမျိုးအစားတည်ဆောက်ခြင်းအတွက်အဂါ(၄)ရပ် ရှိပါသည်။ နေ့စဉ်စွန့်ပစ်လိုက်သော အယိုအသွား သို့မဟုတ် မစင်အညစ်အကြေးများ သန့်ရှင်းရေးနှင့် ညီညွတ်စေရန်အတွက် အင်္ဂါ(၄)ရပ်နှင့်ပြည့်စုံသော အိမ်သာအမျိုးအစားဖြစ်ရန် အရေးကြီးပါသည်။

(က) ပထမအင်္ဂါရပ်

ပထမအင်္ဂါရပ်မှာ မြေပြင် သို့မဟုတ် မြေပေါ်နှင့်မပတ်သက်သောအိမ်သာဖြစ်ရပါမည်။ လေးတိုင်စင်နှင့် အရက်အကြောက်လုံရုံ မြေပေါ်အိမ်သာမျိုး မြေကြီးပေါ်တွင် ဆောက်လုပ်အသုံးမပြုသင့်ကြပါ။ စွန့်ပစ်လိုက်သမျှ မစင်များမြေပြင်ပေါ်တွင် ပုံနေ၍ ယင်ကောင်နားနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ မြေရာသီတွင် မစင်အညစ်အကြေးများသည် ခြောက်သွေ့ပြီး အနံ့သာအနည်းငယ်ထွက်နိုင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် မိုးရာသီတွင် မိုးရေများဖြင့် ရောနှောပြီး မစင်ပုံများ ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ ချောင်းမြောင်းထဲသို့ စီးဆင်းသွားနိုင်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ မစင်များကို ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ ရှင်သန်ကြီးထွားစေရန်အတွက် မြေဩဇာအဖြစ်လောင်း၍ စိုက်ပျိုးတတ်ပါသည်။ ၎င်းဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို စားသုံးမိခြင်းကြောင့် သန်ကောင်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဝမ်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပျံ့နှံ့ပြီး၊ သန်ကောင်စွဲရောဂါဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အိမ်သာဆောက်ရာတွင် မြေပြင် သို့မဟုတ် မြေပေါ်နှင့် မစင်မပတ်သက်စေရန် တွင်းတူးပြီး တွင်းတည့်အိမ်သာဖြစ်စေ၊ တွင်းလွှဲအိမ်သာဖြစ်စေ ဆောက်လုပ်အသုံးပြုပါက ရောဂါကင်းဝေးနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) ဒုတိယအင်္ဂါရပ်

ဒုတိယအင်္ဂါရပ်မှာ ယင်ကောင်မဝင်နိုင်စေရန် လုံခြုံသောအိမ်သာမျိုးဖြစ်ရပါမည်။ တွင်းအိမ်သာပင်ဖြစ်သော်လည်း အဖုံးအကာ ရှိရပါမည်။ အဖုံးအကာမရှိပါက ယင်ကောင်ပေါက်ပွားပြီး မစင်များကပ်ငြိနေသည့် ယင်ကောင်သည် အစားအသောက်ပေါ် နားမိခြင်းကြောင့် ဝမ်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါများ ပျံ့ပွားသွားနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တွင်းတူးထားပြီးပါက ယင်ကောင်မဝင်နိုင်စေရန်နှင့် လုံခြုံမှုရှိစေရန်အတွက် မြေတွင်းအပေါ်တွင် ထိုင်ခုံအပြားကို ကျောက်ပြား၊ ပျဉ်ပြား၊ ဝါးပြားစသည့် ဒေသဖြစ်ရရာပစ္စည်းနှင့် စနစ်တကျ ဖုံးအုပ်ထားရပါမည်။ ၎င်းထိုင်ခုံအပြားတွင် ယိုပေါက်ငယ်တစ်ခုရှိရပါမည်။ ၎င်းယိုပေါက်ငယ်ကို ဖုံးအုပ်ထားရမည့် အဖုံးပျဉ်ပြားတစ်ခုလည်း လက်ကိုင်တန်းဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားရှိရပါ

မည်။ သို့မှသာ အန္တရာယ်ပေးနိုင်မည့် ယင်ကောင်များ၏ အန္တရာယ်ကို တားဆီးကာကွယ်နိုင်ပါမည်။

(ဂ) တတိယအဂါရပ်

တတိယအဂါရပ်မှာ သောက်သုံးရေကို အန္တရာယ်မဖြစ်စေရန် တားဆီးကာကွယ်ရပါမည်။ တွင်းအိမ်သာပင်ဖြစ်သော်လည်း ရေရရှိရာ ရေတွင်း၊ ရေကန်စသည်တို့နှင့်နီးကပ်ပါက ၎င်းအိမ်သာသည် မြေမြင့်တွင်ရှိပြီး ရေတွင်း၊ ရေကန်သည် မြေနိမ့်တွင်ရှိပါက ၎င်းအယိုအသွား သို့မဟုတ် မစင်အညစ်အကြေးများ မြေကြော၊ ရေ ကြောမှတစ်ဆင့် ရေတွင်း၊ ရေကန်များအတွင်းသို့ တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်းစီးဝင်ကာ ညစ်ညမ်းသွားနိုင်ပါသည်။ ကြည်လင်သောရေသည် အနည်အနှစ်၊ အနံ့အရသာ၊ အရောင်အဆင်းမရှိသော ရေဖြစ်သော်လည်း မစင်ရေများဝင်နေပါက သန့်ရှင်းမှုမရှိသောကြောင့် ဝမ်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါများ ဖြစ်ပွားနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သောက်သုံးရေကို အန္တရာယ်မပေးနိုင်စေရန်အတွက် ရေရရှိရာနှင့် အနည်းဆုံး ပေ(၅၀)၊ အများဆုံး ပေ(၁၀၀) ဝေးကွာသောနေရာတွင် အိမ်သာကို ဆောက်လုပ်အသုံးပြုရပါမည်။ မစင်များ မြေကြော၊ ရေကြောမှတစ်ဆင့် ရေတွင်း၊ ရေကန်သို့ စီးမဝင်သွားစေရန်အတွက် အိမ်သာမှန်သမျှကို မြေနိမ့်ရာများတွင်သာ ဆောက်လုပ်ရပါမည်။ ထို့အပြင် ရေဝင်ခြင်းနှင့် ကြွက်ဖျက်ဆီးခြင်းမဖြစ်စေရန် ကြိုတင်စီမံ ဖန်တီးထားရပါမည်။

(ဃ) စတုတ္ထအဂါရပ်

စတုတ္ထအဂါရပ်မှာ အိမ်သာတက်သူများအား အနံ့အသက်ဆိုးများကင်းဝေးစေရန် ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ မလိုလားအပ်သော အနံ့အသက်ဆိုးများမရှိစေရန်အတွက် အိမ်သာကို နေအိမ်အဆောက်အဦ၏ လေအောက်တွင်သာ ဆောက်လုပ်ရပါမည်။ ထို့အပြင် တွင်းတည့်အိမ်သာ၊ တွင်းလွှဲအိမ်သာပင်ဖြစ်သော်လည်း မြေတွင်းထဲရှိ မစင်အညစ်အကြေးများ၏ အနံ့ဆိုးများ ထွက်သွားနိုင်စေရန် မြေတွင်း၌လေထွက်ပေါက်ကို ခဲပိုက်၊ ဝါးပိုက်တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ပြုလုပ်ထားရပါမည်။ မြို့ကြီးများတွင် ရေလောင်းအိမ်သာ၊ ရေဆွဲအိမ်သာအသုံးပြုသော်လည်း စနစ်တကျသုံးစွဲရန်လိုအပ်ပါသည်။

(၃) အစွန့်အပစ်(အမှိုက်သရိုက်အညစ်အကြေး)

အမှိုက်သရိုက်များကို သန့်ရှင်းရေးနှင့် ညီညွတ်စွာမစွန့်ပစ်နိုင်ပါကလည်း ယင်ကောင်သာမက ခြင်ကောင်၊ ကြွက်၊ မြွေ၊ ငှက်နှင့် ခွေးစသည့် ဘေးအန္တရာယ်ပေးသည့် သတ္တဝါမျိုးစုံတို့ မှီအောင်းပေါက်ပွားနိုင်ပါသည်။ ယင်ကောင်ကြောင့် ဝမ်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါများနှင့် အူရောင်ငန်းဖျားရောဂါ၊ ခြင်ကြောင့် သွေးလွန်တုပ်ကွေး၊ ဆင်ခြေထောက်၊ ဆင်တုပ်ကွေးနှင့် ဂျပန်ဦးနှောက်ရောင်ရောဂါ၊ ကြွက်ကြောင့် ပလိပ်ရောဂါ၊ ကြွက်ဆီးကြောင့်ဖြစ်သော အသားဝါရောဂါနှင့် ကြွက်ကိုက်ရောဂါ၊ ကျီးကန်းများကြောင့် ငှက်တုပ်ကွေးနှင့် ကြက်တုပ်ကွေးရောဂါ၊ မြွေဆိုးများကိုက်ခံရခြင်းနှင့် လေလွင့်ခွေးများကြောင့် ခွေးရူးပြန်ရောဂါနှင့် ခွေးကိုက်ဒဏ်ရာများ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ထို့အပြင် အနံ့အသက်ဆိုးများကြောင့် နှာစေး၊ ချောင်းဆိုး၊ ရင်ကြပ်စသည့် အဆုတ်ရောဂါ၊ လေတိုက်ခြင်းကြောင့် မျက်စိအတွင်း အမှိုက်သရိုက်များဝင်ခြင်းနှင့် မျက်စိအနာရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ မသန့်ရှင်းသော အမှိုက်များကြောင့် ယားနာရောဂါများဖြစ်တတ်ပါသည်။ အမှိုက်များ ရေတွင်း၊ ရေကန်ထဲဝင်ရောက်ပါက ရေထုညစ်ညမ်းစေခြင်းများ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

(က) အမှိုက်သရိုက်အမျိုးအစားများ

အမှိုက်သရိုက်များတွင် အမှိုက်စိုနှင့်အမှိုက်ခြောက်ဟူ၍ နှစ်မျိုးခွဲခြားထားပါသည်။ အမှိုက်စိုဆိုသည်မှာ သား၊ ငါး အကြေးခွံ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်အစအန၊ စားကြွင်းစားကျန်၊ မြင်းချေး၊ နွားချေး၊ ခွေးသေကောင်ပုပ်၊ ကြွက်သေကောင်ပုပ်၊ ဘုရားပန်းနှင့် နတ်ပန်းခြောက်များစသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။ အမှိုက်ခြောက်များမှာ သစ်ရွက်ခြောက်များ၊ အဝတ်စ၊ စက္ကူစ၊ သစ်သားတုံး၊ ပြာ၊ သံတို

သံ၊ ဘူးခွံ၊ ချက်လွှတ်၊ ဖန်ကွဲနှင့် ပုလင်းကွဲများပင် ဖြစ်ပါသည်။

(၁) အမှိုက်များကို စနစ်တကျစွန့်ပစ်ခြင်း

အမှိုက်စို၊ အမှိုက်ခြောက်များကို နည်းလမ်း (၅)သွယ်ဖြင့် သန့်ရှင်းရေးနှင့်အညီ စွန့်ပစ်နိုင်သည်။ ပထမနည်းမှာ မြို့ကြီးများတွင် လက်တွေ့အသုံးပြုနိုင်သည့် သန့်ရှင်းရေးနှင့်ညီညွတ်သောနည်းဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းမှာ အဖုံးရှိသော အမှိုက်ပုံးထဲသို့ အမှိုက်ကို စွန့်ပစ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အဖုံးမရှိသော ပုံးထဲသို့စွန့်ပစ်ပါက ယင်၊ ခြင်၊ ကြွက်၊ ငှက်၊ ခွေးနှင့် ခွေးများ အမှိုက်ပုံးကို လာရောက်စားသောက်နိုင်အောင်းနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိအိမ်အတွင်းရှိ အမှိုက်ပုံးတွင် အမှိုက်ပစ်ပြီးပါက စနစ်တကျ အဖုံး ဖုံးအုပ်ထားရပါသည်။ အမှိုက်ပုံးတွင် အမှိုက်များပြည့်နေပါက သက်ဆိုင်ရာဌာနမှ ရပ်ကွက်အလိုက်သတ်မှတ်ချထားပေးသော အမှိုက်ပုံးကြီးထဲသို့ သွားရောက်သွန်းလောင်းစွန့်ပစ်ရပါသည်။

ဒုတိယနည်းမှာ စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့ကို အားမကိုးဒုက္ခမပေးဘဲ မိမိမိသားစု၏ အမှိုက်သရိုက်ကို မိမိတို့အိမ်အတွင်း၊ အိမ်အပြင်အတွင်း၌ စွန့်ပစ်ရေးနည်းလမ်းတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းမှာ အမှိုက်စိုများကို အမှိုက်ပုံး၊ အမှိုက်ပုံများသို့ မစွန့်ပစ်ဘဲ မိမိနေအိမ်အနီးရှိမြေပြင်တွင် တွင်းတူး၍ မြေမြှုပ်ပစ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ စည်ပင်သန့်ရှင်းရေးအလုပ်သမားများ လာရောက်သိမ်းဆည်းမှုမရှိပါက အနံ့အသက်ဆိုးများ ရှူရှိုက်ရခြင်း၊ ရောဂါပြန့်ပွားခြင်း၊ သာယာရေးအဖွဲ့မှ ဘေးအန္တရာယ်မှ အလိုအလျောက်ကင်းဝေးသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

တတိယနည်းမှာ အိမ်တွင်း၌ထွက်ပေါ်လာသော အနည်းငယ်မျှသာ ပမာဏရှိသည့် အမှိုက်ခြောက်များ မီးရှို့ပစ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မီးမလောင်နိုင်သော ဘူးခွံ၊ ချက်လွှတ်၊ ဖန်ကွဲ၊ ပုလင်းကွဲများမှတစ်ပါး အမှိုက်ခြောက်တော်တော်များများ လောင်ကျွမ်းပျက်စီးသွားခြင်းကြောင့် စွန့်ပစ်ရမည့် အမှိုက်သရိုက်ပမာဏ လျော့နည်းသွားနိုင်ပါသည်။

စတုတ္ထနည်းမှာ သန့်ရှင်းရေးနှင့်ညီညွတ်စေရန် မြေဆွေးပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အိမ်တွင်းမှထွက်သည့် အမှိုက်သရိုက်များကို မြေဆွေးပြုလုပ်ပြီး သီးပင်၊ စားပင်များ စိုက်ပျိုးရာ၌ မြေသြဇာအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ နေအိမ်ဘေးတွင် တွင်းတူးပြီး အမှိုက်သရိုက်တစ်တင်း၊ မြေကြီးတစ်တင်းစသည်ဖြင့် မြေဆွေးပြုလုပ်သွားပါက တစ်နှစ်ခန့်ကြာတွင် မြေဆွေးကောင်းအဆင့်သို့ဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။

ပဉ္စမနည်းမှာ ခြံမြေအတွင်းရှိ နိမ့်ကျနေသည့် မြေနိမ့်ချိုင့်ဝှမ်းများကို အိမ်တွင်းမှထွက်သည့် အမှိုက်သရိုက်များဖြင့် ဖို့လောင်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဖို့လောင်းထားသော အမှိုက်သရိုက်ပေါ်တွင် မြေကြီးအချို့ကို ထပ်၍သွန်းလောင်းခြင်းအားဖြင့် ယင်နားခြင်း၊ ကြွက်ဖောက်ခြင်း၊ ခွေးတက်ခြင်း၊ မြွေအောင်းခြင်း၊ ငှက်များနားရှိခြင်း၊ အနံ့ဆိုးနှင့် လေလွင့်မှုတို့ကို အတော်အတန် ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။

(၄) အကြံပြုချက်

"အာရောဂျံ ပရမံလာဘံ" ဆိုသည့်အတိုင်း ကျန်းမာရေးသည် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သော ရတနာတစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။ ကျန်းမာရေးဆိုသည်မှာ ရောဂါဖြစ်လာမှ ပျောက်ကင်းကုသရေးကို အလေးထား ဆောင်ရွက်ရမည်မဟုတ်ဘဲ ရောဂါမဖြစ်လာအောင် ကြိုတင်ကာကွယ်ရပါမည်။ တစ်ကိုယ်ရေသန့်ရှင်းရေးအပြင် ပတ်ဝန်းကျင်သန့်ရှင်းရေးကို ဂရုစိုက်ရပါမည်။ ကျန်းမာသန့်ရှင်းရေးလုပ်ငန်းသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းနှင့် သက်ဆိုင်သည်မဟုတ်ပါ။ အများနှင့် ပိုင်းဝန်းဆောင်ရွက်ရပါမည်။

ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်းများအပြင် အခြားဌာနဝန်ထမ်းများနှင့် အများပြည်သူအားလုံး ပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ ကျန်းမာသန့်ရှင်းရေး (အ)သုံးလုံးကို အခြေခိုင်စေရန် ဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း အကြံပြုအပ်ပါသည်။

ဒေါက်တာ မင်းသူရိန်

ညွှန်းစာလေးညီမှာပါသည်
အားကြမ်းမြင်း
ငြိမ်းစေ

▲ ရှေးရှေးက ကွမ်းနှပ်ဝါ
တိုရိုးရာ မြန်မာလေ
ပျော်မွေ့စဉ်လား၊
▲ ဓာတ်တားဦးက ကွမ်းနှပ်ဝါ
နှင်းမြွာက ဆေး၊
▲ ကွမ်းသီးတောင်ငူနှင့်
ကိုင်းထုံးဖြူပြည်ရှား
သာဝါးလိုတွေ၊
▲ ကျွန်းမာရေးထွက်ကာစစ်
ယနေ့ခေတ်ဆင်ခြင်ဘွယ်၊
▲ မှုစကီ (Muski) နိုင်ငံတွေး (92)
ထူးခြားလှတယ်၊
▲ ကွမ်းယာရဲ့အန္တရာယ်
လူငယ်တွေသတိထား၊
▲ ခံတွင်းကင်ဆာနဲ့
ပါးစောင်နာဒုက္ခပေး
ဝေးကရှောင်ရှား၊
▲ အလေးထားဂရုပြု
သန့်ရှင်းမှုပတ်ဝန်းကျင်
ကွမ်းတွေးတွေတစ်ပျစ်ပျစ်
ညစ်ပတ်မြေပြည်)တစ်ခွင်၊
▲ ဝိုင်းဝန်းလိုပြုပြင်
ဖျက်အစဉ်ပြင်ပါလား၊
▲ အစဉ်လာဆိုပေမဲ့
ပြင်စရာပြင်ကာပြောင်းပါမှ
နောင်ကောင်းရွှေပြည်သာလိမ့်
သည့်ကွမ်းယာစရိုက်ဆိုးကို
ရိုက်ချိုးဖျက်ထား။ ။

နှင်းစာဖြည်မြင့်(ရွှေကျွန်းမြေ)

ကြိုးဆွဲ

ဆွေးငြိမ်း ဝင်းဝင်းနိုင်

သူ့ကို ညပိုင်းမှာသာ တွေ့ဖူးသည်။ နေ့ခင်းမှာ မတွေ့ဘူး၊ မဆုံဘူးခဲ့။ သူ့ကို မြင်ရတိုင်း စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ရသည်။

တကယ်လည်း စိတ်မကောင်းမိ၊ တကယ်လည်း သနားမိပါသည်။ သူ့ရုပ်ရည်ကိုသာ တစိမ့်စိမ့်ကြည့်ရင်း ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ပို၍ ခံစားပေးမိမည်က အမှန်။ သူ့အပေါ် ကိုယ်စားကြေကွဲပေးမိသည့် ဝေဒနာက၊ ဒီလောက်ခံစားနေရသည်ကို အဖြေရှာရင်း သူ့ကို

ရဲရဲပင်မကြည့်ချင်တော့.....

တော်ပါသေးသည်။ ကျွန်တော်... မနက်ခင်းအလုပ်သွားစဉ်၊ ကျွန်တော် ဖြတ်သန်းခဲ့သည့်လမ်းမှာ သူ့ကိုမမြင်ရတော့။ သူနေရာသည် မနက်ခင်းမှာ အခြား အရာဝတ္ထုများ ရောက်နေပြီး၊ ညနေခင်း...အလုပ်တိုက်မှ ပြန်လာချိန်တွင်တော့ ထိုနေရာကို သူရောက်နေတတ်ပြီ။ ထိုအခါ ကျွန်တော်သည် သူ့ကို ဖျတ်ခနဲကြည့်ပြီးသည်နှင့် ကျွန်တော်...သူ့ကို ကျော်နိုင်းခဲ့သည်။

အဲ....သူ့ရုပ်ပုံလွှာကတော့ ကျွန်တော့်မျက်ဝန်းနှင့် ကျွန်တော့်နှလုံးသားဆီ ကပ်ပါလာသည်။ သူ.....ဘယ်သူလဲ၊ သူ ဘာလဲ။ သူ ဘယ်အတွက် ဒီလိုဖြစ်နေတာလဲ....၊ လဲပေါင်းများစွာဖြင့် အဖြေမဲ့မေးခွန်းများက ကျွန်တော့်ရင်ကို အလုပ်ပေးနေပါတော့သည်။

ကြည့်စမ်း.....

သူလေ....။ ညစ်ညစ်ထေးထေးနှင့် အနားစုတ်ပြတ်သတ်နေသည့် စစ်ရောင်ဦးထုပ်ကို ဆောင်းထားသည်။ မည်းမည်း ညစ်ညစ်နှင့် ပေတူးစုတ်ပြဲနေသည့် ဂျာကင်အနက်ရောင်ကို ဝတ်ထားသည်။ ပြီးတော့ အတွင်းက ညစ်လွန်း မည်းလွန်းသော အတွင်းခံအင်္ကျီလက်ရှည်ကို ဝတ်ထားပြီး၊ ဘောင်းဘီကလည်း အနက်ရောင်ဖြစ်သည်။ တင်ပါးဆုံနေရာက ပေါက်ပြဲနေပြီး၊ ရေမချိုးရ၍ ပွပေနေသည့် တင်ပါးဆုံ အတွင်းသားကို မြင်ရသည်။ ဘောင်းဘီ အောက်အနားများက ခြေသလုံးအလယ်ထောက်ထိ စုတ်ပြဲနေသည်မို့ ချေး(ကျီး) အထပ်ထပ်နှင့် သူ့ခြေသလုံးများကို မသတီစရာ ခြေဖမိုးဖြင့် တွဲဖက်ပြီးမြင်ရသည်။ သူ့မျက်နှာက ခပ်သွယ်သွယ်၊ နှုတ်ခမ်းမွေးများက အပေါ်နှုတ်ခမ်းကို ဖုံးလွှမ်းနေပြီး၊ အောက်မေးမွေးတို့က လည်ချောင်းဝ

> လူရယ်လို့ဖြစ်လာသည့်
> လူထဲက လူတစ်ဦး၏
> ဘဝအမိပွှာယ်မဲ့နေသည့်
> ပုံရိပ်များက
> ဘာကြောင့်များ
> ခုလို အမိပ္ပာယ်မဲ့
> ဖြစ်သွားရတာပါလိမ့်ဟု....

အောက်ကို ရောက်နေသည်။

သူ့မျက်လုံးများက အပူအပင်ကင်းနေသည်။ အရာရာကိုကြည့်ရင်း အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ငေးနေသည်က သိသာသည်။ သူ့မျက်လုံးများက မကြာခဏ အဖွင့်အပိတ်လုပ်သလို၊ သူ့နှုတ်ခမ်းများကလည်း မကြာခဏ ဆိုသလို ပြုံးရယ်နေတတ်သည်။

လူရယ်လို့ဖြစ်လာသည့် လူထဲက လူတစ်ဦး၏ ဘဝအဓိပ္ပာယ်မဲ့နေသည့် ပုံရိပ်များက ဘာကြောင့်များ ခုလို အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ဖြစ်သွားရတာပါလိမ့်ဟု ကျွန်တော် အဖြေရှာရင်းနှင့် အချိန်ကုန်ခဲ့တာ... နှစ်လကျော်ပြီ.....။

x x x x x

အရင်တုန်းက ဒီလမ်း၊ ဒီနေရာကို ကျွန်တော် အမြဲဖြတ်သွားသည်။ သူ့ကို မတွေ့မိ။ ကျွန်တော်အလုပ်လုပ်သည်က ရွှေတောင်တန်းလမ်း၊ အောက်ဘလောက်မှာရှိသည့် မဂ္ဂဇင်းတိုက်တွင် အယ်ဒီတာ တစ်ဦး။ သည်တော့....ကျွန်တော်နေသည့် သရက်တောကျောင်းနှင့်က တစ်ဆက်တည်း။ သရက်တောကျောင်း တောင်ဘက်မုခ်ဆင်းသွားပါက ရွှေတောင်တန်းလမ်းကို ဝင်ပြီးသား။ သို့သော် ကျွန်တော်က ကွမ်းကြိုက်သူမို့ ကျောင်းအနောက်ဘက် အပေါက်မှ ထွက်၊ သုဝယ်ချင်းရောင်းသည့် ကွမ်းယာဆိုင်မှာ ဝင်ဝယ်၊ ပြီးပါက ဘုန်းကြီးလမ်းအတိုင်း ကမ်းနားလမ်းဘက်လာ၊ ဗန္ဓုလလမ်းအတိုင်းတွေ့ပြီး ရွှေတောင်တန်းလမ်းကို ဆင်းခဲ့သည်က များသည်။ သည်တော့...သူ့ကို တွေ့ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုရချိမ့်။

သည်နေ့....ကျွန်တော် နေသည့် ကျောင်းမှ လုပ်စရာရှိတာလုပ်၊ စားစရာရှိတာစားပြီး ထုံးစံအတိုင်း အနောက်ဘက်မုခ်မှ ဆင်းခဲ့သည်။ ကွမ်းဝယ်၊ ကားမှတ်တိုင်ရောက်တော့ ဖျတ်ခနဲကြည့်ဖြစ်ပေမယ့် သူ့ကိုမတွေ့ရ။ မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း ရောက်ခဲ့ပြီး လုပ်စရာရှိတာလုပ်၊ မြို့ထဲသွားစရာရှိတာသွားနှင့် တစ်နေ့တာ တာဝန်ကို ထမ်းရွက်ခဲ့သည်။ သူ့တာဝန်နှင့်သူမို့ လုပ်ငန်းလုပ်ရတာ ပျော်စရာကောင်းသည်။

"ဆရာကောင်းမြတ်....မြို့ထဲသွားပြီး စာမူတွေယူပေးပါဦး၊ ဒီဝတ္ထုတွေကလည်း သရုပ်ဖော်ပုံ အပ်ရမယ်..."

ဟု အယ်ဒီတာချုပ်က ကျွန်တော့်ကို တာဝန်ပေးသည်။ စာမူတောင်း၊ ပန်းချီအပ်ရသည်က ကျွန်တော့်တာဝန်။ ကွန်ပျူတာစာစီပြီး စာမူများကို စစ်ပေးရသည်က ကျွန်တော့်တာဝန်။ သို့ကြောင့်...မြို့ထဲထွက်ခဲ့သည်။ လိုင်းကားနှင့် ဆူးလေမှာဆင်းမည်။ လေအန်ကုန်း၊ လေထန်ကုန်းမှာဝင်မည်။ လစဉ် ရေးနေကျ ဆရာတွေထံမှ စာမူယူမည်။ ပြီးတော့ သရုပ်ဖော်ပုံအပ်ဖို့ ကျွန်တော် ခရီးဆက်ရမည်လေ။

လိုင်းကားပေါ်မတက်ခင် ၁၅ လမ်းမှတ်တိုင်မှာ ၄၅ ကား စောင့်နေသည့် ကျွန်တော်။ ဘေးဝန်းကျင်ကို မျက်စိကစားမိသည်။ မြို့ပြရနံ့က ကျွန်တော့်နှလုံးသားကို ပွလောင်စေသည်။ သည်လို ပွလောင်

အမြင်ကပ်ရသည်ကလည်း ဒီကနေ့လို တစ်ရက်တည်းသာမဟုတ်။ ရန်ကုန်ရောက်ကတည်းက စပါးမွေးဆူးနဲ့ခြင်း။ ကြည့်စမ်း။ မိန်းကလေးအများအားဖြင့်ကတော့ ခေတ်လွန်သရုပ်ပျက်တွေချည်း။ ကျွန်တော့်ကို ကျွန်တော် ကျောက်ခေတ်ရောက်နေသလိုလို၊ နိုင်ငံခြားရောက်နေသလိုလိုမျိုး။ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံက သူတို့ခြေသလုံးသား၊ ပေါင်သား၊ ရင်စုံအမွှာကို လှစ်ဟပြထားခြင်းက ယဉ်ကျေးမှုတိမ်ကောလာသည်ကို လှစ်ဟပြနေသလိုမျိုး....

ကားပေါ်ရောက်ပြန်တော့လည်း ချစ်သူလား၊ လင်မယားလား မသိသာသော၊ ခုတွေ့ ခုကြိုက်တွေလော မသိရသည့် စုံတွဲတွေက တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ခါးဖက်သူဖက်၊ ပါးချင်းကပ်ပြီး ကလူ၏သို့ မြူ၏သို့နှင့်......။

ကျွန်တော့်အလုပ်ကိစ္စပြီးလို့ မင်္ဂလာဒုံ ခင်းတိုက် ပြန်ရောက်သည်အထိ အတိုအတိ တွေဝတ်ထားသည့်သူ အများအပြား၊ ပြီးတော့....ချစ်သူစုံတွဲတွေ၏ ပွင့်လင်းရာသီမှာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပေါ်ပေါ်တင်တင် အမူအရာတွေကြောင့် နောင်တစ်ခေတ် ယဉ်ကျေးမှုကြောင့် ရင်လေးနေမိဆဲ.....။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်.....

စာပေလောကမှာ ကျင်လည်နေသည့် ကျွန်တော်....၊ ဘဝသရုပ်ဖော်တွေ ရေးနေသည့် ကျွန်တော်၊ တောလေ တောစရိုက်နှင့် တောလိုက်ဝတ္ထုတွေရေးနေသည့် ကျွန်တော်။ မရေးဖြစ်တာကြာပြီဖြစ်သည့် တောဘဝရသဝတ္ထုတွေအစား၊ မြို့စရိုက် ခေတ်မီလွန်းသော ခေတ်ကျော်ဝတ္ထုတွေ ရေးပြီး ကျွန်တော် ရင်ခုန်ရ၊ ရင်တုန်ရ၊ ရင်လေးရဦးမည်က အမှန်....။

တိုးတက်နေပြီတဲ့၊ ဘာတွေ တိုးတက်နေတာလဲ....

ကျွန်တော်နေသည့် ကျောင်းရောက်သည်အထိ အဖြေရှာမရသေး.....

x x x x x

သရက်တောကျောင်းတိုက်ဘက်ရှိ ပလက်ဖောင်းကို အားပြု၍ ကွမ်းရောင်းနေသည့် ဝင်းမြင့် ကွမ်းဆိုင်ရှေ့ ကျွန်တော် ရောက်ခဲ့သည်။ စားနေကျ ဆေးပါးပါးနှင့် တစ်ရာဖိုးမှာရင်း ခုံမှာဝင်ထိုင်ရင်း သူ နားခိုအိပ်စက်ရာကို ကြည့်မိသည်။ ဝင်းမြင့်ဆိုင်က ကျောင်းပေါက်ဝဘေး၊ ဗာဒံပင်အောက်မှာ၊ ဗာဒံပင်တစ်ဖက်မှာ ကားမှတ်တိုင်နှင့် ကြော်ငြာဘုတ်ထောင်ထားသည့် နားခိုရာအဆောင်နှစ်ခုရှိသည်။ အမိုးနှင့်အကျအနလုပ်ထားသည့်နေရာ။ ထိုနေရာနှစ်ခုက ယှဉ်ထားပြီး တစ်ဖက်တွင် အသုပ်ဆိုင်၊ ကွမ်းဆိုင်တွေက....အနော်ရထာလမ်းအထိ ရှိနေသည်။ အမြဲပြည့်ကျပ်နေသည့်နေရာ....။

"ဒီနေ့ မင်္ဂလာဒုံခင်းတိုက် ပိတ်တယ်နဲ့တူတယ်" ဟု ဝင်းမြင့်က ကွမ်းယာရင်း ပြောသည်။

"ဟုတ်တယ်...တနင်္ဂနွေလေ၊ အလုပ်ပြီးလို့ ကွမ်းဝယ်ရင်းထွက်လာတာ၊ ဒါနဲ့ ညတိုင်း ဒီမှတ်တိုင်တန်းအောက်မှာ လာအိပ်နေတဲ့လူကို သိလား"

ကျွန်တော့် အမေးကြောင့် ဝင်းမြင့် စဉ်းစားဟန်ပြုသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ ဝင်းမြင့်ထံမှ အဖြေစကားကို ငံ့လင့်ရင်းရှိသည်။ အကြောင်းအရာကောင်းရင်တော့ ကျွန်တော့်အတွက် ဝတ္ထုကောင်းတစ်ပုဒ်ရမည် မဟုတ်လား။ အစွဲးထဲက အမြတ်ထုတ်ချင်သည့် ကျွန်တော့်ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ ရသဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖန်တီးပြီး ချပြချင်သည်လေ....။

"နေဦးကွ...ငါလည်း အတိအကျရယ်လို့တော့ မဟုတ်ဘူး၊ အရိပ်အမြွက်လောက်တော့ သိတယ် ကောင်းမြတ်ရ၊ ဘာလဲ ကုန်ကြမ်းလိုက်ရှာနေတာလား..."

ရယ်ကျဲကျဲနှင့် ပြောလာသည့် ဝင်းမြင့် စကားက ကျွန်တော့်ရည်ရွယ်ချက်ကို မှန်သွားသည်။

"အင်း...ဆိုပါစို့ ဝင်းမြင့်ရာ....မင်းသိသလောက်သာပြော"

"ဒီလူနာမည်က ကိုသန့်ဇင်တဲ့"

"ကိုသန့်ဇင်...."

"ဟုတ်တယ် ကောင်းမြတ်၊ ကိုသန့်ဇင်တဲ့၊ ဒီလူက နေ့ခင်းဆိုရင် အခြားနေရာတွေ လှည့်ပြီးသွားတတ်တယ်လေ၊ ကြားရတာကတော့ သိမ်ကြီးဈေး၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေးတို့ နောက်ဆုံး စံပြငါးဈေးအထိသွား၊ အဲသလိုသွားရင်း ထမင်းဆိုင်တို့၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တို့တွေ့ရင် ရပ်ပြီးတောင်းတယ်၊ ကွမ်းဝါးတဲ့လူ၊ ဆေးလိပ်သောက်နေတဲ့လူ.... အဲသလိုလူမျိုးနဲ့တွေ့ရင် တောင်းတတ်

တယ်လေ..."

"သြော်...."

"အဲသလို...စိတ်ထင်ရာသွားပြီး ညနေစောင်း အိပ်ရာဝင်ခါနီးဆိုရင်တော့ ဒီနေရာကို ရောက်လာပြီး အိပ်တော့တာပေါ့ ကွာ"

ဝင်းမြင့်စကားကြောင့် ကျွန်တော် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်။ အစိုးမရသည့် စိတ်ကို ချုပ်တည်းထိန်းကွပ်ဖို့ပင် မသိတော့သည်အထိ အဖြစ်ဆိုးနှင့်ကြုံနေရသည့် ကိုသန့်ဇင်ဆိုသည့် လူအကြောင်းကိုတော့ ခြေရာခံမိနေပြီ။ အပေါ်ယံတော့ သိခဲ့ပြီ။ တရားခံအကြောင်းရင်းကိုပဲ သိဖို့သာလိုတော့သည်....။

"တကယ်တော့ကွာ...ဒီနေရာ ဒီအရပ်က...တစ်ခါတုန်းက မမေ့နိုင်စရာအကြောင်းရှိလို့လား၊ အိပ်စက်ရတာ အဆင်ပြေလို့လားတော့ မသိဘူးလေ၊ ကိုသန့်ဇင်အတွက်တော့ အဓိတ်ဆိုတာ ရှိခဲ့ပုံရပါတယ်ကွာ...."

မသေချာသော ဝင်းမြင့်၏ ထင်မြင်ချက်က ကျွန်တော်ယူဆထားသည့် အတွေးနှင့် ထပ်တူကျချင်ချင်တော့ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ဝင်းမြင့်က ကိုသန့်ဇင်အကြောင်း ရင်ဖွင့်ပြသည်ကို နားစွင့်ရင်း ကျွန်တော့်ရင်မှာ တထိတ်ထိတ်.....

x x x x x

မြို့ပြထုံးစံအတိုင်း နေဝင်ပြီဆိုသည်နှင့် မီးရောင်ဝင်းဝင်းတို့ လင်းလက်လာပြီဖြစ်သည်။ ဘုန်းကြီးလမ်းဟုခေါ်သည့် သရက်တောကျောင်းတိုက်ဘေး စံပြရုပ်ရှင်ရုံတစ်ဝိုက်၊ ပြောရလျှင် ဘုန်းကြီးလမ်း၏ ဟိုဘက်ဒီဘက်ရှိ မီးတိုင်မှမီးများ ထိန်ထိန်ညီးညီး။ လိုင်းကားအချို့ လိုင်းသိမ်းဖို့ပြင်ဆင်နေကြသလို၊ ကိုယ်ပိုင်ကားအချို့၊ တက္ကစီကားများက ဘုန်းကြီးလမ်းမှာ အပြည့်။ လူတွေကလည်း အပြည့်.....။

ကျွန်တော်....ကျောင်းမှာ ထမင်းစား၊ သိမ်းဆည်းပြီးသည်နှင့် ကွမ်းဝါးဖို့ထွက်ခဲ့သည်။ ဒါကလည်း ညတိုင်းလိုလို ဘုန်းကြီးလမ်းဘက် ထွက်နေကျ။ ကျွန်တော် ညပိုင်းကွမ်းဝယ်ဖို့လာသည့် ညတိုင်း အမြင်မတော်တာအချို့ကို တွေ့ရသည်ချည်း။ သည်ကနေ့ညမှာတော့ ဝင်းမြင့် ဆိုင်သိမ်းခဲ့တာ စော၍ လမ်းထောင့်ရှိဆိုင်သို့ လာခဲ့သည်။ ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ ကားရပ်စောင့်နေသူတွေ၊ သွားလာနေသူတွေကို ရှောင်ရှားရင်း လာခဲ့သည်။ ဤတွင် မြင်နေကျအတိုင်း ချစ်သူစုံတွဲအချို့ကို တွေ့ရသည်။ အချို့စုံတွဲက လက်ချင်းဆုပ်ကိုင်ရင်း၊ အချို့က ပခုံးဖက်ထားရင်း၊ အချို့က ယှဉ်ရပ်ရင်း....။

တွေ့နေရသည်က ယိုသူမရှက် မြင်သူရှက်ရမည့်အဖြစ်။ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ရုပ်ရှင်ထဲကလို၊ ဝတ္ထုထဲကလို သရုပ်ဆောင်နေကြသည်လား မပြောတတ်။ ကျွန်တော် လမ်းထောင့်ကွမ်းဆိုင်ရောက်တော့ ကွမ်းဝယ်၊ ပြီးတော့ လာရာလမ်းကိုပြန်ခဲ့သည်။ များပြားသည့်လူတွေကတော့ ချစ်သူစုံတွဲသုံးလေးတွဲရပ်ရင်း စကားပြောနေသည်ကို

တွေ့နေရသည်က
ယိုသူမရှက်
မြင်သူရှက်ရမည့်အဖြစ်။
သူတို့ကိုယ်သူတို့
ရုပ်ရှင်ထဲကလို၊
ဝတ္ထုထဲကလို သရုပ်ဆောင်
နေကြသည်လား....

ကွက်ကြည့်ကြည့်ရင်း ပြုံးစေ့စေ့ဖြစ်နေကြသည်။

ပြန်လာခဲ့သည့်အချိန်တွင်တော့ ကားမှတ်တိုင်အတွက် ဆောက်ပေးထားသည့် အမိုးနှင့်နေရာအရောက်မှာတော့ ကျွန်တော့်ခြေလှမ်းများ တန့်သွားသည်။ ကားမှတ်တိုင်နှင့် ကျောင်းအုတ်တံတိုင်းကြားမှာ မီးရောင်သိပ်မရောက်၍ အနည်းအကျဉ်း မှောင်နေသည်။ ဇာဒ်ပင်ရိပ်ကြောင့်ပိုပြီးမှောင်ကျသည်ဟုဆိုရင်မမှား။

ထိုနေရာမှာတော့ အမှောင်ကိုအားပြုကာ ချစ်သူစုံတွဲတစ်တွဲ ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ပထမဆုံးမြင်လိုက်ရသည်က မိန်းကလေး၏ ဖွေးဖွေးဖြူနေသည့် ခြေသလုံးသားနှင့် တုတ်တုတ်ခဲခဲ ပေါင်တံကို မြင်နေရသည်။ မိန်းကလေးသည် ဘောင်းဘီတိုကို ဝတ်ထားပြီး၊ အင်္ကျီကလည်း ဝတ်ထားသည်ဆိုရုံသာ။ ခေတ်ပေါ်အဝတ်အစား အခေါ်အဝေါ်ကိုတော့ ကျွန်တော် နားမလည်။ ကောင်လေးကတော့ ဘောင်းဘီရှည်၊ စပို့ရှပ်အင်္ကျီလက်တိုနှင့်....။

ခပ်မှောင်မှောင်ထဲမှာဖြစ်၍ မျက်နှာကို မမြင်ရ။ အသက်အရွယ်က ခန့်မှန်းရခက်နေသည်။ မိန်းကလေး၏ ခြေသလုံးနှင့် ကောင်လေး၏ အောက်ခြေဘောင်းဘီဝတ်ထားသည့် အနေအထားကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် နီးနီးကပ်ကပ် ပွေ့ဖက်ထားသည့်ပုံစံမျိုး....။

သူတို့နှစ်ဦး ချစ်သူတွေဖြစ်ကြမည်ကတော့ အမှန်။ စကားတွေ တွတ်ထိုးရင်းရှိသည်။ ရယ်သံလွင်လွင်ကို ကြားနေရသည်။ ကျွန်တော်က ဇာဒ်ပင်ခြေရင်းမှာ မယောင်မလည်လုပ်ရင်း ရပ်နေမိသည်။ ထိုအချိန် လူတစ်ဦးရောက်လာပြီး ချစ်သူစုံတွဲနှင့် မနီးမဝေးမှာရပ်ကာ အပေါ့သွားနေသည်။ အပေါ့သွားသူကလည်း ချစ်သူစုံတွဲ

ကို အလေးမထား။ ချစ်သူစုံတွဲကလည်း အပေါ်သွားနေသူကို ဂရုမပြု။ အပေါ်သွားသူက သူ့ကိုစွပြီးသွားသည်နှင့် ချစ်သူစုံတွဲကို တစ်ချက်ပဲငုံကြည့်ကာ ပလက်ဖောင်းပေါ် တက်သွားပြီး ထွက်သွားသည်။

မကြာပါ။ အခြားလူနှစ်ဦး ရောက်လာပြန်သည်။

"ဟိုမှာ...."

လူတစ်ဦးက မေးငေါ့ပြရင်း ချစ်သူစုံတွဲထံ ပြသည်။ ထိုလူနှစ်ဦးက အနီးကပ်ဆုံးနေရာဖြစ်သည့်နေရာအထိ တိုးသွားပြီး ကြည့်သည်အထိ ချစ်သူနှစ်ဦးမှာ မကြောက်မလန့်နှင့် ရပ်နေကြဆဲ။ ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်တော့်ကုန်ကြမ်းဟူသာ အဖြေရှာရင်း ရေးကွက်ရှာနေဆဲမို့ပင် ချစ်သူစုံတွဲ ပလက်ဖောင်းပေါ် တက်လာသည်။ ကျွန်တော်နှင့်မဝေး။ ဟိုလူနှစ်ဦးနှင့်လည်း မဝေး....။

"အစ်ကို...ညီမ ပြန်မယ်နော်...၊ ကွန်ဖျူတာသင်တန်းလည်း ကြိုးစားတက်ဦး"

ကောင်မလေး၏အသံ....။ ကျွန်တော် အသာပင် နားထောင်နေမိသည်။ ထိုစဉ် ဟိုလူနှစ်ဦး တစ်ဖက်သို့ထွက်သွားပြီး။ ပွဲက မကြမ်းဘူးကွ....ဟု ပြောသွားသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

"စိတ်ချပါ၊ ညီမလည်း ဒီနှစ် ဆယ်တန်းကို အောင်အောင်ဖြေဦးနော်၊ မနှစ်ကလို ကျနေဦးမယ်.....သိလား"

"ဒီနှစ် အောင်မယ်လို့တော့ ထင်တာပဲ အစ်ကိုရယ်၊ ညီမစိတ်က အစ်ကို့ဆီရောက်နေတာကိုး၊ ဒီတော့ စာကျက်ရတာစိတ်မပါဘူးလေ၊ အစ်ကိုက သိပ်စိုးမိုးနိုင်တာကိုး...သိလား..."

အညာအရွဲ့ဆုံးစကားများနှင့် လက်ချင်းရိုက်ကာပြောရင်း လူကြားထဲ ဝင်သွား

အမှောင်ကိုအားပြုကာ
ချစ်သူစုံတွဲတစ်တွဲ
ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။
ပထမဆုံးမြင်လိုက်ရသည်က
မိန်းကလေး၏
ဖွေးဖွေးဖြူနေသည့်
ခြေသလုံးသားနှင့်....

သည်အထိ ကျွန်တော်ရပ်ရင်း နှလုံးသားမှာ သူတို့စကားကို မှတ်နေမိသည်။ ထိုညက အဖြစ်ကို ကျွန်တော်မမေ့။ အရင်ညတွေတုန်းက သည်သို့ ကွမ်းဝယ်ထွက်တိုင်း ခပ်မှောင်မှောင်ဖြစ်နေသည့် မှတ်တိုင်နေရာမှ ချစ်သူစုံတွဲနှစ်တွဲ၊ သုံးတွဲအထိ သူနေရာနှင့် သူစကားပြောနေသည်ကို တွေ့ခဲ့သည်။ ဂရုမစိုက်မိ။ ကျွန်တော့်အရေးလည်း မဟုတ်။

သို့သော်....

သည်ကနေ့ညတော့...ကျွန်တော့်အနေနှင့် ဘာကြောင့်ရပ်ကြည့်နေမိပါသနည်း။

ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော်...အဖြေရှာရင်း ခေါင်းခါမိပြန်သည်။

x x x x x

"ကိုယ်...မင်းကို မခွဲနိုင်တော့ဘူး ညီမရယ်၊ နော်.....၊ ဒီနေရာမှာခေါ်လာပြီး တွေ့ရတာကလည်း အရှုံးရှာယ်ကင်းအောင်လို့ပါ"

ယောကျ်ားဖြစ်သူ၏အသံကို ကျွန်တော် ကြားလိုက်ရသည်။ ထုံးစံအတိုင်း ချစ်သူစုံတွဲဟု ထင်မှတ်လိုက်သည့် ကျွန်တော်။ ချစ်သူစုံတွဲတော့ ဟုတ်ပါသည်။ ငယ်ရွယ်သည့် ချစ်သူစုံတွဲတော့ မဟုတ်နိုင်။

"ကိုရယ်...ညီမလည်း...ကို့လိုပဲလေ၊ အိမ်မှာနေရတာ မလွတ်လပ်ဘူးလေ၊ ပြီးတော့...အိမ်ကလူကလည်း သိပ်ကပ်တယ် မရှိဘူးလေ၊ သူ့အလုပ်နဲ့သူ ရှုပ်နေတာဆိုတော့ ညီမကို ဂရုမစိုက်နိုင်ဘူးပေါ့၊ ဒါနဲ့ကို့ မိန်းမကရော..."

"တော်စမ်းပါ ညီမရယ်၊ ဒီဟာမကြီးအကြောင်း မပြောချင်ပါဘူး။ ကို့ဆိုရင် မြို့ထားမတတ်ချစ်တာ၊ သိလား၊ ဒါပေမဲ့ ကိုကတော့ သူ့ကို ငွေကြေးကြောင့်သာ ယူထားရတာ....စိတ်ထဲမှာတော့...."

သူတို့နှစ်ဦးစကားကြောင့် ကျွန်တော့်ရင်ထဲ လှိုက်ဖိုမောသွားသည်။ ငယ်ရွယ်သည့်စုံတွဲတွေမဟုတ်သည့် ဤစုံတွဲကတော့ ထူးခြားပါသည်။ သူတို့စကားများက သူတို့ဘဝသရုပ်ကို လှစ်ဟပြနေပြီ။ နှစ်ဦးစလုံး အိမ်ထောင်ရှိကြသည်။ စီးပွားရေး

တော့်တင်းကြသည်။ သားသမီးတွေ ရှိကြမည်ဟုလည်း ကျွန်တော်ခန့်မှန်းမိပါသည်။ အသက်အရွယ်တွေက ငါးဆယ်နီးပါးတော့ စကေန်ရှိမည်က အမှန်....။

"တရားဝင် ယူကြရအောင်ကလည်း မလွယ်ဘူး ညီမရယ်၊ သားသမီးကလည်း ရှိ၊ စီးပွားရေးကလည်း ရှိ၊ ပြီးတော့ ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်းနဲ့ နေရတာဆိုတော့..."

ယောကျ်ားဖြစ်သူထံမှ ခပ်ညည်းညည်းပြောသံကို ကြားရသည်။ အမျိုးသမီးထံမှ သက်ပြင်းမောချသံလည်း ကြားရသည်။ အမျိုးသမီး၏ ခေတ်လွန်ဝတ်စားထားမှုနှင့် ယောကျ်ားဖြစ်သူ၏ ခေတ်မီမီ၊ သန့်ပြန့်စွာဝတ်စားထားမှုကိုလည်း တွေ့လိုက်ရသည်။ သူတို့စုံတွဲက မီးရောင်ယုံ့ယုံ့ကို သတိမပြု၊ ပလက်ဖောင်းပေါ်က သွားလာနေကြသူများကို သတိမပြု....။

"ဟုတ်ပါတယ် ကိုရဲ့၊ ကိုပြောသလို တရားဝင်ယူလိုတော့ ဘယ်ဖြစ်မလဲလေ၊ အခုလို...နောက်ရက်မှာ တွေ့ကြရုံပေါ့။ ကို့ မိတ်ဆွေတွေ မရိပ်မိစေနဲ့နော်"

"စိတ်ချ ညီမ...ဪ...သဘက်ခါ တည်းခိုခန်းမှ ဆုံကြမယ်နော်"

"အင်း...."

သူတို့ပြောသံက တိုးညှင်းသည်ဟု ဆိုရပေမယ့် ကျွန်တော်ရပ်နေသည့် ဗာဒံပင်နှင့် မဝေးသည်မို့ ကျွန်တော့်နားထဲမှာတော့ ပီပီသသကြားနေရပါသည်။ ထိုစုံတွဲမှာ သူတို့စကားပြောအပြီး လူချင်းခွာလိုက်ကြသည်။ အမျိုးသမီးက တက္ကစီငှားပြန်သွားသလို၊ ယောကျ်ားဖြစ်သူကလည်း ပလက်ဖောင်းပေါ်မှတစ်ဆင့် လမ်းလျှောက်သွားရင်း လမ်းကွေ့အရောက် တက္ကစီငှားပြန်သွားချေပြီ။ သူတို့နှစ်ဦး ကျောပေးရာ အရပ်ဆီ ပြန်သွားကြသော်လည်း ဘယ်နေရာဆီ ပြန်သွားသည်မသိ။ ဘယ်တော့

တွေ့ကြမည်မသိ။ မနက်ဖြန်ည ပြန်လာကြဦးမည်လားမသိ။ ကျွန်တော်...ဗာဒံပင်ရင်းမှ ခွာလိုက်သည်။ ထိုအချိန်...အသက်ခပ်ငယ်ငယ် စုံတွဲတစ်တွဲ ရောက်လာပြန်သည်။

ကျွန်တော် ဆက်မကြည့်ဖြစ်တော့။

x x x x x

မနက်ခင်း...ရုံးသွားတိုင်း ဤလမ်းဤမှတ်တိုင်ကနေပြီး ဖြတ်သွားခဲ့သော ကျွန်တော်။ လင်းနေသည့် နေ့ခင်းမှာ သွားလာလှုပ်ရှားနေသည့်လူတွေ၊ ကားတွေနှင့် ပြည့်နှက်ပြီး သက်ဝင်နေသော်လည်း ညပိုင်းဆိုလျှင် မီးရောင်မှုံ၊ အမှောင်ထုခပ်ပါးပါးမှာ အမြဲလိုလိုပင် စုံတွဲလေးတွေ တွေ့နေရသည့် ဤနေရာ....

ယဉ်ကျေးမှုကို ခပ်ပါးပါးလိမ်းခြယ်ထားပြီး အရှက်အကြောက်တရားကို ခပ်ဝေးဝေးထားနေကြသည့် ခေတ်ပေါ်ရောဂါဆိုး၏ ကြောက်စရာကောင်းလာပုံများကို တွေးရင်း နောင်ရေးအတွက် စိတ်မအေးနိုင်ခဲ့။ မကြာခင်နှစ်တွေဆီက ကူးစက်လောင်မြိုက်ခဲ့သည့် ခေတ်လွန်ရေစီးကြောင်းထဲမှာ မျောပါမျော်ပါးနေကြသော ချစ်သူစုံတွဲတို့၏ ဆက်ဆံရေးက လူသူရှေ့မှာပင် လန့်စရာကောင်းလာသည်။ လူသူကွယ်ရာ၊ တိတ်ဆိတ်ရာနေရာမျိုးဆိုလျှင်ဖြင့်.....။

ကျွန်တော် ဆက်မတွေးလိုတော့။ ကားမှတ်တိုင်ဘေး မှောင်ကျကျနေရာမှာ အမြဲလာတွေ့နေကြသည့် ချစ်သူစစ်စစ်စုံတွဲ၊ သားမယားရှိပါလျက်နှင့် လာတွေ့နေကြသည့် စုံတွဲ၊ ထိုစုံတွဲများ၏ ဘဝနောင်ရေးကရော ဘယ်သို့သော အဖြေမျိုးဖြင့် ဇာတ်သိမ်းကြမည်နည်း။ ပြီးတော့... ရန်ကုန်မြို့ကြီးအတွင်းရှိ ပန်းခြံတွေ၊ တိရစ္ဆာန်ရုံတွေ၊ ရုပ်ရှင်ရုံတွေ၊ တည်းခိုခန်းတွေမှာ ဆုံဖြစ်ကြသော ချစ်သူစုံတွဲတွေ၏ အနာဂတ်ကရော အခြေခံနိုင်မှာခဲ့ပြီလား၊ မာကျောခဲ့ ကြပြီလား၊ တကယ်ချစ်စိတ်နှင့် မက်တွယ်ခဲ့ကြတာရော ဟုတ်ရဲ့လား။ အပျော်လား အပျက်လား၊ ခေတ္တလား ယာယီလား၊ ထာဝရလား ဓဏတာလား၊ အပူလား အအေးလား၊ ဓဏတာ မေးစက်ကြတာလား၊ ထာဝရမေးစက်ဖို့ ပေးဆပ်ကြတာလား။ လားပေါင်းများစွာသော အတွေးမေးခွန်းများက ကျွန်တော့်ကို ခြောက်လှန့်နေသည်။

ထိုအခါ....သူ့ကို သတိရမိသည်။

သူဆိုတာ...စိတ်ဖောက်ပြန်သွားသည့် ကိုသန့်ဇင်။ ချေး(ကျီး)အထပ်ထပ် အဝတ်အစားတွေကို အထက်အောက် ဝတ်ဆင်ထားသည့်လူ၊ သူ့ကိုယ်သူ ဘာဆိုဘာမှ မသိတော့သည်အထိ အရူးအနှောင်ကင်းမဲ့သွားရလေသောသူ။ ဘဝကို ဘယ်လိုအဆုံးသတ်မလဲဆိုတာကို တွေးမပူ

လေတော့သောသူ။ ဆွေးနေသည့် ကြိုးတန်းပေါ် လမ်းလျှောက်ခဲ့သူ....။

ထိုအခါ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း ဝင်းမြင့် ပြောပြခဲ့သော စကားများက ကျွန်တော့်နားထဲမှာ တရစ်ဝဲဝဲ.....။

"ဟုတ်တယ် ကောင်းမြတ်ရေ....၊ ကိုယ်သိထားရသလောက် ပြောရရင်...အဲဒီ ကိုသန့်ဇင်ဟာ တော်တော် တော်တဲ့ စီးပွားရေးသမားတဲ့။ ဘဝအတွက်၊ မိသားစုအတွက် စီးပွားရေးတိုးတက်ဖို့ပဲ အာရုံစိုက်နေပြီး အိမ်ထောင်ဦးစီးပီသအောင် ကြိုးစားခဲ့တဲ့သူတဲ့....."

"အဲ...သူ့မိန်းမက...ကိုသန့်ဇင်ထက် ခြောက်နှစ်လောက်ငယ်ပြီး၊ ကလေးတစ်ယောက် ထွန်းကားခဲ့ပြီးတဲ့နောက်တော့ တိုတိုပြောရရင် ဇနီးဖြစ်တဲ့သူက တခြားလုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးနဲ့ ဖောက်ပြန်ခဲ့သတဲ့လေ၊ အဲဒါကို ကိုသန့်ဇင် အပေါင်းအသင်းတွေ သိကြတော့ ပြောပြပေမယ့် ကိုသန့်ဇင်က မယုံဘူး၊ နောက်တော့ သေသေချာချာ လေ့လာကြည့်တော့ ဇနီးဖြစ်သူရဲ့ ဖြစ်ရပ်အမှန်တွေကို သိသွားပြီးတဲ့နောက်..."

ကျွန်တော့်နားထဲသို့ ဝင်လာသည့် ဝင်းမြင့်စကားသံများက အရောင်မှိန်စွာ မှေးမှိန်စီးဝင်လာသည်။ ကျွန်တော်....ခေါင်းရမ်းမိသွားသည်။

"အဲဒီနောက်တော့ ကိုသန့်ဇင်မှော အရက်တွေသောက်လာရင်းနဲ့ ကားတိုက်ခံခဲ့ရတယ်တဲ့။ ညပိုင်းမှာဖြစ်ခဲ့တာဆိုတော့ တရားခံမပေါ်ရှာဘူးလေ၊ အဲသလိုနဲ့...သူ့ကိုယ်သူလည်း မသိ၊ သူချစ်တဲ့ မိသားစုကိုလည်း မသိ၊ သူကြိုးစားရှာဖွေခဲ့တဲ့ ဓနဥစ္စာတွေကိုလည်း မမှတ်မိ၊ သူ့ဇနီးရဲ့ အဖြစ်တွေကိုလည်း ဝေါချနိုင်ခဲ့တဲ့သူ ဖြစ်သွားခဲ့ရတာတဲ့"

ဝင်းမြင့် ပြောပြ၍ အကြောင်းစုံသိထားခဲ့သော ကိုသန့်ဇင်အကြောင်းတွေးရင်း ညစဉ်လို တွေ့နေသည့် ကားမှတ်တိုင်ဘေး၊ အမှောင်ရိပ်မှာ တွေ့နေကြသည့် စုံတွဲများအဖြစ်ကို အဖြေရှာကြည့်မိသောအခါ....

နိုင်မာဖြော့ပြုံးသည့် ပန်းခင်းလမ်းဖြစ်ဖို့လား၊

ပြတ်လုလု ကြိုးတစ်ချောင်းအပေါ် ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့် လမ်းလျှောက်နေကြသလားဆိုတာ တွေးမိသွားပြန်သည်။

ပြတ်လုလု
ကြိုးတစ်ချောင်းအပေါ်
ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့်
လမ်းလျှောက်နေကြသလားဆိုတာ
တွေးမိသွားပြန်သည်။
ချစ်သူချင်းချင်း
ရင်ခုန်ချင်ကြမည်ကအမှန်။

ချစ်သူချင်းချင်း ရင်ခုန်ချင်ကြမည်က အမှန်။ သို့သော် နိုင်မာသည့် သံဖြစ်ဖို့၊ သစ္စာတရားရှိဖို့ လိုအပ်မည်သာ။ တပ်မက်စိတ်နှင့် ဇာတာမျော်ပါးလိုစိတ်ဖြင့် ဘဝကို ပုံအပ်ကြပြီး လွန်ကျူးကြမည်ဆိုလျှင်ဖြင့်....

ဆွေးနေသည့် ကြိုးသည် သူတို့ ခြေထောက်အောက်သို့ အလိုလိုရောက်လာမည်က အမှန်။

"ပြော်...ကိုသန့်ဇင်ရယ်၊ တစ်ခါတုန်းက ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့တဲ့ မလှတ်မလပ်စုံတွဲတစ်တွဲက အမျိုးသမီးဟာ ခင်ဗျား ဇနီးသည်လို မိန်းမများ ဖြစ်နေမလား မသိဘူးဗျာ၊ အဲသလို ကျွန်တော့်အတွေးမှန်ခဲ့ရင် ကိုသန့်ဇင်လိုလူမျိုး ထပ်မတွေ့ပါရစေနဲ့တော့...."

ကျွန်တော် မရဲတရဲဆုတောင်းရင်း ဆွေးမြည့်နေသည့်ကြိုးပေါ် လမ်းလျှောက်နေကြသည့် စုံတွဲတွေမဖြစ်အောင် ထပ်လောင်း ဆုတောင်းပေးနေမိသည်။

x x x x x

နောက်ည နောက်ညတိုင်းမှာ ကိုသန့်ဇင်ကို မှတ်တိုင်မှာတွေ့သည်။ ချစ်သူစုံတွဲအချို့လည်း တစ်ခါတစ်ရံတွေ့သည်။ ကိုသန့်ဇင်ကတော့ သူ့နေရာသူ အိပ်စက်နေသည်။

"အမှတ်တရ၊ သတိလက်လွတ် မဖြစ်တဲ့ ဘဝထက်၊ ဒီဘဝမျိုးနဲ့နေရတာ... ခင်ဗျားအတွက် ပိုစိတ်ချမ်းသာပါတယ် ကိုသန့်ဇင်ရယ်...."

ကိုသန့်ဇင်၏ ဇနီးမျက်နှာကို တွေးဆရင်း ကျွန်တော်...ကိုယ်ချင်းမစာနာစွာဖြင့် အသံတိတ်ပြောလိုက်မိပါတော့သည်...။

တွင်းကြီးသားတင်ဝင်းဦး

ချိုဝင်းမြင့်

အပါးမလှမ်း မိုးမသည်း

"ကလင်......ကလင်"

တယ်လီဖုန်းမြည်သံက အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်နေသည်။ ခင်လေးဖြူ တယ်လီဖုန်းကို ကိုင်လိုက်သည်။

"ဟုတ်ကဲ့....အမိန့်ရှိပါရှင်"

"ဖြူဖြူလား"

"ဟုတ်ကဲ့.... ဖြူပါ"

"သန်းထိုက်ပါ၊ ဖြိုး မူးလဲသွားလို့၊ အဲဒါ အေး...ကိုခေါ်ပြီးလာခဲ့ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဖြူတို့ အခုချက်ချင်းလာခဲ့ပါမယ်"

"မေမေ...မေမေ၊ အန်တီဖြိုး မူးလဲသွားလို့တဲ့၊ အဲဒါ အန်ကယ် ဖုန်းဆက်လာတယ်၊ အမြန်လာခဲ့ပါတဲ့"

"အေး...အေး၊ သမီး ကားထုတ်ပေတော့။ အချိန်မတော်ကြီးဆိုတော့

သမီး ဖေဖေလည်း မမောင်းနိုင်းချင်တော့ဘူး"

"ဘယ်ကဖုန်းလဲ....အေး"

"ဖြိုး မူးလဲသွားလို့တဲ့ ဖုန်းဆက်လာတယ်၊ အေးသွားလိုက်ဦးမယ်၊ သမီးပဲ မောင်းခိုင်းတော့မယ်၊ အစ်ကိုကြီး မလိုက်နဲ့တော့နော်"

အေး...အေး၊ ဖြည်းဖြည်းမောင်းနော် သမီး၊ အလောမကြီးနဲ့"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဖေဖေ"

ဖေဖေက လောမကြီးနှင့်ဆိုသော်လည်း ခင်လေးဖြူ စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်။ ကားလိုခေါင်ထဲမှ ခင်လေးဖြူ ကားထုတ်ပြီးချိန်တွင် အိမ်ရှေ့တွင် မေမေရပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ယောဂီ တဘက်ကလေး ပခုံးပေါ်တင်ပြီး မေမေရပ်နေပုံကိုကြည့်ရသည်မှာ အေးချမ်းလှသည်။ ကားတံခါးဖွင့်ဝင်ထိုင်ပြီး မေမေ့ဘာသာ ကားတံခါးကို ညင်သာစွာပိတ်သည်။ မေမေ့မျက်နှာသည် အေးဆေးတည်ငြိမ်နေသည်။ ဖြူ့မျက်နှာတွင်မူ စိုးရိမ်စိတ်များကြောင့် မတည်ငြိမ်နိုင်၊ ကားမောင်းနေရသည်ကိုပင် ခါတိုင်း ကားမောင်းနေသည်နှင့်မတူဟု စိတ်ထင်မိသည်။ စိတ်လှုပ်ရှားလွန်းသဖြင့် စတီယာရင် ကိုင်ထားသောလက်မှာတုန်နေသည်။

"သမီး၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်စိတ်လှုပ်ရှားနေတာလဲ"

"ဟုတ်ကဲ့မေမေ၊ သမီး စိတ်ကိုထိန်းပါ့မယ်"

ဘုရားအာရုံပြုပြီး ဂုဏ်တော်များကို ရွတ်လိုက်သောအခါမှ စိတ်ငြိမ်သွားသည်။ စိတ်တည်ငြိမ်မှ အန်တီဖြိုးအတွက် မေတ္တာပို့ပေးနိုင်တော့သည်။ အန်တီဖြိုးကို မြင်ယောင်လာပြီး အန်တီဖြိုးအကြောင်း တွေးလာသည်။

အေးသီရိ နှင့် ဖြိုးသီရိ

အေးက သဘောကောင်းသည်၊
စိတ်ကောင်းရှိသည်၊
ကူညီတတ်သည်၊
အိမ်ရှိ အလုပ်သမားများက
အေးကို ချစ်ခင်လေးစားသလောက်
ဖြိုးကိုလန့်သည်။ ဖြိုးက
မထင်ရင် မထင်သလို
အော်ငေါက်ဆူပူ မာန်မဲတတ်သည်။

သူတို့ညီအစ်မသည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် နာမည်ကြီးလှသည်။ နာမည်ကြီးရခြင်းမှာ စာတော်ခြင်း၊ ရုပ်ချောခြင်း၊ ဥစ္စာပေါခြင်း စသည့် အရည်အချင်းများကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူမှာ အတွင်းဝန်ဖြစ်၍ ၊ မိခင်ဖြစ်သူကလည်း အထက်တန်းကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးဖြစ်သည်။ ဥစ္စာပေါ၊ ရုပ်ချော၊ ပညာတတ်လေးတွေမို့ ဆွတ်ချူချင်သူတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေသည်။ ချွေးမတော်ချင်သူတွေကလည်း ဒု နှင့် အေးမို့ ကိုယ်တိုင်တစ်မျိုး၊ ရင်းနှီးသူများနှင့်တစ်ဖုံ စကား ကမ်းလှမ်းကြသည်။ သို့သော် မိဘများက လာရောက်ကြောင်းလှမ်းသူများကို သဘောမတွေ့သဖြင့် ငယ်ပါသေးသည်ဟု အကြောင်းပြကာ အလိမ္မာသုံး ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။

အေးသီရိက အမည်နှင့်လိုက်အောင် ငြိမ်းအေးလှသော်လည်း ဖြိုးသီရိကမူ အလွန်နာကြီးသည်။ ခက်ထန်သည်။ မောက်မာသည်။ ဂုဏ်မက်သည်။ တော်ရုံတန်ရုံလူကို လူမထင်။ မတူမတန်သလို ဆက်ဆံသည်။ မိဘများကလည်း ဖြိုးကို အလိုလိုက်သည်။ ဖြိုးကလည်း မိဘများ ချစ်အောင် ခင်အောင် ပြောတတ်ဆိုတတ် သွက်သွက်လက်လက်ရှိသည့်ပြင် အငယ်ကလည်းဖြစ်သဖြင့် အရေးပေးသည်။

အေးက သဘောကောင်းသည်၊ စိတ်ကောင်းရှိသည်။ ကူညီတတ်သည်၊ အိမ်ရှိ အလုပ်သမားများက အေးကို ချစ်ခင်လေးစားသလောက် ဖြိုးကိုလန့်သည်။ ဖြိုးက မထင်ရင် မထင်သလို အော်ငေါက်ဆူပူ မာန်မဲတတ်သည်။

အေးက ပညာရေးတက္ကသိုလ်တွင် ဘီအီးဒီတက်သည်။ အေး ဘီအီးဒီ အောင်ပြီး၍ ဆရာမ အလုပ်လုပ်နေစဉ် ဖြိုးက ဘီအက်စီ နောက်ဆုံးနှစ်တွင် ပညာသင်နေသည်။ ဖခင်ကြီး အငြိမ်းစားယူပြီးမကြာမီ မိခင်ကြီးလည်း အငြိမ်းစားယူလိုက်သည်။ ဝန်ထမ်းဘဝမှ အငြိမ်းစားယူပြီးသော်လည်း နဂိုက ချမ်းသာသော မိဘများမှ ဆင်းသက်လာသူမို့ အခြေအနေက ပြောင်းလဲမသွား၊ နယ်မှ ဆန်စက်၊ ဆီစက်များမှ ဝင်ငွေရှိသေးသည်။ ထိုသို့ စီးပွားရေး အခြေအနေကောင်းနေသဖြင့် ဖြိုးကလည်း သူ့အချိုးကို မပြောင်း။ သူ့အပြောတွေ မပြောင်း။ သူ့ဆန္ဒက ဘယ်သူနှင့်ပြိုင်ပြိုင် အနိုင်ရချင်သည်။

ကျောင်းနေစဉ်ကလည်း အတန်းထဲတွင် ပထမရမှကြိုက်သည်။ ရအောင်လည်း ကြိုးစားခဲ့သည်။ "ဖြိုးတို့က အမြဲတမ်းသူများထက်သာရမယ်" ဟူသော ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ထားသည်။ လိုချင်တာကို ရအောင်ယူမယ်။ ဖြစ်အောင်လုပ်မယ်၊ မဖြစ်နိုင်တာဟူသည် ဖြိုးအဘိဓာန်တွင်မရှိ။ အေးရော ဖြိုးပါ ဆရာသမား လူကြီးမိဘများကို ရိုသေလေးစားသည်။ မိဘ စိတ်မချမ်းသာအောင် မည်သည့်အခါမှ လုပ်လေ့ မရှိ မိဘကို ပြုစုသည်။ ဂရုစိုက်သည်။ နှစ်ယောက်စလုံး ချစ်သူမရှာ၊ ပျော်ပျော်နေလေ့ရှိသည်။

သို့သော် ချစ်သူမရှာလိုသော အေးနှင့် ဖြိုးအတွက် ရတက်မအေး၊ အချစ်ရေးကို ဖန်တီးသူမှာ အင်ဂျင်နီယာလေး ကိုသန်းထိုက်ဖြစ်သည်။ ကိုသန်းထိုက် ရောက်လာခြင်းသည် ဖြိုးတို့ မိသားစုအတွင်း ပြောင်းလဲမှုများ ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

ကိုသန်းထိုက်သည် မုံရွာမှ ဖြိုးဖေဖေ၏ မိတ်ဆွေသားဖြစ်သည်။ ကိုသန်းထိုက် ရန်ကုန်သို့ အလုပ်ပြောင်းရသဖြင့် ဖြိုးတို့အိမ်တွင် ခေတ္တတည်းခိုသည်။ ခေတ္တတည်းခိုရာမှ ဇာတ်လမ်းလေးများ စလာသည်။

ကိုသန်းထိုက်သည် ရုပ်ရည်အားဖြင့် ချောမောသည်။ မိတကလည်း ချမ်းသာသည်။ တစ်ဦးတည်းသောသားဖြစ်သဖြင့် မိဘများ ကွယ်လွန်လျှင် တစ်ဦးတည်းသော အမွေဆက်ခံရမည့်သူဖြစ်သည်။ ကိုသန်းထိုက်က ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးကောင်းသည်။ လူကြီးဆိုလည်း လူကြီးအလျောက်၊ လူလတ်ဆိုလည်း လူလတ်တစ်သွယ်၊ ကလေးဆိုလည်း ကလေးအလျောက် ဆက်ဆံတတ်သည်။ စကားပြောကောင်းသည်။ အပြောချိုသည်။ ကိုသန်းထိုက်နှင့် တစ်ခါမျှ စကားပြောဖူးသည်ဆိုလျှင်ပင် ကိုသန်းထိုက်ကို ခင်မင်သွားကြသည်ပင် ဖြစ်သည်။ စကားပြော ပြေပစ်သဖြင့် လုပ်ငန်းများလည်း အဆင်ပြေသည်။ ကိုသန်းထိုက်ဆိုလျှင် လူကြီးလူငယ်မရွေး ချစ်ခင်ကြသည်။ အထက်လူကြီးကလည်း လုပ်ငန်းတာဝန်ကျေပွန်သဖြင့် ချစ်သည်။ လက်အောက်ငယ်သားများကလည်း သူတို့အပေါ် စေတနာထား၊ ညှာတာသဖြင့် ချစ်ခင်လေးစားသည်။

ကိုသန်းထိုက် ဖြိုးတို့အိမ်ရောက်ပြီး မကြာမီ အားလုံးနှင့် ရင်းနှီးသွားသည်။ ကိုသန်းထိုက် မိဘများက အေးနှင့် လက်ဆက်ပေးရန် စီစဉ်ထားကြသည်။ ကိုသန်းထိုက်ကလည်း အေးအေးတည်ငြိမ်သော အေးကို သဘောကျသည်။ သို့သော် ပြည်ပန်းညိုချင်ချင်ပါလျက် ဆားပွင့်လေးဖြစ်သော ဖြိုးကြောင့် အခက်ကြုံရသည်။

ဖြိုးက ကိုသန်းထိုက်ကို သဘောကျသည်။ ဘာမဆို လိုချင်တာကို ရအောင်ယူတတ်သော ဖြိုးက သူ့ညဉ်အတိုင်း ကိုသန်းထိုက်ကို ချဉ်းကပ်တော့သည်။ ကိုသန်းထိုက်မှာ ဖြိုးရန်ကလွတ်ရန် တိုက်ခန်းရှာ

ပြီး ပြောင်းသွားတော့သည်။ ကိုသန်းထိုက်နှင့် ဝေးသွားသော်လည်း ဖြိုးက ကိုသန်းထိုက်ထံ မကြာခဏသွားတွေ့သည်။ ချွဲနှဲ၍ ပူဆာသည်။ ဟိုဟိုဒီဒီ လိုက်ပို့နိုင်းသည်။ မကောင်းတတ်၍သာ လိုက်ပို့ရသော်လည်း ကိုသန်းထိုက် စိတ်မပါ။ လူကြီးတွေမျက်နှာ ထောက်ထား၍သာ နေရသည်။

ကိုသန်းထိုက်က အေးကိုချစ်သည်။ အေးကလည်း ကိုသန်းထိုက်ကို ချစ်နေသည်။ မိဘများကလည်း သဘောတူသည်။ အစစအရာအရာ ချောမောနေသည်။ သို့သော် ကိုသန်းထိုက်က အေးကို ချစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြောမည်ကြံတိုင်း ဖြိုးက နှောင့်ယှက်တတ်သည်။ ကိုသန်းထိုက်နှင့် အေးကို နှစ်ယောက်တည်း မည်သည့်အခါမျှ ပေးမတွေ့။ မတွေ့နိုင်အောင်လည်း ဖန်တီးတော့သည်။ ကိုသန်းထိုက် အေးကို ချစ်နေကြောင်း အေး သိသလို၊ အေး ကိုသန်းထိုက်ကို ချစ်နေကြောင်းလည်း ကိုသန်းထိုက် သိနေသည်။ ခက်သည်က ဖြိုး။

ဖြိုးသည် သူလိုချင်တာကို ရအောင်ယူတတ်သည့် သူ့ညဉ်အတိုင်း ကိုသန်းထိုက်အခန်းသို့ သွားရောက်၍ ဖြိုးနှင့် ကိုသန်းထိုက် ချစ်နေကြောင်း အေးကိုဖွင့်ပြောမည်။ အေး အဆုံးအဖြတ်ကိုသာ ခံယူမည်ဟုပြောသည်။ ကိုသန်းထိုက်က လက်မခံ။ လက်မခံသဖြင့် နည်းဗျူဟာတစ်မျိုး ပြောင်းသုံးသည်။ ကိုသန်းထိုက်ကို မျက်ရည်ခံထိုး၍ တောင်းပန်သည်။ တစ်နေ့ ကိုသန်းထိုက်ထံတွင် ဖြိုးရှိနေစဉ် အေးရောက်လာသည်။ အေးကလည်း ဖြိုး ရှိမှန်းမသိ။ ဖြိုးကလည်း အေးလိုက်လာမည်မထင်။ ဖြစ်ချင်တော့ နယ်မှ ကိုသန်းထိုက်မိဘများရောက်လာ၍ အေးက လိုက်ပို့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုနေ့က မြင်ကွင်းမှာ သူတစ်ပါးအထင်လွဲလောက်ပါသည်။

ဖြိုးက ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ကျုံ့ကျုံ့လေးထိုင်နေသည်။

"ကိုကို၊ ဖြိုးကို သနားပါ ကိုကိုရယ်"

"ကိုကို အေးကိုပဲချစ်တယ် ဖြိုး၊ ကိုကို့ကို မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့ကွာ"

"ကိုကို...ဖြိုးကို လက်မထပ်ဘူးပေါ့။ ဒါဆိုရင် ဖြိုးဝေးရာကိုပဲ သွားတော့မယ်၊ ကိုယ်ချစ်တဲ့ သူကို တစ်ပါးသူ ရင်ခွင်ထဲမှာ မကြည့်နိုင်ဘူးကိုကို"

ဖြိုးက ပြောပြောဆိုဆို တံခါးပေါက်သို့ အထွက် ကိုသန်းထိုက်က လက်ကိုလိုက်ဆွဲစဉ်...

"ဟင်"

အပေါက်ဝတွင်တော့ ဖေဖေ၊ မေမေ နှင့် အေး။

ဖြိုးက အခန်းထဲသို့ မျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့်အုပ်ကာ ဝင်သွားသည်။ ဖြိုး ငိုနေသည်။ တစ်ချက်တစ်ချက် ဖြိုး၏ ရှိုက်သံက ညှို့ခန်းထဲ ပျံ့လွင့်လာသည်။ ကိုသန်းထိုက် မျက်စိမျက်နှာပျက်ကာ ဘာပြောရမည်မသိ။ မျက်နှာက ဆီးရွက်ခန့်သာ ရှိတော့သည်။ ကိုသန်းထိုက် ဖခင်ကြီးက စ၍ပြောသည်။

"ကိုထိုက်...မင်း ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ဒါဆိုရင်လည်း စောစောကပြောပါလား"

"ကျွန်တော် ရှင်းပြပါရစေ ဖေဖေ"

"ငါတို့ မျက်စိနဲ့ မြင်နေရတာပဲ ကိုထိုက်၊ သူလည်း ငါ့သူငယ်ချင်းသမီးပဲ၊ တော်သေးတာပေါ့ကွာ စောစောသိရလို့"

"အေး...ကျွန်တော့်ကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့၊ ဖြိုးနဲ့ ကျွန်တော် ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး"

"ဘာမှ မပြောပါနဲ့တော့။ အေးညီမလေးကိုသာ ကြင်ကြင်နာနာ ခေါင်းပါ၊ အေးပြန်မယ်"

ထိုနေ့က ကိုသန်းထိုက် မိဘများ အိမ်ပြန်ရောက်လာမှ အေး မိဘများကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြသည်။ လိုချင်တာကို ရအောင်ယူတတ်သော ဖြိုး လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝသွားလေပြီ ။ အေးအဖို့တော့ သူ့ညီမလေးအပေါ် အပြစ်မမြင်ဘဲ ခွင့်လွှတ်ရှာသည်။

ဖြိုးနှင့် ကိုသန်းထိုက်တို့ စထရင်းဟိုတယ်တွင် အကြီးအကျယ် လက်ထပ်ပေးခဲ့သည်။ လက်ထပ်ပြီးတော့လည်း ဖြိုး မိဘများက ဖြိုးအကြောင်းသိသဖြင့် အိမ်ခွဲမထားဘဲ အတူတူနေစေသည်။ အစပထမတွင် အိမ်ထောင်မှု စိတ်မဝင်စားသော ဖြိုးက သဘောကျသည်။ အိမ်ထောင်ကျသည့်တိုင် အပျိုဘဝကဲ့သို့ပင် နေထိုင်သည်။ ပေါ့ပေါ့နေ ပေါ့ပေါ့စား ဘာကိုမှ အလေးအနက်မထား။ သူ အလေးအနက်ထားသူက ကိုသန်းထိုက်ပင်ဖြစ်သည်။

ကိုသန်းထိုက်ကို ဖြိုးအလွန်ချစ်သည်။ ချစ်လွန်း၍ စိတ်မချ။ ဘယ်သူနှင့်မှ မယုံကြည်၊ အထူးသဖြင့် အေး နှင့် ပို၍မယုံကြည်၊ တစ်အိမ်တည်းနေသဖြင့် အေးနှင့် ခေါ်ပြောသည်ကိုမကြိုက်၊ အေးကလည်း

ရှောင်ပါသည်။ ဖြိုး သဝန်တိုလွန်းသဖြင့် ကိုသန်းထိုက်လည်း စိတ်ညစ်လာသည်။

အေး မိဘများကလည်း ရိပ်မိသည်။ အေးကို သူတို့သဘောတူသော ကိုမျိုးအေးနှင့် လက်ထပ်ရန်ပြောသည်။ ကိုမျိုးအေးသည် အေးတို့ ဖေဖေ လက်အောက်တွင် အမှုထမ်းခဲ့ဖူးသည်။ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး တာဝန်ထမ်းဆောင်နေပြီး စိတ်ထား ရိုးဖြောင့်ကာ အလုပ်ကြိုးစားသူဖြစ်သည်။ ကိုမျိုးအေးက အေးကို သဘောကျ၍ မိဘများကို ပြောသည်။ ကိုမျိုးအေး မိဘများကလည်း အေးကို လိုလားနှစ်သက်သည်။ အေးကို သူတို့ကိုယ်တိုင်လည်း သဘောကျ၍ လာရောက်တောင်းရမ်းသည်။

အေး မိဘများကလည်း ကိုမျိုးအေးကို သဘောကျသည်။ အေးကို နားချသည်။ ကိုမျိုးအေးကလည်း အေးကို အလွန်ချစ်သည်။ အေးလည်း မိဘစကားနားထောင်သည်။ အေးတို့ လက်ထပ်ပွဲသည် ဖြိုးတို့လက်ထပ်ပွဲထက် ပို၍စည်ကားသည်။ အေးကို ချစ်ခင်သူများသဖြင့် အေးမင်္ဂလာပွဲသည် မေတ္တာရန့် လွှမ်းထုံနေသည်။ ထိုနေ့က မိတ်ကပ်ဆရာ ပြင်ဆင်ထားသော အေးသည် အလွန်လှသည်။ ဘီဆံထုံးလေးနှင့် မြန်မာဆန်သော အလှပိုင်ရှင်အေးသည် ကြည့်မဝအောင် ကျက်သရေရှိလှသည်။

ကိုမျိုးအေးကလည်း ယောကျ်ားပီသ၍ ခန့်ချောချောသူဖြစ်သည်။ ချွေပွဲလာပရိသတ်များက အားလုံး သူတို့အတွဲကို ချီးကျူးကြသည်။ ကိုမျိုးအေး၏ မေတ္တာစွမ်းအားကြောင့် ကိုမျိုးအေးကို ချစ်ခင်သွားသည်။ စိတ်စေတနာကောင်းသော အေးအတွက် အစစအဆင်ပြေခဲ့သည်။ ကိုမျိုးအေး မိဘများက အေးတို့နေရန် ခြံဝင်းနှင့် တစ်ထပ်တိုက်ကလေးတစ်လုံး လက်ဖွဲ့သည်။ အေးတို့လက်ထပ်ပြီး အိမ်ပြောင်းသွားမှပင် ကိုသန်းထိုက်လည်း အနေချောင်တော့သည်။ သို့သော် ဖြိုး၏ စိတ်သဘောထားက မပြောင်းလဲပေ။

အေး လက်ထပ်ပြီးပြန်တော့လည်း ကိုသန်းထိုက်ရုံးရှိ အိမ်ထောင်မရှိသူ မိန်းကလေးများနှင့် စွပ်စွဲသည်။ ယုတ်စွာအဆုံး အိမ်ဖော်မလေးများနှင့်ပင်မရှောင် စွပ်စွဲသဖြင့် သူတို့အိမ်တွင် လူမမြဲ။ ဖြိုး၏ မိဘများလည်း ဖြိုးကို ဆုံးမကြပါသည်။ မရ။ ဖြိုးတွင် အတ္တစိတ်များလွန်းသည်။ ဖြိုး၏ မိဘများလည်း စိတ်ဆင်းရဲကြ

သည်။ တစ်နေ့တစ်နေ့ ဆူပူကြိမ်းမောင်း အလိုမကျမှုတွေကများတော့ ဖြိုး ပိုဆိုးသည်။ ဖြိုး မိဘများလည်း ဖြိုးဒဏ်မခံနိုင်သဖြင့် ရိပ်သာတွင် ဇရပ်ဆောက်ကာ ပြောင်းနေသည်။ တရားဘာဝနာ အားထုတ်ကြသည်။

နေရာတကာ သူများထက် သာချင်သော ဖြိုး။ အေးထက်ပင် သာချင်သေးသည်။ ညီအစ်မဆိုသည်ကိုပင် သတိမထား။ အေး ယောက္ခမများက အေးကို သိပ်ချစ်သည်။ ရန်ကုန်တစ်မြို့တည်းနေ သူမို့ အေးထံ မကြာမကြာလာသည်။ အေးက မိန်းကလေးပီသသည်။ အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းမှုနိုင်သဖြင့် သူတို့က သဘောကျသည်။ သူတို့လာတိုင်း အေးက စားစရာတစ်ခုခု လုပ်ကျွေးသည်။ အေးလက်ရာများကို ခံတွင်းတွေ့သည်။ အေးကလည်း ယောက္ခမများကို မိဘကဲ့သို့ပြုစုသည်။

အေးအတွက် အဝတ်အထည်မျိုးစုံ၊ လက်ဝတ်ရတနာမျိုးစုံ ဝယ်ခြမ်းပေးသည်။ အေး ကံကောင်းပါသည်။ စေတနာသည် ကံဟူသော စကားအတိုင်း အေး၏စေတနာက အေးကို အကျိုးပေးသည်။ ဖြိုးသိသောအခါ အေးကို သူမနာလိုဖြစ်သည်။

ဖြိုး ယောက္ခမများက အညာမှာနေကြသည်။ အညာသူ အညာသားများက ရိုးသားကြသည်။ လူကြုံရှိ၍ ပို့လျှင်လည်း အညာကုန်ပစ္စည်းများသာဖြစ်သည်။ သူတို့ဆီ သွားလည်သည့်အခါသာ ကျွေးမွေးပြုစုမည်။ ပေးဖို့ကမ်းဖို့ကျတော့ ရိုးသားလွန်း၍ မလုပ်တတ်။ ဖြိုးနှင့် သဟဇာတမဖြစ်။

ထို့ကြောင့် ဖြိုး စီးပွားကို ဖိရှာသည်။ ရွှေ၊ စိန်၊ အရောင်းအဝယ်လုပ်သည်။ ကားပွဲစား ၊ မြေပွဲစားလုပ်သည်။ ဖြိုး ကံလိုက်ပါသည်။ ဖြိုး စီးပွားတက်သည်။ ကိုသန်းထိုက်လခကို စကားထဲပင်ထည့်မပြော ၊ စီးပွားရှာနေသဖြင့် အိမ်မှုကိစ္စမကွပ်ကဲ ၊ မကြည့်ကြပ်နိုင် ၊ ကိုသန်းထိုက်ကိုပင် ဂရုမစိုက်နိုင်တော့။ ကိုသန်းထိုက်လည်း ဘာမှ မတတ်နိုင်။ လက်မှိုင်ချနေရသည်။

ဖြိုးတွင် သားတစ်ယောက် ၊ သမီးတစ်ယောက် ရှိသည်။ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သမီးအကြီးဆုံး ဆွေရည်ဖြိုး၊ နောက်သားတစ်ယောက် အောင်ဖြိုး။ အားလုံးဆရာဝန်တွေချည်းဖြစ်သည်။ နှစ်ယောက်လုံးက နိုင်ငံခြားမှာ အိမ်ထောင်မပြုကြသေး။

> ဖြိုးတွင် ဒါတွေမိတ်များလွန်းသည်။
> ဖြိုး၏ မိဘများလည်း
> စိတ်ဆင်းရဲကြသည်။
> တစ်နေ့တစ်နေ့ ဆူပူကြိမ်းမောင်း
> အလိုမကျမှုတွေကများတော့
> ဖြိုး ပိုဆိုးသည်။ ဖြိုး မိဘများလည်း
> ဖြိုးဒဏ်မခံနိုင်သဖြင့် ရိပ်သာတွင်
> ဇရပ်ဆောက်ကာ ပြောင်းနေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် အမျိုး လူမျိုးဘာဝနှင့်ရှိစဉ်က ဖြိုး စိတ်ပူလိုက်ရသည်မှ မပြောနှင့်တော့။ သူ သဘောကျ၍ ပေးစားချင်သူတွေနှင့်လည်း သားတွေက သဘောမကျ။ သူမှာတော့ စပ်လိုက်ရ၊ ဟပ်လိုက်ရသည်မှာ အမောတကော။ ဟော...ယူမည့်ယူတော့လည်း တိုင်းတစ်ပါးသူ လူမျိုးခြား၊ စိတ်ဆင်းရဲရသည်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်က ဘယ်လိုပြောပြော သူတို့စိတ်နှင့် သူတို့ကိုယ်။

ဖြိုးက သူ့သမီးများနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေချိန်ဝယ် အေးက သမီးလေးတစ်ယောက်တည်း။ အေး သမီးက ကျောင်းဆရာမလေး၊ မိဘကို လုပ်ကျွေးသည်။ လိမ္မာသည်။ သမီးလေး ခင်လေးဖြူကိုမူ ဖြိုးက ချစ်သည်။ သမီးများနှင့် တန်းတူသဘောထားသည်။ သူ့သမီးတွေအတွက် အဝတ်အစားဝယ်လျှင် ဖြူ့အတွက်ပါ ဝယ်ပေးသည်။

ဖြိုးဘဝမှာ ဘယ်တော့မှမအေး။ မြေးရသည်ထိ မောနေရတုန်းပင်ဖြစ်သည်။ စီးပွားတွေ တက်သဖြင့် မြေကွက်တွေဝယ်၊ တိုက်ဆောက်ပြီးတော့ အမြတ်ဖြင့်ပြန်ရောင်း၊ သူ့အလုပ်ကို သူပျော်သည်။ ကိုသန်းထိုက်ဘဝတွင် သမီးကြီး ဆွေရှိ၍သာ တော်တော့သည်။

တစ်နေ့တစ်နေ့ သူ့သားသမီးများအကြောင်း ပြောရသည်ကိုပင် မမောနိုင်။ သားတွေက ဘာကားပို့ပြန်ပြီ။ သမီးက ဘာပို့ပြန်ပြီ။ သူအရောင်းအဝယ်လုပ်သည့် အိမ်များတွင် ပြောရသည်။ သွားလေရာကို သားတို့၏ မိသားစုဓာတ်ပုံများယူသွားပြီး ပြပြီး ကြွားရသည်။ သူ့ဝါသနာပေပဲဟု ကိုသန်းထိုက် ခွင့်လွှတ်ထားရသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ အေးအိမ်သို့ပင် လာ၍ ဆရာလုပ်သေးသည်။

"မမအေးကလည်း မမအေးသမီးကို နိုင်ငံခြားပို့ပါလား။ သူ့အစ်ကိုတွေလည်း ရှိတာ"

"နေပါစေ ဖြိုးရယ်၊ မမအေးမှာ ဒီသမီးတစ်ယောက်ရှိတာ"

"မမအေးတို့ အဲဒါကြောင့်ခက်တာ၊ မမအေးတို့ ဒါကြောင့် မချမ်းသာတာ။ ကိုမျိုးအေးကလည်း နာမည်နဲ့လိုက်အောင်အေး၊ တစ်အိမ်လုံး ရေခဲသေတ္တာထဲက သားငါးတွေလို အေးစက်နေတာပဲ"

"တော်ပါပြီ ဖြိုးရယ်၊ မမအေး စိတ်ချမ်းသာမှုကိုပဲ လိုချင်ပါတယ်။ မမအေး စိတ်ချမ်းသာရင် တော်ပါပြီ ၊ မမအေးတို့ မဆင်းရဲပါဘူးကွယ်"

"သူများတွေများ တိုးတက်နေလိုက်ကြတာ၊ ဒီအိမ်ကလူတွေကတော့ ဒီအတိုင်းပဲ၊ မျက်နှာကအစ မပြောင်းလဲဘူး၊ အိုလည်းမသွားဘူး၊ မမအေးကို လူတိုင်းအငယ်လို့ ထင်ကြတာ"

"ကဲ…မရွှေဖြိုး၊ စားချင်တာစားသွားပါ၊ မမြှောက်ပါနဲ့၊ မမအေး နန်းကြီးသုတ် လုပ်ထားတယ်"

"စားမယ် မမအေးရေ၊ မမအေး လက်ရာ မစားရတာကြာပြီ ဖြိုးတို့ညီအစ်မ ငယ်ငယ်တုန်းကလို ပျော်ပျော်နေချင်လိုက်တာ"

ဖြိုး နန်းကြီးသုတ်ကို အားရပါးရ စားနေသည်။ သူ့ညီမလေး အားရပါးရ စားနေသည်ကို အေးက ပြုံးကြည့်နေသည်။ ငယ်ငယ်ကတည်းက ဖြိုးသည် သူကြိုက်သောအစာကို အားရပါးရ စားလေ့ရှိတာကို သတိရလိုက်သည်။

"စားလို့ကောင်းလိုက်တာ မမအေးရယ်"

"စားလို့ကောင်းရင် ထပ်စားလေ"

"တော်ပြီ မမအေး၊ ဖြိုး ဗိုက်ပြည့်ပြီ"

ဗိုက်ကလေးကို ပုတ်ပြသည်။

ပြန်ခါနီး အေးကို ထိုင်ကန်တော့သည်။

"မမအေးအပေါ် ဖြိုး ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံနဲ့ ပြစ်မှားခဲ့ပါက ခွင့်လွှတ်ပါနော်"

"ခွင့်လွှတ်ပါတယ် ညီမလေးရယ်၊ မမအေး ညီမလေးအပေါ် ဘယ်တော့မှ အပြစ်မယူပါဘူး"

"ဝမ်းသာလိုက်တာ မမအေးရယ်"

"စီးပွားတွေလည်း သိပ်မရှာပါနဲ့ ညီမလေးရယ်၊ ကိုယ်သေတော့လည်း ဘာမှမပါဘူး။ သားနဲ့သမီးတွေကို စောပြန်လာနိုင်းပြီး ရဟန်းဝတ်နိုင်းပါလား၊ မြေးလေးတွေကလည်း ယောက်ျားလေးတွေ၊ ကိုရင်ဝတ်ဖို့ တော်ပြီ"

"လာမယ်လို့တော့ ပြောပါတယ်။ သူ့သားတွေက မြန်မာစကားလည်းမတတ်၊ သူ့အမေကလည်း ခွင့်မပြု၊ နားလည်မှုမရှိတော့ သားကြီးစိတ်ဆင်းရဲနေရှာတယ်၊ ဖြစ်အောင်တော့ လာမယ်လို့ စာရေးထားပါတယ်၊ အဝေးမှာနေရမှ မိဘမေတ္တာ ပိုသိတယ်တဲ့"

"သားကြီးက မသွားချင်ပါဘူး၊ ဖြိုးက တိုက်တွန်းလွန်းလို့ သူ့မှာ သွားရတာ၊ မိဝေး ဖဝေးနဲ့ဆိုတော့ … သာယာမှုရှာရင်းနဲ့ အိမ်ထောင်ကျသွားတာပါ။ မိန်းကလေးက အားလုံးတော့ တော်ပါရဲ့ သူ့ကိုယ်သူတော့ အလေးထားတယ်"

"အဲ့ဒါ ကြည့်ပေါ့၊ သားယောက်ျား မိန်းကလေး နိုင်ငံခြားသားကိုယူရင် ဟိုမှာပဲ လိုက်နေကြရတာပဲမဟုတ်လား၊ ဒီကိုလိုက်နေတာ နည်းပါတယ်၊ လိုက်နေရင်လည်း ခဏပဲ ၊ ပြန်သွားကြတာတာ"

"သူ့မှုးစာပဲလို့ သဘောထားရမှာပဲလေ"

ညီအစ်မနှစ်ယောက် စကားပြောရင်း အချိန်ကုန်းမှန်းပင် မသိလိုက်။

မျက်နှာလေးငယ်ငယ်နှင့် ပြန်သွားသော ညီမလေး ဖြိုးကို အေး မြင်ယောင်နေသည်။ ထို့နေ့က အေးကို ကျုံ့ကျုံ့လေး ထိုင်ကာ ကန်တော့နေသည့် ဖြိုး၏ ပုံစံလေးက အပြစ်ကင်းစင်သည့် ပုံစံလေး။ ငယ်ငယ်တုန်းက "အေးရိပ်ငြိမ်" ခြံကြီးထဲတွင် နေခဲ့သည်များကို မြင်ယောင်ပြီး မျက်ရည်ကျမိသည်။

အိမ်ပေါက်ဝရောက်သည်နှင့် သမီးက ဆီးငိုသည်။ အေးထင်သည့်အတိုင်း ဖြိုး အသက်မမှီ။

ဖြိုး မရှိတော့။

"မေမေရေ…အန်တီအေး လာပြီလေ ထကြည့်ပါဦး၊ ဖြိုးဖြိုး ညီမလေးရဲ့ အန်တီ ဖြိုး မရှိတော့ဘူး။

ဖြိုးကိုကြည့်ပြီး အေး ရင်ဆို့လာသည်။ သူ့ညီမလေး ဖြိုးမရှိတော့ဘူးတဲ့။ ဖြိုးကို ကြည့်လိုက်တော့ သေနေသည်ဟု ပင်မထင်ရ။ အိပ်ပျော်နေသလိုပင် ထင်ရသည် အလွန်အလှအပကြိုက်သော ဖြိုး၊

ယခုတော့လည်း သူ့အလှအပက ဘာမှ အသုံးမဝင်တော့။ သေမယ်ဆိုတာသိလို့ ကန်တော့သွားသလိုပင်။

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ မွေရယ်"

"အကောင်းကြီးကနေ ဖြစ်သွားတာ ပါပဲ အန်တီအေးရယ်၊ နေ့လယ်က ဝင်ဒါမီယာထဲက တိုက်ဆောက်တာ သွားကြည့်သေးတယ်၊ တိုက်က အစိမ်းရောင်ဆေး သုတ်ထားတာ၊ သုတ်ထားတဲ့အစိမ်းကို မကြိုက်လို့ ဆေးစိမ်းလိုက်ရှာတာ တစ်နေကုန်ပဲ။ ပြန်လာပြီး ရေမိုးချိုးတော့လည်း အကောင်းပဲ။ တီဗွီတောင်ကြည့်နေသေးတယ်။ နောက်...မူးတယ်၊ မူးတယ်ဆိုပြီး လဲကျသွားတာ။ ဆွေက ဆီးမွေ့လိုက်တော့ မေမေ အသက်မရှိတော့ဘူး"

အေးကိုတွေ့တော ကိုသန်းထိုက် မချိတင်ကဲ ပြောလိုက်သည်။

"အေးရေ၊ အေးရဲ့ညီမ "မလေဘာ" ဓာတ်သိမ်းသွားပြီလေ။ သေတော့လည်း ဘာမှမပါဘူး။ သူ့မှာ လောဘမီးတွေ အမြဲတမ်းလောင်မြိုက်နေတာပဲ။ အသက်ကြီးလာပြီ၊ ဘုရားတရားအလုပ် လုပ်ပါဆိုလည်း ပြောမရဘူး။ သေရင် တကယ်ပါမယ့် အလုပ်တော့မလုပ်ဘူး၊ မပါတဲ့အလုပ်တွေ လုပ်နေတယ်လေ။ တိုက်တစ်လုံးက နှစ်လုံးဆောက်တယ်၊ ထိုင်စားလို့ ရရဲ့သားနဲ့"

"သူ့ကုသိုလ်ကံပေါ့ ကိုသန်းထိုက်ရယ်"

"အခုတလော အန်တီအေး အကြောင်း မေမေက သိပ်ပြောတာ၊ အန်တီအေးကို သူအမြဲ အနိုင်ယူခဲ့တယ်တဲ့၊ အန်တီအေးကို သူကန်တော့ပြီး တောင်းပန်ခဲ့တယ်တဲ့"

"နောက်ပြီး ထူးထူးဆန်းဆန်း စကားတွေလည်း ပြောလိုက်တာ၊ အန်တီ

> ကျွန်တော့်ကိုလည်း သူ ကာယကံ၊ ဝစီကံ ၊ မနောကံနဲ့ ပြစ်မှားမိရင်
> ခွင့်လွှတ်ပါဆိုပြီး ကန်တော့တယ်။ ကျွန်တော်ကတောင်
> ဖြိုးတစ်ယောက် ဘာအရှုံးထိတာလဲဆိုတော့
> သူ ကိုကို့ကို မတောင်းပန်ရဘဲ သေသွားရင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲတဲ့။

အေးကို အနိုင်ယူခဲ့လို့ သူနိုင်မယ်ထင်ခဲ့တာ၊ တကယ်တော့ သူမနိုင်ဘူးတဲ့။ သူရှုံးတယ်တဲ့၊ အန်တီအေးရဲ့ မေတ္တာဓာတ်က သိပ်ကြီးမားတော့ သူ့အပြစ်တွေကို မတောင်းပန်ပဲ မသေချင်ဘူးတဲ့"

"သူ လာတောင်းပန်ပြီး ကန်တော့သွားပါတယ်။ အန်တီအေးလေ ဒီညီမလေး တစ်ယောက်ပဲရှိတာမို့ သူ့ကို သိပ်ချစ်ခဲ့ပါတယ်။ အန်တီအေး သူ့အတွက်ဆို ဘာပဲ ပေးရပေးရပါ၊ သမီးတို့ ဖေဖေ သိပါတယ်ကွယ်"

"ကျွန်တော့်ကိုလည်း သူ ကာယကံ၊ ဝစီကံ ၊ မနောကံနဲ့ ပြစ်မှားမိရင် ခွင့်လွှတ်ပါဆိုပြီး ကန်တော့တယ်။ ကျွန်တော်ကတောင် ဖြိုးတစ်ယောက် ဘာအရှုးထိတာလဲဆိုတော့ သူ ကိုကို့ကို မတောင်းပန်ရဘဲ သေသွားရင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲတဲ့။ သူ အခု ဆောက်လက်စတိုက်ပြီးရင် တရားအားထုတ်တော့မယ်တဲ့။ ဘာဝမှာ ဘာကိုမှ အစိုးမရ၊ အနိုင်မရဘူးတဲ့။ ကိုကိုတို့လည်း သူပိုင်တယ်ထင်ရပေမယ့် ကိုကို့မေတ္တာတွေက သူ့ဆီမှာ မဟုတ်ဘူးတဲ့။ သူသိနေတာကြာပေမယ့် စိတ်ကို ဖြေနေတာတဲ့"

အမြင်မှန်ရမှ သေသွားလို့ မမအေး၊ ယူကျုံးမရဖြစ်ရပါတယ် ညီမလေးရယ်။

"ကိုသန်းထိုက်အပေါ် ညီမလေးက တကယ်ချစ်တာပါ၊ လူတိုင်းအပေါ် ဆိုးခဲ့ပေမယ့် ကိုသန်းထိုက်ကို သူ လေးစားပါတယ်"

စကားပြောရင်း ဖြေမဆည်နိုင်ဘဲ အေး မျက်ရည်များ စီးကျလာသည်။ ဖြိုး အသုဘချသောနေ့သည် ရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်သဖြင့် စည်ကားလှသည်။ နှစ်ဖက်မိဘ မိတ်ဆွေများ၊ သားသမီးများ၏ မိတ်ဆွေများ၊ ကိုသန်းထိုက် အပေါင်းအသင်းရောင်းရင်းများ၊ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟများဖြင့် စည်ကားလှသည်။

ဖြိုးသည် ရောဂါတာရှည်မခံစားရဘဲ ရုတ်တရက် သေသွားသဖြင့် ရုပ်မပျက်ပေ။ လှလှပပ ချယ်သထားသဖြင့် အိပ်နေသလိုပင်။ သားသမီးများ မလာနိုင်ကြ။ ဝမ်းနည်းစကားသာ ပြောကြားကြသည်။

ဩော်...တရားကျစရာကောင်းပေစွ။

ဖြိုးနောက်သို့ ဘာမှပါမသွား။ လာတုန်းကလည်း တစ်ယောက်တည်း၊ ပြန်သွားတော့လည်း တစ်ယောက်တည်း။ ထိုနေ့က ကောင်းကင်မှ မိုးတွေ တစ်အုံတစ်မကြီး ရွာချသည်။ သဲသဲမဲမဲရွာချသည်။ ရွာချသော်လည်း မေတ္တာမိုး၊ အကြင်နာမိုးတွေမဟုတ်၊ သောကမိုး၊ အတိဇ္ဇာမိုးတွေသာဖြစ်သည်။ တိတိပပပြောရလျှင် ရွာပါသော်လည်း မိုးမသည်းခဲ့ပါ။

ချိုအေးမောင်

ရွှေရည်ပါးပါး သွင်းပြယက်ကွက်ကလေး

မင်းမောင်နွယ် (မွန်ဌာနီ)

✦ မြင်တွေ့ခဏ ရှောင်မရနိုက်
ပြုံးပြနှုတ်သွက်၊ ဟန်ဆောင်လက်နှင့်
နှုတ်ဆက်ကမ်းယှား သွယ်လိုလူတွေ
စမျှမြေမှာ၊ မရှောင်သာအောင်
များပြောင်လှစွာ၊ များလှစွာ၏။

✦ မှန်းဟန်ကိုဖယ်၊ သူ့ခုံးကွယ်၍
ပြုံးရယ်ရွှင်မှု မြင်ခဏမှာ
သောကလွှင့်ဖယ်၊ မောဟကွယ်လျက်
ခင်တွယ်ယုယ၊ ပြုံသမျှတွေ
နှလုံးကြင်နာ၊ အပေါ်လွှာတွင်
သကာပက်ဆမ်း၊ နှံ့သာဖျန်းလျက်
ပန်းလိုမွှေးမွှဲ့၊ "အပြင်လှ"လည်း
"တွင်းက ခါးခါး"၊ အသိသားလေ။

✦ သြော်...လူပတ်ဝန်းကျင်၊ လူ့ရပ်ခွင်၌
ဖယ်ကြဉ်မရ၊ တွယ်ငင်ပြု၍
တွေ့ကြုံဟန်လုပ်၊ စက်ရုပ်မျက်နှာ
မြင်ကာခဏ၊ နှုတ်ကကြွယ်ကြွယ်
ရယ်ရယ်မောမော၊ တသောသောနှင့်
အပြော"ရွှေမန်း"၊ အလွမ်း"အောင်မင်း"
"ချစ်ခြင်းမပါ...ဟန်ချည်းသာ"။
သကာရည်ဆမ်း၊ ပြုံးနှုတ်ခမ်းမှ
"မှန်းပန်းပွင့်တွေ...အနှုန့်"။ ။
"ဆင်ခြင်ရမှာ...ထာဝရ"။ ။
(ကဗျာရေးသူ၏ သက်တော် (၇၉)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ)

မင်းမောင်နွယ်(မွန်ဌာနီ)

“ဟပ်ချိုး...ဟပ်ချိုး”

အဆက်မပြတ်နှာချေရင်း ကိုယ်လက်တွေကိုက်ခဲနေတာကို သတိပြုမိ၏ ။ ဖျား၍ မဖြစ် ။ မိမွေ့ဘဝက တစ်နေ့လုပ်မှ တစ်နေ့စားရသော ဘဝ။ ဖျားနာလည်း ဆေးခန်းသွားရန် မစဉ်းစားရဲ။ အကိုက်အခဲပျောက်ဆေးတွေ ဈေးတက်နေ၍ ဆေးဝယ်သောက် ရန်ပင် စိတ်ကချိုတုံ့ချတုံ့။ တဆစ်ဆစ်ကိုက်ခဲနေသည့် ညာဖက်နားထင်ကို

မြေရင်ခွင်မှာ ဝေဝေသောနှင်း

သက်နှင်းညို

လက်မနှင့်ဖိချေလိုက်ရင်း လုံနေရာမှ အသာထလိုက်သည် ။ဒီအတိုင်းနေ၍ မရ။ ပိုက်ဆံယူပြီး အိပ်ပျော်နေသည့် အမေ့ အနားမှ ခြေသံမကြားအောင် ထွက်လာခဲ့လိုက်သည် ။ ည ၈ နာရီသာရှိသေးသည်မို့ တစ်အိမ်ကျော်မှ ဈေးဆိုင်လေး မပိတ်သေး

"ပါရာစီတမော တစ်လုံးပေး မမအေး"

"ဟဲ့..မိချွေ ၊ ညည်းဖျားပြီလား"

"နာစေးချင်သလိုဖြစ်နေလို့ပါ မမအေးရယ် ၊ ခေါင်းလည်းကိုက်နေတယ်"

"ငါထင်ပါတယ်အေ၊ ဒီနေ့တစ်နေ့ကုန် မိုးရွာတဲ့ကြားက ဈေးရောင်းထွက်နေမှတော့ ဖြစ်ပြီပေါ့၊ ရာသီဥတုမကောင်းရင် တစ်ရက်တစ်လေနားမှပေါ့အေ"

"နားချင်တာပေါ့၊ နားလို့မရတာ မမအေးအသိသားနဲ့ တစ်ရက်နားလိုက်တာနဲ့ တစ်ရက်အလိုက် စားဖို့ကအလျဉ်မမီတော့ဘူးလေ၊ လကုန်ခါနီးပြီဆိုတော့ အိမ်ငှားခပေးဖို့လည်း စုရသေးတာ"

"အေးပါဟယ်...ညည်းတို့မှာလည်း သားအမိနှစ်ယောက်ထဲမို့တော်တော့တယ်၊ ကိုဇစ်ကူးမှာကလည်း ကြောက်ရသေး၊ တစ်နေ့တစ်နေ့ ရှာရဖွေရမလွယ်ဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဂရုစိုက်တာအကောင်းဆုံးပဲအေ"

မမအေး ပေးသည့် ဆေးလုံးလေးကိုယူ၍ အိမ်ပြန်လာပြီး ရေတစ်ခွက်နှင့် မျှောချလိုက်သည် ။ ထို့နောက် အိပ်ရာပေါ် အသာဝင်လှဲကာ စောင်ခေါင်းမီးခြုံပြီး အိပ်လိုက်၏

" ဘယ်လောက်ပဲ ပင်ပန်းပါစေ မညည်းပါနဲ့ သမီး၊ စကားနောက်တရားပါတတ်တယ်၊ လူဆိုတာမသေမချင်း အခက်အခဲတွေ၊ ပျော်စရာတွေ၊ ဝမ်းနည်းစရာတွေနဲ့ နပန်းလုံးနေရဦးမှာပဲ၊ ဒါတွေကို လိုက်ပြီး ညည်းညူနေမယ်ဆိုရင် တစ်ဘဝလုံး ညည်းလို့ဆုံးမှာမဟုတ်ဘူး"

အမေသည် မိချွေ၏ ရှေ့ဆောင်လမ်းပြသူဖြစ်သည် ။ အမေပြောသမျှ နာခံခဲ့သည်။ သို့အတွက်ကြောင့်လည်း မည်မျှပင် ပင်ပန်းခက်ခဲစေကာမူ မိချွေနှုတ်များမှ မညည်းညူခဲ့။

ရင်ကျပ်ပန်းနာရောဂါရှိသော အမေက စက်ဆိုင်မှချုပ်ထည်များကို လက်စားယူကာ အိမ်မှာပဲ လက်ချုပ်လိုက်၊ အလုပန်းထိုးသည်။ မိချွေက ရာသီစာ သီးနှံများကို အရပ်တကာလှည့်၍ ရောင်းသည်။ တစ်နေ့

"လူဆိုတာ
အိုစာနာစာရှိရဦးမယ်လေ၊
ညည်း ခုလို
ဈေးရောင်းတာလေးက
ဘာကျန်မှာမို့တုန်း၊
စာသောက်ဆိုင်တွေမှာ
အလုပ်လုပ်တော့
ငွေလည်းများများရ၊
လူလည်းလှလှပပ ဝတ်ရစားရနဲ့၊
ညည်းကောင်းဖို့
ပြောတာပါအေ"

စာတစ်နေ့ ရောင်းရငွေကို ငွေရင်းချန်ပြီး သားအမိနှစ်ယောက် အမြတ်ကို လောက်ငအောင် သုံးသည်။

မလှုပ်တတ်ဈေးရောင်းတဲ့ သမီးရဲ့၊ ဘယ်အလုပ်မဆို စေတနာထားရင် ရောင်ပြန်ဟပ်ပါတယ်ကွယ်"

အမေ့ဆိုဆုံးမမှုအောက်တွင် ကြီးပြင်းခဲ့ရသောမိချွေ။ ပညာရေး မထွန်းပေါက်၍ အတန်းကျောင်းနားခဲ့သော်လည်း အမေ့ကျောင်းတွင် ဘဝသင်ခန်းစာများကို သင်ကြားခဲ့ရသည်။

"မိချွေ...စားသောက်ဆိုင်တွေမှာ အလုပ်လျှောက်ကြည့်ရင် ညည်းပုံစံလေးနဲ့ဆို ရမှာသေချာတယ်၊ လျှောက်ကြည့်ပါလား၊ ငါ့အသိဆိုင်တွေလည်းရှိတယ်၊ ပြောပေးမယ်လေ"

ရပ်ကွက်ထဲရှိ အိမ်ခြံမြေပွဲစားလုပ်သူ ဒေါ်လှအုန်းက မိချွေကို ထိုသို့ပြောဖူးသည်။

"မလျှောက်တော့ပါဘူး ဒေါ်ဒေါ်ရယ်၊ မိချွေ ဈေးရောင်းဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်၊ သူများဆီ အခန့်ဝင်လုပ်ရတော့ အိမ်မှာ အမေကို တစ်ယောက်ထဲ တစ်နေကုန်ထားခဲ့ရမှာ၊ အမေက ကျန်းမာရေး ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ တစ်နေ့ရောင်းရငွေ တစ်နေ့ရတော့ လက်ထဲငွေလည်း မပြတ်ဘူးလေ"

"ဒါတော့ဒါပေါ့အေ၊ လူဆိုတာ အိုစာနာစာရှိရဦးမယ်လေ၊ ညည်း ခုလို ဈေးရောင်းတာလေးက ဘာကျန်မှာမို့တုန်း၊ စာသောက်ဆိုင်တွေမှာ အလုပ်လုပ်တော့ ငွေလည်းများများရ၊ လူလည်းလှလှပပ ဝတ်ရစားရနဲ့၊ ညည်းကောင်းဖို့ပြောတာပါအေ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒေါ်ဒေါ်ရယ်၊ ခုလိုလေး ဝတ်ရ စားရတာကိုပဲ မိချွေ ကျေနပ်ပါတယ်၊ အမေ့ကိုပြုစုရင်း မိချွေ ဈေးပဲရောင်းပါ့မယ်နော်"

သူ့စေတနာကို အလိမ္မာနှင့် ငြင်းဆန်လိုက်၍ မဲ့ရွဲ့စိတ်ဆိုးပြီးထွက်သွားသော ဒေါ်လှအုန်းကိုကြည့်ပြီး မိချွေပြုံးလိုက်မိသည်။

အမြင့်ကိုလည်း မကြည့်နဲ့၊ လိုချင်စိတ်များရင် ဘဝပျက်တတ်တယ်၊ အနိမ့်ကိုလည်း မကြည့်နဲ့။ စိတ်ကြီးဝင်တတ်တယ် သမီးရဲ့၊ ရှေ့တည့်တည့်ကိုပဲကြည့်ပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ မထွန်းတိုက်ဘဲ လမ်းဖြောင့်ဖြောင့်

လျှောက်ဖို့ ကြိုးစားပါကွယ်"

မိနွေ့ရဲ့ နားထဲမှာတော့ အမေသင်ပြသော စကားတွေကိုသာ ကြားယောင်နေမိတော့သည် ။

မကြာခင် မိနွေ့အသက် နှစ်ဆယ်ပြည့်တော့မည်။ မိနွေ့ဘဝက ဆင်းရဲရှို့တဲ့၏။ ထိုသည်ကို မိနွေ့ သိမ်ငယ်စိတ်မဖြစ်။ ဖြစ်လာသည့်အခြေအနေကို ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင်ရင်ဆိုင်နိုင်အောင်ကြိုးစားခဲ့သည်။ ထိုသို့ ကြံ့ခိုင်သောသူတစ်ယောက်ဖြစ်လာစေရန် အမေ့ကျောင်းက သင်ပြခဲ့သည်။

"သမီးက အမေ့ရဲ့ဘဝပါ၊ သမီးက လိမ္မာတော့ အမေစိတ်ချမ်းသာတယ်"

မိနွေ့သိတတ်စကတည်းက အမေတစ်ယောက်သာ ခင်တွယ်စရာရှိသည်။ မိနွေ့ဘဝမှာ အမေသာလျှင် အမေ၊ အမေသာလျှင် အဖေ။ အမေ့ကို "အဖေဘယ်မှာလဲ" ဟု ယခုအချိန်အထိ မိနွေ့မမေးဖူး။ ဆွေမျိုးညာတိဆိုသည်မှာ ဘယ်ဆီဘယ်ဝယ် နေထိုင်ကြမှန်းလည်းမသိ။ ဆင်းရဲနုံ့ချာသည့် မိနွေ့တို့သားအမိတွင် ဆွေမရှိမျိုးမရှိအဖြစ်နှင့် နှစ်ယောက်တစ်ကမ္ဘာသာ။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် အမေ့ဘဝအကြောင်းကို မိနွေ့သိချင်စိတ်ဖြစ်မိသည်။ သို့သော်လည်း သိလိုသည့်အကြောင်းအရာက အမေ့ကို စိတ်ဆင်းရဲစေသည့်အဖြစ်မျိုး ရောက်ခဲ့မည်ဆိုပါလျှင် မိနွေ့ကိုယ်တိုင်လည်း စိတ်ချမ်းသာမည်မဟုတ်။

မှတ်မှတ်ရရ မိနွေ့ လေးတန်းကျောင်းသူဘဝက အမေ့ကို "အဖေဘယ်သွားတာလဲ"ဟု မေးဖူးသည်။ မိနွေ့၏ မေးခွန်းကြောင့် မျက်ရည်ဖြိုင်ဖြိုင်ကျနေခဲ့သော အမေ့ကိုတွေ့ပြီးနောက် အမေ့ဘဝ၊ မိနွေ့ဘဝနှင့်ပတ်သက်သည့် အဆိုးအကောင်းကို မမေးမြန်းဘဲ ရေငုံ့နှုတ်ဆိတ်နေခဲ့တော့သည် ။

"သမီး....နွေ့နှင်း၊ ပင်ပန်းနေပြီလား"

တစ်နေကုန်အောင် လမ်းလျှောက်ပြီး ဈေးရောင်းထားသည်မို့ မိနွေ့ ပင်ပန်းပါသည်။ ဈေးရောင်းပြီး အိမ်ပြန်ရောက်သည်နှင့် ခဏနား၊ ရေချိုး၊ ညနေစာ ချက်ပြုတ်၍ သားအမိနှစ်ယောက်စားကြသည်။ ထမင်းစားပြီးလျှင် အမေ့အား ဆေးလူးကာ နှိပ်ပေးနေကျ ယခုလည်း ခြေထောက်ကို နှိပ်ပေးနေရင်း အမေ၏ အမေးစကားကြောင့် ခေါင်းခါပြလိုက်သည်။ "နွေ့နှင်း" ဆိုသည်မှာ အမေပေးထားသော မိနွေ့၏ နာမည်ပင်။ ပူလောင်နေသော အမေ့ဘဝထဲသို့ မိနွေ့ရောက်ရှိလာချိန်တွင် နွေကန္တာရအလယ် ဆီးနှင်းများကျရောက်လာသည့်နှယ် ပူလောင်နေသောအမေ့စိတ်နှလုံးကို အေးချမ်းသွားစေသဖြင့် "နွေ့နှင်း" ဟု မှည့်ခေါ်ကြောင်း အမေပြောပြခဲ့သည်

"အမေ သမီးကိုပြောပြချင်တာတွေ ရှိတယ်"

စကားပလ္လင်ခံနေသော အမေ့ကြောင့် မိနွေ့စိတ်ထဲတွင် ထူထူးဆန်းဆန်း ခံစားမှုဖြစ်ပေါ်လာ၏ ။အမေ့မျက်နှာပြင်တွင်လည်း တစ်စုံကို စိတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးဟန်ဖြင့် တည်ငြိမ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏ ။

သစ်စက်လုပ်ငန်းပိုင်ရှင် ဦးသန်းဦး ဒေါ်မြတ်မြတ်ခိုင်တို့၏ သမီးချော သူဇာနွယ်။ အစ်ကို၊ အစ်မတို့၏ အလိုလိုက်ခံထားရသည့် အငယ်ဆုံးသမီးပီသစွာ ခေတ်ဆန်ဆန်၊ ခပ်ကဲကဲနေတတ်သူ။ မိဘများကလည်း ဆယ်တန်းအခါခါကျပြီး ကျောင်းဆက်မတက်ဘဲ အိမ်တွင် ဗိုလ်ကျ စိုးမိုးနေသည့် ခပ်စွာစွာသမီးငယ်ကို မဆူ

ရက် မပြောရက်။

ဘဝကို ပေါ့ပေါ့လေးနေတတ်သော သူဇာနွယ်အတွက်တော့ နေ့ရက်တိုင်း အချိန်တိုင်းမှာ ပျော်စရာများသော အတိပြီး၏။ အပေါင်းအသင်းခံမင်လွန်းသူမို့ သွားလေရာနေရာတိုင်းတွင် ကျား၊ မ အဖော်တရုန်းရုန်းရှိနေတတ်သည်။

"အပြင်ထွက်တာလျှော့ပါ သမီးရယ်၊ နေ့ခင်းနေ့လယ် သွားတာလာတာ အမေမတားပါဘူး၊ ညဘက်ထွက်တာ တော့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက် အန္တရာယ်များပါတယ်ကွယ်၊ သမီးရဲ့ မမလည်း ဒီနေ့လား မနက်ဖြန်လား မွေးတော့မှာ၊ အမေ မအားချိန် သူ့အနားမှာ နေကူပါဦး သမီးရယ်နော်"

အမေကလဲ၊ မမ မွေးတော့ရော သမီးကဘာလုပ်တတ်မှာမို့လည်း၊ အမေ့ သားမက်ရှိတာပဲ သူနေပါစေပေါ့၊ ဒီည မွေးနေ့ပွဲသွားစရာရှိလို့ သမီးသူငယ်ချင်း တွေလာခေါ်မှာ၊ အပြန်မိုးချုပ်မှာနော်"

အမေ့စကားကိုမနာခံ။ စိတ်ပျော်ရာကိုသာရှာတတ်သော သူဇာနွယ်ကတော့ အိမ်မြဲသည်မရှိ ။ မွေးနေ့ကိုခေါင်းစဉ်တပ်ပြီး ကဲသည့်ပွဲမှာ ဘီယာ၊ အရက် မျိုးစုံ အောင်ချထားပေး၏ ။

"မွေးနေ့ပွဲမို့ မဖြစ်မနေသွားရမယ်ဆိုလည်း သွားပေါ့သမီးရယ်၊ ဒါပေမဲ့ အရက်တွေသောက်မလာနဲ့နော်၊ စောစော ပြန်လာခဲ့" ထိုသို့ဆိုခဲ့သော အမေ့အမှာစကားကိုလည်း သူဇာနွယ် သတိမရတော့ပါ။

"ချီးယားစ်" ဟု သံပြိုင်အော်ပြီး ခွက်ချင်းထပ်ကာ ပျော်ချင်တိုင်းပျော်ခဲ့သည်။ အိမ်ပြန်ရောက်လာသည့် ခြေလှမ်းတွေက ခွေယိုင်လဲလုလု။ ခေါင်းနိုက်အောင် မူးနေသည့် သူဇာနွယ်၏ မှေးစင်းနေသော

> အမေ အသိဝင်လာတော့
> အမေ့ဘေးမှာ
> အိပ်ပျော်နေတဲ့
> မမရဲ့ခင်ပွန်းကို တွေ့တယ်၊
> သူလည်း မူးနေတယ်လေ၊
> အမူးသမားကို
> အမူးသမားကတွဲရင်း......

မျက်လုံးများကလည်း အမြင်တွေမရှင်းမလင်း။ အိပ်ခန်းဆီသို့သွားရန် တစ်ဖက်ပိတ်ထားသော အိမ်တံခါးမကြီးကို အားယူ၍ တွန်းဖွင့်လိုက်၏။ ရွေ့သွားသည့် တံခါးချပ်နှင့်အတူ မူးနေသည့် သူဇာနွယ်မှာလည်း အပြိုပြိုအလဲလဲဖြင့် ရင်ခွင်တစ်ခုထဲသို့ ကျရောက်သွားခဲ့၏ ။

ကာယကံရှင် အမေ့မျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်စတွေနှင့်။ မိချွေကိုယ်တိုင်လည်း ငိုနေမိသည်ပဲလေ။ မိချွေသိချင်သော အရာကို သိလိုက်ရသော်လည်း မပျော်ရွှင်နိုင်။ သူဇာနွယ်တဖြစ်လဲ အမေ့ကို သနားသည်။ အရှက်တရားနှင့်အတူ နောင်တများ လွှမ်းခြုံနေသော အမေ့မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး "မပြောပါနဲ့တော့အမေရယ်" ဟုသာ ရင်ထဲမှ အော်ဟစ်တားဆီးနေမိသည်။

"အမေ အသိဝင်လာတော့ အမေ့ဘေးမှာ အိပ်ပျော်နေတဲ့ မမရဲ့ခင်ပွန်းကို တွေ့တယ်၊ သူလည်း မူးနေတယ်လေ၊ အမူးသမားကို အမူးသမားကတွဲရင်း မဖြစ်သင့်တာတွေဖြစ်ခဲ့ကြတယ်၊ အမေတို့နှစ်ယောက်ကို ထိုင်ကြည့်ပြီး ငိုနေတဲ့ မမသဇင်နွယ် မျက်နှာကိုလည်း မကြည့်ရဲအောင် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်၊ အမေ့စိတ်နဲ့ သမီး အခိုးလည်း အိပ်ရာထဲလဲသွားတယ်၊ မိဘမောင်နှမတွေလည်း ပတ်ဝန်းကျင်အလယ်မှာ မျက်နှာငယ်ခဲ့ရတယ်လေ၊ အမေ့သမီးကို ကိုယ်ဝန်ရှိပြီလို့ သိလိုက်တဲ့အချိန်မှာတော့ အားလုံးနဲ့ဝေးရာဆီကိုပြေးလာပြီး အမေ့ကိုယ်အမေ အပြစ်ပေးဇာတ်မြုပ်ခဲ့တာပါကွယ်"

ခံစားချက်များကြောင့် နွမ်းလျနေသည့် အမေ့မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး မိချွေ ငိုမိတော့သည်။ အမေ့နေရာမှာ မိချွေဖြစ်ခဲ့လျှင်လည်း ထိုနည်းအတိုင်း ဆုံးဖြတ်မိမှာ သေချာသည်။

သမီးရဲ့ဘဝမှာ ဆွေမရှိမျိုးမရှိဆိုပြီး သိမ်ငယ်နေတဲ့အဖြစ်ကိုမြင်ရတော့ အမေ ရင်နာရတယ်၊ အမေ့ရဲ့ဖိုက်ပြစ်ကို သမီးပါ မျှခံနေရတာ အမေ မတရားမှန်းလည်း သိပါတယ်ကွယ်"

"မဟုတ်ဘူး၊ မဟုတ်ပါဘူး အမေရယ်၊ မိချွေကျေနပ်ပါတယ်" ဟု မိချွေရင်ထဲမှ ပြောသံကို အမေ့နှလုံးသားနားနှင့် ကြားသည်ထင့်။ မျက်ရည်များကြားမှပြုံးပြရင်း မိချွေ၏ လက်ကိုအသာအယာဆွဲယူဆုပ်ကိုင်လိုက်သည် ။

"သမီးက အမေနဲ့မတူတဲ့သမီးလေးပါ၊ လိမ္မာယဉ်ကျေးတယ်၊ တန်ဖိုးရှိတယ်၊ သမီးသိချင်တဲ့အကြောင်းကိုသိပြီဆိုတော့ သမီးဖြစ်ချင်တဲ့အတိုင်း အမေလိုက်လျောပေးမှာပါ၊ သမီးရဲ့ အဖေနဲ့ ဆွေမျိုးမောင်နှမ တွေကို တွေ့ချင်တယ်ဆိုလည်း သမီး သဘောအတိုင်းဖြစ်စေရမယ်"

မိချွေ.. အမေ့ကို တင်းတင်းဖက်မိတော့သည်။ မိချွေရင်ထဲမှ ခံစားချက်များမှာ အေးတစ်လှည့် နွေးတစ်လှည့် ရှိနေသည်။ ငိုရမည်လား၊ ပျော်ရမည်လား။ မိချွေမသိတော့ပါ။ မိချွေသိသည်က "အမေပျော်လျှင် မိချွေပျော်သည်၊ အမေငိုလျှင် မိချွေငိုမည်"သာ။

သက်နှင်းညို

ဖြစ်ပွားမှုများလာသော ဆီးချို သွေးချိုကာကွယ်ထိန်းသိမ်းရေး

ဒေါက်တာကောင်းခံ

ဆီးချို သွေးချိုရောဂါသည် မြန်မာနိုင်ငံအပါအဝင် ကမ္ဘာအနှံ့အပြားတွင် ဖြစ်ပွားမှုများလာပါသည်။ တစ်နေ့တစ်ခြား ဖြစ်ပွားမှုများပြီး နောက်ဆက်တွဲဆိုးကျိုးများကြောင့် အသက်သေဆုံးနိုင်ပါသည်။ မသန်မစွမ်းနှင့် ဒုက္ခိတဘဝသို့ ရောက်ရှိနိုင်ပါသည်။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါသည် လူကြီးများသာမက လူငယ်နှင့် ကလေးများတွင်လည်း ဖြစ်ပွားလာ၍ စိုးရိမ်စရာဖြစ်လာပါသည်။ နောင်အနာဂါတ်မျိုးဆက်များအား ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ၏ ဘေးအန္တရာယ်မှ ကာကွယ်ရန် လိုအပ်လာပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆီးချို သွေးချိုရောဂါမဖြစ်ခင် ပထမဆုံးကာကွယ်ရပါမည်။ ရောဂါဖြစ်ပြီး အစတွင် နောက်မကျဘဲ စောစီးစွာကုသမှုခံယူရပါမည်။ ဖြစ်ပွားမှုများလာသော ဆီးချို သွေးချိုကာကွယ်နှိမ်နင်းရေးကို လူတိုင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။

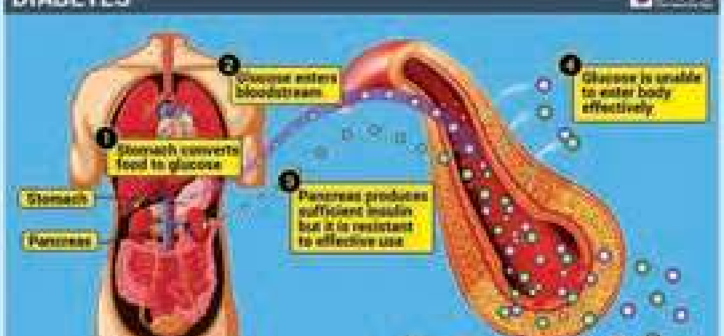

(၁) ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဆိုသည်မှာ

ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဆိုသည်မှာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း အင်ဆူလင်ဟုခေါ်ဆိုသည့် ဟော်မုန်းဓာတ် ထုတ်လုပ်မှု ချို့ယွင်း၍သော်လည်းကောင်း၊ အင်ဆူလင်ဟော်မုန်း၏ အာနိသင်နည်းပါး၍သော်လည်းကောင်း ဖြစ်ပေါ်လာသော နာတာရှည်ရောဂါတစ်ခုပင်ဖြစ်ပါသည်။

(၂) ဆီးချို သွေးချိုရောဂါအမျိုးအစားများ

ဆီးချို သွေးချိုရောဂါသည် အဓိကအားဖြင့် အမျိုးအစား (၁)ဆီးချို သွေးချိုရောဂါနှင့် အမျိုးအစား (၂) ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဟူ၍နှစ်မျိုးရှိပါသည်။ အမျိုးအစား (၁)ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဆိုသည်မှာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း အင်ဆူလင်ဟော်မုန်းမထွက်သောကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသော ဆီးချို သွေးချိုရောဂါကိုခေါ်ပါသည်။ ၎င်း ဆီးချို သွေးချို ရောဂါအမျိုးအစား လူနာအများစုသည် ကလေးအရွယ် သို့မဟုတ် ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်တွင်စတင်၍ လက္ခဏာများဖြစ်ပေါ်လာတတ်ပါသည်။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ ဝေဒနာရှင်ပေါင်း၏ (၅)ရာခိုင်နှုန်းမှ (၁၀) ရာခိုင်နှုန်းခန့်သည် အမျိုးအစား (၁)ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင်များဖြစ်ကြပါသည်။ အသက်ရှင်သန်ရေးအတွက် အင်ဆူလင်ဟော်မုန်းကို မရှိမဖြစ်လိုအပ်ပါသည်။ ၎င်းဝေဒနာရှင်များအား အင်ဆူလင်ဟော်မုန်း ထိုးပေးခြင်းအားဖြင့် ကုသရပါမည်။

အမျိုးအစား(၂)ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဆိုသည်မှာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း အင်ဆူလင်ဟော်မုန်းထွက်သော်လည်း ရှိသင့်သည်ထက်နည်းနေခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အင်ဆူလင်ဟော်မုန်း၏ အာနိသင်လျော့နည်းကျဆင်း အကြောင်းအရင်းများကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ပေါ်လာသော ဆီးချို သွေးချိုရောဂါကို ခေါ်ဆိုပါသည်။ ၎င်း ဆီးချို သွေးချိုရောဂါအများစုသည် ခန္ဓာကိုယ်အလေးချိန်ရှိသင့်သည်ထက်ပိုနေခြင်း သို့မဟုတ် အဝလွန်ကဲခြင်းဖြစ်နေတတ်ပါသည်။ ၎င်းရောဂါဝေဒနာရှင်အများစုသည် အရွယ်ရောက်ပြီးသူများ၊ အသက်ကြီးသူများဖြစ်ကြပါသည်။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင်ပေါင်း၏ (၉၀)ရာခိုင်နှုန်းကျော်မှာ အမျိုးအစား(၂)ဆီးချို သွေးချို ရောဂါဝေဒနာရှင်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုရောဂါဝေဒနာရှင်များအား ယေဘုယျအားဖြင့် သွေးချိုထိန်းသောသောက်ဆေးများဖြင့် ကုသလေ့ရှိပါသည်။

(၃) ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဖြစ်ပွားနှုန်း

ဆီးချို သွေးချိုရောဂါသည် ကမ္ဘာနှင့်အဝှမ်း ဖြစ်နှုန်းများ တိုး၍ဖြစ်ပွားနေပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင်လည်း ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ ဖြစ်ပွားနှုန်းများ တစ်နေ့တစ်ခြားတိုးပွားလျက်ရှိပါသည်။ ယခုအခါ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင်ပေါင်း သန်း(၄၀၀)ခန့်ရှိပြီး ၂၀၃၀ ခုနှစ်တွင် သန်း (၅၅၀)ကျော်အထိ မြင့်တက်လာ နိုင်ကြောင်း ခန့်မှန်းထားပါသည်။ အသက် (၄၀)မှ (၅၉)နှစ်အတွင်း ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဖြစ်ပွားမှုအများဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင်များ၏ (၅၀)ရာခိုင်နှုန်းသည် မိမိတို့၌ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ ရှိနေကြောင်းမသိရှိကြပါ။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါကြောင့် အသက်ဆုံးရှုံးမှုများ နှစ်စဉ်တိုးတက်လျက်ရှိပါသည်။ အမျိုးအစား(၁) ဆီးချို သွေးချိုဖြစ်ပွားသူကလေးသူငယ်အရေအတွက်သည်လည်း နှစ်စဉ်တိုးပွားလျက်ရှိပါသည်။

(၄) ဆီးချို သွေးချိုဖြစ်နိုင်ခြေ ပိုများသူများ

ဆီးချို သွေးချိုဖြစ်နိုင်ခြေ ပိုများသူများမှာ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါမျိုးရိုးရှိသူများ၊ အဝလွန်ကဲသူများ၊ ကိုယ်ကာယလှုပ်ရှားမှုနည်းသောသူများ၊ သွေးအတွင်း အဆီဓာတ်များသူများ၊ သွေးတိုးရောဂါရှိသူများနှင့် အသက် (၄၀)ကျော်လာသူတိုင်းဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်နိုင်ချေမရှိသူတိုင်းသည်လည်း ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဖြစ်နိုင်သည်ကို သတိပြုသင့်ပါသည်။

(၅) ဆီးချို သွေးချိုရောဂါလက္ခဏာများ

အမျိုးအစား(၁) ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင်များသည်

ဆီးချို သွေးချိုဖြစ်နိုင်ခြေ ပိုများသူများမှာ ဆီးချို သွေးချို
ရောဂါမျိုးရိုးရှိသူများ၊ အဝလွန်ကဲသူများ၊
ကိုယ်ကာယလှုပ်ရှားမှု နည်းသောသူများ၊ သွေးအတွင်း
အဆီဓာတ်များသူများ၊ သွေးတိုးရောဂါရှိသူများနှင့်
အသက် (၄၀)ကျော်လာသူတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

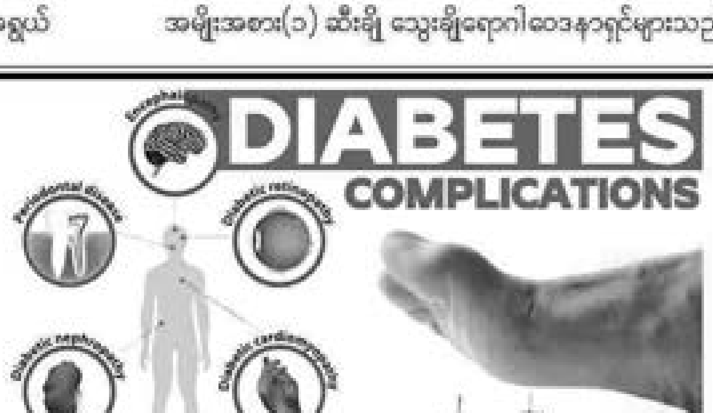

ရေအလွန်ငတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်ယားယံခြင်း၊ ဆီးခဏခဏသွားခြင်း၊ ကိုယ်အလေးချိန်ကျခြင်းနှင့် အနာမကျက်ခြင်းစသည့် လက္ခဏာ ရက်တရက်ပြင်းထန်စွာခံစားရနိုင်ပါသည်။

အမျိုးအစား(၂)ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင်များတွင်မူ ရောဂါလက္ခဏာများသည် တဖြည်းဖြည်းချင်းမှ ပေါ်လာတတ်ခြင်းကြောင့် ရောဂါရှိနေကြောင်းမသိဘဲ ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။ အမျိုးအစား(၂) ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာရှင်များ၏ (၅၀)ရာခိုင်နှုန်းခန့်သည် ရောဂါရှာဖွေတွေ့ရှိချိန်တွင် ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ၏ နောက်ဆက်တွဲ ဆိုးကျိုးများ ခံစားနေရပြီ ဖြစ်ပါသည်။

(၆) ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ၏ နောက်ဆက်တွဲဆိုးကျိုးများ

ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဖြစ်လာပါက သကြားဓာတ် (ဂလူးကို့စ်)ကို လူကောင်းများကဲ့သို့ ပုံမှန်အသုံးမပြုနိုင်သောကြောင့် သွေးအတွင်း၌ သကြားဓာတ်များပြားလာပါသည်။ သွေးအတွင်း၌ သကြားဓာတ်များပြားလာခြင်းကို သွေးချိုခြင်းဟုခေါ်ဆိုကြပါသည်။ ၎င်းမှတစ်ဆင့် ရေတိုနှင့်ရေရှည် နောက်ဆက်တွဲဆိုးကျိုးများ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပါသည်။ ၎င်းတို့အား မကာကွယ်နိုင်ခြင်း သို့မဟုတ် မကုသဘဲ ထားခဲ့ခြင်းကြောင့် အသက်ဆုံးရှုံးသည်အထိ ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ၏နောက်ဆက်တွဲဆိုးကျိုးများကြောင့် ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင်များသာမက ၎င်းတို့၏ မိသားစုဝင်များတွင်လည်း စိတ်ရော၊ ကိုယ်ပါ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေပါသည်။ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနှင့် ဘာသာရေးများဆောင်ရွက်ရာတွင်လည်း နှေးကွေးကျဆင်းစေပါသည်။

အမျိုးအစား(၂)ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင်များတွင် သွေးတွင်းအချိုဓာတ်များလွန်းပြီး သွေးများ ပျစ်ခဲလာတတ်ပါသည်။ ကိုယ်အတွင်းသွေးလှည့်ပတ်မှုလျော့နည်းကာ ရေဖြတ်ခြင်းများဖြစ်ပေါ်လာတတ်ပါသည်။ သွေးအတွင်း သကြားဓာတ် (ဂလူးကို့စ်)နှင့်ကီတုန်းအက်စစ် (ခေါ်) ဓာတ်ပစ္စည်းများစုပုံများပြားနေပါသည်။ လူနာအနေဖြင့် သတိကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗိုက်အန်ခြင်း၊ ရေအလွန်ငတ်ခြင်း၊ နုံးနေခြင်း၊ မောပန်းခြင်း လက္ခဏာများ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်ပါသည်။ ထို့နောက် သတိလစ်ခြင်းနှင့် နောက်ဆုံးတွင် အသက်သေဆုံးသည်အထိ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပါသည်။

ဆီးချို သွေးချိုရောဂါအား စောစီးစွာကုသထိန်းသိမ်းမှု မပြုခဲ့ပါက ရေရှည်တွင် ဆိုးရွားပြင်းထန်သော နောက်ဆက်တွဲဆိုးကျိုးများ (ဆင့်ပွားရောဂါများ) ပေါ်ပေါက်လာနိုင်ပါသည်။ နောက်ဆက်တွဲဆင့်ပွားရောဂါများမှာ စက္ခုအမြင်ဆုံးရှုံးခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ ကျောက်ကပ်ရောင်၍ပျက်စီးခြင်း၊ ဦးနှောက်သွေးကြောပိတ်ကာ လေသင်တုန်းဖြတ်ခြင်း၊ ခြေပုတ်၊

လက်ပုပ်ရောဂါဖြစ်ခြင်းနှင့် အာရုံကြောများ ပျက်စီးကာ ထုံကျင်ခြင်းတို့ဖြစ်ပါသည်။

(၇) ဆီးချို သွေးချိုရောဂါရှိ မရှိစစ်ဆေးခြင်း

အစာမစားမီ သွေးတွင်အချိုဓာတ် (Fasting Blood Sugar- FBS) ၏ပုံမှန်ပမာဏသည် တစ်ဒက်စီ လီတာတွင် ၇၀ မှ ၁၃၀ မီလီဂရမ်ထိရှိခြင်း၊ ကြုံကြိုက်သလိုဖောက်သည့် သွေးတွင်အချိုဓာတ် (Radom Blood Sugar- RBS) ၏ ပုံမှန်ပမာဏသည် တစ်ဒက်စီလီတာတွင် ၁၀ မီလီဂရမ်ထိရှိခြင်း၊ အစာစားပြီးနောက် ၂နာရီအချိန် သွေးတွင်းအချိုဓာတ်၏ ပုံမှန်ပမာဏသည် တစ်ဒက်စီလီတာတွင် ၁၈၀ မီလီဂရမ်အောက်တွင် ရှိရပါမည်။ (၃)လအတွင်း သွေးချိုထိန်းသိမ်းနိုင်မှုစစ်ဆေးခြင်း HbA_1C ၏ပုံမှန်ပမာဏသည် ၆.၅ မှ ၇ ရာခိုင်နှုန်း ထိရှိရပါမည်။ ၎င်းတို့ထက်များပါက ဆီးချို သွေးချိုရောဂါရှိသည်ဟု သတ်မှတ်နိုင်ပါသည်။

(၈) ဆီးချို သွေးချိုရောဂါကုသရေးနည်းလမ်းများ

ဆီးချို သွေးချို ရောဂါကို အစာအာဟာရဖြင့်ကုသခြင်း၊ ပုံမှန်လေ့ကျင့်ခန်းပြုလုပ်ခြင်း၊ သွေးတွင်းသကြားဓာတ် လျော့နည်းကျဆင်းစေသော သောက်ဆေးများဖြင့်ကုသခြင်းနှင့် အင်ဆူလင်ဟော်မုန်းဓာတ် ဆေးထိုး၍ ကုသခြင်းနည်းလမ်းများဖြင့် ကုသနိုင်ပါသည်။

(က) အစာအာဟာရဖြင့် ကုသခြင်း

အမျိုးအစား(၁)ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ သို့မဟုတ် အမျိုးအစား(၂) ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဖြစ်စေ၊ ဆီးချို သွေးချိုထိန်း

သောက်ဆေး သို့မဟုတ် အင်ဆူလင်ထိုးဆေးဖြင့်ကုသသည်ဖြစ်စေ၊ အာဟာရဖြင့်ထိန်းသိမ်းကုသခြင်းကိုမဖြစ်မနေလိုက်နာကျင့်သုံးရန် လိုအပ်ပါသည်။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင်များအတွက် အစာအာဟာရသည် သာမန်ရောဂါမရှိသူများအတွက် ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်အောင် စားသုံးရသည့် အစာအာဟာရပင်ဖြစ်ပါသည်။

ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် အစာအာဟာရကို မှန်မှန်ကန်ကန်စားသုံးနိုင်မှသာ ဆီးချို သွေးချိုဓာတ် လွန်ကဲမှုထိန်းချုပ်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ မှန်ကန်သော အစားအစာ အမျိုးအစား၊ အစားအစာပမာဏနှင့် အစားအစာစားသောက်ချိန် ကိုက်ညီရန်လိုအပ်ပါသည်။ အကြောက်လွန်ကဲပြီး အစားအသောက် ရှောင်လွန်လျှင်ဖြစ်စေ၊ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါနှင့် ၎င်း၏နောက်ဆက်တွဲရောဂါများကို မသိ၍ဖြစ်စေ၊ မကြောက်၍ဖြစ်စေ၊ အစားအသောက်ကိုမရှောင်ဘဲ စားသုံးလွန်းလျှင်ဖြစ်စေ၊ ဆီးချို သွေးချိုထိန်းသိမ်းမှုအောင်မြင်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ဆိုးကျိုးရလဒ်များသာဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပါသည်။ စားသုံးနိုင်သည့်အစာအာဟာရများကို ရဲတင်းစွာစားသုံးနိုင်သကဲ့သို့ မသင့်တော်သော အစာအာဟာရများကိုလည်း လုံးဝမစားသုံးကြရန် အထူးပင် လိုအပ်ပါသည်။

ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် သတိပြုလိုက်နာရမည့် ယေဘုယျအချက်အလက်များကို သိရှိရန်လိုအပ်ပါသည်။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါသည်များအတွက် သက်သက်သီးသန့် အစားအစာဟူ၍မရှိပါ။ မိသားစုအတွက် ပြင်ဆင်ချက်ပြုတ်ထားသော အစားအစာများကို အချိုများမှလွဲ၍ မိသားစုနှင့်အတူစားသုံးနိုင်ပါသည်။ Diet(ဒိုင်းယက်)ဆိုသောအစားအစာများမှာ အဝလွန်ကဲသူများ ဆက်လက်မဝစေရန် စွမ်းအင်ကယ်လိုရီ ဓာတ်လျော့စေရန် စီမံထားခြင်းဖြစ်ပြီး ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင်များအတွက် အထူးသင့်တော်စွာ စားသုံးနိုင်သည်ဟု လွဲမှားစွာမယူသင့်ပါ။ အစားအစာကို ဆေးဝါးအနေနှင့်သာယူဆပြီး ဆေးကို အချိန်မှန်မှန် စားသုံးသကဲ့သို့ အစားအစာများကို အချိန်မှန်မှန် စားသောက်ရန်လိုအပ်ပါသည်။ ဆီးချို သွေးချိုဓာတ်ထိန်းသိမ်းမှု ကောင်းမွန်လာစေရန် ဆီးချို သွေးချိုထိန်းသောက်ဆေးနှင့်ဖြစ်စေ၊ အင်ဆူလင် ဟော်မုန်းနှင့်ဖြစ်စေ လိုအပ်ပါသည်။ အဓိက စားသုံးသော မနက်စာ၊ နေ့လယ်စာနှင့် ညနေစာများတွင် ကစီဓာတ် ဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော အစားအစာများ မဖြစ်မနေ ပါဝင်

ဆီးချို သွေးချိုရောဂါသည်များအတွက် သက်သက်သီးသန့် အစားအစာဟူ၍မရှိပါ။ မိသားစုအတွက် ပြင်ဆင်ချက်ပြုတ်ထားသော အစားအစာများကို အချိုများမှလွဲ၍ မိသားစုနှင့်အတူစားသုံးနိုင်ပါသည်။

ထည့်သွင်း စားသုံးသင့်ပါသည်။ နေ့စဉ်စားသုံးသော အစားအစာများ၏ပမာဏနှင့် နေ့စဉ်စားသုံးနေကြအချိန်များကို အဖြစ်နိုင်ဆုံး တူအောင် စားသုံးသင့်ပါသည်။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါသည် တစ်သက်တာလုံးရှိနေမည့် ရောဂါဖြစ်ခြင်းကြောင့် မိမိ၏ စားသုံးမှုစရိုက်များသည် တစ်သက်လုံးလိုက်နာကျင့်သုံးနိုင်မည့် အလေ့အကျင့်များဖြစ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အစားအစာများကို တစ်မွဲတိုးရှောင်ခြင်း၊ စားသောက်ခြင်းမပြုလုပ်ကြဘဲ စားသောက်ခြင်းများကို မိမိသဘာဝနှင့် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်ရန် အထူးပင် လိုအပ်ပါသည်။

ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင်များ စားသုံးနိုင်သည့် အစားအစာများကို သိရှိထားရန်လိုအပ်ပါသည်။ ဆန်နှင့်ပြုလုပ်ထားသည့် အစားအစာများ (ဥပမာ– ထမင်း၊ ဆန်ပြုတ်၊ မုန့်ဟင်းခါး၊ ညှပ်ခေါက်ဆွဲ၊ မုန့်တီ၊ နန်းကြီးသုပ်၊ ရှမ်းခေါက်ဆွဲ၊ ကောက်ညှင်း၊ ဆီထမင်းနှင့် မြူစွမ်)နှင့် ဂျုံဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော အစားအစာများ (ဥပမာ– ဂျုံခေါက်ဆွဲ၊ ဂျုံကြော်၊ ချပါတီ၊ ပေါင်မုန့်၊ နံပြားနှင့် ပလာတာ) ပါဝင်သည့် ကစီဓာတ်ကို စားသုံးနိုင်ပါသည်။ ငါးအမျိုးမျိုး၊ အဆီမပါသော အမဲသား၊ အဆီမပါသော ဆိတ်သား၊ အရေခွံမပါသော ဘဲသား၊ ခေါင်းမပါသော ပုစွန်၊ အဆီမပါသော ဝက်သားနှင့် အရေခွံမပါသော ကြက်သားစသည့် အသားဓာတ်ကို

စားသုံးနိုင်ပါသည်။ ပဲဆီ၊ နေကြာဆီ၊ နှမ်းဆီ၊ သံလွင်ဆီနှင့် ငါးမှ ရသောအဆီပါဝင်သည့် အဆီဓာတ်ကိုလည်း စားသုံးနိုင်ပါသည်။

ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင်များသည် မစားသုံးသင့်သော အစားအစာများကို သိရှိထားရပါမည်။ ပြည့်ဝဆီ (ဥပမာ– အမဲဆီ၊ ဝက်ဆီ၊ ပွစ္စနီဆီ၊ စားအုန်းဆီ၊ ရိုစီ၊ ဝမ်းတွင်းသားအဆီများ၊ ဘဲအရေပြား၊ ကြက်ဥအနှစ်၊ ဘဲဥအနှစ်၊ ထောပတ်၊ မယိုနိစ်နှင့် မာဂျရင်း) များကို မစားသုံးသင့်ပါ။ စားချင်ပါက လျှော့၍စားသုံးသင့်ပါသည်။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါကြောင့် ကျောက်ကပ်ထိခိုက်ပျက်စီးနေသူများ အသားဓာတ်ကို လျှော့၍စားသုံးသင့်ပါသည်။

အမျှင်ဓာတ်ပါဝင်သောအစားအစာများ (ဥပမာ– ချိုသောအရည်များ၊ ချိုသောအမွှန်များနှင့်သစ်သီးများကို ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ သွေးတိုးရောဂါရှိသော ဆီးချို သွေးချိုရောဂါရှင်များအနေဖြင့် အငန်ပါသော အစာများ (ဥပမာ– ငါးပိ၊ ငံပြာရည်၊ ငါးခြောက်နှင့် ငါးပုပ်ခြောက်) ကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို ကြိုက်သလောက်စားသုံးနိုင်ကြပါသည်။ သို့ရာတွင် အမျှင်ဓာတ်ပါဝင်သော ကန်စွန်းဥကို ချင့်ချိန်စားသင့်ပါသည်။

(ခ) ပုံမှန်လေ့ကျင့်ခန်းပြုလုပ်ခြင်း

ဆီးချို သွေးချိုရောဂါရှိသူတိုင်း ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု၊ ပုံမှန်လေ့ကျင့်ခန်းကို ကုထုံးတစ်ခုအနေနှင့် မလွဲမသွေ လုပ်သင့်ပါသည်။ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား ပုံမှန်လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူးများမှာ သွေးချို ထိန်းသိမ်းမှုကို ပိုကောင်းစေပါသည်။ နှလုံးသွေးကြောရောဂါပိုမိုဖြစ်ပွားစေခြင်းကိုလည်း လျော့ကျစေပါသည်။

ခန္ဓာကိုယ်အလေးချိန်ကျစေပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးလန်းဆန်းကာ နေ့စဉ်လှုပ်ရှားမှု ပိုကောင်းစေပါသည်။

(ဂ) သွေးတွင်းသကြားဓာတ် လျော့နည်းကျဆင်းစေသော သောက်ဆေးများဖြင့်ကုသခြင်း

သွေးတွင်းသကြားလျော့နည်းကျဆင်းစေသော သောက်ဆေးများကို မိမိသဘောဖြင့် ဝယ်ယူ၍ မသောက်သင့်ပါ။ တတ်ကျွမ်းနားလည်သော ဆရာဝန်များ၊ အထူးကုသမားတော်များ၏ ညွှန်ကြားချက်အရ သောက်ရပါမည်။

(ဃ) အင်ဆူလင်ဟော်မုန်းဓာတ်ဆေးထိုး၍ကုသခြင်း

အင်ဆူလင်ထိုးဆေးလိုအပ်သူများမှာ အမျိုးအစား(၁)ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင်များ၊ အမျိုးအစား (၂)ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဝေဒနာရှင်များအနက် သွေးတွင်းအချိုဓာတ်များလွန်ပြီး သွေးများပျစ်ခဲလာခြင်းနှင့် သွေးအတွင်း ကီတုန်းအက်စစ်ဓာတ်များပြားနေခြင်းဖြစ်သောသူများ၊ နှလုံးသွေးကြောပိတ်ရောဂါ၊ အကြီးစားခွဲစိတ်ကုသမှုခံရခြင်းနှင့် တီဘီရောဂါပိုးဝင်ရောက်ခြင်းအတွက် အရေးပေါ်ရောဂါ သို့မဟုတ် အခြေအနေရှိသူ များ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကာလတွင် ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ ထိန်းသိမ်းခြင်းခံရသော အမျိုးသမီးများ၊ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါကြောင့် မျက်စိအမြင်လွှာ ထိခိုက်ခြင်း၊ ကျောက်ကပ်ထိခိုက်ခြင်းနှင့် အာရုံကြောများ ထိခိုက်ခြင်းရှိသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

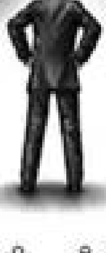

အင်ဆူလင်ကို လက်မောင်း၊ ဝမ်းဗိုက်နှင့်ပေါင်တို့တွင် ထိုးနိုင်ပါသည်။ အင်ဆူလင်ပုလင်းကို အကြိမ်များစွာ လက်ထဲ၌လှိမ့်ခြင်း၊ အဖုံးကိုဖယ်ရှားခြင်း၊ ဆေးထိုးအပ်မှ အဖုံးကိုဖယ်ရှားခြင်း၊ အင်ဆူလင်ထိုးနှုန်းအတိုင်း အပ်ထဲသို့ လေကို စုပ်ယူခြင်း၊ လေကို ဆေးပုလင်းထဲသို့ထိုးသွင်းခြင်းနှင့် လိုအပ်သော အင်ဆူလင်ကို စုပ်ယူခြင်းတို့ကို အင်ဆူလင်ဟော်မုန်းဆေးထိုးရန် ဆေးထိုးရမည့် နေရာတစ်ဝိုက်ကို အရေပြားကို လက်ဖြင့်ဖျစ်၍ ဆွဲမလိုက်ခြင်း၊ ဆေးထိုးအပ်ကို အရေပြားနှင့် ၉၀ ဒီဂရီ ထိုးစိုက်ပြီး ဆေးကို ဖြည်းညင်းစွာထိုးခြင်းနှင့် ဆေးထိုးအပ်ကို အတည့်အတိုင်း ပြန်ဆွဲထုတ်ခြင်းတို့ကို စနစ်တကျ ပြုလုပ်ရပါမည်။

(၉) ဆီးချို သွေးချိုရောဂါမဖြစ်စေရန်ကာကွယ်ခြင်း

ဆီးချို သွေးချိုရောဂါမဖြစ်စေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်ရပါမည်။ ချိုလွန်း၊ ငန်လွန်း၊ အဆီများလွန်းသော အစားအစာများကို လျှော့စားရပါမည်။ ရေဆာလျှင် ရေကိုသာသောက်ရပါမည်။ ကိုယ်ခန္ဓာအဝမလွန်ကဲအောင် ထိန်းထားရပါမည်။ လှုပ်ရှားမှုများသော လူနေမှုပုံစံဖြင့် နေထိုင်ရပါမည်။ တစ်နေ့လျှင် မိနစ် (၃၀)၊ တစ်ပတ်လျှင် (၅)ရက်၊ စုစုပေါင်း မိနစ် (၁၅၀)ထက်မနည်း ပုံမှန်လေ့ကျင့်ခန်း ပြုလုပ်ရပါမည်။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် သစ်သီးဝလံများကို များများနှင့်စုံအောင်စားရပါမည်။ အမျှင်ဓာတ်များသော အစားအစာ များများစားရပါမည်။ တိရစ္ဆာန်မှရသောအဆီများ (ကြက်အရေပြား၊ ဘဲအရေပြား၊ ကလီစာ၊ ဝက်ဆီ၊ အမဲဆီ)တို့ကို ရှောင်ရပါမည်။ ငါးမှရသော အဆီများကို စားနိုင်ပါသည်။ စိတ်ဖိစီးမှုများကို လျှော့နိုင်သမျှလျှော့အောင် ကြိုးစားနေထိုင်ရပါမည်။

(၁၀) အကြံပြုချက်

ဆီးချို သွေးချိုရောဂါကြောင့် အချိန်မတိုင်ခင်စော၍ သေဆုံးစေနိုင်ပါသည်။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါရှင်တစ်ဦးသည် (၁၀)နှစ်အထိ သက်တမ်းပို၍တိုးနိုင်ပါသည်။ အသက်ရှင်နေစဉ်မှာလည်း ခန္ဓာကိုယ်အင်္ဂါများ ထိခိုက်ပျက်စီး၍ လူစဉ်မမီဘဲ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါသည် ဆေးကုသမှု စရိတ်အကြီးမားဆုံးသော ရောဂါတစ်ခုလည်းဖြစ်ပါသည်။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ မဖြစ်စေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်ရပါမည်။ ရောဂါဖြစ်ပါကလည်း ထိရောက်စွာကုသရပါမည်။ ဆီးချို သွေးချို၏ နောက်ဆက်တွဲဆိုးကျိုးများကို စောစီးစွာရှာဖွေဖော်ထုတ်ရပါမည်။ သွေးချိုဓာတ်ကို ပုံမှန်စစ်ဆေးပြီး မှတ်တမ်းပြုစုထိန်းသိမ်းခြင်း၊ မျက်စိကို အနည်းဆုံး တစ်ကြိမ် စစ်ဆေးခြင်း၊ ကျောက်ကပ်ထိခိုက်မှုကို စောစီးစွာသိရှိရန် ဆီးရောင်အသားဓာတ်ပါဝင်မှုကို (၆)လတစ်ကြိမ် စစ်ဆေးခြင်း၊ ခြေထောက်နှင့် ခြေဖဝါးကို နေ့စဉ်ကြည့်ရှုစစ်ဆေးခြင်း၊ သွေးပေါင်ကို မကြာခဏစစ်ဆေးခြင်း၊ နှလုံးကို ပုံမှန်စစ်ဆေးခြင်း၊ သွေးတွင်း အဆီဓာတ်များကို (၆)လတစ်ကြိမ် ပုံမှန်စစ်ဆေးခြင်း၊ ဆီးချိုဓာတ်၊ သွေးတိုးရောဂါနှင့် သွေးတွင်းအဆီဓာတ်များကို ဆရာဝန်များနှင့် ပုံမှန်ပြသ၍ကုသမှုခံယူရပါမည်။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ ရှိ မရှိ စောစီးစွာစစ်ဆေးပြီး ထိရောက်စွာကုသရမည်ဖြစ်ကြောင်း အကြံပြုအပ်ပါသည်။

ဒေါက်တာ ကောင်းစံ

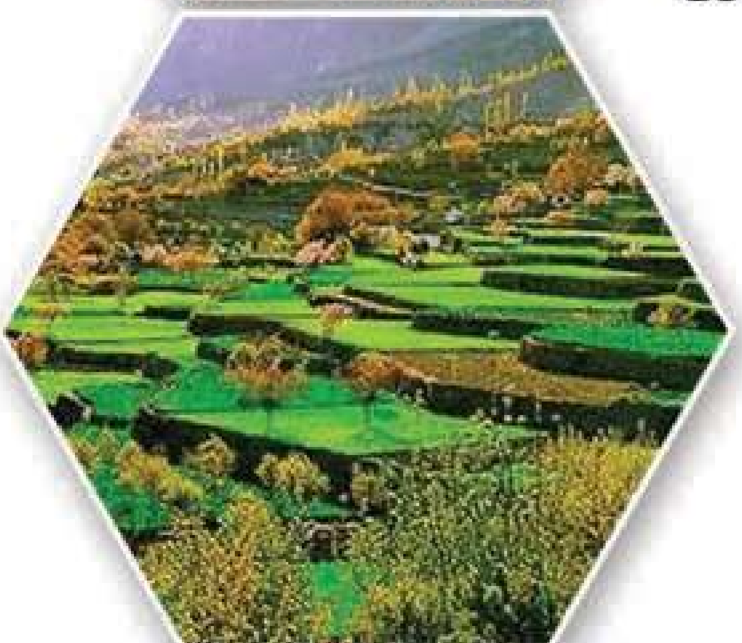

ဟန်ဇ(Hunza)တို့၏ အသက်ရှည်ရှည်နေထိုင်ရေး

လျှို့ဝှက် ချက် ၈ ချက်

မောင်မောင်ညွန့်လှိုင်

ပါကစ္စတန်နိုင်ငံမြောက်ပိုင်း၊ ဟန်ဇတောင်ကြား(Hunza Vally)တွင် နေထိုင်ကြသည့် ဟန်ဇလူမျိုးတို့သည် သက်တမ်းရှည်ရှည်နှင့် ပျော်ရွှင်စွာနေထိုင်ကြသည်။ ၎င်းတို့သည် ကျန်းမာကြပြီး အရွယ်တင်၍ အသက်ရှည်ကြသည်။ ၎င်းတို့၏ သက်တမ်းမှာ ၁၂၀ နှစ်အထိ ရှည်ကြသည်။ မည်သည့်အတွက်ကြောင့် ထိုကဲ့သို့ အသက်ရှည်ရှည်ဖြင့် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ နေထိုင်နိုင်ကြ

သည်ကို ဆန်းစစ်လေ့လာသည့်အခါ ၎င်းတို့၏ လျှို့ဝှက်ချက် ၈ ချက်ကို လေ့လာတွေ့ရှိခဲ့သည်။

လျှို့ဝှက်ချက် (၁)

အာဟာရဓာတ်ပြည့်ဝသောအစားစာများ စားသုံးခြင်း

ဟန်ဇလူမျိုးတို့သည် အာဟာရပြည့်ဝသော အစားအစာများဖြစ်သည့် လတ်ဆတ်သောသဘာဝအသီးအနှံများ၊ တိရစ္ဆာန်များမှ ထုတ်လုပ်သော ဆိတ်နို့နှင့် ဒိန်ခဲတို့ကို စားသုံးကြသည်။ စပျစ်သီးနှင့် ဗိုင်ပါနှင့်ဗီတာမင်နှင့် သတ္တုဓာတ်ကြွယ်ဝသော အစားစာများ၊ ဘာလီ၊ ဂျုံ၊ စပါးတို့နှင့် ပြုလုပ်သည့် ချပါတီ၊ ဆန်ပြုတ်ကဲ့သို့သော အစားအစာများ၊ ပြုပြင်ထားခြင်းမရှိသည့် အစားအစာများ (Unprocessed Foods)ကိုသာ စားသုံးကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းတို့သည် နာတာရှည်ရောဂါများ၊ သွေးတိုး၊ ဆီးချိုနှင့် နှလုံးရောဂါများဖြစ်ပေါ်ခြင်းမရှိကြချေ။

လျှို့ဝှက်ချက် (၂)

သဘာဝရေကောင်းရေသန့်ကို သောက်သုံးခြင်း

ဟန်ဇလူမျိုးတို့သည် ကုန်းမြင့်ဒေသများတွင် နေထိုင်ကြသည်။ ကုန်းမြင့်ဒေသ၊ တောင်တန်းများကစီးဆင်းသည့် တောင်ကျချောင်းများမှ သဘာဝရေကောင်းရေသန့်များကိုသာ သောက်သုံးကြသည်။ ၎င်းရေသည် ကယ်လ်စီယံ၊ မဂ္ဂနီစီယံ စသော သတ္တုဓာတ်ကြွယ်ဝသည်။ ထိုရေသန့်ကိုသောက်သုံးခြင်းဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာကျန်းမာသန်စွမ်းခြင်း၊ ရောဂါဘယဖြစ်ပွားမှုမရှိခြင်းတို့က အထူးသဖြင့် သက်တမ်းရှည်ခြင်းကိုဖြစ်ထွန်းစေပါသည်။ ၎င်းတို့သည် သောက်သုံးရေများကို ပလတ်စတစ်ရေဘူးများဖြင့် ထည့်သွင်းအသုံးပြုခြင်းများ မပြုလုပ်ကြချေ။ ပလတ်စတစ်၏ဆိုးကျိုးများကို ရှောင်ကြဉ်ကြသည်။

လျှို့ဝှက်ချက် (၃)

လှုပ်လှုပ်ရှားရှားနေထိုင်သည့် လူနေမှုဘဝပုံစံဖြင့် နေထိုင်ခြင်း

ဟန်ဇလူမျိုးတို့သည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးခြင်းလုပ်ငန်း

လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ ခရီးဝေးဝေးလမ်းလျှောက်ခြင်း၊ စုပေါင်းကခုန်ခြင်း၊ ပုံမှန်လှုပ်ရှားမှုများလုပ်ဆောင်ခြင်း၊ နေ့တာရှုဝလုပ်ငန်းများလုပ်ဆောင်ခြင်း၊ မိမိတို့အထုံဝါသနာပါရာ လုပ်ငန်းများလုပ်ဆောင်ခြင်း၊ မိမိတို့အထုံဝါသနာပါရာလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ စုပေါင်း၍ စားသောက်ပွဲများ၌ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ လုပ်ငန်းများလုပ်ဆောင်ရာ၌ သွက်လက်လှုပ်ရှားသည့်ပုံစံများဖြင့် လုပ်ဆောင်ခြင်း စသည့် လူနေမှုပုံစံဖြင့်နေထိုင်ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းတို့သည် သွေးတိုးရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ ဆီးချိုရောဂါနှင့် နာတာရှည်ရောဂါများဖြစ်ပွားခြင်းမှ ကာကွယ်နိုင်ကြသည်။

လျှို့ဝှက်ချက် (၄)

ဒေသထွက်သစ်ဥ၊ သစ်ဖု၊ အမြစ်နှင့် အရွက်တို့ဖြင့် ဖော်စပ်သည့် ဆေးဝါးများကိုသာ အသုံးပြုခြင်း

ဟန်ဇလူမျိုးတို့သည် ရှာစောင်းလက်ပတ်(Alo)၊ မိုးမခပင် (Willow Tree)၊ ဟိမဝန္တာသစ်ကတိုး(Himalayan Cendar)၊ ဝါဖျော့ဖျော့လိမ္မော်ရောင် တရုတ်ဆီးသီးအဆံ(Apricot Kermel) နှင့် ပန်းဂျုံ(Buck Wheat Tree)တို့ဖြင့် ဖော်စပ်ထားသည့် ဆေးဝါးများကို ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာမျှ ယနေ့ကာလအထိ အားကိုးအားထားပြု သုံးဆောင်ကြသည်။ ၎င်းဆေးဝါးများက ကင်ဆာရောဂါ၊ အသက်ရှူလမ်းကြောင်းဆိုင်ရာရောဂါ၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်းရောဂါတို့သာမက သွေးလည်ပတ်အားကောင်းစေခြင်းအတွက် ဆေးဝါးအဖြစ် အသုံးပြုကြသည်။ ဂျင်း(Ginger)နှင့် ကြက်သွန်ဖြူ(Garlic)တို့ကိုလည်း အစာချေဖျက်ခြင်းအတွက် အသုံးပြုကြကြောင်း သိရှိရသည်။ ထို့အပြင် ၎င်းတို့သည် နံနက်ပိုင်းနေရောင်ခြည်အောက်၌ လေ့ကျင့်ခန်းပြုလုပ်ခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်းများကိုလည်း ပြုလုပ်ကြကြောင်း လေ့လာသိရှိရသည်။ ၎င်းတို့သည် အခြားသောဆေးဝါး(Drugs)များကို

အသုံးပြုခြင်း၊ ထိုးနှံခြင်းများ မရှိကြချေ။

လျှို့ဝှက်ချက် (၅)

ဖိစီးမှုချိုးနှိမ်ခြင်းနှင့် အနားယူခြင်းကို ဦးစားပေးခြင်း

ဟန်ဇလူမျိုးတို့သည် စိတ်ဖိစီးမှုသက်သာစေရန်၊ သက်သောင့်သက်သာနေထိုင်ခြင်း၊ အနားယူခြင်းကို ဦးစားပေးခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်း၊ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေများနှင့် ဝိုင်းဖွဲ့စကားပြောဆိုခြင်း၊ လူမှုရေးလုပ်ငန်း၊ ရပ်ရေးရွာရေးလုပ်ငန်းများ၌ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခြင်း၊ အိမ်ထောင်စုအတွင်း၌ မိသားစု၏ ချက်ရေးပြုတ်ရေးလုပ်ငန်းများ၌ ပါဝင်လုပ်ဆောင်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခြင်းတို့ကို ပြုမူလုပ်ဆောင်ကြသည်။ ထိုသို့လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခြင်းများက စိတ်ဖိစီးမှုကို လျော့ပါးစေပြီး ပျော်ရွှင်ကျေနပ်မှုကို ဖြစ်စေသည်။

လျှို့ဝှက်ချက် (၆)

နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်စက်ခြင်း

နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်စက်ခြင်းသည် မှတ်ဉာဏ်ကို တိုးတက်စေပါသည်။ ကိုယ်ကာယဖွံ့ဖြိုးစေခြင်း၊ စိတ်ကျန်းမာရေးအတွက် အထောက်အကူပေးခြင်း၊ အရိုးနှင့်အကြောများကို ဖွံ့ဖြိုးစေခြင်း၊ နှလုံးရောဂါဖြစ်ပွားမှုမှ ကာကွယ်နိုင်ခြင်း၊ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းမှုကို တိုက်ထုတ်နိုင်ခြင်း၊ နာတာရှည်ရောဂါနှင့် ဆီးချိုရောဂါများဖြစ်ပွားမှုကို ကာကွယ်နိုင်ခြင်း၊ ထို့ကြောင့် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်စက်ခြင်းသည် သက်ရှည်ကျန်းမာရေးအတွက် ရေးပါလှပေသည်။

လျှို့ဝှက်ချက် (၇)

လူမှုဆက်ဆံရေးနယ်ပယ်၌ ပါဝင်ဆောင်ရွက်မှုနှင့် အထောက်အကူပေးမှု

ဟန်ဇလူမျိုးတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဆက်ဆံရေးကို တန်ဖိုးထားတတ်ကြသည်။ ၎င်းတို့က လူမှုဆက်ဆံရေးကောင်းမွန်ခြင်းက အသက်ရှည်ခြင်းကို အထောက်အကူပေးသည်ဟု လက်ခံထားကြသည်။ လူမှုဆက်ဆံရေးက ဖိစီးမှုအမျိုးမျိုးကို လျော့ပါးစေသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိသားစုတစ်စုနှင့်တစ်စု ဆက်ဆံရေးကောင်းမွန်ကြသည်။ ၎င်းတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး၊ တစ်ဖွဲ့နှင့်တစ်ဖွဲ့ အချင်းချင်းကူညီရိုင်းပင်းကြသည်။ စုပေါင်းကခုန်ခြင်း၊ စုပေါင်းသံပြိုင်သီချင်းဆိုခြင်း၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မျက်နှာချင်းဆိုင်ဆက်ဆံရေးနှင့် Digital Connetion တို့က စိတ်ကျန်းမာမှုကို အထောက်အပံ့ပြုစေပါသည်။ ထို့ကြောင့် လူသားအချင်းချင်း ထိတွေ့ဆက်ဆံခြင်းက လူမှုဆက်ဆံရေးကို နက်ရှိုင်းစေပါသည်။ အပျော်တမ်းလူမှုရေးလုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ကြသည်။ ၎င်းတို့အားဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့်ထိတွေ့မှုကိုရရှိစေပြီး စိတ်ကျန်းမာရေးနှင့် ကိုယ်ခန္ဓာကျန်းမာဖွံ့ဖြိုးတို့ကို အကျိုးသက်ရောက်စေပါသည်။ အသက်ရှည်ရှင်သန်ရေးအတွက်နှင့် ပျော်ရွှင်ရေးတို့အတွက် အထောက်အကူဖြစ်စေပါသည်။

လျှို့ဝှက်ချက် ၈။

ဆေးလိပ်နှင့် အရက်သေစာသောက်သုံးခြင်းမှရှောင်ကြဉ်ခြင်း

ဟန်ဇလူမျိုးတို့သည် ဆေးလိပ်နှင့်အရက်သေစာသောက်သုံးခြင်းကို မပြုလုပ်ကြချေ။ ဆေးလိပ်နှင့်အရက်သေစာ မသောက်သုံးခြင်းသည် အသက်ရှည်၊ ကျန်းမာခြင်းကို အထောက်အကူပြုပေသည်။ အိမ်ထောင်စုတိုင်း မိသားစုစနစ်အရ မသောက်သုံးကြချေ။ ၎င်းအလေ့အကျင့်မှာ ဟန်ဇတို့၏ လူနေမှုဘဝပုံစံဖြစ်သည်။ ဆေးလိပ်နှင့်အရက်မသောက်သုံးခြင်းက အဆုတ်ကင်ဆာနှင့် အသဲကင်ဆာဖြစ်ပေါ်ခြင်းမရှိနိုင်ချေ။ သွေးတိုးရောဂါကိုလည်း မဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါ။ ဟန်ဇတို့သည် မိသားစုအလိုက် စီမံထားသည့် Home make Beer ဘီယာကိုသာ သောက်သုံးလေ့ရှိကြသည်။ အားလုံးကို လွှမ်းခြုံသုံးသပ်ပါက ဟန်ဇလူမျိုးတို့၏ ဤလျှို့ဝှက်ချက် ၈ ချက်သည် အသက်ရှည်ရာ အနာမဲ့ကြောင်းနှင့် ပျော်ရွှင်ကျန်းမာစေကြောင်း အထောက်အပံ့များသာဖြစ်ပါသည်။ ။

မောင်မောင်ညွှန့်လှိုင်

ကျမ်းကိုး

"The Hunza - The Secrets of People who never grow old and live longevity."

ရင်နှင့်ရင်း၍ ချစ်ခဲ့သည်

အဆင်မသင့်ရင်တော့
ရင်နှင့်ချင်စရာပါပဲ
နလုံးသားထဲကဈေး
အတွေးထဲကဈေး
သံယောဇဉ်များတဲ့ဈေး
သည်ဈေးရုံးခန်းလေးကနေ
မိဘတွေကို သတိရ
မိသားစုကို သတိရ
ဆရာသမားတွေကို သတိရ
ဪ....
ဘဝကတွန်းပို့တော့
လွမ်းလို့လည်း အိမ်မပြန်နိုင်
ဘာအကြောင်းတွေဖန်လာမလဲ
ဟိုဟာတွေ သည်ဟာတွေ
စည်းကမ်းတွေ နည်းလမ်းတွေ
ပညာတွေလည်းပေးရ
ကျန်းမာရေးအတွက် Mask ဝေ
ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စ
စာရင်းဇယားကိစ္စ
လုံခြုံရေးကိစ္စ
မီးဘေးကိစ္စ
ပေါ့ဆလို့မရတော့
ဈေးညှိရုံးခန်းထဲ
အအိပ်ပျက် အစားပျက်
မနက်လင်းမှဘဲ
သက်ပြင်းအခါခါချ
သည်တစ်ညတော့ OK ပါပဲ
ဈေးကလည်းအိမ်
အိမ်ကလည်းဈေး
ဘယ်အတွေးနဲ့မှ ခွဲမရ
နလုံးသားထပ်တူကျတယ်
(ဈေးတာဝန်ခံကြီးတို့ရေ)
နောက်နေ့တွေလည်း
နောက်ရက်တွေမှာလည်း
အတွေးထဲမှာ မေ့စက်
အိပ်ရေးမပျက်ဘို့ ဆုတောင်းတယ်

တင်မိုး မိုးတင် ဈေးတာခွင်
(နေ့မအားညမအားကြိုးစားလုပ်ဆောင်နေသော
ဈေးတာဝန်ခံကြီးများ)

ရွှေရောင်ခရီးသွား တောလား

အလှူအတန်းမို့
အပူမဖြာ ဘေးမသန်းဘဲ
လျှောက်ဆဲလမ်းတွေ
လျှောက်မည့်လမ်းတွေ
ပန်းရနံ့တွေနဲ့
သင်းပျံ့လိုင်ဝေ
ကြည့်နေသူလည်း ပီတိဖြစ်
မြင်နေသူလည်း ပီတိဖြစ်
ဌာနစုံချစ်ခြင်းတရား
သည့်ပေါင်းစည်းအားက
ဆုံးလေဘုရားမှာ
ရွှေပြား ရွှေသက်န်းအတွက်
သဒ္ဓါကမ်းလက်နှင့်အတူ
ကြည်ညိုလျက်
ဖူးမျှော်လျက်

ဈေးရုံထက်ကအပြုံး
မွဲရုံထက်ကအပြုံး
နှလုံးစိတ်ဝမ်း
လွှန်အေးချမ်းစွာ
ဌာနမှူးလည်းပါ
ဒု-ဌာနမှူးများလည်းပါ
လ/ထ ဌာနမှူးများလည်းပါ
ခရိုင်မှူးတွေနဲ့
ဈေးတွေအားလုံး
ကုန်စည်ပွဲရုံအားလုံး
ပီတိဖုံးတဲ့နေ့
ကြည်နူးမဆုံးတဲ့နေ့
အပျော်တွေနဲ့ ပြုံးတဲ့နေ့
သည်နေ့သည်ရက်မှသည်
သောက ကင်းရာဆီသို့
ဈေးကုတို့ လှေကလေးစီးပြီး
နိဗ္ဗာန်ခရီးအတူတူသွားကြမယ်

တင်မိုး မိုးတင် ရွှေတချင်

(ဈေးများနှင့်ကုန်စည်ပွဲရုံများဌာနမှ
ဆံတော်ရှင်ဆုးလေစေတီတော်မြတ်ကြီး
အား ရွှေထီးတော်နှင့်ရွှေပြား
ရွှေသက်န်း ကပ်လှူပူဇော်ရန်အတွက်
ဌာနမှူး ဦးစိုးဦးဆောင်ပြီး
လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။
နတ်လှူသာစုခေါ်စေသော်)

City Cartoon

City Cartoon

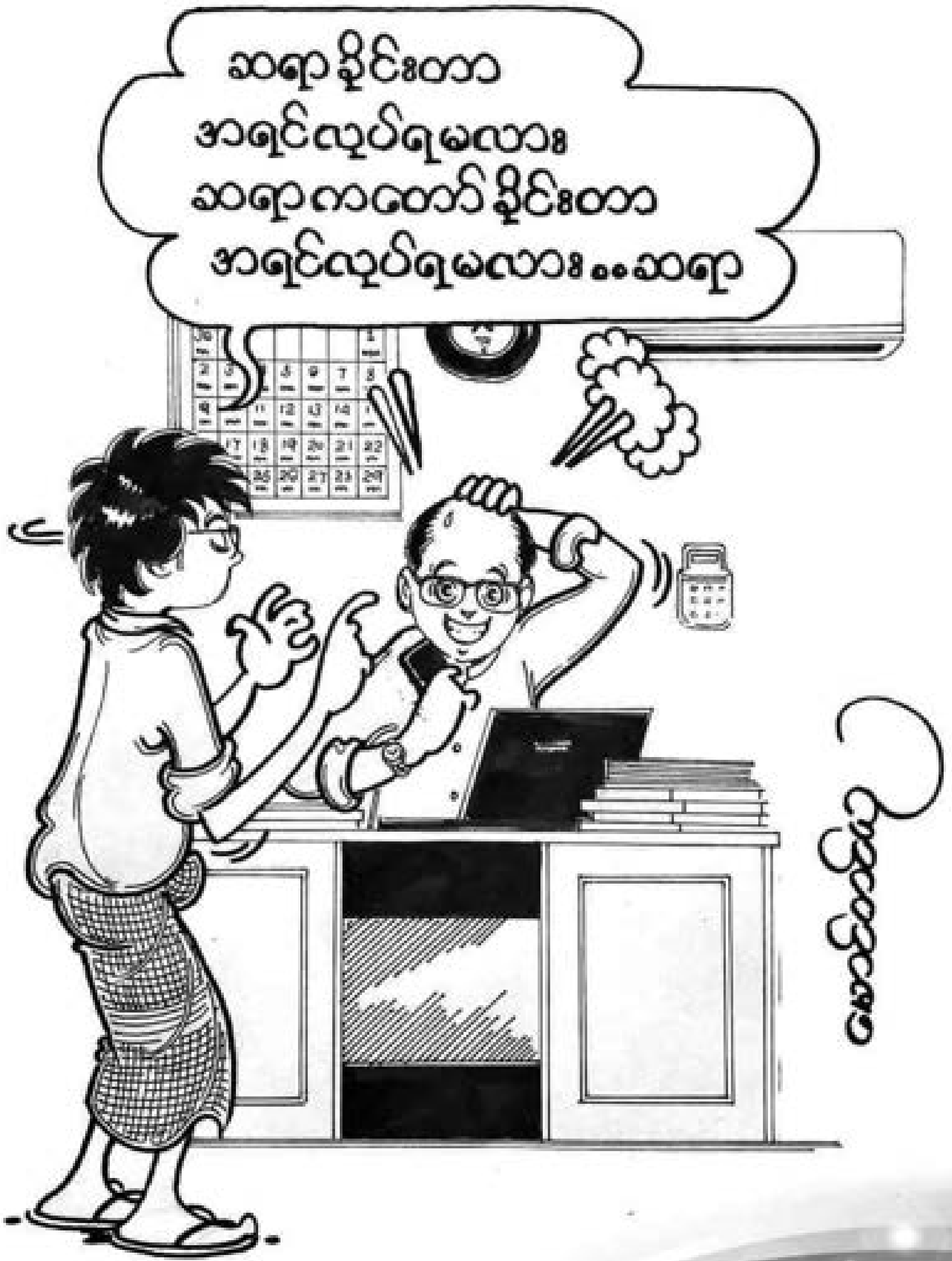

ခင်လပြည့်ဝင်း

ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သမီးလေး

“မေမေ မေမေ သမီးလေ .. ဟို”

သမီးလေးက ရုတ်တရက်အလန့်တကြား အော်လိုက်သံကြောင့် မေဦး ရင်ထိတ်သွားသည်။ သမီးမှာ စကားပြောရင်း ကြောက်ရွံ့မှုနှင့်အတူ ရှက်ရွံ့မှုပါ ရောပါနေသည့်အတွက် အသံတုန်နေသည်။ မေဦးက သမီးလေး၏ အေးစက်နေသော လက်ဖဝါးနုနုလေးကို ဆုပ်ကိုင်၍ ပြောလိုက်ပါသည်။ သည်လိုကိစ္စကြုံရမည်ကို မကြာခင်အချိန်က သမီးကို ပြောပြထားပြီးသား။

“ဒီကိစ္စက ရှက်စရာမဟုတ်သလို ကြောက်စရာကိစ္စလည်း မဟုတ်ပါဘူးကွယ်၊ မေမေတို့ သမီးတို့ မိန်းမသားတွေ ဘယ်လိုမှ ရှောင်လွှဲလို့မရတဲ့ သဘာဝကပေးတဲ့လက်ဆောင်တွေပါ၊ ဒီအချိန်ကစပြီး သမီးလေးက မိန်းမသားဘဝ စစ်စစ်ဖြစ်လာပြီလေ၊ ဒါ မိန်းမတို့ဘဝအစပဲသမီး၊

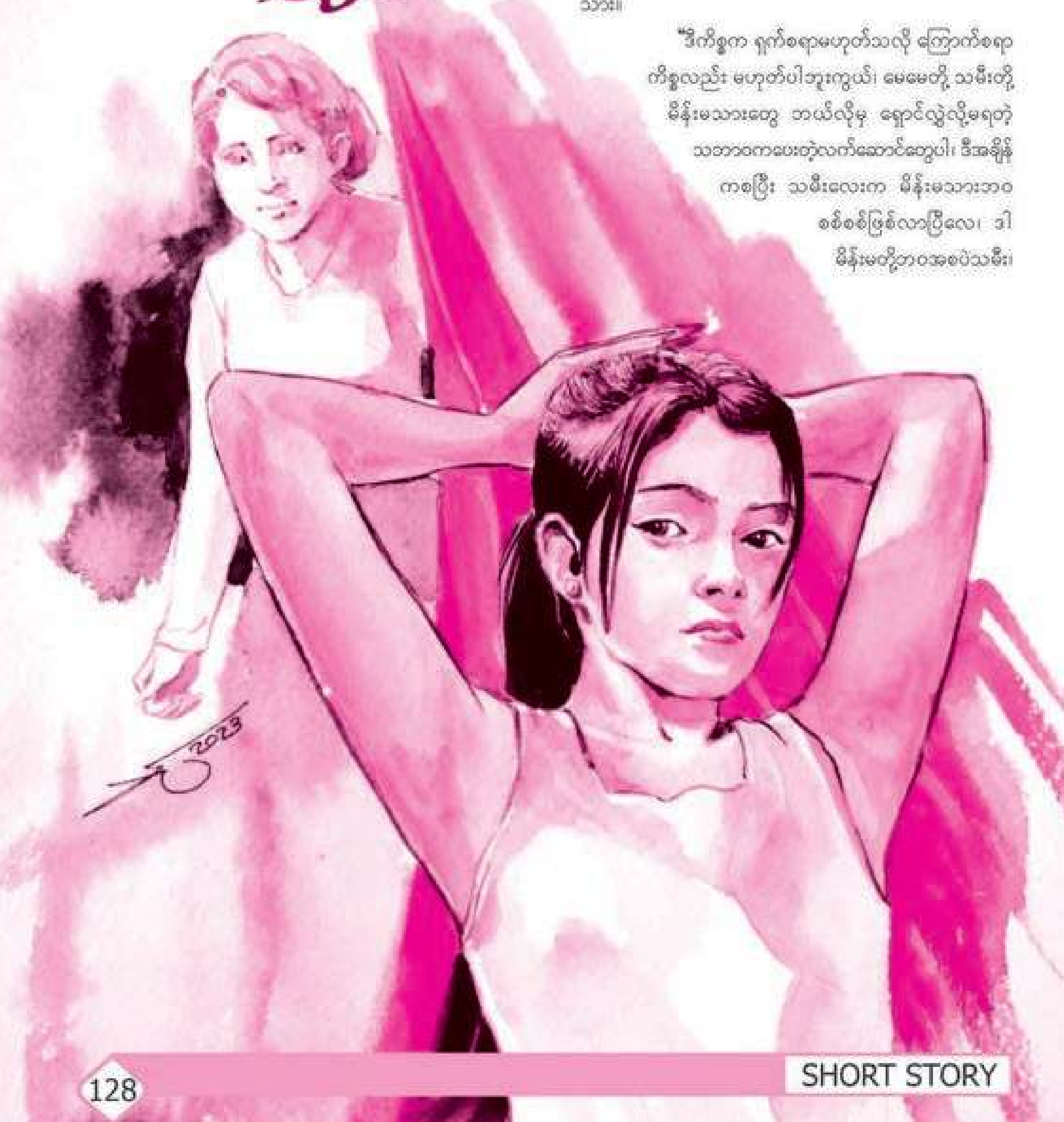

သမီးကို မေမေ သင်ပြပါ့မယ်၊ ဘယ်လို ပြုပြင်နေထိုင်ရမယ်ဆိုတာတွေပြောပြမယ်နော်၊ လာ…လမ်းထိပ်က စတိုးဆိုင်မှာ သွားဝယ်ရအောင် မေမေနဲ့လိုက်ခဲ့လေ"

"သမီးမလိုက်ချင်ဘူး မေမေ"

သမီးလေး မျက်နှာမှာ နီရဲနေသည်။ ထိုင်နေရာမှ ထချင်ပုံလည်းမပေါ်။ ရှက်ရွံ့ စိတ်လွန်ကဲနေပုံရသည်။

"ဩော် … အေးအေး … သမီး မလိုက်ချင်လည်း နေခဲ့လေ၊ မေမေ့လုံချည် တစ်ထည်လဲဝတ်ထားလိုက်၊ သမီး ဘောင်းဘီက ပန်းရောင်ဆိုတော့ အရောင်က နုနုလေးရယ်၊ မေမေ့ရဲ့ ပါတိတ်ထဘီတစ်ထည် ယူဝတ်ထားလိုက်နော်၊ မေမေ သမီး အတွက် ပစ္စည်းဝယ်ခဲ့ပြီး ချက်ချင်းပြန်လာခဲ့မယ်"

မေဦးပိုက်ဆံအိတ်လက်မောင်းကြား ညှပ်ပြီး လမ်းထိပ်က စတိုးဆိုင်ဘက် ထွက်လာခဲ့သည်။

"ဘာတံဆိပ်ယူမလဲ"

"အဆင်ပြေတာပဲပေးပါ၊ သမီး လေးက ခုမှ စသုံးမှာမို့ပါ"

သမီးလေးအတွက် လစဉ်သုံး ပစ္စည်းထုပ်လေးဝယ်ပြီး ခပ်သွက်သွက် ထွက်လာခဲ့သည်။ သမီးလေးအသက် ဆယ့်သုံးနှစ်ရှိပြီပဲ။

❑

"ဟဲ … ခင်ဌေး နှင့်သမီး အပျို စဖြစ်ပြီဆို"

"ဟုတ်တယ် အမေ၊ မနက်က မေဦး ပြောတယ်"

"တယ် ငါမပြောလိုက်ချင်ဘူး၊ နှင့်သမီး ခုမှ ဆယ့်သုံးနှစ်ပဲရှိသေးတာ၊ အရှေ့အိမ်က မနီသမီးတောင်မှ ဆယ့်လေးနှစ်ရှိပြီ၊ ခုထိ ဟိုဟာမဖြစ်သေးဘူး၊ နှင့် သမီးက လင်စိတ်သားစိတ် ငယ်ငယ်ရွယ်

မနီသမီးက ရှစ်တန်းရောက်နေပြီ၊ နှင့်သမီးက ခုနစ်တန်းပဲ ရှိသေးတာကို၊ မနီက သူ့သမီးအပျိုမဖြစ်သေးလို့ ဆရာဝန်နဲ့ ပြမလို့တဲ့၊ သူ့ အဒေါ်ကတော့ မြန်မာတိုင်းရင်းဆေး ကျွေးမလို့တဲ့အေ၊ အဲဒါ ငါက ပြောလိုက်သေးတယ်…..

ရွယ်စိတ်ကူးနေလို့ဖြစ်မှာပေါ့၊ ရှက်စရာ ကောင်းလိုက်တာဟယ်"

"အမေက မနီကို မေးကြည့်လို့ လား"

"တစ်နေ့က ငါမေးကြည့်သေး တယ်၊ မနီသမီးက ရှစ်တန်းရောက်နေပြီ၊ နှင့်သမီးက ခုနစ်တန်းပဲရှိသေးတာကို၊ မနီက သူ့သမီးအပျိုမဖြစ်သေးလို့ ဆရာဝန် နဲ့ ပြမလို့တဲ့၊ သူ့ အဒေါ်ကတော့ မြန်မာ တိုင်းရင်းဆေး ကျွေးမလို့တဲ့အေ၊ အဲဒါ ငါက ပြောလိုက်သေးတယ်၊ သူ့ဘာသာ ဖြစ်ချိန်တန်ရင်ဖြစ်လာလိမ့်မယ်၊ ညည်း တို့သမီး လင်စိတ်သားစိတ်မွေးတာ နောက် ကျတော့ မကောင်းဘူးလားလို့၊ ဘယ်နှယ့် တော် သူများသမီးတွေတောင် အပျိုမဖြစ် သေးဘူး၊ နှင့်သမီး အပျိုဖြစ်တာစောလိုက် တာ"

"အမေကလဲ"

"အမေကလဲ လုပ်မနေနဲ့ နှင့်သမီး ကို ကြည့်ထိန်း၊ ခုထဲကပြောထားမယ်နော်၊ ဘာသံညာသံမှမကြားချင်ဘူး"

အဘွားနှင့် အမေတို့ပြောနေသည့် စကားများ မေဦး နားထဲကန့်လန့်ဖြစ်ပြီး ကြားနေရသည်။ အမေတို့ပြောစကားအရ မေဦးမှာ အပြစ်ရှိသူတစ်ယောက်လို ခံစား မိသည်။ ထိုနေ့မှစ၍ မေဦးမှာ မလွတ် မလပ်သူဖြစ်လာတော့သည်။ အစ်ကိုနှစ် ယောက်ရှေ့တွင်လည်း ထမိန်ရှည်ရှည် ဝတ်ပြီးမှ ထိုင်ရသည်။ အင်္ကျီလက်ပြတ်

မဝတ်ရ။ မျက်နှာပေါ်တွင် သနပ်ခါးမှလွဲ၍ ပေါင်ဒါ၊ မိတ်ကပ်မလိမ်းရ။ နှုတ်ခမ်း ဆိုးဆေးမဆိုးရ။ ကျောင်းနှင့်အိမ်မှလွဲပြီး မည်သည့်အိမ်ကိုမှ အမေ မိဘမပါဘဲ မသွားရ။ အဘွားပြောသည့်စကားနှင့်ပင် အသက်ရှုမဝ။ ဝတ္ထုမဖတ်ရ၊ မဂ္ဂဇင်း မဖတ်ရသည့်ကိစ္စလည်း အဆစ်ပါသေး သည်။ သူငယ်ချင်း အမေ မိဘများမှာ မေဦးအဘွားလောက် တင်းကြပ်သူများ မဟုတ်ကြ။ မည်မျှပင်စည်းကမ်းကြီးသည့် မိသားစုပင်ဖြစ်သော်လည်း မေဦးအိမ်က လူကြီးများလောက် စည်းကမ်းတင်းကြပ် သည်မထင်ပေ။ ကျောင်းစာကိုတော့ မေဦး ကြိုးစားသောကြောင့် တစ်နှစ်တစ်တန်း မှန်မှန်အောင်သည်။ ကျောင်းစာသည် မေဦးအတွက် ထွက်ပေါက်တစ်ခုလို သဘောထားပြီးကြိုးစားခဲ့သည်။

သူကိုးတန်းအောင်ပြီး ဆယ်တန်း နှစ်စတွင် ပုသိမ်မှာနေသည့် အဖေ့တူမ (သူ၏အစ်မဝမ်းကွဲ)အိမ်လာလည်သည်။ မေဦးကို တွေ့တွေ့ချင်း–

"ဟယ် မေဦးက ချောလာလိုက်တာ၊ ဒါပေမယ့် နှင့်ပုံစံက တုံးလိုက်တာဟယ်၊ ပုသိမ်မှာနေတဲ့ ငါတို့တောင် နှင့်လောက် မတုံးဘူး"

မေဦးအစ်မဝမ်းကွဲ မသန်းသန်း ဝင်းက မေဦးနဖူးမှ ဆံပင်လေးများကို ကတ်ကြေးဖြင့် ညှပ်ပေးသည်။

ဆံပင်ညှပ်ကလစ်လှလှလေးဖြင့်

ညှပ်ပေးလိုက်၏။

"ကဲ ... မှန်ကြည့်လိုက်စမ်း၊ ငါ့ညီမှ စုမှ ပိုလှသွားပြီ"

အမှန်တကယ် မှန်ထဲမှ မေဦး ရုပ်သွင်သည် တခြားတစ်ယောက်လိုဖြစ်သွားသည်။ သူ မှန်ကိုင်၍ ကျေနပ်စွာ ပြုံးနေဆဲ အဘွားက သူတို့အိမ်ခန်းထဲ ဝင်လာသည်။

"ဒါဘာလုပ်တာလဲ၊ တော်တော် ကမြင်းကြောထတယ်"

အဘွားအော်သံကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံးတုန်တက်သွားသည်။ မေဦး အဆူခံရသည့်အတွက် အစ်မသန်းသန်းဝင်းပါ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။ အနေအထိုင်သတိထားပါလျက်နှင့် မေဦးတို့ အတန်းမှ ကျောင်းသား မောင်မောင်အောင်က မေဦးကျောင်းအလာ အိမ်ရှေ့၌ ဆုံ၍ နှုတ်ဆက်လေသည်။

ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်နှင့် စကားပြောသည်ကို မြင်လိုက်သည့် မေဦး အစ်ကိုငယ်က အဘွားအားပြောလိုက်ရာ

"ငါပြောတော့ ပြောတယ်ဖြစ်မယ်၊ ခင်ရွှေး နှင့်သမီး နန့်ကြောကို ထတယ်၊ နှင့်သားပြောတာ ကြားတယ်မဟုတ်လား၊ နှင့်သမီး နှင်နိုင်အောင်ထိန်း"

အမေ့ဒေါသမှာ မေဦးဘက်လှည့်လာတော့သည်။ ဒေါသစိတ်ဖြင့် မေဦး ပါးနှစ်ဘက်စလုံး ဘယ်ပြန် ညာပြန်ရိုက်သည့်အတွက် မေဦးနေရာမှာ ပစ်လဲကျသွားတော့သည်။ အလုပ်မှပြန်လာသည့်အဖေက တွေ့ရာ–

"ဟ ... ခင်ရွှေး... ဘာဖြစ်လို့ သမီးကို ဒီလောက်ထိရိုက်ရတာလဲ"

အမေ့ကို အမေက အကျိုးအကြောင်းလည်းပြော၊ ထပ်ရိုက်ဖို့လည်း ပြင်လိုက်သည်။

"အဓိပ္ပာယ်မရှိလိုက်တာကွာ၊ သူ့အတန်းထဲက သူငယ်ချင်း နှုတ်ဆက်လို့ပြန်နှုတ်ဆက်တာ အပြစ်ကျူးလွန်တာမှ မဟုတ်တာ"

အဖေဝင်တားရှုံသာ မေဦးသက်သာသွားသည်။ နောက်တစ်နေ့ ပါးယောင်နေသောကြောင့် ကျောင်းမတက်နိုင်။ ထိုနေ့ တစ်နေ့လုံး ဘာမှမစားဘဲ အိပ်နေမိသည်။ အမေက လာနှိုးပြီး ဆန်ပြုတ်လာတိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ချော့မေ့ပြောဆိုသည့်စကား တစ်လုံးမှမပါ။

မေဦး ကံကောင်းသည်မှာ ဆယ်တန်းကို နှစ်ချင်းပေါက်အောက်မြင်ခဲ့သည်။ ရန်ကုန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်တက်ခွင့်ရ၍ ပျော်မဆုံးတော့။ သူ့ရင်ထဲက တင်းကျပ်ခဲ့သမျှ ပြေလျော့သွားသည်ဟု ထင်မိသည်။

သို့ရာတွင် မေဦးအပျော်မကြာခင် ပျောက်ဆုံးခဲ့ရသည်။ မေဦးမှာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူဖြစ်သော်လည်း စည်းကမ်းတင်းကြပ်လွန်းသော မိသားစုထဲတွင် စိတ်ဖိစီးမှုများဖြင့် မပျော်နိုင်ရှာ။ ထို့ကြောင့်ပင် သူထွက်ပေါက်ရှာတော့သည်။ ထိုထွက်ပေါက်မှာ ဝိဇ္ဇာနှင့်သိပ္ပံတက္ကသိုလ်ဘက်မှ ကျောင်းသား အောင်သူပင်ဖြစ်သည်။ အောင်သူ မေဦးကို စာပေးရာ မေဦးက လက်ခံလိုက်ပြီး အချိန်တိုအတွင်းမှာ ချစ်သူစုံတွဲဖြစ်သွားသည်။ ထိုကိစ္စကို သိသွားသည့် အမေနှင့် အစ်ကိုငယ်တို့ တက္ကသိုလ်ထိ လိုက်ပါစောင့်ကြပ်တော့သည်။ အမေတို့လစ်သည်နှင့် မေဦးမှာ အတန်းထဲမှလစ်ထွက်လာပြီး အောင်သူနှင့် လိုက်ပြေးသွားတော့သည်။ မိဘများက အမျှပြတ်စွန့်လွှတ်လည်း မေဦးမှ၊ ချစ်သူကမ္ဘာသည် သူ့အတွက် အေးမြသောအရိပ်လို ထင်မိသည်။ ပညာလည်း မစုံ၊ အသက်အရွယ်လည်းငယ်သေးသည်မို့ အောင်သူ့မိဘများကလည်း သဘောမတွေ့ပေ။

မိန်းမသားဘဝ အားငယ်စရာမလို၊ အမေ့ဘဝမှာ အသက်ငယ်ငယ်နှင့် တစ်ခုလပ်ဖြစ်ခဲ့ရသော်လည်း အနေတတ် အထိုင်တတ်၍ သမီးတစ်ယောက်နှင့်အမေအဖြစ် ခုချိန်ထိ ဘဝလမ်းပေါ် ကြံ့ခိုင်စွာရပ်တည် နေဆဲ......

ဘဝအကြောင်း ကောင်းကောင်း မသိခဲ့သူမို့ အိမ်ထောင်ရေးဘဝသည် အစပိုင်းလောက်သာ သာယာသလိုထင်ရသော်လည်း အဆင်မပြေမှုများ ဆက်တိုက်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူ့ကြောင့် ငါ့ကြောင့်နှင့် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အပြစ်ဖို့ရင်း အိမ်ထောင်ဦးအစမှာပင် ပြိုကွဲခဲ့တော့သည်။ မိသားစုများကန့်ကွက်သည့်ကြားမှ အဖေက မေဦးကို အိမ်ပြန်ခေါ်လာခဲ့သည်။ မခေါ်၍လည်းမဖြစ်တော့။ ရပ်ကွက်လေးတစ်ခုမှာ အိမ်လေးတစ်လုံး၏ အဖီလေးဘေးမှာ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်သလိုနေသည့်သမီးအဖြစ် ဖခင်ဖြစ်သူက မကြည့်ရက်၍ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် မေဦးမှာ ကိုယ်ဝန်အရင့်အမာနှင့် ဆင်းဆင်းရဲရဲနေရသည် မဟုတ်ပါလား။

မေဦး၏ အတိတ်က ခါးသီးသောအဖြစ်တွေ ပြန်တွေးလျှင်ပင် ရှုးချင်သလို ငိုချင်သလိုဖြစ်လာသည်။ အဘွားနှင့်အမေတို့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဆိုသလို ကွယ်လွန်သွားသည်။ အစ်ကိုနှစ်ယောက်မှာ သူ့အိမ်ထောင်နှင့်သူ သီးသန့်နေသည်။ လက်ရှိနေထိုင်သည့် နှစ်ထပ်အိမ်လေးကို အဖေက မေဦးတစ်ယောက်ထဲ ပေးခဲ့လေသည်။ တစ်ခုလပ်သမီးတစ်ယောက်အမေဖြစ်သည့် မေဦးကို အဖေမသေမီ စီစဉ်ပေးခဲ့၍သာ မေဦးဘဝအသက်ရှူ ချောင်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည့်အပြင် ဖခင်၏တိုက်တွန်းအားပေးမှုကြောင့် အဝေးသင်တက္ကသိုလ်မှ စီးပွားရေးပညာဘွဲ့ရခဲ့သည်။ သမီးလေးငါးနှစ်အရွယ်မှာ သူလည်းဘွဲ့ရပြီး အလုပ်ဝင်လုပ်ခဲ့နိုင်သည်။ နှစ်ထပ်အိမ်ဖြစ်၍ အပေါ်ထပ်ကို အိမ်ငှားတင်ပြီး သူတို့သားအမိအောက်ထပ်တွင် အေးအေးဆေးဆေး နေနိုင်ခဲ့သည်။

❑

သမီးလေးကို ကလေးဘဝအရွယ်ထဲက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုရှိအောင် ဆုံးမသွန်သင်ခဲ့သည်။ အသက်ဆယ်နှစ်အရွယ်မှစ၍ အမေနှင့်အတူ ဈေးဝယ်၊ ဟင်းချက်၊ အိမ်သန့်ရှင်း၊ ဘုရားပန်းလဲ၊ ဆွမ်းတော်ကပ် စသည့်အလုပ်များ တွဲပြီး လုပ်နိုင်းလေသည်။ ဒူးအထက် ပေါင်ပေါ်သည့်စကတ်၊ ဘောင်းဘီ၊ အင်္ကျီလည်ဟိုက်တို့ကို လုံးဝဝတ်ဆင်ခွင့်မပြုခဲ့။ သမီးလေးကလည်း မိခင်ဖြစ်သူ၏ စကားကို နားထောင်ခဲ့သူမို့ တော်ပါသေးသည်။ ခုဆိုလျှင် သမီးလေးသည် ဒုတိယနှစ် နည်းပညာတက္ကသိုလ်ကျောင်းသူကြီးဖြစ်လာခဲ့ပြီ။

မိန်းမသားဘဝ အားငယ်စရာမလို၊ အမေ့ဘဝမှာ အသက်ငယ်ငယ်နှင့် တစ်ခုလပ်ဖြစ်ခဲ့ရသော်လည်း အနေတတ် အထိုင်တတ်၍ သမီးတစ်ယောက်နှင့်အမေအဖြစ် ခုချိန်ထိ ဘဝလမ်းပေါ် ကြံ့ခိုင်စွာရပ်တည် နေဆဲ။ ကိုယ်လည်းအနေမှန်လျှင် မည်သူ့ကိုမှ အားကိုးစရာမလို။ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာအောင် သမီး၏ စံပြမိခင်အဖြစ် သူနေပြခဲ့သည်မှာယနေ့ထက်တိုင်အောင်။

❑

သည်နေ့ ရုံးစောစောဆင်းခဲ့သည်။ အိမ်အပေါ်ထပ်မှ အိမ်ငှားများဆင်းသွား၍ နောက်ထပ်အိမ်ငှားအသစ်များမှာ နက်ဖြန်ရောက်လာမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သည်နေ့ အထက်အရာရှိကိုပြောပြီး ရုံးဆင်းချိန်စောပြန်လာခဲ့သည်။ ဘတ်စကားပေါ်တွင် လူများပြည့်ကြပ်နေပြီး ကားလမ်းမှာ ကြပ်နေသည့်အတွက် မကြာသင့်ဘဲ ကြာနေသည်။ ထို့ကြောင့် ကားဂိတ်တစ်ဂိတ်အလိုတွင် ကားပေါ်မှဆင်း၍ လမ်းလျှောက်လာတော့သည်။ ကားပေါ်က အဆင်းတွင် ဖိနပ်ကပြတ်သေးသည်။ ထိုစဉ် ဆိုက်ကားတစ်စီးအနားရောက်လာသည့်အတွက် ဖိနပ်ပြတ်ကို အမှိုက်ပုံးထဲ ပစ်ထည့်ခဲ့ပြီး ဆိုက်ကားဖြင့် အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့သည်။

အိမ်ရောက်သော် သမီးကျောင်းက ပြန်မရောက်လာသေး။ ရုံးခြင်းကိုင်ပြီး အိမ်ပေါ်ထပ်သို့ တက်လာခဲ့သည်။ အပေါ်ထပ်တံခါးသော့ဖွင့်၍ ဝင်လိုက်သည်နှင့် အိမ်အောက်ခန်းသို့ သော့ဖွင့်၍ ဝင်လာသည့် အသံ ကြားလိုက်ရသည်။ သမီး ကျောင်းက ပြန်လာပြီထင်သည်။ အိမ်အောက်ထပ်ဆင်းရန် ခြေလှမ်းလိုက်သည့်တွင်–

“အေးချမ်းသူရဲ့ အိမ်လေးက ချစ်စရာလေး၊ အေးချမ်းသူလိုပဲ”

ယောကျ်ားလေးတစ်ယောက်အသံ ကြားလိုက်သောကြောင့် ခြေလှမ်းများ တန့်သွားသည်။ သူစိမ်းယောကျ်ားလေး တစ်ယောက်အသံကြောင့် သူ ဘုရားတပြီး

ရင်ဖိထားလိုက်မိသည်။

"နင် ငှားမယ့်စာအုပ်က ဒါလား၊ ယူသွားတော့"

သမီး၏ အသံကြားလိုက်ရသည်။ သူ့ခြေလှမ်းများ တဖြည်းဖြည်းနှင့် လှေကားထစ် တစ်ထစ်ချင်းဆင်း၍ ဆင်းလာခဲ့သည်။

"အေးချမ်းသူ"

"ဘာလဲ"

"နင်ကလည်းဟာ ငါ နင့်ကိုချစ်ခွင့်တောင်းထားတာ အဖြေမပေးရသေးဘူး"

"နင် ငါ့စာအုပ်ငှားချင်လို့ ငါ့အိမ်ကိုလိုက်လာတာမဟုတ်လား"

"စာအုပ်လည်းငှားတာပေါ့၊ နင့်ကိုလည်း"

"ဟော့ ..."

သူ့အသံလည်းချောင်းထဲမှ ကွဲထွက်အောင်ပင် အော်လိုက်မည်ဟန်ပြင်စဉ်

"ဟော့ ဟိန်းသူ နင့်ကို ငါက သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လို သဘောထားပြီး ဆက်ဆံတာကို အခွင့်အရေးမယူနဲ့နော်၊ နင့်ကိုယုံလို့ ငါ့ခေါ်လာတဲ့တာ"

"ဒီအိမ်ထဲမှာ ဘယ်သူမှမရှိတာ၊ မကြောက်ဘူးလား"

သူ တံခါးဝနားရပ်နေရင်း တံခါးခေါက်ရှိုးနိုး၊ ရပ်နေရှိုးနိုးဖြစ်နေ၏။

"နင့်ကို ဘာလို့ကြောက်ရမှာလဲ၊ ငါ့အမေက ကြောက်ရမယ့်အရာနဲ့ မကြောက်ရမယ့်အရာကို ခွဲခွဲခြားခြားသင်ထားပြီးသား၊ နောက်ဆယ်မိနစ်လောက်ဆိုရင်ပဲ ငါ့အမေ ရုံးကပြန်ရောက်တော့မှာ၊ ငါ့အမေအိမ်ပြန်ရောက်ချိန်နဲ့ကိုက်ပြီး နင့်ကို ခေါ်လာတာပဲ၊ နင် ငါ့ကို မဟုတ်တာလုပ်ဖို့ ကြိုးစားလို့ကတော့ နင်ဒုက္ခရောက်ပြီမှတ်၊ ငါ့အမေမရောက်ခင် နင့်ကို ငါကိုင်ပေါက်လိုက်လို့ရတယ်၊ ငါ့အမေက ငါ့ကို သိုင်းရော ဂျူဒိုပါ သင်ပေးထားတာ၊ ငါ ဂျူဒိုပြိုင်ပွဲမှာ ဆုရခဲ့တာ နင်မေ့နေပြီလား"

"နင် ငါ့ကို ခြိမ်းခြောက်တာပေါ့လေ၊ ခု နင့်ကိုငါ ဘာမှမလုပ်ရသေးပါဘူးဟာ၊ ဒီလောက်လည်း ပြောမနေပါနဲ့၊ တကယ်ဆို ခုချိန်ခါမှာ နင့်အမေမရောက်သေးခင် ငါတစ်ခုခုလုပ်လိုက်လို့ရတယ်သိလား"

"နင်ပြန်တော့၊ အခွင့်အရေးသမားမဟုတ်ဘူးထင်လို့ နင့်ကို သူငယ်ချင်းအဖြစ်ပေါင်းတာ၊ ခုလို စကားပြောလို့ကတော့ ငါနင့်ကို သူငယ်ချင်းအဖြစ်က ထုတ်ပယ်လိုက်ပြီ၊ ငါ့စာအုပ်ကို ပြန်ပေး၊ နင်ပြန်၊ ပြန်ဆို"

"စိတ်မဆိုးပါနဲ့ဟာ၊ ငါ နင့်ကို နောက်တာပါ၊ ပြီးတော့ ချစ်လို့"

"ဒီလိုကိစ္စက နောက်စရာမဟုတ်ဘူး၊ ငါတစ်ခွန်းပဲပြောမယ်၊ နင်ပြန်တော့၊ နောက်ပြီး နင်နဲ့ ငါ ဆက်ဆံစရာမလိုတော့ဘူး၊ ခုချိန်မှာ ပြန်ရင်ပြန် မပြန်ရင် နင်တော့ ဒုက္ခရောက်ပြီမှတ်၊ ပေး ငါ့စာအုပ် နင့်ကို မငှားတော့ဘူး"

တံခါးပိတ်သံကြားရ၍ သူ့အောက်ထပ်တံခါး အသာအယာလေးဖွင့်ပြီး သမီးရှိရာ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

သမီးဖြစ်သူမှာ လက်ပိုက်ပြီး မျက်နှာတင်းမာနေသည်။ "တော်သေးရဲ့ ဒုတိယမဦးဖြစ်မှာစိုးလို့" ဟု တွေးပြီး နိုးရိမ်သည့်စိတ် ပြေလျော့သွားသည်။ သမီးကို မဦးယုံသည်မှာ မမှားပေ။

"ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ သမီးရယ်၊ မေမေ တကယ်ကျေးဇူးတင်တာပါ၊ သမီး မိန်းကလေးဆိုတာ အရှက်နဲ့သိက္ခာ ထိန်းသိမ်းနိုင်မှ၊ သမီးခုလို ပြောဆိုလိုက်တာ မေမေ့ကျေးဇူးဆပ်လိုက်သလိုပါပဲ"။

ခင်လပြည့်ဝန်း

ရန်ကုန်နိုင်ငံသားရဲ့ထဲက

အမိမြန်မာပြည်ရုပ်တု

ဓားသိန်းဝင်း(မြို့တော်သတင်း)

သည်အကြောင်းတွေကို စဉ်းစားမိတိုင်း မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်ခေတ်မှသည် ဒီမိုကရေစီအသစ်တဖန်ပေါ်ပေါက်လာသော ခေတ်အထိ မပျိုင်မလဲ နိုင်မြဲစွာဖြင့် ခေတ်စနစ်ဘယ်လိုပြောင်းပြောင်း မပြောင်းနိုင်၊ မရွှေ့နိုင် နိုင်မာစွာ ရပ်တည်လျက်ရှိသော ပန်းပုဆရာကြီး ဦးဟန်တင်၏ အမိမြန်မာပြည်ရုပ်တုကို အမြဲသတိရနေမိပါသည်။

ပန်းပုဆရာကြီး ဦးဟန်တင်သည် မြန်မာ့ပန်းပုလောကကို လက်မှုပညာမှ အနုပညာအမြင့် မြင့်ရအောင် စတင်ဖန်တီးခဲ့သော မြန်မာ့ဂုဏ်ဆောင် ပန်းပုဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်၏။ အနောက်တိုင်းပန်းပုပညာကို မြန်မာပြည်သို့ အခြေချပေးခဲ့သော ဆရာကြီးတစ်ဦးလည်းဖြစ်၏။

ဆရာကြီးဦးဟန်တင်၏ အမိမြန်မာပြည်ရုပ်တုကို ထုလုပ်စဉ်ကာလက မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ ဦးဆောင်သောခေတ်ဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်မြို့တော်ရှိ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကြီးကို ဂျပန်နိုင်ငံအကူအညီဖြင့် တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ထိုအခါ ပြည်သူ့လွှတ်တော်၏ ခန်းမအဝင်ဝတွင် ပန်းပုရုပ်တုတစ်ခုထားရှိရန် ပြည်သူ့လွှတ်တော် တည်ဆောက်ရေးကော်မတီက ပန်းပုဆရာကြီးဦးဟန်တင်အား တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်က ပြည်သူ့လွှတ်တော်ခန်းမအဝင်ဝမှာ ဘယ်လိုရုပ်တုမျိုး ထားရမလဲဆိုတာကို စဉ်းစားရတာ လနဲ့ချီပြီး ကြာပါတယ်။ ပန်းပုဆိုတာ ထုတာမကြာဘူး။ ဘယ်လိုရုပ်တုမျိုး ထုရမလဲဆိုတာကို တွေးခေါ်ရတာ ကြာတာပါ။ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဆိုတာ နိုင်ငံတကာ သံတမန်တွေ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်ကြီးတွေ လာလိမ့်မယ်။ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်တွေလာတဲ့အခါ အရင်ဆုံးတွေ့ရမှာက နိုင်ငံကိုယ်စားပြု

တဲ့ ရုပ်တုပဲဖြစ်မယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ရုပ်တု၊ စစ်သူကြီးမဟာဗန္ဓုလရုပ်တု၊ နောက်ပြီး ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံဖြစ်နေသောကြောင့် တူ၊ တံစဉ်၊ ဒါတွေအားလုံးကို စဉ်းစားခဲ့ပါတယ်။ ရေရှည်အတွက် မသင့်တော်လို့ ပယ်ဖျက်ခဲ့ရပါတယ်။ အဘက်ဘက်က စဉ်းစားပြီး နောက်ဆုံးမှာ ဗြဟ္မာစိုရ်တရား (လေးပါး) အနက် မေတ္တာကို ရွေးချယ်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ ကိုယ်စားပြု မေတ္တာရဲ့သရုပ်ကို ဘယ်လိုတင်ပြရမလဲဆိုတာ ထပ်ပြီးစဉ်းစားရပြန်တယ်။

အမိမြန်မာပြည် ကိုယ်စားပြုဆိုတော့ အမျိုးသမီးဖြစ်ရမယ်။ အမျိုးသမီးဆိုတာတောင်မှ အသက်အပိုင်းအခြားက မကြီးမငယ်၊ ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအစား လှပရမယ်၊ Sexy မဖြစ်စေရဘူး၊ မျက်နှာက ကြည်လင်သန့်ရှင်းတဲ့ မျက်နှာ၊ ရိုးသားဖြောင့်မတ်တဲ့ မျက်နှာ၊ ၅၂၈ မေတ္တာ လွှမ်းမိုးထားတဲ့ မျက်နှာမျိုးလည်းဖြစ်ရမယ်။ ဒီလိုဆုံးဖြတ်ပြီး ပုံစံငယ်ထုပြီး ထုတ်ခဲ့ရတယ်။

ပုံစံငယ် ထုပြီးတာနဲ့ အဲ့ဒီအချိန်က မြန်မာပြည်မှာရှိတဲ့ ပညာရှင်များရဲ့ အစည်းအဝေးမှာ ပြသခဲ့ပါတယ်။ စာပေပညာရှင်၊ သမိုင်းပညာရှင် အပါအဝင် အနုပညာရှင် ပေါင်း ၄၀ ကျော်က ဝေဖန်ကြသည်။ ထိုအချိန်က ဆရာကြီးဒေါ်ဂျီတို့ ဆရာကြီး မင်းသုဝဏ်တို့ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ စာရေးဆရာ ဆရာကြီးဦးသုခ စသည့်တို့ ပါကြတာပေါ့။ ပုံစံငယ်ကိုကြည့်ပြီး ပညာရှင်တွေက အမြင်အမျိုးမျိုးနဲ့ ဝေဖန်ကြတယ်။ ဆရာကြီးဦးဟန်တင် နောက်ထပ် တခြား အရုပ်တွေလုပ်ပြီး တင်ပြပါဦးပေါ့။ ထိုအချိန်တွင် ဆရာကြီးဦးဟန်တင်က နောက်ထပ်တခြားအရုပ်တွေ ထပ်လုပ်ဖို့ဝေးလို့ ဒီတစ်ရုပ်ဖြစ်ဖို့တောင် စဉ်းစားရတာ ပင်ပန်းလှပါပြီ။ အမိမြန်မာပြည်ရုပ်တုကို ဘာကြောင့်ထုလုပ်ရသလဲဆိုတာ ဆရာကြီးက ရှင်းပြရတော့တာပေါ့။

ကိုယ့်နိုင်ငံကိုလာတဲ့
နိုင်ငံခေါင်းဆောင်တွေ
သံတမန်တွေကို ကိုယ့်နိုင်ငံက
စိတ်ပင်ပန်းစေမဲ့..
အနိဋ္ဌာရုံတွေကို မပြသင့်ဘူး။
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့
စစ်သူကြီး မဟာဗန္ဓုလတို့ဆိုတာ
ကိုယ့်လူမျိုးအတွက် မှန်ကန်ပေမဲ့
အခြားနိုင်ငံတွေနဲ့ ဆက်ဆံရာမှာ
သမိုင်းအဖုအထစ်တွေ
ရှိခဲ့ဖူးတယ်။

ပညာရှင်များ အစည်းအဝေးတွင် ဆရာကြီးဦးဟန်တင်က ဆက်လက်ရှင်းပြရာတွင် ကိုယ့်အိမ်လာတဲ့ ဧည့်သည်ကို အစားအသောက်တွေ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာနဲ့ တည်ခင်းဧည့်ခံကျွေးမွေးတဲ့အခါ အိမ်နောက်ဖေး မီးဖိုချောင်မှာ ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်တာတွေ၊ ခွေးတစ်လုံးလုံးနဲ့ ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်ရကိုင်ရတာတွေ၊ အနိဋ္ဌာရုံတွေကို ဘယ်ဧည့်သည်ကိုမှ မပြသင့်ဘူး။ ဧည့်သည်ကိုကျွေးဖို့ကြက်ဘယ်နှကောင် သတ်ရတယ်၊ ဝက်ဘယ်နှကောင် သတ်ရတယ်ဆိုတာကို မပြောသင့်ဘူး။

ဒီလိုပဲ...ကိုယ့်နိုင်ငံကိုလာတဲ့ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်တွေ သံတမန်တွေကို ကိုယ့်နိုင်ငံက စိတ်ပင်ပန်းစေမဲ့.. အနိဋ္ဌာရုံတွေကို မပြသင့်ဘူး။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ စစ်သူကြီး မဟာဗန္ဓုလတို့ဆိုတာ ကိုယ့်လူမျိုးအတွက် မှန်ကန်ပေမဲ့ အခြားနိုင်ငံတွေနဲ့ ဆက်ဆံရာမှာ သမိုင်းအဖုအထစ်တွေ ရှိခဲ့ဖူးတယ်။ ဆိုရှယ်လစ်ခေတ်ဆိုတော့ တူ၊ တံစဉ်ပါတဲ့ အထိမ်းအမှတ်ပုံတွေ ထုဖို့ဆိုတာ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကြီးကို နှစ်ပေါင်း ဘယ်လောက်ထားချင်သလဲ။ နှစ်ပေါင်း တစ်ရာလား၊ နှစ်ပေါင်း နှစ်ရာလား၊ နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်လား။ ဘယ်လောက် ရည်မှန်းထားသလဲ။ ခေတ်စနစ်ဆိုတာ အမြဲတမ်းပြောင်းလဲနေတော့ ခေတ်ပြောင်းသွားတာနဲ့ အဲ့ဒီရုပ်တုက ဖျက်စီးခဲ့ရမှာပဲ။ ထာဝရမပြောင်းလဲနိုင်တာကတော့ ဗြဟ္မစိုရ်တရားထဲက "မေတ္တာ" ပဲ။

ဒါကြောင့် မြန်မာတို့ရဲ့ မေတ္တာ ကိုယ်စားပြု အမိမြန်မာပြည်ရုပ်တုကို ထုလုပ်ရတာ။ နိုင်ငံတကာကလာတဲ့ ဧည့်သည်ကို ထာဝရမပျက်ပြယ်သော မေတ္တာ ရှေ့ထား၍ သဝေပြပန်းနှင့် လက်ကမ်းကြိုပါတယ်ဆိုပြီး အမိမြန်မာပြည်ရုပ်တုကို ထု

လုပ်ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဆရာကြီးဦးဟန်တင်က စိတ်ရှည်စွာ ရှင်းပြခဲ့သည်။

ဒီတော့ပညာရှင်တွေက သဘောပေါက်ပြီး သူတို့များယွင်းကြောင်း ဝန်ခံတဲ့အပြင် တောင်းပန်တဲ့အထိ ဖြစ်လာခဲ့တယ်ဆိုတာကို ဆရာကြီး၏ တပည့်ဖြစ်သူ ကိုမျိုးဟိန်းနှင့် အနုပညာအကြောင်း ဆွေးနွေးရာမှ မှတ်သားထားခဲ့သောအသိဖြစ်သည်။ ဒီဖြစ်ရပ်ကို လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုနှစ်တစ်စုမတိုင်မီက ကြေးမုံသတင်းစာတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

ရန်ကုန်ပြည်သူ့လွှတ်တော်အဝင်ခန်းမအတွင်း လွန်ခဲ့သော အနှစ်(၄၀)ကျော်က တည်ဆောက်ထားရှိခဲ့သော အမိမြန်မာပြည် ပန်းပုရုပ်တုသည် ထိုအချိန်က လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် ရောလာသူတိုင်းရင်းသားညီအစ်ကိုမောင်နှမအနည်းစုသာ သိခွင့်မြင်ခွင့် ကြုံခွင့်ရခဲ့ရာမှ ၂၀၂၂-၂၀၂၃ ခုနှစ် နေပြည်တော်မှာကျင်းပသော (၇၅)နှစ်မြောက် စိန်ရတုပြည်ထောင်စုနေ့နှင့် လွှတ်လပ်ရေးနေ့အခမ်းအနားများတွင် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးကိုယ်စားပြု ပြည်ထောင်စုလျှောကြီးပေါ်တွင် ခန့်ထည်စွာ အမိမြန်မာပြည်ရုပ်တုပုံစံငယ်အား အများပြည်သူများသာမက တစ်နိုင်ငံလုံးသိနိုင်မြင်နိုင်စေရန် အဆိုပါအခမ်းအနား၌ ဖော်ပြခဲ့သည့်အတွက် ပန်းပုအနုပညာရှင်များ၏ မိသားစုနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူမိပါသည်။

ပြည်သူ့လွှတ်တော်ခန်းမအဝင်ဝတွင် ထားရှိသော အမိမြန်မာပြည်ရုပ်တုအကြောင်းကို စဉ်းစားရာက စာရေးသူ၏ ရန်ကုန် ဒိုင်ယာရီအထဲက အမိမြန်မာပြည်ရုပ်တုကဲ့သို့ သမိုင်းမှတ်တိုင်အဖြစ် သရုပ်ဖော်ပန်းပုရုပ်တုများရှိသည့်အနက် သွေးဆေးကန်ပန်းခြံအတွင်း မြန်မာသူရဲကောင်းများ၏ သမိုင်းသရုပ်ဖော်ပန်းပုရုပ်တုနှင့် ပြည်သူ့ဥယျာဉ်အတွင်းရှိ ထင်းစည်းချိုးအဖိုးနှင့် မြေး ပန်းပုရုပ်တုတို့သည် အမျိုးဘာသာ သာသနာနှင့် တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်ရေးအတွက် စည်းလုံးခြင်းသည်အင်းအားဟူ၍ တပ်မတော်အစိုးရလက်ထက် ၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အမျိုးဘာသာ သာသနာကို
မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံး
ထာဝစဉ်နိုးကြားစေရန်
မြို့တော်စည်ပင်
ပန်းဥယျာဉ်နှင့်အားကစား
ကွင်းများဌာနက ရုပ်တုများ
ထာဝစဉ် သစ်လွင်တောက်ပစေရန်
နှစ်စဉ်ပြုပြင်
ထိန်းသိမ်းထားမှုကြောင့်
ကြည့်ရှုအပန်းဖြေသူများဖြင့်
တင့်တယ်လျက်ရှိ၏။

ဗဟန်းမြို့နယ် အာဇာနည်ဗိမာန်အနီး သွေးဆေးကန် ပန်းခြံအတွင်းရှိ ရာဇဝင်ထဲက မြန်မာသူရဲကောင်း၏ရုပ်တုသည် ၁၈၂၄ ခုနှစ် အောက်မြန်မာနိုင်ငံကို ဗြိတိသျှစစ်တပ်များသိမ်းပိုက်ပြီး ရန်ကုန်ရွှေတိဂုံစေတီတော် မြောက်ဘက်မုခ် ရင်ပြင်တော်ပေါ်တွင် စခန်းချနေသောဗြိတိသျှစစ်တပ်များ အနိုင်ကျင့်စော်ကားမှုကို သည်းမခံနိုင်သော မြန်မာသူရဲကောင်းများက ရရာလက်နက်စွဲကိုင်ကာ ရှုပ်ရှုပ်ချုံချုံ တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းပြီး စေတီရင်ပြင်ပေါ်မှဆင်းကာ သူရဲကောင်းများ၏ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ဓားလှံလက်နက်များတွင် ပေကျံနေသော သွေးများကို မြောက်ဘက်မုခ် ရေကန်၌ သွေးများဆေးခဲ့ရာမှ သွေးဆေးကန်အဖြစ် ဖြစ်တည်လာခြင်းသမိုင်းဖြစ်စဉ်ကို အခြေခံပြီး ပန်းပုအနုပညာရှင်ဆရာကြီး ဦးဟန်တင်က အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ်များ အရင်းခံတည်ဆောက်ထားသော ရာဇဝင်ထဲက သူရဲကောင်းများ၏ ပန်းပုရုပ်တုဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။

အမျိုးဘာသာ သာသနာကို မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံးထာဝစဉ်နိုးကြားစေရန်

မြို့တော်စည်ပင် ပန်းဥယျာဉ်နှင့်အားကစားကွင်းများဌာနက ရုပ်တုများ ထာဝစဉ် သစ်လွင်တောက်ပစေရန် နှစ်စဉ်ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းထားမှုကြောင့် ကြည့်ရှုအပန်းဖြေသူများဖြင့် တင့်တယ်လျက်ရှိ၏။

နောက်ဆယ် ပန်းပုရုပ်တုတစ်ခုက ပြည်လမ်းနှင့်အလုံလမ်းထောင့်ရှိ ပြည်သူ့ဥယျာဉ်အတွင်းက "စည်းလုံးခြင်းသည် အင်အား" တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်ရေးအတွက်တည်ဆောက်ခဲ့သော ထင်းစည်းရိုး အဘိုးနှင့်မြေး၏ သမိုင်းသရုပ်ဖော်ပန်းပုရုပ်တုဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ထင်းစည်းရိုး အဘိုးနှင့်မြေး သရုပ်ဖော်ပန်းပုရုပ်တုသည် တစ်ချိန်က မြန်မာဖတ်စာ၊ စာအုပ်ထဲက ကလေးပုံဝတ္ထုသဖွယ် သက်ရောက်မှုများရှိခဲ့သော်လည်း ပန်းပုအနုပညာရှင် ဆရာကြီးဦးဟန်တင်က ပြန်လည်ဆန်းသစ်ကာ အတွေးသစ်အမြင်သစ်များဖြင့် ရုပ်လုံးရုပ်ကြွဖြစ်အောင် အနုပညာဖန်တီးနိုင်ခဲ့သည့်အတွက် တစ်ချိန်ကစာအုပ်စာစောင်များနှင့် မဂ္ဂဇင်းမျက်နှာဖုံးများ တိုင်း

အထိမ်းအမှတ်တစ်ခု
နိုင်မာဖို့ဆိုသည့်မှာ
အနုပညာတတ်ရုံမျှမဟုတ်ဘဲ
အနုပညာရှင်၏ အတွေးအခေါ်
အမြော်အမြင်က ရှည်လျားဖို့
အနာဂတ်ကိုရှုမြင်ဖို့ လိုပါတယ်။
အနာဂတ်ကို မမျှော်ဘဲ
ဖန်တီးထားသော
သရုပ်ဖော်အထိမ်းအမှတ်၊ Logo
ရုပ်တုတို့မှ ခေတ်ပြောင်း စနစ်ပြောင်း
သည်နှင့် ဖြိုဖျက်ခံရမှာမလွဲပါ။

ရင်းသား စာစောင်များ သတင်းစာ ဆောင်းပါးတို့တွင်တွဲဖက်၍ အသုံးပြုရုံတင်မက နိုင်ငံတော်ကကျင်းပသော ပြည်ထောင်စုနေ့၊ လွတ်လပ်ရေးနေ့ အခမ်းအနားများ၏ အဓိကကျသော ပိုစတာများ၊ နံရံကပ်စာစောင်များ ရုပ်မြင်သံကြားသတင်းများ၌ ရေပန်းစားဖော်ပြမှုများရှိခဲ့သည်ကို အများပြည်သူများ သတိပြုမိမှာပါ။ ယခုမျက်မှောက်ကာလတွင် ယခင်ပြည်ထောင်စုနေ့ရိပ်မြိမ်စခန်းအတွင်းရှိသော ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသား ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ၏ ပန်းပုရုပ်တုများသည်လည်း တခြားတစ်နေရာသို့ပြောင်းရွှေ့ခြင်းခံရသဖြင့် စည်းလုံးခြင်းသည်အင်အားဟုဆိုသော ထင်းစည်းရိုး အဘိုးနှင့်မြေး ပန်းပုရုပ်တုသည်လည်း မိုင်ဂါးခင်းယာဉ်ရပ်စခန်းအတွင်း ရှိနေသောမျက်လုံးအစုံနှင့် အထီးကျန်အဖော်ကွဲစွာ ရပ်တည်နေရသည်။ တစ်ချိန်က တင့်တယ်မှုများသည်လည်း ယခုအခါ တဖြည်းဖြည်း မှေးမှိန်လျက်ရှိနေသည်။

အထိမ်းအမှတ်တစ်ခု နိုင်မာဖို့ဆိုသည့်မှာ အနုပညာတတ်ရုံမျှမဟုတ်ဘဲ အနုပညာရှင်၏ အတွေးအခေါ် အမြော်အမြင်က ရှည်လျားဖို့ အနာဂတ်ကိုရှုမြင်ဖို့ လိုပါတယ်။ အနာဂတ်ကို မမျှော်ဘဲ ဖန်တီးထားသော သရုပ်ဖော်အထိမ်းအမှတ်၊ **Logo** ရုပ်တုတို့မှ ခေတ်ပြောင်း စနစ်ပြောင်းသည်နှင့် ဖြိုဖျက်ခံရမှာမလွဲပါ။ ရန်ကုန်ကိုမြင်သောအမြင်သည် အနုပညာရှင်အချင်းချင်းတောင်မှ အမြင်ချင်းမတူကြပါ။ အနုပညာစွမ်းအား နက်နဲသိမ်မွေ့လေ အနုပညာအမြင်က နက်ရှိုင်းလေဖြစ်ပါ၏။ အနုပညာရှင်ကို ဘောင်ခတ်ထားခြင်းက နက်ရှိုင်းသောအနုပညာကို မရနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ရန်ကုန်ကိုမြင်သော အနုပညာရှင်တို့၏ သရုပ်ဖော်ပန်းပုရုပ်များကိုသာ အနုပညာထက်ကျော်လွန်ပြီး ဖန်တီးထားသော အမိမြန်မာပြည်နှင့် ဆရာကြီး ဦးဟန်တင် ဆက်စပ်တွေးခေါ်ပုံက သက်သေပြလျက်ရှိသည်ကို စာရေးသူ၏ ရန်ကုန်နိုင်ငံယာဉ်ထဲက အမှတ်တရများပင်ဖြစ်ပေသည်။

မောင်သိန်းဝင်း(မြို့တော်သတင်း)

လည်ပင်းရှည်ရှည်နှင့် သူ့ကို မျှော်နေကြသည့် ဆရာ၊ ဆရာမများရှေ့သို့ အေးချမ်းအောင်ရောက်ရှိလာလေပြီ၊ စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲဖြေဆိုရမည်ဖြစ်၍ အေးချမ်းအောင်က တက်ကြွနိုးကြားနေလေ၏။ ကျောင်းမှာတော့ စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲတိုင်း အေးချမ်းအောင် ပိုလ်စွဲနေကြဖြစ်၍ ကျောင်းပေါင်းစုံပြိုင်ပွဲတွင်လည်း အေးချမ်းအောင်ကို ဆရာများက မိမိတို့ကျောင်းဂုဏ်ဆောင်နိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ထားကြ၏။

စာဖြေရမည့် ကျောင်းခန်းမကြီးထဲ အေးချမ်းအောင် ရောက်ရှိသွားချိန်အထိ သူ့ကို မြင်တွေ့ရသည်မှာ အားရစရာပင်။

နေရာမှာထိုင်မိပြီး ကြောဒီ ပြိုင်ပွဲဝင်ဖြေဆိုရမည့် စာစီစာကုံးခေါင်းစဉ်ကို

ဖတ်မိလိုက်ချိန်တွင် အေးချမ်းအောင် ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားရလေသည်။

မေးခွန်းကို လှတိုင်းကျေနပ်အားရရှိလေစွပင်။ အရိုးရှင်းဆုံးဖြစ်သော ခေါင်းစဉ်ဖြစ်၏။

"ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်"ဟူ၏။

သို့သော် အေးချမ်းအောင် အတွက်တော့ အခက်ခဲဆုံးဖြစ်သလို ရေးကွက်ရှာမရပေ။

တချို့ကလေးတွေလို ဖခင်မရှိသော ဖတဆိုး မုဆိုးမသားမို့လားဟု အေးချမ်းအောင်ကို မေးရမည့် အခြေအနေဖြစ်နေ၏။

သို့ပါသော်လည်း အေးချမ်းအောင်၏ ဖခင် ကိုကြည်သာမှာ အိမ်မှာ ငုတ်တုတ်ကြီးရှိနေသလို နေ့ရှေ့ညည ကိုကြည်သာ၏ ငြူစူသံ ငြီးငြင်သံ ဆဲဆိုသံ အသံကြီးကို မကြားချင်နားဆင်နေရသဖြင့် အိမ်နီးချင်းများပင် နားငြီးနေကြရ၏။

ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ဆိုသဖြင့် စာစီစာကုံးရေးရမည့်သူ၏ ဖခင်အကြောင်းကိုသာ ရေးရမည်ဖြစ်သည်ဟု အေးချမ်းအောင် နားလည်သဘောပေါက်ထားသည်ဖြစ်၍ သူ၏ ဖခင်အကြောင်းကို မတိမ်းမစောင်း တည့်အမှန်ရေးရန်ကလည်း မဖြစ်နိုင်။ အမှတ်ပေး အကဲဖြတ်တွေက တစ်မှတ်မျှပင်ပေးရန် အကြောင်းမရှိပေ။

ထို့အတွက် သက်ပြင်းတချိုက်နှင့် ရင်ထဲလှိုက်မျှ ခံစားနာကျင်နေရပေသည်။

ထိုအခါ ပြတ်သားသော ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အတူ စာရွက်အလွတ်ကိုသာ အပ်ခဲ့ပြီး အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း ခန်းမပြင်ဘက်ဆီသို့ ခေါင်းငိုက်စိုက်နှင့်ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

"ဟဲ့ ဘယ်လို လုပ်လိုက်တာလည်း အေးချမ်းအောင်ရယ်" အခန်းပြင်မှ အေးချမ်းအောင်၏ ဆရာမများ အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားကြတာ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်နေကြသည်။

အေးချမ်းအောင်ခမြာတော့ သူ၏ မအေးနိုင် မချမ်းနိုင်သော ဘဝအနေအထားကြောင့် သည်တစ်ကြိမ် စာစီစာကုံးကို မအောင်မမြင်နိုင်လေသည်ကို ဖွင့်ပြောရခက်နေတော့သည်။

"ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ နေမကောင်းဖြစ်လို့ နောက်ကျိနေတယ် ဆရာမ၊ ဒီတော့ ခေါင်းလည်းမကြည်၊ အတွေးလည်း မရလို့ပါ၊ ခွင့်လွှတ်ပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်ကို သွားခွင့်ပြုပါ"

ထိုအခါ သူ၏ကျောင်းမှာ မြန်မာစာဆရာမှာ စိတ်ပျက်အားလျော့စွာပင် လက်ဝါးနှစ်ဖက်ပက်လက်လှန်ပြီး ခေါင်းကို စောင်းလိုက်ကာ မျှော်လင့်ချက်မဲ့ပါပြီကွာ" ဟု ငြီးတွားလိုက်တော့သည်။

❑

အေးချမ်းအောင်က "ရင်ထဲမှာ နေမကောင်းဖြစ်နေလို့ပါ"ဆိုသည့် စကားက တကယ်အရှိအတိုင်း အမှန်အကန် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

သည်တစ်ကြိမ်လည်း ယခင်အကြိမ်တွေကလို ပထမဆုရအောင် ရေးလိုက်မည်ဟု အားခဲလာသမျှ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းသွားရသည်ကိုပြန်၍ အားတင်းမရပဲရှိနေ၍ "ရင်ထဲမှာ ချင့်ရဲမပြေ" ခံစားလိုက်ရလေသည်က အမှန်။

တွေ့နေမြင်နေကြားနေရသမျှ လောကသဘာဝ အဖေတွေအားလုံး၏ ဖခင်စိတ် ဖခင်မေတ္တာ ဖခင်အားမာန်တွေ ဖခင်တို့၏ စွမ်းရည်၊ သတ္တိ၊ ဗျတ္တိ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်တွေ ရေးကွက်တွေချည်းရှိနေခဲ့သည်။

အေးချမ်းအောင်၏ သူငယ်ချင်း အိမ်နီးချင်း အတန်းဖော် ကျောင်းနေဖော်တို့တွေ၏ ဖခင်များ သားသမီးတို့အတွက် ခွန်အားအကြီးဆုံး သူရဲကောင်းတွေချည်း ရေးဖွဲ့၍ မကုန်နိုင်ပေ။

သို့သော် ရေးရမည့်ခေါင်းစဉ်က ဖခင်မေတ္တာ သို့မဟုတ် ဖခင်ဟူသည် စသည်ဖြင့်ဆိုလျှင်တော့ ရေးလို့ဖြစ်နိုင်ချေရှိသေး၏။

ခုတော့ ခေါင်းစဉ်က ဘောင်ခတ်ထားလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ဆိုသဖြင့် အေးချမ်းအောင်၏ဖခင် ကိုကြည်သာထံမှ သိဂိုရရသကို မတွေ့နိုင်။ သူ့စရိုက်နှင့်ဆန့်ကျင်ပြီး အလင်္ကာဂုဏ်မြောက်အောင် ရေးလို့မဖြစ်။ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်အေးချမ်းအောင်ရေးလို့မဖြစ်။ "ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်" "အေးချမ်းအောင်၏ ဖခင်" ထိုသို့ ရင်ထဲက ရေရွတ်ကာ အေးချမ်းအောင်က ကျောင်းဝင်းထဲရှိ သစ်ပင်အောက်ခုံတန်းရှည်ပေါ် ပက်လက်လှန်ပြီး နဖူးပေါ်လက်တင်ကာ မျက်စေ့ကို စုံမှိတ်ပြီး စိတ်ဖြေလိုက်၏။

သို့သော် စိတ်ထဲမှာတော့ အဖေ ကိုကြည်သာ၏ ပုံရိပ်တွေကိုသာ မြင်နေရလေ၏။

❑

ချမ်းအေးအောင်၏ အမေက မငွေသီဖြစ်၍ အဖေက ကိုကြည်သာဖြစ်သည်။ အဖေကိုကြည်သာက သစ်တောဦးစီးအရာရှိကြီး၏ သားဖြစ်သည်။ မငွေသီအဖေ ဦးညိုကတော့ သစ်တောရုံးက ကားဒရိုင်ဘာဖြစ်၍ သစ်တောဝန်ထမ်းများ အိမ်ရာတန်းလျားမှာနေရသည်။

ကိုကြည်သာဆယ်တန်းစတက်ချိန်တွင် မငွေသီက ရှစ်တန်းကျောင်းသူဖြစ်သည်။ ကိုကြည်သာ တတိယအကြိမ် ဆယ်တန်းဖြေသည့်နှစ်တွင် မငွေသီက လိုက်မီလာပြီး ဆယ်တန်းဖြေရာတွင် နှစ်

ချင်းပေါက်အောင်မြင်လေ၏။ ထိုအကြိမ်တွင်လည်း ကိုကြည်သာ တတိယမြောက် ဆယ်တန်းကျရှုံးခြင်းကို ကြုံရပြန်သည်။ ခါတိုင်းနှစ်စာမေးပွဲ ကျရှုံးစိတ်က ထူးခြားခံစားမှုမရှိခဲ့ပါသော်လည်း သည်တစ်ကြိမ်တွင်မူ ဒရိုင်ဘာသမီးက သူ့ထက်ထူးပြီး နှစ်ချင်းပေါက် အောင်မြင်မှုကို ပြင်းထန်စွာမရှုစိမ့်ခြင်းဖြစ်မိပြီး နာကျင်မုန်းတီးစိတ်တွေနှင့် အငြိုးတေးထားမိ၏။

မငွေသီ တက္ကသိုလ် စာပေးစာယူ ပထမနှစ်စာမေးပွဲဖြေနေစဉ် တန်းလန်းတွင် စာဖြေသွားရာ လမ်းမှဖြတ်ပြီး မငွေသီကို ကိုကြည်သာက ကားတင်ပြေးတော့သည်။

မထူးတော့သည့်အဆုံး သစ်တောအရာရှိကြီး ဦးမောင်ကြည်နှင့် မိခင် ဒေါ်သီဂီစိုးတို့မှ ကားဒရိုင်ဘာ၏ သမီး မငွေသီကို မိသားဖသား ပီသစွာ ပြန်အပ်ပြီး မင်္ဂလာဆောင်ပေးမည့် အစီအစဉ်လုပ်ကြသည်။

သို့သော် မိဘပြန်အပ်ပြီး မင်္ဂလာရက်မတိုင်မီ မောင်ကြည်သာက အပေါင်းအသင်းများနှင့် ချင်းတောင်ခရီးစဉ် လိုက်ပါသွားတော့သည်။ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ စိတ်မပါတော့၍ ချင်းတောင်မှာ ပျော်သလောက်နေမည်ဟု ပြောသွား၏။ မိဘများက သား၏မသမာစိတ်အတွက် စိတ်ပျက်လှစွာပင် သားကို အမွေပြတ်ကြေငြာပြန်သည်။

နှစ်လကြာမှ ပြန်ရောက်လာသော သားကိုလက်မခံတော့။ ပညာမကြိုးစားရုံမက ဘဝအတွက် လက်ကြောမတင်း အနာဂတ်မရှိ စာနာစိတ်ကင်းမဲ့ ငွေကြေးဖြုန်းတီးခြင်းများကြောင့် မိဘများမျက်နှာပျက်ရပေါင်း၊ အရှက်ကွဲရပေါင်းများခဲ့လေသည့်အတွက် ဖြစ်သည်။

ထိုအခါ မှီတွယ်စရာမရှိတော့သော ကိုကြည်သာတစ်ယောက် မငွေသီကို ဝန်ချတောင်းပန်ပြီး သားမှတ်မှတ် မယားမှတ်မှတ် ပေါင်းမည်ဆို၏။ မငွေသီမှာ တစ်သက်တာ တစ်မျက်နှာပဲ အမည်းစက်စွန်းထင်းသွားသော ထိုဘဝအတွက် ထိုမျှနှင့်ပင် ရောင့်ရဲရတော့ကာ ကြည်သာကို ဆက်ပေါင်းသင်းရတော့သည်။ လက်ကြောမတင်းသူပီပီ မိန်းမလုပ်စာ အခန့်သားထိုင်စားသူ ဟင်းကောင်းမှစားသူ အိမ်ဦးနတ်ဖြစ်လေ၏။ မအေးချမ်းနိုင်သော လင်ဆိုးမယား တဖားဖားဘဝတွင် သားကိုမွေးဖွားပြီး မငွေသီက အေးချမ်းအောင်ဟု နိမိတ်ယူကာ အမည်ပေးထားသည့် သားကလည်း အမည်နှင့် လိုက်လျောညီထွေစွာပင် စာကြိုးစားပြီး အမြဲအောင်မြင်မှုတွေရနေကာ အမေ့ရင်ကို အေးချမ်းစေခဲ့ပါသည်။

မငွေသီ ဆယ်တန်းဖြေပြီး ရွှေရာသီ အောင်စာရင်း စောင့်နေချိန် အမျှော်အမြင်ကြီးသော မငွေသီဖခင် ကားဒရိုင်ဘာကြီး ဦးညိုမြက "သမီးရေ မိန်းကလေးဆိုတာ လက်မှုပညာလည်း တတ်ထားသင့်တယ်၊ အချိန်တွေ တန်ဖိုးရှိအောင် စက်ချုပ်သင်တန်းတက်ပါ"ဟုဆို၏။ မငွေသီကလည်း မိန်းမသားတို့ ဗီဇအတိုင်း စက်ချုပ်ပညာ ပန်းထိုးပညာများ စိတ်ဝင်စားသဖြင့် စက်ချုပ်သင်တန်း တက်ဖြစ်ခဲ့၏။

ထို့အတွက် သားသမီးများ စားဝတ်နေရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးတို့အတွက် တက္ကသိုလ်က ဘွဲ့လက်မှတ်မရနိုင်သည့်အတွက် ထမင်းစားလက်မှတ်တစ်ခုဖြစ်သော စက်ချုပ်ပညာသင်တန်းဆင်းလက်မှတ်ကိုသာ အားကိုးရတော့သည်။ တာဝန်မှန်သမျှ မငွေသီခေါင်းပေါ်မှာ ထမ်းရွက်ထားရလေသည်ချည်းပင်။

ကိုကြည်သာနှင့် မငွေသီတို့ ဇနီးမောင်နှံဟုဆိုရမည်ဖြစ်သော်လည်း အခါ

တော်ပေးတာက နတ်ရေးငယ်ရွှေစာမဟုတ်။ ဘီသိက်ဆရာဝေလာဝေး ချစ်သူရည်းစားပင်မဖြစ်လိုက်ရပဲ အပြီးအစေားနှင့် နိုးပြေးခဲ့ပြီး စွန့်ခွာခဲ့ပြီးမှ မဖြစ်မနေ ပြန်ပေါင်းကြခြင်းဖြစ်ရာ ပုဆိုးတန်းတင် အကြင်လင်မယားဟူသာ မည်ကာမတ္တဖြစ်၏။

ထို့အတွက် အဆင်မပြေ အခြေအနေမကောင်း ဝါဒမတူ အယူမဖြောင့်၍ အနေခွင့်မကင်းသော အိမ်ထောင်ရေးဖြစ်သည်။

သတ္တုချကြည့်ရလျှင် လက်ကြောမတင်းသော ကိုကြည်သာမှာ အရာရှိသားဖြစ်၍ ပညာလည်း လမ်းစရီးတစ်ဝက် ဝင်ငွေလည်း မရှာတတ်သဖြင့် မငွေသီကသာ လုပ်ကျွေးရတော့သည်။

ဘဝအခြေအနေပြောင်းသွားသော်လည်း ကိုကြည်သာစိတ်မပြောင်း ဘဝင်မရူနိုင်။ သားသမီးတွေရလာလည်း တစ်ကိုယ်ရည် သီးသန့်လူပျိုပုံစံနှင့်နေသည်။ အစားအသောက်ကလည်း (ဂျီး)ချေးများသည်။

ထမင်းစားတိုင်း ကဂျီကဂျောင် ငါးမိနစ်ဆယ်မိနစ် ပဏာမပျိုးပြီးမှ စားသည်။ သူ့စိတ်တိုင်းကျ ပြင်ဆင်ပေးမှ စားသည်။ မိသားစုထမင်းဝိုင်းတော့ မဟုတ်။ သူတစ်ဦးတည်း အထူးထမင်းပွဲဖြစ်သည်။ အသားတစ်မျိုးမျိုးနှင့် အသီးအရွက်တစ်မျိုး၊ ငါးပိရည်ကျိုပါလည်း ငံပြာရည်ကြော်လုပ်နိုင်းသည်။ ငါးပိထောင်းသံပုရာလည်ဆမ်း ပုစွန်ခြောက်၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ပြည့်စုံသည့် တစ်ပန်းကန်က နေ့စဉ်ပင်တိုင် –

"ကလေးတွေဘာနှင့်စားလဲ၊ အဆင်ပြေရဲ့လား၊ မင်းတို့အမေကော"စသည့် အသံမျိုးမဟဖူးပေ။

"ဟော့..မသီ ဒီဝက်သားရိုးစ်သုံးတုံး ငါမကုန်တာ ညနေ အမြည်းလုပ်ဖို့ သိမ်းထား၊ ပိုတယ်ဆိုပြီး ကလေးတွေရှေ့မကျွေးပစ်နဲ့၊ သူတို့က ပဲကုလားဟင်းနဲ့ စားနိုင်တာ၊ အသားတွေဘာတွေ အကျင့်မလုပ်နဲ့" စသည့် စကားများ အေးချမ်းတို့နားထဲမှတစ်ဆင့် ရင်ထဲသို့ ခါးသီးစွာဝင်ရောက်စီးဆင်းသွား၏။ အသားမစားရ၍မဟုတ်။ အိမ်ဦးနတ်ဖခင်ကြီး၏ အတ္တကြီးမား စာနာတရားကင်းမဲ့လွန်း၍ စံစားနာကျင်ရခြင်းဖြစ်သည်။

"အမေ စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့၊ ကျွန်တော်တို့က ငြုတ်သီးထောင်း တမယ်နဲ့လည်း ထမင်းမြိန်ပါတယ်၊ တစ်ခုပဲ ရှက်စရာကောင်းတဲ့ စိတ်ထားရှိသူက မင်းမူ၊ အသိပညာအားနည်းချက်ရှိသူကို အလေးပေးနေရတဲ့ဘဝကိုသာ ခံပြင်းတာပါ"ဟု အေးချမ်းက ရင်မအေးမချမ်းရှိလွန်း၍ ပြောဖြစ်သည်။

"အမေတို့ သားတို့ရဲ့ အတိတ်က ဝဋ်ကြွေးရှိလို့ပါကွယ်၊ ဝဋ်ကြွေးကုန်ရင်တော့ အဲဒီလူ အသိတရားရသွားပြီး ပြောင်းလဲသွားပါလိမ့်မယ်"ဟူ၍ အမေက ဖြေသိမ့်စကားဆိုရှာသည်။

သားတွေ ဖခင်အပေါ် အမြင်စောင်းနေသဖြင့် မိခင်က တဖက်သတ်တည့်မတ်ပေးရသော်လည်း ကိုကြည်သာကတော့ မြင်ရသူဘဝင်မကျစရာတွေချည်းဖြစ်သည်။

ညနေတိုင်း သောက်သောက်စားစား လူမင်းသားဟု ခံယူကာ ယမကာလေး တမြမြရှိနေတတ်၏။

သောက်တာလည်း တစ်ဦးတည်း မသောက်တတ်။ အပေါင်းအဖော်တို့နှင့် စကားဝိုင်းဖွဲ့ပြီး အမြည်းစားလိုက် ခွက်မော့လိုက်နှင့် ဧရာမင်းစည်းစိမ်ဟု ဆိုသည်။

အရက်ဝိုင်းကလည်း သူ့အိမ်မှာပင် စတည်းချနေကျ စကားကြွယ်သူဖြစ်၍ စိတ်ဝင်စားစရာ ဆွဲဆောင်မှုတွေ လေကြီးမိုးကြီး ဟန်ကြီးပန်ကြီးပြောတတ်သူ။ ကျွန်တော်ပွဲစားလုပ်တုန်းက ကျွန်တော်ကျောက်ကုန်သည်လုပ်တုန်းက စသည်ဖြင့် ကိုယ်တွေ့ပုံစံဖြင့် ပြောလေ့ရှိသည်။

အပေါင်းအဖော်များကလည်း ဝန်ထမ်းများ၊ အရောင်းအဝယ်သမားများ (အရက်သမားအမည်မခံသူ)များဖြစ်ကြသည်။ ထိုသူများနှင့် သွယ်ဝိုက်သော ကြွားလုံးများလည်း ပြောနေလေ့ရှိသည်။

"ကိုယ်ကတော့ Gentleman ပဲ။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဖြစ်သလိုမနေတတ်ဘူး။ မစားတတ်ဘူးဗျ၊ ဟိုလေဗျာ ခြသေ့်တို့မည်သည် ငတ်သေသွားပစေ၊ မြက်တော့ မစားဘူး မဟုတ်လား"

စကားပြောလျှင်လည်း အင်္ဂလိပ်စကားတွေညှပ်ပြောရမှ ကျေနပ်သူဖြစ်သည်။ အေးချမ်းအောင်ကတော့ အဖေတို့ဝိုင်းမှာ လိုအပ်သမျှဖြည့်တင်းရ အမြည်းလုပ်ပေးရ၊ ပုလင်းပြေးဝယ်ပေးရ အချဉ်လိုလျှင် ကြက်သွန်လှီး၊ ငြုပ်သီးစိမ်းလှီးရနှင့် သူ့ကိုယ်က ငြီးငွေ့နေလေသည်။ အဖေက အင်္ဂလိပ်လိုပြောလျှင် သူမှာနေမထိထိုင်မသာ ဖြစ်နေရသည်။ အဖေက Speaking လည်း ဟုတ်တိပတ်တိမပြောတတ်။ Broken လောက် တစ်လုံးချင်းညှပ်ပြောတာလောက်သာပင်။

"ခင်ဗျားတို့ဗျာ ကျွန်တော်ကတော့ ခင်ဗျားတို့အပေါ် Brotherly ပဲ ဆက်ဆံတာဗျ"

"အို..ကျွန်တော့်မိန်းမကို အားမနာပါနဲ့, No Problem ပါဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကျွန်တော့် Family ကိုတော့ ကျွန်တော် မီးသေပါတယ်"

အဖေက အေးချမ်းအောင်တို့အပေါ် **Family** ဟု သုံးနှုန်းလိုက်သဖြင့် အမေက မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်တွင် အေးချမ်းအောင်က အမေ့ကို သနားမိတော့သည်။

အဖေကိုကြည်သာ ညစဉ်နီးပါး ယစ်မူးမေ့လျော့နေသော အရက်ဝိုင်းတွင် အဖေတို့ခမ်းနားကြီးကျယ်သော စကားများ ပြောဆိုပြီး ဝိုင်းသိမ်းကာ လူစုခွဲပြန်သွားကြလေမှသာ အေးချမ်းအောင်တို့ စာကျက်ခန်းဝင်ကြရသည်။

သားတွေ သမီးတွေပညာရေး အခြေအနေကို သူနှင့်မဆိုင်သလို နေတတ်၍ ဘယ်သူဘယ်နှတန်းရောက်ပြီး ရှေ့အနာဂတ် မည်သို့ရည်မှန်းချက်ထားရမည်။ ဘာတွေလိုအပ်မည်။ မည်သို့ကြိုးပမ်းကြလေမည်ဟူ၍ မိဘနှစ်ပါး ဆွေးနွေး၍မဖြစ်နိုင်။

သားသမီးပညာရေးတင်မက ကျန်းမာရေးကိုပါ အလေးမထားသော ကိုကြည်သာကို အေးချမ်းအောင် စိတ်ပျက်မိတော့သည်။

သူ့သူငယ်ချင်းများ အဖေတွေကို အားကျမိပေသည်။ သူငယ်ချင်းကျော်စွာ ဖခင်ဖြစ်သူကတော့ အေးချမ်းအောင်အဖေနှင့် ခြားနားလွန်းလှ၏။

သားသမီးပညာရေးအတွက် ငွေရှာဖို့ပဲ တွေးသည်။ ငွေရလမ်းရှာသည်။ မြို့ထဲ အရပ်ထဲမှာလည်း အလုပ်တွေ မရှားသော်လည်း ရွှေတွင်း၊ သတ္တုတွင်း တူးဖော်ခွင့်ရ ကန်ထရိုက်တာတွေထံမှ စရံကြိုထုတ်ပေး၊ လုပ်အားခပိုရသော အလုပ်ကို ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ တောတောင်ထူထပ်ပြီး လျှိုမြောင်းစမ်းချောင်းများပေါသော ရွှေတွင်းလုပ်ကွက်များတွင် ငှက်ဖျားခြင်တွေ တသောသောဖြစ်သည်။ ကြာတော့ ငှက်ဖျားရောဂါဖြင့် ယဉ်ပါးကြပြီး ငှက်ဖျားထလိုက်၊ ဆေးသောက် အားမွေးလိုက် လုပ်ငန်းခွင်ဝင်လိုက်။ မခံသာရောဂါ ပြင်းထန်လျှင် မြို့တက်ပြီး ဆေးရုံပြဆေးကုသကြရသည်။

ကျော်စွာက သူ့အဖေ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို ပြောမဝနိုင်ပေ။

“ငါ့အဖေကတော့ အဲဒီလိုပဲ တောထဲတောင်ထဲမှာ ငှက်ဖျားဒဏ်ကို အန်တုတင်းခံပြီး မလျှော့ခွဲနှင့် ငွေရှာဖို့ပဲ၊ ဒီငွေရမှငါ့ကို ဆယ်တန်းအောင်ရင် တက္ကသိုလ်ပို့နိုင်မယ်ပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ တစ်ကြိမ်မှာတော့ ဘယ်လိုမှ မဟန်နိုင်တော့တာနဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေက အိမ်ပြန်ပို့ခဲ့တယ်၊ ခပ်ယှဲ့ယှဲ့ လှုပ်လဲလှုပ်လီနဲ့ မနည်းတွဲရတယ်”

ပေးဦး၊ ညနေ ကိုဇစ်တာတို့လာကြမလား မသိဘူး”ဟု ကြင်နာပြ၍ နာကျင်ရလေ၏။ သို့သော် ကိုကြည်သာကိုယ်တိုင် အနည်းငယ် နေမကောင်းထိုင်မသာဖြစ်သည်ကိုပင် တစ်အိမ်သားလုံးမနေရ ယောက်ယက်ခတ်စေသည်။ စိုးရိမ်စရာမဟုတ်လည်း စိုးရိမ်ပေးမှ ကြိုက်သည်။

ထိုတစ်နှစ် အေးချမ်းတို့ ဆယ်တန်းစာမေးပွဲဖြေဆို၍ တစ်ဘာသာပဲဖြေရသေး၏။ ထိုညနေမှ အဖေက သူ့မွေးနေ့အကြိုဆိုပြီး အမဲနှပ်နှင့်ပဲကုလားဟင်း ရှယ်ချက်၍ အေးချမ်းတို့ ဝိုင်းကူရသည်။ အပေါင်းအသင်းများ ပိုတိုးလာသဖြင့် ထမင်းဟင်းများအပြင် ရမ်တီယာတိုးတွေ

“အဖေရောဂါတစ်ဝက်သက်သာသွားပြီကွ၊
ဆေးကုဖို့ရော သားကျောင်းပြီးဖို့ တစ်နှစ်လိုသေးတဲ့
ပညာသင်စရိတ်အတွက်ရော ဒီမှာ ကန်ထရိုက်ဆီက
ငွေထုတ်လာခဲ့တယ်၊ ငါ့သား အင်ဂျင်နီယာဖြစ်တော့မယ်ကွာ”

“ဆေးရုံတက်ဖို့ပြောတော့ ငါ့သားကျောင်းစရိတ်ရအောင် ငှက်ဖျားကို စိန်ခေါ်ပြီး လုပ်ခဲ့ရတဲ့လုပ်အားခကို ငါက ဆေးရုံစရိတ်လုပ်လိုက်ရင် ငါ့ငှက်ဖျားရောဂါဖြစ်ပေးရကျိုးနပ်ပါ့မလားကွာ” တဲ့လေ။

ကျော်စွာဖခင်၏ မေတ္တာစေတနာ အရှိန်အဟုန် သတ္တိစွန့်စားမှုစိတ်ဓာတ်တွေကို သုံးသပ်မိလေတော့ အေးချမ်းအောင် ကြက်သီးဖြန်းဖြန်းထမိတော့သည်။

သူ့အဖေကိုကြည်သာကတော့ သားဖြစ်သူ မိုးမိပြီး ဖျားနေသည်ကိုပင် ခြေဖြင့်ကန်နိုးပြီး။

“ဟေ့ကောင် ရောဂါလေးနဲ့ နှပ်မနေနဲ့၊ ငါ့ကို ရမ်တစ်လုံးသွားဆွဲထား

အတွက် အမေငွေတိုးဖြင့် ချေးပေးရသည်။

ဂစ်တာတီးသူ သီဆိုသူတွေနှင့် စည်ကားနေ၏။ အဖော်အရွယ် အသက် ၄၀ ဝန်းကျင်တွေ လက်ခုပ်တီးပြီးလည်း ပျော်နေကြပေသည်။ ဝိုင်းကတော်တော်နှင့် မသိမ်း။ အေးချမ်းစာကျက်ဖို့ အချိန်သိပ်မရှိတော့။ ၁၀ နာရီပင်ထိုးတော့မည်။ အမေက လက်တို့ပြီး မေးထိုးပြ၍ အေးချမ်း အခန်းထဲဝင်ပြီး မတိုးမကျယ် စာကျက်နေတော့သည်။

ထိုအခါမှ ရုံးမှ ဌာနခွဲစာရေးကြီးရော စာတိုက်မှူးပါ မျက်လုံးတွေပြူးသွားကြတာ –

“ဟုတ်သားပဲ ခင်ဗျားသား မနက်ဖြန် စာမေးပွဲဖြေရဦးမှာပဲ၊ ဆောရီး

ကျွန်တော်တို့ အလိုက်မသိ ဖြစ်သွားတယ်ဗျာ"ဟု ဌာနခွဲ စာရေးကြီး ဦးဖေတင်က ပြောလိုက်၏။

စာတိုက်မှူးဦးမိုးကြီးကလည်း–

"ဟုတ်ပဗျာ ကျွန်တော်တောင် သမီးစာကျက်တာ အနှောင့်အယှက်မဖြစ်အောင် ရှောင်ပေးတဲ့အနေနဲ့ ဒီကိုရောက်နေတာ ပြန်မယ်ဗျာ"

ထိုအခါ အခြားသူများကလည်း –

"ဆောရီးဗျို့၊ ဟုတ်တယ် ပြန်သင့်ပြီ"ဟုပြောပြီး အားလုံးထပြန်ရန်ပြင်နေစဉ် ကိုကြည်သာက လျင်မြန်သောအဟုန်ဖြင့် အေးချမ်းဆီအရောက်သွားပြီး ဆွဲခေါ်ထုတ်လာကာ ညှိသည်များရှေ့၌ အေးချမ်းရင်ဘတ်ကို စုဆွဲကိုင်ပြီး မျက်နှာကို ပိတ်ထိုးသည်။ အေးချမ်းနှာခေါင်းမှ သွေးများယိုစီးလာသည်။

"မှတ်ထား ငါ့မွေးနေ့ကို နှောင့်ယှက်တဲ့ကောင်၊ ငါ့ပွဲကို ဖျက်တယ်မင်းက သိပ်တော်ပြနေတယ်ပေါ့ . . . ဟင်း ..."

ထိုအခါ ကိုကြည်သာအပေါင်းအသင်းများက "တော်ဗျာ ကိုကြည်သာ ခင်ဗျား သိပ်စိတ်ပျက်ဖို့ကောင်းတယ်၊ ဖခင်စိတ်မရှိဘူး"ဟုပြောပြီး အားလုံးဆင်းသွားကြသည်။ ထိုညက အမေနှင့် အမေသတ်ပွဲ ကျင်းပကြသည်။ အေးချမ်းနှာခေါင်းသွေးတစိမ့်စိမ့်ယိုနေသလို ရင်ထဲက တစစ်စစ်နာကျင်ပြီး နောက်နေ့ စာမေးပွဲဆက်မဖြေတော့ပေ။

ထိုနောက်ပိုင်း သားစာမေးပွဲဖြေခြင်း၊ မဖြေခြင်းကို ကိုကြည်သာ မည်သို့မျှ စိတ်ထဲမထားသလိုလုပ်နေသည်။ ထိုကိစ္စ မည်သူကမှလည်း စကားမဟကြပေ။

❑

စာမေးပွဲတွေ အောင်စာရင်းထွက်သည့်နေ့၌ အေးချမ်းအောင် အိပ်ရာထဲမှာ ခွေနေခဲ့သည်။ ရင်ထဲမှာတော့ မချိပေ –

ထိုညနေ ကိုကြည်သာ မဖိတ်ပဲ ကိုယ့်ပုလင်းကိုယ်ဆွဲပြီး ဧည့်သည်တွေ ရောက်လာကြသည်။

မှတ်မှတ်ရရ ဆယ်တန်းစာမေးပွဲနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကိုကြည်သာ အိမ်ဧည့်သည် သိပ်မလာတော့သလို မငွေသီထံမှလည်း ငွေမတောင်းပုံတော့၍ ဝိုင်းသိပ်မလုပ်ဖြစ်တာ ကြာလေပြီ။

ဦးဖေတင် ဦးမြသောင်း ဦးမိုးကြီးတို့ သားသမီးတွေ ဆယ်တန်းကို အပြိုင်းအရိုင်း အောင်ကြသလို ဂုဏ်ထူးလေးဘာသာ သုံးဘာသာတွေနှင့်မို့ သူတို့တွေ ပျော်ကြ၏။ သည်စာမေးပွဲမဖြေဖြစ်၍ ကျရှုံးသူကျောင်းသား၏ ဖခင်အိမ်မှာလာပြီး အရက်နှင့်ဂုဏ်ပြုပွဲလာရောက်ခင်းကျင်းကြသည်။

မငွေသီတို့သားအမိ လူမသိအောင် မျက်ရည်ကျကြပြီး ပင့်သက်နိုးရှိုက်ကြသည်ကို ကိုကြည်သာတွေ့ရှိမြင်မိသွား၏။ သို့သော် မမြင်ဟန်ဆောင်လိုက်ရသည်။

အဖော်အပေါင်းတွေ သောင်းသောင်းညံပျော်နေကြ၍ ကိုကြည်သာ စားပွဲထိုးလုပ်၏။ ဖနီးနှင့်သားတွေကို ခေါ်မနိုင်ရဲတော့ပေ။ ခါတိုင်းကိုကြည်သာထံ ကပ်သောက်ကြသူတွေ ထိုနေ့မှာတော့ သူတို့တွေ ရမ်တီယာ ကြက်ကင်ဘဲကင်တွေ ဝယ်လာကြ၏။

သူတို့စကားဝိုင်းတွင် သူတို့၏ ဖခင်ပီသစွာ ပုံပိုးမှုတွေ ဝေစည်နေ၏။

ထိုအထဲ နှုတ်ဆိတ်နေသူက ကိုကြည်သာပင် သူများတွေလိုလည်း ပျော်ဟန်မတူပေ။

"ကိုမြသောင်း မနက်ဖြန် ထပ်ဆုံ

ကြဦးမလား"ဟု ကိုဖေတင်က မေးသည်။

"မဖြစ်ဘူးဗျ၊ မနက်ဖြန် သမီး ချယ်ရီက ၄ ဘာသာဂုဏ်ထူးနဲ့ အိမ်မှာဂုဏ်ပြုပွဲ ခေညှ်ခံပွဲ လုပ်ပေးမလို့လေ"

"ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော့်သား လည်း ဂုဏ်ထူး ၃ ဘာသာဆိုတော့ သူ့ အန်တီတွေက ရက်စတောရင့်မှာ ကျွေးမွေး မလို့တဲ့"

"ဒါဆို ကိုမြသောင်း သမီးကို ကျွန်တော်လာဂုဏ်ပြုပေးရမှာပေါ့၊ ဘယ် အချိန်လဲ"

"ဆောရီးပဲ ကိုကြည်သာ၊ ကျွန် တော့် လေဒီက သောက်တာမကြိုက်တော့ ကျွန်တော့်ဧည့်သည်မဖိတ်ရဘူးတဲ့ဗျ၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တောင် သူမကြည် ဖြူလို့ ခင်ဗျားဆီပဲ လာနေရတာလေ"

ထိုအခါ ကိုကြည်သာထံမှ မချိ အပြုံးကိုတွေ့လိုက်ရသည်။ နှလုံးထိသွားပုံ ရပေသည်။

အိမ်နီးချင်းများက "အေးချမ်းရေ နင်ကလည်းဟယ် အဓိပ္ပာယ်မရှိ စာမေးပွဲ မဖြေလိုက်တာ နှာတာပေါ့၊ နင်ဆိုရင် ၅ ဘာသာ သို့မဟုတ် ဘာသာစုံ ဂုဏ်ထူးရမှာ နင်စာတော်တဲ့ဟာကို ဒီနှစ်ပြန်ဖြေဟာ"

"တော်ပါပြီ ငါ့အမေလည်း သွေး တိုးရော နှလုံးရောဖြစ်စပြုနေပြီ၊ ငါကျောင်း စရိတ် မလွယ်ဘူး၊ ငါပဲ အိမ်စားစရိတ်နဲ့ ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုစရိတ်၊ ငါ့ညီ ပညာရေးတို့အတွက် အလုပ်ရှာလုပ်တော့ မယ်၊ ရရာ အလုပ်ပေါ့ကွာ"

ကိုကြည်သာက ဝရန်တာမှ အိပ် ပျော်နေသည်ထင်၍ ထိုစကားများ မကြား ဟုပြောမိခြင်းဖြစ်သည်။

❑

ဆယ်တန်းစာမေးပွဲ အောင်စာရင်း ထွက်ပြီးနောက်ပိုင်း ကိုကြည်သာ အိမ်ခြွေရ

အမေ ခုတလော လန်းဆန်းနေတယ်။ ဘယ်က ပိုက်ဆံရနေပါလိမ့်။

စက်ဆိုင်ကိုလည်း တိုးချဲ့နိုင်တယ်။

မေးတော့လည်း ဟိုလိုလို ဒီလိုလိုနဲ့

အေးချမ်းက သို့လော သို့လော အတွေးတွေဖြင့်...

နေသည်။ ဓါတိုင်းလို အရက်မသောက် ဆေးလိပ်ပင် မသောက်ရုံမက ဘာဟင်း စားမည်။ ညာဟင်းစားမည်မပြောသလို သူ့ဘာသာသူ ထမင်းခူးစားသည်။ စကား လည်း ခပ်ဟဟမပြောတော့။

တစ်နေ့တွင် အပြင်ထွက်ပြီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်သည်။ ဓါတိုင်း ထိုင်နေကျမဟုတ်။ အရက်မှတစ်ပါး စွဲလမ်းမှုမရှိပေ။ နောက်ရက်များတွင် တစ်ပတ်လောက်လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ဆက် ထိုင်သည်။

ထိုတစ်နေ့တွင်တော့ သူ့အဝတ်တွေ ဟင်းနံ့ဘက်အိတ်ထဲထည့်ပြီး –

"ငါ့အဖော်ကောင်းလို့ ခရီးထွက် မလို့"ဟုပြောသည်။ မငွေသီက အလိုက် တသိ။ ပိုက်ဆံထုတ်ပေးလိုက်သည်။

ထိုရက်မှစပြီး ကိုကြည်သာကို အိမ် မှာရော၊ မြို့မှာပါ မတွေ့ရတော့။

ကျောင်းတွေပြန်ဖွင့်တော့ မငွေသီ အေးချမ်းကို ချော့မော့ပြီး ကျောင်းပြန်တက် နိုင်းသည်။

"အေးချမ်းအောင်ဆိုတဲ့အတိုင်း အမေ့ရင်အေးချမ်းအောင် သားဆယ်တန်း ပြန်တက်ပြီး အောင်အောင်ဖြေပါ သား ရယ်"

အေးချမ်းအောင် ကျောင်းပြန်တက် ဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်က ဆယ်တန်းစာမေးပွဲ ကို အေးချမ်းအောင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် စာကျက်ပြီး ဖြေဆိုနိုင်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်အထိ ကိုကြည်သာ ပြန် မရောက်။ သတင်းလည်းမကြားရပေ။

အမေကတော့ မင်းအဖေ ဘယ်ဆီ ရောက်နေပါလိမ့်။ လောကကြီးမှာကော ရှိမှရှိသေးရဲ့လားဟု ပြောရှာသည်။

❑

ထိုနှစ်က အေးချမ်းအောင် ၄ ဘာသာဂုဏ်ထူးဖြင့် စာမေးပွဲအောင်မြင် ခဲ့၏။

သားအမှတ်တွေ သိရပြီဆိုတော့ ဂျီတီအိုင်တက်ပါဟု အမေကပြောသည်။

"မဟုတ်တာပဲ အမေရယ်၊ သား အခု အလုပ်လုပ်ပြီး ဘွဲ့တစ်ခုရအောင် ကြိုးစားမယ်"

"မဟုတ်ဘူးသား မင်းဂျီတီအိုင် တက်"

"အမေပင်ပန်းလှွန်းပြီလေ"

"သားပညာသင်စရိတ်အတွက် မပူ ပါနဲ့၊ ပြည့်စုံပါတယ်"ဟု အမေက ပြော သည်။

အေးချမ်းကတော့ အမေ့စကား နားထောင်ပြီး ဂျီတီအိုင်တက်ဖြစ်ပါသော် လည်း အမြဲကြောင့်ကြနေမိသည်။

အမေ ခုတလော လန်းဆန်းနေ တယ်။ ဘယ်က ပိုက်ဆံရနေပါလိမ့်။ စက် ဆိုင်ကိုလည်း တိုးချဲ့နိုင်တယ်။ မေးတော့ လည်း ဟိုလိုလို ဒီလိုလိုနဲ့ အေးချမ်းက သို့လော သို့လော အတွေးတွေဖြင့် စူးစမ်း နေမိလည်း အဖြေမပေါ်ပေ။ ဂျီတီအိုင်

ကျောင်းပြီးဖို့ တစ်နှစ်သာလိုတော့သည်။ အမေ့ကျေးဇူးတွေ ပြန်ဆပ်ရတော့မည်။

မထင်မှတ်ပဲ ကားတစ်စီးနှင့် ကိုကြည်သာပြန်ရောက်လာသည်။ သို့သော် မကျန်းမာသည့်ပုံစံနှင့် လူတွေ တွဲခေါ်လာရသည်။

အဖေ့အဖြစ်မှန်ကို အေးချမ်းအောင် သိလိုက်ပါလေပြီ။

သားမဖြေဖြစ်သော ဆယ်တန်းစာမေးပွဲက ကိုကြည်သာ၏ စိတ်ထဲမှ အတွေးကောင်းကို သတ်လိုက်နိုင်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ တစ်ကိုယ်ကောင်းသာယာ ပျော်ရွှင်မှုကို အလေးပေးမိသည်။ မိမိ မိသားစုတို့ ညှိုးချုံးပြီး စိတ်ဓာတ်ရေးရာတွေ ကျဆင်းနေကြသည်။ မိမိအပေါင်းအသင်းမိသားစုများတို့၏ ငြိမ်းချမ်းတိုးတက် အေးမြချမ်းမြေ့မှုကို မြင်တွေ့ရ နာကျင်ခံပြင်းမိပြီး မိသားစုအပေါ် စာနာစိတ် ကရုဏာစိတ်ဝင်မိသည်။ ဖခင် ပီသချင်လာသည်။

ထို့အတွက် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ တွေ့ရသော မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ယောက်နှင့် ကျောက်မီးသွေးလုပ်ငန်းလုပ်ဖို့ ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်းကို လိုက်ပါသွားပြီး ငွေရှာသည်။ စုမိဆောင်းမိသမျှ ဘဏ်မှာအပ်နှံပြီး မငွေသီထံ ဆက်သွယ်ပို့ကာ အေးချမ်းကို ဂျီတီအိုင် တက်စေသည်။

ကိုကြည်သာက ကိုကျော်သူဆိုသူနှင့် ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းကို လိုက်ပါသွားပြီး ကိုကျော်သူအကူအညီဖြင့် လုပ်ငန်းခွင်ဝင်နိုင်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

မူလက လက်ကြောမတင်းသော ကိုကြည်သာမှာ လောကလူသားတွေ၏ ရုန်းကန်ရင်ဆိုင်မှုအတွေ့အကြုံကို ရင်သပ်အံ့ဩကာ မိမိသည်လည်း လူထဲက လူပဲ လူစွမ်းလူစရှိသမျှ လုပ်ဆောင်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ အခိက သားကြီးအေးချမ်းအောင်၏ ပညာရေးကို ရိုက်ချိုးမိပြီး မိသားစုအတွက် မိမိက အမှောင့်ကောင်ဖြစ်စေသည်ကို ကြီးစွာနောင်တရမိသည်။

သို့နှင့် အိမ်ကို မဆက်သွယ်သေးပဲ ယခင်က လူပြောမဖြစ် လေကြီးမိုးကြီးတွေ ပြောနေသမျှ ယခု လူဖြစ်မပြောဆိုသကဲ့သို့ အလုပ်ကို လက်တွေ့လုပ်ပြတော့မည်ဖြစ်သည်။

ကလောမြို့ အောက်ဖက် ၇ မိုင် ၈ မိုင်တွင် ကျောက်မီးသွေးလုပ်ကွက်ရှိသူ ကန်ထရိုက်တာထံ အလုပ်ဝင်ကြသည်။ တောစခန်းမှာ အိပ်ကြရသည်။ ပဲပုပ်ရေကျဲ ပဲပုပ်ထောင်းနှင့် မျှစ်ပြုတ် ကိုင်းငှက်ကင် ရေလုံပြုတ်ဟင်းများဖြင့် ထမင်းမမြိန်စဖူး မြိန်ဖူးလေပြီ။

စားလို့ အကောင်းဆုံး အရသာရှိဟင်းလျာဆိုသည်က မောပန်းဆာလောင်ချိန်မှာ စားသည့်အစာဖြစ်သည်ကိုလည်း နားလည်သွား၏။

အသိတရားများ လောကရေးရာများ နားလည်သဘောပေါက်ခဲ့ရသည်။

လုပ်ခွင့်ရလုပ်ငန်းရှင်ကန်ထရိုက်တာက ငွေနိုက်၊ ကိုကြည်သာတို့လုပ်သားများက လူအားခွန်အားစိုက်ကြရသည်။ ကျောက်မီးသွေးက တန်ဖိုးရှိမြေအောက်ရတနာမို့ အကျိုးအမြတ်ရသမျှ ကိုကြည်သာတို့ပါ မျှဝေခံစားရသည်။

ကျောက်မီးသွေးကြောကို ရှာတွေ့ပြီဆိုလျှင် လိုဏ်ခေါင်းဝ (၇၀) ပုံစံဖောက်ပြီးဝင်ရသည်။

သို့သော် မြေအောက်မှ မီးသွေးကြော အငွေ့ရိုက်မှုကြောင့် မြေသားအပေါ်ရှိ နက်မှောင်မှောင်အမည်းရောင်တန်းများ ပေါ်ထွက်နေလျှင် ကျောက်မီးသွေးကြောကြီးကြီးရှာဖွေနိုင်သည်။ ကျောက်မီးသွေးကြောတွေ့ကြရမှ တောင်စောင်းမျက်နှာပြင်ကို လိုဏ်ခေါင်းဖောက်ပြီး အကြော ၇ ပေ ၈ ပေ အရှည်အထိတူးရသည်။

ထိုအခါ ကျောက်မီးသွေးတူးသမားအလုပ်သမားများ အသက်ရှူလမ်းကြောင်းထဲမှတစ်ဆင့် ကျောက်မီးသွေးမှုန့်များ အဆုပ်ထဲဝင်ရောက်နိုင်သဖြင့် အဆုတ်တွင် အန္တရာယ်ရှိနိုင်၏။

ယခုကိုကြည်သာ အဆုတ်တွင် အနာပြည်တည်သော ရောဂါဖြင့် ပြန်ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

"အဖေရောဂါတစ်ဝက်သက်သာသွားပြီကွ၊ ဆေးကုဖို့ရော သားကျောင်းပြီးဖို့ တစ်နှစ်လိုသေးတဲ့ ပညာသင်စရိတ်အတွက်ရော ဒီမှာ ကန်ထရိုက်ဆီက ငွေထုတ်လာခဲ့တယ်၊ ငါ့သားအင်ဂျင်နီယာဖြစ်တော့မယ်ကွာ"

"ငါ့ဘဝပြောင်းလဲသွားရတာ သားကြောင့်ပေါ့ကွာ"

တစ်ခါမှ သားမခေါ်ခဲ့ဖူးသော ဖခင်ထံမှ သိင်္ဂါရရသသံစဉ်တွေကြားရသောအခါ အေးချမ်းအောင်၏ နှလုံးသားတွေ အေးချမ်းသွားရလေ၏။

သည်ရွာမှာ ရှိနေသော လူသည် ယောကျ်ားပီသသော ဖခင်ကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ် အေးချမ်းအောင်မြင်တွေ့ရသော်လည်း တစ်ခါက မရေးမိသော စာစီစာကုံးခေါင်းစဉ်ကို ရေရွတ်မိကာ အဖေ့ကို လက်အုပ်ချီကန်တော့မိတော့သည်။

"ကျွန်ုပ်၏ဖခင်"

မနွယ်(ကလော)

ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်နှင့် အပိုတံဆိပ်ခေါင်းခွန်

ထင်လင်းကျော်

စာချုပ်စာတမ်းများချုပ်ဆိုရာတွင် စာချုပ်ခေါင်းဖြင့် ချုပ်ဆိုရမည်ကို လူအများအပြား သိရှိကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် မည်သည့်အတွက်ကြောင့် တံဆိပ်ခေါင်းပါသော စာချုပ်ဖြင့်ချုပ်ဆိုရသည်၊ စာရွက်အလွတ်ပေါ်တွင် ချုပ်ဆိုလျှင်လည်းထိုစာချုပ်၏ အပေါ်ဘက်တွင် ကပ်တံဆိပ်ခေါင်းများ ကပ်နှိပ်ရသည်ကို သိရှိကြသူများမှာ မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေနှင့် ထိတွေ့လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေရသော ပုဂ္ဂိုလ်များသာဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင်တံဆိပ်ခေါင်းခွန်ထမ်းဆောင်သည့်သမိုင်းအကျဉ်း

တံဆိပ်ခေါင်းခွန်ထမ်းဆောင်သည့် အလေ့အထကို ကမ္ဘာပေါ်တွင် အော်တိုမန်အင်ပါယာ (Ottoman Empire) မှ ၁၆ ရာစု၌ စတင်ခဲ့သည်ဟု မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။ တံဆိပ်ခေါင်းခွန်ထမ်းဆောင်သည့်စနစ် ကမ္ဘာပေါ်တွင် စတင်ထွန်းကားလာရာမှ ဗြိတိသျှပါလီမန် (British Parliament) တွင် ၁၇၆၅ ခုနှစ် မတ်လ ၂၂ ရက်နေ့တွင် တံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေကို စတင်ခဲ့ပါသည်။ ဗြိတိသျှတို့သည် ကိုလိုနီနယ်ချဲ့ကြရာမှ ၁၉ ရာစုတွင် အာရှရှိ အိန္ဒိယနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးကို ၁၈၅၈ ခုနှစ်တွင် ကိုလိုနီအဖြစ် သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြပါသည်။

လေ့လာတွေ့ရှိသမျှမှတ်တမ်းများအရ ၁၈၆၉ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယတံဆိပ်တော် အက်ဥပဒေ (The Indian Stamp Act, 1869) ကိုလည်းကောင်း၊ ၁၈၇၉ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယတံဆိပ်တော် အက်ဥပဒေ (The Indian Stamp Act 1879) ကိုလည်းကောင်း၊ ယခုတည်ဆဲဖြစ်သည့် အိန္ဒိယတံဆိပ်တော် အက်ဥပဒေ (The Indian Stamp Act, 1899) ကို ၁၈၉၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့တွင် [၁၈၉၉ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ ဒုတိယမြောက် အက်ဥပဒေ (Indian Act II, 1899)အဖြစ်] ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပါသည်။

ဗြိတိသျှတို့သည် မြန်မာနိုင်ငံကို ကျူးကျော်စစ် သုံးကြိမ်ဆင်နွှဲ၍ ကိုလိုနီအဖြစ် သိမ်းပိုက်ခဲ့ပါသည်။ ပထမကျူးကျော်စစ်ကို ဘကြီးတော် စစ်ကိုင်းမင်းလက်ထက် ၁၈၂၄ ခုနှစ် မတ်လ ၅ ရက်နေ့တွင် စတင်ခဲ့ပြီး ၁၈၂၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၄ ရက်တွင် ရန္တပိုစာချုပ်ဖြင့် စစ်ပြေငြိမ်းခဲ့ကာ စစ်လျော်ကြေးငွေ တစ်ကုဋေနှင့် ရခိုင်နှင့်တနင်္သာရီကို ဗြိတိသျှတို့လက်သို့ ပေးအပ်ခဲ့ရသည်။

၁၈၅၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၅ ရက်တွင် ပုဂံမင်းလက်ထက်၌ စစ်ကြေညာခြင်းမရှိဘဲ ရန်ကုန်၊ မုတ္တမနှင့် ပုသိမ်တို့ကို ဗြိတိသျှတို့က အလစ်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရာမှ ဒုတိယကျူးကျော်စစ်ကို စတင်ခဲ့ပြီး ၁၈၅၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် မြန်မာ့တပ်များ ရပ်သိမ်းခဲ့ရသည်၊ ဗြိတိသျှတို့၏ ဒုတိယကျူးကျော်စစ်အပြီး ၁၈၅၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၇ ရက်တွင် ပုဂံမင်းနန်းကျ၍ မင်းတုန်းမင်းနန်းတက်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဒုတိယကျူးကျော်စစ်၏ စစ်ပြေငြိမ်းရေးစာချုပ်ကို မင်းတုန်းမင်းကလက်မှတ်ရေးထိုးခြင်းမရှိပါဘဲ၊ မြန်မာပြည်အောက်ပိုင်းကို ပေးအပ်ပါသည်ဟု လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်းမရှိပါဘဲလျက် အင်္ဂလိပ်တို့ကသိမ်းယူလိုက်သည်။ သိမ်းပိုက်သည်က ပဲခူးနယ်ဟုဆိုသော်လည်း အမှန်မှာ မြေထဲမြို့ (ယခုအောင်လံမြို့) အထက် (၆) မိုင်အထိ နေရာယူထားပြီး အင်္ဂလိပ်နယ်မြေ တစ်ပြင်လုံးသည် ရခိုင်ဖိုးခေါင်တောင်ထိပ်(ယခုမင်းတုန်းမြို့နယ်) မှစ၍ မြေထဲမြို့တပ်အလံတိုင်မြောက် (၆) မိုင်ကို ဖြတ်လျက် စစ်တောင်း မြို့နှင့်ကရင်နီနယ်(ယခုကယားပြည်နယ်) အထိရှိလေသည်။

ဗြိတိသျှတို့၏ တတိယကျူးကျော်စစ်ကား တိုတောင်းလှသည်။ "၁၈၈၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာ (၂၉) ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် သီပေါမင်းပါတော်မူသည်။ ၁၈၈၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ(၁) ရက်နေ့ သောကြာနေ့တွင် မြန်မာမင်းနေပြည်တော်နှင့်တကွ သီပေါမင်းပိုင်နယ်မြေတို့ကို အင်္ဂလန်ပြည့်ရှင် ဝိတိုရိယ ဘုရင်မကြီးအား နှစ်သစ်ကူးလက်ဆောင်အဖြစ် ဆက်သပါကြောင်း လော့ဒ် ဒပ်ဖရင် (Lord Dufferin) က လက်မှတ်ရေးထိုး ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။" ဆိုသည့် ဝါကျနှစ်ကြောင်းဖြင့်ပင် မြန်မာနိုင်ငံ သူ့ကျွန်ဘဝကျရောက်ခဲ့ရပုံကို အတိုဆုံးဖော်ပြနိုင်ပါသည်။

ဗြိတိသျှကိုလိုနီဖြစ်ခဲ့ပြီးနောက် မြန်မာနိုင်ငံကို သီးခြားအုပ်ချုပ်ခြင်းမပြုဘဲ အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ်၏ လက်အောက်တွင် ပြည်နယ် (Province) တစ်ခုအဖြစ်ထားကာ အုပ်ချုပ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သမျှအက်ဥပဒေတို့သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင်ပါ အကျိုးသက်ရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ၁၈၉၉ ခုနှစ်၊ အိန္ဒိယတံဆိပ်တော်အက်ဥပဒေမှာ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အလိုအလျောက် အကျိုးသက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၂၉-၁၉၃၀ တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၌ အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ်များ နိုးကြား တက်ကြွလာချိန်တွင် ခွဲရေး-တွဲရေး ပြဿနာပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဝင်ကြရာ၌ နိုင်ငံကြီးဖြစ်သော အိန္ဒိယနိုင်ငံနှင့်တွဲ၍ တိုက်ပွဲဝင်လျှင် အိန္ဒိယနိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးရသောအခါ မြန်မာနိုင်ငံပါတွဲ၍ လွတ်လပ်ရေးရမည်ဆိုသော "တွဲရေး" အဖွဲ့နှင့် ထိုသို့ လွတ်လပ်ရေးရလျှင် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ မြန်မာနိုင်ငံခွဲထွက်နိုင်ရေးကို ထပ်မံကြိုးပမ်းရဦးမည်ဖြစ်သောကြောင့် ယခုပင်လျှင် မြန်မာနိုင်ငံကို အိန္ဒိယမှသီးခြားခွဲထွက်ကာ ကိုယ့်လွတ်လပ်ရေးကို ကိုယ်တိုင်ကြိုးပမ်းကြမည့် "ခွဲရေး" အဖွဲ့တို့၏ "တွဲရေး-ခွဲရေး" ပြဿနာအပြီး၌ "ခွဲရေး" ဘက်က အနိုင်ရကာ မြန်မာနိုင်ငံကို အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ခွဲထွက်ရန် ပြင်ဆင်ကြတော့သည်။ ပထမဦးစွာ "၁၉၃၅ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံ စီရင်အုပ်ချုပ်မှုအက်ဥပဒေ (The Government of Burma Act, 1935) ကို ၁၉၃၅ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂ ရက်နေ့တွင် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပါသည်။ ထိုအက်ဥပဒေ၏ ပုဒ်မ ၁၄၈ အရ ယခင်အိန္ဒိယ၏ ပြည်နယ်အဖြစ်ရှိစဉ်က အတည်ဖြစ်ခဲ့သော အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြဋ္ဌာန်းထားသော အက်ဥပဒေများသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏အခြေအနေနှင့် ကိုက်ညီသည့်အတွက် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ မြန်မာနိုင်ငံကို သီးခြားခွဲထွက်ပြီးနောက်ပိုင်းတွင်လည်း ဆက်လက်ကျင့်သုံးခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ၁၈၉၉ ခုနှစ်၊ အိန္ဒိယတံဆိပ်တော်အက်ဥပဒေ (The Indian Stamp Act,1899) ကို ၁၈၉၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်း အက်ဥပဒေ [The Burma (Myanmar) Stamp Act,1899)" အဖြစ် ၁၉၃၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် ဆက်လက်ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်၊ ရန်ကုန်မြို့ကို စည်ပင်သာယာ
တိုးတက်ဖြစ်ထွန်းအောင် စီမံရန် ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်း
အက်ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းခြင်း

မြန်မာနိုင်ငံသည် ဗြိတိသျှတို့၏လက်အောက်တွင်ရှိနေစဉ် အိန္ဒိယနိုင်ငံအတွက် ပြဋ္ဌာန်းသော အက်ဥပဒေများမှာ မြန်မာနိုင်ငံတွင်ပါ တစ်ပါတည်း အကျိုးသက်ရောက်သကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ မြန်မာနိုင်ငံ၊ ရန်ကုန်မြို့အတွက် သက်သက်ဖြစ်သည့် "ရန်ကုန်မြို့ကို စည်ပင်သာယာတိုးတက်ဖြစ်ထွန်းအောင်စီမံရန် ယုံမှတ် အပ်နှံခြင်းအက်ဥပဒေ [The Rangoon (Yangon) Development

Trust Act, 1920]" ကို (၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်ဆိုင်ရာ အက်ဥပဒေ နံပါတ် ၅) အဖြစ် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပါသည်။ ထိုအက်ဥပဒေ၏ ပုဒ်မ ၆၈ (Section 68) မှ ကောက်နုတ်ချက်ကို "The Burma Stamp Manual, 1927" စာအုပ် စာမျက်နှာ 238 မှ လည်းကောင်း၊ မြန်မာဘာသာ ပြန်ဆိုချက် ကို "၁၉၂၇ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတော်တံဆိပ်တော်လက်စွဲ ဥပဒေ" စာအုပ် စာမျက်နှာ ၄၀၅ မှ လည်းကောင်း ထုတ်နုတ်ဖော်ပြထားပါသည်။

PART XVIIA.

Extra Stamp Duty leviable under the Rangoon Development Trust Act on instruments affecting Immoveable Property in the City of Rangoon.

The Rangoon Development Trust Act, 1920,

(Burma Act No. V of 1920).

* * * * *

CHAPTER V.

TAXATION.

68.(*l*) The duty charged by Articles 23, 33, and 40(a) respectively of Schedule I of the Indian Stamp Act, 1899, shall, in the case of instruments affecting immoveable property situated in the City and executed on and after the commencement of this Act, be increased by 2 per centum on the value of the property so situated, as set forth in the instrument.

(2) For the purposes of this section, section 27 of the said Indian Stamp Act, 1899, shall be read as if it specifically required the particulars referred to therein to be set forth separately in respect of —

(a) property situated in the city, and

(b) property situated outside the City, respectively.

(3) For the purposes of this section, section 64 of the said Indian Stamp Act, 1899, shall be read as if it referred to the Board as well as the Government.

(4) All collections resulting from the said increase shall, after deducting incidental expenses (if any), be paid to the Board at such time as may be prescribed by rule made under section 95.

* * * *

သတ္တရသမ-က-ပိုင်း။

ရန်ကုန်မြို့ကိုစည်ပင်သာယာတိုးတက်ဖြစ်ထွန်းအောင် စီမံရန်ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းအက်ဥပဒေအရ။ ရန်ကုန်မြို့အတွင်းတည်ရှိသည့် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများနှင့်သက်ဆိုင်သည့် စာချုပ်စာတမ်းများ အပေါ်တွင် ကောက်ခံသင့် အပိုတံဆိပ်တော်ခွန် အကြောင်း။

၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်။ ရန်ကုန်မြို့ကိုစည်ပင်သာယာတိုးတက်ဖြစ်ထွန်း
အောင်စီမံရန်ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းအက်ဥပဒေ။
[၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်။ မြန်မာနိုင်ငံတော်ဆိုင်ရာအက်ဥပဒေနံပါတ် ၅။]

* * * * *

အခန်း ၅။

* * * * *

အခွန်စည်းကြပ်ကောက်ခံခြင်းအကြောင်း။

မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများကို လွှဲပြောင်းရာ အချို့အပေါ်တွင် အကောက် စည်းကြပ်ခြင်းအကြောင်း။

၆၈။ ။(၁) မြို့အတွင်း တည်ရှိသည့် မရွှေ့မပြောင်း နိုင်သော ပစ္စည်းများနှင့် သက်ဆိုင်သည့် စာချုပ်စာတမ်းများမှာ။ ယခုအက်ဥပဒေ အတည်ဖြစ်သည့်နေ့ရက်တွင်ဖြစ်စေ။ ၎င်းနေ့နောက်ဖြစ်စေ။ ချုပ်ဆိုသည့်အချက်တွင်။ ၁၈၉၉ ခုနှစ်။ အိန္ဒိယတံဆိပ်တော် အက်ဥပဒေပါစာရင်း ၁။ ပုဒ်မ ၂၃။ ၃၃ နှင့် ၄၀(က) အသီးသီးများအရ စည်းကြပ်သည့် အကောက်ကိုစာချုပ်စာတမ်းတွင် ဖော်ပြသည့်အလျောက်။ ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်းတည်ရှိသည့် ပစ္စည်းတန်ဘိုးပေါ်တွင် ၁၀၀ လျှင် ၂ ကျပ် တိုးတက် စည်းကြပ်စေရမည်။

(၂) ယခုပုဒ်မအရေး ကိစ္စများအလို့ငှါ။ ဆိုခဲ့သည့်။ ၁၈၉၉ ခုနှစ်။ အိန္ဒိယတံဆိပ်တော်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ ကို။

(က) မြို့အတွင်းတည်ရှိသည့်ပစ္စည်းနှင့်။

(ခ) မြို့အပတည်ရှိသည့်ပစ္စည်း

အသီးသီးတို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍။ ၎င်းပုဒ်မတွင် ရည်ညွှန်းသည့် အချက်များကို။ အသီးအခြားရေးသားဖော်ပြရန် သီးခြားလိုအပ်သကဲ့သို့လိုက်နာရမည်။

(၃) ယခုပုဒ်မအရေးကိစ္စများအလို့ငှါ။ ဆိုခဲ့သည့်။ ၁၈၉၉ ခုနှစ်။ အိန္ဒိယ တံဆိပ်တော် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆၄ ကို။ လူကြီးစုအသင်းကိုသော်၎င်း။ အစိုးရမင်းတို့ကိုသော်၎င်း။ ရည်ညွှန်းသကဲ့သို့ပင် ဘတ်နာရမည်။

(၄) ဆိုခဲ့သည့် အတိုင်းတိုးတက် စည်းကြပ်ရာမှ ကောက်ခံရရှိသည့်ကြေးငွေအရပ်ရပ်များကို။ ကုန်ကျရသည့် စရိတ်ကြေးငွေများရှိလျှင်လည်း။ ၎င်းစရိတ်ကြေးငွေများကို နှုတ်ယူပြီးနောက်။ ပုဒ်မ ၉၅ အရပြဋ္ဌာန်းပိုင်းခြားသည့်နည်းဥပဒေအရ သတ်မှတ်ရာ နေ့ရက်အချိန်ကာလတွင်။ လူကြီးစုအသင်းသို့ပေးသွင်းရမည်။

(စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံနှင့် အသုံးအနှုန်းကို မူရင်းအတိုင်းဖော်ပြထားပါသည်။)

အထက်ဖော်ပြပါ အက်ဥပဒေ၏ ပုဒ်မ ၆ခ အရ ရန်ကုန်မြို့အတွင်း၌တည်ရှိသည့် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများနှင့် သက်ဆိုင်သည့်စာချုပ်စာတမ်းများတွင် (ထိုစဉ်က) အိန္ဒိယတံဆိပ်တော် အက်ဥပဒေပါ စာရင်း ၁ (ယခုဇယား-၁) ပုဒ်မ ၂၃၊ ၃၃ နှင့် ၄၀(က) အသီးသီးအရ စည်းကြပ်သည်။ ပစ္စည်းတန်ဖိုးအပေါ်တွင် ၁၀၀ ကျပ်လျှင် ၂ ကျပ် တိုးတက်စည်းကြပ်စေရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည့်အတိုင်း အပိုတံဆိပ်ခေါင်းခွန် ၂ ရာခိုင်နှုန်းကို တိုးတက်ကောက်ခံခဲ့ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေ၊ ဇယား-၁ ၏ အမှတ်စဉ် ၂၃၊ ၃၃ နှင့် ၄၀(က)

မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေ၏ ပုဒ်မ ၃ အရ တံဆိပ်ခေါင်းခွန်ကောက်ခံရာတွင် ၁၈၉၉ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေ၌ နောက်ဆက်တွဲဇယား နှစ်ခုပါရှိခဲ့သော်လည်း ၁၉၁၄ ခုနှစ်တွင် ဇယား-၂ (Schedule II) ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သဖြင့် ဇယား-၁ (Schedule I) တစ်ခုသာ ကျန်ရှိပါသည်။ ဇယား-၁ ၏ အမှတ်စဉ် ၂၃ မှာ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းစာချုပ်စာတမ်း (COVEYANCE) ဖြစ်၍ အမှတ်စဉ် ၃၃ မှာ မေတ္တာဖြင့်ပစ္စည်းပေးကမ်းသည့် စာချုပ်စာတမ်း (Gift) စာချုပ်ဖြစ်ကာ အမှတ်စဉ် ၄၀ (က) မှာ အပေါင်စာချုပ် (MORTGAGE-DEED) ဖြစ်ပြီး အဆိုပါစာချုပ်တွင်ပါဝင်သော ပစ္စည်းအားလုံး ကိုဖြစ်စေ၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကိုဖြစ်စေ ပေါင်နှံသူက လက်ရောက်ပေးအပ်သော သို့မဟုတ် ပေးအပ်ရန် သဘောတူသော စာချုပ်စာတမ်းဖြစ်ပါသည်။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၈ ရက်တွင်ပြဋ္ဌာန်းသော မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့် ဥပဒေ၏ ပုဒ်မ ၃

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၄ ရက်တွင် ပြဋ္ဌာန်းသော မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့် ဥပဒေတွင် ပုဒ်မငါးခု ပြဋ္ဌာန်းပါရှိပြီး ပုဒ်မ ၃ တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားပါသည်-

"Sec.3-A.(1) Stamp duties charged by Articles 23, 33 and 40 (a) respectively of Schedule I annexed to this Act shall, in the case of instruments affecting immovable property situated wheresoever in the whole of the Republic of the Union of Myanmar, other than the Naypyitaw Development territory, the City of Yangon Development territory and the City of Mandalay Development territory, be increased by an additional stamp duty of 2 per centum for a consideration equal to the market value of the property so situated.

(2) The Ministry of Finance of the Union Government shall in accord with law deposit the increase.

၂၀၁၄ ခုနှစ် မတ်လ ၂၈ ရက်တွင် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည့် မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေကို ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ အားဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ ၏ နောက်တွင် ပုဒ်မ ၃-က အဖြစ် ဖြည့်စွက်ထားခြင်းကို မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုချက်မှာ-

"ပုဒ်မ ၃-က။ (၁) နေပြည်တော်စည်ပင်သာယာရေး နယ်နိမိတ်၊ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေး နယ်နိမိတ်နှင့် မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေး နယ်နိမိတ်တို့မှအပ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် တစ်ဝန်းလုံး၌ မည်သည့်နေရာတွင်မဆို တည်ရှိသည့် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် စာချုပ်စာတမ်းတစ်ရပ်ရပ်တွင် ဤအက်

ဥပဒေ၏ နောက်ဆက်တွဲ ဇယား-၁၊ အမှတ်စဉ် ၂၃၊ ၃၃ နှင့် ၄၀(က)ဖြင့် စည်းကြပ်ကောက်ခံသော တံဆိပ်ခေါင်းခွန်ကို အဆိုပါတည်ရှိသည့်ပစ္စည်း၏ ကာလ တန်ဖိုးနှင့် ညီမျှသော အဖိုးစားနားအပေါ် နောက်ထပ်တံဆိပ်ခေါင်းခွန် ၂ ရာခိုင်နှုန်း တိုးမြှင့်ထမ်းဆောင်ရမည်။

(၂) ပြည်ထောင်စုအစိုးရ ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနသည် တိုးမြှင့်ထမ်းဆောင်ထားသည့် တံဆိပ်ခေါင်းခွန်ကို ပြည်ထောင်စုဘဏ္ဍာရေး ရန်ပုံငွေသို့ ဥပဒေနှင့်အညီ အပ်နှံထားရမည်။ ထို့နောက် ပြည်ထောင်စုအစိုးရ ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနသည် တိုးမြှင့်ထားသည့် တံဆိပ်ခေါင်းခွန်ကို မြို့နယ်စည်ပင်သာယာရေး ရန်ပုံငွေများသို့ ဥပဒေနှင့်အညီ သတ်မှတ်ထားသည့် နည်းလမ်းအတိုင်းပေးသွင်းရမည်။"

မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေတွင် အသစ်ဖြည့်စွက်လိုက်သော ပုဒ်မ ၃-က အရ နေပြည်တော် စည်ပင်သာယာရေးနယ်နိမိတ်၊ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးနယ်နိမိတ်နှင့် မန္တလေးမြို့တော် စည်ပင်သာယာရေး နယ်နိမိတ်တို့မှအပ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်တစ်ဝန်းလုံး၌ မည်သည့်နေရာတွင်မဆိုတည်ရှိသည့် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် စာချုပ်စာတမ်းတစ်ရပ်ရပ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေ၏ နောက်ဆက်တွဲ ဇယား-၁၊ အမှတ်စဉ် ၂၃၊ ၃၃ နှင့် ၄၀(က) ဖြင့်စည်းကြပ်ကောက်ခံသော မူလတံဆိပ်ခေါင်းခွန်ကို အဆိုပါ တည်ရှိသည့် ပစ္စည်း၏ ကာလတန်ဖိုးနှင့်ညီမျှသော အဖိုးစားနားအပေါ် နောက်ထပ်တံဆိပ်ခေါင်းခွန် ၂ ရာခိုင်နှုန်း တိုးမြှင့်ထမ်းဆောင်ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပါသည်။ ယခင်က The Yangon Development Trust Act, 1920 ပုဒ်မ ၆၈ အရ ရန်ကုန်မြို့အတွင်း အထက်ဖော်ပြပါ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများနှင့်ပတ်သက်သည့် စာချုပ်စာတမ်းသုံးမျိုးအပေါ်တွင် အပိုတံဆိပ်ခေါင်းခွန် ၂ ရာခိုင်နှုန်း တိုးမြှင့်ထမ်းဆောင်ရခြင်းကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ (နေပြည်တော်စည်ပင်သာယာရေး ဥပဒေအရ နေပြည်တော်စည်ပင်သာယာရေး နယ်နိမိတ်အတွင်းတွင်လည်းကောင်း၊ မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေအရ မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးနယ်နိမိတ် အတွင်းတွင်လည်းကောင်း တည်ရှိသည့် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများနှင့်စပ်လျဉ်းသော အပိုတံဆိပ်ခေါင်းခွန် ကောက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဤဆောင်းပါးတွင် ချန်လှပ်ကာ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေး နယ်နိမိတ်အတွင်း ကောက်ခံသည့် အပိုတံဆိပ်ခေါင်းခွန်အကြောင်းကိုသာ တင်ပြမည်ဖြစ်ပါသည်။)

၂၀၁၄ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းသည့်အချိန်အထိ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေး နယ်နိမိတ်အတွင်း မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများနှင့်ပတ်သက်သည့် အထက်ဖော်ပြပါ စာချုပ်စာတမ်း သုံးမျိုးအပေါ်တွင်အပိုတံဆိပ်ခေါင်းခွန် ၂ ရာခိုင်နှုန်း တိုးမြှင့်ထမ်းဆောင်ရခြင်းကို The Yangon Development Trust Act, 1920 ပုဒ်မ ၆၈ အရ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

တိုးမြှင့်တံဆိပ်ခေါင်းခွန်များကို စာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်ရုံးက ကာလအလိုက်အကြောင်းကြားလာသည့် စာချုပ်ဦးရေနှင့် တန်ဖိုးဖော်ပြချက်အသီးသီးပေါ်တွင် အခြေပြုတွက်ချက်လျက် ပြည်တွင်းအခွန်များဦးစီးဌာန(ရုံးချုပ်)က ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီသို့ လွှဲပြောင်းပေးပါသည်။ ထိုသို့လွှဲပြောင်းရာတွင် ပြည်တွင်းအခွန်များဦးစီးဌာန(ရုံးချုပ်)က ကုန်ကျခဲ့ရသည့် တံဆိပ်ခေါင်းပုံနှိပ်ခ၊ သယ်ယူခ၊ သိုလှောင်ထိန်းသိမ်းခ၊ ဖြန့်ဖြူးရောင်းချခ စသည့် ဝန်ဆောင်မှုစရိတ်စက ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းနှုတ်ယူ၍ ကျန်ငွေကို ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီသို့ လွှဲပြောင်းပေးခဲ့သည်မှာ ၂၀၁၄ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေကို မပြဋ္ဌာန်းမီအထိဖြစ်ပါသည်။

၂၀၁၄ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ အားဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ ၏ နောက်တွင် ဖြည့်စွက်လိုက်သော ပုဒ်မ ၃-က ပုဒ်မခွဲ (၂) တွင် ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ပြည်ထောင်စုအစိုးရ ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနသည် **တိုးမြှင့်ထားသည့် တံဆိပ်ခေါင်းခွန်ကို မြို့နယ်စည်ပင်သာယာရေး ရန်ပုံငွေများသို့ ဥပဒေနှင့်အညီ သတ်မှတ်ထားသည့်နည်းလမ်းအတိုင်းပေးသွင်းခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ပေးသွင်းခြင်းသည် ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၃၁ ရက်နေ့အထိဖြစ်ပါသည်။**

၂၀၁၇ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁ ရက်နေ့တွင်
ပြဋ္ဌာန်းသော မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်း
အက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ၏ ပုဒ်မ ၂

၂၀၁၇ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁ ရက်နေ့တွင် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သော "မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်း အက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ (၂၀၁၇)"၊ ပုဒ်မ ၂ တွင် -

"၂။ မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃-က တွင်-

(က) ပုဒ်မခွဲ (၁) ကို အောက်ပါအတိုင်း အစားထိုးရမည်-

"(1) Notwithstanding anything contained in any other laws except the Nay Pyi Taw Development Law, in the case of instruments (conveyance, gift and mortgage-deed) affecting immovable property situated wheresoever in the whole of the Republic of the Union of Myanmar, proper stamp duties charged by Articles 23, 33 and 40 (a) respectively of Schedule I annexed to this Act shall be increased by an additional stamp duty of 2 per centum for a consideration equal to the market-value of the property so situated.

(ခ) ပုဒ်မခွဲ (၂) တွင်ပါရှိသော "The Ministry of Finance of the Union Government" ဆိုသည့် စကားရပ်ကို "The Ministry of Planning and Finance of the Union Government" ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း "to the Township Development Funds" ဆိုသည့်စကားရပ်ကို "to the respective Region or State Funds" ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း အသီးသီးအစားထိုးရမည်။"

မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃-က ကို ပြင်ဆင်ပြီး မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုချက်မှာ-

၃-က။ အပို တံဆိပ် ခေါင်းခွန် ကောက်ခံ ခြင်းနှင့် လွှဲပြောင်း ပေးခြင်း

*(၁) နေပြည်တော်စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေမှအပ အခြား ဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်တွင် မည်သို့ပါရှိစေကာမူ ပြည်ထောင်စု သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်တစ်ဝန်း မည်သည့်နေရာ၌မဆို တည်ရှိသည့် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများလွှဲပြောင်း သည့် စာချုပ်စာတမ်းများ (ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းစာချုပ်၊ မေတ္တာဖြင့်ပစ္စည်းပေးကမ်းသည့် စာချုပ်စာတမ်း အပေါင် စာချုပ်) ချုပ်ဆိုရာတွင် ဤအက်ဥပဒေယား ၁ ၌ပါရှိသော အမှတ်စဉ် ၂၃၊ ၃၃ နှင့် ၄၀(က) အသီးသီးအရ ထမ်းဆောင် ရသော တံဆိပ်ခေါင်းခွန်သည် ထမ်းဆောင်ရမည့် တံဆိပ် ခေါင်းခွန်တန်ဖိုးအပြင် အပိုတံဆိပ်ခေါင်းခွန် ၂% အား အဆိုပါ ပစ္စည်းတည်ရှိရာနေရာရှိ ဈေးကွက်ပေါက်ဈေးနှင့် အညီ ထမ်းဆောင်စေရမည်။

(၂) **ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့၏ စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေး ဝန်ကြီးဌာနသည် ဥပဒေအရ ကောက်ခံထားသော အပို တံဆိပ်ခေါင်းခွန်များကို ပြည်ထောင်စုရန်ပုံငွေသို့ ပေးသွင်း ရမည်။ ယင်းနောက် ***ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့၏ စီမံကိန်း နှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနသည် အပိုတံဆိပ်ခေါင်းခွန်

များအား ပြဋ္ဌာန်းထားသော ဥပဒေနှင့်အညီ ဖော်ပြထား
သည့် နည်းလမ်းအတိုင်း "သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး
သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ရန်ပုံငွေသို့ ပေးရမည်။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃-က တွင် ခြွင်းချက်ပြုထားသည့် "နေပြည်တော်စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေမှအပ အခြားဥပဒေ တစ်ရပ်ရပ်တွင် မည်သို့ပင်ပါရှိစေကာမူ" ဆိုသည့် စကားရပ်ကို အထူးသတိပြုဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ခြွင်းချက်ပြုထားခြင်းမှအပ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်တစ်ဝန်း မည်သည့်နေရာ၌မဆို တည်ရှိသည့် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများလွှဲပြောင်းသည့် စာချုပ်စာတမ်းများ (ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းစာချုပ်၊ မေတ္တာဖြင့်ပစ္စည်းပေးကမ်းသည့် စာချုပ်စာတမ်း၊ အပေါင်စာချုပ်) ချုပ်ဆိုရာတွင် ဤအက်ဥပဒေဇယား ၁ ၌ ပါရှိသော အမှတ်စဉ် ၂၃၊ ၃၃ နှင့် ၄၀ (က) အသီးသီးအရ ထမ်းဆောင်ရသော တံဆိပ်ခေါင်းခွန်သည် ထမ်းဆောင်ရမည့် တံဆိပ်ခေါင်းခွန်တန်ဖိုးအပြင် အပိုတံဆိပ်ခေါင်းခွန် ၂ ရာခိုင်နှုန်းအား အဆိုပါ ပစ္စည်းတည်ရှိရာနေရာရှိ ဈေးကွက်ပေါက်ဈေးနှင့်အညီ ထမ်းဆောင်စေခဲ့ပါသည်။ ထို့ပြင် မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃-က အရ ကောက်ခံထားသော အပိုတံဆိပ်ခေါင်းခွန်များကို ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့၏ စီမံကိန်းနှင့်ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနသည် ပြည်ထောင်စုရန်ပုံငွေသို့ ပေးသွင်းပြီးနောက် အပိုတံဆိပ်ခေါင်းခွန်များအား ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့၏ စီမံကိန်းနှင့်ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနသည် အပိုတံဆိပ်ခေါင်းခွန်များအား ပြဋ္ဌာန်းထားသောဥပဒေနှင့်အညီ "သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ရန်ပုံငွေသို့" ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁ ရက်နေ့မှစ၍ ပေးသွင်းခဲ့ပါသည်။

ဤတွင် ခြွင်းချက်ပြုထားသည့် "နေပြည်တော်စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေ"၏ ပုဒ်မ ၃၆ နှင့်ပတ်သက်၍ ရှင်းလင်းဖော်ပြလိုပါသေးသည်။

နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီက "၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ နေပြည်တော်စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေ" ကို ၂၀၀၉ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၉ ရက်နေ့တွင် ထုတ်ပြန်ပြဋ္ဌာန်းလိုက်ရာ ယင်းဥပဒေ၏ ပုဒ်မ ၃၆ မှာ-

"၃၆။(က) နေပြည်တော်စည်ပင်သာယာရေးနယ်နိမိတ်အတွင်းရှိ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းသည့် စာချုပ်စာတမ်းများ ချုပ်ဆိုရာတွင် အခွန်တံဆိပ်ခေါင်းထမ်းဆောင်ရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေအရ အခွန်တံဆိပ်ခေါင်းတန်ဖိုးအပြင် သတ်မှတ်သည့် ရာခိုင်နှုန်းကို တိုးမြှင့်ထမ်းဆောင်ရမည်။

(ခ) ကော်မတီသည် ပုဒ်မခွဲ (က) အရ တိုးမြှင့်ဆောင်ရွက်သည့် တန်ဖိုးကို လွှဲပြောင်းရယူရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဘဏ္ဍာရေးနှင့်အခွန်ဝန်ကြီးဌာနနှင့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရမည်။"

ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့တင်ပြရခြင်းမှာ နေပြည်တော်စည်ပင်သာယာရေးနယ်နိမိတ်အတွင်းတွင်လည်း အပိုတံဆိပ်ခေါင်းခွန်ကောက်ခံသည်ကို ထင်ရှားစေရန်ဖြစ်ပါသည်။ နေပြည်တော်စည်ပင်သာယာရေးနယ်နိမိတ်အတွင်းရှိ အပိုတံဆိပ်ခေါင်းခွန်ကောက်ခံသည့်ရာခိုင်နှုန်းမှာလည်း ၂ ရာခိုင်နှုန်းသာဖြစ်ကြောင်း လေ့လာသိရှိခဲ့ရပါသည်။ နေပြည်တော်စည်ပင်သာယာရေးနယ်နိမိတ်အတွင်းမှကောက်ခံရရှိသော အပိုတံဆိပ်ခေါင်းခွန် ၂ ရာခိုင်နှုန်းကို နေပြည်တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီသို့ ပေးသွင်းလျက်ရှိကြောင်းကိုလည်း လေ့လာသိရှိရပါသည်။

ထင်လင်းကျော်

စာကြွင်း

တံဆိပ်ခေါင်း

ယနေ့ခေတ်တွင် "တံဆိပ်ခေါင်း" ဟုခေါ်ဆိုအသုံးပြုနေကြသည်ကို ကိုလိုနီခေတ်ဦးက "တံဆိပ်တော်"ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြပါသည်။ ဗြိတိသျှကိုလိုနီခေတ်ဦးတွင် အသုံးပြုခဲ့သည့် စာချုပ်တို့တွင် ဗိတိုရိယဘုရင်မကြီး၊ ပဥ္စမမြောက်ဂျော့ဘုရင်၊ ဆဋ္ဌမမြောက်ဂျော့ဘုရင်တို့၏ ဦးခေါင်းပုံများ ဖော်ပြပါရှိသည်ကို အစွဲပြု၍ "တံဆိပ်တော်မှတံဆိပ်ခေါင်း" သို့ ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်ကြရာမှ အသုံးတွင်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်းလေ့လာသိရှိရပါသည်။

ဗြိတိသျှ(British) နှင့်အင်္ဂလိပ်(English)

ဗြိတိသျှ(British)နှင့် အင်္ဂလိပ်(English) ကို အတူတူဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသူများကိုတွေ့ဖူးပါသည်။ ဥရောပ တိုက်၏ ပြင်သစ်နိုင်ငံနှင့် အင်္ဂလိပ်ရေလက်ကြား (English Channel) ခြားကာ အင်္ဂလန်ကျွန်းတည်ရှိပါသည်။ ထိုကျွန်း ပေါ်တွင် အင်္ဂလန်(England)၊ စကော့တလန်(Scotland) နှင့် ဝေလနယ်(Wales) ဟူ၍ သုံးခုတည်ရှိပါသည်။ ထိုနယ်မြေ သုံးခုစလုံး၏ အစုအပေါင်းကို ဗြိတိန်(Britain) သို့မဟုတ် ဂရိတ်ဗြိတိန် (Great Britain) [GB] ဟု ခေါ်ဆိုကာ လူမျိုး တို့ကိုလည်း ဗြိတိသျှ (British) ဟုခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် အင်္ဂလိပ်သည် ဗြိတိသျှ၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုသာဖြစ်ပါသည်။ အင်္ဂလန်ကျွန်း၏ဘေးတွင် စိန့်ဂျော့ဂျ်ရေလက်ကြား (St. George's Channel) ရေလက်ကြားခြား၍ အိုင်ယာလန်ကျွန်း တည်ရှိပါသည်။ အိုင်ယာလန်ကျွန်းသည် နှစ်ပိုင်းကွဲနေကာ တောင်ပိုင်း အိုင်ယာလန်သည် အိုင်ယာလန်သမ္မတနိုင်ငံ (The Republic of Ireland) အဖြစ်သီးခြားရပ်တည်ပြီး မြောက်ပိုင်းအိုင်ယာလန် (Northern Ireland) သည် ဂရိတ်ဗြိတိန် (Great Britain) နှင့် ပူးပေါင်းကာ ယူနိုက်တက်ကင်းဒမ်း (ယူကေ) (The United Kingdom or the UK) ဖြစ်လာပါသည်။

အက်ဥပဒေ (Act) နှင့် ဥပဒေ (Law)

ဗြိတိသျှကိုလိုနီခေတ်တွင်လည်းကောင်း၊ လွတ်လပ်ရေးရပြီးခေတ်ဦးတွင်လည်းကောင်း၊ ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည့် ဥပဒေ များကို အက်ဥပဒေ (Act) ဟု သုံးနှုန်းလျက် ၁၉၆၂ ခုနှစ် မတ်လ ၂ ရက်နေ့တွင် စတင်ခဲ့သည့် တော်လှန်ရေးကောင်စီ ခေတ်မှသည် ယနေ့အထိ ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည့် ဥပဒေများကို ဥပဒေ (Law) ဟု သုံးနှုန်းကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

၁၈၉၉ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေ
ဇယား-၁ အမှတ်စဉ် ၂၃၊ ၃၃ နှင့် ၄၀(က) တို့အတွက်
မူလတံဆိပ်ခေါင်းခွန်နှင့် အပိုတံဆိပ်ခေါင်းခွန်နှုန်းထား

ယခုလက်ရှိတွင် ၁၈၉၉ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေအရ ကောက်ခံလျက်ရှိသော မူလ တံဆိပ်ခေါင်းခွန်မှာ ပစ္စည်းလွှဲသည့်အတွက် ငွေပမာဏ သို့မဟုတ် တန်ဖိုးအပေါ်တွင် ၂ ရာခိုင်နှုန်းဖြစ်၍ တိုးမြှင့် ထမ်းဆောင်ရသည့် အပိုတံဆိပ်ခေါင်းခွန်မှာလည်း ၂ ရာခိုင်နှုန်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

(စိတ်လူမှုအကြံပေးဝတ္ထုတို)

"For the lonely and suicidal,DJ Pete Price is a beacon in the darkness."

"အထီးကျန်ဝေဒနာကြောင့် မိမိကိုယ်ကို သတ်သေချင်သူများကို အမှောင်ကမ္ဘာထဲမှ ဆွဲထုတ်ကယ်တင်ဖို့ အချက်ပြမီးသဖွယ်ဆောင်ရွက်နေခဲ့သူ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး DJ ပီတီပရိုက်စ်"

အသံလွှင့်စတူဒီယိုရှိရာ တာဝါအမြင့်က အချက်ပြမီးရောင်လေးဟာ၊ လီဗာပူးမြို့ရဲ့ နူးညံ့တောက်ပတဲ့အလင်းတန်းကို ပုံဖော်ပေးနေသလို၊ ရောင်စဉ်တန်းတွေကိုစူးစိုက်ကြည့်နေတဲ့ DJ ပီတီပရိုက်စ်ဟာ နှစ်မြှာအသဲနာရီစင်နားမှာ ရပ်လို့နေရဲ့။ သည်လိုနဲ့ ညဟာတဖြည်းဖြည်းမှောင်လာတယ်၊ လှုပ်လီလှုပ်လဲ့တောက်ပမှုတွေကြားက သူ့ရဲ့တယ်လီဖုန်းစက်လေးတစ်ခုဟာ မှော်ဆန်ဆန်ဂဏန်းဆီကို ဆက်သွယ်ဖြစ်ဖို့ နိုးဆွလာတယ်။

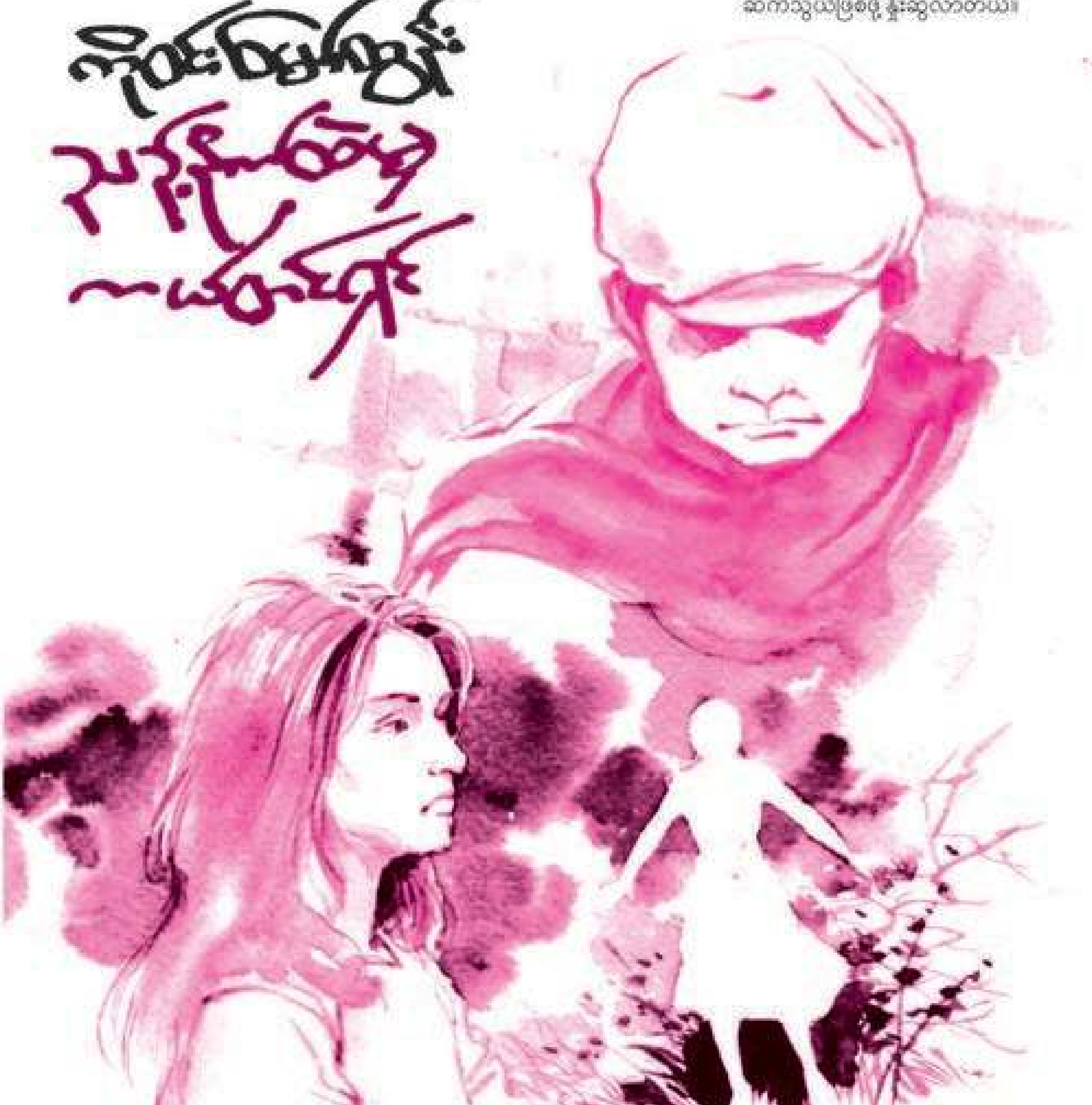

“ အထီးကျန်ဆန်လွန်းသူ တစ်ယောက်ဟာ ပုံမှန်လူတွေရဲ့ အပြုအမူတွေကနေ သွေဖီပြီး တစ်ကြိမ်ဖြစ်ဖြစ် အမှားလုပ်နိုင်ချေရှိပုံပါပဲတဲ့..... ”

အရာအားလုံးပြောဆိုမှုတွေထဲက ဒုက္ခိနဲ့ပက်ထရီစီယာတို့ဟာ ကြာသပတေးနေ့ မွန်းတည့်ချိန်တိုင်းမှာ ချစ်ကြည်စွာ စကားဆိုနေကြပေါ့။ သူတို့နဲ့အတူ ရှိုင်းကလည်း အစဉ်အမြဲပဲ ငါးတွေအကြောင်း ပြောနေကြလေ၊ ဒေသဆိုင်ရာအသံလွှင့် အစီအစဉ်ကနေ ကျေးလက်ရိုးရာပန်းခြံတွေ၊ ဥယျာဉ်တစ်လျှောက် ညဦးနက်နက်မှာ ကြားရတဲ့ဖုန်းသံတွေ၊ ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီးရဲ့ဝန်ခံခြင်းတွေ၊ စိတ္တရောဂါဗေဒပညာရှင်တွေရဲ့ သီးခြားဖော်ပြချက်တွေ၊ အထီးကျန်သူတွေ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေတဲ့ အတွေးတွေ၊ အိပ်မပျော်နိုင်ခြင်းတွေ၊ ပြီးတော့နောက်ဆုံးအကြိမ်ကြိုးစားကြည့်မှုတွေကိုရောပေါ့။

ပရိုက်စ်ရဲ့ ပြောကြားမှုတွေထဲမှာ လူတိုင်းဟာ ညဉ့်နက်နက်မှာ ရေဒီယို နားထောင်ခြင်းဖြင့် အချို့သောအကျိုးရလဒ်တစ်စုံတစ်ရာကို ရစေနိုင်တယ်တဲ့။ အဲဒါ ၅၈ နှစ်အရွယ်သူ့ခံစားချက်တွေလေ။

ပြီးတော့ သူကပြောသေးတယ်၊ ပြဿနာတွေကိုသူ နားလည်တဲ့အချိန်ဟာ ကိုယ်ပိုင်ပိုင်ဆိုင်မှုနည်းနည်းရှိရှိန်မျိုးတဲ့၊ သုံးလသားအရွယ်က သူ့အမေပေးခဲ့တာက၊ လမ်းစဉ်တစ်ခုရွေးချယ်တတ်မှုကိုပဲ ဖြစ်တယ်တဲ့လေ၊ မိဘတွေဟာ သူငယ်စဉ်ကတည်းက ကွဲကွာသွားခဲ့ကြတယ်၊ ၁၂ နှစ်အရွယ်မှာ သူက မိန်းမလျာလေးတစ်ယောက်လို ဖြစ်နေခဲ့ပြီး၊ လိင်တူ ဆက်ဆံတတ်သူတွေရဲ့ ခြိမ်းခြောက်ခံခဲ့ရတယ်၊ ကမ္ဘာလောကမှာ မပျော်ရွှင်နိုင်တဲ့ လူသားတစ်ယောက်ပါပဲ၊ အဲဒီစိတ်တွေ လေမှာလွှင့်ပျောက်သလို လုပ်မိုင်ခဲ့ပေမယ့် ပုန်းကွယ်နေလို့ရဖြစ်ခဲ့ပြန်တယ်၊ လီဗာပူးမှာ နေထိုင်သူအားလုံးအသိမှာတော့ ပရိုက်စ်ဟာ လက်နုပ်သံတဖြောင်းဖြောင်းနဲ့ အတိုက်အခိုက်အထိုးအနှက်ခံခဲ့ရသူဘဝပါလေ။

စမတ်ကျကျဝတ်စားဆင်ယင်တတ်သူ၊ သူဟာ နိုက်ကလပ်ငယ်လေးကိုဖွင့်ရင်း၊ စီးပွားရေးမန်နေဂျာတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်၊ ဒီဂျေဘဝနဲ့ Club မှာ တေးဂီတစီစဉ်တင်ဆက်သူပေါ့၊ တစ်နည်းဆိုရရင် Disc Jockey ပေါ့၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၅ နှစ်ခန့်ကတည်းက ရေဒီယိုအသံအစီအစဉ်တွေမှာ program manger အနေနဲ့ တင်ပြမှုတွေ ဆောင်ရွက်စဉ်ကစလို့ ညဦးသန်းခေါင်ယံမှာ တယ်လီဖုန်းတစ်လုံးနဲ့ အလုပ်တွေရှုပ်ခဲ့ရတယ်၊ ရေမှာကူးခတ်ပြေးလွှားနေတဲ့ ဘဲလေးတစ်ကောင်ပမာပေါ့၊ သို့ပေမယ့်လဲ ၁၉၉၃ ခုနှစ်မကျော်ခဲ့ပါဘူး၊ လူသတ်သမားကျိမ်းစ်ဘာလ်ဂျာရဲ့ ဖုန်းထဲကစကားတွေကို အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပေးဖို့ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။

တစ်နေ့ခင်းမှာ လမ်းလျှောက်တတ်စ ဖြစ်တဲ့သူ့လူမျိုးကလေးငယ်တစ်ယောက် ပြန်ပေးဆွဲခံရတယ်၊ CCTV ကင်မရာတွေ တပ်ဆင်ထားခဲ့ပေမယ့် ပျောက်ရှတဲ့အနေအထားဖြစ်ခဲ့တယ်၊ ကျိမ်းစ်ရဲ့အဘွားဖြစ်သူ ဟယ်လင်ဘာလ်ဂါက ပရိုက်စ်ဆီကိုဖုန်းဆက် သတင်းပေးခဲ့တယ်။

“ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက်ကတော့ ဘုရားသခင်ရဲ့တမန်တော် ပြန်ရောက်လာတာပဲဖြစ်မယ်ဆိုတာရယ်၊ အဲဒီဟာကို ကျွန်တော် မမြင်လိုက်ဖူးလားဆိုတာကိုပဲ စဉ်းစားလို့မရဖြစ်နေခဲ့တာ” နောက်ရက် သတင်းစာတွေမှာ ယောကျ်ားလေး တစ်ယောက် ခန္ဓာကိုယ်တွေ့ရှိတယ်လို့ ဆိုလာတယ်။

“လီဗာပူးမှာဆက်ရှာဖို့ လူတိုင်းကို အသိပေးတပ်လှန့်ထားဖို့၊ အခုလို မနစ်နာရအောင် စကော့တလန်ယောကျ်ားလေးတွေကို ဖုန်းဆက်သတိပေးထားဖို့ တောင်းဆိုလိုတာမို့လားဗျာ” ဒါကတော့ ပရိုက်စ်ရဲ့ အပြောပေါ့။ ကြေကွဲဝမ်းနည်းစွာခံစားရမှုရဲ့ အတွင်းစိတ်စုစည်းခြင်းဆုံမှတ်တွေကို၊ ဟိုအရင်ထဲက သိရှိနေခဲ့ပုံပါပဲ၊ ညဘက်တွေမှာ ပရိုက်စ်ပြောနေကြစကားတွေကတော့ အထီးကျန်ဆန်လွန်းသူတစ်ယောက်ဟာ၊ ပုံမှန်လူတွေရဲ့ အပြုအမူတွေကနေ သွေဖီပြီး တစ်ကြိမ်ဖြစ်ဖြစ် အမှားလုပ်နိုင်ချေရှိပုံပါပဲတဲ့၊ မိန်းကလေးတွေ၊ ယောကျာ်းလေးတွေ သေချင်နေကြမယ်၊ အဲဒီသူတွေက ဆက်မယ့်ဖုန်းစကားတွေထဲမှာလည်း ‘ငါ့ဒုက္ခရောက်နေပြီ’ ဆိုတာမျိုးပဲပေါ့၊ “သူဟာ ဘဝကို လက်လျှော့ချင်နေပြီ၊ အသက်ရှုခက်နေပြီ၊ အလိုက်သင့်နိုးထပျော်ရွှင်ဖို့ အိပ်ယာထဲလဲနေသူအတွက် တစ်စုံတစ်ယောက်ရှိမှ ဖြစ်တော့မယ်၊ နောက်နေ့အတွက် ဆွဲထူကူမပေးနိုင်မယ့်သူ၊ လွန်လေပြီးသောညတွေက အကြောင်းအရာတွေကို သက်သောင့်သက်သာဖြစ်အောင် ပြန်လည်ပြောပြပေးနိုင်မယ့်သူလိုအပ်နေပြီ” ဆိုတာကိုရောပေါ့။

(၂)

၁၃ နှစ်အရွယ်ကောင်လေး မိုက်ကယ်ကတော့ အွန်လိုင်းပေါ်မှာ ပရိုက်စ်နဲ့ တွေ့ဆုံဖို့ တောင်းဆိုလာတယ်၊ ချက်ချင်းအကြောင်းပြန်ဖို့ပေါ့၊ လွန်ခဲ့တဲ့လကတည်းက ဆက်သွယ်နေတာပါတဲ့၊ မကြာသေးမီက သူ မိခင်ဆုံးပါးသွားခဲ့ပြီး၊ အိမ်ကနေ အဝေးတစ်နေရာကို ထွက်သွားချင်စိတ်တွေဖြစ်နေတယ်၊ လမ်းပေါ်မှာ အိပ်ခဲ့တယ်၊ သူ့ကိုယ်သူသတ်သေဖို့အထိ စိတ်ကူးမိတယ်ဆိုပြီး ရှင်းပြလာတယ်။

ဒါဟာ အကူအညီလိုသူတစ်ယောက်ရဲ့ တမ်းတပိုကြွေးမှုပါပဲ။ မိုက်ကယ်လိုဖြစ်ရပ်မျိုး လူအချို့မှာ မကြာမကြာဖြစ်တတ်ကြတယ်၊ ကားထဲကမိန်းမနှစ်ယောက်အသံတွေကြားနေတယ်ဆိုပြီး၊ မိုက်ကယ်လျောကျသွားတယ်၊ တစ်စုံတစ်ယောက်က သူ့ကို ရဲတွေဆီခေါ်သွားတယ်လို့ ခံစားရမိတယ်တဲ့လေ။

ထပ်ကာထပ်ကာပြောနေတာမို့ ရိုက်စ်ဟာ စိုးရိမ်လာတယ်၊ သူ့ရဲ့အသံကနေ ခွဲထွက်ကြည့်မိတဲ့အခါ၊ မိုက်ကယ်သယ်ဆောင်မလာနိုင်တဲ့အကြောင်းအရာ၊ ပြောစကားတွေနဲ့ ခန့်မှန်းမရနိုင်တဲ့အခြေအနေတွေ ဖြစ်နေပြန်တယ်။

ရဲတွေဆီ လက်ထောက်ကနေ တဆင့်ဆက်သွယ်တဲ့အချိန်၊ မိုက်ကယ်ကို ဖျောင်းဖျပြောဆိုပေမယ့် ပြောမရဆိုမရဖြစ်နေပြန်ရော။ ပရိုက်စ်တွေးမိတာက "ရဲတွေဆီ ခေါ်သွားလို့ဖြစ်ပါ့မလား" မိုက်ကယ့်အပြောကတော့ သူအလုပ်ပြုတ်တာ၊ ရာထူးချခံရတာ ဂရုမစိုက်ဘူး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ရှင်သန်နေထိုင်မှုအချို့ကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ပါတယ်တဲ့လေ၊ ပရိုက်စ်နဲ့ တွေ့စဉ် သူ့အပြောတွေက မသေချာ၊ မရေရာမှုကနေ နိုးထလာသူတစ်ယောက်လိုပါပဲ။

"ငါ ဟိုလွန်ခဲ့တဲ့ ၁၃ နှစ်သားတုန်းကမိန်းမလျာလေးလို ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်ကွ"

Taxi ကိုရပ်ရင်း မောင်းသူနေရာကနေ နောက်က သူ့ကို လှမ်းပြောဖြစ်တယ်၊ မိုက်ကယ့်ဘဝမှာ အာမခံချက်တစ်ခုခုရစေချင်လို့ပါ၊ mobile studio ကနေ ရဲတပ်ဖွဲ့ ဌာနချုပ်ဆီ ကားနဲ့တင်ခေါ်လာမိခဲ့ပြီ၊ သတင်းပို့လိုက်စဉ်မှပဲ မိုက်ကယ်ပြောလာတာက–

"ခင်ဗျား ကားမောင်းနေတုန်း ဖုန်းမပြောရဆိုတဲ့ဥပဒေကို ချိုးဖောက်လိုက်ပြီ ပရိုက်စ်" သူ ပြုံးနေလိုက်တယ်။

(၃)

ယခုဓာတ်လမ်းမှာ နှလုံးသားထိခိုက်ခံစားချက်တွေထဲက အမြင့်ဆုံးအနေထားဖြစ်တဲ့ သောကပူဆွေးမှုအခန်းကဏ္ဍပေါ့။ ပရိုက်စ်က သူဟာ သင်တန်းအကြံပေးသူမဟုတ်သလို၊ အပြန်အလှန်အမိန့် ပေးနိုင်းစေသူလည်းမဟုတ်ပါဘူးတဲ့၊ အခြားမည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမှလည်း သူတို့နှစ်သိမ့်မဆွေးနွေးကြပါဘူးတဲ့။

ကျွန်တော်က လူတွေရဲ့ပြဿနာတွေကို အချိန်များစွာပေးနားထောင်ပြီး အိမ်ကိုပြန်လာစဉ်မှာ "သည်နံရံကို ကျွန်တော်ကျော်လွှားတက်ရောက်နိုင်ခဲ့ပြီ" လို့တော့ ဘာသာရေးအခမ်းအနားတစ်ခုမှာပြောဆိုခဲ့ပါတယ်။ TV Program တစ်ခုမှာ ပြောခဲ့ဖူးတာကတော့

"ရေချိုးပြီးစသူတစ်ယောက်ဟာ ဆန်ပြုတ်ပူပူတစ်ခွက် ရလိုက်သလိုပါပဲ" တဲ့။

နယ်မြေသူရဲကောင်းတို့ လုပ်ရပ်မျိုးနဲ့ ရိုက်စ်ကအကြမ်းဖက် အင်အားသုံးဖမ်းဆီးပြီး ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုကို အရယူတယ်လို့ဆိုကြမလားဘဲ။ ခမ်းနားမှုရှိတဲ့လုပ်ရပ်ဆိုရမလား၊ လမ်းတစ်လျှောက်အကျိုးမဲ့စေတဲ့ တံတွေးထွေး၊ ပလုတ်ကျင်း

လုပ်ရသလိုမျိုးပေါ့လို့ ပရိုက်စ်က သူကိုယ်သူ နာနာကျင်ကျင်ပြောဆိုလိုက်ပါတယ်။

"ဒီည ငါတို့နှစ်ယောက်အတူတူ မနေနိုင်ဘူး"ပရိုက်စ်အမှန်ပြောပြီ၊ သည်လို အပြုအမူမျိုးကို ဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ နှစ်သက်နိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး။ အမျိုးသမီးတွေဟာ ဖုန်းပြောနေစဉ်မှာ နှောင့်ယှက်တာမျိုး မလိုချင်ကြဘူးလေ၊ သည်အရာတွေ သူသုံးနှစ်သားထဲက နားလည်ခဲ့တယ်၊ သူတို့ကိုယ်တိုင် သူတို့ဘဝ အမှန်တကယ်ထိန်းသိမ်းခြင်းလိုလေ။

"အချိန်ကုန် လုပင်ပန်းရကျိုးနပ်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုပါပဲ" ငယ်ရွယ်သူ တူသားမောင်မယ်တွေသာမက၊ အခြားသူတွေပါ မိမိကိုယ်ကိုသတ်သေခြင်းအမှု ကျူးလွန်သူတွေမဖြစ်စေရအောင် အစောပိုင်းကာလတည်းက မလုပ်မိအောင်၊ လူငယ်တွေရဲ့

> **"လီဗာပူးမြို့ရဲ့ မှိတ်တုတ်တုတ်အလင်းရောင်တွေဟာ ရုတ်တရက်ဆိုသလို အခြေအနေမဲ့ဆင်းရဲသားတွေရဲ့ ပူဆွေးဝမ်းနည်းမှုကို ပုံဖော်နေသလားလို့လည်း တွေးမိခဲ့တယ်....."**

ဆန္ဒတွေကို ဖော်ထုတ်ပေးကြရလိမ့်မယ်၊ ပရိုက်စ်ကပြောဆိုပါတယ်၊ မိုက်ကယ်လိုမျိုး မကြီးစေချင်လို့ပါပဲ၊ ပြီးတော့ သည်ထက်ပိုမိုပြီး လူငယ်တွေကို စောင့်ရှောက်ကြရမယ်၊ မကြာမီက ဆွေမျိုးသားချင်းတွေသေဆုံးသွားခဲ့တဲ့ မုဆိုးမတစ်ယောက်ကလဲ အိမ်မှာကို နေချင်စိတ်မရှိခဲ့တာပါတဲ့လေ။

ပရိုက်စ်(Price)ဟာ မျက်မှန်ထူထူအောက်ကနေ မျက်လုံးကိုစွေကြည့်ရင်းက၊ လီဗာပူးမြို့ရဲ့ မှိတ်တုတ်တုတ်အလင်းရောင်တွေဟာ ရုတ်တရက်ဆိုသလို အခြေအနေမဲ့ဆင်းရဲသားတွေရဲ့ ပူဆွေးဝမ်းနည်းမှုကို ပုံဖော်နေသလားလို့လည်း တွေးမိခဲ့တယ်။ ထိုစဉ်မှာပဲ ဖုန်းဝင်လာတယ်၊ ပထမဆုံး အကြိမ် ဖုန်းခေါ်ဆိုသူဟာ ယဉ်ကျေးမှုအစဉ်အလာထက် ပိုမိုပြီး သာယာဖွယ် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ပြောဆိုလာတယ်၊ မိုက်ကယ့်ပုံစံမျိုးများလား၊ ထို သူငယ်မလေး ပြောလာတာကတော့...

"ကျွန်မထင်တယ် ပရိုက်စ် ရှင်ဟာ မှူးမတ်ရာထူး တစ်နေရာရနိုင်ပါတယ်" တဲ့၊ Tower အောက်ဘက်က၊ ကားပါကင်ဆီကို ဆင်းခဲ့လိုက်တယ်၊ ဟော...တွေ့ပါပြီ" ရေချိုးပြီးစသူတစ်ယောက်ဟာ ဆန်ပြုတ်ပူပူတစ်ခွက်ကို မျှော်လင့်စွာနဲ့လေ (တီဗွီထဲမှာလိုမျိုးလို့ သူမပြောတော့ပါဘူး)။

သူ ရုတ်တရက် သက်ပြင်းချမိတယ်၊ အလုပ်ရှုပ်ရပြန်အုံးတော့မယ်၊ ပြီးတော့ Price တိုးတိုးညည်းမိလိုက်တယ်။ "ငါ ဒီနေရာကနေ ထွက်ခွာဖို့အချိန်တန်ပြီထင်တယ်"။ ။

ကိုဝင်းမော်ထွန်း

2004, December, Reader's Digest မှ "Late_Night Savior" by MICK BROWN ကိုဆီလျော်အောင် ဘာသာပြန်ဆိုပါသည်။ ။

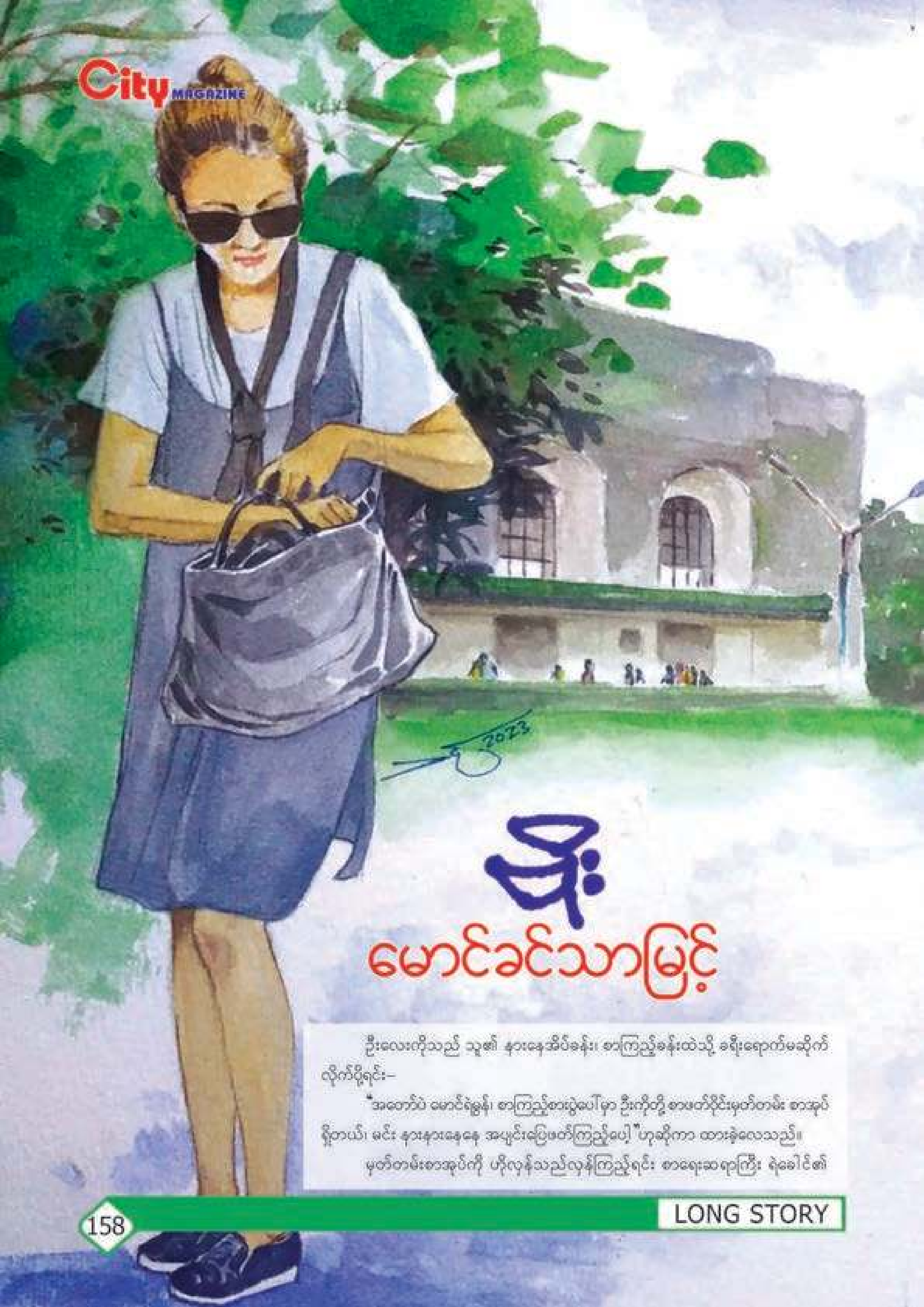

ဍး

မောင်ခင်သာမြင့်

ဦးလေးကိုသည် သူ၏ နားနေအိပ်ခန်း၊ စာကြည့်ခန်းထဲသို့ ခရီးရောက်မဆိုက် လိုက်ပို့ရင်း–

“အတော်ပဲ မောင်ရဲ့ရွှန်၊ စာကြည့်စားပွဲပေါ်မှာ ဦးကိုတို့ စာဖတ်ဝိုင်းမှတ်တမ်း စာအုပ် ရှိတယ်၊ မင်း နားနားနေနေ အပျင်းပြေဖတ်ကြည့်ပေါ့”ဟုဆိုကာ ထားခဲ့လေသည်။

မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို ဟိုလှန်သည်လှန်ကြည့်ရင်း စာရေးဆရာကြီး ရဲခေါင်၏

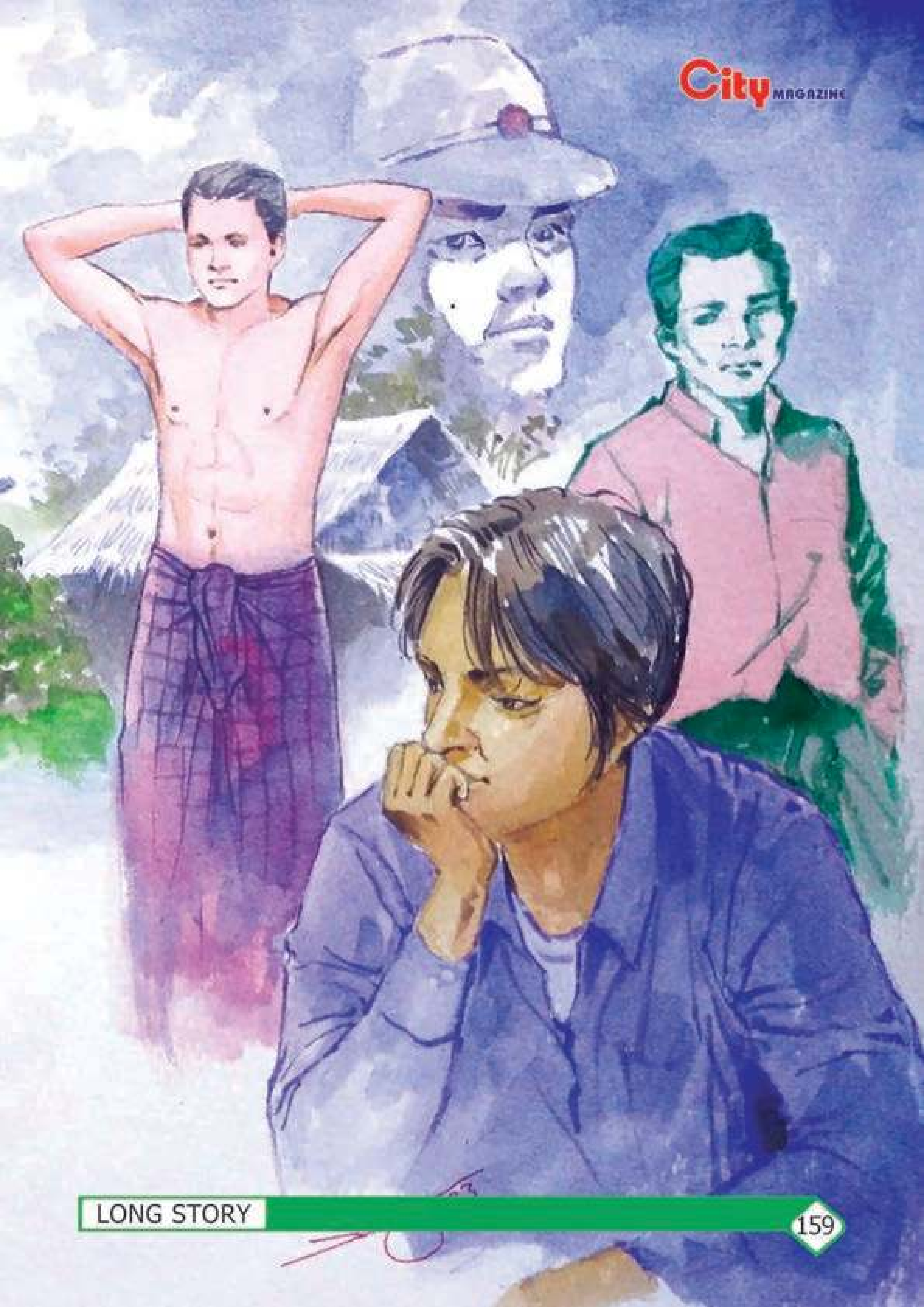

ဝတ္ထုတိုများစာအုပ်ပါ "ယင်းတိုက်နှ စစ်တမ်း"ဟူသော ဝတ္ထုတိုနှင့်ပတ်သက်၍ မှတ်တမ်းရေးထားသည်ကို အမှတ်မထင်တွေ့ရသည်။ ဆွေးနွေးသူ၏ ဆိုစကားများကို လက်သည်းကွင်းခတ်ကာ မှတ်တမ်းတင်ထားလေသည်။

(ဂျပန်စစ်အတွင်းကာလ ယင်းတိုက်နှရွာကလေးမှာ မြို့ပိုင်ပေါက်စနဲ့ ကျောင်းသူ ခင်ခင်သွယ်တို့ရဲ့ ချစ်ခြင်းသံယောဇဉ်ကို ဖွဲ့နွဲ့ထားပုံနဲ့ စစ်အတွင်းကာလ ကျေးရွာသူတစ်ဦးရဲ့ သူ့ချစ်သူအပေါ် တုံ့ပြန်ပုံက အသက်ဝင်လှလို့ ဖတ်ခွင့်ပြုပါဆို၍ မှတ်တမ်းတင်သည်။)

ကိုမင်းဒင်သည် ခင်ခင်သွယ်ကြိုက်တတ်သော မုတ္တာရောင် ဘန်ကောက်လုံချည်တစ်ထည်ကို ရှားရှားပါးပါး ရှာဖွေဝယ်ယူလာကာ ဝမ်းသာအားရ အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ခင်ခင်သွယ်ကား ရွှင်ပြုံးစွာ ဆီးကြိုခြင်းမပြုဘဲ "ကိုဖေနှစ် လာပါဦး"ဟု ပြောကာ ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်ပြလိုက်လေသည်။ ကွင်းဘက်နေပူကြဲကြဲတွင်ကား အဝတ်မပါ နံငယ်ပိုင်းနှင့် လူတစ်ယောက် နေပူလှန်းခံနေရလေသည်။

"ကဲ…မြို့ပိုင်မင်း…ဖြေစမ်းပါဦး၊ ကြယ်တစ်ပွင့် ဂျပန်တစ်ယောက်က ဥပဒေကို သူ့လက်ထဲ သိမ်းကျုံးယူလိုက်တာ မြို့ပိုင်မင်း ဘာမှမလုပ်ဘူးလား"

"ဒါ…ဒါကတော့ အသွယ်ရယ် ဟိုလူက သူတို့ဆီက သွပ်ပြားတွေ ခိုးတာကိုး"

"နေပါဦး၊ သွပ်ပြားက ဟိုလူ့သွပ်ပြားလည်း မဟုတ်ဘူး။ ထားတော့…ဂျပန့်သွပ်ပြားလား၊ အဲဒီလူမိန်းမကို မတရားကျင့်ချင်လို့ ဒီလိုလုပ်တာ၊ ကဲ…သိရဲ့လား။ အခု ဟိုမိန်းမ ဘာဖြစ်နေပြီကို…ကိုဖေနှစ်သိသလား၊ ဒါ မြို့ပိုင်လား"

(ကျေးရွာနေ မိသားစု၏ဒုက္ခကို ဒီတစ်ကွက်တည်းဖြင့် ပေါ်လွင်စွာရေးဖွဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို အထူးပြုဆွေးနွေးသည်။) ပြီးမှ သူတို့နှစ်ဦး၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာအကြောင်း ဆက်ဆွေးနွေးသည်။ ဆုံးသွားခဲ့သော ချစ်သူ ခင်ခင်သွယ်၏ အုတ်ဂူရှိရာလာသော အခန်းမှာ ခင်ခင်သွယ်ကို အကြောင်းပြုကာ စစ်၏အန္တရာယ်များအကြား ကျေးရွာနေ မိတ်ဆွေများ၏ ဘဝများကိုပါ တစ်ပါတည်းသိသာရန် ဖွဲ့နွဲ့ထားကြောင်းရွှတ်ဆိုပြ၍မှတ်တမ်းတင်သည်။)

ယင်းတိုက်နှရွာ ဘုန်းကြီးကျောင်းထောင့်ရှိ အုတ်ဂူဖြူဖြူကလေးအနားသို့ ဦးမင်းဒင်(ခင်ခင်သွယ် အခေါ် ကိုဖေနှစ်) ရောက်သွားခဲ့လေပြီ။

"မောင်…တော်လှန်ရေးသမားဆိုရင် ဝေဝေလို့ခေါ်ပါ" ဆိုသော နောက်ဆုံးစကားကြောင့် ကိုဖေနှစ် ခေါ် ဦးမင်းဒင်က အုတ်ဂူဖြူဖြူလေးကိုကြည့်လျက်သား…

"ဝေဝေ…မောင်လာပြီလေ"

ဦးမင်းဒင်သည် လေးလံစွာထိုင်ချလျက် အုတ်ဂူကို တစိမ့်စိမ့်ကြည့်နေလေသည်။ နေကား ပျောက်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဒိုင်းခနဲ ခြောက်လုံးပြူးသံကြီး ပေါ်လာကာ ဒီဝိန်ချုပ်နေသော ဦးမင်းဒင်ကို တွေ့ကြရလိမ့်မည်။ နောက် သူ့လွယ်အိတ်ထဲမှ နောက်ဆုံးသောတမ်းစာကို ဖတ်ကြရမည်။ သူ ဝေဝေ့ထံ အမီလိုက်ရပေတော့မည်။

အတော်ကလေး မှောင်စပြုလာမှ သူသည် ထိုင်ရာမှထလိုက်ကာ စိတ်ပုတီကို ဂူပေါ်သို့တင်လိုက်သည်။ အိတ်ထဲမှ ခြောက်လုံးပြူးကို စမ်းကြည့်လိုက်သည့်စဉ–

"အိမ်း…ဒီနားထိုင်ပြီး ပုတီးစိတ်နေတာ တွေ့ကတည်းက ဗိုလ်မင်းဒင်ဖြစ်မှာပဲလို့တော့ ထင်လိုက်သား။ ကဲ….ကဲ..လာဟေ့။ ကျောင်းပေါ်သွားရအောင်"

ဦးတေဇဝန္တသည် ရွာအကြောင်းများကို လျှောက်၍ပြောနေသဖြင့်၊ ကိုမင်းဒင်လည်း မနေသာတော့ဘဲ တော်လှန်ရေးအတွင်းက မိမိ၏ ထမင်းသခင်များအကြောင်း မေးမိလေတော့သည်။

"ဦးအောင်သန်းကြီးတစ်ယောက်ရော ဘုရား၊ မာမာချာချာပဲလား"

"အောင်သန်းလား…ထောင်ထဲမှာ"

"ဟင်…ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား"

"ကွာ…သူ့မျော သနားစရာလည်းကောင်းရဲ့၊ သိပ်အခြေအနေဆိုးတာ၊ လယ်တွေလည်း ပျက်၊ တခြားအလုပ်အကိုင်လည်း မကောင်းတော့ ကောင်းကောင်းကြီးဒုက္ခတွေ့ရှာတာပါပဲ။ နောက်…သူ့မယားလည်း ဆုံး"

"ဟင်…ဒေါ်ဘွင့်လည်း ဆုံးပြီလား"

ကိုမင်းဒင်သည် ငြိမ်နေသည်။

ကဲ…မြို့ပိုင်မင်း…ဖြေစမ်းပါဦး၊ ကြယ်တစ်ပွင့် ဂျပန်တစ်ယောက်က
ဥပဒေကို သူ့လက်ထဲ သိမ်းကျုံးယူလိုက်တာ
မြို့ပိုင်မင်း ဘာမှမလုပ်ဘူးလား.....

လူတွေလည်း အကျင့်စာရိတ္တတွေ တော်တော်ပျက်ကြတာပဲ။ အရက်သောက်၊ ဖဲရိုက်၊ အချင်းချင်းရိုက်ပွဲတွေဖြစ်ကြ၊ တော်တော်ကြာ ကြက်တိုက်ရင်းရန်ဖြစ်၊ ဓားနဲ့ထိုးကြ။ အရင်ကထက် ဆိုးတာပေါ့၊ ဘုန်းကြီးအထင်တော့ဖြင့်လေ....

အတန်ကြာမှ...

"အစိုးသန်းရော ဘုရာ့"

"သူလည်း သွားရှာပြီ။ ဟိုတလော က ဒီရွာမှာ ပလိပ်ရောဂါဖြစ်လိုက်တာကွာ၊ လူတွေ ယောတစ်ယောက်၊ ယောတစ် ယောက်ပဲ"

(ရွာ၏ အဖြစ်ဆိုးများကို ဆရာ တော်က ဆက်ပြောသည်။)

"လူတွေလည်း အကျင့်စာရိတ္တတွေ တော်တော်ပျက်ကြတာပဲ။ အရက်သောက်၊ ဖဲရိုက်၊ အချင်းချင်းရိုက်ပွဲတွေဖြစ်ကြ၊ တော် တော်ကြာ ကြက်တိုက်ရင်းရန်ဖြစ်၊ ဓားနဲ့ ထိုးကြ။ အရင်ကထက် ဆိုးတာပေါ့၊ ဘုန်း ကြီးအထင်တော့ဖြင့်လေ လူတွေကျပ်တည်း ကုန်ပြီး လမ်းလွဲနေကြတာဖြစ်မှာပေါ့"

(ရွာ၏ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ လူငယ် နှစ်ဦး၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာများကို ဤမျှဖြင့် သီသာစွာရေးဖွဲ့ကြောင်း၊ ကောင်းမွန်သော အရေးအသားဖြစ်ကာ မျက်စိထဲ၌ မြင် ယောင်လာအောင် ပုံပေါ်ကြောင်း ဆွေးနွေး သည်။)

နောက်အပိုဒ်သည် တက္ကသိုလ်၏ အဖွဲ့အနွဲ့နှင့် တက္ကသိုလ်နှင့်ဆိုင်သော အလွမ်းကဗျာကို ခေတ်ပေါ်ဟန်နှင့် ရေး ထားသဖြင့် ဂရုစိုက်၍ ဆက်ဖတ်ဖြစ်သည်။

(ဆရာနောင်ကျော် ရေးသားသည့် "တက္ကသိုလ်ကို လွမ်းပြန်တော့" ဆောင်းပါး စာအုပ်မှ ဆွေးနွေးသူက အထူးပြုရွတ်ဆိုပြ သော ကဗျာဆရာ ဇေါ်း(ကွမ်းခြံကုန်း)၏ "ပါရမီတော်အင်းလျား" ကဗျာရှည်မှ ရွတ် ဆိုသော အပိုဒ်များကို မှတ်တမ်းတင် သည်။)

"အင်းလျားရွှေကန်တော်ရဲ့
မင်းကတော့ ပါရမီကြီးပါပေ့နော်
အိပ်ပျော်နေတာတောင်
အနုပညာအသက်ဝင်နေတဲ့
ပန်းချီကားတစ်ချပ်ပေပဲ။
မင်းက...
မြေဝသုန်ပေါ် အစေင်းဗလာကျောဆန့်
နှင်းရည်စက်လက်ထဲ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်
အဆောင်းအကာမဲ့ အိပ်စက်နေတာကိုပဲ

အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် မရိုးနိုင်ဘဲ
ငါတို့...ပြန်ပြန်ပြီး လာလာငေးခဲ့
ပြီးတော့....
ဒီတန်ဖိုးကို ဘာနဲ့မှ တို့မလဲခဲ့ဘူးလေ။

....

မင်းရင်ခွင်ကို
အကြိမ်ကြိမ်ပြန်မွေးထုံချင်တဲ့
ဆရာဒဂုန်တာရာက ဖွဲ့ရင်
နိမိတ်ပုံတွေနဲ့ စိမ်းလန်း
သဏ္ဍာရာစ်တွေထဲမှာ ဒါက လွမ်းစရာ
ဖြစ်နေဦးမှာ။
မင်းဟာ...
အာရုညရဲ့ ငါ့အလွမ်းထဲမှာ
မြတ်နိုးစရာ တက္ကသိုလ်လာ...

......

တွေးတိုင်းပင်
နုပျိုလန်းဆတ် အားအင်
သစ်လွင်တဲ့ အချစ်
မင်းဟာ ခေတ်တိုင်းဖြစ်နေတော့မယ်။

(ဆွေးနွေးသူက အင်းလျားကန်၊ အဓိပတိလမ်း၊ ကွန်ဗိုခေါ် ဘွဲ့နှင်းသဘင် အဆောက်အဦး၊ သစ်ပုတ်ပင်ကဗျာတွင် ပါဝင်သော အဖွဲ့များအား ဆွေးနွေးလျက် တက္ကသိုလ်ကို မည်မျှလွမ်းဖွယ်ဖြစ်ကြောင်း ဆွေးနွေးသည်။)

(တဖန် ဆရာဇော်ဇော်အောင်၏ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ ကျောင်းသားတို့၏ လှုပ်ရှားဟန်များကို ဆရာနောင်ကျော်ကပင် သူ၏စာအုပ်ထဲ၌ ဖော်ပြကာ ထပ်မံလွမ်းပြ သည်။ ယင်းအရေးအသားကို ဆွေးနွေး

သဖြင့် ဆက်လက်မှတ်တမ်းတင်ဖြစ်သည်။)

လွှာဘဝတွင် မျက်စိက ပစ္စုပ္ပန်ကို မြင်နေရပါလျက်နှင့် စိတ်ကကြုံဖူးသော အတိတ်ဆီသို့ ရောက်သွားတတ်သည်။ ဖျတ်ခနဲ ဖျတ်ခနဲ ပြေးသွားလိုက်တာများ ခြေသံလေးတောင်မှ မကြားလိုက်ရ။

ညနေခင်း အင်းလျားကန်စပ်မှာ လှိုင်းလို့ဆိုနိုင်ရုံလောက်သာရှိသော ရေလှိုင်းကလေးတွေက ညင်သာဖွဖွပြေးလာနေကြချိန်တွင် အင်းလျားဆောင်၊ ရတနာဆောင်၊ မာလာဆောင်နှင့် အပြင်ဆောင်နေကြသော ကျောင်းသူတွေက နှစ်ယောက်သုံးယောက်တစ်ဖွဲ့၊ လေးငါးယောက်တစ်ဖွဲ့ လမ်းလျှောက်တတ်သည်။ စီးပွားရေးတက္ကသိုလ် အနောက်ဖက်ခြမ်းရှိ အင်းလျားကန်စပ်နားမှာတော့ ခုံပုလေးတွေ ခင်းထားသော ဘူးသီးကြော်ဆိုင်တွေမှာ ညနေဘက်ဆိုလျှင် စည်ကားနေတတ်သည်။ ကျောင်းသူတွေ၏ အလှအပကိုကြည့်ပြီး ငေးဖို့လာကြသူတွေ၊ မငြိတငြိမှာ မထိတထိပြောဖို့လာကြသူတွေ၊ ငြိတိတိမှာ အမိအရဆုပ်ကိုင်ဖို့ ချိန်းထားသူတွေ၊ ချစ်သူဘဝမှာ ကြည်နူးပီတိ စိတ်ချင်းနှိုင်းပင်းညှိယူဖို့ လာကြသော စုံတွဲတွေ၊ ကန်ရေပြင်ကိုငေးမောရင်း အတွေးရှက်လွှင့်သူတွေ၊ နောက်ကြပြောင်ကြ၊ ရယ်မောကြ၊ ငြင်းခုန်ကြ၊ ဆွေးနွေးကြရင်း အနာဂတ်သစ်အတွက် စိတ်ပန်းပုထုဆစ်ကြသူတွေ၊ အင်းလျားကန်ပေါင်ရိုးက ညနေခင်းများ မှောင်စပျိုးသည်အထိ နုပျိုလန်းဆန်းပွင့်သစ်များဖြင့် အစုံရိပ် ရနံ့တို့က သင်းပျံ့မွှေးရီလျက် ရှိခဲ့ဖူးသည်။

(ကဗျာဆန်သော အရေးအသားဟု ဝိဂြိုလ်ပြုဆွေးနွေးသော တက္ကသိုလ်အလှကိုလည်း မှတ်တမ်းတင်လိုက်ဖြစ်သည်။)

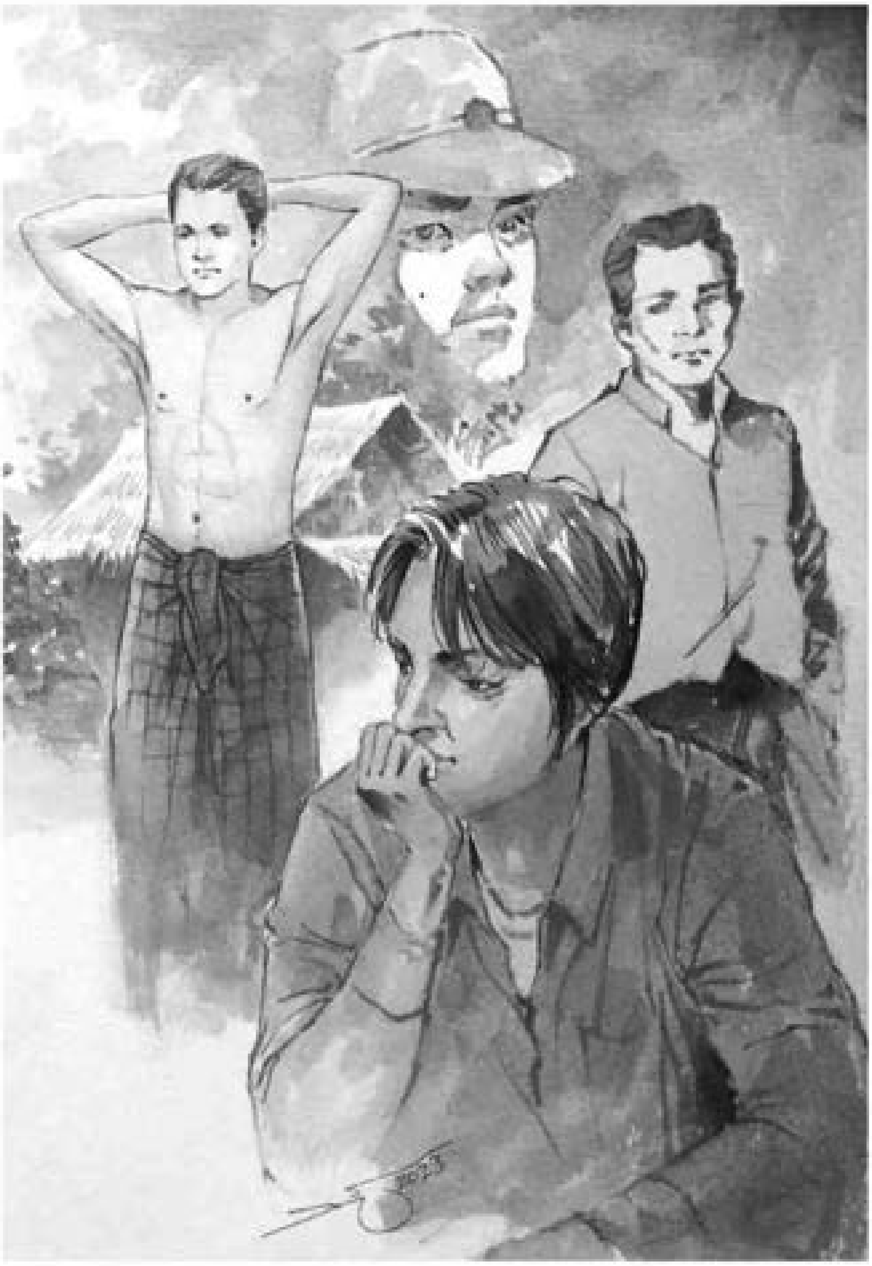

မွှေးပျံ့ကြည်သာသော ရနံ့များနှင့် ကံ့ကော်မွှင့်တို့က တက္ကသိုလ်ကို လွှမ်းမိုးထားသည်။ ကံ့ကော်ပင်တွေကြားမှာ အစိမ်းနုနု ဆေးသုတ်ထားသော ခုံတန်းကလေးများ တိတ်ဆိတ်စွာလှနေကြသည်။

နုပျိုသော အကြင်နာများ၊ အတွယ်အတာများသည် နေရာအနှံ့ပျံ့လျက်။ အပူအပင်ကင်းသော ရယ်မောသံများ၊ ရင်ခုန်သံ ရောယှက်သော သက်ပြင်းထွက်သံမွှေးမွှေးများ၊ ဟန်ဆောင်စိတ်ကောက်သော မျက်စောင်းချိုချိုများသည် ကံ့ကော်ရွက်များကြားတွင် အချစ်သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို သီဆိုနေကြ၏။

ထိုအပိုဒ်ကို ဖတ်ရသောအခါ ချစ်သူအတွဲများဖြစ်ကြသည့် တက္ကသိုလ်စုံတွဲမောင်မယ်များအား ဖျတ်ခနဲ ဖျတ်ခနဲ မြင်ယောင်လာမိသည်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ထိုရပ်ဝန်းတွင် သွားလာကျင်လည်ဖူးပါလျက် ထိုအရေးအသားတွင် တည်ရှိသော ချစ်စရာ၊ ကြည်နူးစရာများကို အမှတ်ထင်ထင် သတိမပြုခဲ့မိသည်ကို မိမိဘာသာ ဝန်ခံနေမိသည်။ ဦးလေးကိုသည် ဤမှတ်တမ်း

စာအုပ်ကို အထူးပြု၍ ဖတ်နိုင်ခြင်းသည် စိတ်ပြေလက်ပျောက် တွေးစရာများရရှိစေရန်လည်း ရည်ညွှန်းချင်ပုံရပါသည်။

တစ်ခုရှိသည်မှာ ရန်ကုန်မှ တိုက်ကြီးမြို့နယ်ရှိ ဦးလေးကို တာဝန်ကျရာ စီးကုန်းစိုက်ပျိုးမွေးမြူရေးစခန်း၏ စာကြည့်ခန်းထဲရောက်မှ ပြန်လွမ်းရခြင်းက တမူထူးနေပြန်သည်။ ဂျပန်စစ်ကာလများကို တွေးရသည်။ အင်းလျားရေကန်၏ လှိုင်းတွန့်များကို မြင်ယောင်ရသည်။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများ၏ ရင်ခုန်ကြည်နူးရွှင်မြူးရယ်မောသံများကို ကြားယောင်ရသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဦးလေးကိုတို့၏ စာပေပိုင်း ဆွေးနွေးမှတ်တမ်းစာအုပ်သည် ကျွန်တော့်၏စိတ်ကို ခံစားချက်များ၏ ပြင်ပသို့ ရောက်စေသည်ကတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ဦးလေးကိုတို့၏ စခန်းအဆောက်အဦးသည် အုတ်ညှပ်တစ်ထပ်ဖြစ်ကာ အိုင်ပုံသဏ္ဍာန် အဆောက်အဦးကို အပြင်မှ ကြည့်သော် တွေ့နိုင်ပြီး၊ အလယ်တည့်တည့်၌ နောက်ဘက်သို့ အဆောင်ထုတ်ကာ ခန်းမကြီးတစ်ခု တည်ဆောက်ထားသည်။ အဆောက်အဦး၏ ရှေ့ဘက်ရှိ လမ်းပေါ်ကကြည့်သော် မမြင်နိုင်။ မျက်နှာစာတွင် ခန်းမ၏ ဘယ်ညာတွင် အိပ်ခန်းသဖွယ်၊ ရေချိုးခန်း အိမ်သာတွဲလျက် အခန်းသုံးခန်းစီခွဲ၍ထားသဖြင့် အတော်အတန် မျက်မြင်တွင် အခန်းခြောက်ခန်းပါသော အဆောက်အဦးရှည်အဖြစ် တွေ့ရမည်ဖြစ်လေသည်။ ရှေ့ဘက်လမ်းမတစ်ဖက်၌ လျှပ်စစ်ဓာတ်အား တိုင်လေးတိုင်စိုက်၍ လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ဆက်သွယ်ထားသည်။ ညနေသည် အမှောင်ရိပ်တို့ဖြင့် စတင်ချည်းနှင်းနေသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် အခန်း၏အပြင်ဘက် လူသွားစင်္ကြံပေါ်ရှိ ခုံတန်းရှည်ရှိရာသို့သွားကာ ည၏ အမှောင်နှင့် လရောင်တို့ကို ကြည့်ဖြစ်သွားလေသည်။

ဦးလေးကို၏ မှတ်စုစာအုပ်သည် စိတ်ကို ဆက်၍အလုပ်ပေးလျက်ရှိသည်။ တစ်ခုတော့ရှိသည်။ မန္တလေးဆေးကျောင်းတွင် ကျောင်းတက်ပြီး ဘွဲ့ယူခဲ့ရသော ကျွန်တော့်အတွက် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်နှင့် အင်းလျားကန်တို့၏ အလှဖွဲ့သည့် ရင်ခုန်စရာများသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကျေးလက်ဘဝများ ဖွဲ့ဆိုမှုကို စာအားဖြင့် မသိခဲ့သော်လည်း ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများတွင် တွေ့ရှိကြည့်မြင်ထားခဲ့သောကြောင့် စာရေးသူ၏ ရေးဖွဲ့မှုကို အတိုင်းသား တွေ့မြင်ရပါ၏။ အပြင်ဘက်၏ မြေနီလမ်းမှာ အလင်းရောင်ပျောက်သလောက်ရှိနေပြီ။ ညာဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ဦးလေးကို၏ လက်ထောက် အရာရှိ၏အိမ်လည်း ညနေရီ၏ အောက်တွင် ခပ်ဝါးဝါးသာ မြင်ရတော့သည်။ သူတို့အိမ်ရှေ့ရှိ မိုးရေခံရေတိုင်ကီကြီးက အထီးထီးပြန်ကြည့်နေလေသည်။

မနက်ခင်းရောက်စက ထိုအိမ်တွင် ခေတ္တနားကာ၊ နံနက်စာ ထမင်းကြော်နှင့် အကြော်စုံစားကာ ရေနွေးကြမ်းနှစ်အိုးကုန်ချိန်မျှ စကားစမြည်ပြောဖြစ်ကြသည်။

“မင်းမေမေ ဖုန်းဆက်လို့ မင်းအလည် ၂ရက် ၃ရက် နေမယ်သိရတာ၊ ပျော်ရင် စိတ်ရှိသလောက်နေပါကွာ၊ ဆောင်းတွင်းဆိုတော့ စခန်းအလုပ်လည်း ပါးပါတယ်”

“အဆင်ပြေသလိုပေါ့ ဦးလေးကို၊ ဦးလေးကိုနဲ့ အဓိက စကားပြောချင်၊ အကြံယူချင်လို့ လာတာပါ”

“ဒီအဖိုးကြီးက ခေတ်မမီတော့ပါဘူးကွာ၊ မင်းတို့ အိုင်တီခေတ်မှာ ဖုန်းကို တောင် ကောင်းကောင်းသုံးတတ်တဲ့သူ မဟုတ်ရပါဘူး”

“ခေါင်းတော့ သုံးသေးတယ်မဟုတ်လား ဦးလေးကို၊ အတွေ့အကြုံက ငွေပေးဝယ်မရဘူးလေ မဟုတ်ဘူးလား”

“ကဲပါ...မင်း...နားနားနေနေ စာကြည့်ရင်း အဆောင်ကအခန်းမှာ နေပါဦး၊ ညနေရောက်မှ ပြောကြဆိုကြလည်း အချိန်ကောင်းပါပဲ”

ဟု စကားသတ်ကာ အိမ်ရှင် ဦးလေးကို၏ လက်ထောက် ဦးလေးနှင့် မိသားစုက စကားဝိုင်းတွင် ဝင်ရောက်ပြောဆိုကြ၊ ရယ်မောပျော်ရွှင်စရာများပြောရင်း အချိန်တော်တော် ကုန်သွားခဲ့ပါသည်။

ညနေ၏အမှောင်ထဲတွင် တလက်လက်နှင့် သစ်ပင်တစ်ပင်မှ တစ်ပင်သို့ ကူးနေသော အုပ်ဖွဲ့နေသည့် ပိုးစုန်းကြူးလေးများသည် ကျွန်တော်တွေ့ရခဲ့သည့် မြင်ကွင်းလည်းဖြစ်သည်။

ညနေသည် အမှောင်ရိပ်တို့ဖြင့် စတင်ချည်းနှင်းနေသည်ကိုတွေ့ရသည်။
ထို့ကြောင့် အခန်း၏အပြင်ဘက် လူသွားစင်္ကြံပေါ်ရှိ ခုံတန်းရှည်ရှိရာသို့သွားကာ
ည၏အမှောင်နှင့် လရောင်တို့ကို ကြည့်ဖြစ်သွားလေသည်။

ယင်းတိုက်နကျေးရွာရှိ ဗိုလ်မင်းဒင်ခေါ် ကိုဖေနှစ်နှင့် ခင်ခင်သွယ်တို့ကို အမှောင်၏ညှို့ယံထဲတွင် မြင်ကြည့်နေမိသည်။ ဖော်ပြချက်အရဆိုသော် ဂျပန်ခေတ် မြို့ပိုင်မင်း ဦးမင်းဒင် (ခ) ကိုဖေနှစ်နှင့် ရွာနေပြည်ထိုင် ခင်ခင်သွယ်တို့၏ အမြင်နှစ်မျိုးကို တွေးမိနေသည်။

အမှောင်ကြီးစိုးနေသော ကွင်းပြင်အောက်တွင် လက်ကွက်များကို ကြယ်ရောင်တို့နှင့် ပိုးတဝါးတွေ့ရသည်။ အအေးဓာတ်က စိမ့်လာသော်လည်း ဆောင်းမဆန်သေးဘဲ လေနုအေးကြောင့်သာ ဆောင်းအခါဟု ဆိုနိုင်ခြင်းဖြစ်နေသည်။

ဦးလေးကို မှတ်စုထဲရှိ ယင်းတိုက်နကျေးရွာရှိ ဗိုလ်မင်းဒင်ခေါ် ကိုဖေနှစ်နှင့် ခင်ခင်သွယ်တို့ကို အမှောင်၏ညှို့ယံထဲတွင် မြင်ကြည့်နေမိသည်။ ဖော်ပြချက်အရဆိုသော် ဂျပန်ခေတ် မြို့ပိုင်မင်း ဦးမင်းဒင် (ခ) ကိုဖေနှစ်နှင့် ရွာနေပြည်ထိုင် ခင်ခင်သွယ်တို့၏ အမြင်နှစ်မျိုးကို တွေးမိနေသည်။

တစ်ဦးက အုပ်ချုပ်သူ မြို့ပိုင်အလုပ်ကြောင့် ဥပဒေနှင့် ချဉ်းကပ်၍တွေးသည်။ အမျိုးသမီးက ကိုယ့်ရွာသား နေလှန်းခံရခြင်းကို ခံစားကာ အပြစ်ဖို့ပြောဆိုသည်။ ရပ်တည်နေသော အခြေအနေများက မိမိတွေးပုံ၊ ဆင်ခြင်ပုံ၊ အယူအကောက်တို့ကို ပေါ်လွင်အောင် ဖော်ပြရေးဖွဲ့ထားခြင်းဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

သည်လိုဆိုရင် မောင်ရဲမွန်နှင့် သူ၏ ဖေဖေ၊ မေမေတို့ကြား ကွဲလွဲနေသော သဘောထားမှာလည်း ဒီလိုအခြေချ စဉ်းစားအဖြေထုတ်လို့မရနိုင်ဘူးလား။ ခက်သည်မှာ ဖေဖေနှင့် မေမေတို့၏ ယတိပြတ်စကားဖြစ်သည်။ အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြမနေနဲ့၊ လက်ခံမလား၊ ငြင်းပယ်မလား၊ လက်တွေ့ကျကျ အဖြေရှာပြောပေးပါဟူ၍ ရာဇဒဏ်ချမှတ်လိုက်ကြခြင်းဖြစ်၏။ ဖေဖေက စာနှင့်ပြော၏။ မေမေက စကားနှင့်ဆို၏။

ဖေဖေတို့ မေမေတို့က စကားနည်းကြသော်လည်း မေတ္တာကြီးမား များပြားခြင်းကို မသိမဟုတ်ပါ။ သူတို့က သားဖြစ်သူအား တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ဆက်သွားစေချင်သည်။ သေချာသောလမ်းဟု ရာနိုင်နှုန်းများသော ရွေးချယ်စရာကို မငြင်းစေချင်ကြ။

ဦးလေးကို၏ မှတ်တမ်းတွင် ထုတ်နုတ်ထားသော တက္ကသိုလ်ဝန်းကျင်မြင်ကွင်းနှင့် ကျောင်းသူကျောင်းသားများ၏ ပုံရိပ်များ၌ မိဘများမှာကြားထားသည့် အတိုင်း နေထိုင်နေကြသည့် အနေအထားများ မတွေ့ရ။ စာရေးသူများ ကိုယ်တိုင်ကလည်း အရေးအသားများတွင် လွတ်လပ်သော ပတ်ဝန်းကျင်အဖွဲ့အနွဲ့များသာ ဖော်ပြထားကြသည်။ ကျွန်တော်သည် ထိုသို့ လွတ်လပ်သော အာရုံခံစားမှုများကို ကြိုက်သည်။ ယခု စင်္ကြံရှိ ထိုင်ခုံပေါ်တွင်ထိုင်ကာ ငေးရင်းတွေးနေခြင်းများ၌ပင် စိတ်ကူးယဉ်မှုများထံ ကျွန်တော်၏စိတ်က မရောက်သည်ကို သေချာသိနေ၏။

လက်ထောက်ဦးလေး၏အိမ်မှ အိမ်သား လူငယ်တစ်ဦးက လျှောက်လာရင်း–

"ဟော့...မောင်ကျောင်းသား...ထမင်းစားကြမယ်တဲ့၊ ခေါ်ခိုင်းလိုက်လို့"ဟူ၍ အသံကို ခပ်လှမ်းလှမ်းမှအော်ပြောသည်။ ခေါင်းညိတ်လိုက်သဖြင့် ရှာခနဲပြန်လှည့်သွားသည်။ အလွယ်တကူခေါ်လိုက်သည်က "မောင်ကျောင်းသား"တဲ့လား။ ပြုံးချင်ချင်စိတ်ဖြင့် ထကာ အိမ်လေးရှိရာသို့ သွားဖြစ်သည်။

ထမင်းဝိုင်းဆိုသော်လည်း တစ်ဦးတည်းစားရန် ပြင်ဆင်ထားသည်။ ဦးလေးကိုက ဟိုဖက်ရွာက ပြန်မရောက်သေး။ သူတို့တွေက နောက်ကျမှ စားတတ်ကြသည်ဆို၍ ဆင်ခြေမပေးတော့ဘဲ စားဖြစ်လိုက်သည်။ ရေနွေးကြမ်းနဲ့ အကြော်တို့ကို အဆောင်ဘက်သို့ ပို့ပေးနိုင်မလားမေးကာ၊ အဆင်ပြေသောကြောင့် အခန်းသို့ပြန်ခဲ့သည်။ အဆောင်နှင့် အိမ်ကြား ရွာချင်းဆက် လမ်းမကြီးတွင် လမ်းဆုံရှိ လျှပ်စစ်မီးတိုင်ရှိ ဖန်ချောင်းအလင်းရောင်တစ်ခုသာ လင်းနေသည်။ အခြားဝန်းကျင်တွင် မှောင်နေပြီဖြစ်သည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် မြင်ရသော ရွာလေးတွင်လည်း မီးရောင်များ ဟိုဟိုသည်သည် မြင်နေရသည်မှအပ အိမ်လုံးတို့ကို မတွေ့ရ။

လက်ထောက်ဦးလေးနှင့် လိုက်ပို့သူတို့ ကျွန်တော်ထိုင်နေသည့် စင်္ကြံထိုင်ခုံနားရောက်လာကြသည်။ ဦးလေးက ပက်လက်ကုလားထိုင်တစ်လုံး အပိုပါယူလာသည်။ ခေါက်စားပွဲရှည် ခပ်သေးသေးလည်းပါသည်။ ရေနွေးကြမ်းအိုး၊ အကြော်ပန်းကန်၊ ရေနွေးခွက် (၂)လုံးတို့ကို နေရာချပြီးနောက် လိုက်ပို့သူလူငယ် ပြန်သွားသည်။ ဦးလေးက ကုလားထိုင်မှာထိုင်ရင်း စကားပြောကြဦးမလားဟုမေးသည်။ ပြော

ချင်ပါသည်ဟုလည်း ဖြေဖြစ်သည်။

"ငါ့တူ ဘာတွေသိချင်လဲ...မေးပါ"

"ဦးလေးတို့ ဒီမှာ ၃/၄ နှစ်တစ်ခါ ရေကြီးတယ်ဆို...ဟုတ်လား"

"၂၀၀၇ မတိုင်ခင်ကတော့ ဟုတ်တယ် ငါ့တူ၊ နောက်တော့ ရေထွက်ဖို့နဲ့ မြစ်ဘက် ရေရောက်ဖို့ အစိုးရပိုင်းကကြိုးစား၊ ဆည်မြောင်းက ကြိုးစားနဲ့ အရင်လို ရေကြီးရေလျှံမဖြစ်တော့ပါဘူး။ အရင်က ရေကြီးရင် တစ်ရွာနဲ့တစ်ရွာ လှေနဲ့သွားရတယ်။ ရက် (၂၀) ဝန်းကျင်ပေါ့ ငါ့တူ၊ ရေကြီးရက်ကြာသွားရင် စပါးတွေပျက်၊ သီးနှံပျက်နဲ့ စီးပွားမတက်နိုင်ကြဘူး။ ဒါတောင် ဒီဘက်ရွာအများစုက လယ်စိုက်သလို အင်းနဲ့ ချောင်းတွေ အမှီပြုပြီး ငါးလည်းလုပ်ကြလို့ ခံသာတာကွ"

"စကားမစပ်...မေးလို့ရပါ့မလား မသိဘူး၊ သိလည်းသိချင်နေတယ် ဦးလေး"

"မေးပါ..ငါ့တူ၊ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးမေးပါ"

"ဒီလို ရေကြီးရေလျှံဒုက္ခလည်း ကြုံရ၊ သွားရေးလာရေးကိစ္စ၊ လျှပ်စစ်မီးကိစ္စတွေ ခက်ခဲနေပေမယ့် ရွာနေပြည်သူတွေက နေနေကြတာကို နားလည်နိုင်ပါတယ်၊ ဒေါ်ကြီးနဲ့ စကားစပ်မိလို့ပါ၊ ဦးလေးတို့က ပင်စင်ယူပြီးရင်လည်း ဒီမှာဆက်နေဖြစ်ဦးမယ်ဆိုလို့၊ အဲ့သလို ဆုံးဖြတ်ရခြင်း အကြောင်းရင်းသိလို့ရရင် သိချင်လို့ပါ ဦးလေး"

"အလွယ်ပြောရရင် ငါ့တူ၊ ဦးတို့က ဒီမှာ လယ်လည်းလုပ်ဖြစ်တယ်၊ ရာသီ သီးနှံလည်း စိုက်ဖြစ်တယ်၊ ဂရုစိုက်တော့ ထမင်းစားဖို့တော့ ဖြစ်တာပေါ့ကွာ၊ ရေကြီးနိုင်မယ့်နှစ်ဆိုရင် ရေနဲ့ဒဏ်ခံနိုင်တဲ့ မျိုးစပါးကိုပြောင်းပြီးစိုက်ရတာမျိုး ဂရုစိုက်ရတာပေါ့၊ ခု အသက်အရွယ်ကျမှ တခြားစီးပွားရေးလည်း ပြောင်းမလုပ်ချင်တော့ဘူးလေကွာ၊ ရွာနေပြည်သူလူကြီးတွေလည်း ဒီစိတ်မျိုးပဲ ဖြစ်မှာပဲငါ့တူ"

ကျွန်တော့်အသိလင်းလက်ရသည်။ ဘဝကို ဖြတ်သန်းရင်း ဖြတ်သန်းသောကာလများက ဘဝကို ဘယ်လိုအထိုင်ချရသော် သင့်မည်ကို အသိဉာဏ်ပေးတတ်ပါလား သဘောပေါက်ရသည်။ သူတို့မိသားစုကို ယာယီရွေးထားသော သင်္ချိုင်းမြေလည်း ဖြစ်နိုင်သည်ထိ ကျွန်တော့်စိတ်က ရောက်သွားသည်။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဦးလေး၊ ကျွန်တော်လည်း အသိပညာတိုးပါတယ်"

"လူငယ်တွေကတော့ မတူဘူးပေါ့ ငါ့တူ၊ ပညာတတ်လာကြပြီး၊ တိုးတက်နေတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှင်သန်ချင်ကြမှာပေါ့၊ ဒါကြောင့် ပညာနဲ့ကိုက်မယ့်အလုပ်တွေရှာ၊ မြို့တွေဆီတက်၊ နိုင်ငံခြားထွက်လို့ရရင် ထွက်ကြပေါ့လေ"

ဦးလေးစကားသည် အဓိပ္ပာယ်တော်တော်ရှိလှသဖြင့် အမှတ်တမဲ့ ငေး၍ နားထောင်ရင်း စဉ်းစားနေမိလိုက်သည်။

အပြင်မှာ ခေတ်မီးတဝင်းဝင်းနှင့်လာနေသူကို မြင်ရသည်။ ဦးလေးကို ပြန်လာခြင်းဖြစ်လေသည်။

"ဦးလေး…ဆရာဦးကိုဆီ သွားဦးမယ် ငါ့တူ"ဟုဆိုကာ ရပ်စောင့်နေသော ဦးလေးကိုရှိရာသို့ သွားလေသည်။ ဦးလေးကိုက စခန်းအဆောက်အဦး၏ ဆင်ဝင်အောက်တွင် ရပ်နေလေသည်။ ဦးလေးကိုက လှမ်း၍အသံပြုသည်။

"မောင်ရဲမွန်ရေ…နာရီဝက်လောက်ရှိရင် ခန်းမကြီးထဲလာခဲ့ကွာ"ဟုပြောသည်။ ခေါင်းညိတ်၍ လက်ခံလိုက်ပါသည်။

x x x x x x x x x x

ဦးလေးကိုသည် ခန်းမထဲ၌ စောင့်နေသည်။ ခန်းမဆိုသော်လည်း လူ(၅၀)ခန့်ဆန့်သည့် အခန်းရှည်တစ်ခုထဲတွင် စားပွဲရှည်တစ်ခုနှင့် ထိုင်ခုံများ ဘယ်နှင့်ညာ၌ လေးခုံသာရှိသည့် အခန်းမျှသာဖြစ်ပြီး တစ်ဖက်တစ်ချက်၌ ပြတင်းပေါက်နှစ်ပေါက်စီ ရှိလေသည်။

"မောင်ရဲမွန်…လာထိုင်ပါဦး"

"ဦးလေးကို့…တစ်နေကုန်ပင်ပန်းလာတာ၊ လာဆိုလို့သာ…နားလိုက်ပါလား"

"အေးပါ ငါ့တူရယ်၊ မင်းကို ပြောစရာ နည်းနည်းပါးပါးရှိလို့ပါ။ ဒီလိုကွ မနက်ဖြန်မနက်မှာ ငါတို့ တစ်လတစ်ခါ စုပေါင်းစာဖတ်ကြတဲ့ အဖွဲ့လေးရှိတယ်။ စာဖတ်ဝါသနာပါတဲ့ လူငယ်လေးတွေနဲ့ ဦးလေးနဲ့ပေါ့၊ ခုတော့…ငါ့တူရောက်နေတာနဲ့ ကျောင်းပိတ်ရက်ပြန်လာတဲ့ ကျောင်းသူနဲ့ ကျောင်းဆရာနှစ်ယောက်ကို ဒီကနေ့တွေ့ပြီး မနက်ဖြန်မနက်စောစောလာဖို့ ပြောခဲ့ပြီ။ သူတို့က တစ်ရွာစီဖြစ်ပေမယ့် ဦးလေးတို့ စခန်းနဲ့ နှစ်ရွာလုံးနီးတယ်လေ"

"ကျွန်တော်နဲ့ဆုံပြီး ဘာတွေပြောကြရမှာဖို့ မှာခဲ့တာလဲ ဦးလေးကို"

"မင်းတို့လူငယ်တွေ စိတ်ထဲရှိတာ ပြောဆိုကြပေါ့။ စာပေနဲ့ပတ်သက်ပြီးလည်း သူတို့နှစ်ဦးက စာရေးနိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေကြတဲ့ ဘဝသမားတွေ၊ ရည်မှန်းချက်ကိုယ်စီလည်း ရှိကြတယ် ငါ့တူ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဦးလေးကို စဉ်းစားပြီး စီစဉ်ထားတာပဲ တစ်ခုခုအကျိုးရှိမှာပါ၊ ဒါဆို ကျွန်တော်ပြန်မယ်"

"အေး…ငါ့တူ၊ စိတ်ချလက်ချ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်လိုက်၊ ဟုတ်ပြီလား"

တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောဆိုဘဲ ထွက်သွားသော သူ့တူတော်မောင်အား လှမ်းကြည့်ရင်း ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ရမ်းလျက် ကျန်ခဲ့လေသည်။

x x x x x x x x x x

မိမိအခန်းသို့ပြန်ရောက်သောအခါ စာကြည့်စားပွဲထိုင်ခုံတွင်ထိုင်၍ ခေတ္တမျှ ငေးငိုင်နေမိသည်။ ဦးလေးကို ဘာတွေပြောပြီး ဘယ်လိုစကားဝိုင်းဖွဲ့ဖို့ စီစဉ်ခဲ့တာပါလိမ့်။ မေမေနှင့် ဖုန်းဆက်သွယ်ပြီးမှ လာရခြင်းဖြစ်၍ မေမေက ဦးလေးကိုအား ဘာတွေပြောလိုက်ပါလိမ့်။

ဖေဖေနှင့်လည်း အဆက်အသွယ်မရသည်မှာ ဘွဲ့မရမီ ၂နှစ်ကတည်းကဆိုတော့ ဦးလေးကိုနှင့် ဖေဖေနှင့်လည်း အဆက်အသွယ်ရှိရန် မနီးစပ်။ ဦးလေးကိုသည် ဖခင်တစ်ကွဲ၊ မိခင်တစ်ကွဲနှင့်နေရပြီး မိခင်နှင့်အတူနေရသော ဤလူငယ်လေးအတွက် ဘယ်လိုတွေများ စိုးရိမ်စိတ်တွေ ရှိနေတာပါလိမ့်။

အတွေးက ပြတ်တောက်မသွားချေ။ ကျွန်တော်၏ စိတ်ဒဏ်ရာကို ကျွန်တော်သာလျှင် သိသည်။ ပင်စင်နားနီးသော ကျောင်းဆရာမ မေမေ၏သောကကိုလည်း နာနာကျင်ကျင်သိပါသည်။ သားကို အဖိုးတန်သား၊ ပညာတတ်သား၊ ရိုးသားနှိမ့်ချစွာ နေတတ်သော သားတစ်ဦးဖြစ်စေရန် မေမေ၏ ကြိုးစားခဲ့မှုများကိုလည်း တွေးသော် မျက်ရည်စက်လက်နှင့် သိလျက်ရှိပါသည်။

"ရဲမွန်…နှင်းနဲ့ငါနဲ့က ငယ်သူငယ်ချင်း၊ နှင့်အမေနဲ့ ငါ့အမေကလည်း သူငယ်ချင်းတွေ၊ ငါ့အမေကလည်း နင်တို့သားအမိရဲ့ဘဝကို မေမေကတစ်ဆင့် သိပြီးဖြစ်လို့ နင်နဲ့ငါနဲ့ကြားမှာ ငါတို့နှစ်ဦးရဲ့သဘောထားပဲ အရေးကြီးနေတာဆိုတာ နင့်ကို ငါ ရှင်းပြစရာလိုလို့လား"

အေးမော်သည် ရုတ်တရက်ကြည့်လျှင် အေးအေးချမ်းချမ်းနေသည့် ဖြူဖြူသွယ်သွယ် ကျောင်းသူပုံစံပေါက်သူဖြစ်သည်။ ဆံပင်ကို အရှည်ထားသော်လည်း ခါးအပေါ် လက်ပြင်နား၌ စုစည်း၍ ကျစ်ဆံမြီးထုံးကာ ကျောဘက်ချထားသောစတိုင်က သူ့ရဲ့ပုံမှန်စတိုင်။ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး အဝတ်အစားများဝတ်သော်လည်း မြင်တတ်သူများက သူ့ဝတ်စားမှုမှာ နာမည်ကြီးဘရင်း (Popular Brand) များသာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလိမ့်မည်။ ရတနာပစ္စည်းမဆင်တတ်သည့်ဟန်ရှိထားကာ၊ စိန်တစ်ပွင့်ကြီးကြီး ဆွဲသီးနှင့်နားကပ်များမှာ စိန်နားကပ်ကို ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့် ဆင်ယင်ပြီးနေသော ဒီဇိုင်းဟု ဆိုနိုင်သည်။

ထိုသို့သော အမျိုးသမီးနှင့် ကျွန်တော်တို့က ဆေးကျောင်းတစ်နှစ်တည်းပြီးခဲ့သော သူငယ်ချင်းများဖြစ်သည်။ ပင်္ကိုအေးမော်သည် သူ့အမည်အပြည့်အစုံဖြစ်သည်။ အချင်းချင်းကတော့ 'အေးမော်'ဟုသာ ခေါ်ကြသည်။ ပင်္ကိုဟုခေါ်သော အသိုင်းအဝိုင်းက သပ်သပ်ရှိကောင်းရှိနိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော် မသိပါ။

သူ၏ သားသည် ပညာရှင်စိတ်နှင့် လွတ်လပ်သည့် အတွေးအခေါ်များကို မွေးမြူတောင့်ခံရင်း ဖေဖေနှင့် မေမေတို့၏ ပြိုကွဲသော အိမ်ထောင်စုကြားတွင် ရှင်သန်ခဲ့ရသော စိတ်ဒဏ်ရာနှင့် လူငယ်ဖြစ်သည်။

"ငါ့သဘောထားကို နင်က မေးလို့လား၊ နင့်သဘောထားကိုပဲ ငါ့ကို သဘောတူခိုင်းနေတာ မဟုတ်ဘူးလား"

"ဒါ…တို့နှစ်ယောက်လုံးအတွက် အရေးပါပြီးသား Plan (ပလန်)တွေ မဟုတ်လား ရဲမွန်" ဆက်ပြောခဲ့သည်။

"မဖြစ်မနေ တို့ရှေ့ဆက်ရမယ့် ခရီးလည်း မဟုတ်လား"

"မှန်ပါတယ် အေးမော်၊ ဒါပေမဲ့ သဘောတူညီချက်တွေကို တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ လက်ထပ်စာချုပ်ထဲအထိ ထည့်သွင်းရေးသားဖို့ လိုလို့လား၊ အဲသလို စာချုပ်ဖို့လိုလို့လား"

"နင်က ဘယ်နှစ်ရာစုမှ မွေးလာတာလဲ သတိကောထားမိလို့လား ရဲမွန်၊ နိုင်ငံတကာ အထက်တန်းစားတွေရဲ့ လက်ထပ်ပွဲတွေက ရိုးရိုးစင်းစင်းတွေချည်းပဲလား၊ အကောယ်၍…တွေ ထည့်ပြီး လက်ထပ်စာချုပ် ချုပ်ကြတာ ယဉ်ကျေးမှုတစ်ခုတောင် ဖြစ်နေပါပြီဟာ"

မေမေသည် အေးမော်ပြောဆိုသည့် လက်ထပ်စာချုပ်ကိစ္စအား သဘောတူခဲ့သည်။ သူ၏သား၏ အနာဂတ်ခရီးစဉ်တွင် အနှောင့်အယှက်မဖြစ်စေသော ကိစ္စများဟု ယုံကြည်နေခြင်းလည်းဖြစ်သည်။

"သား..အထူးကုဆရာဝန်ကြီးဖြစ်တဲ့အခါ နာမည်ကျော်ကြားလာတာနဲ့အမျှ သားနဲ့ အေးမော်တို့မိသားစု ချမ်းချမ်းသာသာ၊ အေးအေးချမ်းချမ်း နေနိုင်မယ့်ကိစ္စတွေပဲ၊ သားကို ချုပ်ကိုင်တာမှ မရှိတာ၊ ငွေအပေါ်မှာတော့ တောင်းဆိုမှုရှိမှာပေါ့၊ ရှေ့လျှောက် သူတို့တာဝန်ယူမှာလေ သားရဲ့"

မေမေသည် သူ့သားအား သံပတ်ပေးထားသော စက်ရုပ်ဟု သဘောထားနေခြင်း မဟုတ်သည်ကို ကျွန်တော်သိသည်။ ငွေကြေး ကန့်သတ်ချက်များကလည်း မိသားစုကောင်းစားရေးအမြင်ဟုကြည့်ကာ စိတ်ချမ်းသာသည့် စိတ်ရင်းနှင့် သားကို တိုက်တွန်းနေခြင်းလည်းဖြစ်မည်။ သို့သော် သူ၏ သားသည် ပညာရှင်စိတ်နှင့် လွတ်

လပ်သည့် အတွေးအခေါ်များကို မွေးမြူတောင့်ခံရင်း ဖေဖေနှင့် မေမေတို့၏ ပြိုကွဲသော အိမ်ထောင်စုကြားတွင် ရှင်သန်ခဲ့ရသော စိတ်ဒဏ်ရာနှင့် လူငယ်ဖြစ်သည်။ ချစ်လို့ယူကြသည့် လူငယ်နှစ်ဦးသည် တစ်ချိန်ချိန်၌ မည်သည့်အကြောင်းနှင့်မျှ အိမ်ထောင်ပြိုကွဲသွားမည့် အခြေအနေကို လက်မခံနိုင်။ ငြင်းဆိုချင်သည်။ အစကတည်းက မစတဲနေလိုက်ချင်သည်။ သို့သော် မေမေက မျက်ရည်တဲတိုင်းကြီးနှင့် ကာသည်။ မေတ္တာလက်ဖြင့် ဦးခေါင်းကိုပွတ်သပ်ကာ သူ့စေတနာများကိုပြသည်။ မကြည်လင်သောစိတ်ဖြင့် ဦးလေးကိုဆီ ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် စိတ်ပူမိသည်။ မနက်ဖြန် တွေ့ဆုံကြသောအခါ သူတို့ကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ဆွေးနွေးရမည့်အချင်းအရာများ ကျွန်တော့်၌မရှိပါ။ အထူးသဖြင့် အချစ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တစ်လုံးတစ်ပါဒမျှ ကျွန်တော် ပြောချင်စိတ်မရှိပါ။ ဘဝအကြောင်းဆိုရင် သူတို့က ပို၍ပြောပြနိုင်မည်ထင်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်သည် ရှေ့သို့ ဘယ်လိုခရီးဆက်ရမည်ကို သေချာသိနေသော လူငယ်ဖြစ်ပါသည်။ ရေရာသော စိတ်ကူးနှင့် ဖြစ်နိုင်ဖို့ ပုံဖော်ရမည့်အနာဂတ်လည်း ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် အနာဂတ်၏အကြောင်း စိတ်ကူးကို သူတို့နှစ်ဦးလောက် ကျွန်တော် ဆွေးနွေးနိုင်လိမ့်မည်မထင်ပါ။

ဦးလေးကို၏ မှတ်စုစာအုပ်တွင် မှတ်စုထုတ်ထားသော အကြောင်းအရာများ

ကို သူတို့နှစ်ဦးနှင့် ဦးလေးကိုတို့ ဆွေးနွေးပြီးကြလိမ့်မည် ထင်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ဘက်ကဆိုရသော် ကျွန်တော်ဖြတ်သန်းရသော တက္ကသိုလ်ဘဝက စာတွေရေးထားသည့် လွမ်းစရာလိုမဟုတ်ခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့် တက္ကသိုလ်အလွမ်းစာများ၌ ကျွန်တော် စိတ်ကူးယဉ်က ပျော်စရာကြီး၊ လွမ်းစရာကြီးဟူ၍ ဖတ်စဉ်ခဏ၌လည်းကောင်း၊ ယခုသော်ပင်လည်းကောင်း ရင်ခုန်နွေးနွေး ကျွန်တော်ပျော်ပါသည်။ အမြဲအမှတ်ရလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်မထင်ပါ။ ယင်းတိုက်နယ်ရွာကလေး၏ ဂျပန်စစ်အတွင်းကာလ ဆုံးရှုံးရသောဘဝတွေကို ကိုယ်ချင်းစာစိတ်ဖြစ်ခဲ့ရသော်လည်း ကျွန်တော့်၏ နေ့စဉ်ဘဝထဲသို့ စာထဲတွင်ပါရှိသော ဇာတ်ကောင်မျိုးက ဓာဓာဝင်ရောက်လာလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် မထင်မိပါ။ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ မနက်ဖြန်၌ တွေ့ဆုံပြောဆိုကြမည့်အခါလည်း သူတို့နှစ်ယောက်သည် ဤမှတ်စုစာအုပ်ကို အနည်းဆုံး တစ်ခေါက်လောက် ပြန်ဖတ်ပြီးမှ ပို၍ပြောနိုင်ဆိုနိုင်ကြလိမ့်မည် ထင်သည်။

ဥပမာ မေသော်ကို ကျွန်တော် ချစ်နေနိုင်ဖို့ သူကလည်း ကိုယ့်ကို အမြဲချစ်နေနိုင်ဖို့ ကြိုးစားကြရင် ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးလုံး၏ ဖြစ်တည်လျက်ရှိသော ဘဝများ၏ အချိန်ဇယားများအား နှစ်ဦးလုံး အထိခိုက်ခံနိုင်သော ဖြတ်သန်းနေရမှုမျိုးများ မဟုတ်ကြတော့၍ ဖြစ်ပါသည်။ ရှေ့သို့သွားရန် ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးလုံး ကိုယ်စီအလုပ်ခွင်၌ စိတ်နှစ်ထားရသူများဖြစ်ကြ၍ စိတ်ကူးမယဉ်နိုင်ကြခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။ မေသော်က ကျွန်တော့်ထက်ပို၍ လက်တွေ့ဆန်နေခြင်းကိုမူ ကျွန်တော် အမြဲလက်ခံနိုင် လက်မခံနိုင် ဤသို့တွေဝေနေခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

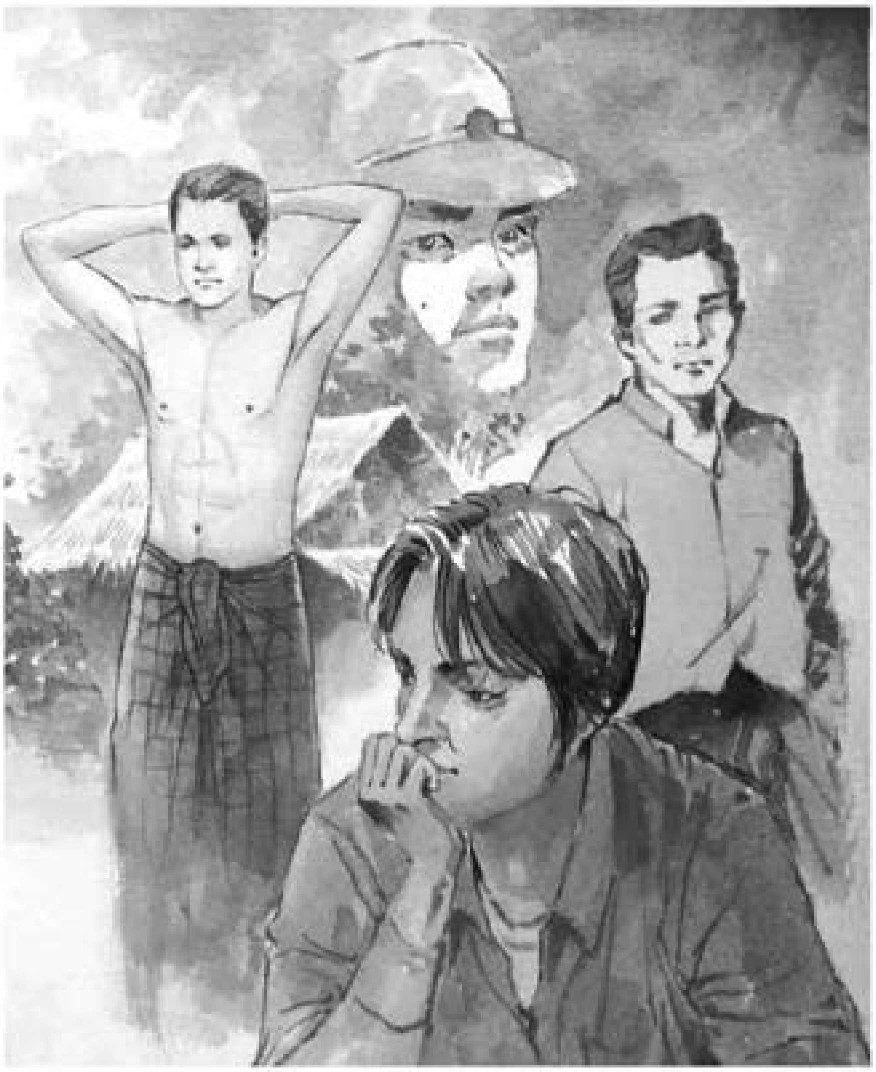

ကျွန်တော့်၏ အတွေးများသည် အတွေးမဆုံးနိုင်လောက်အောင် အမျှင်တန်း၍နေသည်။ သို့တိုင်အောင် ကျွန်တော်တို့ ဆွေးနွေးကြ၊ ငြင်းခုန်ကြ ထိုခဏတော့ အချိန်ပေးရပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော် မေးခွန်းနှစ်ခု စဉ်းစား၍ရသည်။ အချစ်ကိုတွေ့ရ ပထမဆုံးသော အတွေ့အကြုံများသည် တစ်ချိန်ချိန်မှာ ပြီးဆွေ့သွားနိုင်တာမျိုးလား။ အချစ်ဆိုတာ တစ်ချိန်ချိန်မှာ သေဆုံးသွားတတ်တာမျိုးလား။ ဤမေးခွန်းအတွက် မေမေ့ကိုတော့ မသိစေချင်ပါ။ မေမေ့ကိုလည်း ကျွန်တော် မမေးနိုင်ပါ။

တစ်ခုတော့ရှိသည်။ မေသော်ပြောတဲ့ "ဗိုး"ဆိုသည့် ဝေါဟာရအကြောင်းကိုမူ ကျွန်တော် ဆွေးနွေးဖြစ်မည်မထင်ပါ။ "ဗိုး" ကို အင်္ဂလိပ်အဘိဓာန်စာအုပ်၌ ဤသို့ တွေ့ရပါသည်။

Vow.(n) a solemn and binding Promise ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ မေသော်သည် ကျွန်တော့်နှလုံးသားကို မျိုးဆက်၏ဘဝနှင့်ရှည်နှောင်၍ ကတိကဝတ်ပြုစေချင်သည်ဟု ကျွန်တော်နားလည်ပေးစေလိုသည်ဟု ကျွန်တော့်ကို သူဆိုလိုလေသလား။ ကျွန်တော်တို့တွေ့ဆုံ၍ စကားပြောပြီးလျှင် အဖြေထွက်မည်ထင်ပါသည်။ ဦးလေးကိုဆီကိုလာ၍ ကျွန်တော့်၏ ဤအတွေးရသည်ဆိုလျှင် ဦးလေးကိုအား ကျွန်တော် ကျေးဇူးတင်ရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

မောင်ခင်သာမြင့်

သင့်လုပ်ငန်းများအောင်မြင်ရန်

မြို့တော်သတင်းတွင် ကြော်ငြာပါ။ သတင်းပေးပါ။

မြို့တော်သတင်းစာသည်
၂၀၂၁ ခုနှစ် မေလ ၁ ရက်နေ့မှစ၍
နေ့စဉ် ညနေခင်းသတင်းစာအဖြစ် ပြန်လည်ဆန်းသစ်
ထုတ်ဝေလျက်ရှိရာ မြို့တော်နေပြည်သူတို့၏ ပညာရေး
ကျန်းမာရေး လူမှုရေး စီးပွားရေးစသည့်
လူ့ဘဝကဏ္ဍပေါင်းစုံမှ ပြုပြင်ပေးစေလိုသော
ကိစ္စရပ်များ လိုအပ်ချက်များ ပြည်သူတို့၏
နစ်နာဆုံးရှုံးမှုများကို ဖော်ပြပေးနိုင်ရန်၊ မျှဝေပေးနိုင်ရန်နှင့်
ဆွေးနွေးညှိနှိုင်း အကြံပြု ပြန်ကြားပေးနိုင်ရန်တို့အတွက်
မြို့တော်သံသကဏ္ဍကို ဖွင့်လှစ်ထားရှိပြီးဖြစ်၍
ရေးသားပေးပို့ကြပါရန် ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။
ပုံတင်းဓာတ်ပုံများကိုလည်း ပူးတွဲပေးပို့နိုင်ပါသည်။
ရေးသားပေးပို့ရာတွင် အမည်၊ နေရပ်လိပ်စာ၊
နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးကတ်ပြားအမှတ်၊
ကတ်ပြားမိတ္တူနှင့် ဆက်သွယ်ရမည့်ဖုန်းနံပါတ်တို့ကိုလည်း
ပြည့်စုံစွာဖော်ပြပေးရန် အသိပေးအပ်ပါသည်။
မြို့တော်သတင်းစာတိုက် ဖုန်း- ၀၁-၅၀၃၇၂၄၊
Fax:01-503670၊
yangoncitynews@gmail.com သို့ ပေးပို့နိုင်သည်။

သင့်လိုအပ်ချက်များနှင့် အစက်အခဲများကို ကူညီဆောင်ရွက်ပေးရန် အသင့်ရှိသော City FM

(၂၄)နာရီ (၇)ရက်ပါတ်လုံး နားသောတဆင်နိုင်ရန် ထုတ်လွှင့်ပေးလျှက်ရှိသော City FM

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး နှင့် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးများအထိ
နားသောတဆင်နိုင်သော City FM

CITY FM
Radio Station

88.9 MHz

မြို့တော်သူမြို့တော်သားများ အပန်းဖြေရွှင်လန်းဖို့
City FM ကိုနားဆင်စို့

Ph: 01541167 , 01545192 (Fax)
Gmail: cityfmstation@gmail.com
အမှတ်(၂၀)၊ ပုလဲလမ်း၊ ရွှေတောင်ကြားရပ်ကွက်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့